

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2012
VI. volební období**

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

Schválený pořad 45. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh na volbu místopředsedů Poslanecké sněmovny
2. Vládní návrh zákona o zrušení zákona č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, a některých dalších zákonů a o změně zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některých dalších zákonů /sněmovní tisk 689/ - druhé čtení
3. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 659/3/ - zamítnutý Senátem
4. Návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 695/3/ - zamítnutý Senátem
5. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 564/9/ - zamítnutý Senátem
6. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 584/5/ - zamítnutý Senátem
7. Návrh zákona o pojistném na důchodové spoření /sněmovní tisk 692/3/ - zamítnutý Senátem
8. Návrh zákona o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodové spoření /sněmovní tisk 693/3/ - zamítnutý Senátem
9. Zákon, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření

- energií, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 622/4/ - vrácený prezidentem republiky
10. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 537/5/ - vrácený Senátem
  11. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony /sněmovní tisk 573/5/ - vrácený Senátem
  12. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavni výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 574/8/ - vrácený Senátem
  13. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 582/4/ - vrácený Senátem
  14. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 594/4/ - vrácený Senátem
  15. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 604/3/ - vrácený Senátem
  16. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 621/3/ - vrácený Senátem
  17. Vládní návrh zákona o zrušení zákona č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, a některých dalších zákonů a o změně zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některých dalších zákonů /sněmovní tisk 689/ - třetí čtení
  18. Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu
  19. Žádost Policie České republiky o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Davida Ratha
  20. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
  21. Ústní interpelace

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2012
VI. volební období**

**TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 45. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 4. až 7. září 2012**

Obsah:

Strana:

4. září 2012

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Usnesení schváleno (č. 1256).

Řeč poslance Radka Johna	14
Řeč poslance Petra Gazdíka	16
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	16
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	18
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	19
Řeč poslance Michala Babáka	19
Řeč poslance Víta Bárty	24
Řeč poslance Josefa Novotného st.	28
Řeč poslance Davida Kádnera	31
Řeč poslankyně Jany Drastichové	33
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	34
Řeč poslance Víta Bárty	37
Řeč poslance Petra Skokana	39

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Radka Johna	42
Řeč poslance Petra Gazdíka	44
Řeč poslance Víta Bárty	44
Řeč poslance Pavla Kováčika	46
Řeč poslance Víta Bárty	48
Řeč poslance Josefa Novotného st.	51
Řeč poslance Jiřího Štětiny	55
Řeč poslance Otto Chaloupky	58
Řeč poslance Radka Johna	59

Řeč poslance Petra Skokana	61
Řeč poslance Radka Johna	63
Řeč poslankyně Marty Semelové	65
Řeč poslance Radka Johna	67
Řeč poslance Stanislava Polčáka	69
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	69

5. září 2012

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	70
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	70
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	71

Schválen pořad schůze.

1. Návrh na volbu místopředsedů Poslanecké sněmovny

Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	78
---------------------------------------	----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	79
Usnesení schváleno (č. 1257).	

Řeč poslance Jiřího Olivy	79
---------------------------------	----

2. Vládní návrh zákona o zrušení zákona č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, a některých dalších zákonů a o změně zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některých dalších zákonů /sněmovní tisk 689/ - druhé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	80
Řeč poslance Miroslava Jeníka	80
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	81
Řeč poslance Michala Doktora	85
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	86

Řeč poslance Miroslava Opálky	86
Řeč poslance Daniela Korteho	87
3. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 659/3/ - zamítnutý Senátem	
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	88
Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.	
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	89
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	92
Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.	
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	94
Řeč poslance Stanislava Křečka	99
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	99
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	100
Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.	
Řeč poslance Jiřího Paroubka	103
Řeč senátora Miroslava Nenučila	105
Řeč poslance Václava Votavy	107
Řeč poslance Břetislava Petra	108
Řeč poslance Adama Rykaly	110
Řeč poslance Miroslava Opálky	112
Řeč poslance Antonína Sedi	114
Řeč poslance Romana Sklenáka	114
Řeč poslance Michala Babáka	116
Řeč poslance Víta Bárty	117
Řeč poslance Miroslava Opálky	119
Řeč poslance Víta Bárty	119
Usnesení schváleno (č. 1258).	
4. Návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 695/3/ - zamítnutý Senátem	

Řeč poslance Petra Gazdíka	121
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	122
Řeč senátorky Dagmar Zvěřinové	122
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	124
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	129
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	132
Řeč poslance Víta Bárty	133
Řeč poslance Jiřího Paroubka	133
Řeč poslance Ladislava Šincla	139
Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.	
Řeč poslance Michala Doktora	144
Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.	
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	147
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	148
Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.	
Řeč poslance Michala Doktora	148
Řeč poslance Jiřího Dolejše	149
Řeč poslankyně Jany Drastichové	153
Řeč poslance Pavla Béma	154
Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.	
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	162
Řeč poslance Jiřího Dolejše	163
Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.	
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	163
Řeč poslance Michala Babáka	164
Řeč poslance Adama Rykaly	166
Řeč poslance Jiřího Šlégra	168
Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.	
Řeč poslance Petra Tluchoře	170
Řeč poslance Víta Bárty	173

Řeč poslance Petra Skokana	175
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	177
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	178

5. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 564/9/ - zamítnutý Senátem

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	179
---	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslankyně Ivany Levé	181
Řeč senátorky Dagmary Terelmešové	181
Řeč poslance Jiřího Paroubka	185
Usnesení schváleno (č. 1259).	

6. září 2012

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

20. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Vladimíra Konička	189
Řeč poslance Pavla Kováčika	190
Řeč poslance Břetislava Petra	191
Řeč poslance Miroslava Váni	192
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	193
Řeč poslance Břetislava Petra	193
Řeč poslance Josefa Tancoše	194
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	194
Řeč poslance Ivana Ohlídala	195

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

6. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním

řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 584/5/ - zamítnutý Senátem

Řeč poslance Pavla Stařka	197
Řeč poslance Jana Chvojky	197
Řeč poslance Václava Kubaty	198
Řeč poslance Jeronýma Tejce	199
Řeč poslance Jana Chvojky	200
Řeč poslance Stanislava Polčáka	200
Řeč poslance Jana Kubaty	201
Řeč poslance Pavla Stařka	202
Řeč poslance Jiřího Pospíšila	202
Řeč poslance Jeronýma Tejce	204
Řeč poslance Stanislava Polčáka	204
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	205
Řeč poslance Miroslava Opálky	205
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	205
Řeč poslance Pavla Stařka	206
Usnesení schváleno (č. 1260).	

Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	206
--	-----

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

7. Návrh zákona o pojistném na důchodové spoření /sněmovní tisk 692/3/ - zamítnutý Senátem

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	207
Řeč senátora Miroslava Nenutila	208
Řeč poslance Václava Votavy	209
Řeč poslance Adama Rykaly	211
Řeč poslance Antonína Sedi	212
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	213
Řeč poslance Michala Babáka	214
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	216
Řeč poslance Jiřího Dolejše	218
Řeč poslance Víta Bárty	221

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

21. Ústní interpelace

Řeč poslance Ladislava Šincla	223
Řeč poslance Jana Látky	224
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	225
Řeč poslance Ivana Ohlídala	226
Řeč poslance Karla Černého	226
Řeč poslance Miroslava Váni	227
Řeč poslance Adama Rykaly	228
Řeč poslance Ladislava Šincla	228
Řeč poslance Adama Rykaly	229
Řeč poslance Miroslava Váni	229
Řeč poslance Robina Böhnische	230
Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	230
Řeč poslance Jiřího Petru	231
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	232

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč poslankyně Marty Semelové	234
Řeč poslance Františka Novosada	235
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	235
Řeč poslance Ivana Ohlídala	237
Řeč poslance Jana Látky	238
Řeč poslance Josefa Smýkala	238
Řeč poslance Adama Rykaly	239
Řeč poslance Víta Bárty	240
Řeč poslance Karla Černého	241
Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	242
Řeč poslance Jana Chvojky	243
Řeč poslance Jiřího Štětiny	244
Řeč poslance Františka Novosada	244
Řeč poslance Adama Rykaly	245
Řeč poslance Radka Johna	246
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	246
Řeč poslance Jana Látky	247
Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	248
Řeč poslance Víta Bárty	249
Řeč poslance Jana Látky	249
Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	250

Řeč poslance Radka Johna	251
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	252
Řeč poslance Radka Johna	252

7. září 2012

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Usnesení schváleno (č. 1261).

19. Žádost Policie České republiky o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Davida Ratha

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	256
Řeč poslance Marka Bendy	257
Řeč poslance Davida Ratha	257
Řeč poslance Jiřího Paroubka	277
Řeč poslance Stanislava Křečka	281
Řeč poslance Jiřího Šlégra	284
Řeč poslance Michala Doktora	285

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Stanislava Humla	286
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	288
Řeč poslance Marka Bendy	288

Usnesení schváleno (č. 1262).

Řeč poslance Marka Bendy	289
--------------------------------	-----

Pokračování v projednávání bodu

7. Návrh zákona o pojistném na důchodové spoření /sněmovní tisk 692/3/ - zamítnutý Senátem

Řeč poslance Víta Bárty	291
Řeč poslance Jiřího Paroubka	292
Řeč poslance Petra Braného	294

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	297
Řeč poslance Víta Bárty	302
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	302
Řeč poslance Marka Šnajdra	303
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	305
Řeč poslankyně Marty Semelové	307
Řeč poslance Miroslava Opálky	308
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	311
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	312
Řeč senátora Miroslava Nenučila	313
Usnesení schváleno (č. 1263).	

8. Návrh zákona o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodové spoření /sněmovní tisk 693/3/ - zamítnutý Senátem

Řeč poslance Tomáše Úlehly	315
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	315
Řeč senátora Miroslava Nenučila	315
Řeč poslance Petra Braného	316
Usnesení schváleno (č. 1264).	

Řeč poslance Davida Kádnera	317
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	318

Závěrečná řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové.

Začátek schůze Poslanecké sněmovny

4. září 2012 ve 14.00 hodin

Přítomno: 174 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dovoluji vám, abych zahájila 45. schůzi Poslanecké sněmovny. Vítám vás všechny na ní, ale zároveň mám pro vás technické oznámení. Klub ODS si potřebuje vzít hodinu přestávku na jednání klubu, čili schůze bude pokračovat v 15.00 hodin.

Děkuji vám za pochopení.

(Jednání přerušeno ve 14.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.04 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené dámy, vážení pánové, schůze bude pokračovat. Já jsem ale chvíli čekala, až se do jednacího sálu ještě dostaví všichni naši kolegové, protože bych chtěla, abychom společně jako poslankyně a poslanci Parlamentu České republiky vzdali minutou ticha hold a poctu armádnímu generálovi Tomáši Sedláčkovi, který zemřel letos 27. srpna. Víím, že řada z nás nemohla být přítomna na jeho pohřbu, a proto vás všechny prosím o minutu ticha a vzpomeňme na něj. (Shromáždění povstává.) Děkuji vám. (Shromáždění usedá.)

Nyní vás seznámím s tím, že organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 45. schůze dne 23. srpna 2012 a pozvánka byla rozeslána poštou téhož dne.

Prosím nejprve, abyste se všichni přihlásili vašimi identifikačními kartami, a také vás požádám, abyste mi oznámili, kdo máte kartu náhradní. Zatím tedy oznamuji, že náhradní kartu č. 32 má pan poslanec Michal Janek, náhradní kartu č. 18 pan poslanec Jan Hamáček a náhradní kartu č. 35 pan poslanec Michal Hašek.

Nyní nás ještě čeká určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, aby se ověřovateli stali pan poslanec Marek Benda a pan poslanec Jiří Rusnok. Ptám se, zda má nějaký jiný návrh na určení ověřovatelů. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 1. Táhá se, kdo je pro, aby se pan poslanec Marek Benda a pan poslanec Jiří Rusnok stali ověřovateli této schůze. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 1, přítomno 174, pro 156, proti nikdo. Konstatuji, že jsme ověřovateli 45. schůze Poslanecké sněmovny určili pana poslance Marka Bendu a pana poslance Jiřího Rusnoka.

Nyní k omlouvám. Sdělují, že do zahájení schůze požádali omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci: Vojtěch Adam – osobní důvody, Petr Braný – pracovní důvody. Z členů vlády se omlouvají Pavel Blažek – pracovní důvody, Petr Fiala – pracovní důvody. Toto byly omluvy.

A nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 45. schůze. Návrh, jak již jsem uvedla, je uveden na pozvánce.

Mám tady 26 přihlášek k pořadu schůze. S přednostním právem je tady již jedna přihláška pana poslance Radka Johna, dále druhý s přednostním právem i třetí. Toto mám poznamenáno. První k pořadu schůze vystoupí pan poslanec Radek John. Prosím.

Poslanec Radek John: Dobrý den. Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předstupuji s požadavkem na zařazení bodu o podání informace ministra vnitra Kubiceho ve věci způsobu a časování odvolání policejního prezidenta Lessyho.

Bezprecedentní poprava policejního prezidenta, jeho vyhození na dlažbu po 20 letech práce pro policii je podle nás úder nezávislosti policie a demokracii v České republice, jaký nemá od roku 1989 obdoby. V této výjimečné situaci ohrožení demokratické fungování naší společnosti se poslanecký klub VV rozhodl pokusit vyvolat mimořádnou schůzi Sněmovny k tématu puče v Polici České republiky a skandálního odvolání policejního prezidenta. Zároveň ale, abychom upozornili na vážnost situace, jsme dnes rozhodnutí blokovat aktuální sněmovní schůzi a žádat vyjasnění nejaktuálnějších problémů, které jsou způsobeny vládnutím koalice ODS, TOP 09 a LIDEM.

Jsme si vědomi, že jde o vážné rozhodnutí. Vychází z událostí posledních dnů, kdy vláda Petra Nečase svým nátlakovým a krajně manipulativním chováním pozbyla v našich očích a před širokou veřejností poslední zbytky své legitimacy a politické váhy. Skandální a pomstychtivou kriminalizací policejního prezidenta Petra Lessyho naprosto pozbyla označení protikorupční a svým několikaměsíčním nátlakem na policii a následným mocenským umlčením policejního prezidenta zcela cíleně znejistila policejní sbor a vyšetřující orgány, jejichž úkolem mělo být vyšetření zásadních korupčních kauz minulých let. Bohužel se potvrdilo, že ministr Kubice i vláda Petra Nečase dlouhodobě nesnesou nezávislého policejního prezidenta, který nastartoval vyšetřování ve vysokých patrech politiky a uvolnil policistům ruce ve vyšetřování závažných kauz. Vládní politici nesnesli šéfa policie, který vyznává princip "padni komu padni" vůči všem, nehledě na jejich postavení a moc.

Vážně se obáváme, že je nyní ohrožena nezávislost policie. Nadále nemáme garanci férového vyšetřování a ztratili jsme víru, že vláda bude pokračovat v protikorupčním boji. Zdá se nám, že Petr Nečas se dostal pod

tlak pana Kalouska, který veřejně vyhrožoval, že zničí policisty snažící se řešit velké korupční kauzy.

Karolína Peake přes úvodní prohlášení, že odstranění Petra Lessyho by mohlo vyvolat odchod uskupení LIDEM z koalice, zůstala nadále v pozici mrtvého brouka a zpochybnila tak vše, co jsme po volbách vybojovali, aby se policie konečně nadechla a začala vyšetřovat nejzávažnější korupční kauzy. Obavy ze ztráty moci se ukázaly silnější než politická zodpovědnost, slib voličům, že rozhybeme boj proti korupci, a úcta k občanům této země a jejich potřebám. Vláda pozbyla zbytky svého posledního zdůvodnění tím, že minulý týden připustila principy státu Belize.

Principy, kde mocní jsou nedotknutelní a kde se udělá vše pro to, aby se z policie a spravedlnosti stala poslušná síla bez vlastního sebevědomí a samostatnosti.

Situaci považujeme za velmi vážnou, zpochybnující principy právního státu. Jsme dnes přesvědčeni, že vláda již nemá další mandát přijímat žádná zásadní politická, sociální a ekonomická rozhodnutí. I v návrzích, které řeší tuto sněmovní schůze, se potvrzuje, že Petr Nečas se dostal do vleku ministra financí, a to nejen ve společné mstě na policejním prezidentovi Petru Lessym, ale i v otázce zvyšování DPH, tolerance hazardu či ztěžování situace seniorů.

Vláda namísto toho, aby řešila nejaktuálnější problémy, které tíží naši zemi ať v podobě rozbourěného Šluknovska a dalších bezpečnostně ohrožených regionů republiky, či rizik startujícího systému sKaret pro nemožnou a postiženou, kdy hrozí, že se ocitnou zcela bez peněz v případě exekucí, či tikající bomby na trhu práce, vláda místo toho upíná svou pozornost pouze na svoji existenci a návrhy právně nedotažených zákonů.

Ve vší účtě, zvýšení daní, které nepřinese vyšší výběr peněz, církevní vyrovnání, které vládní reprezentace neřešily dvacet let, snížení valorizace důchodů jako další úder důchodcům poté, co vládní koalice porušila dohody týkající se mezigenerační solidarity, nejsou témata přispívající ke zlepšení situace v této zemi, která dnes nutně potřebujeme. Prioritou pro každého zákonodárce by měl být občan, jeho právo na důstojný život a bezpečnost. To je to, čím by se tato vláda dnes měla zabývat především.

Proto naši poslanci dnes upozorní na všechny ty problémy, které jsou bohužel dlouhodobě neřešené, a pokusí se vládě vystavit účet za její počínání. Po naprosto principiálním pošlapání ústavních principů, principů právního státu při náhlé popravě policejního prezidenta, Věci veřejné přestávají považovat kabinet Petra Nečase za schopný demokratické vlády. I proto chceme na dnešní schůzi připomenout, co všechno tento kabinet bohužel neřeší, i když by přednostně řešit měl.

Proto, vážená paní předsedající, navrhuji zařazení tohoto bodu o podání

informace ministra vnitra Kubiceho ve věci způsobu a časování odvolání policejního prezidenta Lessyho jako první bod naší schůze.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní dostává s přednostním právem slovo pan předseda Gazdík. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedkyně, milé kolegyně, milí kolegové, dovoluji si navrhnout předřazení bodu číslo 17, návrh na volbu místopředsedů Poslanecké sněmovny, jako první bod dnešního jednání. Dále si dovoluji navrhnout bod číslo 22, žádost Policie České republiky o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Davida Ratha, jako první bod našeho pátečního jednání. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní také s přednostním právem pan místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrý den, dámy a pánové. Dovolte mi, abych také navrhl úpravu programu dnešní schůze. Já bych chtěl navrhnout vyřazení jednoho bodu. Řeknu kterého. Já jsem si, přiznám, se zájmem přečetl odpověď, kterou premiér Petr Nečas dal prezidentu Klausovi na jeho pochyby, které se týkaly toho, jestli navrácení majetku církvím neprolomí hranici února 1948. Důvod, proč jsem to tak bedlivě četl, byl také ten, že poslanci sociální demokracie interpelovali premiéra Nečase v tomto roce a položili mu mimo jiné úplně stejnou otázku jako prezident Klaus. My máme odpověď premiéra Nečase, kterou jsme obdrželi 29. května tohoto roku, ve které nám premiér odpovídá na stejnou otázku, na kterou odpověděl prezidentovi. To ovšem, s čím si už nevím rady, je, že ta odpověď je prostě jiná, než je odpověď, kterou dal prezidentu Václavu Klausovi.

Zatímco odpověď panu prezidentovi je poměrně jednoduchá, prezidenta premiér ujišťuje, že k prolomení nedojde, tak když vám řeknu, co je obsahem toho textu, který jsme obdrželi my, tak v něm se ta otázka na závěr shrnuje tak, že posouzení otázky, zda ke ztrátě vlastnictví došlo v období před, nebo po 25. únoru, spadá do pravomoci orgánů veřejné moci, to znamená, že o tom budou rozhodovat soudy. Nám pan premiér žádnou garanci ani žádný příslib neposkytl. Pouze nám sdělil, že konečné slovo v této věci nemají ani poslanci ani senátoři, tato Sněmovna ani vláda, ale prostě jediné soudy.

Zároveň v této odpovědi na interpelaci nám pan premiér sděluje, že v období devadesátých let při restitucích fyzických individuí prostě došlo k

tomu, že byly vydávány a nahrazovány i majetky, které se týkaly například zákona 128/1946. To znamená, že nám pan premiér sděluje, že k takovým případům docházelo, a zřejmě se musíme tedy – na základě toho jsem pochopil – připravit na to, že k tomu bude docházet i nadále, protože pan premiér říká, že to, proč se dělají restituce, jsou politické perzekuce, a ty doslova je povinen brát v úvahu každý soud zabývající se restitucí, protože důvodem restitucí byly právě politické perzekuce. A pokud došlo k tomu, že pokud je třeba, aby soudy chránily základní práva a svobody dle článku 4 Ústavy a také jde o článek 36 odst. 1 Listiny základních práv, tak to jsou principy, kterými se soudy samozřejmě musí řídit. Takže tak je to správné a tak to má být, říká premiér. Ale opakuji, v odpovědi nám nikde premiér neříká, že je to něco, co vylučuje nebo co garantuje, že se nemůže stát.

Nezlobte se, pro mě je to docela zásadní rozpor. Já třeba nechápu, proč tedy podobné sliby a garance neposkytoval premiér v květnu nám a proč je poskytuje dnes prezidentovi. Mohu to číst tak, že prostě naopak v tomto dopise premiér docela závažná fakta zamlčuje. Ta, která nám prostě sdělil, za což já mu děkuji, protože nám odpověděl řekněme relativně přesně, ale proč tedy takto neodpověděl i prezidentovi?

Ten dopis všude je a stává se součástí veřejné debaty, která se týká nejenom celého problému restitucí, ale třeba toho bodu, který je docela klíčový, a to je otázka února 1948.

A já vám jenom připomenu, že v té veřejné debatě, kterou tedy teď absolvujeme, zazněla celá řada názorů, jako například pana doktora... já vím, že je to pana doktora Kuby a pak to byl ještě pan, to byla ta další studie, která byla zveřejněna. Podstata je taková, když to jenom věcně zjednoduším, že například fakt, že součástí zákona je změna zřizovatele náboženského fondu, který byl zřízen už za doby Josefa II., je dalším příkladem prolomení hranice února, protože tento fond je starý 200 let a v tomto zákoně se prostě konstatuje, že se mění zřizovatel ze státu na katolickou církev.

Stejně tak máme další argumenty, které uvádějí problém tzv. vlastnictví, nebo majetku, se kterým církev hospodaří, a přitom není jeho vlastníkem, a který je také součástí toho, co pojednává tento zákon o vyrovnání majetku církví.

Takže tady se objevila celá řada právních názorů, které říkají, že k tomu prolomení dojde. Nic z toho není součástí odpovědi pana premiéra. Ani odpověď na pochyby, které v té debatě vznikly. Nezlobte se, ale já to pokládám za docela vážnou věc, protože tahle Sněmovna má přece docela zásadní odpovědnost jednak k České republice, a dokonce myslím i k Evropě, protože neotevírat některé věci minulosti v současnosti není jenom zájem český, ale je to dokonce zájem celoevropský.

Já se domnívám, že pokud v tomhle panují tak vážné nejasnosti, pokud si myslím, že v dopise pana premiéra byla zamlčena celá řada vážných

skutečností, tak je to pro mne důvod, abych vám navrhl vyřadit bod církevní restituice z pořadu Sněmovny a nezabývat se s ním na této schůzi.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Mám to zaznamenané. Nyní se hlásí s přednostním právem opět pan kolega Vojtěch Filip. Prosim.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Paní předsedkyně, členové vlády, paní a pánové, já si dovoluji navrhnout rozšíření programu schůze Poslanecké sněmovny o tři body, a to o body informační. První by byl bod, který v podstatě v té první části kopíruje s tím, co přednesl pan předseda Radek John, ale já mám zájem trochu jiný, než on tady přednesl. Mám zájem o to, aby informace ministra vnitra byla o legalitě postupu včetně jednotlivých kroků při zbavení funkce policejního prezidenta.

Zákon o Policii České republiky stanoví, řekl bych, poměrně jasné postupy, jasné možnosti a nemožnosti takového chování, a jestliže pan Petr Lessy byl svým způsobem zbaven funkce velmi nestandardním způsobem, tak by mě zajímal názor, a to je ta informace, kterou bych tady velmi rád slyšel od pana ministra vnitra, případně dalších jeho kolegů z vlády, o tom, jakou naději na úspěch či neúspěch právních sporů mezi Českou republikou a Ministerstvem vnitra a panem Petrem Lessym o obsah služebního poměru dává České republice. Protože v tomto ohledu samozřejmě jeho rozhodnutí, které mohu, nebo nemohu zpochybňovat, ale v každém případě o něm budou rozhodovat nezávislé soudy, to si musel pan ministr vnitra v tom svém rozhodnutí zvážit. A jestliže utrpí Česká republika v tomto právním sporu řekl bych porážku, tak to nezpochybňuje postup jenom Ministerstva vnitra, ale ústavních orgánů jako celku. V tomto ohledu je jeho odpovědnost opravdu vysoká, a rád bych tedy věděl alespoň tu informaci, pokud se k ní dostaneme na této schůzi, jaký výhled v tom právním sporu vidí.

Druhá věc, kterou považuji za podstatnou a ke které se tady nemůžeme pořádkem dopracovat, je, i když už jedna schůze Poslanecké sněmovny se tím zabývala, informace ministra spravedlnosti o současném stavu a postupu ve vyšetřování ve věci ProMoPro. To znamená účasti pana Alexandra Vondry v době předsednictví a zaplacení těch nekalých částek za ozvučení českého předsednictví v roce 2009. Podle informací, které jsem mohl mít jenom z veřejných sdělovacích prostředků, je jasné, že tam došlo k obvinění několika lidí, ale v tomto ohledu další informace zásadně chybí a částka, která je deponována na zahraničních účtech, není nějakým způsobem zajištěna pro Českou republiku jako částka pocházející z trestné činnosti a v tomto ohledu bych rád věděl, protože to samozřejmě je v možnosti policie a orgánů činných v trestním řízení, aby se těmi částkami zabývaly, abychom neskončili jako s účty za kauzu

Mostecké uhelné společnosti, kdy Česká republika nezvládla časově procesní lhůty ve vyžádání těch prostředků, které byly deponovány na účtech ve Švýcarsku.

A třetí bod je podle mého soudu poměrně opodstatněný a je to informace ministra dopravy o funkčnosti systému centrálního registru vozidel.

V tomto ohledu si dovoluji, že tak jak jsem jednotlivé návrhy přednášel, aby byly prvním, druhým a třetím bodem do bloku zpráv. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a prosím pana ministra Drábka, který se též hlásí s přednostním právem.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych navrhl zařazení dvou nových bodů do programu této schůze. Jedná se o sněmovní tisk 689, druhé a třetí čtení. Tedy návrh zákona o zrušení zákona číslo 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění a o změně některých dalších zákonů.

Jde o to, že některé povinnosti uvedené v zákoně číslo 266/2006 Sb., které se týkají náběhu na novou právní úpravu, mají být plněny již v průběhu roku 2012, a z tohoto důvodu je nutné, aby ten zákon byl projednán co nejdříve. Pokud bude zařazení schváleno, tak zároveň navrhuji pevně zařazení druhého čtení na zítřek jako první bod jednání. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane ministře, promiňte, jedná se o sněmovní tisk 689. Žádáte o jeho pevné zařazení na zítra.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Druhé čtení plus zařazení třetího čtení na tuto schůzi.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Zítra, ve středu, jako první bod jste chtěl druhé čtení. (Ano.) Ano. Děkuji.

Nyní požádám o slovo pana poslance Michala Babáka, který tady má dvě přihlášky k pořadu schůze. Prosim, pane kolego.

Poslanec Michal Babák: Děkuji, paní předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předstupuji před vás s žádostí o vyřazení projednávaného bodu vládního návrhu majetkového narovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, sněmovní tisk 580, ze 45. schůze. Činím tak s plnou vážností a vědomím, že je tento projednaný bod předmětem ústavní stížnosti a mohlo by dojít ke znevěhodnění jeho dalšího projednávání a legislativního schvalování.

V minulých dnech jsem předložil ústavní stížnost, která se opírá o řadu odborných posouzení právních specialistů a ústavních právníků, že dne 13. července 2012 se předsedkyně Poslanecké sněmovny dopustila dvou porušení práv garantovaných Ústavou České republiky a Listinou základních práv a svobod. Podle těchto právních expertiz se svým jednáním dopustila jednak zásahu do svobody projevu a také zásahu do svobodné soutěže politických sil. Těchto přečinů se předsedkyně dopustila v rámci třetího čtení zákona, které proběhlo na 41. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy mi bezdůvodně odňala slovo v momentě představení stanoviska poslaneckého klubu Věcí veřejných k vládnímu návrhu zákona o církevním narovnání.

Pod údajnou záminkou nesouvislosti vystoupení tak svévolně zasáhla nejen do mých práv zákonodárce, ale i do práva politické strany Věci veřejné prezentovat na plénu Sněmovny názor a politické stanovisko klubu, a to i přesto, že jsem měl mandát představit stanovisko celého klubu a všechny odborné argumenty pro naše odmítnutí vládního návrhu, tak jsem byl tohoto práva paní předsedkyní Sněmovny neoprávněně zbaven, i přesto, že obdobné představení, avšak v případě vládní důvodové zprávy, plně akceptovala a nechala ve Sněmovně v plně šíři zaznít. Vůči tomuto chování jsem na místě vznesl námitku, kterou momentální vládní většina odmítla. Z tohoto důvodu jsem využil svého práva podat ústavní stížnost, neboť jinou možnost obrany ani nemám.

Do doby rozhodnutí o mé ústavní stížnosti by Ústavní soud měl odložit další projednávání tohoto zákona, neboť hrozí škoda v celkové výši 169 miliard 600 milionů korun, a následně soud může rozhodnout tak, že zákon vrací Sněmovně k opětovnému projednávání. Z výše uvedených důvodů žádám Sněmovnu o vyřazení tohoto projednávaného bodu ze 45. schůze.

Ještě bych si dovolil, paní předsedkyně, druhý návrh na pořad schůze.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím.

Poslanec Michal Babák: A to na úvod 45. schůze bych rád požádal o předřazení sněmovního tisku 695, vládní návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů, a to předřazení jako první pevný bod. O předřazení bodu na první místo žádám v kontextu včera zveřejněného pokladního plnění státního rozpočtu ČR za leden až srpen 2012. Domnívám se, že data zveřejněná Ministerstvem financí jsou natolik závažná, že logicky musí mít vliv na rozhodování všech poslanců o tomto bodu.

Ministr financí pan Kalousek obratně nazval zvýšení přímé daňové zátěže obyvatel jako stabilizační balíček. Ve svém zdůvodnění shrnu zá-

kladní ekonomická fakta i očekávané důsledky případného schválení zvýšení DPH o jeden procentní bod u obou sazeb.

Věci veřejné před tímto krokem varují a společně s mnoha ekonomickými experty poukazují na negativní důsledky, které by případné schválení daňového balíčku mohlo doprovázet. Důvodů k odmítnutí zvýšení DPH je několik. Nejprůkazněji proti tomuto návrhu hovoří samotné údaje Ministerstva financí, kdy stát do konce srpna roku 2012 vybral na dani z přidané hodnoty 177,5 miliardy korun, což je meziročně o 1,3 % méně. Finančně to znamená nižší příjem o 2,4 miliardy korun. Těmito daty disponuje samozřejmě samotné ministerstvo a již nyní hledá výmluvy, kterými nesplnění naplnění inkasních kvót obhájí. Nejspíše se dočkáme analýzy, která bude vysvětlovat rozdílnou ekonomickou situaci v posledních dvou letech, a v kontextu budou uvedeny i pověstné výjimky.

Schválený rozpočet na rok 2012 bez ohledu na analýzu Kalouskova úřadu počítá s celkovým růstem inkasa veřejných peněz bezmála o 10 %. Předložená čísla podtrhuje i fakt, že Sněmovna v závěru loňského roku odsouhlasila snížení sazby DPH o 4 procentní body. Výsledek jsem vám před chvílí ilustroval na reálných číslech.

Ministr Kalousek se ve svém fiskálním zoufalství snaží použít zvýšení daně z přidané hodnoty jako všemocný lék a ke snížení schodku veřejných financí se chystá prodanit. Vysoké ambice vlády na výběr zhruba 18 miliard korun považuje za liché (?) a pohybují se v říši snů, nikoli ekonomických dat. Čelní představitelé vlády se rozhodli těmito iluzím bohužel uvěřit. Ostatně nic jiného jim v tuto chvíli ani nezbývá, protože sestavit rozpočet na následující rok s rozumným schodkem je v tuto chvíli již nereálné.

Pomyslnou třešničkou na dortu zůstává fakt, že zvýšení daňové zátěže chystá vláda, která se hrdě označuje jako pravicová, a zásah do peněženek obyvatel prosazují ti největší ekonomičtí liberálové zvolení za Občanskou demokratickou stranu a za stranu TOP 09. A strůjcem zdanění je ten stejný ministr, který před pár lety prosazoval co nejnižší daně. Pravda, daně snižoval zejména nejbohatším. Nyní vidíme obrat v chování tohoto ministra, který daně vehementně zvyšuje, a právě té nízké až střední třídě.

Nevěřím, že ještě vyšší daňová zátěž bude znamenat vyšší zisk státu. Pouze dále bez kýženého výsledku zatíží obyvatele České republiky. Zvýšení daně z přidané hodnoty není cesta k plnějším státním pokladnám ani k ekonomickému růstu státu, natožpak ke zvýšení životní úrovně Čechů. Makroekonomicky řečeno, jsme již za kritickým bodem tzv. Lafferovy křivky.

Dámy a pánové, pro vaše připomenutí, Lafferova křivka nám zobrazuje závislost celkové vybrané sumy v závislosti na míře zdanění. Platí, že jak nulové, tak extrémně vysoké zdanění přináší ve výsledku nulový zisk.

Pokud se podíváme na kontext České republiky, zjistíme, že daně jsou zde tak vysoké, že jejich výběr konstantně klesá. Češi už zcela logicky hledají cesty, jak ušetřit třeba i tím, že jezdí nakupovat do zahraničí, nebo k nákupům používají zahraniční elektronické obchody.

Vážená vládo, postrádám jakékoli racionální argumenty, které by ospravedlnily, lépe řečeno vysvětlily a fakticky podložily chystané zvýšení daně z přidané hodnoty. Reálný stav české ekonomiky v porovnání s ostatními zeměmi regionu nasvědčuje tomu, že stávající fiskální politika zavedla zemi do recese. Podle aktuálních statistických údajů klesá česká ekonomika již čtvrté čtvrtletí za sebou o 1,2 procentního bodu. Z okolních států střední a východní Evropy je na tom podobně špatně již pouze Maďarsko, balancující nad hranicí spirály vedoucí k bankrotu. Ostatní země buď pouze zpomalily, nebo si drží černou nulu.

Ještě chvíli zůstanu v kontextu Evropy. Snížená sazba daně z přidané hodnoty v České republice se dostává mezi nejvyšší nejen v rámci Evropy, ale i v rámci rozvinutých ekonomik světa. Krizí výrazně postižené Španělsko ve středu zvýšilo horní hranici DPH o 3 procentní body, tedy na stejných 21 %, což chce učinit naše vláda, ale ekonomiky Španělska a Česka jsou zatím, bohu díky, rozdílné. Navzdory tomu, že naši kotlinu považují za pokusnou chemickou laboratoř jednoho člověka, to nelze srovnávat. Hlavně ale nižší sazba španělského DPH je stanovena na 10 %, zatímco naše vláda navrhuje nižší sazbu dokonce na 15 %.

Nárůst spotřebitelských cen a životních nákladů domácností byl v letošním prvním čtvrtletí výrazně větší než před rokem. Nejcitlivější zvýšení snížené sazby daně z přidané hodnoty pocítili zákazníci u všech typů potravin, dále pak u osobní i hromadné dopravy. Beze změn nezůstaly ani ty nejnужnější výdaje na bydlení a na léky. Před dalším zvyšováním daně z přidané hodnoty varují i zaměstnanecké pojišťovny, které kvůli vyšší dani platí více peněz. V extrémním případě dojde k dalšímu převedení odpovědnosti na pacienty, což považuji za absolutně nepřijatelné.

Navíc již nyní existují extrémně ohrožené skupiny, jako například senioři, kterým na léky zbývá stále méně peněz a mnohým hrozí, že si léčbu nebudou moci dovolit. Další ekonomická data na číslech jasně dokazují, že domácnosti utrácejí výrazně méně za potraviny, oblečení, vybavení domácnosti nebo třeba za kulturu. Nemluvte o tom, že u komodit, kde je to možné, přešli čeští spotřebitelé na levnější varianty zboží.

Pokud v lednu roku 2013 dojde ke skokovému zdražení a dalšímu propadu ekonomiky, začnou největší tuzemští zaměstnavatelé hromadně propouštět, čímž se zvýší průměrná míra nezaměstnanosti a zároveň dojde ke zhoršení situace v nejvíce postižených regionech, jako je např. Ústecký nebo Moravskoslezský kraj.

V kontextu těchto informací považuji za skandální zjištění, že ministr fi-

nancí Kalousek peníze nevybírám. Na základě oficiálních dat z Ministerstva financí vyplývá, že od roku 2007 do roku 2011 nevybralo Ministerstvo financí pod vedením Miroslava Kalouska, vyjma od 8. května 2009 do 13. července roku 2010, kdy byl ministrem financí Eduard Janota, tak Ministerstvo financí, a teď se podržte, nevybralo na daních 525 283 mil. korun za všechny typy daní a poplatků. Zhruba polovina částky, tedy zhruba 250 mld. korun, je právě nevybrané DPH. Souhrnně se jedná o selhání hospodářské politiky vlády, zejména šéfa státní kasy Miroslava Kalouska.

Věci veřejné nemohou podpořit zvýšení daně z přidané hodnoty z důvodu snížení valorizace důchodů. Valorizace se má podle vládního návrhu pro roky 2013 až 2015 snížit jen na třetinu růstu reálných mezd a třetinu míry inflace. V současnosti přitom úprava penzí zohledňuje růst spotřebitelských cen stoprocentně. Snížená valorizace důchodů znamená pro každého jednotlivce výpadek asi 250 korun měsíčně, tedy nezanedbatelné 3 tisíce korun ročně.

Již před časem jsem vyzýval vládu k tzv. mezigeneračnímu dialogu a předložil návrh na zlepšení adresnosti celého systému ve formě solidarity dětí s jejich rodiči, tedy tzv. mezigenerační solidaritu. V praxi by tento návrh pomohl zmírnit dopad škrtů právě na seniory. Děti by část svých odvodů posílaly přímo rodičům. Zvýšila by se tím adresnost celého systému a senioři, kteří patří mezi ekonomicky závislé a velmi ohrožené skupiny, by získali nějaké peníze navíc. Bohužel.

Optimální řešení vidím v ponechání současných dvou sazeb ve výši 14 a 20 procent. A tyto sazby dlouhodobě držet. Neexperimentovat, neprovádět stále změny a výkyvy, zkrátka zajistit předvídatelnost ekonomických pravidel. Český daňový systém by měl být dlouhodobě stabilní. Nemůžeme přece reagovat na každý malý výkyv v ekonomice rozsáhlým daňovým balíkem. Místo toho Ministerstvo financí předvádí permanentní daňovou reformu. Připomínám, že během pěti let se třikrát změny sazby de facto nejvyšší české daně, což je DPH, udály. Zahraniční zkušenosti přitom potvrzují, že nejlepší daňová reforma je deset let klidu a stability bez výrazných změn. Vůbec nejsou zohledněny dopady těchto opatření na konkurenceschopnost občanů, na vůli investovat u českých podniků, ale i na tuzemskou spotřebitelskou náladu.

Věci veřejné jsou proti dalšímu zvyšování daní a proti další ekonomické zátěži obyvatel České republiky. Tyto oblíbené kroky ministra financí Miroslava Kalouska zjevně nepřinášejí kýžený efekt.

Žádali jsme o podporu našich pozměňovacích návrhů. Bez výsledku. Proto vám nyní připomenu některé další problémy na příjmové stránce rozpočtu.

Chybí účinná omezení vůči šedé ekonomice a daňovým únikům. Chybí zpřísnění zdanění hazardu, což hlásíme již dva roky, co jsme nastoupili do

Sněmovny. Snižování schodků veřejných financí se rovněž neděje podle plánu a ambiciózního cíle se rozhodně naplnit nepodaří. Zarážející je neochota úředníků a jednotlivých ministrů šetřit. Kromě Ministerstva práce a sociálních věcí neberou ministerští úředníci úspory vážně. Například Ministerstvo průmyslu plánuje ušetřit 2 mil. korun, přitom možnosti jsou minimálně v provozních nákladech. Pokud nějaký úřad vysloveně plýtvá penězi, měli by to jeho zaměstnanci platit ze svého. Vláda by měla v těchto ekonomicky nevyzpytatelných časech zvážit i pobídky pro zaměstnavatele. Mezi tyto kroky patří např. snížení spotřební daně na motorovou naftu. Stát by v důsledku zvýšení poptávky získal více peněz do rozpočtu. Stávající situace je taková, že mezinárodní doprava sice využívá Českou republiku jako tranzitní zemi, ale netankují zde ani tuzemští podnikatelé.

Na závěr opakuji: Vláda, konkrétně Ministerstvo financí, nemůže maskovat svou neschopnost vybírat daně tím, že zase daň zvýší. Zejména ve chvíli, kdy víme, že stávající ministerské manko činí zhruba půl bilionu korun a místo snahy vybírat pohledávky podepisuje ministr pouze daňové omluvenky.

Velice stručné shrnutí. Současná rychloopatření tzv. odpovědné vlády nevedou ke kýženým výsledkům. Snahy naplnit poloprázdnou státní kasu a zlepšit výhledy státního rozpočtu jsou stavěny na základě ekonomické dojmologie. Proto poslanecký klub Věcí veřejných nepodpoří zvýšení daně z přidané hodnoty.

Návrh považujeme za nesystematický a o jeho záměru naplnit státní pokladnu lze s úspěchem pochybovat vzhledem k tomu, že daně se nedaří vybírat již nyní. Navíc se jedná o další neúměrnou zátěž, která negativně určuje prioritu země, která preferuje vysoké daně na úkor obyvatel. Vyšší daň z přidané hodnoty jde proti principům rodiny, osobního rozvoje a vzdělání. Nehledě na to, že se jedná o další oslabení rizikových skupin, jakými jsou senioři nebo matky samoživitelky.

Proto navrhuji předřazení tohoto sněmovního tisku číslo 695 jako první pevný bod na 45. schůzi. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále je přihlášen pan poslanec Vít Bárta. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, kolegové a kolegyně, navrhuji zařazení nového bodu s názvem Informace ministra dopravy k netransparentnímu hospodaření na Správě železniční dopravní cesty.

Já si myslím, že je zapotřebí nejprve připomenout celý kontext toho, co se na Správě železniční dopravní cesty děje řekněme od jara t. r., což shodou okolností souvisí s odchodem Věcí veřejných z koalice.

Jestli si pamatujete, upozorňoval jsem na to, že když nastoupil do ve-

dení Správy železniční dopravní cesty pan ředitel Kolář, tak zavolal svého kamaráda pana Nováka, generálního ředitele společnosti Viamont, a vyslal ho vyjednávat mj. s velkou stavební pětkou nové podmínky kartelových dohod na železnici. Potom se sebral a s panem Novákem pan Kolář odjel do Norska na ryby. Tam si spolu hezky zarybařili, a když to nějak prasklo a upozornil jsem na celou záležitost v debatním pořadu televize Prima, tak se v zásadě ani nikdo moc neohradil proti tomu, že by něco z toho, co jsem říkal, nebylo pravdou.

Já jsem tehdy na Primě upozorňoval na dvě věci. Za prvé, že se tady připravuje nový kartel, a za druhé jsem upozorňoval na to, že se vypsala největší zakázka na Správě železniční dopravní cesty za poslední léta, a to tzv. tunely Ejpovice, s tím, že se říká, že toto výběrové řízení vyhraje firma Metrostav, ke které pan ministr Dobeš poslal svého dobrého kamaráda pana Daniela Franka, aby se domluvily jisté zákulisní dohodičky k této velké zakázce.

Co následovalo? Shodou okolností následovalo to, že Rokycany–Plzeň, tunely Ejpovice, nejnižší nabídku podala za 3,7 mld. korun právě společnost Metrostav. A v tuto chvíli, tak jak jsem uváděl několik měsíců předem, se zdá, že díky nejnižší nabídce společnost Metrostav opravdu tuto zakázku desetiletí vyhraje.

Potom se stihla ještě vypsát jedna zakázka, která též stojí za pozornost. Ta měla stát půl miliardy korun a nakonec ji za 327 mil. vysoutěžila společnost, jejíž jméno bezesporu neuhodnete – shodou okolností je to společnost Viamont onoho generálního ředitele pana Nováka, který byl na těch finských rybách.

Myslím si, že stojí za pozornost článek v mém jinak velmi oblíbeném plátku jménem Mladá fronta, kde najdeme velký článek o tom, jak společnost Metrostav zcela pravidelně vyhrává výběrové řízení za dumpované a nízké ceny, na které následují neuvěřitelné problémy. Takřka bych řekl, že společnost Metrostav ze zásady šlápne na bludný kořen a následně se objeví problémy, které vyžadují velké náklady s tzv. vícepracemi často nad hranici možností, které standardně dává zákon. Jinými slovy řečeno, vypsaly se dvě velké zakázky, jedna měla stát osm miliard korun, vysoutěžila se za 3,7 mld. korun, je nejnižší nabídka právě společnosti Metrostav. Druhá zakázka: Studénka–Mošnov, železnice na letiště v Moravskoslezském kraji, měla stát 501 mil. a byla vysoutěžena ze 327 mil. korun. Vícepráce, řekněme jinak – neočekávané mimořádné okolnosti vyžadující mimořádné náklady a mimořádné vícepráce, kterými budeme muset dohnat tuto dumpovanou cenu, jsou jeden nástroj. Druhý nástroj, který samozřejmě nicméně je zapotřebí jasně rozkrýt a upozornit na něj, je vůbec nízká kvalita díla. Nepoužívání certifikovaných materiálů a jiné necertifikované a nepovolené postupy, které známe tak dobře

kupříkladu z reklamačních řízení na silnici ať už se společností EUROVIA, nebo dříve se společností Skanska při výstavbě českých dálnic.

Je dobré si v tomto kontextu uvědomit, že úředník na Správě železniční dopravní cesty, který přebírá kvalitu díla a odpovídá za kvalitu díla, dámy a pánové, má plat něco kolem 25 až 30 tis. měsíčně. Proto v kontextu zjištění na Ministerstvu dopravy ještě v dobách, kdy já jsem byl ministrem, se nastartoval úkol nastavit ceníky, které by dávaly zpětnou kontrolu o kvalitě díla, a zároveň nastavit systém outsourcovaného profesionálního pojištěného a garantovaného nezávislého dozoru, který by suploval jinak špatně placené státní úředníky.

Je dobré připomenout, že tento úkol ještě v podzimních měsících roku 2011 pan ministr Dobeš na půdě poslaneckého klubu Věcí veřejných obhajoval a se svým tehdejším státním náměstkem panem Bartkem na tomto úkolu intenzivně pracoval. Následně se nicméně tento úkol nehodil, přeci jenom bylo zapotřebí zavést kmotrovské metody na Ministerstvu dopravy a vyhovět všem, kteří potřebují zpátky sát miliony, desítky milionů a nebojím se říci stovky milionů korun ze státního rozpočtu tak, jako tomu bylo v letech minulých.

Nicméně abych jaksi neplakal jenom z hlediska minulosti, dovolte mi vás tady seznámit s neaktuálnějším vývojem na Správě železniční dopravní cesty, který v tomto směru nelze označit než za velmi kreativní a zcela nový postup, jak ke kartelovým dohodám v budoucnosti přistupovat. Ono když dvě zakázky pro největší kamarády, Metrostav a Eurovii, vytendrujete za takhle nízkých dumpovaných cen, tak přeci jenom následující výběrová řízení nemůžete už udělat stejnou metodou. To by bylo moc nápadné. A kmotříčci zde přítomného pana ministra Dobeše vymysleli úplně nový, velmi originální způsob, jak výběrová řízení odbrávat.

Jak v následujících dnech, dámy a pánové, bude fungovat kartelová dohoda na Správě železniční dopravní cesty? No, když policie teď přeci jenom trošku začala fungovat a když se o jejich hemžení a snažení už tolik mluví a povídá, tak je zapotřebí vymyslet něco nového. A ta nová metoda, dámy a pánové, ta stojí za pozornost. Tento den, tento den, zítřejší den, pozítřejší den, a tedy tento týden Správa železniční dopravní cesty vypsalá zakázky za 8 mld. korun s tím, že jednotlivé nabídky jsou odevzdávány a ceny zveřejňovány po jednotlivých dnech. Aby kartelová dohoda mohla fungovat, aby si všichni byli jisti, že nikdo nepodrazí toho druhého, tak 5. 9., to znamená ve středu, budou otevírány obálky rekonstrukce, modernizace tratě Tábor–Sudoměř. Dále rekonstrukce v Olomouci. Dne 6. 9., ve čtvrtek, budou otevírány obálky rekonstrukce železničního uzlu Břeclav II. Dále optimalizace tratě Praha-Bubeneč – Praha-Holešovice. A o další den později, 7. 9., budou pro změnu otevírány obálky na průjezd uzlem Ústí nad Orlicí.

Pro vaši představu: Olomouc 5. 9. je zakázka, která by měla stát 2,5 mld. korun, modernizace tratě Tábor–Sudoměř by měla stát další 2,5 mld. korun. Ve čtvrtek 6. 9., o den později, se budou otevírat obálky rekonstrukce železničního uzlu Břeclav stavba II za jednu miliardu korun. Při té příležitosti otevřeme ještě Prahu-Bubeneč – Praha-Holešovice za jednu miliardu korun. V pátek uděláme jenom jednu zakázku za 1,5 mld. korun.

Dámy a pánové, způsob toho, jak si jednotlivé stavební společnosti mohou zkontrolovat dodržování kartelové dohody v těchto každý den vypisovaných, resp. otevíraných obálkách, je způsob byt velmi kreativní, velmi nový, nicméně do nebe volající.

A já říkám, že tento týden se na Správě železniční dopravní cesty připravuje velký podvod, velká krádež státních a evropských peněz za 8 mld. korun. Až se zase tady budeme za několik týdnů a měsíců bavit o tom, jak nebudou proplaceny další peníze z evropských prostředků pro netransparentní nakládání s finančními prostředky z Evropské unie, tady vás upozorňuji na to, co nás v dané věci čeká.

Nicméně to samo o sobě nestačí. Ono v této souvislosti je dobré připomenout i to, že svého času odborář Hradílek podal žalobu na určení platnosti vyhlášení výběrového řízení na pozici generálního ředitele Správy železniční dopravní cesty, protože výběrové řízení na generálního ředitele Správy železniční dopravní cesty proběhlo velmi netransparentním způsobem. To, že nám jinak koalice funguje, až na pár poslanců, na to už jsem také upozorňoval, jak z jedné strany Jurečko, tak z druhé strany významný představitel TOP 09 pan Jílek, předseda správní rady SŽDC, je namočen do těchto lumpáren, a na Správě železniční dopravní cesty je nicméně v tomto kontextu zajímavé především proto, že onen odborář Hradílek v momentu, kdy soud vyzval protistranu, aby doložila transparentnost provedeného výběrového řízení na generálního ředitele Správy železniční dopravní cesty, tak proběhlo několik jednání s odbory pod vedením pana Jílka, na základě kterých nakonec za podivných okolností pan Hradílek onu žalobu stáhl. A já se ptám proč, když odborářský boss s dobrými odborovými právníky podá žalobu, proč v momentu provedení několika jednání pod vedením pana Jílka z TOP 09 s odboráři dojde nakonec ke stažení této žaloby. A je zapotřebí se v tomto kontextu ptát, respektive vážně zamyslet nad tím, že jestliže taková žaloba byla stažena, tak jestli takovou žalobu nemáme řekněme z politické úrovně podat znovu.

Sečteno a podtrženo. Na Správě železniční dopravní cesty se tendruje za jednoznačně dumpované, podtržené ceny s cílem na vícepracích a nekvalitě díla dělat lumpárny do kasy kmotrů. Netransparentním způsobem, zcela netransparentním způsobem se vybral generální ředitel, který tyto aktivity podporuje, a je zapotřebí se ptát, jestli zde nedochází k nátlaku na odborové organizace.

Proto v tomto směru, vážená paní předsedající, navrhuji zařazení tohoto nového bodu jako prvního bodu. Bude-li již nějaký bod pevně zařazen, tak ihned za něj s výjimkou bodů návrhu pořadu schůze jako další bod této schůze.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců VV.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Prosim nyní pana poslance Josefa Novotného.

Poslanec Josef Novotný st.: Vážená paní předsedkyně, vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já také navrhuji zařazení nového bodu. Bod jsem nazval Informace ministra financí o přípravě legislativních hazardních her.

Nastává velmi závažná situace, kdy zákon o loteriích byl devatenáctkrát novelizován, devatenáctkrát jste ho novelizovali vy, Poslanecká sněmovna, nikdy to neudělala vláda. A teď se konečně chystá vládní návrh, který už prošel asi před měsícem vládou České republiky.

Já tedy zreaktituluji, proč to navrhuji. Současná situace vypadá tak, že po snížení zdanění, které prošlo díky iniciativě poslanců, takzvaná Farského novela, dochází v letošním roce k nedovýběru daní. Rozdíl proti tomu, co jsme prosadili do koaliční smlouvy, Věci veřejné, je rozdíl asi 3 mld. minus. V době škrtů chybí 3 mld. z hazardu, se kterými jsme počítali.

K čemu dál došlo? V současné době, letošní rok, došlo k svázání pupeční šňůrou starostů. Došlo tak k neuvěřitelnému efektu, kdy starostové jsou u některých her až 80 procenty z toho výnosu závislí na tom, aby hazard měli ve svých obcích, aby nedej bože dělali nějaké vyhlášky, které by hazard omezovaly. Zabil tak ministr financí a hazard dvěouchy jednou ranou.

V současné době dochází k velmi závažnému jevu, kdy všichni pracovníci kontroly dostali výpověď, jsou velmi nejistí a ta mizerná kontrola, která se vykazovala jakýmisi 50 tisíci kontrolami vždycky ročně s nulovým výsledkem, teď ani nebude existovat, a jaký bude model od Nového roku, je otázka, protože ti pracovníci nemají jistotu a nevědí, jestli mají zintenzivnit kontroly, aby se zalíbili, anebo naopak se na to vykašlat, aby se zalíbili ještě více, aby se zalíbili těm kmotrům, kteří dirigují Ministerstvo financí legislativou hazardu, protože jak konstatoval Ústavní soud, a dovolím si to tedy tvrdit a tvrdím to opakovaně, tak Ministerstvo financí porušovalo zákon a současná vláda se snaží toto porušování zakrýt.

Vláda odmítá zvýšení DPH, zdanění výher a zdanění provozovatelů. Mluvil o tom tady na minulých schůzích Vít Bárta, kdy čtyřstránkovým papírem, jakousi minianalýzou, úředníci Ministerstva financí říkají, že zdanit výhry by bylo velmi složité, zavést plátcovství DPH – mimochodem, tuhle úlevu

nemá ani charita, loterijní společnosti ji mají – by bylo taky velmi složité na ty produkty loterijní a zdanění provozovatelů, jak jistě uvidíte brzy ten návrh tady ve Sněmovně, se taky nekoná. Takže to je další současný stav. To, že chybí peníze na sport, asi slycháte všichni, to pro vás není nic nového. A vedle těch dosavadních povolovacích podvodů se nerespektuje ani výklad právní, se kterým Ministerstvo financí je už seznámeno a odpovídá obcím. Ten výklad spočítá v tom, že mezitím, když se vlastně ten hazard tak rozvolnil, že se z heren, kde měly být – v zákoně je napsáno – převážně výherní hrací přístroje, tak se tam nastěhovaly výherní interaktivní terminály, které představují horší než kasinový hazard, a prakticky vznikají kasina, nebo něco horšího než kasina, protože v kasinech je nějaká zákonná regulace, v těchto cukrárnách, benzinkách a různých doupatech není a tento tvrdý hazard je provozován prakticky kdekoliv. Zřejmě ty pračky peněz jsou velmi žádané, a proto jsou podporovány.

Takže to je současný stav, který tady máme. Co je nového? V současné době vláda čekala na odchod Věcí veřejných z koalice. V připravované vládní nové normě, která se jmenuje zákon o sázkových hrách, který má nahradit z gruntu zákon o loteriích, bylo 64 zásadních připomínek nevypořádáno. Víím, jak se Karolína Peake rozčilovala kvůli tomu za nás, ještě za Věci veřejné, že takto ten zákon nemůže být puštěný, dávali jsme svým kolegům různá ultimáta, že s tímto nebudeme souhlasit. Ejhle, puč číslo 2 a už tato norma v nezměněné podobě přišla. Chtěli jsme, aby byla sociostudie, která by vám, legislativcům, kteří o tom budou rozhodovat, přiblížila tu problematiku, aby vám řekla, proč máte hlasovat tak a nebo jinak. Ta sociostudie dodneška není a v podstatě nová norma ignoruje nálezy Ústavního soudu i stanovisko ombudsmana v tom, že se vlastně porušoval dlouhodobě zákon na Ministerstvu financí. Bez jakéhokoliv zdůvodnění naše vláda zvyšuje parametry hazardu pětikrát až desítkrát u vsazených částek, výher, jackpotů a tak dále a zavádí nový pojem – bezlimitní prohru, čili prohru teď prohraje bez jakéhokoliv už omezení, dřív to bylo zákonem dáno. Já se musím ptát, proč takto vláda plive na Ústavní soud, proč ho ignoruje, proč neřeší věci, na které byla upozorněna.

Vláda šla tak daleko, že dokonce popřela své usnesení týkající se nápravy, kterou měla vláda zjednat v omezení povolovacích podvodů úředníků Ministerstva financí a změnit povolení tak, aby byla v souladu se zákonem. Za přítomnosti Věcí veřejných vláda toto usnesení přijala – bez přítomnosti Věcí veřejných ho zase v tichosti zrušila jako jakési zmatečné a nepotřebné. To je důkaz, že krizi vlády vyvolal právě tlak Věcí veřejných týkající se hazardu.

Já bych vám přiblížil ukázkou neschopnosti vlády v tom, že jsme jako jediní na světě, kteří nemají sociostudii dopadů hazardních her. Dva roky se Ministerstvo financí vymlouvalo, že tuto sociostudii nemůže z

kapacitních důvodů zadat. Přes prázdniny najednou jakousi informaci pro vládu v této oblasti, která má nahradit, zavřít vám ústa všem, vytvořit dojem, že vláda má podklady, proč rozhoduje o řádovém zvýšení hazardu, tak že to z této sociostudie, kterou nikdo číst nebude samozřejmě, ale že cosi má. Já jsem si tu sociostudii, nebo informaci pro vládu, přečetl. V úvodu i v závěru je konstatováno, že systematicky nejsou data dopadu hazardu na společnost shromažďována, nejsou k dispozici. Před lety jsem se obrátil na ministra práce, kterým byl premiér Nečas, obrátil jsem se na ministra zdravotnictví Tomáše Julínka, aby tyto databáze pro tuto studii se začaly sbírat, když jsme se v Senátu pokoušeli o nápravu. Tito ministři to systematicky neudělali, vymlouvali se na to, že je to vyhazování peněz nebo něco podobného, a teď neseme ovoce. Vláda není schopna tuto studii udělat a dalších několik let tato studie nebude, protože nejsou prvotní podklady.

Jenom takové úsměvné citování, protože tuhle informaci připravovali někteří i renomovaní psychologové, týká se spíš některých statistických údajů k dispozici z léčeben, čili není to nic, co by pojímalo jakoby ten společenský pohled, podklad pro vás, ale i po téhle stránce mě velmi zaujalo, že gambling podle této informace není závislost. Chybí tam proti závislostem fyzická vazba. Já znám mnoho hráčů a vím, že jejich fyzická vazba s automatem je doslova taková, že když se dotknou toho přístroje, cítí to vrnění, uklidní se, když vidí to blikání nebo zvukové efekty, tak je to pro ně vysvobození ze stresu, který mají v pauze bez hraní. Čili je tam fyzická závislost a ta studie je i po odborné stránce – já nejsem psycholog – špatná. V té studii chybí jakákoliv zmínka o ekonomice, o lobbingu, o souvislostech, o dopadech atd. Takže je to směšné! Je to směšné i proto, že vláda před měsícem přijala novou normu bez jakéhokoliv podkladu a teď narychlo jakousi informaci podivným způsobem někde získala.

Já se musím zamýšlet nad tím, proč selhává premiér. Já jsem vždycky kritizoval ministra Kalouska, který tady se mnou neustále bojuje o to, jak to tedy je, kdo je ten hlavní lokaj prohlubující závislost na hazardu v ČR, a musím říct, že premiér republiky dlouhodobě podléhá vlivu ministra Kalouska, ale ani lidsky nadržuje slovo. Já jsem jako naivní představitel Věcí veřejných asi před rokem v těchto místech hovořil s premiérem o tom, jestli skutečně s tím hazardem něco uděláme, když už se nám velice ztuhla podařila prosadit nějaká větička do koaliční smlouvy, a premiér mi slíbil: ano, mám vážný zájem s tím něco dělat. A já jsem mu, hlupák, věřil! Kdybych věděl, jak on nemá zájem – a já jsem hledal důvod, proč nemá zájem. Je to proto – a léta nic nedělá, když jsem se ho k tomu snažil donutit – protože pravděpodobně z hazardu také bere. Já jsem zjistil, je to od našeho poslance, bývalého poslance ze Zlínského kraje, že všechny politické strany z hazardu berou peníze na volby buď přímo, ne-

bo spíš nepřímou slevami, o kterých budu mluvit ve svém dalším příspěvku. Čili tohle je situace, ve které i premiér Nečas je osobně zainteresován, protože je z toho kraje a z toho kraje se těch, jak já jim říkám, lokajů hazardu rekrutuje nejvíc. Když jdete po pozměňovacích návrzích, kterými se hazard v podstatě léta tady prosazoval a kterými si své daňové úlevy, které doteď platí v době úspor, tak vždycky to byli poslanci z této oblasti, kteří s hazardem a s velkou místní loterií společností tamní spolupracují. Je téměř úsměvná dnešní zpráva z novin, kdy NKÚ upozornil, že dokonce Ministerstvo kultury dává peníze, asi milion, na opravu kasina.

Ještě konstatuji, že tedy informace pro vládu rozhodně nenahradí to, co vy byste potřebovali, s tím, že údaje nejsou. Jsem přesvědčen, že politická výměna policejního prezidenta souvisí s kauzami, které se vyšetřují, zejména s tou, na kterou jsme upozornili s kolegou Jarolímem, a sice nepovolené povolení, naprosto nestandardní, internetového hraní ministrem Kalouskem na odchodu z jeho ministerstva. Vyšetřování této kauzy má charakter zametání pod koberec i v současné době – a nedopusťte, když hazard vyhrál 19:0, aby se to stalo podvacáté! Já osobně pocituji, že výměnou policejního prezidenta se stalo něco. Okamžitě jsme byli upozorněni, že pokud budeme vynášet, protože jsme účastníci toho podání a dáváme tam nějaké vysvětlení, budeme-li nějaké informace dávat ven, můžeme být trestně stíháni, a dokonce hazard jde tak daleko, že mně vyhrožuje za to, že jsem zde opakovaně v minulosti řekl, že hazard má na svědomí asi 600 sebevražd za rok. Tak za tuto číslici, pokud nedoložím 600 adres, tak mě hazard přes právníky, kteří pro ně dělají, bude žalovat. Čili takhle daleko dochází svoboda projevu v Poslanecké sněmovně, takhle daleko si dovolují lobbisté jít ve své snaze dosáhnout svého a se Sněmovnou si manipulovat, jak chtějí.

Já vás prosím, Sněmovna tuhle situaci zavinila, Sněmovna by ji měla napravit, a proto žádám o zařazení tohoto bodu jako prvního po již pevně zařazených bodech. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Jako první bod dnešní schůze, nebo první bod po již pevně zařazených? První bod po již pevně zařazených? (Ano.)

Pan kolega David Kádner je dalším přihlášeným. Prosím.

Poslanec David Kádner: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, předstupuji před vás s požadavkem o zařazení bodu na pořad 45. schůze – podání informace ministra Kubiceho ke kauzám, u kterých po odvolání policejního prezidenta Petra Lessyho hrozí jejich odložení a reálné nebezpečí, že nikdy nebudou došetřeny.

Od roku 2010 jsme svědky postupného nadechování Policie ČR pod vedením plukovníka Petra Lessyho a rozjezdu ve vyšetřování nejrůznějších podvodů a korupčních kauz. V několika posledních měsících se výsledky práce policie pak dostavily v plném rozsahu a razantnosti, když postupně začala zasahovat i nejvyšší patra politiky. Veřejnost opět mohla začít věřit, že opravdu žijeme v demokratickém a právním státě, kde vypočítavost a šlendrián ziskuchtivých zástupců nejrůznějších firem napojených na nejvyšší patra politiky budou spravedlivě potrestány. Vývoj posledních dnů však jasně ukázal, že politické špičky vládnoucí této zemi se začaly bát o své zahřáté židle a uspořádaly úspěšný lov na policejního prezidenta, osobu, která patří k nejvyšším ochráncům pořádku v této zemi, a mluvíme-li o plukovníku Petru Lessym, pak to platí dvojnásob. Vždyť to byl právě on, kdo se často stavěl za řadové policisty, a byl to právě on, kdo se neváhal postavit nejvyšším politikům bez ohledu, co to bude v konečném důsledku znamenat pro jeho osobu. A já, stejně jako miliony daňových poplatníků, se musím ptát, co bude s kauzami, které se začaly prošetřovat, s kauzami, kde začala padat obvinění, a to obvinění velmi často vedoucí jako červená nit k nejvyšším zákonodárcům tohoto státu.

Obávám se, že se špinavým odvoláním Petra Lessyho končí vyšetřování celé řady kauz. Abych byl velmi konkrétní, pak se ptám pana ministra Kubiceho a potažmo vlády této republiky, která tichým mlčením schválila tento jeho hanebný a nečestný krok, jak budou dále vyšetřovány tyto kauzy: Kauza Hora svatého Šebestiána – výstavba mostu. Rovněž bych se chtěl zeptat, zda bude došetřena kauza internetového sázení, kde Policie České republiky šetří možnost páchání trestných činů zneužití pravomoci veřejného činitele a podplácení a přijímání úplatku při povolování internetového sázení. A mohl bych dále pokračovat, ať už kauzou IZIP, kde byly proinvestovány z peněz daňových poplatníků více než 2 miliardy korun, či kauzou silničního obchvatu města Louny, kde mluvíme o investicích ve stovkách miliard, nebo tunel jménem Ostroj Opava v hodnotě více než půl miliardy korun.

Dámy a pánové, zdůrazňuji, že všechny tyto finance jsou z kapes daňových poplatníků, tedy těch, kteří si nás zvolili jako své zákonodárce a dali nám svůj mandát. Bude vyšetřovatelům této kauzy dále beztrestně umožněno prověření všech okolností, aby bylo jasně prokázáno, zda došlo ke spáchání trestného činu? Kde mají občané této země jistotu, že nedojde k manipulaci těchto kauz?

Proto se ptám, pane ministře vnitra: Co bude s výše uvedenými kauzami po odvolání policejního prezidenta České republiky plukovníka Petra Lessyho? Je všeobecně známo, že jste nesdílel stejný názor s policejním prezidentem a nesouhlasil s celou řadou jeho postupů. Jste připraven dát

v sázku svou politickou kariéru a zaručit se, že výše uvedené kauzy budou vyšetřeny bez ohledu na jména a postavení obviněných?

Vážená paní předsedkyně, navrhuji zařazení tohoto nového bodu jako první, bude-li již nějaký bod pevně zařazen, tak hned za něj. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Nyní je přihlášen pan kolega Vít Bárta, prosím. Pokud pan poslanec Vít Bárta není přítomen, prosím pana poslance Radka Johna. Ani on není přítomen. Prosím tedy paní poslankyni Janu Drastichovou.

Poslankyně Jana Drastichová: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, žádám zařazení nového bodu, a to informace ministra práce a sociálních věcí Jaromíra Drábka, jak bude řešit situace kolem sociálních karet.

Ministerstvo práce a sociálních věcí se pečlivě stará, abychom všichni věděli, co to jsou sKarty a jakému bohu libému účelu mají sloužit. Na co však mnozí zapomínají, je fakt, že tyto karty jsou součástí stejné reformy, v rámci které přešlo od ledna letošního roku vyplácení veškerých státních podpor na Úřady práce. Je zajisté na místě věnovat pozornost také jejímu pokračování.

Podle odborných odhadů ročně proteče přes účty napojené na sociální karty více než 80 miliard korun. Dáte mi jistě zapravdu, že se jedná o obrovskou částku, zajímavou pro každou, a to nejen tuzemskou, banku. Je proto s podivem, že se Ministerstvu práce a sociálních věcí nakonec nepodařilo vyjednat u vítězné České spořitelny náležitě smluvní podmínky pro držitele karet, které by tak obrovskému obratu odpovídaly. Navíc sKarty jsou zcela bezpracný zisk, který je navíc automaticky a státem garantovaný. Zdá se, že ministerským úředníkům unikla informace, že již existují banky, které nabízejí principiálně nižší poplatky, než jsou ty výše zmíněné. Takové zvýhodněné podmínky jsou přitom nabízeny i jednotlivým fyzickým osobám operujícím s několika desítkami tisíc korun ročně. Představte si jak skvělé podmínky bylo možné vyjednat pro ministerstvo, které operuje s desítkami miliard! Bohužel nestalo se a to buď nikoho z ministerstva netrápí, anebo – a tím jsem si při dnešních poměrech skoro jistá – je to zase jeden z mnoha tunelů, kterými tečou peníze ze státní pokladny. Děsivé je, že v tomto případě se tak děje na úkor těch nejslabších a na státu zcela závislých lidí.

Budete se mi samozřejmě snažit vysvětlovat, že používání platebních karet není povinné. Příjemce dávek si stále může vybrat, jak bude peníze dostávat. Jestliže mu například docházely dávky na bankovní účet a příjemce dávek na tom nechce nic měnit, tak to nahlásí při převzetí karty. Řekněme si však upřímně, kolik z občanů, zvláště pak důchodového věku

má dokonalý přehled v systému bankovních poplatků a je schopno posoudit, zda karta poskytovaná Českou spořitelnou je, či není předražena. Uvědomte si, že pro mnohé, ne-li většinu těchto lidí se bude jednat o první karty podobného druhu vůbec.

Národní rada osob se zdravotním postižením se již obrátila na Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, aby byla prověřena smlouva mezi Českou spořitelnou a Ministerstvem práce a sociálních věcí. Tato smlouva dle právních specialistů obsahuje právní rozpor v zadávacích podmínkách a uzavřenou smlouvou. Proto žádám ministra Jaromíra Drábka, aby vysvětlil, proč jsou podmínky smlouvy s Českou spořitelnou tak nevýhodné.

Vážená paní předsedkyně, navrhuji zařazení tohoto nového bodu dnes jako druhý pevně zařazený bod po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní s přednostním právem paní kolegyně Kateřina Klasnová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, budu mít dvě prosby týkající se pořadu 45. schůze.

Nejprve bych prosila o zařazení tisku č. 352. Je jím novela zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu ve druhém a třetím čtení, a to jako první bod po pevně zařazených bodech před blokem Volby. Navazuji tak na svůj návrh, který jsem podala již v organizačním výboru a kterému bohužel nebylo vyhověno.

My jsme v červenci zde na půdě Poslanecké sněmovny schválili novelu Ústavy, kterou se rozšířily kontrolní pravomoci Nejvyššího kontrolního úřadu na rozšíření kontroly také na územně samosprávné celky, veřejné instituce a na podniky s majoritním podílem státu či územně samosprávných celků. Účinnost této novely Ústavy byla stanovena 1. ledna 2013. K tomu je ale zapotřebí přijmout novelu zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu.

Novelu Ústavy jsme postoupili Senátu, horní komora nicméně v ústavněprávním výboru odložila projednávání novely Ústavy na neurčito s odkazem na to, že nejprve čekají, až jim z Poslanecké sněmovny pošleme onen prováděcí zákon, či chcete-li, zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu. Při projednávání na organizačním výboru, kdy jsem se snažila zařadit tento tisk na pořad 45. schůze, jsem slyšela argument ten samý, tedy že my v Poslanecké sněmovně budeme nejprve čekat, co Senát a zda Senát schválí změnu Ústavy. Byla bych velmi nerada, abychom takto vzájemně na sebe čekali a takto vzájemně na sebe čekající abychom vůbec neschválili kýžené rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu. Prosím tedy o podporu zařazení tohoto tisku.

Jako další bod, tentokrát nový bod na 45. schůzi, bych prosila zařazení

informace premiéra Petra Nečase o řešení situace ve státním podniku Lesy České republiky. Na této schůzi budeme – nebo také nebudeme, to záleží ještě teď na zákulisních jednáních – projednávat tzv. daňový balíček či protischodkový balíček. A tento protischodkový balíček přináší celou řadu opatření a snaží se tak získat peníze do státního rozpočtu. Například zrušení zelené nafty přinese do státního rozpočtu podle odhadů 1,5 miliardy korun, pouhých v uvozovkách 1,5 miliardy. Chtěla bych zdůraznit, že vláda přitom neřeší úniky ze státních podniků, úniky z hospodaření státních fondů, kde často jde o stamiliony až miliardy, a při tom použijí příklad Lesů České republiky.

Vláda měla podklady k okamžitému řešení situace v Lesích České republiky už 30. ledna 2012. To je den, kdy kontrolní Nejvyššího kontrolního úřadu zveřejnili závěrečnou zprávu ze své kontrolní akce. Cílem kontroly bylo prověřit hospodaření státního podniku s majetkem státu a s poskytnutými peněžními prostředky v období let 2009 a 2010.

Chtěla bych zdůraznit, protože vláda neustále oddaluje projednání tohoto kontrolního závěru NKÚ, že kontrolované osoby, jak Ministerstvo zemědělství, tak Lesy České republiky, se řádně vyjadřovaly v připomínkovém řízení. Je tedy zcela nelogické, proč premiér požádal Ministerstvo zemědělství o vyjádření ke kontrolnímu závěru 6. března. Vnímám to jako zdržovací taktiku. Mezitím se sešel zemědělský výbor, opět vyzval vládu, aby začala řešit kontrolní závěr NKÚ a situaci v Lesích České republiky, a vláda teprve 4. června otevřela tento bod na svém jednání. Kupodivu i tentokrát přerušila jednání o Lesích České republiky, opět ze zcela nesmyslných důvodů, protože požádala, že chce ještě znovu vyjádření Nejvyššího kontrolního úřadu k námitkám ze strany Ministerstva zemědělství a ze strany Lesů České republiky. Říkám, zcela nelogicky, protože řádné připomínkové řízení proběhlo a kontrolní závěr je už výsledkem tohoto dohadování se v uvozovkách mezi Ministerstvem zemědělství, Lesy České republiky a Nejvyšším kontrolním úřadem. Přesto tato věc byla 4. června přerušena a premiér se dušoval nejen po jednání vlády, ale také v odpovědi na moji ústní a následně písemnou interpelaci, že celá věc bude ve vládě projednána na konci srpna. Dnes jsme na začátku září, vláda stále tuto věc neprojednává.

Ráda bych zdůraznila, že nejde o žádné banální věci v případě Lesů České republiky. Jak jsem říkala, jde o úniky, či chcete-li, odklonění stovek milionů, miliard korun z tohoto státního podniku. Z tohoto důvodu také Nejvyšší kontrolní úřad podal dokonce trestní oznámení. Já jsem tak také učinila, ale to, že to podal Nejvyšší kontrolní úřad, považuji pochopitelně za daleko důležitější impuls pro jednání vlády České republiky.

Co tedy zjistil Nejvyšší kontrolní úřad při kontrole Lesů České republiky? Závažná pochybení a porušení zákona, co se týká hospodaření se státními

lesy. Porušení zákona se ovšem netýkalo pouze Lesů České republiky, ale také jejich zakladatele, Ministerstva zemědělství, které neplnilo své zákonné povinnosti jako zakladatel a od roku 2004 neprovedlo jedinou kontrolu v Lesích České republiky, nereflektovalo ani výsledky kontroly NKÚ z roku 2003. Výsledky hospodaření kontroloval pouze auditor, který nikdy nebyl schválen dozorčí radou Lesů České republiky, audit účetní uzávěrky byl prováděn bez účinné smlouvy. Konkrétně došlo k porušení zákona o zadávání veřejných zakázek, zákona o účetnictví, zákona o podmínkách zemědělských a lesních pozemků, převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby, k porušování povinností při správě cizího majetku, k porušování zákona o státním podniku, dále také k porušování programu scelování pozemků určených k plnění funkce lesa, takzvaný arondační program.

Znovu zdůrazňuji: toto vše znamená úniky, to znamená tunel, kterým proudí stovky milionů, miliard ze státního podniku Lesy České republiky neznámo – či lépe řečeno známo – kam.

Nyní jsme si mohli přečíst alespoň tu část zprávy BIS, která je zveřejněna na stránkách BIS, a také BIS upozorňuje na hospodaření Lesů České republiky, na prorůstání lobbingu, na prorůstání jakýchkoli zločineckých organizací do hospodaření Lesů České republiky.

Nově dvě kauzy k hospodaření Lesů České republiky, nepříliš transparentní a podlimitní zakázky, přesto každá za dva miliony korun, na vytvoření etického kodexu a na finanční rozpočtové poradenství, vše firma pana Rittiga.

Já bych chtěla říci, že Věci veřejné volají po personálních změnách v Lesích České republiky už několik dlouhých měsíců. Chceme, aby došlo ke změnám v dozorčí radě, chceme, aby došlo k vyvození zodpovědnosti konkrétních osob. Mám na mysli generálního ředitele Sýkory, ale i dalších. Chceme, aby i touto věcí se konečně vláda začala zabývat, protože pokud se jí nebude zabývat, nemá právo se nazývat protikorupční vládou a nemá ani právo dnes tady v daňovém balíčku požadovat například zrušení zelené nafty či jiná opatření, která přinesou do rozpočtu jisté finanční prostředky, ale přesto vláda toleruje úniky ze státních podniků, jako jsou Lesy České republiky.

Prosím tedy o zařazení bodu Informace premiéra Petra Nečase o řešení situace ve státním podniku Lesy České republiky jako první bod po již pevně zařazených.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále pan kolega Vít Bárta. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi požádat o zařazení nového bodu, a to Informace předsedy vlády Petra Nečase k propadu České republiky v mezinárodních žebříčcích konkurenceschopnosti.

Jsem rád, že už pan premiér je zde mezi námi. Chápu, že debata o tom, jestli se bude o daňovém balíčku a církevních restitucích hlasovat dnes večer, nebo zítra ráno, a vznikne tím více tlaku na rebelující poslance ODS či některé jiné, je velmi důležitá. Přesto bych rád pozornost pana premiéra v tuto chvíli upoutal k tématu, které se netýká řečnické vnitřních problémů uvnitř ODS, ale dotýká se České republiky jako takové.

Dámy a pánové, v programovém prohlášení vlády jasně stojí, že si vláda dává za cíl zlepšení postavení České republiky ve srovnání s globální konkurencí. Právě v tomto pro občany jistě velmi citlivém ukazateli se totiž naše země trvale propadá, a to jenom za poslední rok o dvě příčky, na 38. místo, v žebříčku Světového ekonomického fóra a v uznávaném mezinárodním institutu, v International Institut for Management Development, což je významná mezinárodní škola ekonomie se sídlem ve Švýcarsku, dokonce o tři příčky směrem dolů.

Naše vláda nám s dobrou znalostí, jak manipulovat s veřejností, nelže úplně ve všem a tento fakt přiznává i v aktualizovaném plánu plnění svých priorit. Uvádí tento bod jako doposud bod nenaplněný. Samozřejmě ale už neuvádí, jak tento nenaplněný bod, který má vláda v programovém prohlášení vlády a který si i koalice v roce 2010 dávala z logiky středopravicové koalice jako velkou prioritu, jaksi pan premiér a tato vláda nemá potřebu veřejnosti sdělit, jakým způsobem chce tento dva roky stále se zhoršující a neutěšený stav změnit.

Já si myslím, že vás nebudu zdržovat obecnými tezemi. Dovolte mi citovat konkrétní parametry Světového ekonomického fóra, jak jsme se v konkrétních parametrech jako Česká republika za poslední dobu umístili.

V míře ochrany soukromých vlastnických práv jsme na 78. místě na světě. Pro vaši představu, na 76. místě se umístili takoví afričtí tygři, jako je stát Uganda nebo Senegal.

V transparentnosti tvorby vládní politiky jsme se umístili na 96. místě. Nutno konstatovat, že hned za námi je tak prosperující země jako Bangladéš.

V efektivitě využití veřejných státních prostředků jsme dokonce na 124. místě na světě, tedy jako poslední stát Evropské unie. Před námi se umístili takoví tygři, jako je Burkina Faso, Mosambik a Kamerun. Pro vaši představu, hned jedno místo za námi je takový tygr, jako je Mongolsko.

Takže pane premiére, bezesporu gratulujeme za to, že pokud příští rok budeme stejně tak padat, jak jsme padali, tak Mongolsko nás předběhne v efektivitě využití veřejných státních prostředků. To si myslím,

že je velmi transparentní a jasný ukazatel o tom, jak si Česká republika v mezinárodních žebříčcích stojí.

Pan premiér tady na minulé schůzi upozorňoval na to, že Česká republika je na tom skvěle, protože v registrech dlužníků a bonifikaci dlužníků se proti jiným státům Evropské unie nacházíme ve velmi dobrém stavu. Ale mně to silně připomíná, jako když místo toho, abychom firmu hodnotili podle zisku, kdybychom firmu hodnotili podle růstu, kdybychom firmu hodnotili dle reálné konkurenceschopnosti, tak místo toho firmu hodnotíme podle toho, jak je zadlužená. Řekněme si upřímně, že i velmi špatně fungující země nemusí být vůbec zadlužená, ale přesto to nijak nevyovídá o kvalitě práce této koalice.

V objektivitě rozhodování státních úředníků jsme na 123. místě. Před námi jsou takové tygři, jako je Jamajka, Guatemala, a velmi zajímavé je zase naše konkurence, která nás do příštího roku, dámy a pánové, může přeskočit. Tak hned za námi, dámy a pánové, je Srbsko a hned za Srbskem je Uganda. Myslím si, že to je taktéž konkurence, se kterou tato koalice bude mít velký problém se pořádně poprat.

Nicméně je velmi smutné, a promiňte mi to, jak to trochu zlehčuji, že celkový počet hodnocených zemí je 142 a v důvěře veřejnosti vůči politikům jsme se umístili ze 142 hodnocených zemí na 134. místě. Za námi se umístily už jenom Dominikánská republika, Guatemala, Paraguay, Argentina, Madagaskar, Libanon, Venezuela a Haiti.

Dámy a pánové, já se domnívám, že na první pohled závodění s Mongolskem může působit vtípně, ale z hlediska reality toho, kam se vyvíjí česká ekonomika pod vedením této koalice, se domnívám, že každému, komu záleží na budoucnosti České republiky, musí býti nyní k pláči. A já bych to rád z hlediska konkurenceschopnosti připomněl na několika konkrétních věcech.

Nyní tady nesedí oblíbenec pana premiéra pan ministr Fiala. Česká republika i podle analýz, které má tato vláda několik let k dispozici, se propadá z hlediska vzdělání především v oblasti matematiky. Strategie NERVu, strategie konkurenceschopnosti, kterou vláda České republiky přijala za svou, jasně říká, že je zapotřebí zvýšit úroveň vzdělání v oblasti matematiky. Přestože víme, že úroveň vzdělání České republiky klesá, přestože víme, matematika se na českých školách učí tak bídě, že když Japonsko vypíše mezinárodní soutěž o to, aby Češi mohli studovat v Japonsku, tak Česká republika není schopna ani tuto kvótu naplnit, protože není dostatek Čechů, kteří dostatečně umějí matematiku pro studium na japonských univerzitách, v této situaci vláda České republiky se zabývá tím, že zruší přísnější verzi státních maturit, zavede jenom jednodušší verzi státních maturit, což si řekněme upřímně, že nahrává akorát panu Štefloví a společnosti Scio, kteří z toho mají výborný byznys, aby vysokým ško-

lám dodávali dál testy na přijímací zkoušky na vysoké školy, a naopak stát se zbavil klíčového kontrolního mechanismu, aby státní maturity byly podmínkou pro přijetí na vysokou školu. Jinými slovy řečeno, uděláme soukromý byznys společnosti Scio, pro veřejnost budeme ti hodní, protože zrušíme přísnější verzi státních maturit, budeme rádi, když naši maturanti budou umět matematiku reálně z úrovně 9. třídy základní školy a v oné konkurenceschopnosti se nebudeme propadat o jednu či dvě příčky za rok, ale o pět nebo deset příček za rok. A budeme se tady smát tomu, že v Mongolsku v jurtě umějí matematiku líp než na kamenných českých středních školách.

Podobně neutěšený stav, dámy a pánové, z hlediska strategie konkurenceschopnosti můžeme hledat kupříkladu i v tom, jak razantně se prosazuje reforma vysokých škol. Kde je apel na to, že bude nový vysokoškolský zákon? Kde se vytratila odvaha financovat vysoké školy ne podle počtu žáků, ale podle kvality? Kde jsou naplňované závěry strategie konkurenceschopnosti, která byla přijata na jaře roku 2011, a kde za poslední dva roky této vlády jsme se propadli o pět a více příček? A to nemluvím o tom, že Ministerstvo dopravy v této strategii konkurenceschopnosti se zavazuje intenzivně stavět páteřní komunikaci R35 tak zásadní pro to, aby kupříkladu fabriky neodešly z Moravskoslezského kraje do Polska. Místo toho dáme všechny peníze, které nám zbývají na opravu D1, protože je to rychlé, protože je to populární a protože se tam lépe bude Frkalům, Frankům a jiným Dobešovým kmotrům lépe dělat byznys. A to vše při nenaplňování strategie konkurenceschopnosti pod vedením Petra Nečase.

Proto, dámy a pánové, vážená paní předsedkyně, žádám o zařazení bodu, kterým by nám tuto věc pan premiér vysvětlil. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: A žádáte ji na kdy, pane kolego, zařadit?

Poslanec Vít Bárta: První bod po pevně zařazených bodech. Paní předsedkyně, promiňte.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Petr Skokan je dalším přihlášeným. Pro vaši informaci, protože řada z vás to potřebuje vědět, tak je zde ještě v tuto chvíli 15 přihlášek. Pan kolega Skokan. Prosím.

Poslanec Petr Skokan: Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, milé kolegyně, já si dovoluji navrhnout zařazení nového bodu, který by se mohl nazývat Informace ministra průmyslu a obchodu o účinnosti dopadu zákona o významné tržní síle.

Nezřídka se stává, že jsme obviňováni z produkce nadbytečných, nic

nepřinášejících a někdy dokonce i účelových a v jiných ohledech špatných zákonů. Obecně se tomu asi nevyhne žádný parlament na světě, nám by však mělo záležet na tom, aby těch zmetků, které pak záhy musíme rušit či opravovat, bylo minimum, a současně bychom se neměli bát na ně poukázat a nejen tvořit nové, ale také čistit českou právní soustavu, kterou – přiznejme si – dost často sami zaplevelujeme.

Jako praktickou ukázkou a současně také jako podnět bych rád navrhl ke zrušení jeden z těchto legislativních nedopalků, a to takový, který snad naplňuje všechna negativa, která jsem před chvílkou vyjmenoval. Jedná se o zákon o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů.

Tato právní norma nemá žádné reálné podložení a její existence vede pouze k nadměrné byrokratizaci obchodu s potravinami, která ve své řadě prodražuje potraviny všem konečným spotřebitelům. Tento zákon, konkrétně zákon číslo 395/2000 Sb., byl Parlamentem ČR přijat dne 9. září 2009. Stalo se tak na základě návrhu především levicové části našeho politického spektra a zákon byl přijat i přes veto prezidenta republiky a přes širokou kritiku, ba odpor odborných kruhů, a nabyl tak účinnosti dne 1. února roku 2010. Zmíněný zákon zavedl řadu omezení pro nejsilnější obchodní systémy, tedy ty, jejichž výsledné ceny jsou pro koncového zákazníka nejvýhodnější. V přímém důsledku pak má vliv na snížení vzájemně působící konkurenční síly, která je nejspolehlivějším strážcem, aby nedocházelo ke zbytečnému zdražování zboží. Velmi významně a současně přitom zcela nadbytečně omezuje smluvní svobodu mezi dodavateli a odběrateli, znemožňuje jim dohodnout si libovolnou platební lhůtu, neoprávněně a bezdůvodně zasahuje do cenové tvorby způsobem pro koncového zákazníka nevýhodným, omezuje mnohdy zcela oprávněné požadavky na participaci při co nejkomplexnější informaci pro koncového zákazníka a doslova trestá plně funkční obchodní subjekty za to, že rostou, produkují zisk a odvádějí dokonce do státní kasy daňové odvody.

Toto vše jsou naprosto věcné důvody k jeho zrušení, a to jsem vyjmenoval jen ty nejmarkantnější. Podrobný výčet by zabral 15 minut, možná i více, a já vás rozhodně nechci zdržovat.

Existují však, věřte nebo nevěřte, i závažnější důvody. Tento zákon je totiž zcela jednoznačně v rozporu, a to v přímém rozporu, s komunitárním právem, a jako takový je tedy protiústavní. Má zcela jednoznačně diskriminační charakter, protože totiž postihuje pouze některé odběratele, konkrétně pouze odběratele zemědělských a potravinářských produktů, a tedy už žádné jiné, kteří zabezpečují pro život stejně nezbytné komodity. Podle deklarací, které zaznívaly při jeho prosazování, mělo jít o ochranu českých producentů před zahraničními obchodními řetězci, což samo o sobě je v přímém rozporu s evropskou legislativou. Sama definice tzv. výz-

namné tržní síly je nejednoznačná, není pro vaši představu definované ani za jaké období se sleduje pouze obrat posuzovaných subjektů, ale ani to, zda se do něj zahrnují právě jen zemědělské a potravinářské produkty, či jakékoli další.

Zákon je navíc částečně duplicitní s obchodním zákoníkem a v některých svých částech pak nabourává jednoznačnost výkladu některých paragrafů obchodního zákoníku, který má být bezesporu zcela jednoznačnou právní normou pro celou oblast obchodních vztahů.

Zjevná neprofesionalita při jeho vzniku pak způsobuje naprostou nesrozumitelnost. Používají se v něm dodnes již právně neexistující pojmy, jako je např. daň z obratu apod. Rozhodně není náhodou, že právě z takovýchto výrazů vyčuhuje jako pověstná sláma z bot předlistopadová rétorika při důsledném naplňování podobných nesmyslů, kdy pak také nestálo na trpkém konci nic jiného než pro nás pamětníky nezapomenutelné reformy a také fronty na kubánské pomeranče, případně dámské vložky či toaletní papír. Dneska už mi to vlastní děti nevěří, že něco takového bylo možné.

Velmi významná a možná věcně pro mne nejvíc ze všeho rozhodující pak je skutečnost, že i ty nejsilnější obchodní řetězce, které u nás působí, se pohybují kolem 10 % podílu na celkovém trhu. A to v podstatě v libovolné komoditě, kterou si vyberete. Naopak, máme zde docela silné potravinářské koncerny producentů, za všechny mohu jmenovat např. Agrofert známého pana Babiše, jejichž podíl na trhu je nesrovnatelně vyšší. Z toho je současně zjevné, odkud větřík fouká, a já se tedy logicky ptám, jestli by na základě objektivně existujících tržních podílů neměly v budoucnu být naopak chráněny obchodní řetězce před podobnými korporacemi.

To, že stávající právní úprava je zcela nevyhovující, dokazují zcela jasně mj. i posudky Vysoké školy ekonomické, stanoviska Hospodářské komory, Svazu obchodního a cestovního ruchu a mnoha dalších.

Co říci závěrem? Máme tady zákon, který je naprosto nadbytečný. V praxi se v podstatě nevyužívá, a to jednoduše proto, že je v mnoha paragrafech nejednoznačný a současně i naprosto neodpovídající podmínkám a reálnému stavu domácího maloobchodu. Svou podstatou protičeří nejzákladnějším principům ekonomie. Případné snahy naplňovat jej by nejvíce poškodily nejchudší a nejbezbrannější skupiny našich občanů. Je to zákon evidentně prosazený velmi úzkou zájmovou skupinou na úkor všech občanů naší země.

V úvodu svého vystoupení jsem hovořil o občasně produkci legislativních zmetků. Těžko bychom hledali markantnější a názornější příklad, než je tento. Každý z vás ví o jakémkoli dalším podobném, či snad dokonce horším, tak kdo z vás o takovém ví, nechť se přihlásí. To by mě velmi zajímalo.

Domnívám se, že můžeme udělat pouze jediné. S co nejrychlejší účinností tento zákon z české právní soustavy odstranit a trvale hledat další takové jemu podobné. Likvidace nepotřebných a potenciálně dokonce škodlivých zákonů je totiž minimálně tak důležitá jako tvorba zákonů zcela nových. V tomto konkrétním případě zmíněného zákona jsem kdykoli připraven okamžitě a na vyžádání doložit celou řadu dalších faktů a zcela konkrétních údajů a jsem si jist, že jich je dost pro každého z vás.

Vážená paní předsedající, navrhuji zařazení tohoto nového bodu jako prvního po pevně zařazených. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, jenom jsem se chtěl zeptat, na kdy to tedy chcete zařadit, abych tady poznamenal termín. Dneska? Ne. (Jako první po pevně zařazených bodech.) Dnes, první po pevně zařazených bodech dnes. Dobře.

A nyní požádám pana poslance doktora Bártu, kterého tady mám jako dalšího. Pokud není ve sněmovně, požádám pana poslance Radka Johna.

Poslanec Radek John: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předstupuji před vás s požadavkem o zařazení bodu o podání informace premiéra Nečase ve věci plnění tzv. šluknovských opatření.

Mám řadu indicií, že vláda neplní slib, který dala Šluknovsku a tamějším slušným občanům a velmi reálně tamějšímu regionu, ale i dalším sociálně a bezpečnostně postiženým lokalitám hrozí velmi horký podzim sociálních bouří. Přestože vláda Petra Nečase slibovala maximum pomoci a preventivních opatření obcím Šluknovska –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Promiňte. Chci si v tom udělat pořádek. Vy tady máte bod Informace ministra spravedlnosti ve věci finanční efektivity vězeňství.

Poslanec Radek John: Může být i to. Tohle bylo propadlé. Jak je ctěná libost, buď bude tenhle úplně na konec, anebo –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Abych v tom měl trochu pořádek, tak by mi vyhovovalo, kdyby to mohlo být to vězeňství.

Poslanec Radek John: Výborně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže já bych poprosil pana Johna o vězeňství. Mám tady vězeňství, tak... Prosím.

Poslanec Radek John: Děkuji. Ke Šluknovu se vrátíme, rozhodně si ho nenechám vzít.

Vážený pane předsedající, vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, předstupuji s požadavkem na zařazení bodu o podání informace ministra spravedlnosti Blažka ve věci finanční efektivity v systému vězeňství a především v souvislosti s nákupem objektu ve Vidnavě. Není totiž novou informací, že naše vězeňství je podfinancované a personálně poddimenzované, stejně jako fakt, že úroveň stavebně technického vybavení neodpovídá evropské úrovni. Bohužel je to výsledek víceleté péče ODS o tuto oblast dopadu spravedlnosti. Samozřejmě je pohodlnější chodit na vládu s nataženou dlaní či s lamentováním nad dlouhodobým podfinancováním resortu než odpovědně hospodařit a maximálně transparentně investovat se svěřenými prostředky. Nemluvě o snahách problém řešit propouštěním vězňů ještě před plným odpykáním trestu.

Žádám tedy pana ministra Blažka o vysvětlení na plénu Sněmovny, proč potřebuje ministerstvo s téměř 300 zaměstnanci dalších více než 100 zaměstnanců na Generálním ředitelství Vězeňské služby, když ministryně spravedlnosti jak v Rakousku, tak v Bavorsku vystačí každá s pouhými 200 úředníky a víc nic a počty věznic v těchto zemích se od naší reality příliš neliší.

Dále se ptám, proč resort spravedlnosti pod správou ODS nechal koupit za 29 mil. korun budovu bývalého církevního semináře ve Vidnavě, když ji posléze nechal několik let chátrat. V souvislosti s tímto nákupem je zmiňován ministr Pospíšil a jeho administrativa. Řeší pan ministr Blažek tuto situaci? Dohledává zodpovědného viníka nedbalé koupě a ještě nedbalějšího hospodaření s vidnavským objektem? Měl vůbec dostatek podkladů a seznámil se se všemi detaily tohoto projektu? A jaké z toho vyvozuje závěry? Pokud ano, pak přece ministr Blažek musí vědět, že jde o velmi spornou aktivitu, která zpochybňuje argumenty o podfinancovanosti českého vězeňství.

Rovněž pana ministra žádám o sdělení, kdo byli majitelé neprůhledné akciové společnosti, ke které byl jeho předchůdce pan Pospíšil na resortu tak štědrý. Nerozumím, proč dosud mluví pan ministr Blažek o záměru z roku 2008 využít část kapacity objektu pro detenční zařízení, když stávající detenční zařízení pro 48 vězňů není využíváno ani více než z poloviny. Z tohoto důvodu si nemohu odpustit otázku: Ví vůbec pan ministr, co se děje v jeho resortu a jak rozhoduje jeho administrativa? Trestní stíhání bývalých podřízených resortu spravedlnosti pod správou ODS kvůli této záležitosti je jistě i novému ministrovi nepříjemné. To nutně vyvolává podezření, že nadále zahájení úklidu v budově a přípravy na rychlé vybudování vězeňského zařízení pro 30 odsouzených s výhledem na pozdější rozšíření

do plné kapacity pro 200 osob má sloužit jako exemplární dokazování potřebnosti objektu, a tedy jako část případné ministerské obhajoby. V této souvislosti bych ale chtěl velmi vědět, jaké budou denní náklady na ubytování jednoho vězně v zařízení pro 30 osob. Obávám se, že budou na úrovni exkluzivního hotelového ubytování.

Nakonec žádám o informaci, kolik budou činit celkové náklady na rekonstrukci objektu, protože i to patří k neradostnému součtu zfušovaného nákupu a zfušovaného hospodaření s bývalým církevním seminářem ve Vidnavě.

Vážený pane předsedající, navrhuji zařazení tohoto nového bodu jako prvního po již pevně zařazených.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, po pevně zařazených bodech. A teď požádám pana poslance Víta Bárty. Hlásí se ještě pan poslanec Gazdík, tak dám slovo jemu přednostně. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Milé kolegyně, milí kolegové, vidím, že Věci veřejné jsou zase o něco napřed. Myslím, že se do historie našeho parlamentarismu vepíší jako první strana, jako první strana, která je v opozici a svými obstrukcemi účinně brání pádu vlády. To je skutečně novum. (Potlesk několika přítomných zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď se zeptám jenom pana Víta Bárty, jestli interpelace se bude týkat ministra dopravy k nevýhodnému fiktivnímu převzetí D47 Bohumín, nebo ministra práce a sociálních věcí.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, já to zařadím podle vašich představ. Ale pokud se nemýlím, tak formálně teď má být bod, tedy nikoliv interpelace, ale návrh nového bodu D47.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Správně. Děkuji za upozornění, že nejsme v interpelacích (s úsměvem). Správně, už se mi z toho trochu hlava... (úsměv), ale souhlasím s tím, můžete klidně tedy přednést návrh pořadu – informace ministra dopravy Dobeše... Je to tak, ano? ... k nevýhodnému převzetí D47. Je to tahle interpelace? (Poslanec Bárta souhlasí.) Je to tahle interpelace... tedy tenhle návrh pořadu. Dobře. Prosím, pusťte se do toho.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, dovoluji mi požádat o zařazení bodu s názvem D47, resp. fiktivní převzetí D47.

Nicméně než se k tomuto tématu dostanu, dovoluji mi ještě krátce okomentovat mého předřečníka pana předsedu Gazdíka.

Pan předseda Gazdík je jaksi notoricky znám jako vzorný šprt této koalice a človíček, který je v kuloárech ne nadarmo nazýván hujerem. (Úsměv v sále vlevo.) Ale že koaliční hujer je tak dobrý, že nás sprdne za to, že zpomalujeme jednání, které by konečně mělo rozhodnout, jestli padne, nebo nepadne vláda, to se přiznám, že překonalo jakékoli mé představy o hujerství ke koaliční snaživosti. Ono, málo platný, u toho hujera je podstatná nejenom ta snaha, ale i ta inteligence. Ale to je něco, to je něco, co se projeví jedině v tak kreativních situacích, jako je tato. (Úsměv u řečníka i u některých přítomných poslanců v levé části Sněmovny.)

Nicméně teď k D47. Pan Gazdík mizí, poradí se se svým pomocným mozem Kalouskem. A o něco více sofistikován mi přijde vysvětlit nějakou šroubovanou konstrukci, jak to myslel, aby sakra ta vláda padla (s úsměvem, smějí se i někteří přítomní), když si to všichni vlastně přejou, hlavně občani České republiky. A on především jako hlavní eurohujer stejně jako koaliční hujer musí bejt první a vepředu.

No, mě to tak samotného dostalo, že mám problém se zasoustředit na tu D47 k tak vážnému tématu. Já svým způsobem Gazdíkově děkuju, že bez něj by tady bylo smutno, bez něj by ta škola tady prostě neměla svého hujera.

Tak. D47. Dámy a pánové, Ředitelství silnic a dálnic se od ložského roku zabývá kvalitou díla na dálnici D1 do Ostravy. Bezesporu znáte, že tato silnice stojí na holinkách, na odpadcích, místo toho, aby stála na podloží, které bylo zapláceno z evropských peněz, z peněz daňových poplatníků. Bezesporu víte o tom, jaký je stav této dálnice, kde se omezuje rychlost, kde hrozí to, že po této ostravské dálnici se jezdit nebude.

Odchod generálního ředitele Ředitelství silnic a dálnic Reného Poruby nastal v situaci, kdy bylo rozběhnuto několik arbitráží se společností EUROVIA, kdy mezi ŘSD a společností EUROVIA probíhala rozsáhlá jednání k reklamačnímu řízení na této dálnici.

Dnes vám mám potřebu sdělit informaci, která sama o sobě je dle mého názoru informací, která patří do kompetence orgánů činných v trestním řízení, a jedná se o informaci, která dle mého názoru státní kasu může stát více než jednu miliardu korun. Podstata další lumpárny v resortu Ministerstva dopravy, podstata další lumpárny na Ředitelství silnic a dálnic je, že Ředitelství silnic a dálnic, potažmo Ministerstvo dopravy, připustilo tzv. fiktivní převzetí stavby. Jinými slovy řečeno, všichni víte, že se staví D1 dál z Ostravy na státní hranice bez ohledu na to, že všichni víme, že ji stavěla společnost EUROVIA, bez ohledu na to, že víme, že společnost EUROVIA je se státem v zásadním reklamačním sporu o onen úsek do Ostravy, tak Ředitelství silnic a dálnic připustilo, že společnost

EUROVIA využila mezery ve smlouvě a tzv. fiktivně předala tuto stavbu, tedy z Ostravy na státní hranice, státu, potažmo Ředitelství silnic a dálnic. Tímto fiktivním předáním za prvé Ředitelství silnic a dálnic, potažmo stát, nemůže uplatňovat sankce za pozdní předání nekvalitního díla. Za druhé, tímto postupem všechny náklady nyní s provozem této stavby přecházejí nikoliv na vadného dodavatele, ale přecházejí na stát. A v tuto chvíli bez ohledu na to, že je jasně patrné, že na tomto úseku stavby jsou stejné problémy jako na dálnici do Ostravy, tak státu nezbyvá, než jen pasivně se bránit oním reklamačním řízením, které je tak právně tak náročné na dokazování z hlediska nedodělků a vad, které na této stavbě jsou.

Dámy a pánové, převzetí, fiktivní převzetí D47 na státní hranice je zapotřebí považovat za krádež za bílého dne. Je třeba považovat za zcela účelovou a dle mého názoru záměrnou pomoc společnosti EUROVIA, aby chránila své vady a nedodělky a stát za tyto věci musel zaplatit dvakrát. Jednou za nekvalitní dílo, podruhé za odstraňování vad a škod, které na této nekvalitní dálnici jsou. Jsem přesvědčen, že tato věc úzce souvisí s panem Frkalem, úzce souvisí s panem Frankem, tedy s kmotry pana ministra Dobeše. A žádám pana ministra Dobeše, aby v tomto bodu vysvětlil a dal jasné garance, jakým způsobem se bude transparentně postupovat v reklamačním řízení vůči společnosti EUROVIA.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď se mi přihlásil pan poslanec Pavel Kováčik přednostně. Jen jsem si nezaznamenal, jenom si ověřím, že to je zřejmě po pevně zařazených bodech, je to tak? (K poslanci Bártovi. Ten odsouhlasí.) Výborně. A nyní prosím pana poslance Kováčika.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, přeji hezké dobré teď už skoro pozdní odpoledne.

Musím říci, že jsem momentálně tak trošičku zmaten. Až do nedávné chvíle jsem si myslel, že Věci veřejné přešly do opozice. A teď mám dojem, že svou – pravda, předem ohlášenou a oprávněnou – obstrukcí spíše pomáhají premiéru Nečasovi vytvořit čas pro to, aby dokázal přemluvit svých sedm nebo šest nebo kolik statečných odpůrců daňových zákonů. Ale to je možná pouze můj dojem. Promiňte mi, že jsem se tady s vámi o něj podělil.

Já chci přednést jeden konkrétní návrh k tématu, které možná právě pod lavinou oněch silných témat, která jsou obsahem návrhu programu této schůze, může trošku zapadnout, a myslím si, že by nemělo zapadnout. Protože ať budeme vydávat koho budeme vydávat, ať schvalujeme, či neschvalujeme daně, ať restituujeme, či nerestituujeme, či cokoliv jiného

děláme, běžný život občanů běží dál. A myslím si, že jsme tady mimo jiné také od toho, abychom naslouchali problémům, které občané mají, a abychom se alespoň pokusili je pomoci vyřešit.

A proto prosím, aby byl zařazen na program této schůze Poslanecké sněmovny, a to na dobu co nejbližší, řekl bych ještě před řádnými body, aby na to byly čerstvé síly – to znamená jako bod 1, nevyjde-li jako bod 1, potom jako první bod našeho pátečního jednání, bod s názvem Informace ministra zemědělství České republiky o řešení situace těch zemědělských podniků, které byly velmi silně postiženy abnormálním suchem. Jen dodávám, že jde o minimálně tři okresy v kraji Jihomoravském a řadu podniků i v jiných okresech, které jsou pověstné tím, že jsou ve srážkovém stínu.

Doporučení, které jsem tady v této Poslanecké sněmovně při nedávných interpelacích od pana ministra Bendla slyšel, že si zemědělci měli na tento problém myslet předem a ušetřit si z dotací minulých let, já neberu. A neberou to doporučení ani zemědělci. Jsem přesvědčen o tom, že těch skutečně velmi vážně suchem postižených zemědělců zase není tak masivně tolik, aby tento stát nenašel formy, metody a také prostředky, jak jim pomoci a jak udržet podnikání v zemědělství v těchto okresech alespoň při životě, alespoň při překlenutí problémů a škod, které v letošním roce nastaly.

Zatím vždycky v historii, alespoň co já pamatuju v této Poslanecké sněmovně, jsme se dokázali domluvit na tom, že se postiženým zemědělcům pomůže. Zatím vždycky se to státu, tedy daňovému poplatníkovi, vyplatilo. Dnes v této situaci nebo v této době, kdy se přece jenom začíná slyšet na to, že potravinová soběstačnost je velmi důležitá věc, řekl bych životně důležitá pro Českou republiku, že české potraviny je třeba řekněme upřednostnit při spotřebě, protože správný vlastenec se mimo jiné vyznačuje také tím, že v obchodě se snaží nakupovat české potraviny nebo potraviny od českých výrobců, tak prostě máme právo na to, abychom měli i v budoucnu šanci kupovat a spotřebovávat české potraviny a zemědělské výrobky, abychom nebyli nuceni jenom tím, že teď nedokážeme těm postiženým pomoci, ještě daleko více potravin než v této chvíli do České republiky dovážet.

Věřím, že tento v lavině tak důležitých témat zdánlivě nepodstatný problém pomůžete vyřešit a podpoříte zařazení tohoto bodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jenom abych si to zopakoval: ten bod by se měl zařadit jako první bod dnes, a když ne, tak v pátek. Kdyby to nevyšlo dnes, tak v pátek, dobře.

A teď bych požádal znova pana poslance Bártu, protože tady je další jeho bod, kterým je informace ministra práce o nárůstu počtu důchodců pod hranicí chudoby. Je to tak? Je to ono. Prosím, můžete.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, žádám o zařazení nového bodu s názvem Informace ministra práce a sociálních věcí Jaromíra Drábka o nárůstu počtu důchodců pod hranici chudoby v roce 2012. A nyní mi ho dovoluje odůvodnit.

Je samozřejmě zcela nesporné, že tristní stav státní pokladny v současné době nutí vládu k tomu, aby bylo přikročeno k nepříjemným škrtům, a to mimo jiné také na straně mandatorních výdajů. Jedním z nejvíce bolestivých opatření má být, že vláda odstupuje od plné valorizace starobních důvodů, a tedy dopouští to, aby reálná hodnota důchodů klesala.

Přitom je tento pokles mnohem výraznější, než by se na první pohled zdálo. Těch zdánlivě ne až tak zase významných pár procent je totiž pro důchodce mnohonásobně bolestivějších, protože typický spotřební koš seniorů v posledních letech podléhá mnohem většímu růstu cen než spotřební koše jiných sociálních skupin. Je tedy nezbytně nutné, abychom se zamysleli, zda jsou tyto kroky zcela nezbytně nutné a zda nelze stejně efektu dosáhnout jinde a jinak, a když už, tak alespoň jej provést způsobem, který by byl citlivější vůči potřebám našich rodičů a prarodičů.

Růst důchodů až dosud kopíroval inflaci a ze třetiny i nárůst životní úrovně pracujících měřeno růstem reálné mzdy. Valorizace v letech 2013 až 2015 má nově pokrývat inflaci jen z jedné třetiny. Přitom není pravdou to, že se jedná o opatření, které se dotkne pouze následujících tří roků. I když se pak pravidelný růst penzí vrátí do starých kolejí, tak se pro v té době existujících 2,3 mil. starobních důchodců bude navýšení počítat z takzvaného přibrzděného základu. Zpoždění za rostoucí inflací, které nabudou v letech 2013 až 2015, už nebudou mít senioři šanci nikdy dohnat. Vláda totiž loni zrušila možnost navýšit důchody mimořádně na základě jejího uvážení, což je jednak zcela nesmyslné vzdávání se vlastní ústavní kompetence, ale hlavně je to mimořádně necitlivé a hloupé.

Zde musím říci, že já jsem se z poslanecké lavice velmi, velmi tehdy v koalici ptal, jestli je toto opatření opravdu nutné a jestli je správné. Tehdy jsem slyšel teze o tom, že je to nejlepší cesta, jak zabránit vládě sociální demokracie v budoucích letech účelově a přesvědčivě valorizovat důchody. Dnes přiznávám a mám potřebu se omluvit, protože tohoto svého kroku, té své pasivity lituji a omlouvám se za ni. Byla to chyba. Přiznávám, že ona chyba je krutým poznáním v politice provádění pomalých salámových metod, ve kterých je tak výborný pan ministr Kalousek, ale i pan premiér Nečas. Provádíme dílčí krůčky, nenápadné krůčky, které v danou chvíli mají logiku, ale v kontextu dalších takovýchto drobných salámových krůček nás vedou do pekla.

Nicméně nejen úplné zmrazení reálné hodnoty penzí na několik let, ale i dočasné zpomalení tempa jejich valorizace, a tedy razantní pokles reálné

hodnoty důchodových plateb nevyhnutelně uvrhne desetitisíce důchodců pod nepřipustnou hranici chudoby. A toto není populistická rétorika levice, nýbrž bohužel tvrdá realita vyčíslená i nezávislymi ekonomickými think-thanky.

Vůbec první studii o této problematice zpracoval Institut pro demokracii a ekonomickou analýzu při CERGE. Materiál předkládal pět variant. Podle středního, tedy nejpravděpodobnějšího odhadu vzroste podíl osob pod hranicí relativní chudoby v domácnostech, kde je alespoň jeden její člen ve věku nad 61 let a pobírá starobní důchod, z dnešních 3,6 na 5 %. Výrazně větší nárůst chudoby by však postihl osaměle žijící důchodce nad 64 let, zvláště pak ženy, jejichž počet pod hranicí chudoby by vzrostl z 13 na více než jednu pětinu, na 21 %. Musíme si přitom uvědomit, že se nejedná jenom o životní úroveň důchodců, nýbrž také potažmo o ty, kteří s nimi sdílejí domácnost. Z celkového počtu domácností důchodců by se pod hranici chudoby mohlo ocitnout až 18 %.

Je zapotřebí si uvědomit, co vede odbornou veřejnost a všechny přemýšlející občany k tak dramatickým závěrům a velkým obavám. Jedná se právě o onen zmíněný spotřební koš seniorů, tedy především o jídlo a léky, tedy o zboží, které se bude v příštím roce i nadále dramaticky zdražovat, a to nejenom z důvodu objektivního neblahého vývoje na světových trzích, ale také z důvodů nedomyšleného, nesmyslného a nezodpovědného zvyšování DPH, kterým naše zoufalá vláda hodlá znásilnit českou ekonomiku. Tato daň samozřejmě ze všeho nejvíc dolehne na nízkopříjmové skupiny občanů, především na seniory. O tom, že se tak již stalo při stávajícím navýšení DPH, se dnes můžete přesvědčit doslova na každém rohu. Stačí vyjít na ulici a místo fackování spoluobčanů s nimi hovořit.

Leden 2013 má tedy přinést hned několik ran, které soustředěně a nemilosrdně dopadnou právě na ty, kteří jsou nejvíce bezbranní a kterým my jako jejich děti a vnuci za tolik vděčíme. Chcete snad, aby jejich jedinou nadějí byl nakonec svět, který nám staří Mayové na prosinec roku 2012 předpověděli, vážená vládo? (Poslankyně Orgoníková: Tak to rozpustme.) Ano, náповěda z lavic pojďme to rozpustit je na místě.

Já v tuto chvíli nebudu zdržovat a dovolím si na závěr požádat o to, aby pan ministr Drábek předložil jasná a relevantní čísla o počtu osob, které se ocitnou díky opatření vlády pod hranici chudoby, a dále žádám, aby ministr Drábek v tomto směru představil jasnou strategii, jak se jako ministr sociálních věcí a práce vyrovná s tímto neblahým stavem státních reforem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Můžu tedy po pevně zařazených bodech? Ano, je to jasné.

Pan poslanec Petr Skokan – zařazení nového bodu Informace ministra průmyslu a obchodu o účinnosti dopadu zákona o významné tržní síle. To už bylo? Jak je to možné? Já jsem tu nebyl. To už jste přednesl, ano? (Ano.) Tak vás tedy v tom případě vyřadím. Jsem z toho opravdu zoufalý.

Mám tady zase doktora Bártu – nefunkčnost registru vozidel. To už taky bylo? Nebylo, dobře, tak zkusme nefunkčnost registru vozidel.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, pan ministr Dobeš tady stále není a chápu, že tady není. Pevně doufám, že aspoň sedí se svým týmem a připravuje řádné a poctivé odpovědi na mé zásadní otázky. Nicméně mi dovoluňte navrhnout zařazení dalšího bodu, a to bodu Informace ministra dopravy k registrům.

Já to nebudu, pane místopředsedo, zdržovat a dovoluňte mi sdělit jenom nejaktuálnější informaci k registrům, které bohužel veřejnost příliš neví.

Registru vozidel je součástí rozsáhlé strategie vlády České republiky k elektronizaci veřejné správy a v současné době zásadním pilířem onoho systému elektronizace veřejné správy jsou takzvané základní registry. Tyto základní registry stály daňové poplatníky, a nota bene ještě z peněz Evropské unie, daňové poplatníky České republiky dvakrát stamiliony korun. A nutno uznat, že jsou opravdu páteřním základem informačního systému veřejné správy, jsou lépe zabezpečené, mají bránit zneužití informací, jsou opravdu zásadním a moderním nástrojem elektronizace veřejné správy. Fatální záležitostí je, že nový registr vozidel, který je novou součástí tohoto elektronického systému veřejné správy, nijak nekomunikuje, nespouluje se systémem základního registru.

Jinými slovy řečeno, za stamiliony tady stát staví základní páteřní systém a ministr Dobeš v rámci své nekvalifikovanosti, improvizace a kšeftů pro firmy, které jsou s ním skamaráděny, naprosto ignoruje základní strategii vlády k elektronizaci veřejné správy.

Druhou věcí je, že registry dále fungují velmi pomalu a díky tomu naopak na úrovni samospráv a regionů zvyšují náklady na úředníky místo toho, aby úředníků mohlo ubývat.

Tedy sečteno a podtrženo, žádám pana ministra Dobeše, aby vysvětlil, kdy a za kolik budou registry vozidel napojeny na základní registr. Za druhé, kdy registr vozidel začne fungovat alespoň takovou rychlostí jako jeho předchůdce. A za třetí, kdy základní registr vozidel začne plnit všechny funkce bez toho, aniž by úředníci museli neustále opravovat chyby, které v nedokonalém polofunkčním systému vznikají.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, píšu si opět po pevně zařazených bodech hlasovat. (Posl. Bárta souhlasně přikyvuje.)

A máme tu pana poslance Josefa Novotného staršího – informace ministra financí o přípravě legislativy k financování politických stran. Je to tak? (Ano.) Můžeme tedy. Ano, prosím.

Poslanec Josef Novotný st.: Vážený pane místopředsedo, zbytku vlády, vážení již trochu unavení kolegové, reagoval bych trochu ještě, a bych to odlehčil, na pana Gazdíka. Připomnělo to trochu takový ten vtip, který jsem slyšel za komunistů, kdy stranický šéf vyčítá nějakému členovi, že nebyl na stranické schůzi, na poslední stranické schůzi. A on mu říká, kdybych věděl, že je poslední, tak určitě přijdu. Tady kdybych já věděl, že blokujeme pád vlády svými vystoupeními, tak bych své vystoupení rozhodně odložil.

Nicméně důvod, proč chci zařadit nový bod Informace o přípravě legislativy týkající se financování politických stran, považuji za velice důležitý v tom, že v současné době běží dvě politické kampaně a třetí je připravena, jak nám sdělil premiér, když nám vyhrožoval, že jestli nedáme dohromady jakýsi počet hlasů, tak vláda padne a půjdeme všichni domů a nikam se nedostaneme. Tak to je jeden důvod. Nelze řešit tento problém financování politických stran jinde. Policie už se zase bojí, takže věci spojené s politikou a financováním politických stran bude odkládat a média v tom celém systému jedou, jsou zapojena a nepředpokládám, že by se to přes média vyřešilo.

A co je nejpodstatnější, tak to je problém, o kterém chci hovořit, týká se samotné legitimacy vás, nás všech, legitimacy poslanců, kteří sedí v této sněmovně. Řeknu proč a zkusím zbilancovat volby, které proběhly. Jejich výsledkem jsou později po volbách zveřejněné podivné slevy. Kampaně byly mnohem dražší než to, co se vykazalo, a řeknu, já jsem se podrobně zabýval na Vysočině v krajském formátu množstvím propagačních materiálů a billboardů například strany TOP 09 a to zjištění je hrozné: 34 billboardů TOP 09, Věci veřejné – 2 kusy. Věci veřejné nula telefonních budek – stovky telefonních budek atd. Osm materiálů do rodin – jeden nebo dva materiály do rodin. Podobně to bylo v tom poměru, nebudu s tím zdržovat, protože ODS měla vykázanou asi polovinu toho, co skutečně ta kampaň stála, ČSSD jednu třetinu devadesátiprocentní slevy na tištěnou inzerci. Tehdy se velice ironicky ptal, dělal si srandu manažer Langer z manažera Tvrdíka a navrhoval odeesce, aby si Tvrdíka koupila jako manažera na příští volby, že dokáže udělat 90procentní slevy. Něco neuvěřitelného, když pořizovací cena reklam není samozřejmě 10 %. Ty slevy šly hluboce pod pořizovací náklady. Podobné nesrovnalosti by se našly i u KSČM v drobnějších částkách. A Věci veřejné těch sto milionů, stejných, co měla TOP 09, měly auditovány několika způsoby, jestli náhodou to nefinancuje pan Bárta nebo někdo jiný.

Jaký je výsledek toho, co se v minulých volbách stalo? Samozřejmě jsou to podivné zákony, které dlužíme potom těm, kteří tyto slevy zajistili. Je to zadlužení, které se promítá – například Praha je velmi zadlužená – ve výši rozpočtu. Já jsem to tady neslyšel, že by se to tady řešilo. Skutečně rozpočet Prahy rovná se dluh Prahy. Oni to mají schované třeba v dopravním podniku. Dopravní podnik, který je znám svými kmotrovskými smlouvami a teď se to řeší, má dluh 10 miliard. Je vás zde třetina Pražáků. Neslyšel jsem, že by to někoho trápilo! Přitom je to součástí financování volebních kampaní. Výsledkem jsou zákony, které naopak dusí ekonomiku státu, zvyšují se daně, předřečníci zde mluvili o důchodcích atd. Díry v cedníku naší ekonomiky, které jsme se zavázali, když jsme byli ještě v koalici, že je budeme zacelovat, že budeme ty úniky řešit, tak ty se nám neježenže nedaří, ale naopak vznikají nové. Všichni ministři, kteří nastoupili, zadávají bez výběrových řízení IT zakázky – předražené, všechno spěchá, pozdě, nemůžeme vypsat, prostě takovéto výmluvy!

A našly se takové nové formy. Jedna z nich jsou placené kampaně, kdy se najme nějaký investigativní novinář, kdy se do toho zapojí deníky, které potom mají zaručen příjem z inzerce, a tyto se vrhnou na kohokoliv, koho chtějí zlikvidovat, a dělají to sofistikovaně, dlouhodobě a lidem se to prostě natlačí do mozků. Takže se stalo, že já jsem byl v té době, kdy probíhal puč půjčky Víta Bárty, osloven jedním novinářem, kterého jsem znal ze Senátu a kterého jsem považoval za solidního, a snažil se ze mě dostat něco jako že pan Bárta kradl. Já jsem řekl, že nekradl, že hloupě půjčoval své peníze. Nechtěl to slyšet a po nějaké delší diskusi jsem se dostal k tomu, že on vlastně dostal v tom týdnu tři trojstrany, celostrany a prostě musel napsat v duchu, co mu zadal majitel a editör a tito lidé kolem novin. A tak prostě hledal a hledal. Tak já jsem si toho novináře přestal vážit. Na druhou stranu skutečně vyšly tři strany od něj proti Věcem veřejným bez ohledu na to, že objektivní pravdu nakonec ukázal soud v duchu, ve kterém jsem mu to hned potom říkal. Takže to je další forma, která se používá teď jako zkreslování skutečné přízně voličů za peníze, které jsou kdoví jakého původu.

A další forma, která se zde zavedla teď, jsou částky za puče. Puče se aktivně zúčastnil i premiér téhle vlády, kdy přemlouval poslance, a samozřejmě jak platforma, která zde vznikla, tak v prvních pučích létaly částky, které jsou slíbeny na volby. Kdo to zaplatí? Kmotři a tyto souvislosti se státními podniky jsou vám všem známy. Čili tohle je situace, která je po volbách a která tady funguje.

Já se teď zmíním o tom, jak o funguje. Máme zde státní podniky nebo polostátní podniky, které uvolňují obrovské částky na inzerci, a ta inzerce se zadává buď přímo, nebo přes prostředníky v médiích, které potom píší proti stranám, které mají být zlikvidovány, a zároveň potom poskytnou slevy, které se dohodnou, slevy, které potom představují až 90 % na inzerci a

vlastně zkreslí volby. Najímají se bílí koně, kteří provádí výběr "říček" ze zakázek stavebních a různých veřejných od podnikatelů. Přesně mají určeno, kam mají dojít, za kým mají dojet, co je domluveno, a tito prostředníci, kdyby náhodou to prasklo, tak se jich strana zřekne, všechno bude jaksi zatlučeno.

Existuje zde podnik, Dopravní podnik hlavního města Prahy, který, jak se teď ukázalo, velice výrazně zhoršuje své smlouvy, které má s dodavateli, v době voleb. To je jak na houpačce. V době voleb se najednou velmi nevýhodné smlouvy ještě více znevýhodní v neprospěch města Prahy a Dopravního podniku, protože je potřeba pokrýt tyto náklady.

Chci zde upozornit na něco, na co jsem už upozorňoval v minulosti, a týká se to sofistikovaného popisu korupce při veřejných zakázkách v Brně. Mám zde cédéčko, není to nahrávka ABL, je to nahrávka ODS vůči ODS. Mezi sebou se senátor a zástupce hejtmana snažili dokázat, kdo si z těch peněz, které jsou vybírány za stavební zakázky zmanipulované, nechává něco pro sebe. A tehdy jsem se pokusil s kolegou Zlatušskou na tento jev upozornit. Výsledkem bylo, že zasáhl Ivan Langer a zástupkyně nejvyšší Vesecská. Celá kauza se odložila s tím, že je to rozhovor nesvéprávných lidí, senátora a majitele stavební firmy o zhruba třech stech zaměstnancích, a že vlastně se z toho nedá nic dovodit.

Teď zde ale máme novou situaci. Novou v tom, že zde máme institut spolupracujícího obviněného, a stačilo již tehdy udeřit na ekonomy těch stavebních firem, je to většina firem z Brna a okolí, nadnárodní firmy, a v podstatě od těchto lidí, kteří nejsou přímo zaangažováni, kteří musí jenom krýt v rámci udržení svého místa tyto kšefty, odvádění povinných procent politickým stranám, a začít je vyšetřovat, vzít je do vazby. A touto formou by se dalo dosáhnout jejich spolupráce. Doufám, že tahle věc bude opět otevřena. Na té nahrávce je přesně popsáno, kolik se dává procent. Jsou tam přesně popsány ulice, Černovické terasy a všechny zakázky jak kraje, tak města Brna, kolik má být na účtě. Jedná se asi o 57 milionů. To je jedna z krajských úrovní. A mám signály, že ve všech krajích to probíhalo podobně. Kdo tam zaplatil, kdo nezaplatil, kdo ty zakázky nedostane. A jednou za měsíc se sejdou jacísi kmotři, kteří o tom rozhodují, a podle toho se rozdělují zakázky.

Takže tento materiál je k dispozici a doufám, že s tím Karolína Peake s týmem, který má teď k dispozici, je tady ministr spravedlnosti, který je z Brna, zná konkrétně všechna ta jména, která tam jsou uvedena, zná konkrétní zakázky a po těch ulicích, o kterých se hovoří, také jezdí.

To je tady k tomu. A abychom se vrátili k tomu, co tady vidím. Na minulých schůzích jsme zde řešili poslance Ratha s jeho problémy. Skutečně poslanec Rath má pravdu, je to malá čudla. Ti velcí žraloci jsou někde jinde. Ti velcí žraloci nám tady diktuji, jak budeme hlasovat. A to je podstatné a myslím

si, že s tím bychom měli něco dělat. Ten zavedený systém financování politických stran přes politické strany nás nutí býti otroky, býti takovými těmi nosiči vody, když řeknu tu cyklistickou terminologii, abychom zde hlasovali v duchu toho, co se někde domluví, co někde potom by nám, kdybychom to neudělali, bude vyčítáno, nebudeme nasazeni atd. A z toho důvodu tvrdím, že Poslanecká sněmovna nemá plnou legitimitu právě proto, že když ta strana, která víc ukradne, tak tím víc má poslanců. To je pro mně prostě neuvěřitelná věc.

Zamýšlel jsem se nad tím, proč je kolega Rath bídák a proč je třeba kolega Vondra, nebo ministr Vondra, hrdina. Hrdina! On je skutečně vnímán tak, že sice za něj se stalo, že uteklo sto milionů z naprosto řádově předražené zakázky, ale on je hrdina proto, že on si přitom nic nevzal. A tak to má být! Kdežto kolega Rath zřejmě si nějaké peníze vzal i pro sebe, a tím pádem je bídák!

Existuje tady velké nebezpečí. Dosavadní zlodějny – a přeji si skutečně, aby to byla pravda – začínají lézt ven. Je potřeba na to reagovat. Dluhy se musí, byť celostátní, městské a krajské, musí začít splácet. A lidé jsou naštvaní. A to je pro politiky velice nebezpečné, protože v tomhle stavu se nedá jít dlouhodobě tou samou cestou, kde jsme dvacet let takhle znetvořovali v podstatě nějakou politickou mapu. A proto se hledá nová forma.

Tou novou formou jsou podle mne církevní restituce. Je to proto, že církevní restituce se těší velké přízni a velkému zájmu různých finančních skupin, které se už těší na to, jak budou tyto peníze spravovat. Mimo jiné tyto finanční skupiny to tady všechno ovládají. Takže to je jedna skupina možných zdrojů, možných příjmů. A ti, když řeknou, že něco zajistí, tak to zajistí velice dokonale. Myslím tím spolufinancování politických stran přes různé tyto slevy, prostředníky atd. Druhou formou, jak to je možno zajistit, je Vatikán. A ten je dlouhodobě známý tím, jak je neprůhledná, staletím prověřená studánka mlčení, kde se tyhle věci dají domluvit, a skončí to tam jako v pokladně. Takže se obávám, že strany, které se snaží prosazovat církevní restituce i za cenu toho, že vědí, že to je velký průšvih, že to může být obrovský průšvih pro tuhle zemi, prolomení dekretů atd., to sem nepatří, nicméně to je z mé dvacetileté zkušenosti s politiky velká obava, kterou mám.

Předám teď tu nahrávku, vnitřní nahrávku ODS, Karolíně Peake, aby dohlédla na to, že se tahle věc znovu otevře. A pokud nedohlédne, tak aby se aspoň inspirovala, jak získat peníze pro případné volby.

Já vás žádám a prosím, abyste se tímto zásadním tématem zabývali, protože financování politických stran je skutečně základní příčinou naší vaší nesvobody. Nesvobody v tom, že jsme něco slíbili poslaneckým slibem a my to nejsme schopni dodržet, protože teď zrovna probíhá tady někde

masakr poslanců ODS, kteří se musí zřeknout své pravicovosti v duchu nějakých dohod, které udělala současná koalice.

Věci veřejné postupně vyklízejí to pole. Všichni lidé, kteří byli spojeni s Věcmi veřejnými, jsou vyměňováni, nahrazováni těmi pravými bez výběrových řízení naprosto neuvěřitelným způsobem, viz přitom naprosto nestrannický a nezávisle zvolený policejní prezident. A my jsme dosáhli pouze toho, že se nám bude věnovat policie ovlivňovaná ODS a policie ovlivňovaná ministrem Kalouskem, která se jmenuje finančně analytický útvar. Ten už provedl u řady z nás analýzu našich účtů, našich financí, takže se tady cítím jako šikanovaný poslanec, který je ze všech stran prostě někým napadán, je mu vyhrožováno žalobami atd. Toho jsme zatím dosáhli. Ale pokud se tohle téma otevře, tak si myslím, že by to byl zásadní posun k omezení korupce v České republice.

Už nebudu zdržovat. Navrhuji zařazení tohoto nového bodu jako poslední bod před body vrácené Senátem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou, já jsem to – přiznám se – úplně přesně nepochopil. Navrhujete zařazení...

Poslanec Josef Novotný st.: Jako poslední bod před body vrácené Senátem.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jako poslední bod před body vrácené Senátem.

Teď tady máme pana poslance Jiřího Štětínu. Je to Informace ministra financí o přechodu českých právnických osob do oblastí se sníženými daňovými sazbami. Prosím, můžete.

Poslanec Jiří Štětina: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, navrhuji zařazení nového bodu programu Informace ministra financí o přechodu českých právnických osob do oblastí se sníženými daňovými sazbami.

Zvyšování daní je nepochybně až ten nejkrajnější prostředek řešení problémů státní pokladny a je zcela jednoznačně v rozporu s prohlášením vlády, na jehož základě tato vláda dostala důvěru Poslanecké sněmovny. Je pro mne zcela nepochopitelné, že vláda, která vážně uvažuje o novém zvýšení obou sazeb daně z přidané hodnoty, si raději nepoloží docela klíčovou otázku, a to nakolik dovedeme vybírat ty daně, které jsou již dnes zavedeny.

Už jen při pohledu na daň z příjmů právnických osob zjistíme takové rozdíly, že se nestačíme divit. Statistiky hlásí, že zájem českých podnikatelů o

přesun sídla firmy do daňového ráje v letošním prvním pololetí dále raketově roste. Počet vlastníků českých podniků, kteří se hlásí do destinací považovaných za daňové ráje, se od začátku roku do konce června zvýšil o 2,5 % na 12 046 společností. Do těchto zemí tak přesídlilo 294 firem, za celý loňský rok to bylo přitom pouhých 328 tuzemských společností. Co to znamená? Mám-li být přesný, znamená to, že 4 519 původně českých společností dnes platí své daně v Nizozemí, z dalších 1 784 původně českých společností mají prospěch na Kypru, dalších 1 179 bylo nadšeně přivítáno v Lucemburském velkovévodství a 466 společností pomáhá plnit státní pokladu obyvatelů Seychel. A dokonce nacházíme nové destinace v daleké Oceánii, např. na ostrově Vanuatu, kam odklánějí své daně firmy, které dostávají než dobře placené, i s průměrnou mírou zisku, jak mně řekl kdysi jeden z pánů ministrů financí, státní zakázky na tzv. služby.

To jsou samozřejmě některé ze zemí, kam odtékají platby daní, aby se tak vyhnuly naší státní pokladně. To je určitě dobrý podnět k zamýšlení, zvláště zvážíme-li to, že firmy opouštějí naši republiku nejen kvůli rostoucím daním, ale také kvůli lepší legislativě a menší administrativní zátěži ve výše zmíněných zemích. Ten hlavní důvod je nám všem samozřejmě jasný.

Do daňových rájů však neutíkají pouze české společnosti, ale i někteří movití a nadmíru obratní Češi. Odborníci odhadují, že jim celkem na zahraničních účtech leží nejméně 50 miliard korun, které nikdy nebyly a také nikdy nebudou zdaněny. Z dnešních množících se informací bych ani trochu nevyučoval, že o tom velmi dobře vědí i někteří zcela konkrétní páni ministři.

Postupy, jak tomu zamezit, jsou staré, dobře známé, dávno osvědčené a kupodivu často také nikterak nákladné. Tak například na jedné straně lze s pomocí obratné diplomatické práce a neutuchající snahy uzavírat s daňovými ráji bilaterální smlouvy o rozkrývání finančních informací a na straně druhé zdokonalovat domácí legislativu a administrativu tak, abychom se my stali cílem zahraničních firem, nikoliv zahraniční útočištěm našich firem.

Dnešní situace je, zcela objektivně posouzeno, taková, že jakákoliv česká společnost registrovaná v Nizozemí má v České republice lepší právní ochranu než zcela srovnatelně tuzemská společnost registrovaná u nás. Jsem přesvědčen, že tyto nastíněné a k tomu samozřejmě další odborně zodpovědné a dlouhodobé snahy nejenom že v podstatě nijak nezatíží naši deficitní státní kasu, ale naopak ji mohou naplnit mnoha miliardami korun ročně. Avšak proč se věnovat dlouhodobé a promyšlené strategii, když ta přinese své první plody až po nějaké době, kdy se, a možná už docela brzy, opět vymění politická garnitura a to, co by zaseli současní vládní činitelé, by sklídili až ti, kteří přijdou po nich.

Při sledování počínání současné vlády se skutečně obávám, že se tito

ministři řídí spíše svým úzce definovaným krátkodobým a krátkozrakým zájmem než zájmem svých voličů, občanů této země. Namísto toho, aby dbali na jejich prosperitu a budoucnost, a tedy stavěli a zdokonalovali základy českého státu, o které bychom se v příštích letech mohli opírat, tak prostě preferují zvýšit DPH až nad únosnou míru, což je navíc nejenže krátkozraké, ale hlavně naprosto nefunkční řešení. Takové taktice nelze upřít prostotu, ale krásu zcela jistě postrádá. Pozitivní efekt ze zvýšení DPH se totiž samozřejmě pro státní kasu vůbec nedostaví. Drtivá většina našich spoluobčanů už mnohokrát prokázala, že na podobnou ekonomickou zvůli dokáže docela dobře reagovat a ekonomická recese se takovým opatřením pouze prohloubí. A všichni ti, kteří výsledkem těchto opatření ještě více zchudnou, pustí do oběhu méně peněz, a tím ekonomiku ještě zpomalí. Nic takového se každý z nás nemůže dočíst na prvních stránkách učebnice ekonomie, bez ohledu na politické zaměření libovolného autora.

Firmy i movitější fyzické osoby ještě více urychlí svůj únik z nedostavěné a dlouhodobě zanedbávané stavby české legislativy a administrativy. Daňové ráje budou i nadále prosperovat a my, běžní a hříšní občané, příliš chudí a poctiví na to, abychom měli své osobní účetnictví na Seychelách, budeme i nadále pozorovat katastrofální následky nezodpovědnosti, krátkozrakosti a ignoranství předchozích vlád.

Nezbývá, než opakovaně vyzvat tuto vládu, aby zastavila toto nesmyslné a hlavně nikam nevedoucí dobrodružství a místo toho aby řádně využívala a zdokonalovala platnou legislativu tak, aby penězvod do daňových rájů přestal být tak atraktivní, jako je tomu dnes.

O návrhu zvyšovat DPH nelze při zdravém rozumu ani uvažovat, natož jej podpořit bez jasného a prokazatelného využití a naplnění všech stávajících legislativních možností. Neustálé zvyšování DPH je ekonomická neobornost a politický hazard. Každý student národohospodářské fakulty ví, že v době recese se musí DPH snižovat, aby se zvýšila koupěschopnost občanů naší země. Také zvýšení úspor na 300 miliard za loňský rok nevede k prosperitě, ale naopak. Děkan národohospodářské fakulty doc. Ševčík dnes doporučil panu premiérovi i ministru financí, aby si tento názor ověřili u svých synů, kteří tuto fakultu studují. Velmi mě tato jeho slova nejen pobavila, ale zejména poučila.

Vážený pane místopředsedo, navrhuji zařazení tohoto nového bodu jako bod č. 2 po pevně zařazených bodech.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ano, předpokládám, že zařazení by bylo nějak po pevně zařazených bodech.

A teď poprosím pana poslance Otto Chaloupku k zařazení nového bodu, usnesení zavazující vládu, prosím.

Poslanec Otto Chaloupka: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, navrhuji zařazení nového bodu s názvem usnesení zavazující vládu k vytvoření a uzavření smlouvy do pořadu této schůze. Navrhují projednání nového bodu, ve kterém Poslanecká sněmovna usnesením zavazuje vládu k vytvoření a uzavření smlouvy mezi státem a jednotlivými poslanci a jinými fyzickými osobami, kteří deklarují, že nebude prolomen rok 1948, pokud vstoupí v platnost zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Toto umožní těmto osobám potvrdit svoje osobní přesvědčení o správnosti tohoto zákona s tím, že za neprolomení roku 1948 budou státu ručit veškerým svým osobním majetkem.

Navrhují zařazení tohoto nového bodu jako první bod po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. A nyní pan poslanec Vít Bárta. Pan poslanec Bárta tady zrovna není, takže jeho přihlášku odložím dozadu. A požádám pana poslance Chaloupku, který je přihlášen ještě jednou, a to s požadavkem na vyřazení tisku č. 580.

Poslanec Otto Chaloupka: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. V rámci schvalování pořadu schůze navrhuji vyřazení sněmovního tisku č. 580 z pořadu 45. schůze, tedy vládního návrhu zákona o vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Na základě událostí posledních dnů a týdnů se domnívám, že by tento bod měl být z pořadu schůze vyňat, a to i z toho důvodu, že horní komora smetla návrh ze stolu a doporučila k celkovému přepracování.

Věci veřejné předložily této vládě sérii pozměňovacích návrhů, které měly celé církevní narovnání zprůhlednit, přinést větší kontrolu nad předáváním tak obrovského množství majetku a garantovat oprávněnost zákona, který v případě schválení bude po tři desetiletí nedílnou součástí naší právní i rozpočtové reality. Stále nemáme výčtový zákon i přesto, že se Věci veřejné pokusily tuto zásadní chybu napravit. Neúspěšně. Tím dochází ke zpochybnění návrhu částky finančního narovnání ve výši 59 mld. Kč. Vážené kolegyně, vážení kolegové, upozorňuji vás, že tím se dostáváte do velmi nepříjemné situace. Není jasné, co se vydává a kolik to daňové poplatníky bude stát.

Sněmovní většina se rovněž vyjádřila proti návrhu Věcí veřejných, který korigoval chyby a nedostatky paragrafovaného znění. Odmítli jste stanovení pevné garance neprolomení rozhodného období let 1947 a 1948, o kterém se v posledních dnech stále více mluví. Jediná dostupná garance, že tato hranice nebude prolomena, se k nám dostávala prostřednictvím mediálních sdělení, nikoliv však v legislativních paragrafech.

Všichni, kteří se zde chystáte dát zelenou vládnímu návrhu zákona o cír-

kevních restitucích ve stávající podobě, odmítáte zavedení prodloužení kontrolních lhůt na ověření oprávněnosti majetkových nároků ze tří měsíců na dobu šestiměsíční. Přitom je jasné, že při takto velkém převodu by doba možné kontroly měla být mnohem delší. Bohužel, v této Sněmovně není dostatečná vůle. Z tohoto hlediska jsme požadovali dvacetiletou promlčecí lhůtu, stejně jako tomu je v případě velké privatizace na počátku devadesátých let.

Musím zdůraznit, a zde prezentuji i stanovisko klubu Věci veřejné, že podmínky pro vrácení majetku by měly být stejné. Proto jsme v rámci našeho návrhu požadovali i zrušení osvobození od daně z příjmu a daně z převodu nemovitosti. Tento paragraf považuji za zcela nesystémový a domnívám se, že z církve dělá privilegovaného restituenta, který požívá jiného zacházení než restituenti z devadesátých let.

Ti z vás, kteří se chystáte podpořit stávající paragrafované znění zákona o takzvaném vyrovnání s církvemi a náboženskými organizacemi, hodláte spojit svoji poslaneckou kariéru se zákonem, který může mít nedozírné právní důsledky ve formě nekonečných soudních tahanic. Pokud zvednete ruku pro tento zákon, uvědomte si, že svým hlasem podepisujete třicetiletý mandatorní výdaj z veřejných peněz.

Nejsme jedinou postkomunistickou zemí, která se vyrovnává se zločiny komunismu. Zdvíženým prstem rozvahy může být vyrovnání v sousedním Polsku, kde majetkové vypořádání s církvemi řeší přes dvacet let, dodnes není dořešeno a provází je korupce a neshody ohledně tržních cen předávaného majetku. Jsou zaznamenány případy, kdy byla církev odškodněna násobně vyšší cenou, než byla cena původního majetku.

Pokud tato Sněmovna schválí stávající paragrafované znění, dojde k aplikaci zákona, který legislativně zakotví privilegování církve na úkor jiných subjektů, a rovněž tato Sněmovna uvalí břímě poplatků na dvě další generace. Znovu tedy žádám o vyřazení tohoto bodu z pořadu 45. schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byla žádost o vyřazení bodu. Nyní tady máme pana poslance Radka Johna, opět nový bod, informace ministra obrany o koncepci obrany vzdušného prostoru. Prosím.

Poslanec Radek John: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chtěl bych požádat o zařazení nového bodu s názvem Informace ministra obrany Alexandra Vondry o koncepci obrany vzdušného prostoru a jejich finančních nákladech v příštím rozpočtovém období.

Vláda šetří na seniorech a zaměstnancích, ale miliardy se chystá vydat na nadzvuková letadla. Kolik miliard to má být? Tato věc je projednávána

v utajeném režimu. Ministr obrany Vondra se nechal slyšet, že se mu nelíbí cena dvě miliardy za rok pronájmu a že bude po Švéddech chtít lepší cenu. Jeho prohlášení zní pro širokou veřejnost jistě dobře, nicméně je poněkud pozdní. On totiž čas na vyjednávání je v podstatě jen do podzimu a hraje tak tvrdě ve prospěch švédského výrobce. Vzniká velmi nevýhodná vyjednávací pozice, do které Ministerstvo obrany přivedlo samo sebe.

Navíc celé věci nepomáhá ani premiér Nečas, který veřejně prohlašuje, že si neumí českou armádu bez nadzvukového letectva představit. Já chápu, že někdo může mít takový názor, mohl by ale trochu tlumit svá prohlášení vzhledem k probíhajícímu vyjednávání se zahraničním výrobcem. Takhle mu jenom přihrává do karet. Jaképak je to jednání, když si svými politickými prohlášeními předem zavíráme zadní vrátka a zcela zbytečně se tak necháváme Švédy tlačit ke zdi?

Pojďme se ale na celou věc podívat ze širší perspektivy. Proč bychom v době, kdy škrtáme i doslova tam, kde se škrtat nesmí, kdy bereme peníze i těm nejchudším a nejbezmocnějším důchodcům, kdy šetříme na vzdělávání a vědě, tedy na budoucnosti naší země, proč bychom si nemohli dovolit takový jeden razantnější škrt na Ministerstvu obrany? Je třeba se skutečně zamyslet nad tím, zda zrovna právě nadzvukové letectvo opravdu potřebujeme. Cenou nejsou jen ony dvě miliardy za pronájem. Samotný provoz je několikanásobně dražší.

Co takhle nadzvukové letectvo oželet a prostředky využít jinde? Co je důležitější – abychom si slušně platili kvalitní a dobře motivované učitele, nebo abychom měli nadzvukové letectvo?

Naše budoucnost je spíše v malé specializované armádě a v široké mezinárodní spolupráci. Není tomu tak? Zaplaťbůh jsme pevnou a navíc ještě ke všemu územně vnitřní součástí nejsilnější vojenské aliance, která kdy na světě byla, a upřímně řečeno – co nám skutečně přinesl dosavadní pronájem švédských strojů kromě jednoho z největších případů obří korupce v této zemi? Vidí kdokoli z nás ještě jakýkoliv jiný hmatatelný výsledek?

Řada zemí NATO nadzvukové letectvo nemá, a světe div se, nikomu se nic nestalo. My jsme ale jiní a nutně potřebujeme pro svých 200 x 400 km nadzvukové gripeny, které nemohou nad naším vzdušným prostorem ani pořádně cvičit, protože jsme prostě příliš malí.

Pak se ale logicky můžeme zeptat, zda jsme potom naopak pro normálně a důstojně financovanou policii příliš velcí, anebo kde je logika naší současné vlády. Skutečností totiž je, že naprostá většina bezpečnostních expertů dnes spatřuje mnohem větší hrozbu uvnitř našich hranic, nikoliv za nimi. Čelíme vrahům, zlodějům, lupičům, korupčníkům, teroristům, čelíme tisícům lidí, kteří každý den ohrožují běžné a slušné občany této země. My se ale chováme tak, jako bychom chtěli chytat

zloděje pomocí nadzvukového letectva, a proto nepotřebovali dostatečný počet dobře placených policistů.

Abych to shrnul. Prozatím chceme pronajmout nebo koupit možná zbytečně stíhačky, a to navíc nesmyslně draho. Jak vláda obhájí před občany, že na jejich skutečné bezpečnosti šetří a přitom jim soustavně a zcela chladnokrevně chce zvyšovat daně?

A ještě jedna důležitá věc. Zdá se, že nebyli osloveni další výrobci nadzvukových letadel, což je velmi podivné i v souvislosti s tím, jak je tady zaveden systém, který hájí ministr Kalousek, že ministr nemusí zjišťovat cenu obvyklou. Já jsem dostal informaci, že minimálně jeden výrobce nadzvukových strojů, kdyby dostal oslovení a kdyby se vláda poptala, nabídl by mnohem výhodnější podmínky, než je pronájem gripenů. A ptám se, proč vláda alespoň orientačně nezíská přehled, jaké by byly jiné ceny jiných strojů a jestli náhodou nějaká nabídka není zajímavější. Děkuji.

Prosím proto o zařazení tohoto bodu jako prvního po pevně zařazených.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, jako první po pevně zařazených. Teď bych požádal pana poslance Petra Skokana. Ten bod je Informace ministra průmyslu a obchodu o spolupráci MPO a MZV v oblasti exportní politiky.

Mám tady ještě asi pět šest přihlášek.

Prosím, můžete hovořit.

Poslanec Petr Skokan: Vážený pane předsedající, milé kolegyně a vážení kolegové, dovoluji si navrhnout zařazení nového bodu na tuto schůzi Sněmovny s názvem Ministerstvo průmyslu a obchodu a Ministerstvo zahraničních věcí v oblasti exportní politiky. Nyní se pokusím můj návrh odůvodnit.

Rád bych pohovořil na téma špatné a možná že až katastrofální spolupráce, možná bych dokonce rovnou měl říci nespolečné mezi Ministerstvem průmyslu a obchodu a Ministerstvem zahraničních věcí. Tato ministerstva mezi sebou nekoordinují své obchodní, tedy proexportní politiky a výsledkem je potom nekonceptnost a naprostá nesourodost těchto politik.

Přestože předmětem mého vystoupení bude velmi tvrdá kritika, jsem docela rád, když mohu začít něčím pozitivním, a snad vám to potvrdí i její snahu být i maximálně objektivní.

Náš ministerskokbyrokratický systém se nedávno probudil s celoročního spánku a rozhoupal se k činu. Ministerstvo průmyslu a obchodu totiž na začátku srpna sloučilo do jednotné sítě obchodních misí zahraniční pobočky státních agentur CzechInvest a CzechTrade. Síť nyní čítá 38 kanceláří a do konce roku 2013 by jich v 56 zemí světa mělo fungovat 70.

Česká republika by tak mohla dokázat mnohem efektivněji podporovat své společnosti na mezinárodních trzích, a to zvláště ty malé a střední, které by se jinak stěží prosadily. O kvalitě jejich dosavadní podpory dnes naprosto jasně vypovídá to, že více než 50 % českého exportu zabezpečuje pouze deset velkých firem. To nelze než pochválit stejně jako to, že se začínají rýsovat náznaky dlouhodobé obchodní strategie České republiky, která nás má konečně vymanit z fatální závislosti na evropských exportních trzích. Jak se říká, radši velmi pozdě než nikdy.

Je statistickým faktem, že i přesto, že většina světových ekonomik roste, a přesto, že se ekonomika Evropy potácí mezi mnohaletou stagnací a mnohaletou recesí, náš export i nadále směřuje více než z 80 % právě do zemí Evropské unie. Tomuto problému sice bezprostředně čelíme nejméně od roku 2009, avšak proces byrokratických změn trvá dlouho a jde velmi pomalu. Kéž by však bylo možno alespoň střízlivě pochválit i spolupráci mezi Ministerstvem průmyslu a obchodu a Ministerstvem zahraničních věcí. V tomto směru, jak se zdá, žádné změny zatím nehrozí. Nejsem si jist, zda je vůbec ve vztahu k Ministerstvu zahraničí slušné volat po probuzení, ale pan ministr se tuhle nechal slyšet, že se cítí docela zdravý, a dokonce by rád sáhl po podstatně vyšší funkci, tak si to snad mohu dovolit.

Podle tvrzení české Asociace exportérů, tedy těch, koho se celá tato záležitost nejvíce týká, mají tato dvě ministerstva dvě oddělené, na sobě zcela nezávislé a v nespočtu věcí dublující se a často si dokonce protirečící strategie. Ministerští úředníci nejsou schopni či ochotni tyto koncepce spolu koordinovat a nejednou tak napáchají českému exportu více škod než užítku. Martin Kuba, ministr průmyslu a obchodu České republiky, však před několika týdny ve veřejnoprávní televizi prohlásil, že se vlastně nejedná o tak velký problém.

Víte, pane ministře prostřednictvím pana předsedajícího, export, to není žádná legrace. Vlastně je to v současné době bohužel naše jediná naděje a jediná možná strategie. Vzhledem k hospodářské politice vlády je totiž export tím jediným, co naše hospodářství ještě vůbec drží nad vodou. Je ovšem zapotřebí si jasně uvědomit, jak vysoká je v této zemi světová konkurence, jak velké jsou ztráty pro naše hospodářství, zaměstnanost, a tedy i blahobyt každého občana s sebou přináší nerozhodnost. Apatie a někdy i naprostá neprofesionalita vládních úředníků. Já si myslím, že je to velký problém a že je tady nejvyšší čas ho řešit.

Česká republika má v zahraničí 481 diplomatů, z nichž se ekonomickou agendou země zabývá pouhých 28 %. Severní i Jižní Ameriku spravuje všeho všudy 15 diplomatů. To je prosím pěkně méně lidí, než má americký kontinent nezávislých států. Řekněte mi, možná by nebylo od věci propustit několik desítek zbytečných úředníků, kteří se na obou minister-

stvech zabývají touto věcí, a jejich často neplodnou činnost či nečinnost nahradit a z ušetřených peněz zaplatit několik létajících diplomatů, kteří by alespoň nějak připomněli tamním dynamickým rostoucím ekonomikám, že o jejich trhy má ve středu Evropy někdo zájem.

Nezbytně nutné je i konečně sáhnout do principu odměňování státem placených úředníků, kteří mají podporu exportu zabezpečovat. Dnešní, bohužel dlouhými roky zakonzervovaný systém je takový, že celkem nadějný a přitom docela dobře jazykově vybavení vesměs mladí lidé jsou delegováni do nejrůznějších víceméně atraktivních zemí a tam se jim dostane velmi dobrého platu, velmi dobrých lukrativních diet, luxusního ubytování a dobře vybavené kanceláře. Logickým výsledkem nemůže být nic jiného než naprostý nezájem o jakoukoliv exportní, ale i jakoukoliv jinou pracovní agendu, protože pobyt je přece si potřeba řádně užít a nebudou tam přece věčně. Co nejvíce si zacestovat a zúčastnit se co nejvíce společenských večírků. Vždyť mladí jsou přece jenom jednou. Zákonitým výsledkem kohokoliv, kdo je požádá o proexportní spolupráci, je potom obrovské rozčarování, které vyplývá nejen z naprosté neodbornosti, ta jediná je celkem pochopitelná, a dokonce i tolerovaná, ale především z totálního ignorantství a jemného, chtělo by se říci diplomatického dávání vám najevo, že vlastně obtěžujete.

Jediné možné řešení je až neskutečně prosté. Stát by rozhodně neměl hradit nic víc než tu nejzákladnější pobytovou režii, minimální mzdu, pouze to nejzákladnější vybavení a vše ostatní musí být postaveno na zcela legální provizi z asistovaných obchodů, které exportéři jistě rádi zaplatí. Stát ušetří nemalé prostředky. Bude si moci dovolit delegovat daleko více mladých a nadaných lidí a výsledné efekty mnohonásobně vzrostou. To vše jsou naprosto normální obchodní principy mnohokrát osvědčené a vyzkoušené.

Proč to stále ještě není vyřešeno? ODS a TOP 09 tato ministerstva ovládají už léta. Co může být vyšší prioritou zodpovědné vlády než hospodářský prospěch země a správný chod státní správy? Že by snad pochybné církevní restituce? Možná že už jen prosté přežití ve funkcích. Za to vás ale, dámy a pánové, naši voliči ze svých daní neplatí a náš povinnost je sloužit našim voličům.

Vážený pane předsedající, já navrhuji zařazení tohoto nového bodu jako předposlední před body vrácenými Senátem. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď bych požádal pana poslance Radka Johna. Informace vicepremiérky o připravované reformě státní správy.

Poslanec Radek John: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní

poslankyně, vážení páni poslanci, navrhuji zařazení nového bodu s názvem Informace vicepremiérky Karolíny Peake o připravované reformě státní správy, která má údajně přinést úspory ve výši 12 miliard korun.

Když jsme se na jaře tohoto roku bránili proti zpackanému zákonu o církvním vyrovnání, dostali jsme od ODS a TOP 09 příslib, že peníze církvím nepůjdou z kapes daňových poplatníků, ale získají se rušením ministerstev, zbytečných podniků a omezením byrokracie.

Z toho se zřejmě vyvinul tzv. balík úsporných opatření, který odsouhlasil kabinet Petra Nečase. Přestože úspory vzniklé omezením byrokracie měly být už letos, plán ten balík plánuje ušetřit až v roce 2014 ve státní správě téměř 12 miliard korun a v roce 2015 už celých 25 miliard korun. Tato čísla zní na pohled úžasně, když pomínu zpoždění, ale jen do momentu, než se objeví první logické otázky. Jako první nás musí nutně zarazit skutečnost, že tento balíček je vlastně naplánován až pro další vládu přesně v duchu hesla "po nás potopa". I kdyby totiž tato vláda vydržela do původně plánovaných řádných voleb, což se právě dnes jeví poněkud nereálně, tak tento balíček, nebo možná přesněji řečeno tato politická závěť, vlastně určuje budoucí vládě bez Nečasů a Kalousků, jak má šetřit za to, co oni dnes prohospodařili, potažmo co bylo rozkradeno.

Úspory v byrokracii dostala na starost při posledním koaličním jednáním s Věcmi veřejnými na jaře Karolína Peake. Ta má na starosti dohled nad přípravou, ta zodpovídá za případné zpoždění a za možné fasko celé akce. Sešly se jí prý zatím návrhy úspor na 600 milionů korun. Což je tedy opravdu razance šetření, když se po pěti měsících dostaneme k 5 % ze slibované částky!

Ve výdajích by vláda měla uspořit především na byrokracii a duplicitách. Má dojít ke zjednodušení agend a značnému ulehčení administrativy. Šetření se nemá dotýkat jenom samotných ministerstev, ale má zahrnovat veškeré podřízené organizační složky státu včetně příspěvkových organizací, státních fondů a státních podniků. Mají zaniknout některé agendy, a dokonce celé organizace. Český stát má před svými občany stanout v nové podobě jako štíhlý a výkonný atlet místo dnešního byrokratického znehynělého tloušťtíka. S ozdravnou a zeštíhlovací kúrou pro státní správu to ale Karolíně Peake zdaleka nejde tak dobře jako s politickými intrikami. Tloušťtík se zdravě přeměně z důvodu svých vrozených vlastností přirozeně brání a hlásí zatím, že zhubnout může leda tak o 5 % z požadované ceny nebo změny, což vzhledem k jeho celkové váze je spíše výsměch. Otázkou je, jestli si Karolína Peake pečlivě nepřipravuje půdu pro ústup. Od příštího roku by se měly zvýšit sazby DPH, pokud tady nezvítězí zdravý rozum, a v marném očekávání, že se tak vytáhne více peněz z kapes běžných občanů, a tak budeme mít prostředky na chod přebujelé státní správy.

Je to naprostý nesmysl. I někteří ministři moc dobře tuší, jen to ale

nemohou říkat nahlas, že občané prostě budou ještě méně utrácet a ekonomika jako celek dostane další tvrdou ránu, ale bumbříček zůstane a bude papat, papat, papat. Úřady a ministerstva i nadále rozhodně nebudou hledat systémové řešení pro snížení svých nákladů, protože kdo by se snažil, je-li prozatím veškerý tlak ze strany vlády postaven pouze na líbivých proklamacích a trpělivém čekání na to, až se někteří úředníci sami poctivě přiznají k tomu, že jsou vlastně zbyteční. Na to si koupím první řadu.

Vláda zřejmě má dost času. Zjevně nastupuje politika KDD, tedy každý další den dobrý, a bude se tedy čekat na to, co nikdy nepřijde a přijít ani nemůže. Zajímalo by mě, co po tom ale řekne LIDEM lidem. Snad jen odprosit a doufat, že to vezmou s klidem. Ani nám ale už nezbyvá, než doufat, sbírat síly a volat po tom, abychom této vládě její čekání na zázrak co nejdříve zkrátili. Stane se tak v jejím zájmu, ale i v zájmu všech poctivých a pracovitých lidí, kteří na tuto do nebe volající neschopnost dnes a denně doplácí, a to doslova svými vlastními penězi.

Vážený pane předsedající, navrhuji zařazení tohoto nového bodu jako prvního po pevně zařazených. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, mám to. Požádal bych nyní paní poslankyni Martu Semelovou, která má návrh také, ale nemám tu název. Prosím.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, navrhuji zařadit na program jednání této schůze bod Informace ministra školství Petra Fialy o řešení napjaté finanční situace na školách a o přístupu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy v souvislosti s přípravou státního rozpočtu na rok 2013.

Jak jste jistě zaznamenali, situace v českém školství ohledně financování je velmi tristní. V souvislosti se začátkem školního roku se stále hlasitěji ozývají ředitelé škol, učitelé, rodiče, kteří musí stále hlouběji sahat do kapes, aby zaplatili to, co dřív dostávaly jejich děti ve školách zdarma. Ozývají se také nakladatelé, kteří zastavují výrobu učebnic, protože na ni není, kteří dokonce oslovili ministra financí, aby uvolnil Ministerstvu školství ještě před začátkem tohoto školního roku 200 milionů korun z jeho vázaných prostředků na tento účel, protestní turné kvůli naprosto nedostatečnému financování školství zahájily i školské odbory.

A já se ptám, do kdy chcete čekat. Situace je opravdu vážná a vláda ji řeší novelami a vyhláškami za jediným účelem, a to jsou úspory. Jsme toho svědky například u omezení bezplatného posledního ročníku v mateřských školách na 12 měsíců, takže rodiče dětí s odkladem mají smůlu a musí platit školkovné, nebo u zřizování tzv. dětských skupin pro až 24 dětí, které

mají suplovat mateřské školy, jen aby se ušetřilo. Podotýkám, že na rozdíl od mateřských škol, kde se dítě pod odborným vedením kvalifikovaných učitelů vzdělává a rozvíjí, v tzv. dětských skupinách půjde víceméně o hlídání např. chůvou či jinou osobou, která má živnostenský list. Nové školy a jesle vláda stavět nechce, protože by to bylo moc drahé. Přitom ve školním roce 2010–11 bylo odmítnuto 39 500 žádostí o přijetí do předškolního zařízení. Rok od roku se školám krátí peníze na ostatní neinvestiční výdaje, tzn. na učebnice, na pomůcky, na plavecké, lyžařské a další kursy, na vzdělávání učitelů. A to ještě z toho školy platí nemocenskou.

Za poslední čtyři roky se snížil tento rozpočet z 1 616 milionů korun na letošních 637 milionů korun. Školy jsou nuceny hledat sponzory, přilepšují si různými pronájemy, stravování zabezpečují externími firmami. Zrušilo se i pastelkovné ve výši 800 korun pro školu na jednoho žáka, z něhož se platily písanky, kreslicí potřeby a další pomůcky, takže budou muset vyčlenit na tyto účely peníze buď samy školy z toho mála, co mají, nebo to zaplatí rodiče. A ceny pomůcek rostou. Podle statistik se výdaje na prvňáka vyšplhají na 6 tisíc korun na začátku školního roku. Alarmující situace je, jak už jsem řekla, kolem učebnic. Není výjimkou, že školy používají učebnice až 14 let staré, pracovní sešity a další pomůcky musí stále víc a víc hradit rodiče. Každodenně tak dochází k porušování Ústavy, která zaručuje bezplatné základní vzdělávání. A to nemluvím o platbách ve školních družinách a klubech a o nákladech rodin na mimoškolní činnost.

Kvůli nedostatku peněz se spojují třídy. Stále víc ředitelů škol žádá o výjimku, aby mohli naplnit třídy na 34 žáků. Umíte si představit, jak se tam asi učí, zvláště pokud jsou zde integrováni žáci ze škol speciálních a praktických? Mimochodem tady připomínám, že existence těchto škol je ohrožena opět kvůli úsporám. Ve třídách jsou i žáci s různými specifickými poruchami učení, s poruchami chování apod. O individuálním přístupu nemůže být ani řeč. Kvalita vzdělání půjde opět dolů, a to nebudu připomínat výsledky mezinárodních výzkumů a srovnání.

Namísto posílení dopravy či pomoci se zřizováním školních autobusů, protože to by opět něco stálo, mají být zkracovány přestávky z 10 na 5 minut a zvýšen možný počet hodin na prvním stupni z pěti na šest, aby děti spoj stihly. Nesouhlas s tímto krokem Ministerstva školství vyjadřují odborníci, psychologové, zdravotníci. Žák ani učitel si prakticky nestačí ani odskočit, nebude mít dostatek času na přípravu na další hodinu či na nutný odpočinek.

Naprosto nedostatečné jsou platy nepedagogů. Učitelé zas na mnoha školách pojedou při zhoršujících se podmínkách na základní plat. Podle průzkumů 70 až 90 procent vysokoškolsky vzdělaných zaměstnanců pobírá vyšší plat než průměrný učitel. Učitelé s 15letou praxí si v průměru

vydělávají jen polovinu toho co jejich vysokoškolsky vzdělaní vrstevníci. Peníze nejsou na asistenty na školách. Jejich přítomnost by měla být v souvislosti s integrací některých žáků přítomností naprosto samozřejmá.

S finančními problémy se potýkají pochopitelně i střední a vysoké školy. Vysoké školství, jak víme, má být zpoplatněno, takže o tom, kdo bude studovat, bude stále víc rozhodovat peněženka a ne znalosti a zájem o obor.

Závěrem. Finanční situace ve školství je, jak už jsem řekla, velmi tristní a je třeba ji řešit ještě v tomto roce, ale pochopitelně také při přípravě státního rozpočtu na rok příští. Ministr školství Petr Fiala by měl proto dát Poslanecké sněmovně informaci, jak v těchto otázkách postupuje.

Navrhuji proto zařazení bodu Informace ministra školství Petra Fialy o řešení napjaté finanční situace na školách a o přístupu Ministerstva školství v souvislosti s přípravou státního rozpočtu na rok 2013. Navrhuji tento bod jako první bod jednání zítra, tj. ve středu 5. 9. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: První zítra ráno. (Poslankyně Semelová souhlasí.) První zítra ráno v 9 hodin.

Pan poslanec Radek John tady má informaci premiéra ve věci plnění šluknovských opatření. Jenom upozorním, že po panu poslanci Johnovi mám ještě pana Stanislava Polčáka a to vlastně už je všechno, co se týče přihlášek. Prosím nyní pana poslance Johna.

Poslanec Radek John: Děkuji, pane předsedající. Bylo by tristní, kdyby se na obyvatele Šluknovska opět zapomnělo. To je ten slibovaný příspěvek.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předstupuji před vás s požadavkem o zařazení bodu o podání informace premiéra Nečase ve věci plnění tzv. šluknovských opatření.

Mám řadu indicií, že vláda neplní slib Šluknovsku a tamějším slušným občanům a velmi reálně tamějšímu regionu, ale i dalším sociálně a bezpečnostně postiženým lokalitám hrozí horký podzim sociálních bouří. Přestože vláda Petra Nečase slibovala maximum pomoci a preventivních opatření obcím Šluknovska, nestalo se téměř nic. Vláda v uplynulém týdnu projednávala zprávu o stavu šluknovských opatření. Ta potvrzuje, že pomoc je stále roztržštěná, často jde proti sobě a je naprosto nedostačující. Jak potvrzují terénní pracovníci a místní starostové, situace se opět zhoršuje a hrozí, že přeroste v další nepokoje.

Namísto konkrétní pomoci, podpory místních zaměstnavatelů, tvorby zákonů a vyhlášek, které rychle pomohou obráně slušných občanů před lichváři, před pouličními gangy, před pachatelé drobné kriminality, vládní

agentura pro sociální začleňování provedla několik objevených analýz, které zjistily, že vyplácení, resp. nevyplácení dávek mělo přímý vliv na motivaci rodin k přestěhování do jiného města. Dalším překvapivým zjištěním bylo, že region Šluknovska trpí nedostatkem sociálních služeb prevence a pomoci rodinám s dětmi. Přístup agentury je naprosto neuvěřitelný, vůči tamějším slušným občanům až posměšný. Namísto adresné a okamžité pomoci nabízejí teoretické rady ze svých úřadoven. Stejný postoj ale vyznává i Nečasova vláda, což hned konkrétně doložím.

Za zásadní selhání vládní legislativní pomoci považuji fakt, že i po provedení novelizace umožňuje zákon o hmotné nouzi vlastníkům ubytoven inkasovat více než dvojnásobek částky, kterou by lidé zaplatili za výrazně větší, kvalitnější a v neposlední řadě právně jistější bydlení ve stejném městě. To je přece neuvěřitelné! Státu se nedaří omezovat místní lichvu s bydlením a to zásadně prohlubuje místní sociální napětí.

Připomínám, že vláda má možnost urychlené pomoci v podobě vyhlášek a návrhů zákonů, které Věci veřejné shromáždily v tzv. šluknovském desateru. Jde o zavedení centrálního registru přestupků, rychlé vydání prováděcí vyhlášky k zákonu o odpadech, která by měla zpřísnit režim výkupu železa a barevných kovů. Schválení zpřísnění loterijního zákona. Dále nastavení hygienických norem stanovujících počet metrů čtverečních na jednu osobu v bytové jednotce, což by zajistilo důstojné bydlení všech občanů a zamezilo jejich nekontrolovatelnému sestěhování, společně s úpravou zákona o sociálním podporovaném bydlení. Je potřeba také zpřísnit sankce za opakované přestupky typu rušení nočního klidu a jasné stanovení obsahu nočního klidu, aby měla policie a místní samospráva vůbec šanci stávající zákon konečně účinně využívat. Zároveň by vláda měla v rámci změny rozpočtového určení daní ve prospěch menších měst zafixovat část navýšených výdajů na růst místní zaměstnanosti v obcích. Od starostů Šluknovska vím, že nedošlo ke snížení majetkové a násilné trestné činnosti. Proto je přinejmenším třeba zachovat stávající počet policistů a posílit jejich výkon hlídkové služby.

Vláda se musí zaměřit na všechny možnosti rychlejší a důslednější postižitelnosti trestných činů a přestupků, na rychlé vynesení trestu, které má výchovný a výstražný účinek na celou společnost, nejen na bezpečnostně vyhrocené lokality republiky. Vláda musí zároveň skrze Ministerstvo práce a sociálních a věcí posílit program veřejně prospěšných prací, po kterém volají starostové. A také program veřejné služby s dlouhodobou perspektivou. To vše je pro obce nejrychlejší a nejsnazší možností, jak podpořit místní zaměstnanost i s výhledem na kritická období, kdy končí sezónní práce. Pokud ale vláda nezačne skutečně a urychleně jednat, tak jako nejdá už celý rok, pokud nebude jednat jako celek, hrozí, že nás tedy čeká horký podzim spojený se sociálními bouřemi, a to nejen na Šluknovsku.

Proto, vážený pane předsedající, navrhuji zařazení tohoto nového bodu jako prvního po pevně zařazených a žádám o informaci premiéra Nečase, jak bude celou situaci řešit. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď požádám pana poslance Polčáka, co si na nás... Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Nebude to nic dramatického.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, já si dovoluji navrhnout, aby bod číslo 3, zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi, náboženskými společnostmi, byl zařazen jako první pevně zařazený bod jednání této Sněmovny po volebním bodu, tzn. první bod po volebním bodu, volbě místopředsedy Sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To znamená jako druhý.

Poslanec Stanislav Polčák: Ano, po volebním bodu to bude druhý bod.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: První po místopředsedovi Sněmovny. Pokud ten bude zařazen. A teď jsem viděl pana poslance Stanjuru se hlásit.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl požádat o přestávku v délce jedné hodiny na jednání klubu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jak vidíte, tohle je zřejmě to, co rozhodne o dalším průběhu naší dnešní schůze. Takže my už tedy nebudeme ty návrhy hlasovat. Vyhovím žádosti o jednání klubu a samozřejmě pro dnešní den ukončíme jednání Sněmovny.

Jen tedy sdělím, že zítra Sněmovna začne jednat v 9 hodin ráno a tedy bude se muset vypořádat s otázkou návrhu pořadu schůze. To je jediné, co je zjevné. Takže zítra v 9 ráno bude Sněmovna pokračovat.

(Jednání skončilo v 18.40 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

5. září 2012 v 10.00 hodin

Přítomno: 198 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují druhý jednací den 45. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás všechny.

Prosím, abyste se jako obvykle nejprve přihlásili svými identifikačními kartami. Kdo žádáte o vydání karty náhradní, tak vás prosím, abyste mi to oznámili. Nyní oznamuji, že pan poslanec Janek má náhradní kartu číslo 32.

Dostáváme se k omlouvám. Sděluji vám, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci: Omlouvá se pan poslanec Vojtěch Adam z osobních důvodů. Z členů vlády se neomlouvá nikdo, žádná omluva mi nebyla doručena. To byly všechny omluvy, které jsem do této chvíle obdržela.

Než zahájíme naše jednání, musíme se vyrovnat s jednotlivými návrhy, které byly předneseny včera. Byly to návrhy k pořadu 45. schůze. Nejprve se zeptám, jestli se někdo hlásí, protože si nejsem jista, že byl včera večer uzavřen seznam vystupujících. Musím se zeptat, jestli se někdo hlásí ještě s nějakým návrhem k pořadu schůze.

Pan kolega Stanjura.

Prosím o klid.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, dovoluji, abych navrhl vyřazení bodu číslo 3, Vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi z pořadu této schůze. (Potlesk v levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Musím říci, že tento návrh již včera několikrát zazněl v návrzích, které byly předkládány. Takže pokud projde předtím, tak návrh pana poslance Stanjury bude již nehlasovatelný, ale mám jej zaznamenán.

Ještě někdo, prosím, se hlásí k pořadu schůze? Paní poslankyně Bohdalová.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré dopoledne. Vážení kolegové, z důvodů nedodržení zákonných lhůt navrhuji vyřazení těchto tří bodů z pořadu schůze: bod číslo 19, Návrh na volbu kandidáta na jmenování do funkce prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu, bod číslo 20, Návrh na volbu člena Rady České tiskové kanceláře, a bod číslo 21, Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní

vysílání. Tyto volební body navrhuji zařadit na příští řádnou schůzi Poslanecké sněmovny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Jedná se tedy o vyřazení těchto bodů.

Pan kolega Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Mám ještě jeden návrh k programu schůze, a to na vyřazení bodu číslo 8, Návrh poslanců Ivany Řápkové, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdíka, Stanislava Polčáka, Martina Vacka, Jany Suché a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další návrhy k pořadu schůze jsou? Pokud nejsou, tak oznámím, že paní poslankyně Orgoníková má náhradní kartu číslo 16. Pan kolega Mencl má náhradní kartu číslo 18.

Budeme moci zahájit hlasování v pořadí, jak byly návrhy včera předkládány a dnes doplněny.

Prvním návrhem, o němž rozhodneme, je návrh pana poslance Johna, který žádá o zařazení nového bodu s názvem Podání informace ministra vnitra Kubiceho ve věci způsobu a časování odvolání policejního prezidenta Lessyho. Žádá, aby tento bod byl zařazen jako první bod naší schůze.

Zahajují hlasování číslo 2 a táži se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 2. Přítomno 177, pro 82, proti 95. Návrh přijat nebyl.

Druhým návrhem je návrh pana poslance Petra Gazdíka, který navrhuje předřazení bodu číslo 17, je to návrh na volbu místopředsedů Poslanecké sněmovny, jako první bod dnešního jednání.

Zahajují hlasování číslo 3. Táži se, kdo souhlasí s tímto návrhem pana poslance Gazdíka. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 3. Přítomno 183, pro 150, proti 27. Návrh byl přijat.

Druhým návrhem pana poslance Gazdíka je, aby byl bod číslo 22, což je Žádost Policie České republiky o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Davida Ratha zařazen jako první bod našeho pátečního jednání.

Zahajují hlasování číslo 4. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 4. Přítomno 185, pro 182, proti nikdo. Tento návrh byl schválen.

Místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek navrhuje vyřazení bodu číslo 3, zkráceně řečeno církevní restituce.

Zahajuji hlasování číslo 5. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování číslo 5. Přítomno 186, pro 180, proti 1. Návrh byl přijat.

Pan kolega Vojtěch Filip navrhuje tři body. Prvním novým bodem má být Informace ministra vnitra o legalitě postupu včetně jednotlivých kroků při zbavení funkce policejního prezidenta.

Zahajuji hlasování číslo 6. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování číslo 6. Přítomno 188, pro 87, proti 98. Návrh přijat nebyl.

Druhým návrhem pana poslance Filipa je opět žádost o zařazení nového bodu s názvem Informace ministra spravedlnosti o současném stavu a postupu ve vyšetřování ve věci ProMoPro.

Zahajuji hlasování číslo 7. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem na zařazení nového bodu. Proti návrhu?

Hlasování číslo 7. Přítomno 188, pro 88, proti 96. Návrh přijat nebyl.

Třetím návrhem je návrh na to, aby byla podána Informace ministra dopravy o funkčnosti systému centrálního registru vozidel. Má to být třetí bod do bloku zpráv.

Zahajuji hlasování číslo 8. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 8 přítomno 189, pro 87, proti 92. Návrh přijat nebyl.

Dále je zde návrh pana ministra práce a sociálních věcí Jaromíra Drábka, který žádá o zařazení dvou nových bodů do pořadu schůze. Jedná se o sněmovní tisk 689, druhé a třetí čtení. Druhé čtení navrhuje pevně zařadit na zítřek jako první bod našeho jednání, tedy ve čtvrtek po písemných interpelacích, rozumím-li tomu dobře. To bylo na dnešek jako druhý bod jednání, protože první již byl zařazen.

Zahajuji hlasování číslo 9 a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 9 přítomno 190, pro 102, proti 81. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Michal Babák navrhuje vyřazení projednávaného bodu – sněmovní tisk 580. To už se stalo, bylo to již odhlasováno, byly to církevní restituce.

Dalším návrhem pana poslance Babáka je návrh na předřazení sněmovního tisku 695 – Vládní návrh zákona o změně daňových, pojistných

a jiných zákonů – jako první pevný bod, mohl by to být tedy třetí pevný bod našeho jednání.

Zahajuji hlasování číslo 10. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 10 přítomno 190, pro 50, proti 97. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Vít Bárta žádá o zařazení nového bodu s názvem Informace ministra dopravy k netransparentnímu hospodaření na Správě železniční dopravní cesty.

Zahajuji hlasování číslo 11 a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 11 přítomno 190, pro 84, proti 94. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Josef Novotný starší žádá o zařazení nového bodu s názvem Informace ministra financí o přípravě úpravy legislativy hazardních her a žádá ho zařadit po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 12. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 12 přítomno 190, pro 84, proti 93. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec David Kádner žádá o zařazení nového bodu Podání informace ministra Kubiceho ke kauzám, u kterých po odvolání policejního prezidenta Petra Lessyho hrozí jejich odložení a reálné nebezpečí, že nikdy nebudou došetřeny. Žádá, aby tento bod byl zařazen po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 13. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 13 přítomno 191, pro 51, proti 105. Návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Drastichová žádá o zařazení nového bodu "Informace ministra práce a sociálních věcí o řešení situace kolem sociálních karet". Žádá, aby tento bod byl zařazen jako druhý po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 14. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 14 přítomno 191, pro 89, proti 96. Návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Klasnová žádá o zařazení tisku č. 352, což je novela zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu, jako první bod po pevně zařazených bodech před blokem Volby.

Zahajuji hlasování číslo 15. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 15 přítomno 192, pro 62, proti 102. Návrh nebyl přijat.

Druhým návrhem paní poslankyně Klasnové je návrh na zařazení nového bodu Informace předsedy vlády Petra Nečase o řešení situace ve stát-

ním podniku Lesy České republiky. Tento bod žádá zařadit jako první po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 16. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?
V hlasování číslo 16 přítomno 192, pro 90, proti 90. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Vít Bárta žádá o zařazení nového bodu Informace předsedy vlády Petra Nečase k propadu České republiky v mezinárodních žebříčcích konkurenceschopnosti jako první bod po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 17 a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 17 přítomno 192, pro 45 proti 107. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Petr Skokan žádá o zařazení nového bodu Informace ministra průmyslu a obchodu o účinnosti dopadu zákona o významné tržní síle. Tento bod chce zařadit jako první po již zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 18. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?
V hlasování číslo 18 přítomno 193, pro 30, proti 111. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Radek John žádá zařazení nového bodu Informace ministra spravedlnosti ve věci finanční efektivity v systému vězeňství a především v souvislosti s nákupem objektu ve Vidnavě jako první po již zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 19. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 19 přítomno 193, pro 81, proti 97. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Vít Bárta žádá o zařazení nového bodu s názvem D47, resp. fiktivní převzetí D47. Měl by to být první bod po již zařazených.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 20. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 20, přítomno 193, pro 50, proti 108. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Pavel Kováčik žádá o zařazení nového bodu Informace ministra zemědělství České republiky o řešení situace těch zemědělských podniků, které byly velmi silně postiženy abnormálním suchem. Žádá tento bod zařadit jako první bod, pokud to nebude možné, tak jako další bod našeho pátečního jednání, čili v pátek po již pevně zařazených bodech. První bod na pátek máme, byl by to tedy již druhý bod.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 21. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 21, přítomno 193, pro 89, proti 70. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Vít Bárta žádá o zařazení nového bodu Informace ministra práce a sociálních věcí o nárůstu počtu důchodců pod hranicí chudoby v roce 2012, a to po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 22. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 22, přítomno 193, pro 86, proti 97. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Vít Bárta – další návrh – informace ministra dopravy k registrům, po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 23. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 23, přítomno 193, pro 87, proti 93. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Josef Novotný starší žádá o zařazení nového bodu Informace o přípravě legislativy týkající se financování politických stran. Žádá o zařazení tohoto bodu jako posledního bodu před body vrácenými Senátem.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 24. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 24, přítomno 193, pro 84, proti 101. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Jiří Štětina, nový bod, Informace ministra financí o přechodu českých právnických osob do oblastí se sníženými daňovými sazbami. Žádá o zařazení jako druhý bod po již pevně zařazených.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 25. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 25, přítomno 193, pro 72, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Otto Chaloupka, nový bod, Usnesení zavazující vládu k vytvoření a uzavření smlouvy – takto ten bod zní. Žádá jej zařadit jako první po již pevně zařazených.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 26. Ptám se, kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 26, přítomno 193, pro 81, proti 99. Návrh přijat nebyl.

Dalším návrhem pana poslance Chaloupky je vyřazení – to už jsme uskutečnili, bod 580, to je tedy nehlasovatelné.

Dostáváme se k návrhu pana poslance Radka Johna, který žádá nový bod Informace ministra obrany Alexandra Vondry o koncepci obrany vzdušného prostoru a jejich finančních nákladech v příštím rozpočtovém období. Má to být první bod po již pevně zařazených.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 27. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 27, přítomno 193, pro 84, proti 101. Návrh nebyl přijat.

Dalším návrhem je návrh pana poslance Petra Skokana Informace ministra průmyslu a obchodu o spolupráci MPO a Ministerstva zahraničních věcí v oblasti exportní politiky, jako předposlední před body vrácenými Senátem.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 28. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 28, přítomno 193, pro 67, proti 101. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Radek John žádá nový bod Informace vicepremiérky Karolíny Peake o připravované reformě státní správy. Měl by to být první po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 29. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 29, přítomno 193, pro 81, proti 94. Návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Marta Semelová žádá informaci ministra školství Petra Fialy o řešení napjaté finanční situace na školách a o přístupu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy v souvislosti s přípravou státního rozpočtu na rok 2013, mělo to být jako první bod dnešního jednání, ale mohl by to být třetí bod dnešního jednání, pokud se nemýlím.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 30. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 30, přítomno 193, pro 86, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Radek John žádá o nový bod Informace premiéra Nečase ve věci plnění takzvaných šluknovských opatření. Měl by to být první bod po již pevně zařazených.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 31. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 31, přítomno 193, pro 81, proti 97. Návrh nebyl přijat.

Dále je zde žádost pana poslance Stanislava Polčáka, ale to už je nehlasovatelné, to jsme už vyřešili.

Dostáváme se k návrhům, které zazněly dnes. První návrh pana poslance Stanjury je nehlasovatelný.

Druhým návrhem je vyřazení bodu číslo 8 z pořadu této schůze.

Zahajuji hlasování číslo 32. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

V hlasování číslo 32 přítomno 195, pro 185, proti 3. Návrh byl přijat.

Paní poslankyně Vlasta Bohdalová žádá o vyřazení bodů 19, 20, 21. Je to volba prezidenta NKÚ, volba člena Rady ČTK, volba člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání.

Zahajuji hlasování číslo 33. Kdo je pro vyřazení těchto tří bodů? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 33 přítomno 195, pro 182, proti 5. Návrh byl přijat.

A to byly všechny. Zeptám se ještě přítomných, zda nebyl někdo opomenut. Ale doufám tedy, že ne, že jsme hlasovali o všech návrzích, které zazněly včera i dnes.

Budeme ještě hlasovat o celém návrhu pořadu 45. schůze Poslanecké sněmovny, tak jak byl písemně předložen a upraven pozměňovacími návrhy.

Zahajuji hlasování číslo 34. Kdo je pro schválení tohoto pořadu 45. schůze Poslanecké sněmovny? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 34 přítomno 195, pro 107, proti 87. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že pořad schůze byl schválen.

Budeme se věnovat prvnímu bodu. Tímto prvním bodem je

1.

Návrh na volbu místopředsedů Poslanecké sněmovny

Zahajuji tedy projednávání tohoto bodu a prosím nyní o slovo paní místopředsedkyně volební komise poslankyně Vlastu Bohdalovou.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, k dnešnímu dni jsou stále neobsazena dvě místa místopředsedů Poslanecké sněmovny. Ve stanovené lhůtě obdržela volební komise jediný návrh kandidáta, a to od poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové na pana poslance Jiřího Olivu. Návrh byl postoupen poslaneckým klubům.

Pokud jde o způsob volby, zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny stanoví volbu tajnou.

Nyní bych vás prosila, paní předsedkyně, abyste otevřela rozpravu k navrženému kandidátovi.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, otevírám rozpravu a mám do ní dvě přihlášky. První přihláška je pan poslanec Jiří Paroubek, dále pan poslanec Václav Votava. Nehlásíte se, pane kolego, k tomuto bodu? Ne, tak se vám omlouvám, protože na displeji se objevilo vaše jméno. Takže se nyní zeptám, kdo se hlásí do rozpravy k tomuto bodu. Nikdo se nehlásí, rozpravu končím.

Prosím paní předsedkyni volební komise o slovo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: V rozpravě nebyly podány žádné návrhy, je pouze návrh již přednesený na poslance Jiřího Olivu jako kandidáta na místopředsedu Poslanecké sněmovny. Volba bude tajná, a protože je daná v zákonu o jednacím řádu, o tom, zda je veřejná, nebo tajná, se nehlasuje. Vyhláшуji tedy volbu. Lístky jsou připraveny a budeme je vydávat zhruba do 10.55 hodin.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže potom budeme potřebovat nějaký čas na...

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Potom budeme potřebovat zhruba dvacet minut, takže si myslím, že v 11.20 bychom mohli pokračovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: V 11.20. Vyhláшуji přestávku do 11.20 hodin. Volební lístky budou vydávány do 10.55 hodin.

(Jednání přerušeno v 10.34 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.20 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, dovolte mi, abych zahájil přerušené jednání.

Pan poslanec Hašek má náhradní kartu číslo 35.

Nejdřív vyzvu místopředsedkyni paní poslankyni Vlastu Bohdalovou, aby nás seznámila s výsledkem tajné volby místopředsedy Poslanecké sněmovny. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Vážené kolegyně, proběhla první volba prvního kola volby na místopředsedu Poslanecké sněmovny. Bylo vydáno 183 hlasovacích lístků, počet odevzdaných platných i neplatných hlasovacích lístků byl 180. Pro pana poslance Jiřího Olivu bylo odevzdáno 131 hlasů. V prvním kole byl pan poslanec Jiří Oliva zvolen místopředsedou Poslanecké sněmovny České republiky. Tímto mu gratuluji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji paní poslankyni Bohdalové. Blahopřeji nově zvolenému místopředsedovi Poslanecké sněmovny a prosím ho, aby zaujal určené místo. Prosím, uděluji vám slovo.

Poslanec Jiří Oliva: Vážená paní předsedkyně, vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, především bych vám chtěl poděkovat za důvěru, kterou jste vyjádřili předcházejícím hlasováním, a zejména bych vám chtěl říct, že k té práci přistupuji s velkou odpovědností a velkým respektem. Nejenom respektem vůči té funkci samotné a vůči institutu Poslanecké sněmovny, ale především s respektem vůči vám všem. Jestliže v minulosti se s touto funkcí a zejména s hlasovacím zařízením alespoň zpočátku prali daleko významnější matadoři politické scény, než jsem já, tak je nepochybné, že ani já se nevyhnu chybám. Veškeré chyby jsou ničím v atmosféře spolupráce a jsou velmi obtížné až nepřekročitelné v atmosféře zlomyslnosti, o které jsem přesvědčen, že mezi námi nenastane. Proto bych u této příležitosti velmi rád požádal o pomoc paní předsedkyni Sněmovny, pana místopředsedu Sněmovny a v neposlední řadě vás všechny.

Ještě jednou vám děkuji za důvěru, za toleranci, za pochopení a těším se na spolupráci s vámi. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já mohu pana místopředsedu ujistit, že s naší pomocí může počítat.

Dovolte mi, abych přešel ke schválenému pořadu schůze. Jako první bod, který máme schválený, je bod 2. Je to

2.

Vládní návrh zákona o zrušení zákona č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, a některých dalších zákonů a o změně zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některých dalších zákonů /sněmovní tisk 689/ - druhé čtení

Tento bod jsme předřadili před návrhy vrácené Senátem v hlasování, ve kterém jsme rozhodovali o pořadu schůze. Takže se nacházíme ve druhém čtení. Tisk 689.

Já bych požádal pana ministra Drábka, aby tento text uvedl. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nejprve bych chtěl poděkovat za předřazení. Já jsem to odůvodnil včera při návrhu na zařazení tohoto bodu do programu schůze. Jde o to, že návrh, který máme dnes projednat ve druhém čtení, se zabývá zrušením několik let platného zákona o nové úpravě úrazového pojištění, nicméně ta úprava nikdy nenabyla účinnosti a po mnoha jednáních a po mnoha měsících jednání, především se sociálními partnery, jsme došli společně k závěru, že tato úprava není smysluplná v tom, aby nabyla účinnosti k 1. 1. 2013, tak jak bylo plánováno po tom dvojím odložení od roku 2006, kdy zákon nabyl platnosti. Původně měl zákon nabýt účinnosti od 1. ledna 2008.

Chtěl bych informovat, že je již v běhu příprava nové úpravy, na které intenzivně pracujeme, nicméně toto se po jednání se sociálními partnery, tato předloha, která ruší ten dosavadní zákon, ukázala jako jedinou průchodnou cestou.

Zrušení samotného zákona musí být doprovázeno dalšími technicko-legislativními doprovodnými normami, protože se na to vážou ustanovení jiných zákonů. Z těch nejdůležitějších bych chtěl jenom připomenout, že se jedná o ustanovení zákoníku práce, kde se přechodná ustanovení, která měla platit do doby nabytí účinnosti zákona č. 266/2006 Sb., převádějí do standardního textu zákoníku práce.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: My jsme ten návrh v prvním čtení přikázali výboru pro sociální politiku. Usnesení máme jako tisk 689/1. Požádal bych zpravodaje výboru pana poslance Miroslava Jeníka, aby se vyjádřil k tomuto návrhu.

Poslanec Miroslav Jeník: Vážený pane předsedající, vážená vládo,

dámy a pánové, tento tisk byl projednán na výboru pro sociální politiku, na jeho 20. schůzi dne 12. července 2012. Po úvodním slově pana náměstka Petra Šimerky, náměstka ministra práce a sociálních věcí, a mé zpravodajské zprávě výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona o zrušení zákona číslo 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, a některých dalších zákonů a o změně zákona číslo 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některých dalších zákonů, sněmovní tisk 689. Dále zmocňuje zpravodaje výboru, aby se stanoviskem výboru seznámil schůzi Poslanecké sněmovny a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Můžeme tedy otevřít obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy se přihlásila jako první paní poslankyně Lesenská, takže ji poprosím, aby si vzala slovo.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážené dámy, pánové. Dovolte mi, abych vám zde zdůvodnila, proč předkládám v rámci druhého čtení pozměňovací návrh, ke kterému se pak v podrobné rozpravě přihlásím. (V sále je hluk.)

Cílem předložených pozměňovacích návrhů je odložení účinnosti zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců. Tento zákon měl původně nabýt účinnosti k 1. lednu 2008 a účinnost většiny jeho ustanovení byla již dvakrát posunuta.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon. Tady je najednou nějaký klid-neklid. (Zvoní.) Omlouvám se. Prosím.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Vláda svým usnesením č. 180 ze dne 21. března 2012 uložila v souvislosti s vypracováním návrhu zákona, kterým je právě zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, ruší, uložila předložit analýzu problematiky odškodňování pracovních úrazů a nemocí z povolání s věcnými návrhy na budoucí řešení s tím, že návrhy budou vycházet ze závěrů porady ekonomických ministrů. Současně vyjádřila souhlas s výjimkou ze zpracování hodnocení dopadů regulace, tzv. RIA, k tomuto návrhu. Tato analýza měla být vypracována a předložena vládě do 21. září letošního roku.

Ministerstvo financí připravilo a v těchto dnech rozeslalo do vnějšího připomínkového řízení materiál s názvem Analýza problematiky odškodňování pracovních úrazů a nemocí z povolání s návrhem věcného

řešení. Jak vyplývá z četných odborných diskusí, které v současné době k předmětnému materiálu probíhají, analýza je spíše důvodovou zprávou k návrhu zákona o pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu z pracovního úrazu nebo nemoci z povolání, řekla bych zákon o pojištění odpovědnosti zaměstnavatele, který již vypracovala v dřívějším období Česká asociace pojišťoven. S principy této úpravy byla seznámena Rada vlády pro BOZP na svém posledním zasedání v měsíci červnu tohoto roku a má se tento podklad vlastně stát novou právní úpravou.

Nejde o analýzu různých variant věcného řešení kompenzací újmy způsobené zaměstnanci pracovním úrazem nebo nemocí z povolání, posuzování a hodnocení dopadů zejména na zaměstnavatele a zaměstnance, kterých se problém odškodňování pracovních úrazů a nemocí z povolání nejvíce týká. Nejde ani o analýzu efektivnosti a nákladnosti různých způsobů správy takového systému a rozpočtových dopadů různých variant řešení, nýbrž jde o účelovou obhajobu řešení zvolené vládou, nový zákon o pojištění odpovědnosti zaměstnavatele, a to bez ohledu na závažné negativní dopady jak na zaměstnavatele, na zaměstnance, ale i na státní rozpočet, které řešení zvolené vládou přinese. (V sále je stále neklidná atmosféra.)

Klíčovým problémem předložené analýzy je popření dosavadních tvrzení ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí, ale i Ministerstva financí o finanční náročnosti úrazového pojištění, které potřebovalo ke své existenci přidělení pouze několika set milionů korun pro Českou správu sociálního zabezpečení na zahájení a provoz tohoto nového sociálního systému, které by bylo možné uhradit v rámci stávajícího vybraného pojistného a které mělo údajně podstatně zvýšit mandatorní výdaje státu, a to v rozsahu poskytovaných plnění. Totéž Ministerstvo financí, které vyslovovalo zásadní nesouhlas s dopady úrazového pojištění na státní rozpočet, dnes v předložené analýze samo předkládá k realizaci výše uvedeného vládního rozhodnutí návrh na dlouhodobé skokové zvýšení mandatorních výdajů státního rozpočtu, a to hned o několik miliard ročně. Jen v roce 2014 celkem o 4,1 miliardy s postupným velmi pozvolným snižováním v dalších letech, a to bez jakéhokoliv zvýšení poskytovaného plnění.

Předložená analýza tak názorně ukazuje cestu privatizace veřejné služby, kterou dnes stát pro zaměstnance a zaměstnavatele zajišťuje v podobě průběžně financovaného zákonného pojištění, a podle údajů v příloze číslo jedna předložené analýzy bude vládou připravované povinné smluvní pojištění více než dvakrát dražší než dnešní systém. Tento systém v roce 2011 spotřeboval cca 3,6 miliardy korun. Bude dražší i než rušené úrazové pojištění zaměstnanců. Toto zdražení půjde k tíži státního rozpočtu a bude zvyšovat podle mého zadlužení České republiky. Jde přitom o zdražení navrhované v situaci, kdy současný průběžně financovaný systém zákonného

pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovních úrazech a nemocích z povolání je přebytkový a přebytkovou bilancí zachovává i platný zákon o úrazovém pojištění zaměstnanců.

V předložené analýze tak chybí jasné konstatování, že oproti tomuto rušenému zákonu č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, který nepředstavuje z hlediska veřejných financí žádné riziko, vláda přichází s úpravou, která představuje z hlediska veřejných financí vážné riziko dlouhodobého zvyšování zadlužení naší republiky. To je v kontextu rozsáhlých restrikcí prováděných vládou do sociální oblasti se zdůvodňováním nutností ozdravení veřejných financí zcela nepřijatelné.

Dalším významným rizikem vládou navrhované úpravy, o kterém výslovně předložená analýza nehovoří, je zvyšování sazeb pojistného. V analýze se sice konstatuje, že pojistné bude na dobu pěti let zmrazeno na úrovni podle stávající právní úpravy, avšak současně se počítá s tím, že bude zvyšováno i v této době podle míry inflace a škodného průběhu podle jednotlivých kategorií činností. Chybí jakékoliv propočty takového růstu pojistného obdobně těm, které se týkají financování tvorby technických rezerv na základě předpokládaného vývoje inflace a odškodného průběhu. Chybí analýza a vyčíslení dopadů spoluúčasti zaměstnavatelů na odškodňování pracovních úrazů a nemocí z povolání a dopady opatření spočívající v právu pojistitele požadovat na zaměstnavateli, pojištěném, náhradu pojistného plnění, a to až do výše vyplacených částek, pokud zaměstnavatel poruší některou z konkrétních povinností stanovených zákonem nebo zvláště závažné předpisy k zajištění BOZP. Toto opatření může v extrémním případě na straně zaměstnavatele prakticky eliminovat smysl povinného smluvního pojištění. Zaměstnavatel zaplatí v takovém případě dvakrát. Nejprve odvede pojistné a následně zaplatí pojišťovně i plnění poskytnuté zaměstnanci.

Oproti zákonu o úrazovém pojištění zaměstnanců se nepředpokládá, že by na tyto pojišťovny, které v současné době provádějí povinné smluvní pojištění a následně budou provádět i další z nich, přišla agenda odškodňování pracovních úrazů a nemocí z povolání zcela beze zbytku. Naopak počítá se i nadále s tím, že velkou část s tím spojené administrativy budou i nadále za takzvané své provádět místo pojišťoven zaměstnavatelé. I zde chybí potřebné propočty ekonomických dopadů a rozsahu administrativních činností, které představují nezanedbatelné dopady na podnikatelské prostředí v České republice.

Rovněž chybí analýza dopadů do stanovení výše pojistného odváděného zaměstnavatelem, pokud jde o uvažovaný systém bonus – malus. Naprosto nedostatečná je role zaměstnavatelů a zaměstnanců ve vládou navrhovaném povinném smluvním pojištění s radou úrazového pojištění, s nímž počítal zákon o úrazovém pojištění zaměstnanců v

podobě poradního orgánu, a to s ohledem na význam tohoto systému pro oba sociální partnery, který má poskytovat ochranu zaměstnancům i zaměstnavatelům. Ty chrání přiměřenou úroveň dávek před uplatňováním jejich odpovědnosti za škodu způsobenou zaměstnancům pracovními úrazy a nemocemi z povolání. A zaměstnavatelé tento systém financují svým pojistným.

Nová úprava nepočítá ani s jakýmkoliv jiným reálným zapojením sociálních partnerů do fungování povinného smluvního pojištění. Podle stanoviska vlády pro BOZP je třeba, aby existoval tripartitní orgán, který by hodnotil průběh a výsledky fungování takového systému, který se svým multidisciplinárním charakterem odlišuje od ostatních pojistných systémů. Tento orgán by dával podněty státním orgánům k opatřením jak v oblasti BOZP, tak na případné úpravy příslušné legislativy, podílel by se na rozhodování v otázkách prevence, úrazové rehabilitace apod.

Jak ukazují odborné diskuse k navrhovanému systému úrazového pojištění, stávající jednostranný pohled Ministerstva financí na tuto problematiku zcela opouští všechny doposud uplatňované zásady funkčního systému úrazového pojištění založené na principech uplatňovaných v okolních zemích Evropské unie.

Jako největší nedostatky navrhovaného řešení vidím zejména mimořádný finanční dopad na státní rozpočet, a to převedením závazků předchozího období k úhradě státu. Jedná se o renty ve výši 40 až 50 miliard korun, které by mohly být nadále financovány průběžně z vybraného pojistného. Dále vysoká finanční náročnost systému provozovaného soukromými subjekty, odstranění vlivu státu a sociálních partnerů na fungování systému úrazového pojištění. Dále to je negativní dopad na zaměstnavatele, a to zvýšenou administrativní náročností a nejasnými finančními dopady. Absolutní ztráta sociální jistoty pro zaměstnance s odkazem na uplatňování tzv. sporných nároků soudní cestou, včetně dalších rizikových opatření, například způsob vyplácení odškodnění, dále navrhované jednorázové odškodnění budoucích plateb, tzv. rent, a vzdání se předem dalších případných nároků. A mohla bych pokračovat.

V předložené analýze se naplno objevuje i to, že chybějící fond a systém pourazové rehabilitace, která směřuje ke zpětnému začlenění osoby po pracovním úrazu a nemoci do pracovního a společenského života ve vazbě na stávající a připravovanou právní úpravu koordinované rehabilitace (?). Zatím to vypadá, že není provázána jak rehabilitace ze zákona o úrazovém pojištění, tak z připravovaného zákona o koordinované rehabilitaci. Je vidět jakási nejasná výše garančního a prevenčního fondu, včetně způsobu hospodaření s ním.

Nejviditelnějším nedostatkem navrhovaného řešení je neuvěřitelný, opravdu

neuvěřitelný finanční přínos takto uvažovaného systému pro soukromé subjekty, komerční pojišťovny, který lze jednoduše ukázat na základních číslech z roku 2011.

Na pojistném od zaměstnavatelů bylo vybráno celkem 6,3 mld Kč, z toho bylo vyplaceno na odškodnění pracovních úrazů a nemocí z povolání 1,2 mld Kč a dále na renty 2,1 mld Kč. Marže pojišťoven v roce 2011 činila 0,89 mld Kč a vráceno do státního rozpočtu bylo 1,99 mld Kč. Pokud by byl nastaven navrhovaný systém, znamenalo by to s předpokladem obdobné výše vybraného pojistného jako v roce 2011, že by pojišťovny vybraly pojistné ve výši cca 6,3 mld Kč, vyplatily na pojistném na nových – a podotýkám na nových – rentách 1,2 mld Kč a pojišťovnám by tak zůstalo ročně více než 5 mld Kč, přičemž všechny staré závazky, tj. stávající renty, by byly v řádech miliard placeny ze státního rozpočtu.

Vzhledem k tomu, že v současné době není připravena nová právní úprava úrazového pojištění zaměstnanců a navrhované řešení, které je nyní v připomínkovém řízení, vyvolává rozsáhlé rozpory a nesouhlas sociálních partnerů i odborníků, je v současné době návrh zákona o zrušení zákona č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, podle mého předčasný, a to zejména proto, že jeho součástí je i navrhovaná změna řady dalších právních předpisů, zejména zákoníku práce, a to jen na určitou dobu, než s novou právní úpravou úrazového pojištění budou souviset další jeho změny. Do doby, než bude připravena kompletní nová právní úprava úrazového pojištění, může podle mého stávající systém fungovat nadále ve stávajícím režimu bez jakýchkoliv problémů za předpokladu, že u stávajícího platného zákona č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, bude odložena účinnost.

Návrh na odložení účinnosti zákona č. 266/2006 Sb. se souvisejícími drobnými změnami je obsažen v mém předloženém pozměňovacím návrhu, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Lesenská byla přihlášena do obecné rozpravy v tomto druhém čtení. Dívám se, jestli je ještě někdo přihlášen do obecné rozpravy, ale já tady vlastně už nikoho dalšího do obecné rozpravy přihlášeného nevidím, takže v tom případě, pokud se již nikdo nehlásí, bych obecnou rozpravu ukončil. Dívám se na zpravodaje, ale tady asi nebylo nic navrženo k hlasování. Neuniklo mi něco? Ne.

Zahajují tedy podrobnou rozpravu a do ní máme přihlášku pana poslance Doktora jako prvního. Takže prosím, pane poslanče, můžete zahájit podrobnou rozpravu.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za přidělené slovo, budu poměrně stručný.

Dovolte nejdříve zdůvodnění. Navrhuji úpravu projednávaného zákona, a sice v části, v níž je stanovena výše správní režie, která v současné době činí 9 %, a navrhuji její snížení na 4 %. Mám za to, že stávající systém trpí, vysloveně trpí nadbytečným komfortem, který požívá instituce, která organizuje a spravuje tento systém pro pojištěnce, resp. pro stát. A myslím, že ve fázi hledání možných úspor státního rozpočtu, resp. potenciálu možných budoucích výnosů, je toto řešení, které je nabílední. Kýžený efekt představuje zvýšení výnosů státního rozpočtu až do výše půl miliardy korun, dolní odhad 420 mil. Kč, horní odhad 500 mil. Kč.

Tedy nyní samotný návrh změny zákona, resp. pozměňující návrh.

Za novelizační bod č. 6 se vkládá bod č. 7, který zní: 7. V § 365 odst. 2 se číslo "9" nahrazuje číslem "4".

Má se samozřejmě za to, že je to v části šesté – změna zákoníku práce v § 6.

Pozměňovací návrh předám legislativě.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Poprosím znovu ještě paní poslankyni Lesenskou, přihlášenou teď do podrobné rozpravy.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Chtěla bych se v tomto okamžiku pouze přihlásit k svému písemně podanému pozměňovacímu návrhu, který je zaevidovaný jako sněmovní dokument č. 3588.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. A ještě pan poslanec Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, členové vlády, chtěl bych podat návrh na zamítnutí tohoto tisku.

Stručné zdůvodnění: Jedná se v podstatě o převod gesce úrazového pojištění z Ministerstva práce a sociálních věcí na Ministerstvo financí a v podstatě potvrzení privatizace celého tohoto systému. Státní správa v této oblasti bude v podstatě jenom předkládat Sněmovně případné návrhy zákonů, ale zabezpečovat celý systém budou privátní firmy podle těchto zákonů. Obdoba důchodového spoření, obdoba důchodového připojištění.

Všechny problémy, které s tím souvisejí, jsem uvedl v prvním čtení a myslím si, že je pregnantně vyjádřila v obecné rozpravě i předsedkyně podvýboru kolegyně Lesenská.

Takže ještě jednou – navrhuji zamítnutí tohoto tisku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, rozumím. Hlasování o

zamítnutí proběhne ale až v průběhu třetího čtení, takže o tom nebudeme hlasovat nyní.

Pan poslanec Korte? Ano. Registruji faktickou připomínku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já jsem zde před časem byl pokárán, ba vypeskován, že jednacím jazykem je jazyk český. Byla to pro mne informace nová a překvapivá, nicméně jsem si to napomenutí vzal k srdci a předsevzal jsem si, že se polepším. Nicméně očekávám, že tento požadavek, to jest mluvit česky, platí pro jednoho každého poslance, a proto si, pane předsedající, vás – samozřejmě vašim prostřednictvím – dovoluji upozornit, že hlasovati s akuzativem, hlasovat něco, není česky. Správně česky je hlasovat o něčem. Chápu, že to je pro vás informace také nová a překvapivá, a rovněž doufám, že i vy se polepšíte. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, já si myslím, že to je v zásadě gramaticky správná poznámka a každé podobné upozornění přivítám a budu to respektovat, protože si myslím, že ve Sněmovně by se mělo mluvit opravdu gramaticky přesně. Děkuji za upozornění a budu hlasovat vždy už teď o něčem nebo proti něčemu. Já myslím, že je to všem jasné. Děkujeme za upozornění.

Můžeme zřejmě ukončit podrobnou rozpravu, pokud se už nikdo nepřihlásil. Myslím, že nemáme o čem hlasovat. O zamítnutí můžeme hlasovat až ve třetím čtení.

Já bych poděkoval předkladateli i zpravodaji. Myslím, že můžeme ukončit druhé čtení návrhu.

Vážení kolegové, přesouváme se k hlasování, které se týká návrhů zákonů vrácených Senátem. Měli bychom umožnit vystoupení senátorkám Soně Paukrtové, Jiřině Rippelové, Boženě Sekaninové, Dagmar Terelmešové a Dagmar Zvěřinové. Také bychom měli umožnit vystoupení senátorům Miroslavu Antlovi, Petru Bratskému, Jiřímu Dienstbierovi, Pavlu Eybertovi, Petru Gavlasovi, Janu Hajdovi, Jiřímu Lajtochovi, Miroslavu Nenutilovi, Josefu Řihákovi, Radku Sušilovi, Petru Šilarovi a Václavu Vičkoví tady u nás v Poslanecké sněmovně.

Předpokládám, že informace k pozměňovacím návrhům Senátu vám byly rozeslány do pošty.

Já se vás teď zeptám a budeme hlasovat o tom, kdo z vás souhlasí s vystoupením jmenovaných senátorů a senátorek ve Sněmovně.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, umožnit těmto kolegům vystoupení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 35. Přihlášeno je 197, pro hlasovalo 160, proti 2. Konstatuji, že s vystoupením jmenovaných senátorek a senátorů byl vysloven souhlas.

Můžeme otevřít první návrh zákona, zamítnutého Senátem. Je to tisk 659/3.

3.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 659/3/ - zamítnutý Senátem

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, jsme obdrželi jako tisk 659/4. Vítám pana senátora Miroslava Nenučila.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu o zamítnutí vyjádřil jako první ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. Požádal bych tedy pana ministra Drábka o vystoupení jako prvního.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi připomenout, že návrh zákona, kterým se mění zákon o důchodovém pojištění, je reakcí na prognózy vývoje základních makroekonomických ukazatelů, kdy v souvislosti s očekáváním nepříznivého vývoje bilance státního rozpočtu je nezbytné učinit řadu opatření na příjmové i výdajové straně státního rozpočtu. Jedním z těchto důležitých opatření, byť je to nepopulární a nepředkládá se mi to lehce, je dočasná úprava automatického valorizačního mechanismu důchodového systému, a to pro roky 2013 až 2015. Tato navrhovaná změna má zmírnit růst výdajů na důchody a úpravu valorizačního mechanismu je možné provést, připomínám, pouze změnou § 67 zákona o důchodovém pojištění.

Navrhuje se pro uvedené období upravit valorizační mechanismus tak, že růst cen se zohlední jen ve výši jedné třetiny.

Musím zdůraznit, že i přes toto opatření budou nadále výdaje na důchody výrazně vyšší než příjmy důchodového pojištění, kdy například oproti letošnímu roku, roku 2012, kdy deficit důchodového účtu dosáhne přibližně 50 mld. Kč, je předpoklad, že i po té úpravě v roce 2013 se deficit důchodového účtu zvýší přibližně na 60 mld. Kč.

Navrhované opatření, tedy úprava valorizačního mechanismu, povede k úspoře ve výdajích státního rozpočtu v následujících třech letech v celkové výši přibližně 48 mld. Kč. Je to opatření, jak jsem již uvedl, nepopulární, nicméně z hlediska konsolidace veřejných rozpočtů nezbytné.

Proto si dovoluji Poslanecké sněmovně doporučit, aby i přes veto Senátu znovu vyslovila s tímto návrhem souhlas.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Otevírám rozpravu k tomuto bodu. Pan místopředseda Sněmovny žádá o vystoupení jako první, ale nevím, jestli ještě zpravodajka, paní kolegyně Pecková – ne, nehodlá vystoupit. Takže slovo má pan místopředseda Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, my jsme slyšeli pana ministra Drábka, který tady ve svém úvodním slově řekl, že s těžkým srdcem tady předkládá tu – jak říkal – pouze dočasnou úpravu valorizačního mechanismu penzijního systému. Je to pěkné, že má tak těžké srdce pan ministr. Zároveň nám řekl, že hodláme ušetřit na důchodcích 48 miliard, jestli jsem dobře rozuměl, ve třech letech. To je opravdu pěkná suma.

Je evidentní, že platí to, co vlastně víme, že úspory, které se chystá vláda provést v nejbližším roce a v dalších letech, ponесou především zaměstnanci a především právě důchodci. Já bych jenom, aby bylo zřejmé, že tohle je skutečně další revoluční čin pana ministra Drábka, rád připomněl, že pan premiér v této Sněmovně opakovaně mluvil o tom, že v této zemi máme jenom tuším 8 % lidí pod hranicí chudoby. Zaznělo to tady z úst pana premiéra už vícekrát. Já bych rád řekl, že to, že tady máme pouze 8 % nebo 9 %, ono už to bude dnes víc, lidí pod hranicí chudoby, není rozhodně zásluha této vlády, není to zásluha ani předcházející vlády pana premiéra Topolánka. Rád bych řekl, že s opatřeními, která tady přijímáme, včetně návrhu státního rozpočtu, který se chystá, toto bude definitivně patřit minulosti. I tento valorizační mechanismus, který tady teď hájí pan ministr, otevírá cestu chudobě v této zemi, která bude výrazně vyšší. Byl bych rád, kdyby si Sněmovna uvědomila, že těch 48 miliard úspor, o kterých ministr mluvil, bude znamenat zásadní změnu v počtu chudých v této zemi, když to tady takto úspěšně vláda bude provádět.

Já bych vás rád informoval, protože jste si to možná všichni nestačili najít, ale ona ta optimistická čísla pana premiéra o těch osmi, devíti procentech přestávají být skutečně pravdou, protože už v roce 2009–2010 v této zemi přibýlo 50 000 chudých. A stejně tak, když se podíváte na rok 2011, to bylo dalších 50 000 chudých navíc. Jestli se podaří uvést do života tento skvělý valorizační mechanismus, který je opravdu dneska pro důchodce ničivý, tak to bude znamenat dalších 100 000 lidí přes hranici chudoby.

Aby bylo jasné, co se myslí tou relativní chudobou, tak vám připomenu, že relativní chudobou se myslí 60 % příjmového mediánu. Dělá to dneska

zhruba 9 300 korun v České republice. Zatímco průměrná penze je 10 500, tak ta hranice chudoby, o které tady mluvíme, je 9 300 korun. A když tady mluvíme o těch statisících důchodců, kteří přepadávají přes tuto hranici, tak myslím právě tuto hranici. A říkám vám, že opatření, které nám tady pan ministr Drábek s těžkým srdcem předkládá, bude znamenat v nejbližších třech letech, že dalších 100 000 důchodců přepadne přes tu hranici chudoby. A to vás ještě také upozorňuji, že jsou také jiná měření než pouze hranice chudoby. Je také materiální deprivace, což je jiné měření. To je těch devět faktorů, které se posuzují. Jestli má – já nevím – ledničku, televizi, schopnost zaplatit mimořádný výdaj apod., těch devět faktorů. A podle těchto faktorů té materiální deprivace je už v této zemi 17 % lidí, kteří naplňují označení materiální deprivace. Takže nejenom relativní chudoba, i tahle měření ukazují trend, který se bohužel neustále zhoršuje.

Rád bych vám připomněl, že rozhodovat a hlasovat o tom bude znamenat, že... Víte, tady se teď kumuluje několik faktorů. To rozhodnutí o valorizaci důchodů způsobem, že se bude valorizovat pouze jedna třetina inflace, se vlastně bude potkávat s těmi dalšími rozhodnutími, která vláda přijímá, protože je to vlastně trend, který už je nastoupen. Tohle opatření nepřichází samozřejmě zdaleka jako první. Když se podíváte na vývoj v posledních letech, tak zjistíte např. v posledním roce, že to, co se tady děje, je systematické snižování důchodů a proti tomu postupující zvyšování cen. To, co na ty důchodce už dolehlo právě v tomto roce, to bylo právě to, že – ono to platí nejenom o důchodcích, platí to i u mezd, u příjmů – tak hlavní, o čem se nyní píše, je to, že reálné mzdy u nás začaly klesat, protože ceny začaly prostě růst rychleji, než je pohyb reálných mezd. Takže zatímco nominálně mzdy stoupají, reálně už dnes vlastně u nás mzdy klesají. A to se setkává s těmi zvýšenými cenami především potravin, energií, vodného, stočného a také nájemních bytů. Chápete, to je přesně ten proces chudnutí, který je tady v chodu, a tímto rozhodnutím na to dáváme další velký a podstatný štempl. Dokonce si myslím, že toto opatření je vůbec nejtvrdší. Ze všech těch opatření, která se chystají na příští rok, tento úder, to, co chce vláda tady ušetřit v příštím roce – tuším je to na úrovni desítky miliard – na důchodcích, je to vlastně to nejrazantnější opatření. Můžeme tedy říci, že důchodci to chytanou nejtvrději.

Já nevím přesně, jak to pan ministr myslí s tím těžkým srdcem. Nevěřím mu, že to opatření je tak přechodné, jak on tvrdí, a dovoluji, abych k tomu uvedl ještě některá další čísla. Trend, který je tady nastaven, včetně penzijní reformy, o které asi tady ještě budeme mluvit a která samozřejmě také posouvá penze tím způsobem, že bude preferovat, řekněme, ten systém privátních fondů bude preferovat maximálně tu skupinku 20 % nejbohatších a těm ostatním budou penze klesat. Já chci upozornit, že tak jak to spočítalo CERGE, tak v průběhu 20 let tu klesnou důchody na úroveň

6 500 korun současného důchodu. Rozumíte, to znamená, že to, co v této zemi prozatím platilo, že důchody byly něco, z čeho bylo možné žít a ne vyloženě živořit, tak to v průběhu těch let před námi přestane platit. Takže to opatření, a tady to je valorizace důchodů, vezměte ještě zároveň s tím, co se tady chystá v oblasti reformy penzijního systému, a vidíte skutečně, že vstupujeme do trendu, který bude dlouhodobější. Tady na tu dočasnost opravdu moc nevěřím. Výsledkem toho trendu bude výrazné chudnutí, které povede k tomu, že v průběhu patnácti let, dvaceti let tady bude ne těch osm, devět procent lidí pod hranicí chudoby, jak tady opakuje pan premiér, ale bude jich tady patnáct, dvacet procent. Pětina obyvatel bude pod hranicí chudoby. To je ta tendence, na kterou dnes vláda zadělává.

Pokud něco takového startuji, tak bych, přátelé tady ve Sněmovně, neopakoval jako premiér, že máme zaplatit pánbůh pořád osm, devět procent lidí pod hranicí chudoby, protože všechny tyto kroky míří k tomu, aby tohle tady neplatilo. A opakují, ten proces přepadávání lidí přes hranici chudoby je dneska už v chodu. To je něco, co už tady dnes běží. Říkal jsem vám čísla – 50 000 lidí, 50 000 důchodců přibývá každý rok. A pokud to bude takto pokračovat, tak v této zemi skoro 20 % lidí během patnácti dvaceti let bude ne žít, ale bude opravdu živořit.

Proto vám teď sdělují s tímto zdůvodněním, že nemohu samozřejmě podpořit tento návrh. Mně připadá dokonce asociální a připadá mi, že hlasovat o něm by se mělo i s uvědoměním si všech těch dalších kroků, které s tímto návrhem na valorizaci důchodů souvisí. Trend, který tady je nastoupen, vede k tomu, že stále více lidí bude daleko komplikovaněji počítat, jak se svým důchodem vyjít.

Já bych všem doporučil, protože se blíží krajské volby, abyste skutečně vyšli do ulic a s lidmi se o tom pobavili. Tohle je snad největší téma a největší nespravedlnost, kterou lidé pociťují. To, co je dnes pro ně zásadní v situaci, kdy oni vidí, jak se jim zvedají ceny potravin, zvedají se ceny nájmu apod., jak vláda, když má řešit rozpočtovou situaci, ji řeší tím, že ubere právě jim. A to dokonce, jak jsem popsal v případě důchodců, takovýmto tvrdým, opravdu brutálním způsobem. To je to, co slyším dnes nejčastěji všude na ulicích. A samozřejmě, že to souvisí s tím, že dneska velká část lidí, drtivá většina, je přesvědčena, že v této zemi jsou oblasti, ve kterých se naprosto nešetří. To, co se nejčastěji ozývá, jsou předražené zakázky, neschopnost řešit úniky peněz, které se dějí parazitováním na veřejných penězích. Vláda tohle není schopna změnit a místo toho provádí tyto tvrdé kroky.

Takže mně připadá pokrytecké i to prohlášení pana ministra, že to tady předkládá s těžkým srdcem. Kdyby místo řečí o těžkém srdci raději udělal něco, v čem by víc bral v potaz ten pocit nespravedlnosti, který dneska v ulicích je. A ten pocit nespravedlnosti je podle mě dán tím, že vláda ničí v

této zemi systémy, které fungovaly a které tady vytvářely prostředí určitého sociálního smíru. Protože důchodový systém v této zemi byl mimořádně silným nástrojem vytváření určité sociálně srovnatelné zkušenosti lidí. Důchodový systém, který jsme tady měli až donedávna, než přišel pan ministr Drábek se svými opatřeními, právě důchodový systém byl nástrojem určité homogenity společnosti a určitého sociálního smíru. A pan ministr Drábek potom, co zničil úřady práce, potom, co se v této zemi rozmetl CzechInvest, což je další velký čin této vlády, přistupuje k destrukci dalšího stabilizujícího prvku a to je důchodový systém. Rozumíte, to, co tady funguje a fungovalo, co tu společnost drželo pohromadě, to tato vláda rozkládá. Rozbíjí! Opakuji: CzechInvest, úřady práce a teď to schytá i důchodový systém. I ten bude po těchto krocích v troskách! Přestane fungovat jako něco, co dávalo lidem určitou jistotu. A rozumíte, i v krizi, a možná právě v krizi ekonomické, bylo třeba, aby ten systém splnil svou roli, aby nenechal lidi padnout na hubu! A vy takto v téhle situaci ten systém rozbíjíte. To znamená tahle valorizace je surový krok! Surový krok vůči desetitisícům lidí. Opakuji, povede do chudoby přímo jako do pekla desetitisíce lidí!

A nějaké řeči o těžkém srdci... Já vám řeknu, pane ministře, nechte si tahle prohlášení o vašem... já na vaše těžké srdce nevěřím. Já vůbec nevěřím na vaše soucivící srdce! Vy tady systematicky předvádíte ministra, který se vůbec nezajímá o to, jak na lidi dopadají zákony, které vy tady schvalujete! Myslím, že vás ty kalkulace ani nezajímají! (Potlesk poslanců ČSSD.) Mně připadá, že vás to vůbec nevzrušuje! Ptám se, jestli si vůbec čtete tady ty údaje o tom, kolik lidí vám jako ministru práce a sociálních věcí přepadává do chudoby. Tak jsem vám to aspoň tady sdělil, protože mně připadá, že vás to nezajímá a to vaše těžké srdce, to byl jenom takový povinný bonmot, aby se neřeklo, vždyť jste přece ministr práce a sociálních věcí! Ne! Vy jste ministr, který v této zemi je budovatelem chudoby. A pokud tam zůstanete ještě nějakou dobu, tak ty následky se budou těžko odstraňovat! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní jsou před námi dvě vystoupení s přednostním právem. První dostane slovo paní předsedkyně Kateřina Klasnová, poté pan předseda Bohuslav Sobotka.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, můj předřečník tady toho řekl mnoho, ale nezdůraznil to, o kolik důchodci v rámci novely tohoto zákona přijdou. Vláda ubírá důchodcům 250 korun měsíčně, což je zhruba 3 000 korun ročně ze starobních důchodů touto novelou zákona a v rámci snižování schodku státního rozpočtu.

Ale nemluvíme zde jen o snížené valorizaci důchodců. Seniory poškodí tato vláda hned třikrát. Za prvé, v čase všeobecného zdražování a škrtů v sociálních službách je důchod snížen, což povede k významnému zhoršení sociální situace důchodců, kvality jejich života a koupěschopnosti. To bude mít dopad na šíři a kvalitu služeb v celé zemi, na živnostníky a obchodníky. Představa, že v České republice někde vznikají firmy, které nabízejí služby právě pro seniory, pro aktivní a koupěmocné seniory, tak jako tomu je v jiných zemích západní Evropy, je zcela iluzorní.

Za druhé poškozují vláda seniory v rámci daňového balíčku, o kterém dnes budeme jednat, a to tím, že omezuje možnost podpory pracovní aktivity seniorů a jejich pracovního rozvoje. Vláda tímto rozhodnutím odsuzuje činnorodé důchodce nejen k finanční ztrátě, ale i k sociální izolaci a pasivitě.

Za třetí vláda poškozují seniory tím, že odmítla nejprve koaliční návrh a poté i samostatný pozměňovací návrh Věcí veřejných na zavedení tzv. mezigenerační solidarity, která by pomohla rozložit náklady na tvorby důchodů a stabilizovat je a především i částečně kompenzovat výpadek ze snížené valorizace důchodů, kterou vláda premiéra Nečase navrhuje. Vládní koalice cíleně propásla možnost konečně viditelně podpořit a legalizovat mezigenerační solidaritu a úctu. O tom, že další plánované zvýšení DPH zdraží seniorům potraviny, služby a léky, už ani nemluvě.

Vláda zbytečně a bezvýsledně experimentuje na početné sociální skupině, kterou naši senioři bezesporu jsou. Řekl to zde můj předřečník a já to znovu zopakuji. Včerejší Hospodářské noviny to shrnuly velmi stručně: Vládní úspory zaplatí zaměstnanci a senioři. To je skutečně ekonomicky prozíravé a sociálně citlivé.

Zpomalený růst penzí by měl do státního rozpočtu přinést 9,5 mld. korun. Osekané výdaje na penzisty tak mají primárně nahradit výpadek z příjmů DPH, které se poněkud Ministerstvu financí vymklo. Výběr této daně se totiž od posledního zvýšení zbrzdil natolik, že Ministerstvo financí vybralo oproti plánu o 17 mld. méně. Místo toho, aby se vláda či Ministerstvo financí řídily rady odborníků z řad ekonomů, opakují zcela nelogické a ekonomické neobhajtelné kroky. Zvýšili jsme DPH, nestačilo to. Zvýšíme tedy DPH znovu, a než se nám podaří vybrat více na DPH, zkrátka půjčme si od seniorů.

Pan ministr zde hovořil o tom, že předkládá zákon s těžkým srdcem. Ale zcela s lehkým srdcem Ministerstvo práce a sociálních věcí a patrně k potěše všech občanů a seniorů zvlášť předložilo novelu zákona o platech představitelů státní moci, reagujíc tak na výrok Ústavního soudu, ale nezvyšujíc pouze platy u soudců, ale také platy politiků. A v té nejmírnější variantě se počítá, že poslancům se přidá plat 10 000 korun měsíce. To vskutku musí seniory, kteří přijdou o 3 000 korun ročně, velmi potěšit.

Jednotlivá opatření vlády jdou proti sobě a nesplňují ani logiku stimulo-

vat samostatnost občanů a jejich pracovní aktivitu. Smysluplnou sociální pomoc TOP 09 naprosto slepě omezuje. Vyspělost státu se přitom pozná právě podle toho, jak se umí postarat o sociálně slabé a o seniory. My to zjevně neumíme. Na jedné straně dochází ke zneužívání sociálních dávek, na druhé straně nutíme například zdravotně postižené využívat jakousi sKartu, kterou bude spravovat právě ten bankovní institut, u něž má TOP 09 účet a u něž jeden z poslanců dělal roky marketingového ředitele. Banka vydělá, úspory státu mají však financovat důchodci.

Shrnu to: Podpořit snížení valorizace důchodů, navíc bez zavedení mezigenerační solidarity, která by finanční ztrátu seniorům přece jen částečně kompenzovala, je v nynější době nemorální. Proto budou Věci veřejné opětovně hlasovat oproti tomuto vládnímu návrhu, který ani nikdy nebyl součástí koaliční smlouvy, natož aby byl součástí předvolebních slibů vládních politiků. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď bych požádal pana poslance Bohuslava Sobotku, který se také přihlásil a využil přednostního práva. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, téma, které tady teď projednáváme a budeme o něm za chvíli, možná za několik hodin hlasovat, je něco, co se nestalo jen tak. To, že je tady návrh na destrukci systému valorizace penzí, není náhoda. Já bych skutečně velmi rád na úvod svého vystoupení popsal procesy, které vedly k tomu, že mohlo dojít k situaci, kdy ministr práce a sociálních věcí, potažmo vláda, předloží do Poslanecké sněmovny návrh, který destruuje jednu ze základních jistot, na které byl po roce 1989 založen státní důchodový systém, a to je jistota, že valorizace penzí, nebo česky zvyšování penzí, bude kopírovat nárůst cen. To znamená, že lidé, kteří už nemohou být ekonomicky aktivní a jsou odkázáni na státní důchod, nebudou vydáni napospas trhu. Nebudou vydáni napospas volné hře tržních sil a vývoji cen.

Protože když se na začátku 90. let prováděla liberalizace cen, tak se důchodcům jasně říkalo: Důchodci, liberalizace cen se vaší životní úroveň nedotkne, protože bude zohledněna ve valorizaci důchodů. Když se i pod tlakem rozhodování Ústavního soudu deregulovalo nájemné v České republice v minulých letech, tak všechny vlády říkaly: Důchodci, vás se to nedotkne, protože vy jste jisti pravidelnou valorizací důchodu, která kopíruje inflaci. A přece růst nájmu se do vývoje cen počítá. Když pravice v roce 2006 začala, jak se zdá, nekonečný seriál zvyšování DPH, tak tehdy myslím že to byl ministr práce Nečas, ujišťoval důchodce o tom, že důchodců se přece zvyšování DPH a růst cen nedotkne, protože je tady

zákon, který jim garantuje, že penze budou kopírovat vývoj cen. A pak, když přišel ministr Drábek a zaváděl důchodovou reformu, která je financována právě zvyšováním DPH, právě zvyšováním DPH, tak říkal: Důchodci, na stávající důchodce důchodová reforma nedopadne, není důvod ke znepokojení, nikdo se nemusí bát o budoucnost ze stávajících důchodců, vás se vlastně důchodová reforma netýká – říkal ministr Drábek. A poté, kdy tady byla schválena ve Sněmovně a Senátu, tak přišel se zákonem, který tohle všechno popřel.

No divíte se důchodcům, divíte se seniorům, lidem, kteří už několik let v důchodu jsou, lidem, které důchod třeba za rok, za dva čeká, že jsou znechuceni z toho, co se stalo v této zemi za 20 let? Všechny sliby, které byly dány vůči seniorům, že se o ně společnost postará, teď berou zasl. Tímto návrhem zákona.

Tohle prostě není běžné úsporné opatření. Tohle není nějaký Kalouskův plošný škrt, který se udělá a pojede se dál, jenom bude o něco nižší deficit. Tohle je destrukce důvěry celé generace, celých generací pracujících lidí vůči státu jako instituci. Vezměte si, že tady generace lidí pracovaly za různých režimů, ať již byly demokratické, nebo nedemokratické, nechali tam při své pracovní aktivitě zdraví, kus svého života a spoléhali na to, že až dožijí ke stáří, až už pracovat nebudou moci, tak že se o ně stát ve formě státní penze postará. Je to jedna z mála jistot, které lidé ještě v naší zemi věřili. Věřili jí do okamžiku, než ministr Drábek předložil tento návrh zákona.

Jak k tomu došlo? Tady bylo přirozeně několik bariér, které v minulých letech chránily pozici seniorů. Ta ochrana byla reálná. Jednou z těch bariér byla síla sociální demokracie. Dokud sociální demokracie měla dostatečnou sílu v této Poslanecké sněmovně, podílela se na vládě, bylo garantováno, že nikdy nedojde ke změně tohoto systému valorizace penzí. A protože bylo zřejmé, že v demokratickém systému může i politická strana jako sociální demokracie oslabit, že se střídají strany ve vládě, že jednou jsme v opozici, jednou ve vládě, lidé o tom rozhodují ve volbách každé čtyři roky, tak to byla vláda sociálně demokratické strany, která prosadila zákon. Zákon jasně definoval, že se důchody valorizují podle vývoje inflace a z jedné třetiny podle vývoje reálných mezd. Prosadili jsme toto pravidlo do zákona, protože jsme se obávali situace, kdy například sociální demokracie oslabí, kdy budeme v opozici a nebudeme schopni důchodcům garantovat zajištění valorizace penzí. Proto jsme tento mechanismus dali do zákona a proto také dnes, když Nečasova vláda a ministr Drábek přichází s návrhem na změnu valorizace penzí, tak musí změnit zákon. Bohužel je to tato překážka, která možná za chvíli padne.

Tou další překážkou, která tady byla, skutečně bylo rozložení politických sil. Bohužel, a musím říci bohužel, řada seniorů, lidí, kterých se tato

věc bytostně dotkne v příštím roce, v minulých volbách dala hlas ODS, dala hlas TOP 09 a dala hlas Věcem veřejným. To, že řada důchodců volila tyto politické strany, tak jim v zásadě dala bianco šek k tomu, aby provedly to, co udělaly. Já to ale nechci důchodcům vyčítat, protože platí, že tyto politické strany, jak ODS, tak TOP 09, tak Věci veřejné, seniory podvedly ve volbách. Ten podvod je prokazatelný. Dá se dohledat i po dvou letech.

Když se podíváte, dámy a pánové, na to, co slibovala TOP 09 před volbami, co slibovala ODS před volbami, tak je tam jasně řečeno, že se stávajících důchodců reformy nedotknou a nebo že jim budou reformy kompenzovány ve formě valorizace důchodů. Ani jedna z těchto politických stran nemluvila o tom, že chce na několik let změnit systém valorizace penzí takovýmto způsobem. Byl to obrovský podvod, ke kterému došlo. Voliči dostali informaci, na základě ní se rozhodli, řada seniorů uvěřila ODS a TOP 09, že je nehodí přes palubu, a dali jim svůj hlas. Realita je taková, že vláda ve své politice nerespektuje sliby, které daly politické strany před volbami, jak ODS, tak TOP 09.

Česká společnost na tom není dobře. Naše ekonomika klesá, všechna čísla hovoří o snižování životní úrovně v posledních letech a součástí tohoto chudnutí, jak se zdá, v příštích letech budou i důchodci. Já myslím, že čísla jsou jasná. Příští rok chce vláda na seniorech ušetřit 9,5 mld. korun a během tří let to bude skoro 48 mld. korun, které tato vláda sebere důchodcům z jejich oprávněné valorizace důchodů. A to v situaci, která je pro důchodce velmi nepříznivá. Inflace roste, zdražují léky, vláda zvýšila poplatek za pobyt v nemocnici ze 60 korun na 100 korun denně. Platí ho důchodci a platí ho bez jakéhokoliv omezení. Tam není žádná klauzule. To znamená důchodci, kteří jsou častými klienty v nemocnicích, platí zvýšený poplatek za pobyt, místo 60 korun je to 100 korun. Roste nájemné. Deregulace pokračuje. Velmi často se ruší také slevy na jízdném, které mohli senioři čerpat, například pokud cestovali Českými drahami. Zdražování, růst cen, zhoršování situace, to všechno je doplňováno také škrtky v oblasti sociálních služeb. Je potřeba si uvědomit, že rostou ceny za pobyt v zařízeních seniorů, jak v domovech důchodců, tak v domech s pečovatelskou službou. Přírozeně rostou také ceny, které jsou spojeny s pobytem v sociálních ústavech. Vláda škrtá současně s omezením valorizace penzí, vláda škrtá v sociálních službách, to znamená méně peněz na sociální služby a to znamená, že důchodci budou muset více doplácet. To je skutečně smrtelná kombinace vládních opatření. Člověk by řekl, že snad vláda je proti našim seniorům nějakým způsobem osobně zaujatá, že snad vláda je proti našim seniorům nějakým způsobem osobně zaujatá, že snad z toho má radost z toho, co se děje.

Tahle vláda stojí a padá na řecké lži. Pro to, aby ODS a TOP 09 bodovaly v minulých volbách, tvrdily, že země je na pokraji bankrotu, což

samozejmě nebyla pravda, a že je potřeba, aby tady byla rozpočtově odpovědná vláda, která zemi nezaadluží. Jaká je realita, všichni víme. Je tady vláda ODS a TOP 09 a veřejný dluh České republiky je 1,5 bilionu. Místo 28 % hrubého domácího produktu v roce 2006 tak míří na konci funkčního období této vlády ke 45 % hrubého domácího produktu. Já se ptám, kde je ta rozpočtová odpovědnost?

A ještě horší je ale pohled na důchodový účet. Před rokem 2006, ještě tuším v roce 2007, byl důchodový účet, na který směřují peníze z důchodového pojištění, v přebytku. Důchodový účet vytvářel přebytky, které se kumulovaly. To znamená stát nemusel z jiných daní na důchody připlácet. Dnes je realita v době takzvaně rozpočtově odpovědné vlády taková, že schodek důchodového účtu se pohybuje kolem 60 až 70 mld. korun ročně! Ať tady řekne ministr Drábek, člen rozpočtově odpovědné vlády, jak se vyvíjel deficit důchodového účtu v minulých letech. Jaká je to absolutní katastrofa! To není o rozpočtové odpovědnosti, to je o absolutní rozpočtové katastrofě v oblasti financování důchodů. A doprostřed tohoto obrovského deficitu důchodového účtu tahle vláda přijde s návrhem na zavedení druhého pilíře.

Já myslím, že dneska už to vypadá docela nebezpečně, protože vláda je v rozkladu, ani se neví, jestli projde DPH, takže vůbec nebude jasné, z čeho se ten druhý pilíř bude financovat. To dneska vůbec nikdo neví a nikdo vám to nemůže garantovat. Ale tato vláda tvrdohlavě trvá na tom, že podojí důchodový systém ještě vznikem druhého pilíře. A teď mi řekněte, jak to máme seniorům vysvětlit, když za námi přijdou do poslaneckého kanceláře, když za námi přijdou na setkání s občany na ulici nebo někde v sále a zeptají se: "Proboha, proč to ta vláda dělá? V situaci, kdy není na naše důchody, v situaci, kdy nám musí omezovat valorizaci, to znamená, že už nám v podstatě nic nezbyvá, když zaplatíme nájem a léky, tak už nám z důchodů nezůstane ani koruna, tak vláda vyvádí peníze na takzvaný druhý důchodový pilíř." Tohle by přece tady měl vysvětlit i ministr Drábek. A já bych ho rád k tomu vyzval. Proč to proboha vláda dělá. V této situaci, kdy není jasné financování druhého pilíře, kdy se koalice ani není schopna dohodnout na daňovém balíčku, tak vláda trvá na tom, že tady bude druhý pilíř. A já vám možná řeknu, proč to dělá. (Poslanec Vidím z lavice.) No, jistě, protože koneckonců co by různé zájmové a lobbistické skupiny napejnené na tuto vládní koalici měly z toho, že se důchodcům valorizují peníze. Co by z toho měly? Z toho není žádný profit, na tom nemůžete nic vydělat na valorizaci důchodů. Ty peníze prostě protečou.

Ale důchodový pilíř? Důchodová reforma? Změna IT systému všude, kde se podíváte? To je byznys! Tam se dají vydělat peníze! Takže důchodcům se peníze seberou, převedou se do druhého pilíře, tam se zčásti zprivatizují a máme provize pro zprostředkovatele, máme tady pro-

vize pro penzijní fondy, máme tady miliardy korun na změny informačních systémů na Ministerstvu práce a sociálních věcí. Tohle všechno je reálný byznys. Ten se dá přece udělat ještě za ty dva roky, než koalice skončí. A já si myslím, že tohle je nejhorší podezření, které tady chci jasně vznést vůči současné vládě.

Vládě nejde o rozpočtovou stabilitu. To už jsme viděli. Rozpočet má obrovské schodky řadu let po sobě. Vládě nejde o stabilitu důchodového účtu. Ten je v katastrofální situaci. Nejde ani o penze budoucích penzistů, protože důchodová reforma, tak jak je nastavena, je výhodná jenom pro ty nejbohatší, ne pro lidi, kteří berou průměrný plat a kteří můžou mít potom se svými důchodovými příjmy problém. Pro ty vláda důchodovou reformu nedělá. Jde zase jenom o kšeft. Jde zase jenom o byznys, který se bude realizovat na pozadí velkolepého plátna důchodové reformy. A kdo to zaplatí? Zaplatí to současní senioři. Všechny ty provize, všechny ty zisky, všechny marže zaplatí současní důchodci a příští rok se na to složí a dají na to 9,5 mld. korun. 9,5 mld. korun, o které přijdou senioři při valorizaci penzí. Tohle je obrovská ostuda!

Já se divím, že se našel nějaký ministr práce a sociálních věcí, který vůbec je ochoten něco takového předložit do Parlamentu, který je vůbec ochoten něco takového hájit. Prostě ministr práce a sociálních věcí by tohle nikdy neměl udělat. Přece jeho rolí ve vládě není poslušně realizovat všechny škrty, které si vláda vymyslí. Role ministra musí být jiná. On musí poukázat na problémy, které jsou s tím spojeny, na konkrétní lidské osudy, které těmi rozhodnutími vlády utrpí, na obrovské sociální problémy, které to vyvolá. A já se ptám: Udělal to ministr Drábek? A pokud to udělal, reagovala na to nějak vláda? A pokud nereagovala, proč tady ještě sedí? Proč nepodal demisi? (Potlesk poslanců sociální demokracie.) Každý slušný člověk by na jeho místě raději podal demisi, než by něco takového přinesl sem do Poslanecké sněmovny! Takový zákon, takovou facku pro všechny seniory v České republice. To je přece strašná ostuda. A stejně jako je to ostuda Nečasovy vlády, celé této koalice, tak je to ostuda toho jednoho konkrétního ministra, který se propůjčí k tomu, že ten zákon dokonce hájí na půdě Poslanecké sněmovny.

Prosím, pane ministře, měl byste vysvětlit, co vás vede k tomu, že jste se ujal takto nedůstojné a ostudné role.

Myslím si, že je před námi důležité rozhodnutí. Já jsem tady popsal fakt, že to, co se dělo v naší zemi, postupně zničilo jednotlivé bariéry, které chránily pozici seniorů v naší společnosti. Těch bariér už tady mnoho není. Senát dal své veto. Senát svoji roli splnil a vetoval tento špatný zákon. Dnes se tady musí najít 101 poslanců a poslankyň, kteří ho podpoří. Já doufám, že se nenajdou. Doufám, že se nenajdou a Poslanecká sněmovna stejně jako Senát splní svoji roli reprezentanta různorodých společenských zájmů.

Vždyť my jsme tady přece také za dva miliony seniorů. My bychom tady také měli reprezentovat jejich zájmy. Každého z nás, bez ohledu na to, z jaké jsme politické strany, přece volili také senioři podle své politické orientace, podle svého programového zaměření. Každého z nás volili také senioři a měli bychom na to myslet zejména v okamžiku, kdy budeme hlasovat o tomto ostudném návrhu zákona.

Je to vlastně předposlední legislativní bariéra, která stojí v cestě jeho přijetí. Proto je naše hlasování velmi důležité a musíme se zachovat absolutně odpovědně. Chci jasně říci, že sociální demokraté této odpovědnosti dostojí a pro tento návrh zákona v žádném případě ruku nezvedneme! (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tady mám teď faktické. S faktickou se přihlásil první pan poslanec Křeček a pak se hlásil pan ministr Drábek. Nevím přesně, jaká to byla přihláška jestli do rozpravy, nebo... (K ministroví Drábkovi.) Taky faktická. Prosím.

Poslanec Stanislav Křeček: Dámy a pánové, kolega Sobotka tady upozornil na to, že se ruší zákonný nárok důchodců, se kterým tito důchodci spojili své legitimní očekávání. Současně je nám předkládán návrh zákona, podle kterého by měly v budoucích třiceti letech být odškodňovány církve. Já si kladu otázku, co bude bránit jakékoli budoucí vládě, aby se stejným odůvodněním zrušila zákon, se kterým je také spojeno legitimní očekávání. Proč by příští vláda nemohla zrušit tento zákon stejně, jako tato vláda zruší zákonné nároky našich důchodců? Myslím, že tomu nebude bránit nic. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď bych požádal pana ministra Drábka, který se přihlásil o slovo. Prosím, máte slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nezdržím vás dlouho, ale považuji za vhodné reagovat na slova pana předsedy Sobotky.

On ten návrh označil za ostudný a řekl, že sociální demokracie bude hlasovat odpovědně. Já bych řekl, že odpovědnost skutečně vypadá jinak. Říkat tady populisticky, že vývoj důchodového účtu za dob sociální demokracie byl nějaký a teď je jiný... Ano, samozřejmě. Jistě je tomu tak, že vláda TOP 09, ODS a Věcí veřejných způsobila celosvětovou ekonomickou krizi. Jistě je to tak, že vláda způsobila to, že jsou nižší výběry ze sociálního pojistného. Pokud je to nazíráno touto optikou, tak skoro ani není možné takové argumenty vyvracet.

Chtěl bych jenom ale připomenout, že rozhodnutími především sociální

demokracie rostly důchody v době, kdy byla sociální demokracie u vlády, velmi výrazně nad ten standardní vzorec. A možná to je taky jeden z problémů, který dnes musíme řešit. Pokud se za posledních deset let zvýšila reálná hodnota důchodů o 20 procent přibližně, tak to si myslím, že je skutečně k zamyšlení, jestli to byly odpovědné kroky a zda náhodou ty kroky, které musím já dělat jako ministr práce a sociálních věcí a které se mi skutečně nedělají lehce, byť to tady může někdo znevažovat a zlehčovat, tak jestli náhodou také nevyplývají z naprosto neodpovědného postupu vlád sociální demokracie, které bez ohledu na dlouhodobé prognózy zvyšovaly reálné důchody tak, že je to pro ekonomiku prostě neúnosné.

Musím se také ohradit proti tomu, že by TOP 09 dělala něco jiného, než je v jejím programu. Pokud už se musí předseda sociální demokracie navázat do voličů TOP 09, tak prosím, aby je neznevažoval tím, že si neuměl přečíst program TOP 09. Myslím si, že tam bylo jasně napsáno, jak chceme postupovat, a že ten postup tomu odpovídá.

Co se týká zavedení spořicího pilíře. Ano, můžeme podle sociální demokracie v uvozovkách odpovědně strčit hlavu do písku a říkat dnešním třicetiletým: No, ono to nějak bude, ono se to nějak vyřeší. Když tak ty peníze někde natiskneme. To je skutečně záruka v uvozovkách odpovědného přístupu.

A pokud je tady řeč o úsporách, tak si myslím, že dnes už ta čísla, která tady chce pan předseda zpochybňovat, jasně říkají, jaké jsou úspory v IT systémech na Ministerstvu práce a sociálních věcí. Ta čísla hovoří jasně. Po 19letém monopolu jedné firmy změna informačního systému ušetří v následujících letech, v následujících třech letech, 1,5 mld. korun. Ta čísla hovoří jasně. A jestli to chce někdo vidět optikou svou, optikou provizí, optikou kšeftů, tak to je samozřejmě jeho věc.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad ODS.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Tak prosím nyní pana poslance Sobotku, který se hlásí o slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já se chci jenom ujistit, že jsem dobře slyšel, vážený pane místopředsedo, kolegové a kolegyně. Pan ministr Drábek ve svém předcházejícím vystoupení kritizoval minulou vládu za to, že důchodcům přidávaly moc, že tedy zřejmě to přehnal s valorizací penzí. Tato vláda dospěla tedy k názoru, že je potřeba důchodce zaškrtnout, a rozhodla se tedy snížit valorizace důchodů.

Já bych tedy panu ministrovi Drábkovi doporučil, aby někdy také vyrazil mezi lidi, aby se jich zeptal, jaká je jejich reálná životní situace a s čím se ve skutečném životě potkávají. To znamená, jak se v minulých letech vyvíjely náklady, které jsou spojeny s životem důchodců. Vždyť přece pan mi-

nistr Drábek musí vědět, jak na důchodce dopadla deregulace nájmů, musí vědět, jak se projevilo to dramatické zrychlení ve zdražování léků v posledních letech. Dramaticky roste spoluúčast pacienta, a přece je statisticky jasné, že dominantním klientem našeho zdravotnického systému jsou lidé, kteří současně pobírají starobní důchod. A jakékoliv zdražování zdravotní péče, zavedení Julínkových poplatků, jejich zvýšení, zvyšování doplatků na léky je přece součástí ekonomického tlaku zejména na seniory. Podívejte se na to a zeptejte se někdy seniorů, kteří bloudí mezi lékařem a lékárnou a marně se dožadují v příslušné lékové skupině léku bez doplatku! Zjišťují, že takových léků je ve skutečnosti stále méně, a to se zhoršilo zejména v posledních čtyřech pěti letech. Prostě náš systém sice důchodcům a lidem garantuje, že by měli na základě zdravotního pojištění získat léky bez doplatků, ale fakticky ten problém je velmi velký. Léky bez doplatku se v řadě kategorií nevyskytují, to znamená, i důchodci za ně musí platit doplatky. Tohle je reálný skutečný život, který absolutně neodpovídá tomu, jakou politiku valorizace penzí tato vláda připravuje pro příští tři roky.

Já se nedomnívám, že jsme důchodce v minulých letech přeláceli. My jsme valorizovali podle pravidel, valorizovali jsme podle vývoje inflace a ten jsme respektovali.

My neobviňujeme – a jako sociální demokraté jsme to myslím nikdy nedělali v minulých šest letech – pravicové vlády za to, že způsobily světovou hospodářskou nebo světovou finanční krizi. To bychom si skutečně nedovolili, ale určitě platí, že ideologie, kterou zastává TOP 09, myšlenky, které hájí ODS, tu světovou finanční krizi způsobily, minimálně ji urychlily. Když se podíváte na to, co pravice prosazovala a prosazuje a prosazuje i ve světě – deregulace, privatizace, daňový dumping, tohle všechno stálo na začátku současné finanční a hospodářské krize. Čili ano, pan ministr Drábek ani premiér Nečas světovou finanční a hospodářskou krizi nezpůsobili, ale myšlenky, které prosazují a stále hájí, stály na počátku otřesů, které ještě dnes zažívá světová ekonomika a ze kterých se těžko dostává.

Tahle vláda ale nese odpovědnost za naši domácí hospodářskou situaci a platí, že ke špatné hospodářské situaci státu přispěly dva faktory: za první ten vnější, to znamená hospodářská krize, a za druhé škrtky Nečasovy vlády, daňová politika Topolánkovy vlády, která jí předcházela. Kombinace daňové politiky Topolánovy vlády a škrtů Nečasovy vlády nás dostala tam, kde jsme. Naše země neroste, jsme už řadu měsíců v recesi, ačkoliv naši sousedé vykazují několikaprocentní hospodářský růst. Jak je to možné? Jak je možné, pokud tato vláda skutečně dělá odpovědnou a správnou hospodářskou politiku, nezpůsobila krizi, tak jak je možné, že Polsko, Německo, Rakousko i Slovensko rostou, ekonomicky rostou, to znamená,

mají kladný přírůstek hrubého domácího produktu, ČR ekonomicky klesá? To už nemůžeme svádět na naše okolí, to nemůžeme svádět na špatný vývoj německé ekonomiky nebo světovou finanční krizi. To, že my tady u nás doma máme hospodářské problémy, to je mj. důsledek chyb v politice Nečasovy vlády. Škrty a špatně nastavený daňový systém k tomu výrazným způsobem přispěly.

Zavádět druhý pilíř, na tom trvám a to je poslední věc, kterou chci ještě říci k vystoupení pana ministra Drábka, zavádět druhý pilíř v této hospodářské situaci, v situaci absolutní legislativní nejistoty kolem toho, jestli budou vůbec peníze na jeho financování – já jenom chci připomenout, že experiment s DPH zatím letos příliš nefunguje, že vláda počítala s tím, že vybere 15 % navíc na DPH, zatím vybrala zhruba 2 % oproti loňskému roku, čili předpoklad, že profinancujete druhý pilíř formou zvyšování DPH, tak se zatím v letošním roce nepotvrdil. A v této situaci, kdy lidem klesají reálné příjmy, kdy mají stále menší možnost si odkládat jakékoliv peníze stranou, tak zavádět druhý pilíř, to je koledování si o fiasko. A druhá věc je, jak je celá tato záležitost technicky připravena. O tom jsme tady v Poslanecké sněmovně také nic neslyšeli, možná ještě bude čas o tom mluvit, aby se nestalo, že budeme ve stejných problémech, jako byli lidé, kteří přišli na úřady práce na jaře letošního roku. To by bylo skutečně obrovské fiasko a myslím si, že by za to jednoznačně nesla odpovědnost vláda!

Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Vážení kolegové, já teď pravděpodobně se vám trochu omluvím, protože já teď jsem se tady domluvil s předsedkyní Sněmovny, že bychom potřebovali jednak svolat organizační výbor a teď ještě udělat aspoň malou schůzku nového, tedy rozšířeného vedení Sněmovny, tak mi dovoluňte, abych to udělal tak, že bych v této chvíli rozpravu přerušil a že bychom, tak jak tady vidíte jména na tabuli, pokračovali ve 14.30. To znamená, že nyní bych vyhlásil polední pauzu. Zároveň bych sdělil, že ve 13 hodin bude jednat organizační výbor Sněmovny a ve 14.30 budeme pokračovat tímto bodem tak, jak jsou přihlášení do rozpravy řečníci.

Takže děkuji za pochopení, že tedy v této chvíli končím dopolední jednání, a připomínám – organizační výbor ve 13 a Sněmovna bude pokračovat ve 14.30 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.46 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.32 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, budeme pokračovat v našem dnešním jednání. Zahajují dopolední zasedání Poslanecké sněmovny a budeme pokračovat v projednávání sněmovního tisku 659/3, tedy o návrhu zákona o důchodovém pojištění, který zamítl Senát. Jsme v rozpravě k tomuto tisku.

Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Jiří Paroubek. Dostává nyní slovo. Oznamuji, že po něm je přihlášen pan poslanec Václav Votava.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážení paní předsedkyně, dámy a pánové, než budu mluvit na téma, které dnes projednáváme, chtěl bych se zmínit několika argumenty o vystoupení pana ministra práce Drábka, který tady hovořil o vládách, které umožnily podle něj přehnaný růst důchodů, a že v tom je problém, dnešní problém tedy vládní koalice, resp. problém státního rozpočtu. Já tento názor nesdílím a chtěl bych uvést pár argumentů.

Především předchozí pravicová vládní koalice udělala změny, daňové změny k 1. 1. 2008, které ve svých důsledcích znamenaly to, že odplynulo nějakých 80 nenávratně, každoročně 80 až 90 miliard korun daňových příjmů. Kdyby tuto částku měla tato koalice k dispozici, tak by se nepotácela v těch stamilionových schodcích státního rozpočtu, v kterých se potácí. A mohl bych pokračovat dalšími argumenty, ale možná že bych vám spíše přátelsky poradil u takového materiálu, kde je těžké obhajovat špatnou věc, příště možná se nenechat vyprovokovat k vystoupení, protože prostě pan předseda Sobotka měl velice přesvědčivé a silné argumenty a vy jste v tomto souboji jasně prohrál ne na body, ale K.O.

Projednáváme návrh, jehož cílem je zásadní změna spočívající ve významném omezení valorizace penzí pro roky 2013 až 2015, tedy na tři roky. Vláda je zřejmě přesvědčena, že čeští senioři si stejně jako zbývající část společnosti – což si zřejmě vláda myslí, já si to nemyslím – žijí výrazně nad poměry, že mají jaksi předplaceno, a tak z nich hodlá v následujících třech letech vytřást téměř 48 miliard korun. Velmi pravděpodobně to bude znamenat pokles reálných důchodů. Ne velmi pravděpodobně, ale jistě. Musím říci, že ze strany vlády jde o velmi těžký zásah do životní úrovně dvou a čtvrt milionu seniorů, který je v přímém rozporu s předvolebními sliby stran vládní koalice – ty strany byly tři a jsou tři, i když z jedné strany už zbyl jenom spíše derivát – a zejména s veřejně deklarovaným závazkem vlády, že zvýšení DPH v souvislosti s penzijní reformou bude seniorům kompenzováno právě valorizací penzí. Vláda české důchodce prostě obehlala. To je fakt zcela neoddiskutovatelný a je dobře, aby si to naši senioři velmi dobře pamatovali, až před příštími volbami do Sněmovny, které se pravděpodobně rychle blíží, některé tzv. celebrity s ročními příjmy v řádech milionů korun přijdou s akcí typu "oblbní dědka a bábu".

Navrhovaná změna valorizačního mechanismu bude při skokovém nárůstu životních nákladů důchodců v důsledku daňových experimentů této vlády znamenat propad reálných důchodů. Průměrný starobní důchod, jehož výše se dnes pohybuje kolem 10 700 korun, bude v příštím roce měsíčně téměř o 300 korun a v dalších dvou letech téměř o 200 korun nižší, než by byl v případě valorizace podle platné legislativy. Ty částky nevypadají nijak dramaticky, ale ve skutečnosti dramatické jsou. To v situaci, kdy velká část seniorů již dnes čelí vážným existenčním problémům v důsledku narůstajících nákladů na bydlení, zejména cen energií, rostoucích cen potravin či vládou naordinované zvyšující se účasti ve zdravotnictví, a kdy vláda se nestará ani o tržní prostředí.

Dám opakovaně jeden příklad. Před několika týdny moji spolupracovníci udělali nákup 19 položek potravinářského zboží v české, konkrétně ústecké samoobsluze, supermarketu, a v dáždanském supermarketu. Vyšlo z toho to, že nákup v české samoobsluze byl zhruba o třetinu dražší. Přitom důchody v Německu jsou dvaapůlnásobně vyšší než v České republice. Takže dražší nákup potravin a přitom v Německu výrazně vyšší důchody.

Samozřejmě kdybych nešel na ty věci do hloubky, když jsem přemýšlel o těch záležitostech, tak bych zcela jednoznačně řekl, že je to vina vyšší DPH u nás než v Německu. Máme zatím 14 %, v Německu je 7 %. Ale to mi nevysvětluje těch 7 % rozdílu mezi německou a českou sazbou DPH ten rozdíl zhruba třetiny. V čem to je? Je to prostě v monopolně vysokých cenách a v kartelech, které podle mého názoru prodejci uzavírají.

V relaci k platu máme podstatně vyšší náklady u nás než v Německu u energií, v bankovních poplatcích, u vodného a stočného, u internetu, mobilních telefonních hovorů. Prostě je tady dražota. To je největší problém současné doby.

Takže to jedno nenavýšení o těch 300 korun spolkne ten jeden nákup v Německu a v Česku, respektive to, že v české samoobsluze zaplatíte ten jeden týdenní nákup, těch 300 korun, prostě navíc. Třetinu navíc.

Opatření, které vláda připravila, postihne silně především osaměle žijící důchodce, ženy a zdravotně hendikepované, kteří rozšíří počty občanů České republiky pod hranici chudoby. Nechci se tady pouštět do odhadů, jestli to bude padesát tisíc, dvacet nebo sto tisíc. Do značné míry tady vysvětloval místopředseda Sněmovny pan Zaorálek konstrukci tohoto ukazatele, podle kterého se určuje příslušnost pod hranici chudoby. Je to do značné míry statistická veličina, ale zhruba těch 9 300 korun, které ti lidé mají, kteří jsou na hranici chudoby, tak to prostě na vyskakování není, ani když někdo má deset nebo jedenáct tisíc důchod.

Jestliže Česká republika patří po šesti letech vlády pravice k zemím s nejnižší mírou chudoby v Evropské unii, jak stále opakuje premiér

Nečas, pak zpomalením valorizace penzí země před námi zcela jistě rychle doženeme. To bude příspěvek této vlády občanům České republiky. Místo toho, aby vláda stabilizovala veřejné finance postupně, sociálně citlivým způsobem a hledala zdroje tam, kde reálně jsou, to znamená například progresivním zdaněním příjmů fyzických osob, vyšším zdaněním podnikatelských subjektů s velkou tržní silou – hovořil jsem zde o monopolně vysokých cenách a o kartelech, takže zcela nepochybně by tady bylo plné morální právo něco takového udělat a přitom ochránit české malé a střední firmy tím, že se jim zachová sazba daně, té korporátní daně. Takže subjekty s velkou tržní silou, posílit majetkové daně, zavést daně z finančních transakcí a hlavně nastartovat ekonomiku.

Vláda zatím jen marní čas. Teď už aspoň začala vypouštět nesmělé úvahy na toto téma. A samozřejmě nastartování ekonomiky by znamenalo když už ne růst důchodů, to víme, že tady bude reálný pokles, a nastartovalo by třeba aspoň růst mezd a tím i vybraného pojistného. Vláda svým nekompetentním přístupem zcela zbytečně posílá do chudoby desetitisíce lidí, kteří se nemohou bránit. Pokles kupní síly domácností důchodců navíc negativně ovlivní spotřebitelskou poptávku a v konečném důsledku se projeví také v nižším výběru daní – daň z přidané hodnoty, spotřební daně a konečně také daň z příjmů.

Dámy a pánové, všichni dobře víme, že podíl výdajů na důchody ve vztahu k hrubému domácímu produktu se v České republice dlouhodobě pohybuje hluboko pod průměrem zemí Evropské unie. Jakékoliv další omezování výdajů na důchody je proto pro mne neakceptovatelné a budu hlasovat proti přijetí návrhu zákona. Za neschopnost vlády nastartovat růst hospodářství a zajistit rozpočtu dostatečné příjmy nesmí platit sociálně příjmově nejslabší. Proto nemohu hlasovat o přijetí tohoto návrhu zákona.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní mě o slovo požádal pan senátor Miroslav Nenutil. Samozřejmě slovo dostane, poté bude vystupovat pan kolega Václav Votava. Prosím, pane senátore.

Senátor Miroslav Nenutil: Vážená paní předsedkyně, paní poslankyně, páni poslanci, členové vlády, děkuji, že jste mi umožnili seznámit vás s důvodovou zprávou paní senátorky Boženy Sekaninové, která se z osobních důvodů nemůže vašeho dnešního jednání zúčastnit.

Uvedený návrh zákona byl v Senátu projednáván ve třech výborech – v ústavněprávním, ve výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu a garančním výborem byl výbor pro zdravotnictví a sociální politiku. Prvé dva jmenované výbory doporučily schůzi Senátu zamítnout návrh zákona.

Garanční výbor, tedy výbor pro zdravotnictví a sociální politiku, nepřijal žádné usnesení, protože ani pro jednu z alternativ nebyla získána nadpoloviční většina.

Při vlastním projednávání návrhu zákona nejen ve výborech, ale hlavně na schůzi Senátu pak byla vlastně téměř všechna vystoupení zaměřena na navrhovanou úpravu týkající se časově omezené změny o zvyšování vyplácených důchodů, o té známé valorizaci důchodů. Naprostá většina diskutujících kritizovala tuto navrhovanou změnu a uváděla argumenty proti ní. Ty vycházely v zásadě z toho, v jaké finanční situaci se současní důchodci nacházejí i s ohledem na výši vyplácených důchodů a v době, kdy dochází k růstu výdajů ať už na léky, potraviny a jiné nezbytné výdaje. To všechno samozřejmě souvisí se stoupající inflací. A potom také se vyjadřovali i k růstu výdajů, což také může ovlivnit v případě schválení zákona o zvýšení sazby daně z přidané hodnoty.

V souvislosti s argumentací předkladatele o potřebě úspor ve výdajích státu řada diskutujících poukazovala také na to, že by se měly hledat jiné zdroje snížení výdajů státního rozpočtu, než je výše vyplácených důchodů. A v té souvislosti bylo diskutováno o předražených státních projektech, státních zakázkách, úrovni výše odvodových povinností osob samostatně výdělečně činných, výše zisku a jejich odvod formou dividend do ciziny, stejně tak jako problematika týkající se tzv. šedé ekonomiky.

Někteří z diskutujících ve své argumentaci poukazovali také na skutečnost, že v období projednávání návrhu na přijetí úsporných opatření v oblasti důchodového pojištění ve vztahu k vypláceným důchodům jsou souběžně projednávány další zákony, jejichž přijetí by oproti tzv. nezbytným úsporám v oblasti důchodového pojištění vedlo k poměrně podstatným výdajům ze státního rozpočtu, ať už se jedná zatím o aktuálně odročený zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi, anebo o vládní návrh novely zákona o platu představitelů státní moci.

Při projednávání návrhu zákona na schůzi Senátu byl vedle návrhu na zamítnutí návrhu zákona, který doporučil už jmenovaný ústavněprávní výbor a výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu, podán také návrh na jeho schválení. Ten přijat nebyl, když z padesáti přítomných senátorek a senátorů při kvoru 26 se pro návrh vyslovilo 11 a 39 bylo proti. V následném hlasování o zamítnutí návrhu zákona pak byl poměr hlasování téměř opačný.

Paní poslankyně, páni poslanci, věřím, že při svém hlasování vezmete v úvahu už teď nelehké postavení našich občanů, kteří dříve vytvářeli hodnoty pro nás všechny a nyní se spoléhají na to, že jim stát zajistí důstojný seniorský život. A parafrázuji-li slova pana ministra Drábka, že při svém hlasování nezatížíte svá srdce – troufám si říct – takovým hřichem.

A osobní poznámka na konec. Při projednávání v Senátu už nevím, kdo

ze senátorek a senátorů řekl: No to víte, ovce se střihá daleko snadněji než vlk. Nešetřme, prosím, na potřebných a bezbranných.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan senátor Nenutil. Prosím nyní dalšího přihlášeného, pana poslance Václava Votavu. Po něm bude hovořit pan kolega Břetislav Petr. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, pane senátore, kolegyně, kolegové, zákon schválený koalicí v Poslanecké sněmovně předpokládá během tří let omezení růstu penzí, a to změnou valorizačních pravidel. Nově se v průběhu tří let budou peníze valorizovat, tedy zvyšovat, pouze o jednu třetinu růstu cen a jednu třetinu růstu reálných mezd. V roce 2012 se tedy bude valorizovat o 1,6 %, což ale nepokryje samozřejmě inflaci, která se pohybuje okolo tří, tří a půl procenta.

Vláda změnou pravidel pro valorizaci chce do konce roku 2015 ušetřit na našich důchodcích bezmála 48 miliard korun. To tady zaznívalo. Ale za jakou cenu chce ušetřit těch 48 miliard korun? Za cenu toho, že se průměrná penze zvýší pouze o 156 korun, a nikoliv tedy o 428 korun, což by bylo podle současně platných pravidel pro valorizaci.

Vláda své problémy s naplňováním příjmů státní pokladny a se snižováním deficitu státního rozpočtu řeší na úkor jedné z nejslabších vrstev naší společnosti, na našich seniorech, důchodcích. Troufám si říci, že to, co činí vláda ODS, TOP 09 a LIDEM, je podvodem na našich důchodcích. A je také podvodem na voličích, kterým před volbami koaliční strany slibovaly svoji pozornost a podporu lidem ve stáří, možná kromě party LIDEM – jak příznačný název, že? – která sice tedy má v názvu LIDEM, ale lidem, v tomto případě důchodcům, svou přítomností ve vládě škodí, ruku v ruce s Občanskou demokratickou stranou a s TOP 09.

Řada důchodců s malými příjmy, s malými důchody dnes opravdu jen přežívá. To není fráze, to je skutečnost. Vlivem špatné hospodářské politiky této koaliční vlády dochází ke zdražování základních životních potřeb, kterými jsou potraviny, léky, ale i bydlení, služby atd., atd. A to se ještě rok od roku prohlubuje. Penzistům se zvyšují především náklady na životní potřeby, bez kterých se oni ovšem neobejdou. A starší lidé prostě nemohou dost dobře reagovat na takovéto zvyšování životních potřeb, nemohou navyšovat své příjmy, řada z nich nemá ani možnost si někde přivydělat, z řady důvodů, mimo jiné z řady důvodů, co se týká jejich zdravotního stavu. Snižování jejich kupní síly může mít také za následek, a má za následek, že se budou více objevovat mezi dlužníky. A nemyslím si, že je to tím, že by si dopřávali drahé exotické dovolené na úvěr nebo si na ně půjčovali.

Nikdo se tedy nemůže divit tomu, že senioři-důchodci snad poprvé vyšli do ulic a protestují proti vládě, protestují demonstrací za přežití, jak to sami nazvali, pořádají petiční akce. A co vláda? Je slepá, je hluchá? Asi ano. Je hluchý a slepý pan ministr Drábek? A co paní a páni poslanci z koaličních lavic? Jste taky slepí a hluchí k protestům seniorů? Slibovali jste přece na mítincích i ve svých programech důstojný život našich seniorů, důstojné podmínky pro naše seniory, a ne živoření pro mnohé z nich.

Tak jako mé kolegy určitě i vás navštěvují senioři ve vašich poslaneckých kancelářích – nevím, jestli jim dopřáváte sluchu, já jim sluchu dopřávám, setkávám se s nimi i na ulicích a při jiných příležitostech – a říkají: Jak máme s důchodem vyjít? Jak máme zaplatit nájem, jak máme zaplatit za elektřinu, za plyn a za další služby? Co nám ještě zbude na potraviny, na jídlo? Už tak se uskrovňujeme. Proč tato vláda je ochotna dát církvím miliardy – to často zaznívá – a na nás kašlou, pro nás peníze nemají? To bylo řečí před volbami, jak chcete důstojné stáří, důstojný život pro naše seniory.

Dámy a pánové, já takovýto zákon v žádném případě nemohu podpořit a také nepodpořím. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím o slovo pana poslance Břetislava Petra, dalším přihlášeným je pan kolega Adam Rykala.

Poslanec Břetislav Petr: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové. O důchodové reformě tady byla řečena řada slov. Ale jenom pro připomenutí: V zákoně č. 155/1965 Sb. ta klauzule, která říká, jak mají být valorizovány důchody, tam nebyla zbytečná, ale je tam proto, aby neúspěšná vláda, která není schopna naplnit rozpočtové příjmy, sáhla na důchodce jako na první, kterým zmrazí anebo upraví důchody, aby tím maskovala příjmy, které nemůže zajistit z ostatních daní, které plynou do důchodového pilíře.

Je třeba také říci, že důchodci jsou tou nejvíce zranitelnou skupinou, která jako celek se nemůže bránit. Zde je nezbytné v této záležitosti připomenout několik okolností, a to jak se vyvíjel důchodový účet prvního pilíře do roku 2006, tedy za vlády sociální demokracie, kde nižší DPH byla pouze 5 %, ale důchodové příjmy prvního pilíře byly v přebytku. Nástupem pravicových vlád se zvyšovaly sazby od roku 2008 nejdříve na 8 %, posléze na 10 %, dneska na 14 %, a oč tady bojujeme, je další zvýšení o jedno procento. Je třeba říci, že proces zvyšování DPH připomíná nějaký román nevalné úrovně, který je vydáván na pokračování, a je nezbytné očekávat, kam by záležitost zvyšování DPH mohla až dospět.

Je třeba si uvědomit jednu zásadní věc, a to tady zaznělo už od předřečníků, že nějaká hranice chudoby je kolem 9 500 Kč. Situace, kdy

průměrný důchod je 10 600 Kč, z hlediska statistického řešení nás vede pouze k jednomu: že část lidí, kteří začnou pobírat důchod, musí být pod hranici průměrného důchodu, a tedy v rámci důchodu se dostávají už do hranice chudoby. Je třeba říci, že pokud by toto šlo takto dále, tak díky opatření, které by mělo platit podle stávající vlády až do roku 2015, by se dalo předpokládat, že 12 až 15 % lidí bude žít na hranici chudoby.

Podle důvodové zprávy, která byla vládou předložena k tomuto zákonu, je počítáno s tím, že deficit příjmů prvního důchodového pilíře v období 2013 až 2015 se bude pohybovat kolem 50 až 57 miliard ročně.

To, co tady přednášel pan ministr financí, že zvýšení důchodů přinese v roce 2013 zvýšení výběru o 16 %, je pouhá iluze, neboť za první půlrok se výběr zlepšil pouze o 3 %.

Je třeba říci jedno – že hranice nižší sazby DPH v České republice je ve srovnání s okolními státy výrazně vyšší, mnohdy až dvojnásobná. V Polsku je nižší DPH 5 až 7 %, v Německu 7 %, v Rakousku 10 %, na Slovensku 10 %.

Bylo řečeno, že celá řada lidí za základními nákupy jezdí do těchto sousedních států a naplnění příjmů je asi iluzí v době, kdy každá rodina, každý rozpočet ať městský, krajský, tak státní, výrazně šetří.

Zdá se být naprosto absurdní, že za této situace zde vláda a pan ministr Drábek přicházejí s takzvaným pojištěním druhého pilíře. Já nevím, zdali si spočetli, jaké dopady bude mít zřízení druhého pilíře na první důchodový pilíř. Je třeba si uvědomit, že každý z nás přispěje o 3 % méně do prvního pilíře a při průměrném příjmu asi 25 tisíc to dělá skoro 10 tisíc menšího odvodu každého z nás do prvního pilíře, takže v konečné sumě, pokud by v nejbližších letech vstoupilo do druhého pilíře 30 % lidí, je to další ztráta 20 miliard korun. Čili pokud to připočteme k těm 50, tak se jedná o ztrátu zhruba 70 miliard, ale tím, že mladí a ti další vstoupí do druhého pilíře, v žádném případě neklesne počet lidí, kteří budou vypláceni z prvního pilíře.

Je třeba si uvědomit jednu věc, že z prvního pilíře jsou vypláceny všechny typy důchodů, ať je to starobní, ať je to úrazový, ať je to vdovský, ať je to sirotčí, a že těch důchodů je dnes vypláceno 2,87 milionu, ale množství peněz, které v tomto prvním důchodovém balíku je, se výrazným způsobem ztenčuje.

Otázka je, že dneska se hovoří o tom, že průměrný důchod je na úrovni 41 % průměrné výšky platu. Pokud si to spočteme, se zavedením druhého pilíře, tak někde kolem roku 2015, už to nebude 41 % nebo 42 %, ale bude to hodnota, která se bude pohybovat na 32 % až 34 %, takže mnozí z těch, kteří půjdou do důchodu, se okamžitě při jeho příjmu dostanou do oblasti chudoby.

Je třeba říci a ukázat na jednání zejména pana ministra Drábka, který

do opatření, která by měla posílit příjmy státního rozpočtu, navrhl i zrušení nezdánění příjmů důchodců, kteří pracují. Je třeba si uvědomit, že u některých důchodců by to mohlo znamenat snížení jejich příjmu až o 24 tisíc Kč ročně. Já si myslím, že je to snad jen jeden z tahů, jak docílit toho, aby důchodci přestali pracovat a abychom uvolnili místo těm, kteří nemají práci.

Je třeba si také uvědomit, jak je napjatý rozpočet prvního důchodového pilíře, když za poslední tři roky v rámci předčasných důchodů, které jsou znevýhodněny, vstoupilo do předčasného důchodu zhruba 250 tisíc lidí, neboť ten důchod, byť nízký, je pořád lepší než nejistota a příjmy, které dostávají jako lidé ucházející se o zaměstnání.

Je nezbytné za stávající situace, kdy zvýšení DPH je v nedohlednu a podle představ vlády mělo zajistit 50 % příjmu, který měl být přesunut do prvního pilíře – co budeme dělat? Čím budeme tento propad řešit? Jak se hodlá nahradit 105 mld. Kč, které zvýšení DPH mělo přinést? Bude asi nezbytné sáhnout do jiných kapitol. Chtěl bych se zeptat pana ministra, jakým způsobem, když DPH nebude schváleno, chce naplnit rozpočet prvního pilíře. Nebo to chce snad stávající vláda přesunout až na následující vládu?

Odpověď schází a je naprosto nejistá. Zato si myslím, že je jistý postoj sociálních demokratů, aby návrh zákona ve verzi Sněmovny nebyl přijat, a sociální demokracie stejně jako já budeme podporovat návrh Senátu, který zamítá sněmovní zákon.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane poslanče. Prosím pana kolegu Adama Rykala. Dalším přihlášeným je pan poslanec Miroslav Opálka.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně.

Vážení poslanci, kolegové, vzpomínáte si ještě na to, jak pan Nečas před volbami v roce 2010 držel v ruce dvě síťovky a říkal, co se stane, pokud bude vládnout sociální demokracie, jak si budeme nosit prázdnější a chudobnější tašky domů, protože to způsobí sociální demokracie? A pan Nečas měl plnou tašku, o které říkal, že si ji budou lidé nosit domů, pokud bude vládnout ODS.

Nevím, kdo vám, pane Nečasi, radí s takovou kampaní. Jednou jsou to plné tašky, jindy vaši spřízněnci přemlouvali dědky a babky, aby si levou rukou utírali zadky. Já si myslím, že ti lidé si tu kampaň pamatují a nezapomenou.

A jak to je tedy dnes doopravdy? Vizi pana Nečase z roku 2010 známe, ale žijeme v roce 2012. Tašky nosíme prázdnější, protože jste vše zdražili a chystáte se zdražit ještě více.

My zde dnes projednáváme zákon o snížení růstu důchodů. Pokud bude schválen, tak by to pro české důchodce znamenalo, že zvýšení důchodů nepokryje ani růst cen. Pan Kalousek s panem Drábkem a panem Nečasem se tak snaží postarat o to, aby na dražší jídlo a léky čeští důchodci neměli dostatek peněz. Možná je to vše úmysl. Když budou důchodci nosit lehčí tašky, tak je nebudou bolet záda a ušetří na lécích proti bolesti zad. A když ušetří na lécích, tak přece nepotřebují tak vysoký důchod.

Ale to není žádná legrace. Už v prvním čtení tohoto zákona, který zaručí pomalejší růst penzí, jsme byli svědky toho, co si vládní poslanci myslí o seniorech žijících v České republice a jak s nimi chtějí zatočit. Myslím si, že bychom takové chování k českým důchodcům měli jednoznačně odmítnout.

V České republice každým rokem rostou důchody, a to právě proto, že rostou ceny potravin, energií a léků. Nešťastní důchodci musejí tyto nárůsty cen z něčeho pokrýt.

Pane Kalousku, tento princip se tímto zákonem snažíte narušit. Uvědomujete si vůbec, že většina důchodců nemá důchod vyšší než 10 tisíc korun? Lidé, kteří desítky let pracovali, odváděli daně, poctivě platili zdravotní a sociální pojištění, dnes očekávají klidný důchod. Jenže po zaplacení nájmu se tito lidé musejí rozhodnout, jestli si koupí jídlo, anebo si koupí léky. To už jsme se opravdu dostali tak hluboko, že se naše společnost neumí postarat o své občany, kteří celý život tvrdě pracovali?

Tato vláda neustále škrtá, hledá úspory, a hledá úspory u těch, kteří se neumějí bránit. V novinách čteme titulky Úsporný rozpočet zaplatí zaměstnanci a důchodci. Kdybyste se raději starali o to, aby rostla mzda v této zemi, aby rostla zaměstnanost. Když budeme mít všichni práci, nebudeme potřebovat podporu, budeme odvádět daně a platit pojištění. Na to jste ještě nepřišli? Nechci žít ve státě, který šetří na důchodcích a rodinách s dětmi. Jsem znepokojen ze směru, kterým se vydala česká vláda. Stát by neměl šetřit na lidech, kteří se neumějí bránit. Stát by měl umět vybírat daně a s těmito daněmi správně hospodařit. Jak je možné, že se šetří na důchodcích, ale ze státního se krade? Jak je možné, že se zvyšují daně, ale do pokladny se nedostane více peněz? Kde pan ministr Kalousek asi udělal chybu?

Pokud budou poslanci ODS a TOP 09 dnes hlasovat pro tento zákon, zvítězí řešení zvyšování důchodů pouze o jednu třetinu růstu reálných mezd a jednu třetinu zvyšování cen. Sociální demokracie je razantně proti tomuto návrhu, protože cílem všech vyspělých států by mělo být zvyšování životní úrovně jejich občanů. A pokud se chceme řadit mezi tyto vyspělé státy, tak nemůžeme životní úroveň lidem snižovat. Musíme umět

zabezpečit pro své pracující občany to, aby ve stáří, kdy jim síly postupně odcházejí, mohli žít.

Závěrem jen zdůrazním a zopakuji to nejdůležitější sdělení, které jsem zde chtěl říci. Čeští, moravští a slezští důchodci musejí mít zajištěno důstojné a pokojné stáří. Vládní záměr zpomalit valorizaci důchodů, která alespoň se zpožděním kompenzuje růst cen, a to cen potravin, léků a nákladů na zdravotní péči, je zločin. Je to zločin nepřijatelný a nespravedlivý. Z toho důvodu souhlasím s názorem Senátu, který zamítl tento tisk, a budu hlasovat proti přijetí tohoto zákona.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Prosím pana poslance Miroslava Opálku. Dalším přihlášeným je pan poslanec Antonín Seda.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, hovoří se zde i o důchodové reformě jako celku. Člověk by si řekl, že se bude hledat společný konsensus na společně stanoveném sociálním cíli a následně se bude domlouvat, jakými parametry tento cíl zabezpečit. Žel, konsensus, jak se zdá, se hledá pouze, když se má restituovat církevní majetek.

O co tedy této vládě ve skutečnosti jde. Jde o zlevnění nákladů na pracovní sílu. Jde o udržení zvláštní důchodové kategorie, tedy tzv. podpory osob samostatně výdělečně činných. Jde o snížení transferu objemu peněz ze státního rozpočtu na důchody. Jde o správu částí státních prostředků privátními finančními společnostmi. Jde o oslabení prvního, tedy státního důchodového pilíře. A v neposlední řadě jde o snížení plnění ze státního pilíře z průměrných 40 % náhradového poměru na cílových 25, či dokonce 20 %, tedy na polovinu. A právě tento poslední bod zabezpečuje zčásti i návrh, který projednáváme. Důchody již jednou, a to v 90. letech, zabezpečovaly transformaci našeho hospodářství a důchodci na to dopláceli. Reálná hodnota důchodů oproti roku 1989 klesla až na 75,6 % v roce 1993 a zpátky 100 % dosáhla až po deseti letech v roce 2003.

Dnes stojíme před obdobným problémem. Snížená výše valorizací bude snižovat reálnou výši důchodů. Bude se snižovat i poměr důchodů ke mzdě. Bude se snižovat kupní síla a životní úroveň důchodců. Poroste, jak jsem již poznamenal ve svých předchozích vystoupeních, chudoba v řadě důchodců, zejména u starodůchodců, zdravotně postižených důchodců a u jednočlenných domácností důchodců bez nároku na pozůstalostní důchod. Již dnes jim není co závidět a podpora v hmotné nouzi vše nevyřeší.

Musím znovu konstatovat, že tříleté snižování valorizací důchodů se ku-

muluje a stává se z proklamovaného dočasného snížení snížením trvalým, neboť onen kumulovaně snížený základ bude nižším základem později k normálnímu režimu valorizace po oněch třech letech. Znovu připomínám – průměrný důchod tak bude celkově za rok 2013 snížen o 3264 korun, za rok 2014 o 5 520 korun a za rok 2015 o 7 512 korun. Celkově tedy za ony tři roky přijde průměrný důchodce kvůli snížené valorizaci o 16 296 korun plus ztráty vyplývající ze stále nižšího a nižšího základu pro valorizaci. A každý následující rok bude roční ztráta základu pro výpočet valorizací činit u průměrného důchodce 7 512 korun. Tak si to promítněte, kolik to bude za deset či více let.

Hlavní argument vlády je, že se méně vybere. Pan ministr financí dokonce v televizi v neděli chybně uvedl, že je to důsledek demografického vývoje. To je však velký omyl, či dokonce nepravda. Problém je totiž v tom, že hospodářská politika neumí nalézt práci pro všechny praceschopné občany. Jde o půlmilionovou armádu nezaměstnaných, kteří neodvážejí do důchodového pojištění ani korunu, ale velký problém jsou i předčasné důchody. Těch bylo k 31. červenci 2012 celkem 516 447, tedy více než půl milionu. Za dobu této vlády stoupl počet těch, kteří si již nedokážou ve vyšším věku najít práci a odešli do předčasného, trvale kráceného důchodu, na 100 tisíc. Jen tato skupina 100 tisíc tvoří na straně výdajů důchodového účtu za rok vyšší výdaj cca 10 mld. a na straně příjmů do důchodového účtu propad cca 6 mld., tedy celkem 16 mld., a těchto důchodců je pětikrát více.

Další ztrátu činí legislativní opatření, která přijímala tato koalice. Deset či 18 mld. – jsou různé výpočty – tvoří stropy na sociální pojištění. Dále nízký vyměřovací základ osob samostatně výdělečně činných. Řada příjmů je osvobozena od důchodového pojištění – a mohl bych pokračovat. Když toto všechno sečteme, máme důchodový účet ve značném přebytku.

Jde tedy o to, kdo má tento rozdíl hradit. Zda stát z jiných prostředků, když snížením příjmů zapříčiňuje reálný propad, anebo se na tom mají podílet i současní důchodci. Poslanecký klub KSČM má za to, že toto dorovnání je povinností státu. Vláda má rezervu i ve stále marně očekávaných protikorupčních opatřeních, která mohou přinést dle různých odhadů až sto miliard korun. Mohl bych hovořit o dopadech druhého či třetího pilíře, kolik z toho bude dotovat stát, ale to si nechám na jindy.

Nejsme populisté. Tento vládní návrh prostě nemůžeme podpořit z důvodu, že je špatný, asociální, straní jedněm a doplácet na to důchodci. Poslanecký klub KSČM tento návrh podporovat nebude.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD a KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Antonín Seda má slovo nyní, po něm je přihlášen pan poslanec Roman Sklenák.

Poslanec Antonín Sedša: Děkuji, paní předsedkyně. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, Senát podle očekávání zamítl návrh zákona, jehož podstatou je navrhovaná změna v § 67 zákona o důchodovém pojištění, kde jsou upravena pravidla pro zvyšování důchodů. Současná právní úprava, kdy se vyplácené důchody zvyšují pravidelně každý rok tak, aby u průměrného starobního důchodu činilo 100 % růstu cen a dále též jednu třetinu růstu reálné mzdy. Základní výměra důchodu je zvyšována na základě růstu průměrné mzdy a procentní výměra na základě růstu spotřebitelských cen. Oproti tomu navrhovaná změna prosazovaná vládní koalicí spočívá v tom, aby při zvyšování vyplácených důchodů se pro zvýšení procentní výměry prováděné na základě růstu cen použila v období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2015 jen jedna třetina procentního přírůstku spotřebitelských cen.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, již při projednávání zákona v prvním čtení jsme navrhovali zamítnutí tohoto návrhu, který v kontextu se stále se zvyšujícími náklady je vůči seniorům nejen neslušný a amorální, ale zejména ohrožuje jejich životní úroveň. Vládní poslanci zřejmě nemají představu, jak se již dnes žije důchodci s průměrným důchodem, který zůstal sám, či seniorům, kteří na průměrný důchod ani nedosáhnou, protože jim neustále rostou náklady na zdravotní péči, léky či za služby při pobytu v domě pro seniory.

Opravdu ve vás není kousek studu, vážené kolegyně a kolegové na pravici, že těmto lidem chcete snížit reálnou výši jejich důchodů? Uvědomujete si vůbec, že řada z nich už nemá kde uspořit, kdy mnozí z nich již nyní žijí na hranici, nebo dokonce pod hranicí chudoby?

Vážené kolegyně, vážení kolegové, letošní rok byl vyhlášen Evropským rokem aktivního stárnutí a mezigenerační solidarity. Navrhované opatření současné vládní koalice je opravdu nevhodným dárkem a je spíše výsměchem pro naše seniory. Jako sociální demokrat i jako člověk, který si uvědomuje možné dopady návrhu zákona o důchodovém pojištění, nemohu podporovat takový nemorální návrh. Nesouhlasím s předloženým návrhem na snížení valorizace důchodů a podporuji jeho zamítnutí.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Prosím nyní pana poslance Romana Sklenáka a po něm bude hovořit pan poslanec Michal Babák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, je pravdou, že návrhy, které předkládá této Sněmovně pan ministr práce a sociálních (důrazně) věcí, obvykle jakýkoli sociální rozměr postrádají. Ostatně, pan ministr působí

spíše jako lobbista dodavatelů informačních technologií a finančních skupin než jako ministr. (Potlesk několika poslanců z lavic vlevo.) Ale musím říct, že návrh, který zde právě projednáváme, je bezesporu tím nejneumravnějším, s čím do této Sněmovny přišel. A musím se také vrátit k tomu jeho dnešnímu neuvěřitelnému vystoupení, kdy nám nejprve sdělil, že se mu tento návrh opravdu nepředkládá lehce, ale následně pronesl slova, která by rozhodně neměla zapadnout. Já si je dovoluji ze stenozáznamu odcitovat: "Chtěl bych jenom ale připomenout, že rozhodnutími především sociální demokracie rostly důchody v době, kdy byla sociální demokracie u vlády. A možná to je taky jeden z problémů, který dnes musíme řešit. To si myslím, že je skutečně k zamyšlení, jestli to byly odpovědné kroky a zda náhodou ty kroky, které musím dělat já, tak jestli náhodou také nevyplývají z naprosto nezodpovědného postupu vlád sociální demokracie."

Takže vážení důchodci, podle pana ministra Drábka je současná výše důchodů příliš vysoká a ze strany sociální demokracie bylo prý nezodpovědné výši starobních důchodů takto nastavit. Já si myslím, že tato slova jasně dokládají pohled této vlády na životní úroveň důchodců a zcela korespondují s prohlášeními stranického kolegy pana ministra Drábka pana ministra Kalouska, který také opakovaně hovoří o tom, že si všichni žijeme nad poměry, že máme boty a nemáme hlad, tak je všechno v pořádku. Doufám, že tato slova občané zaregistrují.

A já musím naprosto odmítnout alibistickou argumentaci o tom, že na zachování reálné výše důchodů tento stát nemá peníze. To je skutečně pouze otázka priorit. A stačí se podívat na program právě probíhající schůze. Vždyť na tzv. narovnání s církvemi vláda peníze má stejně jako na desítky miliard vyváděných do soukromých penzijních fondů, které mimochodem situaci stávajících důchodců v důsledku ještě zhorší.

Falešná je také argumentace, že některé evropské státy snižují důchody ještě více, protože je samozřejmě třeba porovnávat porovnatelné. A když se podíváme na kupní sílu evropských důchodců, tak z tohoto pohledu jsou české důchody velmi nízké a domnívám se, že je dokonce třeba přemýšlet o tom, jestli některé důchody vůbec naplňují právo garantované Ústavou na přiměřené hmotné zabezpečení ve stáří.

Kolegyně a kolegové, přiznejme si, že čím dál více důchodců má skutečně existenční problémy. Například u samostatně žijících důchodců v námětných bytech je to téměř pravidlem. A jsme v situaci, kdy se z důvodu zvyšujícího se DPH zdražují potraviny, rostou náklady na zdravotní péči, rušíme příspěvky na bydlení a naopak například zákon o sociálním bydlení, který by řadě těchto lidí mohl účinně pomoci, zde není vůle přijmout.

Podmínky, které vytváří společnost seniorům, bezesporu svědčí o její vyspělosti. A našim důchodcům se bohužel žije čím dál hůř a čím dál více

z nich má problémy s uspokojením svých základních životních potřeb. Jen pro ilustraci: V roce 1989 činila výše průměrného důchodu přes 50 % průměrné mzdy. Dnes je to přibližně 42 % a v roce 2015 to podle tohoto vládního návrhu bude jen asi 38 %. A to jsme již dnes ve srovnání s okolními zeměmi pod průměrem.

Kolegyně a kolegové, když dnešní důchodci v listopadu roku 1989 cinkali někde na náměstích, možná přemýšleli o tom, že sice prožili dětství za války, svá nejlepší léta v totalitě. Že ve srovnání se svými vrstevníky na Západě si toho moc neužili, ale že o to spokojeněji a důstojněji prožijí podzim svého života. Asi tehdy málokdo z nich tušil, co se v tomto státě bude v následujících dvaceti letech odehrávat.

Že se rozkrade státní majetek, že se neúměrným tempem zadluží a že se v roce 2012 sejde parlament, aby projednával snižování jejich reálných důchodů. Kolegyně a kolegové, to je ostuda, to je ostuda celé polistopadové politické reprezentace, ale dnešní důchodci si tohle utahování opasků opravdu nezaslouží.

Závěrem si vzhledem k závažnosti této novely dovoluji navrhnout, aby Sněmovna o ní hlasovala po jménech. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím pana poslance Michala Babáka. Dalším přihlášeným je pan kolega Vít Bárta. Prosím.

Poslanec Michal Babák: Dobré odpoledne, paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci.

Vládní koalice svými postoji zpochybnila hned několik svých závazků, ať už se jedná o slib nezvyšovat daňovou zátěž obyvatel ve formě přímých a nepřímých daní, tak i slovo, že nesníží valorizaci důchodů a zavede takzvanou mezigenerační solidaritu do českých penzí. Zakotvení tohoto principu do české legislativy považuji za naprosto klíčové pro zefektivnění sociálního systému, zpřesnění jeho adresnosti i pro přímou pomoc seniorům v době extrémního zdražování a plánované nižší valorizace důchodů. (V sále je velký hluk.)

Ministr Drábek a pan ministr Kalousek zpochybnili i závazky svého stranického programu, v němž nejenže slibovali zavedení mezigenerační solidarity, ale dokonce veřejnosti slíbili možnost odpisu ve dvojnásobné výši ze svého pojistného. Přesto náš pozměňovací návrh, který jsme dávali k tomuto tisku, vládní koalice odmítla. Mohl bych zavzpomínat i mnohé další dílčí dokumenty a politická jednání, kde všude byly principy mezigenerační solidarity slibovány. Znovu však opakuji: programové prohlášení vlády a dodatek koaliční smlouvy jasně garantovaly zavedení mezigenerační solidarity v praxi.

Zároveň musím konstatovat, že ministr Drábek nepracuje s reálnými čísly a očividně nesdílí data svého stranického kolegy ministra financí Kalouska, když opakovaně vypouští stále různá hausnumera, fakty nijak nepodložené, kterými účelově argumentuje, aniž by skutečně spočetl konkrétní dopady zavedení principu této mezigenerační solidarity do našich penzí. Je pro mě překvapující i to, že zcela opomíjí myšlenku diverzifikace tuzemských penzí, a tím i jejich určité ozdravení skrze osamostatnění na závislosti tohoto státu. Vláda propásla účinnou příležitost, jak konečně více a adresně podpořit rodiny s dětmi v čase penze, posílit sounáležitost mezi generacemi a zároveň více diverzifikovat finanční skládání důchodů. Vláda rezignovala na ocenění kvalitního a zodpovědného rodičovství, na šanci umožnit dětem podpořit své rodiče, a posílit tak pozitivní vztah mezi generacemi. Nemluvě o tom, že cílem plánovaného příspěvku v rámci principu mezigenerační solidarity v průměrné výši 200 korun měsíčně je právě kompenzace vládou prosazovaného poklesu valorizace důchodů.

Z těchto uvedených důvodů tedy nemůže poslanecký klub Věci veřejných podpořit tento návrh, tedy novelu zákona o důchodovém pojištění, sněmovní tisk 659.

Děkuji za pozornost. (V sále je stále velký hluk a neklid.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím pana poslance Víta Bárta. Zatím je posledním přihlášeným do této rozpravy. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já si dovoluji nejprve na začátek připomenout, respektive vyvrátit některé teze, které tady o snižování důchodů v souvislosti s Věci veřejnými zazněly, a zároveň upozornit na realitu, ve které se nacházíme.

Za prvé tady zaznělo to, že Věci veřejné se podílely na tom, že důchody budou nižší. Já říkám, že je to lež. Já chápu, že pan Sobotka má v tuto chvíli podstatnější zájmy než sledování mého projevu, ale myslím si, že by aspoň zde na plénu neměl říkat lži a neměl by se opírat o věci, které jsou polopравdou, zvláště v momentu, kdy společně sedíme v opoziční lavici.

Realita není o tom, že Věci veřejné navrhovaly a podílely se na nižších důchodech. Realita je taková, že Věci veřejné od začátku debaty o důchodové reformě říkaly, že chceme zavedení mezigenerační solidarity, že chceme to, aby pokud děti pracují, aby část daní, které odvádějí tomuto státu, mohly dávat ve prospěch svých rodičů. Jinými slovy řečeno, ve středoprávé vládě jsme hledali princip naplnění takzvané mezigenerační solidarity a cestou více, pro někoho méně spravedlivou, nicméně určitou konkrétní cestou jsme hledali cestu k tomu, jak princip mezigenerační nesolidarity v tuto chvíli napravit.

Řekněme si upřímně, že dnes vychovávat děti je nákladné. A je to jednoznačně věc ve prospěch občanů České republiky a je nespravedlivé to, že jestliže dnes vychovám potomka, prospějí nejenom své rodině, ale tomuto státu, tak nejsem v tomto směru daňově přiměřeně ne zvyhodněn, ale respektován. (V sále je hluk!) Princip mezigenerační solidarity, podotýkám, byl jak ve volebním programu TOP 09, tak v programu ODS. A my jsme byli rádi, že tuto věc jsme společně v rámci rady jednání o důchodové reformě sdíleli. Smůla je, a je to obdobná salámová metoda, za kterou jsem se tady včera v souvislosti s důchody sociální demokracii omlouval a stojím si zatím, že v tomto směru bohužel sociální demokracie měla zcela pravdu, že bylo špatně, že vláda se vzdala své kompetence moct valorizovat důchody. Ano, je to špatně, a jak jsem to tady říkal, tak znovu dnes říkám a omlouvám se především sociální demokracii za svoji politickou naivitu.

Nicméně důchody Věci veřejné nechtěly nižší. Kdyby byla naplněna všechna koaliční dohoda, tak dnes funguje princip mezigenerační solidarity, který by průměrnému důchodci přinesl 250, nebo minimálně 200 korun měsíčně z výplaty jeho potomka. A to je přesně oněch 200 korun, které do přibližně 300korunové valorizace jsou potřeba. Jinými slovy, řečeno my jsme akceptovali sníženou valorizaci v roce 2013 o inflaci pouze pod podmínkou zavedení mezigenerační solidarity, kterou nám tady opakovaně pan ministr Kalousek a pan premiér Nečas slibovali. Ovšem realita je taková: Stejná salámová metoda, za kterou jsem se tady včera omlouval, nastala u přesně onoho bodu, kdy my jsme bohužel kývli na snížení valorizace důchodů o inflaci, a mezitím se jaksí zcela zapomnělo na zavedení mezigenerační solidarity. A já se ptám: Proč nevěřit ODS a TOP 09, že nenaplní něco, co nejenom slíbily Věcem veřejným, ale co zároveň má TOP 09 a ODS ve svém vlastním volebním programu? A jestli ODS a TOP 09 zradí nejenom svého koaličního, naštěstí dnes mohu říci bývalého koaličního partnera, ale zrazují svoje vlastní voliče tím, že nenaplní program, který jim sami slibovali, tak to promiňte, ale to dopředu opravdu predikovatelné nebylo.

V kontextu nicméně dalších opatření, která k důchodům patří a která nyní máme schvalovat, ať už je to zvyšování DPH, ať už je to otázka celého dalšího balíku daňových úprav, které dopadnou na občany České republiky, tak mám potřebu v této souvislosti znovu připomenout to, co jsem včera –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane kolego. Dámy a pánové, já žádám o klid v jednacím sále. Posadte se do svých lavic. Slovo bylo uděleno panu poslanci Bártovi. Prosím, abyste tuto skutečnost respektovali. Pokud máte něco, co chcete projednat, musíte tak učinit mimo jednací síň.

Poslanec Vít Bárta: – mám potřebu připomenout to, kolik důchodců bude uvrženo pod hranici chudoby díky celkovému balíčku vlády, ze kterého jsou zcela jednoznačně vytrženy dohody, které byly svého času s Věcmi veřejnými uzavřeny.

A dovolte mi znovu připomenout to, co jsem zde včera říkal. Vůbec první studii o této problematice zpracoval Institut pro demokracii a ekonomickou analýzu při CERGE. Materiál předkládá pět variant. Podle středního, tedy nejpravděpodobnějšího odhadu vzroste podíl osob pod hranicí relativní chudoby v domácnostech, kde je alespoň jeden její člen ve věku nad 61 let a pobírá starobní důchod, z dnešních 3,6 % na 5 %. Výrazně větší nárůst chudoby by však postihl osaměle žijící důchodce nad věk 64 let, zvláště pak ženy, jejichž počet pod hranicí chudoby by vzrostl z 13 % na více než jednu pětinu, na 21 %. Musíme si přitom uvědomit, že se nejedná jenom o životní úroveň důchodců, nýbrž také potažmo o ty, kteří s nimi sdílejí domácnost. Z celkového počtu domácností důchodců by se pod hranicí chudoby mohlo ocitnout až 18 %.

Já chápu, že dnes je pro tuto Sněmovnu zásadnější další bod, nad kterým všichni očekáváme další vývoj České republiky. Ale nepovažuji za fér, nepovažuji za fér, obzvláště v návaznosti na následující chvíle, na které, pevně doufám, se můžeme těšit, zapomenout na české důchodce.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan kolega Miroslav Opálka. Prosím o klid. Prosím, pane kolego.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Já bych chtěl jenom vaším prostřednictvím svému kolegovi předřečníkovi říci, a vlastně i ostatním členům klubu Věcí veřejných, že mezigenerační solidarita je termín, který již zavedl kancléř Bismarck. A celý první pilíř je o mezigenerační solidaritě. To, co se snažíte prosadit vy a s čím nemám žádný problém, co už se zkoušelo v Německu, to by se možná dalo nazvat prorodinná solidarita v rámci důchodového systému. Abychom tyto pojmy nezaměňovali. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Další faktická poznámka pan poslanec Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Promiňte, ale dovoluji si lehce polemizovat. Ono v Německu zavedení principu, o kterém se tady bavíme, vzniklo na základě ústavní stížnosti, která právě řešila mezigenerační solidaritu. Když se podíváte na podstatu ústavního sporu, který se v Německu řešil, jednoznačně stál na principu zavedení mezigenerační solidarity. Ale jinak z principu si

myslím, že se jedná o marginálii, pokud se na podstatě shodneme. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. To byla faktická poznámka. Já se zeptám ještě, zda se někdo hlásí do rozpravy k tomuto bodu. Nehlásí-li se nikdo, rozpravu končím. Zeptám se ještě na případná závěrečná slova. Pan ministr, paní zpravodajka – nehodlají nyní vystoupit. Je před námi tedy hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Pan poslanec Sklenák navrhuje hlasování po jménech. Je to tak? (Souhlas.) Je tomu tak, ano. Čili o tomto návrhu musí rozhodnout Sněmovna – nejprve, zda takto bude postupovat, nebo nebude postupovat. A ještě než tak rozhodneme, přednesu návrh usnesení. Upozorňuji, že k přijetí usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlas 101 poslance. Prosím, aby bylo nastaveno příslušné kvorum na informačních tabulkách.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 659/3."

Nejprve ale budeme hlasovat o tom, zda Sněmovna chce postupovat v tomto hlasování tak, že bude hlasovat jednotlivě po jménech. Domnívám se, že jsem přivolávala postupně naše kolegy tak, že jsou všichni přítomni, a budu moci toto hlasování zahájit. (Volání z pléna.)

Je zde žádost o odhlášení. Prosím, abyste se znovu přihlásili. Tady na to hlasování nebudeme potřebovat kvorum 101, to je procedurální hlasování. Kvorum 101 nastavíme až později.

Pokud jsou všichni již přihlášení kartami, tak budeme rozhodovat v hlasování, které ponese pořadové číslo 36. Opakuji tedy, že se jedná o rozhodnutí Sněmovny, zda budeme v tomto případě hlasovat jednotlivě po jménech.

Zahajuji hlasování číslo 36. Táži se, kdo souhlasí s tímto návrhem pana poslance Sklenáka. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 36, přítomno 193, pro 90, proti 99. Tento návrh přijat nebyl.

Návrh usnesení jsem přednesla. Prosím, aby bylo kvorum nastaveno na 101.

Budeme tedy hlasovat o onom návrhu, se kterým jste byli seznámeni. Hlasování, které je před námi, ponese pořadové číslo 37.

Já toto hlasování zahajuji. (Ticho v sále.) Táži se, kdo je pro přijetí návrhu usnesení. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 37, přítomno 193, pro 101, proti 92. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat. Usnesení bylo přijato a schváleno. (Šum v sále, potlesk zprava.)

Tím končím projednávání bodu 3, sněmovního tisku 659/3.

Budeme se věnovat následujícímu bodu. Zahajuji projednávání bodu

4.

Návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 695/3/ - zamítnutý Senátem

Ještě se nyní... Prosím o klid, dámy a pánové. Ještě se hlásí pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Petr Gazdík. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedkyně, milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci, dovoluji si jménem poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové a poslaneckého klubu ODS navrhnout, aby dnes Poslanecká sněmovna jednala, meritorně i procedurálně hlasovala o všech návrzích zákonů i po 19. hodině. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O tomto procedurálním návrhu rozhodneme bez rozpravy v hlasování, které má pořadové číslo 38. Toto hlasování zahajuji. Táži se, kdo je pro... Pardon. Musím jej prohlásit za zmatečné, protože tady byla žádost o odhlášení. Čili toto hlasování je zmatečné. Prosím, abyste se znovu přihlásili.

Dejte mi vědět, pokud je nějaký problém s vaším hlasovacím zařízením, ale doufám, že nikoliv.

Proto zahajuji hlasování číslo 39. Táži se, kdo je pro procedurální návrh, tak jak jej přednesl pan poslanec Petr Gazdík. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 39 přítomno 192, pro 119, proti 44. Návrh byl přijat.

Jsme tedy v bodě číslo 4. Tento bod jsem uvedla. Dodám, že usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, jsme obdrželi jako sněmovní tisk 695/4. Vítám mezi námi paní senátorku Dagmar Zvěřinovou.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu zákona vyjádřil ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Paní před-sedkyně, dámy a pánové, hovořil jsem na toto téma nesčíslněkrát nejenom na půdě Poslanecké sněmovny, ale také na půdě Senátu a také ve veřejné diskusi snad do všech sdělovacích prostředků s výjimkou bulváru, kterému se vyhýbám, takže vás nebudu zdržovat opakováním všech argumentů včetně toho, že tento zákon není pouze novelou zákona o dani z přidané hodnoty, včetně všech argumentů, které se týkají výběru daně z přidané hodnoty za první pololetí a do konce roku, včetně všech argumentů, že ti, kteří tvrdí, že pokles spotřeby domácností je způsoben jedině a výlučně zvýšením daně z přidané hodnoty, se samozřejmě dramaticky mýlí, dokonce to i sami vědí, nicméně se jim hodí to říkat a do daní nepřímých implementují diskusi o Lafferově křivce, což v případě nepřímých daní je teoretická diskuse téměř komická. To vše opravdu tady nechci opakovat. Už jenom proto, že to zaznělo tisíckrát a že jsem stejně přesvědčen, že v tuhle chvíli je tady každý z nás rozhodnut a zdaleka ne každý z nás je tady rozhodnut kvůli daním, kvůli rozpočtům. Řada z nás má své jiné důvody a odpovídá za ně svému svědomí, svému mandátu a svým voličům a mně nezbyvá nic jiného, než to respektovat.

Rád bych k tomu pouze dodal, že vláda si za tímto návrhem stojí, že vláda je přesvědčena, že není možné, aby příští rok ČR hospodařila s takovým rozpočtem, který by připustil deficit nad 3 % hrubého domácího produktu, a je přesvědčena, že tento návrh zákona je jednou z nezbytných podmínek, aby tento cíl – cíl závazku vlády veřejnosti, cíl závazku vlády vůči EU v rámci konvergenčního programu, cíl, kterým si udržujeme vysokou kredibilitu a důvěru na finančních trzích, a tím také suverenitu a bezpečí a budoucí prosperitu našeho státu, tento cíl musíme naplnit. Stojíme si za tímto návrhem, budeme si za ním stát. Troufnu si dokonce říct, že stojíme a padáme s tímto návrhem.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Zeptám se, zda se chce k usnesení Senátu vyjádřit zpravodaj výboru rozpočtového pan poslanec Pavel Suchánek. Nebude vystupovat, otevírám tedy rozpravu a v ní jako první dávám slovo paní senátorce Dagmar Zvěřinové. Prosím, paní senátorko.

Senátorka Dagmar Zvěřinová: Děkuji. Dobré odpoledne. Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, paní poslankyně, páni poslanci, přicházím zde s odůvodněním stanoviska Senátu Parlamentu ČR k návrhu zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů, u vás sněmovní tisk 695, u nás senátní tisk 396.

Návrh předmětného zákona postoupila Senátu Poslanecká sněmovna dne 23. 7. 2012 a tento zákon byl přikázán do tří výborů: výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu, výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí a také výboru ústavněprávnímu. Všechny tyto výbory po projednání doporučily ve svých usneseních předložený návrh zákona Senátu PČR zamítnout. Plénum Senátu se návrhem zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů zabývalo na své 25. schůzi 16. srpna 2012. Na této schůzi Senát svým hlasováním rozhodl počtem 50 hlasů z přítomných 72 senátorů návrh zákona zamítnout ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. (V sále je velký hluk.)

Důvody pro zamítavé stanovisko byly zejména věcného, ale také legislativního rázu. V části týkající se zvyšování daní z přidané hodnoty Senát neshledal jako opodstatněný předpoklad vyššího inkasa daní po navýšení této daně o jeden procentní bod v obou sazbách. Na základě zkušenosti s výběrem této daně za prvních několik měsíců tohoto roku naopak existuje obava, že příjmy státního rozpočtu se dalším navýšením DPH nejen nenavýší, ale dokonce sníží. Již nedávné skokové navýšení DPH, které přineslo navýšení cen základních potřeb, přineslo také změnu v chování občanů –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, paní senátorko. Já prosím naše kolegy, aby nerušili ve vystoupení paní senátorku Zvěřinovou! Prosím.

Senátorka Dagmar Zvěřinová: Děkuji. – které přineslo navýšení cen základních potřeb, přineslo také změnu v chování občanů směřující ke snižování spotřeby. Další navýšení této daně by proto s největší pravděpodobností nepřineslo očekávaný výsledek v podobě navýšení výběru daní, na druhou stranu by nepochybně došlo k dalšímu citelnému zásahu do rodinných rozpočtů občanů.

V části týkající se rozpočtového určení daní se senátoři shodli na tom, že změny týkající se přechodného snížení podílu rozpočtů krajů na výnosech daně z přidané hodnoty a daně z příjmů fyzických osob nejsou žádoucí. Záměrem navýšené korekce výše podílu krajů na DPH je to, aby pozitivní fiskální dopad navrhované změny sazby DPH se projevil výlučně ve státním rozpočtu. Po navýšení DPH by ale došlo také k navýšení u výdajové stránky krajských rozpočtů. Předkladatelé sice očekávají navýšení příjmů krajů z důvodu navýšení DPH, tato predikce ale není podložena relevantními daty.

V části týkající se daně z příjmů Senát podrobil kritice to, že osoby samostatně výdělečně činné, které budou chtít využít výdajový paušál, už nebudou moci uplatňovat daňové zvýhodnění na vyživované dítě a na

manžela či manželku bez vlastních příjmů, pokud budou mít příjmy pouze z podnikatelské a jiné výdělečné činnosti. Senát považuje tento krok za diskriminační vůči osobám samostatně výdělečně činným.

Senát také nesouhlasí se zrušením nároku na základní slevu na dani u důchodců uvedených v § 35ba – slevy na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob. Senát považuje toto opatření za krok, který znevýhodňuje jednu ze skupin plátců daně z příjmů fyzických osob.

Kritika se rovněž týkala navrhovaného snížení podpor zemědělské výroby pro rok 2013 a zrušení v roce následujícím. Jedná se sice o nesytemové opatření, ale v době, kdy naši zemědělci na tom nejsou dobře a kdy víme, že podpory zemědělcům v okolních zemích jsou vyšší, není navrhovaná úprava zemědělství příznivá.

V rozpravě bylo též poukázáno na skutečnost, že návrh zákona byl zpracován zcela novou legislativní technikou, kdy body novely jsou členěny do částí podle dvou kritérií, a to podle nabytí účinnosti a podle znění zákona, které je novelizováno. Bylo konstatováno, že tyto zásadní změny v technice legislativního zpracování novel zákonů nebyly dosud promítnuty do legislativních pravidel vlády, tedy vládou schváleny, a ostatními zpracovateli nejsou používány. Z tohoto vyplývá, že Senátu byly zároveň postoupeny zákony zpracované různou legislativní technikou, což samo o sobě při závažnosti změn postupů může znamenat oslabení právní jistoty adresátů zákonů, neboť se novelizace stávají nepřehlednými a téměř nepřežkoumatelnými.

Podle Ústavy je Parlament, který rozhoduje, jaké právo bude účinkovat ve vztahu k adresátům normy. Nesrozumitelné novelizace zákonů již nyní vedou k tomu, že faktické rozhodování se do značné míry přesouvá na provozovatele serveru právních předpisů, jako je například ASPI. Zejména však nový postup eliminuje zásadu, že zákon pozdější ruší dřívější, a z tohoto pohledu vzbuzuje i ústavní pochybnosti, neboť jde o zásadu akcentovanou Ústavním soudem, jak vyplývá z jeho judikatury.

Na základě usnesení Senátu Parlamentu České republiky číslo 727 ze dne 16. srpna 2012 vám doporučujeme navržený zákon zamítnout.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla paní senátorka Dagmar Zvěřinová. Nyní dvě přednostní práva. V rozpravě, která byla otevřena, nejprve pan kolega Bohuslav Sobotka, poté paní poslankyně Kateřina Klasnová a dále oznamuji, že je zde potom dalších 11 přihlášených do rozpravy.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych jenom velmi stručně zmínil několik poznámek na okraj tohoto hlasování.

Já jsem zde jménem sociální demokracie vystupoval při předcházejícím projednávání tohoto návrhu zákona, resp. daňového balíčku, který tady byl připraven. Já myslím, že z hlediska historie projednávání a té stávající situace vládní koalice se ukazuje forma projednávání takovychto návrhů ve formě balíčků, kdy je to v zásadě postaveno na principu ber nebo neber jako celek, tak se neukazuje jako příliš šťastná. Ale to je na debatu do budoucnosti.

Já už jsem říkal, že my bychom si jako sociální demokraté, kdyby vláda ten návrh nepředložila jako balíček, ale předložila ho po jednotlivých návrzích zákonů, dokonce dokázali představit, že bychom některé z těchto návrhů i podpořili. Prostě proto, že se jedná o demontáž balíčku daňového, který tady prosadila Topolánková vláda s ministrem financí Miroslavem Kalouskem v roce 2007. Prostě zčásti to demontáž je a já si myslím, že to souvisí s tím, do jaké míry se vlastně osvědčila pravicová daňová politika, která tady byla realizována po roce 2006. To si myslím, že je otázka, na kterou vlastně ještě nikdo neodpověděl.

My už tady šest let máme v zásadě pravicové vlády, ty vlády tady realizují odlišnou koncepci daňové politiky, než se tady realizovala před rokem 2006. Ta koncepce je založena na snižování přímých daní a na výrazném zvyšování daně z přidané hodnoty a já si myslím, že by bylo dobře, kdybychom tady kromě politické debaty, kterou mezi sebou vedeme jako pravice a levice, jako vláda a opozice, měli také nějaké studie, které by dokázaly, jestli se ty původní předpoklady, se kterými tady pravice začala v roce 2007 měnit daňový systém, vůbec potvrdily. Já se domnívám, že se nepotvrdily. Ale nemáme tady žádné explicitní studie a možná by to byl i docela zajímavý námět pro radu vlády NERV, aby se na efektivitu těch daňových změn vůbec podívala. Je to celá řada daňových změn. Bohužel ke změně daňového systému nedošlo naráz v jednom balíčku v roce 2007, ale ten daňový systém se mění permanentně. Návrhy na změny sazeb přicházejí téměř každý rok a to si myslím, že je jedna z hlavních nechtů posledních šesti let – permanentní změna pravidel. Vlastně už ani specialisté a podnikatelé a další lidé, kteří se zajímají o to, jakou sazbu daně odvádějí, se ve skutečnosti nevyznají v tom, jaké daně tady platí a jaké daně budou platit příští rok.

Jsem ale přesvědčen, že daňová revoluce, ke které došlo v roce 2007 zavedením rovné daně a zvýšením daně z přidané hodnoty, na vývoj jak české ekonomiky, tak sociálních poměrů, tak i veřejných rozpočtů neměla pozitivní vliv.

Pokud jde o veřejné rozpočty, i když odhlédneme od vlivů hospodářské krize, tak je přece zřejmé, že Česká republika se dále zadlužila. Ten nárůst veřejného dluhu z méně než 30 % na víc než 40 % hrubého domácího produktu je evidentní. To znamená, daňová reforma realizovaná Topolánkovou

vládou v roce 2007 nepomohla ke stabilizaci veřejných rozpočtů. Stejně tak vývoj hospodářství. Už procházíme druhou recesí v období od roku 2007. Samozřejmě první recese byla dána především vývojem v rámci evropské a světové ekonomiky, ale za tuto druhou recesi si do značné míry můžeme sami. Já se domnívám, že podíl na ní má i výrazné zvýšení daně z přidané hodnoty v minulých letech. Jsem tedy přesvědčen, že původní předpoklad, se kterým tady pravice zaváděla rovnou daň a zvyšovala DPH, totiž to, že to, co bude ušetřeno na daních, se projeví zvýšenými investicemi v domácí ekonomice a že to vlastně podpoří hospodářský růst, tak to se také ukázalo jako nepravdivý předpoklad.

Čili nepomohlo to veřejným rozpočtům, co udělala pravice v roce 2007, nepomohlo to hospodářskému růstu a rozhodně už to vůbec nepomohlo sociální situaci většiny společnosti a sociální soudržnosti. Protože tak jak se tady začaly měnit daně a jak se snižovalo přímé zdanění, tak k čemu to vedlo. Nevedlo to k tomu, že by firmy ty peníze, které ušetřily na dani z příjmů, daly svým zaměstnancům a zvýšily by jim o to mzdy. To se rozhodně nestalo. Naopak došlo k tomu, že se zvýšil odliv kapitálu z České republiky prostřednictvím dividend, protože nadnárodní společnosti, které tady získaly podíl na trhu, si peníze, které nemusely zaplatit státu na daních, prostě odvedly ve formě dividend. A velmi často ty peníze prošly nejrůznějšími daňovými ráji a Česká republika z nich neviděla vůbec nic. Když se podíváte na otázku přílivu investic, odvodu dividend, růstu mezd, tak je evidentní, že ty peníze z České republiky odešly a nezvýšily tady životní úroveň ani tady nepomohly k růstu sociální soudržnosti. Nemluvě o tom, že výpadky v přímých daních tam, kde jste snížili daně pro firmy a kde jste zavedli rovnou daň, kde jste dali daňové úlevy těm nejbohatším, tak to vedlo k tomu, že se narušila sociální soudržnost a zvýšily se sociální rozdíly ve společnosti. Protože progresivní daň kromě rozpočtové funkce plní také roli daně, která má posilovat sociální soudržnost a má zmírňovat ty nejvíce křiklavé sociální rozdíly.

První otázka, kterou jsem položil na začátku svého vystoupení, čili jestli vůbec byla ta daňová reforma, se kterou pravice přišla v roce 2007, úspěšná, tak já se domnívám, že v celé řadě aspektů úspěšná nebyla. Byla to chyba, byla to slepá ulička, nebo to byla odbočka. A konečný argument, že ta reforma úspěšná nebyla, je přesně tento daňový balíček, který tady dnes projednáváme. Protože právě tento daňový balíček řadu opatření, která byla zavedena v Topolánkově daňové reformě, mění nebo ruší. A mění je a ruší ve směru kritiky, kterou na daňový balíček uplatnila tehdy sociální demokracie. To je myslím velmi zajímavý paradox po šesti letech vládnutí pravice. Po šesti letech daňových experimentů se v některých aspektech, jako je třeba ona solidární přírážka, vláda vrací do hlavního proudu daňové politiky. A je to samozřejmě pod tlakem rozpočtové situa-

ce, protože je evidentní, že rovnou daň si Česká republika nemohla dovolit, nemohla si ji dovolit ani v roce 2007 a nemůže si ji dovolit ani v roce 2012. To prostě rozpočtově nevychází.

Druhá poznámka k tomu, jak situace je absurdní, čili nejenom že si pravice ruší část vlastních reforem, které tady s velkou slávou zaváděla, ale dostala se do pasti vlastních změn daňových zákonů. Jestliže nebude schválen tento návrh zákona, tak od 1. ledna příštího roku tady platí sjednocená sazba daně z přidané hodnoty, která je, tuším, ve výši 17,5 %, což ale je sazba, kterou prosadila tatáž vládní koalice. Tatáž vládní koalice, vláda Petra Nečase, se dohodla, tehdy se dohodly koaliční strany, myslím, že to byla koalice ODS, TOP 09 a Věcí veřejných – to je skoro stejná koalice, jako je dnes, protože stranu LIDEM nikdo nevolil, čili tu já nepočítám do vládní koalice – ale tehdy se koalice dohodla, tato vláda Petra Nečase se dohodla, že zavede jednu sazbu DPH, která bude platit od 1. ledna příštího roku. A skoro stejná koalice, ale úplně tentýž ministr financí a tentýž premiér, tady navrhuje další daňovou reformu, která přichází velmi rychle po té první, a už to není jedna sazba 17,5 %, ale jsou to dvě sazby 15 % a 21 %. To znamená, že to je návrh, který jde zase úplně jiným směrem. Já se osobně domnívám, že to je lepší směr než jedna sazba, ale v každém případě je to špatně, protože je to další zvyšování daně z přidané hodnoty.

Velmi krátce po sobě tady tedy stejná vláda udělá dva kroky v daňové politice, které jdou proti sobě. A docela absurdně se teď Nečasova vláda snaží změnit DPH, kterou prosadila v této Sněmovně Nečasova vláda.

My jsme jako sociální demokraté pro 17,5 % nehlasovali, možná si vzpomenete na naše obstrukce, které jsme tady v Poslanecké sněmovně dělali, když jste balíček, těch 17,5 %, proti nám prosazovali velmi odhodlaně jako vládní koalice. Otázka je, jestli vaše energie tehdy, kterou jste tady nasadili, abyste nás přehlasovali při zvyšování DPH na 17,5 %, nebyla zbytečná, dámy a pánové, protože vy jste tady bojovali za sjednocení DPH, které platí od 1. ledna příštího roku, a teď tady s úplně stejným odhodláním, no ne se stejným, s trošku menším, bojujete za to, aby se tato sazba zase změnila a bylo to 15 % a 21 %.

My to možná tak nebereme, protože jsme přece jenom trošku zajatci tohoto prostředí v Poslanecké sněmovně, vnímáme to z hlediska profese poslanců a poslankyň. Ale představte si, že o tom přemýšlejí občané, kteří nejsou přímo angažováni v politice, že o tom přemýšlejí lidé, kteří neznají naše procedury. A teď si to přečtou a říkají si: Proboha, kdo to vede tuto zemi? Má vláda vůbec jasnou představu, kam bychom měli směřovat? Má nějakou strategii? Je tady nějaká dlouhodobá daňová politika? To přece není možné, aby jeden rok se prosazoval takový systém daní a druhý rok se prosazoval systém, který je zase výrazným způsobem odlišnější!

Já si myslím, že lidé nad tím kroutí hlavou, nejenom opozice, ale myslím, že občané nad tím kroutí hlavou, co všechno je v naší zemi možné. Ale i taková věc je v naší zemi možná. Tentýž ministr financí, který tady plamenně prosazoval sjednocenou sazbu daně z přidané hodnoty, tentýž ministr financí tady dneska navrhuje, aby se DPH zvedla ze 14 % na 15 % a z 20 % na 21 %. Absurdní situace, ale myslím si, že to ilustruje stav, ve kterém se vládnutí v České republice v posledních letech ocitlo.

V pořadí třetí poznámka. Ačkoliv lidé nestíhají sledovat pohyby daňových sazeb, myslím si, že vnímají zdražování, ke kterému v minulých letech došlo. Lidé prostě posuzují svoji životní situaci podle toho, kolik jim zbude z výplaty na konci měsíce nebo kolik jim zbude z důchodu na konci měsíce. To je prostě kritérium, podle kterého lidé hodnotí svoji životní a sociální situaci a hodnotí také své možnosti, jestli si prostě dokážou našetřit na dovolenou, jestli najdou nějaké peníze pro svoje děti nebo pro svoje vnoučata. Když se lidé podívají na to, jak se vyvíjejí jejich peněženky v posledních letech, tak situace se zhoršuje. A k tomuto zhoršování přispělo i zvyšování daně z přidané hodnoty.

Opět připomínám jednoduchou skutečnost. Když šli lidé v roce 2006, když si šel občan nakoupit potraviny nebo léky, tak zaplatil v roce 2006 státu daň ve výši 5 %. V roce 2006 platila daň z přidané hodnoty ve výši 5 %. Když půjde příští rok a prosadí se tento návrh, tak z každého nákupu potravin odvede státu daň ve výši 15 %! Během šesti let se ztrojnásobila sazba daně z přidané hodnoty. Ztrojnásobila se DPH na věci běžné spotřeby, na léky, potraviny, na dodávky tepla, na pořízení bydlení, na jízdenky v městské hromadné dopravě, když chcete jít do kina, tak platíte třikrát větší daň, než jste platili před šesti lety. To je výrazný nárůst.

Ale já se ptám: Zvedly se třikrát důchody? Samozřejmě se nezvedly třikrát důchody. Zvedly se třikrát platy za šest let? Nezvedly se třikrát platy. Lidé to pocítili na své peněžence, a vaše tendence zvyšování DPH, vaše tendence zdražování přispěla k ekonomické krizi, ve které se v tuto chvíli nacházíme. Máme prostě slabou poptávkovou stranu ekonomiky, spotřeba domácností slábne, lidé neutrácejí peníze, ekonomika se zastavuje. A nepermanentní zvyšování DPH v minulých letech k tomu výrazným způsobem přispělo. Čili na jedné straně 5 % DPH v roce 2006, na druhé straně 15 % DPH v roce 2013.

A představte si, že tohle všechno, tohle obrovské zvyšování daně z přidané hodnoty na potraviny a léky, se odehrálo během vlády, která v každých volbách občanům tvrdí, že nechce zvyšovat daně, nebo že nebude zvyšovat daně. Opět: Co si o tom mají lidé myslet, lidé, kteří vám uvěřili, že nebudete zvyšovat daně? Co si mají myslet o téhle politice a o tom, co se odehrálo ve zdaňování potravin a léků v oblasti daně z přidané hodnoty? Další podvod na voličích, další ostuda.

Já už nebudu dál mluvit. Chtěl jsem zvýraznit tři aspekty, které mi připadají absurdní, které mi připadají smutné a které v každém případě dokládají absolutní nekonceptnost vládní daňové a hospodářské politiky. A důsledkem je tento balíček.

Chci jasně říci, že my jako sociální demokraté pro tento balíček hlasovat nebudeme, budeme hlasovat proti němu. Pokud ho vláda předloží ve stejné podobě znovu, pokud dnes tady neprojde a vláda ho předloží ve stejné podobě znovu, tak tady pro něj znovu nebudeme hlasovat a určitě budeme proti tomuto balíčku hlasovat i v Senátu, pokud by se ještě někdy ocitl v Senátu. Čili v každém případě chci ujistit, že uděláme všechno pro to, aby vládní koalice pro schválení tohoto balíčku potřebovala alespoň 101 hlasů tady v Poslanecké sněmovně.

Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další přednostní právo a vystoupení – Kateřina Klasnová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já nemám ráda, když na půdě Sněmovny jsou vždycky takové kohoutí zápasy a různě se vzájemně špičkuje, kdo způsobil větší katastrofu v České republice. Bohužel mi nedá, než zareagovat na slova svého kolegy, svého předřečníka pana Sobotky, který tady zdůrazňoval, že Věci veřejné způsobil nějakou katastrofu ve vládě, když neprosadily to, aby DPH vypadalo nějakým jiným způsobem.

Já bych ráda připomněla všem voličům i sociální demokracie, aby si dali do Googlu jméno "Bohuslav Sobotka – ministr financí" a na Wikipedii vám první vypadne, že to je celkem rekordman, když v době svého působení na postu ministra financí způsobil schodky státního rozpočtu ve výši 406 miliard korun a v důsledku čehož se státní dluh více než zdvojnásobil. To jenom pro začátek. A já také potom ráda uvedu, jak to vlastně bylo s Věci veřejnými a s DPH.

Nicméně věcně. Českou republiku čeká mimořádně klíčové hlasování, dokonce hlasování, které je klíčovější a dramatičtější, než jsme všichni očekávali, kvůli situaci v Občanské demokratické straně. My se nicméně budeme rozhodovat, jestli přehlasujeme senátní veto v zákonu o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů, jednoduše tedy k daňovému balíčku.

A teď k tomu, co Věci veřejné, když byly ve vládním kabinetu. My jsme prosadili v rámci daňového balíčku progresivní zdanění, které se v tomto balíčku, který se také občas nazývá ne daňový, ale konsolidační, tak podobně se to progresivní zdanění halí do takového cudného názvu solidární daň.

Nepodařilo se nám odradit, ano, to je pravda, ODS a TOP 09 od zvyšování daně z přidané hodnoty. Podařilo se nám vyhádat alespoň sazbu 14 a 20 %. Nesouhlasili jsme ani se sjednocováním na 17,5 % a nesouhlasili jsme pak následně ani s tím, aby se daň znovu zvyšovala na 15 a 21 %.

Když jsme s tím nesouhlasili, ještě jsme nevěděli, že nám dá zapravdu i ekonomický vývoj. Ono chybovat je lidské, ale trvat na omylu je hloupé. Na omyl má nárok každý člověk, měl na něj nárok předchozí ministr financí, má na něj nárok i současný ministr financí, ale zvýšení DPH v loňském roce nepřineslo kýžený přínos do státního rozpočtu, a přesto Ministerstvo financí trvá na zvýšení zdanění o 1 % v obou sazbách i pro tento rok.

Bohužel, toto setrvávání ministra financí v omylu není jen hloupé, ale má vyloženě škodlivý dopad na ekonomiku této země, dopad na každého obyvatele České republiky. Všichni doslova a do písmene doplatíme na nekompetentnost ministra financí. Nikde jinde v Evropě kromě Dánska nenajdeme tak vysokou sazbu daně z přidané hodnoty na léky a potraviny. Už vůbec nemluvíme o takových věcech, jako je určitá duchovní nadstavba v podobě knih.

Připomenu, že za Mirka Topolánka vláda ustanovila radu odborníků ekonomického vzdělání, takzvaný NERV, kteří měli radit politikům, jak dobře spravovat tuto zemi, aby směřovala k prosperitě. Nebudu se pasovat jako současný ministr financí na odborníci na makroekonomii, ale budu pouze citovat tyto odborníky, tyto rádce vlády, které vláda zjevně neposlouchá:

V době krize zvyšovat nepřímé daně je hloupost, která žádné peníze do státního rozpočtu nepřinese. Rozhodnutí vládní koalice ve svém výsledku podkopne nohy tuzemskému ekonomickému růstu, už tak oslabenému a v regionu střední Evropy stagnujícím. Oslabí koupěschopnost občanů a jejich vůli investovat do domácí ekonomiky.

Spotřeba domácností výrazně klesá, podle odhadů dojde letos k poklesu o více než 2 %. Zhorší se situace domácích živnostníků, zvláště těch menších, a v regionech. Zhorší se situace na trhu práce a konkurenceschopnost naší nabídky a služeb a z nákupů za našimi hranicemi v sousedních zemích, zvláště v Polsku, bude nutnost a nucený národní sport pro většinu občanů. Opět tak utrpí české domácnosti a čeští živnostníci. Řada obchodníků a středně velkých firem se přesune do šedé zóny a do ekonomiky bez účtenek, dokladů a legálního zdanění a posílí se pozice monopolů a velkých firem.

Vláda v rámci tohoto zákona zcela rezignovala na účinnou a systematickou kontrolu a boj se šedou ekonomikou, omezování daňových úniků, nesmyslných výjimek a neospravedlnitelných výhod pro vybrané, kterých se v minulých letech nastřádalo několik desítek.

Kritizovala jsem tady exministra financí Sobotku, ale je zapotřebí také

připomenout, že současný ministr financí, který působil jako ministr financí za Topolánkovy vlády, v průběhu svého působení na pozici ministra financí v letech 2006 až 2011 odpustil na těchto clech, daních, poplatcích, 40 mld. Kč.

Navíc náklady navrhovaných daňových změn nejsou rozloženy rovnoměrně a sociálně férově. Nijak se neřeší královské podmínky pro hazard a loterie všeho druhu, ve světě naprosto nevídané a netolerované. Ignoruje se katastrofální hospodaření některých státních podniků, jako jsou Lesy České republiky, i když má vláda dostatek podnětů například z NKÚ a v tomto případě i BIS, neřeší se hospodaření státních fondů, ze Správy státních hmotných rezerv si opět podle zprávy NKÚ udělal někdo výnosný byznys. To vše znamená miliardy korun, odkloněných, resp. rozkradených ze státního rozpočtu.

Členové NERVu jednoznačně doporučují nehybat neustále s daněmi, což odrazuje investory. Jen za posledních dvacet let, a to tady vskutku nepůsobily Věci veřejné, bylo více než 120 novel zákona o dani z příjmu.

Ptám se této vlády, kam vede tuto zemi, co nabízí za perspektivu. Stát nezvýhodňuje rodiny s dětmi, nezvýhodňuje vzdělání, práci a rozvoj společnosti, aktivita a rozvoj jednotlivce je naopak trestána zvýšením daní.

Opět podle ekonomů je perspektivou osekání státní správy a podpora vzdělávání, ale hlavně dopravní a komunikační infrastruktury, tedy přesně to, co požadovaly Věci veřejné, když byly ještě součástí koalice. Místo toho se však ve všech těchto zmíněných oblastech škrtá. Neškrtá se zdaleka tak snadno a tak efektivně právě ve veřejné správě, ve státní správě došlo k úspoře pouhých 600 mil. Kč, i když se má do roku 2016 ušetřit 12 mld. Kč. Ministerstvo financí dokonce nyní avizuje nárůst počtu úředníků o tisíc kvůli zvýšení agend.

Tato vláda šikanuje zaměstnance i zaměstnavatele, podnikatele a živnostníky, seniory. Seniorům – hovořili jsme o tom před chvílí – stát sníží valorizaci důchodů průměrně zhruba o 250 Kč měsíčně, potrestá ale zároveň i pracující seniory tímto balíčkem, protože jim odejme daňové zvýhodnění, nezavede mezigenerační solidaritu, aby motivoval občany v duchu pracovat a mít děti se vyplatí.

Jednotlivá opatření jdou proti sobě. Nehledě na reálný stav státních služeb, kvality života a standardu pro občany se podmínkami pro podnikání posouváme mezi země s vyššími daněmi. A pro co vlastně? Pro utkvělou představu jednoho člověka, který je plně odpovědný svou dvacetiletou kariérou za stav tohoto státu, za stav státního dluhu, za míru korupce a který potřebuje pouze dostát svému předvolebnímu strašení Řeckem, aby tuto zemi skutečně na řeckou cestu přivedl.

Apeluji na všechny v Poslanecké sněmovně, kterým není lhostejný osud této republiky, aby spolu s Věci veřejnými nezvedli ruku pro tento daňový

balíček. Nezvednout ruku pro tento daňový balíček neznamena nutně pád vlády, ale zvednout ruku pro tento daňový balíček znamená – tak jak varují ekonomové – propad ekonomiky.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic VV.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: S přednostním právem je dalším vystupujícím místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Přeji vám dobré odpoledne.

Já bych chtěl jenom zareagovat na zmínku, kterou řekla moje předřečnice ve svém vystoupení a která se týkala vlád sociální demokracie. Já si vzpomínám, že John Kenneth Galbraith, ten známý americký ekonom, napsal zajímavou knihu, ve které popisuje, jak každý americký prezident, jeho úspěch nebo neúspěch byl dán ani ne tak jeho výkonem, ale tím, co udělal jeho předchůdce. Takže on v té knize ukazuje, jak ekonomická sláva některých amerických prezidentů byla naprosto falešná, protože ekonomika funguje takovým způsobem, že vy většinou sklízíte plody a důsledky toho, co dělal někdo čtyři roky před vámi. A většinou když něco nového začnete, tak plody toho, co začnete, zase sklízíte ti, co přijdou po vás.

A proto bych rád reagoval na to, když jste tady zmiňovala Wikipedii, která uvádí rozpočtové schodky dosažené za vlády sociální demokracie a ministra financí Bohuslava Sobotky, že by tady mělo být pro přesnost uvedeno, že třetina prostředků, kterými ty schodky narůstaly, byly prostě dluhy Konsolidační banky, které byly přesně důsledkem politiky, která tady byla v souvislosti s kuponovou privatizací a s politikou, se kterou sociální demokracie neměla lautr nic společného. Podle mě je poměrně dost přesné, když řeknu, že to byla zhruba třetina, kterou tvořily dluhy konsolidační agentury.

Máte pravdu, že sociální demokracie může být dnes po právu viněna z toho, že ekonomický růst jsme do určité míry platili také schodkovým financováním, ale jenom část. Ale na obranu bych chtěl zopakovat to, co mi připadá zásadní. V době, kdy sociální demokracie končila, stejně jako ministr financí Bohuslav Sobotka, bylo celkové zadlužení České republiky zhruba na úrovni 28 %, pokud se nepletu. Dnes je to, nevím, 40 až 41 %. A co se týče deficitu státního rozpočtu, ten byl tehdy spolehlivě pod kritériem 3 % Maastrichtu. Takže v každém případě v roce 2006 země byla předávána ve stavu, který byl v evropských poměrech docela nevídaný. Tak nízké dlouhodobé zadlužení byste těžko v Evropě pohledali. Tak jaké zadlužení státu?

Důležité je, přátelé, že to, že jsme tehdy platili dluhy konsolidační agentury, nám vyčistilo banky, z čehož my vlastně dnes profitujeme. Když

přišla finanční a ekonomická krize, tak v České republice – rozumíte, tady se sklízí důsledky toho, co se dělo předtím. To vyčištění bank bylo klíčové pro to, že Česká republika měla velkou šanci krizi přestát, protože finanční krize se jí de facto netýkala. Naše banky byly v pořádku. Takže opět – my jsme zadělávali na to, co sklízeli ti, co přišli po nás.

Já se jenom přimlouvám za to, abychom ekonomiku vnímali jako proces, který je dlouhodobý a ve kterém je to prostě tak, že musíme zvažovat, jak vznikaly schodky deficitu jakékoliv vlády a jakou vinu na nich skutečně ten dotýčný nese. Mně to připadá, že Wikipedie v tomhle není docela kompetentní. Rozumíte, to není docela spolehlivé čtení, to jsou přesně ty jednoduché soudy, které jsou často nespravedlivé.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka Vít Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Já bych jenom chtěl fakticky reagovat. Za prvé si myslím, že je zapotřebí si jasně uvědomit, že jakékoli schodkové hospodaření je patologie a že se nemá žít na dluh a že žít na dluh, jestli má být aktuální, tak jediné v situaci, kdy se státní rozpočet dostane do nepredikovatelné situace, která neumožňuje krátkodobá tvrdá opatření, která by, kdyby byla jenom na té příjmové stránce, reálně vyvolala bohužel jediné situaci dalšího propadu státního rozpočtu. A nedá se upřít to, že v době, kdy jsme se objektivně nemuseli zadlužovat, tak bohužel právě tento zadlužovací trend začal.

Ale pan místopředseda má bezesporu pravdu v tom, že bylo velmi nezodpovědné, že pravicová vláda dále, místo aby obrátila ten trend, tak ho dále ještě zhoršovala a ještě více prohlubovala. Ale začátek té patologie je na začátku v momentu, kdy začaly schodkové rozpočty, a to už samo o sobě je špatně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Vracíme se k řádným přihláškám. Slovo má pan poslanec Jiří Paroubek, po něm je přihlášen pan kolega Ladislav Šinčl. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, vracíme se taky do reálného života, naštěstí ne do patologie. Doufejme, že to ještě chvíličku bude trvat, než se na tu patologii dostaneme.

Dovolte mi, abych v úvodu svého připraveného vystoupení reagoval improvizovaně na některé argumenty, které tady byly použity.

Především bych chtěl říci k vystoupení pana ministra financí, že je to velký zásah do daní. A je potřeba si uvědomit jednu věc, na kterou jsem upozorňoval při prvním čtení, že bude v krátké době následovat – v krátké, nebo delší odmlce – návrh, který je tím písmenem, jestli tohle je nějaké A,

tak to bude to zákonitě B, který bude úpravou daní v roce 2014. A souhrnně tyhle dvě změny budou největší změnou daňového systému od ustavení České republiky. Aspoň to, co o tom vím, co bylo publikováno. Možná že by se k tomu pan ministr chtěl vyjádřit, ale není to nutné. Zatím před sebou máme rok 2013, je to velký zásah a ještě o tom budu dále hovořit.

Myslím si, že pokud jde o debaty o ekonomice, že vyžadují jistou erudici, jistě znalosti. Paní poslankyně Klasnová prostřednictvím předsedající je krásná dáma, ale o té ekonomice ví málo. Pan poslanec Bárta prostřednictvím předsedající ví možná něco o patologii, ale o té ekonomice ví ještě méně. Řekl bych, že by bylo dobré, aby promluvili s těmi lidmi, kteří jim připravují projevy.

Já bych jenom uvedl pár takových čísel. V době, kdy jsem byl v letech 2005 a 2006 českým premiérem, byly růsty DPH v tom jednom roce, paní kolegyně, 6 %, ve druhém 7 %. Souhrnně za ty dva roky byl schodek státního rozpočtu 153 mld. korun. Určitě by někdo omdlel, kdyby si trochu nerozklíčoval toto číslo. Z toho 91 mld. korun představovaly rezervy v rozpočtu, které byly zkonsumovány v dalších letech, aby vylepšily v dalších letech rozpočty, které by jinak vypadaly v realitě hůře. A 40 mld. korun, o tom tady hovořil pan místopředseda Zaorálek, byly peníze, které v těch dvou letech byly použity ke krytí ztráty konsolidační agentury. Takže ten čistý dluh, o který to vzrostlo v roce 2005 a 2006, nebo v těch dvou letech, byl 20 mld. To jenom tak na okraj.

Jinak já vítám smysl pro humor a zábavu. Slovní pyrotechnika a ohňostroj Věcí veřejných mě skutečně uchvátily v tom předchozím bodě. Pak jsem si všiml, že jejich jeden hlas rozhodl o stojedničkové výhře vládní koalice. Já gratuluji, je to skutečně zajímavá politika. Jen tak mimochodem... (Hlas z lavic VV: To byl Škarka!) A to je taky váš bývalý člen. Včerejší burleska Věcí veřejných umožnila vládě konsolidovat pozici, to si tady velmi bystře povšiml předseda klubu TOP 09. V tom jsem viděl trošku neprozíravost, že to říká. Říkal jsem si, že neprozíravost vládní koalice, že tedy upozorní Věci veřejné, že by možná bylo dobré spíš rozstřílet zákon o církevních restitucích než využívat čas tím způsobem jako burlesku. Takže myslím, že Věci veřejné svou obstrukcí, kterou chápou jen ony samy, umožnily vládě taktický ústup. Takhle se prostě politika nedělá, rozhodně ne opoziční politika. To tady chci říct veřejně, protože to, co se tady stalo včera, bylo strašlivou kompromitací českého parlamentarismu. Jestli to někdo chápe jinak, tak já to tady říkám zcela nahlas. Nechápu, proč jsem tady u toho seděl, protože skutečně jestli se na to dívaly asi desítky tisíc lidí, tak si musely odplivnout před českým parlamentem ještě více než obvykle. Myslím, že bychom se měli nad těmi věcmi každý z nás zamyslet, co ještě třeba občané snesou.

Ale teď zpátky k tomu připravenému textu, kde chci hovořit k tomu

zákonu. Vlastně projednáváme dnes po krátké době znovu soubor opatření, která mají být přijata za účelem snížení schodku veřejných rozpočtů a státního rozpočtu na příští rok. Ministr financí tvrdí, a já mu v tomto věřím, že pokud to nebude přijato v této podobě, tak ten schodek 100 mld. korun je prostě chiméra, 100 mld. korun, které má namalováno v rozpočtu pro příští rok.

Především chci říci, že je nehorázné, že místo toho, abychom se věnovali řádné agendě a návrhům, které jsou ve fázi projednávání, premiér hrozí koaličním poslancům demisí, pokud nebudou na program jednání zařazeny a schváleny Senátem zamítnuté návrhy zákonů. Kdyby někdo pochyboval o slovech premiéra, já je připomenu. Ve čtvrtek 30. 8. pan premiér prohlásil: pokud nebudou schváleny reformní zákony, odmítám být v čele vlády, která je jen pro to, aby byla. Tolik citace.

To je, dámy a pánové, podle mého názoru ze strany předsedy vlády – a připomeňme si, že to je vláda, kterou odmítá zhruba 85 % občanů – naprosto nepřijatelné vyjádření a vlastně je to vydírání poslanců. Vláda v čele s premiérem je odpovědná této Sněmovně, není tomu naopak. Pan premiér by to měl vzít na vědomí. Své vyhrožování odchodem z funkce, implicitně tedy vyhrožování mimořádnými volbami, já chápu, že některým poslancům vládní koalice to může být nepříjemné. Premiér Nečas je odůvodňuje tím, že bez schválení balíčku daňových změn by nebylo možné pokračovat ve fiskální konsolidaci a další existence vlády by neměla smysl. Obávám se, že je-li smyslem existence této vlády rozpočtová odpovědnost, pak tato vláda vůbec neměla vzniknout. Její hlavní protagonisté pánové Nečas s Kalouskem přece seděli v Topolánkové vládě, které se přesně před pěti lety podařilo s účinností od 1. ledna 2008 prosadit reformní balík založený na snižování daní z příjmů a pojistného, který připravil veřejné rozpočty každoročně zhruba – o tom už jsem dneska jednou hovořil – o 80 až 90 mld. korun.

V této souvislosti chci připomenout panu ministru financí, který často hovoří o nutnosti snižovat strukturální deficit, že v tom roce 2007, na který připravovala rozpočet ještě vláda pod mým vedením, skončilo hospodaření veřejných rozpočtů strukturálním schodkem 1,3 % hrubého domácího produktu.

Pamatujme si to číslo. Nešlo jen o dobře zpracovaný reálný a přitom mobilizační státní rozpočet roku 2007, ale také o to, že v té době byl dobře nastavený daňový systém.

Daňová reforma Topolánkovy vlády uplatněná od roku 2008, jejímž cílem měla být stabilizace veřejných rozpočtů, prohloubila v roce 2008 strukturální deficit na 3,3 %. Čili 1,3 – 3,3. V roce následujícím, to už byl rok krize, to je jistá polehčující okolnost, pak skončilo hospodaření vlády dokonce rekordním strukturálním deficitem 5,1 % hrubého domácího produk-

tu. Jestliže tedy dnes ministr financí mluví o potřebě snižovat strukturální schodek, napravuje pouze to, co Topolánkova vláda svou neodpovědnou rozpočtovou politikou způsobila. Víím, že jsou to čísla, kterým laická veřejnost nevěnuje příliš pozornost. Jsou tak trošku pod pokličkou, ani my o nich tady často nehovoříme. Ale je potřeba je tady pro úplnost říci. Připomenout je ekonomickým analytikům, kteří by s nimi měli často pracovat.

Bohužel, Nečasova vláda v chybné rozpočtové politice pokračuje dál. A můžeme jen spekulovat, zda je to dáno ideologickou předpojatostí této vlády, její naprostou bezradností a neschopností, nebo jestli jí jde dokonce o záměr. Vláda snižuje strukturální deficit uskutečňováním opatření, v jejichž důsledku dochází k bezprecedentnímu přesunu těžiště daňového inkasa od zdanění příjmů a majetku k daním ze spotřeby. Nekončícím zvyšováním DPH. Když jsem odcházel z úřadu premiéra začátkem září 2006, byla nižší sazba DPH 5 %, teď je to již 14 %. A my tady máme v podstatě dvě možnosti – buďto těch 15 %, což je hodně, to je trojnásobek sazby, která byla před šesti let, anebo dokonce 17,5 %. Čili nekončícím zvyšováním DPH a spotřebních daní vláda dramaticky zvyšuje relativní daňovou zátěž u středně- a nízkopříjmových skupin obyvatelstva – tedy rodin s dětmi, zaměstnanců veřejného i státního sektoru, důchodců, nezaměstnaných a sociálně potřebných, z nichž desetitisíce každý rok rozšiřují počty lidí pod hranicí chudoby. Přesto je strukturální deficit nadále výrazně vyšší než v již zmiňovaném roce 2007. Tomu se říká debakl fiskální politiky pravicových vlád.

Zdražování a pokles reálných příjmů širokých vrstev se logicky projevuje v klesající spotřebě domácností, které svou napjatou rozpočtovou situaci řeší odkládáním zbytných výdajů, nákupů předmětů dlouhodobé spotřeby nebo jezdí za levnějšími nákupy běžného zboží do zahraničí. Uvedl jsem již dnes příklad nákupů potravin v Německu. V základním spotřebním koší nákup v německém supermarketu vyjde o třetinu levněji než v českém supermarketu, byť důchody jsou v Německu dvaapůlnásobně vyšší a platy jsou třiapůlnásobně vyšší.

Musím říci, že mě nepřekvapilo, že zvýšení DPH o čtyři procentní body nepřineslo do rozpočtu za první pololetí žádné dodatečné příjmy, přestože vláda očekávala, že tak získá za celý rok navíc 23 mld. Platí totiž obecně jev, kterému se říká cenová pružnost, a obvykle se s ním seznamují studenti již druhého ročníku ekonomických vysokých škol. Bohužel, experti na Ministerstvu financí na to pana ministra neupozornili, respektive sami pracovali s chimérou.

Je pro mě už ale naprosto nepochopitelné, že vláda při této zkušenosti hodlá ve svých experimentech s DPH pokračovat dál. Zmínil jsem už v předchozím bodu jednání Poslanecké sněmovny kartelové dohody a

monopolně vysoké ceny. Vláda k tomu přispěla svou naprostou lhotejností k deformovanému tržnímu prostředí. Připomenu, že se nejedná jen o potraviny, tam jsem uvedl nižší DPH na potraviny, 14 % u nás, v Německu 7 %, ale to mi přeci nevysvětluje ten rozdíl, diskrepanci zhruba třetinu v cenách v německém a českém supermarketu. Ale my máme v relaci k platům a důchodům vyšší také bankovní poplatky, vyšší ceny energií, vyšší ceny poplatků za mobilní telefony, za internet, za vodné a stočné. Tedy můžeme hovořit o drahotě.

Ačkoli se nám někteří členové vlády snaží namluvit, že původ hospodářského poklesu české ekonomiky je v krizi eurozóny, hlavní příčinou, proč česká ekonomika nastoupila na sestupnou dráhu ekonomického poklesu, je vládou ordinovaná fiskální restrikce v podobě navyšování nepřímých daní a nekoncepčních škrtů ve státním rozpočtu. Ve druhém čtvrtletí podle předběžných údajů klesl hrubý domácí produkt v meziročním srovnání o 1,2 %, zatímco pro Českou republiku klíčová německá ekonomika zvýšila svou výkonnost o 1 %.

Tady bych se rád zastavil. Pamatuji doby v roce 2005 a 2006, kdy německá ekonomika tak tak rostla, někde do jednoho procenta, a my jsme měli růsty 6 až 7 %. V minulém roce německá ekonomika rostla, ta obří ekonomika rostla o 3 %, v předchozím roce o 3,7 %. Hrubý domácí produkt stoupá také v sousedním Rakousku, i když to nejsou žádné zázraky, ale není to pokles. V Polsku zatím rostla ekonomika tempem 2,4 %, na Slovensku se dotýká hranice 3 %. Česká republika je jedinou z uvedených zemí, která dosud nepřekonala předkrizovou úroveň hrubého domácího produktu z roku 2008.

Dámy a pánové, myslím, že ve světle těchto faktů nemůže nikdo zpochybnit tezi, že recese české ekonomiky má jedinou příčinu – a tou je chybná hospodářská politika vlády. Její snahy o snižování deficitu za každou cenu nepromyšlenými rozpočtovými škrti, které omezují hospodářský růst, a tím i příjmy veřejných rozpočtů, které se zpětně stávají příčinou deficitu. Je to začarovaný kruh. Vláda tak přichází znovu a znovu s dalšími rozpočtovými škrti a zvyšováním daní těm, kteří už nemají kde brát. Měla by si už konečně otevřeně přiznat, že její rozpočtová politika a recepty na ozdravení veřejných financí skončily naprostým debaklem. Vláda prostě musí od základu změnit svou hospodářskou strategii. Měla by urychleně zpracovat akční protikrizový plán a předložit materiál obsahující opatření na podporu hospodářského růstu, který zajistí rozpočtu potřebné příjmy.

Dovolte mi na tomto místě znovu krátce opakovat aspoň hlavní oblasti, na které by se vláda měla zaměřit. Vzhledem k ne úplně předvídatelné situaci v Evropské unii a zejména Evropské měnové unii a ke zpomalování tempa růstu německé ekonomiky bychom se neměli spoléhat na to, že nám z problémů budou i nadále pomáhat exportní podmínky a jenom export do

Evropské unie. Čísla o vývoji průmyslu za druhé čtvrtletí hovoří v tomto směru jasně. Je proto potřeba zastavit pokles reálných příjmů obyvatelstva a podpořit spotřebitelskou poptávku. To znamená skončit se zvyšováním DPH a spotřebních daní, zastavit ožebračování seniorů omezováním valorizace penzí a zajistit alespoň mírný reálný růst platů zaměstnanců veřejného sektoru.

České vývozce je pak třeba podpořit posílením kapitálu EGAP, České exportní banky i Českomoravské záruční a rozvojové banky a diverzifikovat zahraniční obchod směrem k dynamicky se rozvíjejícím trhům, jako jsou země BRICS.

Vláda by měla upravit systém investičních pobídek s cílem přilákat investory především do hospodářsky zaostávajících regionů a mikroregionů se strukturálními problémy a s dlouhodobě vysokou nezaměstnaností, jako je Ústecký kraj a Moravskoslezský kraj.

Dále je nezbytné s využitím zdrojů evropských fondů, Evropské investiční banky a PPP projektů, tedy projektů partnerství veřejného a soukromého sektoru, zvýšit veřejné investice do oblasti s vysokým multiplikačním efektem, tedy do výstavby a modernizace dopravní infrastruktury, životního prostředí a dalších veřejných staveb, například nemocnic či domovů pro seniory.

Prostřednictvím státních programů pak vláda může podpořit výstavbu komunálních nájemních bytů, aniž by to byl nějaký velký zásah do fiskální politiky státu. Viděl jsem třeba v Anglii takové projekty, které se prakticky obešly bez veřejných dotací, bez dotací z veřejných rozpočtů, tedy komunálních nájemních bytů, výstavbu startovacích bytů i bytů sociálního charakteru. Stavební produkce zaznamenala ve druhém čtvrtletí další meziroční pokles o více než 5 % a podle údajů o počtu stavebních zakázek a vydaných stavebních povolení, které klesly meziročně zhruba o pětinu, stavebnictví není ještě zdaleka na dně. To dno nás ještě čeká. Jak hluboko bude, to ještě uvidíme. Vláda má nástroje, kterými může propad stavebnictví významně zmírnit. Chybějí zkrátka vládní programy na podporu třeba bytové výstavby, tak jak jsem to naznačil.

Současně je možné učinit opatření na posílení příjmů státního rozpočtu. Vláda ale musí hledat prostředky tam, kde jsou, to znamená obnovit standardní systém progresivního zdanění s několika daňovými pásmy, ochrání přitom malé a střední české podniky, zavést více sazeb daně z příjmů právnických osob pro podnikatelské subjekty s různou tržní silou – to je ta ochrana malých a středních podniků, protože ty by mohly zůstat se sazbou, která je nyní, ale velké podniky oligopolního charakteru, ty by mohly mít vyšší daňovou sazbu. Omezit možnost uplatnit odpočet DPH při nákupu osobního automobilu pro účely podnikání do určité výše, například 1,2 mil. korun. Myslím si, že je neospravedlnitelné, když v tuhle chvíli je možné od-

pisovat například Rolls-Royce či Maserati jako automobil pro podnikatelské účely. Tady jde o to, abychom podnítili, abychom podpořili domácí výrobu, auta českých výrobců. Obnovit daň z dividend a zavést daň z finančních transakcí. V této souvislosti musím říci, že nerozumím ministru financí, který zavedení daně z finančních transakcí odmítá s argumentem, že by se taková daň promítla v cenách bankovních produktů a v konečném důsledku dopadla na klienta.

Pane ministře, myslím, že zvýšená sazba DPH na potraviny a léky také významně dopadá na spotřebitele. Ten skutečně zásadní rozdíl mezi potravinami, léky a bankovními produkty snad všichni cítíme. Zatím českým bankám až snad na výjimku zisky často velmi výrazně rostou.

Dámy a pánové, ale kdyby to byly české banky a zisky zůstaly doma, ale ony často odplývají jako dividendy, aby řešily finanční situaci mateřských bank.

Dámy a pánové, uvedl jsem jen některá z opatření, která Národní socialisté představili k veřejné diskusi ve svém protikrizovém plánu pod názvem Proti recesi, nezaměstnanosti a deficitu státu. NERV mlčí, doufám, že časem začne mluvit.

Navrhované zvýšení sazeb DPH a změny v oblasti příspěvku a doplatku na bydlení negativně dopadnou do životní úrovně nízko- a středněpříjmových skupin obyvatelstva, což nejenže způsobí řadě domácností existenční potíže, ale bude to znamenat další pokles spotřeby s negativním dopadem na hospodářský růst a výběr daní. Materiál neobsahuje žádná prorůstová opatření. Navrhované změny jsou navíc nekonceptní, a protože jde v mnoha případech o opatření dočasná, znepřehledňují daňový systém, čímž komplikují život podnikatelským subjektům. Z těchto důvodů budu i tentokrát hlasovat proti přijetí návrhu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dalším přihlášeným je pan poslanec Ladislav Šincl. Po něm bude hovořit pan kolega Michal Doktor. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Vážení členové vlády, vážený pane ministře, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji, abych se vyjádřil k balíčku rozpočtových opatření, kterými chce vláda dle důvodové zprávy dosáhnout v následujících letech konsolidace veřejných rozpočtů. Tento návrh je dle mého názoru klíčový a negativně ovlivní životy deseti milionů obyvatel České republiky a také negativně ovlivní hospodářský vývoj naší země v příštích letech.

Dne 16. 8. 2012 na své 25. schůzi Senát České republiky tento návrh zamítl. Zcela oprávněně, ale k tomu až za chvíli.

Tímto návrhem chce ministr financí podle důvodové zprávy zbrzdít zadlužování státu, které paradoxně sám z velké části za uplynulé období minimálně šesti let sám pomáhal způsobit. Fakta jsou totiž taková, že za vlády ODS i TOP 09, a budme spravedliví i zčásti za vlády Věcí veřejných, dluh České republiky nastoupal až na 1,678 bil. korun, což je v současné chvíli téměř 44 % namísto 28 % vůči hrubému domácímu produktu v roce 2006, kdy vládla sociální demokracie. Vládní dluh byl na konci roku 2006 802,5 mld. korun a dnes je veřejný dluh, jak jsem již řekl, 1,678 bil. korun. To pro paní poslankyni Klasnovou. Ale to jí snad již vysvětlil pan poslanec Luboš Zaorálek. Smutné je to, že to vše zaplatí především důchodci a zaměstnanci a doplatí na to i rodiny s dětmi.

Tento balíček obsahuje řadu různých opatření. Je to taková prapodivná směs, která obsahuje vcelku zajímavé návrhy, jako je například zrušení stropu na zdravotní pojištění, růst daně z příjmů nad 100 tisíc korun, takzvaná solidární daň a tak dále.

I přes některé pozitivní návrhy, které se vyskytují v tomto návrhu, se zde vyskytují i body, které dle mého názoru jsou špatně. Jde zejména o navýšení DPH. Zejména jde o zvýšení její snížené sazby. Podle nových plánů této vlády by další zvýšení mělo mít největší přínos pro státní rozpočet. Novým předpokladem, novým plánem je to, že by toto mělo přinést až plus 16 mld. korun. Jenže může to být zase všechno úplně jinak. Jak praví klasik, šedá je teorie, zelený je strom života. Média v pondělí 2. července totiž informovala, že za první pololetí roku 2012 stát vybral na DPH méně než v prvním pololetí roku 2011. Inkaso DPH za první pololetí roku 2012 představovalo 92,1 mld. korun, to je 41,6 % rozpočtu, což je o 6,9 procentního bodu nižší plnění než v červnu minulého roku. Inkaso DPH meziročně kleslo o 2,5 mld. korun, to je o 2,6 %.

Důležité je upozornit na fakt, že státní rozpočet počítal s růstem o 15,5 % proti skutečnosti roku 2011, což měla ovlivnit především novela zákona o DPH, která zvýšila sníženou sazbu daně z přidané hodnoty z 10 % na 14 % s účinností od 1. ledna 2012. Vypadá to, že asi soudruzi z Ministerstva financí v čele s panem ministrem někde udělali chybu. Ministerský předpoklad růstu o více než 15 % vypovídá o čistě matematickém přístupu k výnosu z daně.

Vyšší daň rovná se pravděpodobně vyšší výnos. Pamětníci možná vzpomenu, že s podobnou situací jsme se setkali už v nedávné minulosti, kdy Ministerstvo financí prosadilo zvýšení spotřební daně z benzínu a nafty. Byť se podle záznamu z mýtných bran zvyšuje počet kamionů projíždějících Českou republikou, poklesl počet těch, kteří tu tankují. Stát tak na spotřební dani nevybírá více než dříve.

Dovolím si připomenout, že tehdy začala platit již mnohokrát zmiňovaná Lafferova křivka, která ukazuje vztah průměrné míry zdanění k celkovému

objemu vybraných daní, tj. k příjmům státního rozpočtu, resp. veřejných rozpočtů. Z křivky je patrné, že celkový objem vybraných peněz roste pouze do určité kritické meze míry zdanění a při dále rostoucí míře zdanění objem vybraných daní klesá. Pojem sazba zde můžeme ztotožnit s pojmy míra zdanění nebo daňová kvóta. To platí i dnes.

Z vládního návrhu je v části DPH jasně vidět, že na Ministerstvu financí usoudili, že nejlepší bude zvýšit daně tam, kde člověk nemůže jen tak lehce uniknout jako třeba pro pohonné hmoty do ciziny. Zdražit zboží denní spotřeby, především potraviny, léky atd., se jim proto jevílo být jako nejjednodušší. Z těchto komodit není jen tak snadného úniku.

Zvýšení DPH z potravin, léků apod. by samo o sobě mohlo teoreticky přinést vyšší výnos. Teoreticky. Problém je v tom, že tvůrci z Ministerstva financí akorát tak trochu zapoměli, že zvýšením těchto nákladů odebrali domácími zdroji na nákup ostatních komodit ve zvýšené sazbě DPH. Důsledky tohoto dalšího zvýšení snížené sazby DPH jsou jasně vidět už nyní. Poplatník prostě reagoval tak, že si utáhl opasek a začal šetřit. Například za nákup drogerie, oblečení, elektroniky, automobilů či za investice do stavebnictví se utratilo v přepočtu na obyvatele o 8 tis. korun méně než ve stávajícím období loni. Snižuje se spotřeba domácností a utratí se logicky méně, než ministerstvo čekalo.

Dalším důsledkem neustálého zdražování potravin a léků, zvyšování nákladů na bydlení je to, že nízkopříjmové skupiny obyvatelstva, jako jsou rodiny s malými dětmi, senioři či osoby zdravotně postižené apod., začínají kupovat to nejlacnější. Kupují málo kvalitní potraviny, jen aby přežili. Toto postupně ohrožuje jejich zdravotní stav a to v budoucnu může mít logicky zase dopady na zvýšené náklady ve zdravotnictví. Asi se budu opakovat, ale dramaticky se současně zvýšil počet lidí, jimž se opravdu vyplatí jet raději na nákup do Německa, Rakouska či Polska.

Pan ministr ve svých dosavadních vystoupeních se snažil odklonit naši pozornost k sazbě základní, kde rozdíly v okolních sousedních zemích jsou minimální a k žádnému masivnímu přeshraničnímu obchodu potravin a dalšího zboží za sníženou sazbu prý nedochází a vlastně je vše v nejlepším pořádku. Sdílel nám tehdy, že Česká republika má 20 %, Německo má 19 %, Polsko 23 %, Slovensko 20 %, Rakousko 20 % a je to vlastně všechno úplně v pohodě. Snažil se nás zde také přesvědčovat, že jestli je v zahraničí zboží levnější, tak je to asi z jiných důvodů než z důvodu daňových vlivů. Bohužel je to zase vše jinak. Pro úplnost mi dovoďte uvést, že DPH např. na potraviny je ve Velké Británii 0 %, Lucembursku 3 %, Španělsku 4 %, v sousedním Polsku 5 %, Belgii 6 %, v Nizozemsku 6 %, v sousedním Německu 7 %, ve Slovinsku 8,5 %, v Itálii 10 %, v sousedním Slovensku 10 %, v Rakousku 10 % a u nás se navrhuje 15 %.

V této souvislosti musím upozornit i na to, že další nárůst sazby DPH u

potravin může zvýšit jejich tuzemské ceny nad úroveň sousedních států, čímž logicky vznikne možnost jejich významnějšího dovozu v rámci jednotného tržního prostoru zemí Evropské unie. Dopad na naše výrobce by znamenal další snížení výrobních a odbytových možností.

Vláda se dalším zvýšením DPH zkrátka rozhodla jít nadále cestou dalšího snižování životní úrovně občanů naší země a pomocí nejjednoduššího řešení rychle naplnit prázdnou kasu, jak už jsem dnes uvedl, především hlavně z peněženek našich nejpotřebnějších. Za tři roky tak chce tímto vytáhnout z kapes rodin až 54 mld. korun. Smutné je to, že toto vše je bez jasné koncepce, bez propracované daňové politiky, bez kvalitní fiskální strategie, bez ohledu na současný hospodářský vývoj země.

Jasně říkám, že s tímto navyšováním DPH nesouhlasím. Proto asi budu označen panem premiérem za ekonomického debila, jak je ostatně jeho zvykem, když s ním někdo náhodou nesouhlasí. S tím mají určité někteří kolegové v tomto sále svou osobní zkušenost.

Ekonomická praxe ale prostě ukazuje, že od jisté úrovně je zvláště zvyšování DPH kontraproduktivní. Poplatník si najde alternativy v případě vysokých nepřímých daní, nakupuje jinde nebo v případě zvýšení přímé daně tzv. optimalizuje svoje příjmy nebo je vůbec nepříznává. Je to vlastně i logické a vcelku pochopitelné, neboť lidé vidí současný enormní rozsah korupce, nemají sebemenší chuť platit stále vyšší daně. Koruna nezaplacená je totiž v jejich myšlení tzv. koruna neukradená. Když se zákazník s řemeslníkem dohodnou na dodávce bez papíru, ušetřených 20 % může jít na nákup něčeho rozumného v rámci rodinného rozpočtu, nikoliv na předražená letadla CASA, nikoliv na pochybné církevní restituce, nikoliv na Opencard, nikoliv na tunel Blanka nebo na kterýkoliv z dalších veřejných tunelů.

Jak už jsem řekl, asi udělali pan premiér a pan ministr financí někde chybu. Naše země neroste. Jsme už řadu měsíců v recesi, ačkoliv naši sousedé vykazují několikaprocentní hospodářský růst. Výsledky za první kvartál 2012 jsou zajímavé. Česká republika minus 0,4 %, Německo plus 1,7 %, Rakousko plus 2 %, Polsko dokonce plus 3,6 % a Slovensko plus 3 %. Jak je to možné? Jak je to možné, pokud tato vláda skutečně dělá odpovědnou a správnou hospodářskou politiku, že všichni sousedé kolem nás rostou a mají kladný přírůstek hrubého domácího produktu a Česká republika ekonomicky klesá? Odpověď je jasná. Je to důsledek chyb politiky Nečasovy vlády. Škrty a špatně nastavený daňový systém k tomu výrazným způsobem přispěly.

Je potřeba si, pane ministře financí a pane premiére, uvědomit, že zvyšování těchto daní naší fiskální situaci nespraví. Je jasně vidět, že pan ministr financí tápe a potřebuje asi poradit.

Jsou myslím i jiné cesty, které by fiskální situaci mohly pomoci. Jde

např. o zavedení tzv. daně Robina Hooda. Nebojte, nejde o daň Robina Hooda z Čeladné alias mého ctěného kolegy Pavla Lukši, ale o zavedení daně z finančních transakcí tak, jak to udělal např. bývalý prezident Francie Sarkozy, který tuto daň navrhl ve výši 0,1 %.

Nový francouzský prezident, pro zajímavost, se rozhodl tuto daň zdvojnásobit na 0,2 % a zavést ji na všechny veřejně obchodované společnosti s tržní hodnotou vyšší než 1 miliarda eur. Česká vláda tuto daň naopak razantně odmítá. Falešně argumentuje tím, že by banky tuto daň v důsledku přenesly na koncové uživatele, čili na klienty. Jako obvykle to není pravda a já si kladu otázku, proč se k takovému zajímavému návrhu tak negativně pan premiér a pan ministr staví. Co se za tím skrývá? Že by lobby silných finančních skupin? Finanční transakcí se totiž rozumí výměna finančních nástrojů mezi bankami nebo jinými finančními institucemi. Podle Evropské komise mezi takové finanční nástroje patří cenné papíry, dluhopisy, akcie a deriváty. Daň by se tedy neplatila za běžné transakce, kdy například bankovním převodem se platí nájemné. Nepatří sem transakce, kterým se obvykle věnují retailové banky ve svých vztazích s domácnostmi a podniky, pokud nejde o prodej nebo nákup dluhopisů nebo akcií.

Další cestou vylepšení fiskální situace by mohlo být například vytváření většího tlaku, aby se vyčerpaly všechny peníze, které jsou z EU k dispozici. Pak by se nemuselo hýbat se sazbami daní tak neohrabaně, jak se to děje. Takových návrhů by se našla celá řada, ale fakt nechci zdržovat. To si nechám na jindy.

V závěru si dovoluji ještě jednu malou poznámku. V souvislosti s tímto předkládaným návrhem a úpravou nepřímých daní jsem se ve chvílích volna iniciativně začel do volebních programů jednotlivých politických stran koalice, které jsou zde v Poslanecké sněmovně zastoupeny. Toto je poučné zejména v současné době, v době, kdy se blíží další volby, tentokrát krajské, kdy jednotlivé politické strany slibují občanům různé věci ve svých volebních programech. Je z nich naprosto jasné, že volební sliby některých stran zůstaly jen sliby a realita je úplně jiná. Možná i proto, aby bylo asi co slíbovat příště. Takže volební program ODS, strana 17 – zde je jasně uvedeno, že zabrání zvýšení daní. Zachováme daňové paušály pro živnostníky i po roce 2010. Volební program TOP 09, část hospodářská politika, oddíl 3. Zde se píše, že se nechce daně zvyšovat. A volební program koaliční strany LIDEM? Ten nikde není jednoduše proto, že tato vládní koaliční strana, která drží tuto vládu nad vodou, do Poslanecké sněmovny v minulých volbách nekandidovala, a přesto má snad více ministrů než členů.

Myslím, že by bylo docela férové, kdyby zde vystoupili předseda vlády a ministr financí Kalousek a omluvili se. Ne nám levicovým poslancům, ale vlastním pravicovým voličům, kteří uvěřili vašim volebním

slibům, kteří vás volili proto, že jste slibovali, že nebudete zvyšovat daně. Také byste se mohli omluvit i sociálně demokratickým voličům, které jste donutili, aby to všechno zaplatili prostřednictvím vyšší DPH.

Závěrem bych chtěl požádat především poslankyné a poslance z pravicové části spektra Poslanecké sněmovny, aby při závěrečném hlasování používali zdravý rozum a zastavili tento pokus včas, než to dále poškodí Českou republiku, než to dále poškodí občany našeho státu.

Děkuji všem slyšícím poslancům a poslankyním za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď bych požádal pana poslance Michala Doktora, dalšího přihlášeného. Pak je tu ještě devět dalších přihlášených do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Doktor: Hezké odpoledne, dámy a pánové. Budu se snažit být stručný a neopakovat některé věci, které jsou buď notoricky známé, anebo už zazněly v řeči předřečníků. Na druhou stranu cítím povinnost vyjádřit se k hlasování, k opakovanému hlasování o návrhu balíčku, který se tváří být balíčkem úsporným, stabilizačním, ale jehož nemalá část, nemalý základ stojí na konceptu zvýšení daní v ČR.

Po mém soudu se zcela nesprávně, resp. asi chybně než nesprávně, orientuje veškerá pozornost na návrh na zvýšení DPH. Já mám za to, že daleko kontroverznější je součet efektů vyvolávaných tam, kde se dá předpokládat sčítání negativního vlivu na ekonomiku – například zvýšení daně z přidané hodnoty a návrhu na zvýšení daně z převodu nemovitostí a podobných jevů. Nicméně dovoluji, abych se vyjádřil popořádku ve struktuře připraveného projevu, resp. připravených poznámek.

První poznámkou je poznámka ke včerejšímu komentáři zde nepřítomného ministra zahraničí pana Karla Schwarzenberga. Ten komentář se nemůže týkat mne, protože můj postoj k této věci je znám déle než půl roku, stavím se k tomuto konceptu odmítavě od samého začátku projednávání v Poslanecké sněmovně a mé názory nemohou být pro nikoho překvapením. Ale ohrazuji se důrazně, a právě proto, že se jeho slova týkají názorů a postojů jiných poslanců, se ohrazuji proti tomu, aby bylo někomu vyhrožováno, že s ním bude zacházeno a že k němu bude přistupováno jako ke zrádci. Poslanci českého parlamentu skládají slib a jsou povinni respektovat Ústavu ČR a zákony ČR. Myslím, že neskládají slib volebnímu programu TOP 09, neskládají slib věrnosti a respektu k zákonu ani ke konceptu vládního programového prohlášení a je samozřejmě na každém z nich, aby případnou změnu svých postojů odůvodnili svým voličům a prokázali ve svých postojích jistou míru konzistence. Možná že někteří mohou být překvapeni změnou názoru některých poslanců, ale vyprošují si,

aby bylo někomu vyhrožováno, že s ním bude zacházeno jako se zrádcem! Nebo se snad mají poslanci bát toho, že tu jim někdo najde v autě kolt, tu je někdo obviní z nekalých úmyslů, tu někdo vyrobí na policii obvinění z trestné činnosti? Mám pocit, že těch věcí, těch násilných prvků, pohrůžek, které jsou dávány do souvislosti s Policií ČR, resp. trestním řádem a trestními pravomocemi v ČR právě v souvislosti s politickými postoji, je už příliš mnoho a celkové politické atmosféře to rozhodně nesvědčí.

Chci vysvětlit svůj postoj, i když opakuji, ten postoj je stále stejný a myslím, že jej vysvětluji konzistentně mnoho měsíců. Považuji za správný onen manévr, který přesouvá daňovou zátěž ze zdanění práce do zdanění spotřeby. Tento manévr má ale své limity: koupěschopnost obyvatelstva, růst ekonomiky, případný nesoulad mezi příliš velkou inflací a stagnujícími příjmy domácností – a onen limit, limit tohoto potenciálu, schopnosti ekonomiky veřejných rozpočtů vybírat na daních více skrze zdaněnou spotřebu, se v realu prokazuje, a upozornila na to řada mých předřečníků a myslím, že je zbytečné to tady opakovat. Veřejné rozpočty ČR, přestože došlo pro rok 2012 k velmi razantnímu zdanění spotřeby, růstu dolní sazby daně z přidané hodnoty z 10 na 14 %, nevybírají ani to, co vybíraly v předchozím roce. Nebýt mimořádného výnosu nové daně ve zdanění loterií v celkovém výnosu za osm měsíců letošního roku ve výši 3,8 mld. korun, byl by výběr daní v ČR za osm měsíců absolutně stejný jako v roce předchozím.

Já jsem v několika vystoupeních v červnu, v červenci, v květnu varoval před těmito údaji a to jsou realie, které mě vedou k velké obezřetnosti za prvé nad odhady Ministerstva financí a za druhé k důvěře na onen připravovaný manévr. Ministerstvo financí už opravovalo své odhady několikrát historicky, v uplynulém roce dvakrát. Muselo tak učinit i v letošním roce. Výslednicí oprav, těch korekcí v očekávaných příjmech, musí být další úsporná opatření a o tom byla veřejnost informována.

Proč si myslím, že vláda nemůže alespoň prozatím a v takovémto rozsahu uvažovat o zvýšení daní. Protože nevyužila veškerý potenciál pro úspory, které mohly být včas přijaty jako změny zákonů, a myslím, že vláda není v úzkých, že by takový koncept musela vymýšlet ze dne na den. Odvolávám se na slova pana náměstka ministra financí, prvního náměstka pro daně pana Ladislava Minčíče, která pronesl minulý týden, nevím přesně, který den, ale v projektu Události. Nebudu jistě doslovně citovat, ale v jeho odpovědi lze nalézt tato slova: Ministerstvo financí připravovalo a bylo připraveno pokrýt celý požadovaný manévr, který potřebovalo pro sestavení rozpočtu se schodkem nikoliv vyšším než 100 miliard výhradně z úspor. Jenom proto, že ministři vlády odmítli navrhované úspory, byla vláda, resp. Ministerstvo financí přinuceno pracovat s konceptem zvýšení daní. Žádám tedy ministra financí pana Miroslava Kalouska, žádám prvního

náměstka pana Minčíče, nominovaného za ODS, aby tento koncept úspor přinesli znovu zpět, vláda jistě není v úzkých, vláda nemusí rezignovat, vláda nemusí zvyšovat daně, a aby vláda pod tlakem okolností nevyběru peněz zvažila tento manévr ještě jednou. Až vláda vyčerpá veškeré možnosti úspor, ať prosím, nebude-li zbylí, uvažuje například o zvýšení některých typů daní a prosím, ať velmi váhá nad součtem některých efektů, ke kterým dojde například oním zmiňovaným manévrem v oblasti daně z přidané hodnoty a zvýšením sazby daně z převodu nemovitostí.

Tyto dny jsou kontrastní a do jisté míry symbolické i v jiném pohledu na věc. Srovnejte prosím argumentaci vlády a těch z vás, kteří jsou odhodláni podpořit tento návrh na zvýšení daní v České republice, jehož největší část ponесou zaměstnanci, a druhým návrhem zákona projednávaným, tedy v tuto chvíli odloženým, nicméně projednávaným parlamentem, akutně je v podstatě ve stejné situaci, jako je tato předloha, kterou právě teď projednááme, a tím je návrh na církevní restituce. Lidem se navrhuje daně zvýšit a církve mají navržené nové osvobození od daně z příjmu z prodeje nabytého majetku. Jak je tohle možné? Budou církve řádní hospodáři? Já věřím že ano. Proto ty restituce podporuji. Ale říkám zcela otevřeně, že bude-li v návrhu restitučního projektu ono osvobození, ona další výjimka, kterou zba-vujeme církve jako řádné hospodáře břímě daně z příjmu z hospodaření s nabytým majetkem, tedy i z jeho prodeje, pak vytváříme výjimku, na jejíž potenciál potřebujeme daně vyzvednout jinde. Ten kontrast je naprosto unikátní, vznikl v jediném prostoru v tomto místě a čase a já myslím, že by vláda měla přemýšlet o tom, na koho břímě daní nakládá a koho osvobozuje. Budou-li církve řádní hospodáři, a já věřím, že ano, pak si zaslouží stejné zacházení jako jiné subjekty ekonomiky v České republice. Nepotřebují osvobozovat od výnosu z prodeje majetku. Navíc neomezeného časovým testem! To znamená, že to osvobození platí příští rok, nebo má platit příští rok, za pět let, za deset let. Budou-li církve do toho majetku investovat, budou-li na něj uplatňovat odpisy, jako že budou, protože ony si samozřejmě udělají znalecké posudky, za nějakou hodnotu vloží ty majetky do svého účetnictví, budou nepochybně a vcelku pochopitelně sloužit jako záruka proti úvěrům poskytnutým na jejich opravu, například, tak přece musí na konci nést břímě daní tak jako každý jiný podnikatel, jako každý jiný člověk, jakýkoliv jiný subjekt ekonomiky v téhle zemi. Já si vůbec netroufám odhadnout onen daňový potenciál v téhle oblasti, protože to by bylo žonglování s čísly. Bylo by to ode mě velmi nekorektní. Zároveň prosím, aby Ministerstvo financí předložilo účet Poslanecké sněmovně a aby řeklo, o kolik přijde soustava veřejných rozpočtů, resp. o kolik se sníží potenciál výběru daně z příjmu právnických osob právě pro existenci onoho osvobození. Uvidíme, jak významně se kryje s oním požadovaným manévrem na zvýšení daně, a uvidíme, zdali

například po jeho vynětí z účinků nebude ono navržené zvýšení daní vůbec potřeba a bude pomínutelné.

Přijímám výzvu, aby poslanci, kteří kritizují tento koncept, přinášeli návrhy na úspory. Vedle onoho balíčku, který někde existuje, pan ministr financí a jeho úřad tvrdí, že jej navrhoval vládě, prosím ještě jednou, aby jej přinesl a aby o něm bylo jednáno a veřejnost plně informována o jeho obsahu, struktuře, kvalitě, kvalitě návrhů těch úspor, o tom, jak mohl být v čase již naplňován a také zprávu o tom, proč se ministři této vlády postavili proti, a zároveň upozorňuji na návrh, který jsem podal v Poslanecké sněmovně v průběhu dnešního jednání, a sice možnost, potenciál výnosu 500 milionů korun na úspoře v systému úrazového pojištění. Já budu velmi bedlivě sledovat výsledek hlasování. To jsou reálné živé zdroje v systému, který je vůči správci velmi benevolentní. Já bych chtěl mít firmu, která bude za 9 % garantované provize spravovat takový pohodlný systém, jako je úrazové pojištění. A že ten potenciál půl miliardy tam leží, tomu prosím věřte. Ten je dopočitatelný, protože objem prostředků toho systému je znám, kvalifikován, kvantifikován a úspora na správním režii toho systému je prostá matematika: rozdíl mezi současnými 9 % režie a mnou navrhovanými 4 %. I když mám za to, že 2 % by mohla stačit. To je ve světě obvyklá správní režie v prostoru finančních nástrojů a podobných instrumentů. Ale dobrá, ať to není léčba šokem. Navržená nová 4 %, půl miliardy nového potenciálu. Myslím, že když se vláda bude snažit hledat podobným způsobem, nakonec ten výsledný manévr, bude-li vůbec potřeba návrh na zvýšení daní, bude daleko menší, a významně o něm pochybuji.

A pak se ohrazuji proti jedné slovní ekvilibristice. Návrh na zvýšení horní sazby daně z přidané hodnoty z 20 na 21 % není zvýšení o jedno procento. Zrovna tak návrh na zvýšení ze 14 na 15 % není zvýšení o jedno procento. Prostá matematika základní školy a vyjádření procentického podílu ze srovnávací základny vám říká, že je to zvýšení daně významně větší a mám za to, že tohle už je argumentace a to je marketing, který je více než podbízivý a více než prvoplánový.

Myslím, že jsem svůj postoj osvětlil dostatečně. Podal jsem návrhy, kterými se vláda jistě může zabývat, a jak jsem řekl, budu velmi bedlivě a s velkým očekáváním sledovat výsledek hlasování, které jsem ve svém projevu zmínil.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Budeme pokračovat s přednostním právem pana místopředsedy Zaořálka.

Místopředseda PSP Lubomír Zaořálek: Děkuji, pane místopředsedo. Požádal jsem pana místopředsedu, aby mi jenom umožnil vystoupit, pro-

tože jsem chtěl reagovat na vystoupení pana poslance Michala Doktora.

Mě samozřejmě zaujalo, když tady mluvil o tom, že už bylo dost toho, aby byl tady někdo okřikován, že je zrádce. A teď, jestli jsem to správně pochopil, když jste řekl, že už bylo příliš toho vyhrožování policií a trestním řádem – takhle jste to tady řekl. Já to říkám tak, jak jsem to slyšel, že jste řekl, že vám někdo vyhrožuje policií a trestním řádem, protože podívejte, to je sice pěkné, jestli toto tvrdíte, že u vás to v současné době vypadá tak, že vám někdo vyhrožuje takovýmto způsobem. Nebo to bylo míněno jinak? V tom případě bych byl rád, kdyby to bylo vysvětleno. Ale já jsem chtěl jenom říci, že bych byl rád, aby to bylo dopovězeno, protože takhle s tím Sněmovna těžko může dále něco nadělat. Ale když to pan poslanec upřesní, tak budu rád.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. A slovo má pan poslanec Jandák s faktickou poznámkou.

Poslanec Vítězslav Jandák: Nezdržím vás. Dámy a pánové, omlouvám se, program je nabitý. Tohle, co jsme slyšeli, to byl trochu poslanecký folklór.

Ale já bych se vrátil ještě k tomu, co říkal pan kolega Doktor, dvěma slovy, nebo možná dvěma větami. Víte, jestli něco čekáte od této vlády, tak už nečekejte. Ta je mrtvá.

A pak druhá věc. Jestli chcete peníze, tak jste nám všem slibovali, a možná hlavně občanům jste slibovali, co všechno uděláte pro zjednodušení tohoto státu. Já vám nabízím, a opakuji to tady už poněkolkrát: Zužte, zmenšete státní aparát! A teď budu mluvit trochu proti sobě možná hypoteticky do budoucna. Zrušte Ministerstvo kultury! Zrušte Ministerstvo životního prostředí a zrušte Ministerstvo pro místní rozvoj. Tady máte peníze! Zužte celou tuto obrovskou státní strukturu. Je nás deset milionů a máme o 100 % víc ministerstev než například Maďarsko! Děkuju vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, a teď, jestli pan poslanec Doktor bude reagovat, prosím, tak mu udělím slovo.

Poslanec Michal Doktor: Klasik by, pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, na vaši repliku řekl: my si opravdu, ale opravdu nerozumíme.

Já jsem v úvodu svého projevu řekl, že mne se tato úvaha netýká, neb můj postoj minimálně k této věci, ale i k dalším byl znám dávno, a jistě se mohou někteří kolegové cítit překvapeni a zaskočení. A to, že jste si to vy vyložil a posunul tam, kde se vám to hodí, nepociťuji potřebu to zvedat, ale fakt, že si nerozumíme, shledávám, že je obvyklý folklór a v podstatě už zákon této Poslanecké sněmovny. Minimálně my dva jistě.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Dám nyní slovo dalšímu, kdo se přihlásil do rozpravy, a to je pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vyslechl jsem rozpravu. Kolegové si s tím opravdu dali práci a přinesli řadu analytických postřehů a námětů. Tak jsem si říkal – co dodat? Opakovat polemiku ideovou mezi pravicovým a levicovým pohledem na ekonomiku v tuto chvíli asi nemá příliš velký smysl. A dokonce i pár kritických praktických poznámek zaznělo jak z levé, tak z pravé poloviny našich lavic.

Přesto si myslím, že k dnešnímu malému dramatu je třeba něco poznamenat. A začal bych prvním podtržením jedné skutečnosti. Co tady vlastně zažíváme? Zažíváme to, že reformní vláda předložila reformní zákon a její reformní poslanci to odmítají schválit. To je holá skutečnost. Nic víc, nic míň. Jak se to vůbec mohlo stát?

Můžeme si samozřejmě položit otázku, jestli vnitřní debaty, které jsou viditelné pro běžného člověka, zejména v klubu ODS, a které se věnují tomu, zda míra zdanění je přiměřená, či není přiměřená, jistě to má své hluboké ideové kořeny, tak jestli ve své praktické rovině tím, že směřuje ke zpochybnění existence vlády, otázka, kdo si začal, paní učitelko, na písčovišti, to nechám stranou, ale ta existence je zpochybněna, tak jestli je toto hlavní, jestli jde o voliče a stranický program, anebo jenom někomu přetekly nervy z neustálého tlaku jednoho člena vlády na premiéra, a jestli ústupnost tohoto premiéra nebyla tím skutečným důvodem, proč zažíváme to, co zažíváme.

V bitvě o další zvýšení DPH je samozřejmě skryto určité ekonomické méritum a zdá se, zejména ze strany Ministerstva financí, že když toto neschválíme, nastává minimálně ve finančním slova smyslu konec světa v Čechách. Ale to přece tak není. Vždyť je přece zjevné, že tak jak byl kdysi nastaven plán konsolidace veřejných financí, tak už delší dobu začíná být virtuální, že se plní jenom na papíře, že dokonce ty neustálé daňové korekce, které ministerské úředníky nutí k horečné činnosti, a navenek to vypadá, že jsou zmatení jak včela v zimě, tak zvyšují chaos i v podnikatelském prostředí, a že probouzí lidi, kteří se raději do té doby o politiku příliš nezajímali.

Realitou zřejmě bude, protože výsledkem této debaty, a nejsem idealista, nebo alespoň naivní, bude, že tyto náměty, které tady občas zaznívají, stejně nebudou oslyšeny, a že realitou tedy bude pomalejší oddlužování této země. Na to upozorňujeme už delší dobu, no tak to vezměme jako fakt, ale ten časový prostor, a samozřejmě i ekonomický prostor, který se takto otevírá, nějakým způsobem aktivně využijme. Koneckonců, debata všude jinde o jiných akcentech hospodářské politiky běží.

Jak to dneska dopadne? Možná ti z vás, kteří jsou tím jazyčkem na va-

hách, už tuší jak. Ale položme si otázku nikoliv dnešní, ale zítřejší: Co nastane poté? A těžiště debaty, pokud není meritorně v ekonomické oblasti, ale v politickomocenské oblasti, tak tam zřejmě nastanou další kroky. Tam bych je aspoň já dedukoval. A připravovaná argumentace těchto kroků mně, nezlobte se, také drhne. Když slyším podmínku jedné nejmenované platformičky, která zajišťuje vládní koalici většinu, že církevní restituce podmiňuje dnešním schválením onoho DPH, ta logika mi není zcela jasná, protože tento zákon je dočasný zákon, ovlivní bilanci rozpočtu na rok 2013. Buď projde a papírově všechno sedí, nebo neprojde, papírově nesedí a budou se muset provést nějaké korekce v příštím roce. Ale církevní restituce, to je jiný kalibr. Tam se přece mají rozdávat minimálně o řád větší objemy. Nebudou se rozdávat jenom v roce 2013, ale i dalších a dalších a dalších letech. Když tedy položíte vedle sebe tyto věci, tak jsou přinejmenším nesouřadné. A tato vzájemná podmíněnost zřejmě sleduje jiné cíle než virtuální zbilancovanost kroků současné vlády.

Další věc, která se objevila z případných politickomocenských kroků, je, že dnešní koaliční neúspěch se nějak přemostí, že se přemostí zopakováním téhož a pro jistotu se to spojí s hlasováním o důvěře vládě. Tento krok také postrádá ekonomický grunt, protože já jsem prostě přesvědčen, že v případě neúspěchu tohoto zákona by první čtení návrhu státního rozpočtu mělo vycházet z toho, že tento zákon neexistuje, a tudíž by měl být návrh státního rozpočtu do konce září předělán, a ne spoléhat na to, že toto vzájemné podmínění, nebál bych se použít slova vydírání, možná nalezneme někde kolem vánočních časů, v době adventní, své naplnění. Vždyť návrh státního rozpočtu – ještě ho nemáme na stole – měla na stole pouze vláda a už nyní je zpochybňovaný zejména ve svých makroekonomických východiscích, ale samozřejmě i strukturou opatření, která mají směřovat k tomu jedinému, k čemu se modlí ministerstvo, a to je jeden parametr tohoto rozpočtu, což je ten deficit, který koneckonců stejně nebude naplněn.

Takže o co tady jde? Je to smelovací repete, které nám avizujete, že sleduje skutečně tyto cíle, anebo sleduje spíš získání času, aby když tento zákon nebude, jeho první čtení v tom repete bude nastoleno někdy v polovině září, tak třetí čtení bude někdy v prosinci, v době, kdy bude finiš státního rozpočtu už ve finiši, už se nebude moc nic dělat. Takže ta smyčka, kterou si tady snováte, se vlastně zatáhne a jakékoli akce, které by směřovaly jinam, jsou předem vyloučeny. A to musím dodat, že možná, a není to tak vyloučené, chodí někomu po rozumu, jak říkají bratia Slováci, že by mohlo se tohoto využít k rekonfiguraci pravice v české zemi, to znamená bez předčasných voleb – a po tom volá logicky zejména opozice, ale i stále více občanů – se prostě některá jména vystrnadí, ztratí svůj politický vliv, možná vznikne dokonce i nový politický subjekt,

asi spíš po krajských volbách, aby to stigma renegáta nekazilo celkový dojem a nenakazilo ostatní pravicové strany, a rozehrává se tu hra směrem k novým velkým parlamentním volbám. Tohle je možná daleko závažnější záležitost, než která se skrývá za tím, zda zvýšíme na ten rok procentní body o dvě sazby, zda symbolickou solidární daň schválíme, to jsou ta dvě procenta poplatníků, kteří by přispěli pár drobnými do rozpočtu, zda mírně navýšíme majetkovou daň atd. atd., všechno, co v tom balíčku je.

Abych uzavřel tuhle rovinu problému, tu politickou. Já se nebráním myšlence nebo představě, že tady bude v nějakou dobu hlasování spojené s důvěrou vládě. Koneckonců už se hlasovalo o této vládě šestkrát, tak to zkusíme posedmé, sedmička je šťastné číslo, třeba to vyjde. Ale stejně si myslím, a teď se snažím oprostít od svého politického dresu, že je to hloupost. Co se může stát? Co se může stát – no buď rebelové couvnou před tím nátlakem a v podstatě ještě před krajskými volbami začnou odkrývat, jak to v té hašteřivé koalici vlastně funguje, o co komu jde, jestli o budoucnost, anebo o ta koryta, anebo ta vláda padne a samozřejmě se otevře cesta k politickým změnám. A pak bude platit ve smyslu poznámky kolegy Jandáka *de mortuis nil bene*, bavme se spíš o tom, co přijde.

Nyní k ekonomické podstatě debaty. Ono tady už bylo hodně řečeno, ale přece jenom ta debata má určitý *raison d' ODS* a tzv. nezařazeným poslancům, kteří pomáhají udržet vládu, zvyšování DPH. Ale to už je, když vezmeme vládu, která je podporovaná pravicovými poslanci, to už je zvyšování čtvrté v řadě. Čtvrté v řadě. Poprvé jsme o tom tady hlasovali v roce 2007, pak, jestli si dobře pamatují, to už byla Fischerova vláda, 2010, naposledy 2011 a teď tedy po čtvrté. Ty předchozí hlasovačky, to byl přece nějaký skok! To byl velký skok a samozřejmě i objemy dodatečně vybraných peněz. Připomínám, že někdejší sazba byla 5 % a 19 % a těmi třemi kroky jsme se dostali na dnešních 14 a 20. To je poměrně významný skok. Takže jak to, že to nevadilo tehdy, když teď to vadí? No dá se jaksí dedukovat, že tehdy nešlo ani o to, že se stříhají ty ovečky, které se nemohou bránit. To je vlastnost spotřebních daní, DPH, zkrátka nepřímých daní, že to zaplatíte v cenách, nemůžete se bránit, snadno se to vybírá, nikomu to nevadilo. Teď zřejmě, a teď se držím pouze té ekonomické, nikoli politické roviny, teď zřejmě k zmodření přispěl ten fakt, že všechna ta zvyšování minimálně narazila na strop fiskálních možností, a že dokonce komplikují fungování ekonomiky této země do budoucna. Zkrátka realita, která přišla spolu s recesí v Evropské unii, dala tomu předchozímu uvažování určitou facku. Nestačí se vymlouvat na to, že recese je způsobena nefungováním Evropské unie, dluhovou krizí atd., protože to bychom na tom byli zhruba stejně, možná o kousíček líp, protože v Čechách si zejména od té doby, co vládne ODS, Evropskou unii trošičku ekluje a děláme takové ty

naschvály, aby se ukázalo, že ještě máme aspoň zbytek té trikolory v srdci. Prakticky to vidět není, ale aspoň v této symbolické rovině. Ale tak to není. Česká ekonomika je na tom hůř, pokud jde o tempo růstu. Pokud jde o tempo růstu, tak jsme v minusu a země, jako je třeba Německo, jsou v plusu, takže asi tady ten kořen nebude.

Pokud jde o efekt z těch dodatečných daní, už to tu zaznělo, zas to nefunguje. Inkaso se už zhoršilo během letošního roku. Není to nahodilý poryv, je to důsledek skutečně toho, že zvyšování nepřímých daní má nějaké přirozené limity. Samozřejmě nikdo nemůže naprojektovat přesně, technicky přesně na desetinnou čárku, kde je v Čechách vrchol Lafferovy křivky. To nejde. Ale ty signály byly přece v dostatečném předstihu a dalo se na to myslet. Čili to je *raison d'ebaty* z pohledu ekonomického.

No a co nyní? Pokud bychom se bavili jenom o tom, jak řekneme nerozhasit ekonomiku, zatímco si vyřešíme své politické, ústavní a vládní problémy, tak je třeba říct, že to, co bylo a určitě i v budoucnosti bude ideovým sporem, tak dnes jde především o test obyčejného rozumu. A jestli rozum používáte, tak si uvědomíte, že ti drobní, střední podnikatelé, ekonomové napravo, nalevo, dokonce bez nějakého stranického či politického vyznání, když o tomto mají pochybnosti a svůj kritický hlas zvedají, tak na tom asi něco bude.

Samozřejmě k politickému stylu každé strany patří, jak se vypořádává s názorovými různicemi, jestli ti, kteří nesouhlasí, budou zadupávání, protože jsou prý jen zhrzenci či renegáty, to je věc samozřejmě každé strany. Má na to své procedury, a když budou v mezích zákona a v mezích jejich stranických norem, těžko jim do toho jaksi mluvit. Kolega Doktor už jako bývalý, emeritní člen ODS svou výhradu vůči útokům ze svého renegátství se ohradil, ale zkrátka to patří k politickému koloritu. Ale ti, kteří uvažují jinak, tak ti možná nechtěně, možná že ty prvotní impulzy byly skutečně spíš politické než ekonomické, ale nechtěně prostě trefili hřebíček na hlavičku, má to racionální jádro. A protože tento racionální moment odmítá vláda vnímat, odmítá se bavit, tak proto je její reakce nejenom hysterická, ale v zajetí setrvačných schémat uvažování. Mimo Českou republiku už dávno tato schémata přestávají platit.

Takže nerezignujme na vybilancovanou ekonomiku, diskutujme o prorůstové ekonomice. Jde to i jinak, než je součástí tohoto balíčku, ale bychom si uvědomili, že to jde jinak, o to právě jde. O to právě jde. Jestliže tato vláda, konkrétně třeba jsem si všiml dneska v novinách jakéhosi billboardu či letáčku "Mysli na budoucnost" – tuším, že ODS to tam měla někde v nějakém krajském letáčku – tak myslet, že je dobrý každý den a myslet na budoucnost, to je velký rozdíl.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Další přihlášená je paní poslankyně Drastichová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Drastichová: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, představuji před vás s apelem pro nepřijetí návrhu zákona ke zvýšení DPH.

Jak již z minulosti víme, zvýšení DPH není tím, co naplní prázdnou státní kasu. Dokonce sám ministr Kalousek přiznal, že předchází zvyšování DPH k vyšším příjmům z výběru daní nevedlo. Pokud dnes zvednete svou ruku pro tento zákon, pak stvrzujete, že souhlasíte s reálnou hrozbou ještě nižších financí do státní kasy a naopak odlivem kupní síly z České republiky do zahraničí. Již v dnešních dnech jezdí občané naší republiky nakupovat za hranice našeho státu, a to nejen z příhraničních oblastí. Takže stejně jako v případě pohonných hmot čerpají dopravci naftu v jiných státech, budou naši lidé ve velkém dotovat státní kasu Polska či Německa, kde ceny u velmi širokého spektra zboží denní potřeby – mluvím především o potravinách, drogerii, ale i oblečení a obuvi – jsou mnohem nižší. Záměrně nezmiňuji například bílé zboží, jako jsou ledničky, pračky a další vybavení domácnosti, kde jsou rozdíly již ve stovkách až tisících korunách a pro které jezdí občané ve velkém již v současné době.

Dámy a pánové, vypravíte-li se jen kousek za hranice České republiky, uvidíte na benzínových pumpách dlouhé fronty aut, kde valná většina z nich má českou státní poznávací značku a určitě nestojí frontu na žvýkačky či jiný doplňkový sortiment. Jen pro ukázkou jsem vyjela za hranice do Polska. Rozdíly jsou alarmující. Pro příklad: Rozdíl na jedno balení nejčastěji kupované výživy pro kojence Nutrilon je 128 korun, jogurtu Jogobella 7 korun, na kilu hovězího 50 korun a u vepřového je rozdíl dokonce 75 korun a na kile sýru Gouda mluvíme o 63 korunách. A tak bych bohužel mohla pokračovat. Vráťím-li se zpět k pohonným hmotám, pak mluvím o rozdílu 200 až 260 korun na jedné nádrži.

Dámy a pánové, vidíte sami, že se nejedná o halířové položky, ale rozdíly jsou v řádech desítek korun. A to v případě tří- až čtyřčlenné rodiny jsou v dnešní době pro běžného člověka s průměrnou mzdou 15 tisíc korun silné argumenty, proč jet nakupovat do vedlejších států. Ale nemluvíme pouze o příhraničních oblastech. Velmi často se na nákup vydávají dvě až tři rodiny společně, čímž se samozřejmě snižují náklady na dopravu, a kupující tak jezdí ze vzdálenějších destinací, jelikož i tak se jim to vyplatí. Setkala jsem se s rodinami, které dvakrát do měsíce vyjedou na podobný větší nákup, neboť z rodinného rozpočtu ušetří i 700 korun na jeden nákup, a do toho nepočítám spotřební zboží.

Až se budete rozhodovat, zda podpořit, či nepodpořit tento vládní návrh, pak mějte na paměti, že další zvýšení DPH bude mít za následek

fatální odliv velké části kupujících, kteří budou jezdit pro levnější zboží do okolních států, nejvíce pak do Polska, a vesele tak podporovat nikoli český trh a českou ekonomiku a tím českou státní kasu, ale ekonomiku vedlejšího Polska, ale i Německa či Rakouska.

Spíše než zvyšovat DPH by stálo za to zvážit důsledný výběr daní Ministerstvem financí. Pokud by například pan ministr Kalousek řádně plnil své povinnosti, pak by státní pokladna byla bohatší o více než 160 mld. korun, neboť jak vyplývá ze sdělení Ministerstva financí z 8. března 2012, nevybral ministr financí Miroslav Kalousek za svého působení na ministerstvu na daních více než 121 mld. a odpustil daně ve výši 42 mld. Pokud by daně byly vybírány důsledně, nebylo by třeba dělat nesmyslná daňová opatření.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádám jako dalšího pana poslance Pavla Béma. Připomínám, že je pak ještě šest dalších přihlášených. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Bém: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, pravicová vláda přichází do Poslanecké sněmovny a zvyšuje daně. Levicové politické strany, sociální demokracie a komunisté za zvyšování daní pravicovou vládu kritizují. Člověk by čekal poslanecké drama. Člověk by čekal, že tady budou viset billboardy na jedné i na druhé straně, že tady budou lítat vlaštovky zleva doprava, že se tady budou překřikovat ctihodně poslankyně a ctihodní poslanci a budou svádět boj o budoucnost České republiky.

Dámy a pánové, místo toho tady vládne taková poklidná atmosféra, pravá nebo levá. On vlastně člověk je trošičku zmaten, jak to dneska je, co je vpravo a co je vlevo, ale tak tedy pravá nebo levá – to je jedno – část Poslanecké sněmovny je ve svých lavicích téměř prázdná a vládne tady jakési čekání na nic. A tento tragikomický obraz v sobě neskryvá ten neskutečný paradox, že pravicová vláda přichází v zásadě s levicovým návrhem, že levicová opozice si dovolí pravicovou vládu kritizovat za nepravcové kroky. A že tady vlastně tak trošičku stavíme politiku ad absurdum, stavíme ji na hlavu. Možná.

Ta tragikomedie dle mého názoru spočívá v jednoduché větě, kterou včera už v takovém velmi silném, až by se mi chtělo říct trochu možná přehnaně siláckém prohlášení řekl veřejnosti dříve než nám poslancům, poslankyním pan ministr financí a dnes se to objevilo ve 13.33 jako oznámení z Četky, kde slyšíme: Vláda dnes večer na základě předlohy ministra Kalouska okamžitě neprodleně projedná opět vládní návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů, tedy ten tzv. stabilizační

balíček, který stejně tak snese nálepku destabilizační. Místo optimalizační snese nálepku destruktivní. Pro politiku, pro stabilitu politiky v této zemi, samozřejmě i pro vztah politických reprezentací a voličů na straně jedné a na straně druhé. Těch nálepek a přídomek bychom mohli dát celou řadu, ale já se obávám, že tragikomedie dnešního odpoledne a prazvláštní, trochu depresivní ztlumená atmosféra tady vládne proto, že vlastně naše jednání je zcela redundantní.

Pan Korte dnes, když dovolíte, v dopolední části jednání, vaším prostřednictvím, pane předsedající, zmínil kontext gramaticky správného, tedy českého vyjadřování, rétoriky, našich zvyků verbálních nebo slovních vzorců, které zde používáme, tak já se to slovo pokusím nahradit nějakým českým výrazem. Prostě my tady sedíme zbytečně. A my tady projednáváme tento zákon zbytečně a já tady teď mluvím zbytečně, protože on sem vlastně přijde ještě jednou a přijde sem v čase, kdy budeme s velkou pravděpodobností hlasovat nejenom o tomto zákonu, ale i o důvěře vládě.

Pan poslanec Doktor zmínil, že se cítí být – a teď nechci, nedovolím si, nebudu interpretovat přesně, ale že se cítí být vydírán. V tomto duchu i já se cítím být vydírán, protože mám-li být upřímný, tak chci hlasovat svobodně. Já nejsem označen jako rebel, takže tady mohu vystoupit, a nejsem zařazený poslanec, čili mohu hovořit velmi svobodně. Já tady chci skutečně hovořit a chci hlasovat jako svobodný poslanec a nechci být vydírán tím, že to bude buď tak, anebo jde v metafoře politických, ale lidských příběhů vlastně všechno, co udělala tato vláda a co udělaly vlády předchozí, že to jde do kytek.

Dovolím si citovat. A teď možná vás překvapím, schválně, zkuste si odhadnout, koho člověk cituje, ale budiž. "ODS stojí v tuto chvíli před dilematem, které řešila zhruba před rokem premiérka Radičová a slovenská pravice. Buď může mít vyšší daně a ještě na nějaký čas vlastní vládu, nebo velmi rychle vyšší daně a vládu levice, a to na velmi dlouhou dobu. Od téhle úvahy se odvíjí úplně vše. Zapomeňte na velkolepé slogany o odpovědnosti a svědomí." To je jeden citát. Druhý citát: "O zvyšování daní nejde. Když šla DPH nahoru v loňském roce, nikdo z nyní zásadových poslanců ODS proti nehlasoval. Jde o vnitrostranický boj, kde hraje roli mnoho různých zájmů. Jedním z nich může být i vliv na výsledek tendru na dostavbu Temelína."

Dámy a pánové, možná že v prvním výroku, citátu slyšíte to silné prohlášení ministra financí ze včerejšího dne. Možná že v tom druhém, kde slyšíme trávu růst, že přece nejde ani o tu skutečnou politiku, ale dokonce nejde ani o vnitrostranickou politiku, jde o prachsprostý byznys. Koneckonců o co jiného může jít v té české politické kotlině. Víte, nejsou to politici, kteří přišli s těmito výroky. Jsou to dva novináři, já jim teď naložím, které já považuji za chytré, vzdělané, a dokonce si jich vážím. Oba jsou novináři

Hospodářských novin. Tím prvním je Jindřich Šídlo a tím druhým je Petr Honzejek. Já tady tyto citáty, respektive cituji z novinářských zdrojů především a hlavně proto, že z těchto výroků je patrné, kde leží pravda. Pravda se vůbec neodehrává tady v Poslanecké sněmovně, pravda se nevytváří ani v politických klubech, v těch zastupitelských klubech, ani na vašich grémíích. Ani na vašich grémíích. Ani na našich grémíích. Cítím se být součástí Občanské demokratické strany, protože moje srdce bije napravo. Vlastně ta realita se vytváří v redakci sdělovacích prostředků. Čili my dneska víme, že rétorika, jak se bude interpretovat, ne teď, teď už je to úplně jedno, ale jak se bude interpretovat otázka pádu vlády za měsíc, nebo kdy to sem přijde znovu, tak je především byznys a boj o Temelín, případně jiné státní zakázky, a že to tedy také je otázka blížícího se kongresu ODS a vnitrostranického puče.

Já se cítím být uražen. Mně se prostě toto nelíbí a chci se vás zeptat několika rétorickými otázkami, jestli to náhodou necítíte podobně. A teď je to jedno, jestli je to napravo nalevo, nebo nalevo napravo, anebo tedy uprostřed.

První rétorická otázka. Skutečně nejde o daně? Skutečně nejde o efektivní míru zdanění? Jde, nebo nejde vlastně o daně? Nebo tedy o co tady vlastně jde? Když se podíváme do sněmovního tisku, je tam zvýšení DPH o jeden procentní bod. Pan kolega Doktor má pravdu, že to není 1 %. Je tam zvýšení zavedení druhé sazby daně z příjmu fyzických osob, nebo ne? Jak to tedy čtete? Jak vlastně vy ten sněmovní tisk čtete? Jak čtete rozhodnutí vlády a jak budete číst rozhodnutí vlády za x týdnů či měsíců, až sem přijde s návrhem o hlasování důvěře vládě?

Nezlobte se, já na to mám odpověď. Já ať čtu materiál zleva, nebo zprava, anebo zprava, anebo zase zleva, protože opravdu časoprostor se stává nepřehledným, odkud to vlastně člověk má číst a jak má člověk politickou situaci hodnotit, tak já tam vždycky najdu stejné číslo. A když jej srovnám s dnes existujícím číslem, tak já, nezlobte se na mě, já tam prostě vidím, a nezpochybnitelně vidím, že se jedná o zvýšení daní. A kolegyně a kolegyně, kteří tady vystupovali přede mnou, ono to zní skutečně triviálně a možná, že by to našel ve sněmovním tisku i žáček první nebo druhé třídy základní školy, který už umí trošičku číst a umí počítat a umí velkou násobilku nebo už umí čísla, která se skládají ze dvou číslic prostě proto, že to tak je.

Takže jestli ministr financí říká, že vlastně o to vůbec nejde, a jestli dokonce novináři říkají, že o to vůbec nejde, tak nezlobte se na mě, tak nejenom že lžou a dopouštějí se mediálního interpretačního či politického interpretačního zločinu, ale obelhávají prosté lidi. A ti nejsou tak hloupí, to přece není možné. Vždyť přece dneska nikdo nemůže věřit tomu, že zvýšení DPH nezvýší ceny spotřebního zboží. Kolegyně Drastichová

prostřednictvím pana předsedajícího a někteří další se o tom zmínili a můžeme se podívat do odhadu expertů, kolik to vlastně bude, o kolik se tedy ceny potravin zvýší. Přece není možné žít neustále v disproporcii mezi mluveným slovem politika a realitou. Proboha, když už tedy zvyšujeme daně, tak přece musíme říct "ano, jde o daně, jde o zvýšení daní". A když už tedy jde o zvýšení daní, tak máme mít alespoň tu odvahu to neskrývat za nějaká náhradní témata, ať už to je vnitrostranická rozmlůvka, nebo dokonce rebelský puč uvnitř ODS a výsledky voleb blížícího se kongresu.

Dovolte druhou rétorickou otázku. Je možné a věříme implicitně obsažené tezi v návrhu, že ministr Kalousek miní nalézt 16,3 mld., respektive 13,4 mld., respektive 9,8 mld., respektive 7,6 mld. ... x miliard ve státním rozpočtu díky zvýšeným sazbám DPH o jeden procentní bod? A opět na to tady bylo odpovězeno. Letošní výběr DPH zcela jasně ukazuje, že situace se trošičku změnila, a je neuvěřitelné, že s touto argumentací zase přicházejí z mé strany po levici sedící poslankyně a poslanci za levicové politické strany. Já jsem si vymyslel ta čísla 9,8 nebo 7,6, protože ono je možné si vymyslet jakékoli číslo.

Víte, ministr Kalousek, nebo respektive Ministerstvo financí se už opravilo. Ono nejdřív čekalo, že zvýšená sazba DPH v obou sazbách přinese těch 16,3, pak se opravilo, že to vlastně nebude 16,3, ale 13,4. Já si strašně dobře pamatuji, jak prognostici Ministerstva financí v čase, kdy do České republiky poprvé přišla hospodářská recese a s ní spojené náznaky krize. Jsem opatrný v konstataci, v jaké ekonomické situaci se vlastně Česká republika nachází, abych nebyl onálepkován experty a ekonomickými analytiky jako buřič, který škodí české ekonomice tím, že říká "ona je v krizi", protože víme, že nejjednodušší a nejzdravější, jak dostat ekonomiku z recese či z krize, je stimulovat podnikatelský sektor. A upřímně řečeno, i spotřebu domácností. A to tedy skutečně nemůžeme udělat tím, když donekonečna budeme papouškovat, v jaké se nacházíme dramatické krizi. Takže jsem opatrný v těch konstatacích, ale dobře si pamatuji, když v roce 2007–2008 do České republiky přišly první náznaky ekonomické recese, tak prognóza pro příslušný rok Ministerstva financí v odhadu HDP, na kterém byl postaven návrh státního rozpočtu, byla 4,1 % růstu hrubého domácího produktu. Za měsíc se Ministerstvo financí opravilo, že se trošičku spletlo a že to nebude 4,1, ale že to bude 2,1. No, přátelé, seknout se tedy o dva procentní body to už je síla, ale budiž, u prognostiků a ekonomických analytiků nebo expertů ministerstva. Ale víte, ono to za další měsíc nebylo 2,1, ale bylo to 0,9, za další měsíc už to byla nula a v konečném důsledku jsme se dostali, jestli se nepletu, do nějakého záporného čísla.

Já to říkám proto, že jsem jako na trní jako někdejší primátor hlavního města Prahy sledoval, seděl se svými kolegy a díval se, jak se mění ta křivka odhadu vývoje české ekonomiky. Proč? Protože samozřejmě na

odhadu Ministerstva financí růstu HDP je přímo úměrně závislá tvorba krajských nebo municipálních rozpočtů. Takže abychom my mohli vytvořit nějaký seriózní odhad rozpočtu hlavního města Prahy, tak jsme si museli počkat na to, jak se bude tvářit Ministerstvo financí, takže tento rozpočet v návrhu hlavního města Prahy jsme asi třikrát nebo čtyřikrát upravovali.

Chci jenom říct, že ten výsledný rozpočet nebyl prosím pěkně v roce 2008, 2009 a 2010 v hlavním městě Praze deficitní. Ten rozpočet nevytvářel a nezvyšoval zadlužení České republiky nebo veřejných subjektů. Ten rozpočet byl vyrovnaný, a to i navzdory tomu, že si dovedete představit, co udělají čtyři procentní body v odhadech Ministerstva financí ve vztahu ke krajskému rozpočtu. Ten rozpočet byl vyrovnaný. A z těch dvou rozpočtů roku 2008 a 2009 byla Praha schopna splatit třetinu svých historických dluhů, které byly nadělány předchozími politickými reprezentacemi. A to prosím pěkně přes fenomenální zlodějny, jak tu čas od času slyším v Poslanecké sněmovně a jak se včera např. zmínil vašim prostřednictvím, pane předsedající, pan poslanec Novotný, např. v Dopravním podniku, který je přímo úměrně závislý na rozpočtu hlavního města Prahy, na fenomenální zlodějny s nějakými openkartami, na fenomenální zlodějny např. s výstavbami těch velkých infrastrukturních síťových staveb, jako je tunel Blanka. Já toto říkám prosím pěkně v nadsázce a doufám, že mi rozumíte, že ta nadsázka je trochu ironická, trochu sarkastická a trochu smutná. Protože navzdory tomu, z čeho je to hlavní město Praha obviňováno, tak Praha na rozdíl od této vlády, od předchozích vlád, hospodařila v posledních osmi letech, tedy od roku 2002 po povodni do roku 2010, s vyrovnanými rozpočty, byla se schopna vyrovnat s 30miliardovým dluhem způsobeným povodní, byla se schopna vyrovnat s 35miliardovým dluhem způsobeným a nabraným předchozími politickými reprezentacemi.

Proč se o tom zmiňuji v souvislosti s vládním návrhem zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů? Protože vám chci říci, že navzdory tomu, že byla krize už, nebo už recese v této zemi, navzdory tomu, že Praha tvoří 35 procent hrubého domácího produktu celé země, navzdory tomu, že Praha si udržela nejvyšší investiční potenciál od roku 1945, navzdory tomu, že Praha je přímo závislá na rozpočtech, které samozřejmě vznikají v důsledku výkonnosti české ekonomiky a které se generují ze sdílených daní, navzdory tomu, že vláda v ten samý čas zadlužovala, přestože to byla pravicová vláda, aby bylo jasno, já si to uvědomuji, když se dívám na levou stranu Poslanecké sněmovny, tak navzdory tomu Praha hospodařila s vyrovnaným rozpočtem, splácela a splatila své historické dluhy, udržela obrovské investiční tempo a byla schopna investovat do těch zpropadených zlodějen a projektů investičních, síťových, které už tady dávno měly být, jako je např. tunel Blanka.

Já to říkám jenom proto, že vás tímto chci poprosit, abyste proboha už aspoň ti z vás, kteří nemají ty informace a čerpají pouze a jenom z těch dehonestujících výroků ze sdělovacích prostředků, tak aby pokud se o tom chcete něco dozvědět, vážený pane poslanče, o tom, jaká je ta realita, skutečnost, já vám to rád ukážu, já vám to rád vysvětlím, já vám rád věnuji svůj čas. Protože chci, abychom žili v pravdě.

A tím se vracím ke svému výroku, který jsem učinil před několika málo minutami. Prostě už není možné, abychom neustále žili v nekonečné disproporcii mezi mluveným slovem a činem.

Takže rétorická otázka: Je možné věřit implicitně obsažené tezi, že ministr Kalousek míní nalézt ve státním rozpočtu 16,3, 13,4, 9,8, 7,6, 5,4, 2,3, minus 7,1 – to je jedno – miliard pro saturaci návrhu státního rozpočtu na rok 2012? Věří tomu někdo? Vždyť to tvoří proboha výši 1,1 procenta výdajů nebo a příjmů státního rozpočtu. 1,1 procenta. Skutečně si myslíme – další rétorická otázka – že toto má být důvod pro odchod vlády do předčasného politického důchodu? Že kvůli 1,1 procenta rozpočtu? Každý rozpočtář, který by tvořil byť nekonečně menší rozpočet nějakého veřejného subjektu, ví, že musí pracovat s rezervami. Ta rezerva musí být výrazně větší, prosím pěkně, výrazně větší, než je 1,1 procenta.

Já se tomu trošičku usmívám, protože včera mě zaujal pan poslanec Vít Bárta, který citoval Českou republiku v kontextu blízkosti nám tak geograficky vzdáleným zemím, jako je Burkina Faso nebo Uganda. Já jsem byl překvapen a říkal jsem si – to si snad pan poslanec musel vymýšlet. A já mu musím dát za pravdu. Skutečně jsem si našel v materiálech Světového ekonomického fóra, že má pan poslanec Bárta pravdu a že v otázce wastefulness of government spendings, tedy to jsou ty vyhozené peníze za státní nebo veřejnou byrokracii, je skutečně Česká republika dokonce ještě na tom hůř, než citoval pan poslanec, protože on asi citoval z loňských materiálů, ty letošní jsou ještě dramatičtější. Na 119. místě před Kyrgyzskou republikou a Guatemalou za Mauritánií a Alžírskem.

A já jsem přesvědčen, že pokud by to myslel pan ministr financí vážně, tak Česká republika má 492 organizací státní správy. Výdaje na provozní činnost státu tvoří něco přes bilion korun ročně a podle úsporných opatření, která dnes jsme schopni číst skrze kolující materiály přes jednotlivé resorty, přes těch 492 organizací státní správy, tak říkají, že za tři roky jsou schopny naše úřady ušetřit necelou miliardou. Víte, mně to přijde úplně neuvěřitelné, protože zase, nezlobte se, ale já když opět vstoupím do časoprostoru, který znám, tak v tom zpropadeném čase, kdy se na úrovni hlavního města Prahy rozkrádalo jako někde prostě v tropické zemi, kde ještě opice skáčou po banánovnicích – to je metafora, aby mě zoologové, biologové nebrali úplně za slovo, prosím pěkně – tak hlavní město Praha ve dvouletém období, kdy provedlo ve všech svých organizacích, které

zřizuje, organizační, procesní a personální audity, ušetřilo meziročně dvě miliardy. Meziročně.

Čili když si toto všechno dám dohromady a srovnám tu miliardu úspor s realitou, zkušeností toho, co se dá ve veřejné správě dělat, tak si troufnu vyslovit hypotézu, že vůbec nejde o vnitrostranickou rozmíšku slovy ministra Kalouska nebo o nějakou předkongresovou nervozitu, že nejde ani o nějakou rebelii či puč uvnitř ODS. Ale dovolte stejnou rétorikou ministra Kalouska: Já teď vyslovuji hypotézu, že jde o atentát. Že jde o atentát ministra Kalouska na primárně ODS a sekundárně na tuto vládu.

Ale dovolte mi vyslovit ještě jednu rétorickou otázku. Já jsem tady mluvil spíš jako člen ODS, protože jsem přesvědčen, že mluvím ve prospěch Občanské demokratické strany. Teď tedy promluvím jako nezařazený poslanec. Promluvím jako nezařazený poslanec, jehož koničkem nebo možná že profesionální deformací, nevím, je pozorovat a interpretovat různé vztahové sociální sítě. A když čtu dnešní sdělovací prostředky a koukám se na jejich nálepky, nálepku sedmi statečných rebelů – to adjektivum statečný sdělovací prostředky nepoužily, to jsem si já teď, prosím pěkně, přidal – tak si dovolím položit rétorickou otázku jako nezařazený poslanec.

Je možné věřit tomu, že ministr Kalousek – a proti ministru Kalouskovi se staví nezařazený rebel, který byl jeho prvním náměstkem ministra financí – pardon, zařazený rebel, já se omlouvám. Už v tom mám zmatek. Je možné si představit, že proti ministru financí se staví ten, který tak strašně úspěšně, a to myslím vaším prostřednictvím, pane předsedající, Petře Tluchoři, v naprosto pozitivním vyznění, který ale vlastně byl jedním z klíčových strůjců stability vlád Mirka Topolánka v čase, kdy se držel za jednu ruku pevně spojen nebo spojen pupeční šňůrou s TOP 09? A já teď na tu otázku neodpovím. Já tomu prostě nevěřím.

Takže položím poslední rétorickou otázku. Co tedy je vlastně skryto za tou snahou ministra financí, která jde nezpochybnitelně proti elektorátu občanských demokratů, která se snaží demontovat stabilitu Občanské demokratické strany, která jako jedna z vládních koaličních stran tvoří stabilitu této vlády? Čili ten stabilizační balíček skutečně má právo být označen destabilizačním balíčkem.

A dovolím si uzavřít svoje vystoupení dvěma konstatováními. Za prvé, já zcela určitě ze všech možných důvodů, které tady zazněly, a částečně i těch, které jsem zmínil, nepodpořím tento destabilizační a destruktivní daňový balíček a zvýšení daní, protože jsem přesvědčen, že jde proti zájmům občanských demokratů, a já prostě cítím, že stále ještě stojí za to Občanskou demokratickou stranu na politické scéně pokud možno udržovat v co nejsilnější kondici, nastavení, síle, protože jak vidíme z volebních preferencí TOP 09, tak jí provází stejný politický osud, který vlastně provedl všechny politické supernovy, které se kdy zjevily jako politické projekty

před jakýmikoliv volbami do jakéhokoliv orgánu ČR. Takže nemohu podpořit tento balíček. Mám obrovský problém a považuji za vydírání, a dokonce za politickou neprozíravost a svým způsobem nezodpovědnost spojovat hlasování o tomto destabilizačním zvyšování daní s návrhem na vyslovení důvěry české vládě. Považuji to za nezodpovědné nejenom vůči ODS, ale považuji to za nezodpovědné i vůči středopravicovým českým voličům.

Považuji za statečné, a nevím, jestli jim tím teď pomáhám, spíše ne, ale považuji za statečné, že mezi občanskými demokraty dnes jsou poslanci, kteří se dokážou postavit a vyslovit nějaký jasný ideový kategorický soud a říct toto je špatně. Považuji to za statečné, protože když se podívám do posledního volebního programu občanských demokratů a zacituji dnes naposled, tak musím konstatovat spolu s volebním programem Občanské demokratické strany, že ODS je přesvědčena o správnosti nízkých daní. Lidem tak zůstane více peněz pro využití podle vlastního uvážení, pro investice, o jejichž správnosti jsou sami přesvědčeni. Nízké daně umožní podnikům vytvářet vlastní kapitál a rozvíjet se. Nízké daně jsou trvalou ekonomickou pobídkou pro zahraniční firmy, aby zde umístily své výrobní kapacity. A já považuji ještě navíc nízké daně za ten nejjednodušší možný způsob nastartování dynamiky české ekonomiky. Považuji naopak za správný krok, a vím, že ministr Kalousek, kdyby tady seděl, tak řekne 68 % toho balíčku je postaveno na výdajové straně a pouze a jenom 32 % je postaveno na příjmové straně, čili jsme vlastně stateční, ale já si dovolím říci: Nejste statečný, pane ministře financí prostřednictvím pana předsedajícího, protože možnosti úspor v českém státním rozpočtu a ve výdajích veřejné sféry jsou nekonečné, prosím pěkně, ale nekonečně větší!

Na závěr bych rád nám vliil trochu optimismu do žil a zbavil nás, nebo možná, že to vnímám špatně, ale té unavené depresivní atmosféry, která je způsobena zbytečností dnešního projednávání tohoto bodu, protože jej budeme projednávat ještě jednou, že?, a protože je úplně vlastně jedno, jak tady dneska budeme hlasovat. Co bych já dělal na místě Petra Nečase? Na místě Petra Nečase bych se snažil jednat. Určitě bych nepracoval silou, určitě bych se zdráhal vyslovit silné komentáře typu: A bude to takhle a ne jinak. A když s tím nesouhlasíte, tak půjdeme do hlasování o důvěře vládě, anebo půjdete z kola ven. Bude to tak, jak chci já! Mně jeden kolega poslal esemesku dnes a tam bylo: To je zvláštní, vždyť tento silový způsob boje spíše připomíná 17letou dívčinu, nechtěl jsem říct puberťačku, už asi ne, ale tak adolescentku, která je na svého amanta uražena, že jí nepřišel naproti k vlaku. Já si myslím, kdybych byl na místě Petra Nečase, tak budu jednat, budu se snažit nalézt nejenom shodu uvnitř poslaneckého klubu ODS, ale budu se snažit hledat a naslouchat, co tomu říkají ekonomičtí

experti a analytici, odborníci, kteří přece asi nestudovali nadarmo a také by mohli poradit, jak si tedy má státní rozpočet poradit s těmi 16,4 nebo 13,4 nebo 9,8 miliardami, a že možná by se dal najít rozumný kompromis, který nezatíží efektivní daní českého daňového poplatníka, nezatíží spotřební koš, nezvýší ceny, tedy alespoň pro pravicovou vládu udrží jakous takous nálepku, že skutečně se chováme a jednáme pravicově, a který nakonec i vyhoví těm výdajovým potřebám státního rozpočtu a i tomu ušlechtilému cíli nezatížit státní rozpočet víc než tím stomiliardovým nebo stopětimiliardovým deficitem.

Děkuji za pozornost. (Potlesk některých poslanců v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já s dovolením dám slovo panu místopředsedovi.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. A s přednostním právem teď vystoupí místopředseda Sněmovny kolega Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Vážení kolegové, v zásadě tady můžeme být klidně i do půlnoci, to určitě, když se takto rozhodneme, můžeme vést debatu tak dlouho.

Já jsem chtěl říct, že jsem členem klubu sociální demokracie a máme takový obyčej u nás, že když jdeme do Sněmovny, tak se snažíme pokud možno dohodnout, abychom nad jednotlivými zákony přednesli relativně jednotné stanovisko, protože chápeme, že bychom Sněmovnu zřejmě unavovali, kdybychom ji zatěžovali nějakými diferencemi názorů mezi jednotlivými poslanci našeho poslaneckého klubu, a pravděpodobně by to pro zacházení s časem ve Sněmovně bylo dost pro vás nepříjemné a náročné. Takže mi dovolu, abych na vás apeloval v tom smyslu, že pan poslanec Bém, ten jeho projev byl takový téměř metafyzický, bych řekl, a je určitě zajímavé se podívat do mysli poslance, který tady mluvil střídavě jako poslanec ODS a střídavě jako poslanec nezařazený a který tady meditoval na téma, jestli to, co tady je předkládáno, je atentát poslanců na Nečase, nebo ministra Kalouska na klub ODS. To jsou všechno velice asi pro vás zajímavé věci. Přivítal bych, kdybyste si tyhle věci vyjasnili ještě před příchodem do této Sněmovny.

Já bych vám rád připomněl, že to není úplná legrace. Tato Sněmovna má schválit rozpočet. Ona má schválit rozpočet a pravděpodobně k tomu, aby mohla schvalovat rozpočet, si potřebuje vyjasnit nějak daňovou politiku státu do příštího roku. Takže já na vás apeluji. Ta situace není jednoduchá.

My, víte dobře, odmítáme ten návrh proto, že nám připadá, že je opakováním starých chyb pana ministra financí Kalouska, který se nepoučí a

nepoučí ani z toho, co se kolem DPH dělo v tomto nebo v loňském roce. Kromě toho, když to ale neprojde dnes nebo zítra, tak nám tady vznikne ona sjednocená sazba DPH 17,5 %, kterou my ale pokládáme za v podstatě ještě větší neštěstí. To bude znamenat také zdražení základních potravin. Takže ona je to pěkná šlamastika. Skoro bych řekl, že není na nějakou metafyziku moc čas. To by chtělo nějaké řešení, které, kdybyste měli zájem a chtěli se o tom s námi bavit, my nabízíme svůj názor, protože jsme přesvědčeni, dobře to víte, chtěli bychom, aby to bylo řešení sociálně ohleduplnější, které by trochu uklidnilo situaci, protože nejde jenom o důchodce, taky jde o firmy. Tahle daňová nejistota je poměrně velké zlo pro tuto republiku. Takže najít způsob, jak to uklidnit, vytvořit nějaké stabilnější prostředí, to bychom zatraceně potřebovali. Takže my opravdu potřebujeme nějaké konkrétní řešení. Kdybyste náhodou k tomu opozici chtěli, jsme připraveni tomu pomoci. Ale jinak na vás apeluji. Stále ještě jste vládní strany a potřebujeme řešení, které tu situaci zvládne. Není to legrace.

Takže prosím vás, odložte ty metafyzické úvahy. Poslední projevy se zabývají vašimi vnitřními stavy, problémy mezi jednotlivými skupinami. V tom je pro nás těžké se vyznat a apeluji na vás, bližme se nějakému řešení. Potřebujeme ho všichni v této zemi. Jinak ta situace bude růst do chaosu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Omlouvám se, pane kolego (k posl. Stanjurovi). K faktické poznámce byl přihlášen dřív kolega Dolejš. Hned potom dostanete slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Nebudu zdržovat. Jenom drobnou poznámku na kolegu Béma. Je to poznámka metodicky dobromyslná jako Pražák Pražákovi. Já jsem se zájmem vyslechl jeho duševní pochody, které ho nakonec povedou, že bude hlasovat spolu s námi, a to rozporovat nechci. Ale on do kritiky tohoto výstupu vlády zamotal plody pravicového vládnutí. Víte, jako Pražák Pražákovi to říkám proto, abych už pak nezdržoval. Po staletí naše matička stověžatá nesla přídomek Caput Regni. Bohužel až za vašeho primátorování se jí začalo říkat Caput Crimini. Prostě já bych nedráždil hada bosou nohou a to draní pražského peří nechme na jindy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Stanjura nám navrhne zřejmě postup nebo něco takového.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nic takového navrhopvat nebudu. Vážení pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, pan místopředseda Zaorálek si stěžoval, že poslanci zvolení za ODS mají různé názory a

neříkají vždycky to samé. Já myslím, že je to mnohem lepší, než když jsme tady mnohokrát zažívali, že nám členové klubu sociální demokracie předčítali jeden projev pořád dokola, zejména stanovisko Ústavního soudu. To na mně zanechalo hluboký dojem. Takže já budu bránit to, že každý poslanec tady může říct svůj názor. Je to vždycky mnohem lepší i pro Sněmovnu i pro všechny ostatní, než si padesátkrát číst nacyklostylovaný projev o tom, co říkal jeden ústavní právník nebo jaké je stanovisko Ústavního soudu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže můžeme vzhůru do dalších projevů. Pan poslanec Michal Babák je přihlášen jako další do rozpravy, pak bude poslanec Adam Rykala a další. Prosím.

Poslanec Michal Babák: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, těžké vystupovat po takovýchto rétoech, ale pokusím se vrátit ke konstruktivním číslům a pokusím se být rychlý tak, abychom ještě tento zákon stihli dnes odhlasovat.

Důvodů k odmítnutí zvýšení daně z přidané hodnoty je několik. Nejprůkazněji proti tomuto návrhu hovoří údaje samotného Ministerstva financí. Stát do konce srpna 2012 vybral na dani z přidané hodnoty 177,5 miliardy korun, to je meziročně o 1,3 % méně. Finančně to znamená příjem nižší o 2,4 miliardy korun.

Sněmovna v závěru loňského roku odsouhlasila zvýšení snížené sazby daně z přidané hodnoty o 4 procentní body. Výsledek se nedostavil. Stejný efekt očekává ministerstvo i v příštím roce. I po zvýšení daně z přidané hodnoty kalkuluje Ministerstvo financí s nižšími výnosy i pro rok 2013. Daně jsou zde tak vysoké, že jejich výběr konstantně klesá. Češi už zcela logicky hledají cesty, jak ušetřit. Omezují výdaje na vzdělání, osobní rozvoj nebo potraviny. Podle aktuálních statistických údajů česká ekonomika klesá čtvrté čtvrtletí za sebou, a to o 1,2 procentního bodu. Z okolních států střední a východní Evropy je na tom podobně špatně pouze Maďarsko balancující nad hranicí spirály vedoucí k bankrotu. Ostatní země buď zpomalily, nebo se drží tzv. černé nuly.

Ještě chvíli zůstanu v kontextu Evropy. Je alarmující, že snížená sazba daně z přidané hodnoty v České republice se dostává mezi nejvyšší nejen v rámci Evropy, ale i v rámci rozvinutých ekonomik světa. Nárůst spotřebitelských cen a životních nákladů domácností byl v letošním prvním čtvrtletí výrazně vyšší než před rokem. Průměrná mzda sice teoreticky roste, ale domácnosti si nakoupí výrazně méně. Pokud v lednu roku 2013 dojde ke skokovému zdražení a dalšímu propadu ekonomiky, začnou největší tuzemští zaměstnavatelé hromadně propouštět. To bude mít za následek zvýšení průměrné míry nezaměstnanosti a zároveň dojde ke zhoršení situa-

ce v nejvíce postižených regionech, jako je Ústecký kraj, Moravskoslezský, ale i Jihomoravský kraj.

Věci veřejné nemohou podpořit zvýšení daně z přidané hodnoty i z důvodů snížení valorizace důchodů. Valorizace se má podle vládního návrhu pro roky 2013 až 2015 snížit jen pouze na třetinu toho, jak byla nastavena zákonem, to znamená na třetinu růstu reálných mezd a třetinu míry inflace. V současnosti přitom úprava penzí zohledňuje růst spotřebitelských cen stoprocentně. Snížená valorizace důchodů znamená pro každého jednotlivce výpadek asi 250 korun měsíčně, tedy nezanedbatelné 3 000 korun ročně.

Optimální řešení vidíme v ponechání současných dvou sazeb ve výši 14 a 20 % a tyto sazby dlouhodobě držet a neexperimentovat. Neprovádět stále změny a výkyvy. Zkrátka zajistit předvídatelnost ekonomických pravidel. Český daňový systém by měl být dlouhodobě stabilní, tedy alespoň deset let bez zásahu. Česká cesta je typickým opakem. Během posledních pěti let se tu změnila sazby DPH už třikrát.

Věci veřejné jsou proti dalšímu zvyšování daní a proti dalším ekonomickým zátěžím pro obyvatele České republiky. Žádali jsme o podporu našich pozměňovacích návrhů, ale bez výsledku. Proto vám nyní připomenu některé další problémy, například na příjmové stránce rozpočtu. Stále chybí účinná omezení vůči šedé ekonomice a daňovým únikům. Chybí zpřísnění hazardu. Vláda by měla v těchto ekonomicky nevyzpytatelných časech zvážit i pobídky pro zaměstnavatele, například DPH až po zaplacení faktury platba. Mezi tyto kroky patří například i snížení spotřební daně na motorovou naftu. Stát by v důsledku zvýšené poptávky získal více peněz do rozpočtu a samozřejmě by to mělo pozitivní vliv i na konkurenceschopnost. Stávající situace je taková, že mezinárodní doprava sice využívá Českou republiku jako tranzitní zemi, ale bohužel tady nikdo netankuje.

Považuji za skandální, že vláda chystá maskovat svou neschopnost vybírat daně jejich zvyšováním. Když jsem si sečetl, kolik se nevybralo daní mezi roky 2007 až 2011, kdy převážně Ministerstvem financí vládl pan ministr Kalousek, tak jsem narazil na opravdu obrovské číslo.

Je to, vážené dámy a pánové, 550 miliard korun! 550 miliard korun se nepodařilo vybrat ministru financí panu Kalouskovi v období 2007 až 2011. 550 miliard korun, to znamená půl rozpočtu České republiky. 550 miliard korun, to znamená bezmála polovinu našeho státního dluhu. A 550 miliard korun znamená též 49 990 korun na jednoho obyvatele České republiky, ať je to senior, či kojeneček.

Řešení krize rozhodně nemůže být snadné a bezbolestné. Rozhodně však nesmí být neefektivní a krátkozraké.

Je třeba si uvědomit, že pokud vládní novela změn daňových zákonů

neprojde, tak bude platit od příštího roku jednotná sazba 17,5 %. I z těchto důvodů Věci veřejné chystají pozměňovací návrh, protože konstantně tvrdíme, že je potřeba zachovat dvě sazby DPH, a to ve výši 14 % a 20 %. Proto máme nachystaný pozměňovací návrh k novele zákona o DPH, ke sněmovnímu tisku 733, který momentálně řeší rozpočtový výbor, na znovu-zavedení obou sazeb ve výši 14 % a 20 % a žádáme tímto jak koalici, tak opozici, aby podpořila tento návrh napříč politickým spektrem.

Znovu opakují: Věci veřejné v tuto chvíli návrh na zvýšení daně z přidané hodnoty nepodpoří.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A nyní bych požádal pana poslance Adama Rykala, pak jsou ještě tři přihlášení.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vzhledem k poměrně jasné odezvě v Senátu, který odmítl zákon, o kterém právě jednáme a o němž budeme dnes hlasovat, je mou povinností říci pár slov jednak na obhajobu kroku mých kolegů v Senátu, ale hlavně na obhajobu zájmů většiny našeho národa, který už jen nevěřičně sedí a volá po odejmutí mandátu současné vlády a také po odejmutí mandátu nám poslancům, jelikož i my, opoziční poslanci, kteří s tímto návrhem nemůžeme nic dělat, nemůžeme jej měnit, jsme poslanci, které hází většina národa do jednoho pytle. Opak je však pravdou. Poslanci sociální demokracie nemohou v dnešní době souhlasit s dalším zvyšováním daní.

Vládní návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů demonstruje neschopnost ministra financí Kalouska, neschopnost ukočírovat státní finance a dodržet slib, že bude aktivně snižovat státní schodek. Možná pro milionáře sedící ve vládní lavici zvýšení obou sazeb daně o jeden procentní bod nic není. Ale co mají dělat lidé vydělávající minimální mzdu, lidé živící rodiny nebo senioři? Místo aby u nás v České republice rostla životní úroveň a lidé konečně přestali řešit, jestli si mohou koupit kvalitní potraviny, či si musí koupit méně kvalitní, přišla doba, kdy lidé šetří, kde se dá, a nejen na sobě, ale i na svých dětech či rodičích, o které se starají.

Zvýšení daně z přidané hodnoty, resp. zvýšení obou sazeb této daně o jeden procentní bod na 15 % a 21 %, může z pohledu laika vypadat, jako že se nic neděje. Když si ale uvědomíme, že vedle toho neustále roste spotřební daň, takže litr benzínu dneska nakupujeme někde i za 40 korun, a ceny se neustále zvyšují, rostou ceny energií a neregulované nájmy, tak polovina národa České republiky žije ve finanční tísní, a dokonce desetina lidí bohužel pod hranicí chudoby. 1 022 300 – to je počet občanů naší

země, kteří žijí pod hranicí chudoby. To není číslo, to jsou lidé, kteří žijí své životy.

Já jsem poslanec z Ostravy, ti chudí lidé jsou mí přátelé, mí sousedé a vím, jak složitě žijí. Vám se zdá normální, že lidé musí kupovat prošlé potraviny, aby se alespoň trochu najedli? Matky samoživitelky, které se starají o své děti, musí nakupovat odřezky salámu, aby si alespoň jednou za čas mohly dát s dětmi maso. Přiznám se, že mi je do breku, když vidím, jak ti lidé musí žít.

K tomuto bodu, který je jedním z mnoha špatných bodů ve vládním návrhu, bych dodal snad jen jedině: Vyškrtněte jej. Vyškrtněte zvýšení DPH. Seberte odvahu a udělejte ve všech resortech takové audity, jaké udělal ministr Fiala ve svém resortu. Slučujte agendy, rušte ministerstva, redukujte zbytečná úřednická pracovní místa. Vytvořte místo toho jiná místa, efektivnější. Když to uděláte, ušetříte peníze, rozjedete práci státu naplno a nebudete muset hledat peníze v hlubokých prázdných kapsách českých občanů.

Tento vládní návrh ovšem není pouze o DPH. Málo se zdůrazňuje, že součástí tohoto vládního návrhu je absolutní degradace českého zemědělství, resortu, který je napříč vyspělého světa maximálně podporován, neboť je ukázkou potravinové soběstačnosti a suverenity státu. Zrušení tzv. zelené nafty je plán, kterým ušetříme pár korun na úkor zničení zbytku českých zemědělců, malých zemědělců, většiny středních zemědělců a zadlužíme je a znepříjemníme jim další fungování. Všude na západ i na východ od nás je zelená nafta poměrně slušnou kompenzací za nezmary počasí. Víme, že každý rok zemědělci křičí, že je buď sucho, nebo že moc prší, jindy ráno mrzne a pak jsou zas velká vedra. Jednou za čas jim pak stát musí tyto neradostné dny zpříjemnit a zpříjemňoval jim je zelenou naftou. Zemědělci ušetří peníze a ty pak mohou investovat do inovací, mohou rozšiřovat chovy či nakupovat další pozemky pro užitečné plodiny.

Co dodat závěrem? Snad už jen říci, že tento balík daňových změn je další kudlou do zad našim občanům. Roztahuje propast mezi bohatými, středněprůměrnými a těmi nejchudšími obyvateli naší země. A tzv. solidární příspěvek už opravdu nic nezachrání. Nezachrání ani nejnižší vrstvy a už vůbec nepomůže středním vrstvám udržet si svůj standard. Tento návrh zákona je i hřebíčkem do rakve pro seniory a invalidy třetího stupně. Je to proto, protože by měla skončit sleva na poplatníka. Vláda nechce, aby rostly důchody, vyvádí peníze z prvního státního pilíře do druhého důchodového pilíře, do soukromého, a ještě podkopáváte nohy lidem v důchodu tím, že jim vezmete daňovou slevu, těm, kteří chtějí pracovat.

Proto hlasuji proti celému návrhu zákona a doufám a zároveň děkuji, že tak učiní i poslanci ODS, kteří návrh hlasitě odmítají. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další přihlášený do rozpravy je pan poslanec Jiří Šlégr, pak to bude Petr Tluchoř a poslední je prozatím Vít Bárta. Taková je situace.

Poslanec Jiří Šlégr: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dámy a pánové, naše země se potýká s nemalými ekonomickými problémy zaviněnými nejen celosvětovou ekonomickou krizí, ale především špatnou hospodářskou politikou naší vlády. Jinak by nebylo možné, aby např. v sousedním Německu, u našeho suverénně nejvýznamnějšího obchodního partnera, ekonomická krize nedopadala na tamní občany tak silně, jako je tomu u nás. A to připomínám, že právě Německo nese na svých bedrech problémy Řecka a dalších zemí, které svými penězi zmírňuje. Naopak česká vláda místo zvýšení konkurenceschopnosti naší země zablokovala její ekonomický vývoj na úrovni třetího čtvrtletí roku 2008. Tehdy jsme ještě sklízeli plody investičního boomu předchozích vlád a navíc se dalo sáhnout do stamiliOnových rozpočtových rezerv. Z těch však nejlepší ministr financí zeměkoule v následujících letech peníze mohutně odsával, aby opticky vylepšil deficit státního rozpočtu. Dnešní realita je tak velmi tristní, rezervy jsou pryč, hrubý domácí produkt od té doby nepřibyl ani o korunu, a tak je na řadě okrouhání státních firem. To jsme to dopracovali!

A za této situace česká vláda připraví grandiózní – opakují grandiózní – dar pro katolickou církev v podobě církevních restitucí, který má v plánu nechat zaplatit občany této země, mimo jiné i tím, že opět zvýší DPH. Nižší sazba DPH se jen za posledních šest let zvedla, resp. dle aktuálního vládního návrhu má zvednout o 10 %, tedy z 5 % na dnešních 14, resp. 15 % v roce 2013. Skutečně zvláštní způsob, jak podpořit koupěschopnost obyvatelstva. U české pravicové vlády již nikoho nepřekvapí, že na změny v daňové soustavě tradičně nejvíce doplácí především kdo? Střední třída, nízkopříjmové skupiny obyvatel, důchodci, rodiny s dětmi. Těch se zvýšení daně z přidané hodnoty dotkne nejcitlivěji. Vylepšovat příjmovou stranu státního rozpočtu tím, že vyberu peníze zvýšením cen potravin, léků a vlastně všeho, je mimořádně jednoduché, ale především mimořádně zbabělé směrem k důchodcům, rodinám s dětmi a dalším, kteří mají hluboko do kapsy. Upozorňuji, že v České republice neustále roste počet lidí, kteří se dostávají do neřešitelných situací, které v mnoha případech vedou k tomu, že končí na ulici, a často i vinou exekutorské džungle, která v této zemi panuje.

Podle sociologických analýz dnes už u nás žije celých 10 % lidí pod hranicí chudoby a 40 až 50 % obyvatel má minimální finanční rezervy, které dosahují výše jejich dvouměsíčního příjmu či důchodu. Pak stačí, aby náhle přišli o zaměstnání nebo přišel jednorázový větší výdaj, a mohou si pomalu vyhlížet místo někde pod mostem.

Poučování našich pravicových kolegů o tom, jak je v době krize nutné přesunout daňovou zátěž z přímých daní na daně nepřímé, se zcela míjí s realitou. Koaliční vláda očekávala, že zvýšením sazby DPH z 10 na 14 % vzrostou příjmy do státního rozpočtu z této daně o 23 mld. korun. Ve skutečnosti však během prvního pololetí Ministerstvo financí vybralo o více než 2,5 mld. méně než za stejné období předchozího roku.

Vláda se ve svých návrzích vůbec nesnaží o stimulaci na poptávkové straně. Naopak u nízkopříjmových skupin obyvatelstva doslova řeže do živého. Tak například člověk s hrubým měsíčním příjmem 10 000 korun při navrhovaném zvýšení DPH zaplatí každý měsíc 300 korun navíc. Vládní kolegové se mohou nad takovou částkou pousmát, ovšem pro tyto lidi se nejedná o zanedbatelnou sumu a často se dostávají do situace, kdy musí volit, zda se obejdou bez některých potravin, léků, oblečení, či jednoduše nebudou moci koupit svým dětem učební pomůcky nebo jim zaplatit školní lyžařský či plavecký výcvik. Stimulaci poptávky určitě nepomůže ani změna systému valorizace důchodů, která způsobí, že v následujících třech letech připraví vláda důchodce o 48 mld. korun. Tomu říkám skutečně cynický dárek lidem, kteří celý život pracovali, odváděli peníze na sociální pojištění a nyní nemají žádnou možnost se bránit. Vlastně mají – mohou jít k volbám a v nich hlasovat podle toho, kdo vůči nim drží slovo a kdo se chová neférově a porušuje záruky, které jim dobrovolně poskytl.

O tom, že současná vláda je zcela nekompetentní pro vyvedení naší země z krize, svědčí mj. i to, že naši občané jezdí ve stále větším množství za levnějšími nákupy běžného z boží do zahraničí. Nejedná se o spekulanty, kteří by kvůli kšeftování jezdili za hranice kupovat tu zlatu, tu nemovitosti a tak podobně. Jak zde na minulé schůzi ukázal můj kolega, předseda Národních socialistů – levice 21. století Jiří Paroubek, pořídíte v Německu levněji zhruba o třetinu chleba, rohlíky, máslo a další základní potraviny, navíc ve vyšší kvalitě. Srovnávat příjmy průměrného občana České republiky a Německa raději nebudu, to by byl velmi tristní pohled. Dnes už se navíc za hranicemi vyplatí nakupovat i benzín.

Vím, že politici naší země, zvláště za situace, kdy řeší její vážné ekonomické problémy, nemají mezi svými prioritami pomoc sportu. Jsou zde mnohem naléhavější potíže, se kterými se potýkají, nicméně jako bývalému sportovci mi nedá, abych se nezastavil i u této oblasti. Mnozí lidé si totiž vůbec neuvědomí, že i sport, přistupuje-li k němu vláda té které země efektivně, přináší danému státu nemalý ekonomický přínos. To bohužel neplatí pro Českou republiku. U nás projde sportovním prostředím každý rok zhruba 60 mld. korun, z toho do státního rozpočtu, do státní kasy prostřednictvím daní putuje 9 mld. korun, zatímco výdaje na sport ze strany státu se pohybují kolem 8 mld. korun. Z toho evidentně vyplývá, že sport je z hlediska státních financí čistým plátcem. Za situace, kdy se v naší ze-

mi potýkáme s prudkým nárůstem obezity zejména u mládeže, ještě zvýšíme DPH, aby i sportovní aktivity byly dražší, a tudíž hůře dostupné. Už dnes nemohou mnozí rodiče dát své dítě do některého sportovního kroužku či oddílu, protože na to rodinné finance zkrátka nestačí. Rekreační sportování je rovněž rok od roku nákladnější a přitom připomínám důležitý fakt, kdy podle davoského ekonomického fóra jedno euro investované do sportu ušetří čtyři eura ve zdravotnictví při řešení civilizačních a dalších onemocnění způsobených nedostatkem pohybu a špatnou životosprávou.

Zvýšením DPH rovně podrazí vstupenky na sportovní klání. Právě při nich mohou děti vidět v akci pozitivní vzory. Politici se hrozně rádi se sportovci identifikují při jejich úspěších, což názorně ukázala i poslední olympiáda v Londýně. To se s nimi fotí a točí jim pivo, ale jen co euforie opadne, už se k nim otáčejí zády a o to, že i reprezentanti musejí trénovat a mnohdy v nedůstojných podmínkách, o finančním zázemí ani nemluvě, se vůbec nestarají. Dle chování politických kolegů na pravici mám pocit, že si berou příklad z Bulharska. To je země, kde se z celé Evropské unie dává na sport ze státních prostředků nejméně. Bulhaři získali v roce 1988 na olympijských hrách v Soulu 35 medailí včetně 10 zlatých.

Na přelomu tisíciletí v Sydney už cenných kovů měli jen 13, z toho 5 zlatých. A letos? Letos z Londýna odjeli jak spráskaní psi s jednou stříbrnou a jednou bronzovou medailí. Až na takové dno mohou klesnout reprezentanti země s tak velkou sportovní tradicí, pokud je političtí představitelé hodí přes palubu.

Připomínám, že naše země je ve financování sportu v rámci Evropské unie třetí od konce. Nenechme se ošálit velkým úspěchem v Londýně. Těch úžasných deset medailí získaly velké individuality díky své dřině a talentu, které nejsou produktem propracovaného systému.

Strmě klesající úroveň kolektivních sportů je jasným důkazem, že pokud se politická reprezentace neprobudí, ocitneme se velmi rychle na bulharské cestě. A já rozhodně jako bývalý sportovec si to nepřeji a nechci.

Závěrem chci říci, že zvýšení DPH je špatným krokem, což mimochodem marně současné vládě vysvětluje nejen opozice, ale i ekonomičtí odborníci a například i prezident Klaus. A jelikož Národní socialisté – levice 21. století nehlasují pro návrhy, které jsou hloupé a škodí občanům této země, budeme já i můj stranický kolega Jiří Paroubek proti.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Šlégr. Nyní prosím o slovo pana kolegu Petra Tluchoře, po něm je přihlášen pan poslanec Vít Bárta. Prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Vážená paní předsedkyně, vážený člene

vlády, dámy a pánové, v úvodu se chci omluvit panu místopředsedovi Zaorálkovi – budu i já maličko mluvit o ODS.

Budeme hlasovat o vládním ekonomickém balíčku. Víím, že to všichni víte, ale přesto považuji za nutné to zdůraznit. Nebudeme hlasovat o důvěře vládě. Nebudeme hlasovat o rozpočtu. A už vůbec nebudeme hlasovat o Petru Nečasovi. Budeme hlasovat o balíčku, na jehož obhajobu i jeho zastánci neumějí říct nic lepšího, než že prostě musí projít. Ano, pro balíček máme hlasovat z donucení. Ne proto, že by byl dobrý, ne proto, že by byl užitečný. Dokonce ani ne proto, že by byl nutný k sestavení rozpočtu. Ale prostě proto. Máme hlasovat bez diskuse, bez možnosti kompromisu. Prostě proto.

Neochota vlády jednat o balíčku s vlastními poslanci je zarážející, podivná, nepochopitelná. Vláda odmítla diskusi o balíčku přesto, že jde o razantní zásah do ekonomiky a ekonomové veřejně říkají, že tento zásah ekonomice uškodí. Vláda a její předseda odmítli změny přesto, že jde o razantní zásah do programu ODS a řada členů ODS už i nahlas říká, že tento zásah je pro ODS katastrofou.

Musím přiznat, že se mi už příliš nechce rozebírat argumenty, které jsem ve třetím čtení proti balíčku přednášel. Nicméně alespoň stručně.

Zásadní problém balíčku je, že nepřináší žádnou vizi, kterou by bylo možno vysvětlovat občanům. Natož vizi pravicovou. Rating není vize. Pro mě jako člena ODS je pak zásadním problémem, že vláda rezignovala na snižování výdajů, zejména mandatorních. Místo systémových reforem sahá k nesystémovému mixu škrtů a zvyšování daní. Není divu, že ekonomičtí experti hodnotí balíček vesměs negativně. A zcela zásadně ho odmítá i prezident Václav Klaus, kterého rozhodně snad nelze vinit z toho, že by byl proti snižování rozpočtového deficitu – což je deklarovaný cíl balíčku. Jenže zvyšování daní jako lék na krizi jednoduše nefunguje. Naopak dusí růst, ničí podnikatele a rozpočtu nakonec nepřináší ony očekávané miliardy

Toto jsou zcela jasné argumenty. Místo diskuse se však jak ekonomičtí odborníci, tak prezident Klaus dočkali od premiéra Petra Nečase jen vulgarismů. A křiku, tvrdých slov a hrozeb se dostalo i členům ODS, kteří se odvážili balíček kritizovat. Ale kdo z členů ODS by ho přijímal s nadšením? Zvyšování daní, milionářská dávka, útok na živnostníky a aktivní seniory – tím vším ODS popírá sama sebe. Nic z toho nebude fungovat.

Rozumím, že tuto debatu jsme měli vést před přijetím balíčku – nevedli jsme. Při prvním projednávání balíčku na poslaneckém klubu ODS nám premiér Petr Nečas oznámil, že ještě není nic dohodnuto, a proto prostě ještě není o čem diskutovat. Na dalším jednání už bylo dohodnuto vše a nebylo o čem diskutovat.

Když jsem před prázdninami žádal vrátit balíček zpět do druhého čtení,

aby byl čas o něm na koaličních jednáních ještě diskutovat a prosadit alespoň něco z programu ODS, neuspěl jsem. Místo diskuse přišlo závazné hlasování. Loajálně jsem hlasoval pro a doufal, že před očekávaným vrácením balíčku Senátem se povede debata alespoň uvnitř ODS. Chtěl jsem dát prostor této debatě. Nevím, jak kdo tuto debatu vedl, ale já jsem se poctivě celé léto snažil s co největším počtem členů ODS mluvit. Pro nebyl téměř nikdo.

Nyní máme balíček znovu na stole a je smutné, že teprve tváří v tvář reálné hrozbě, že balíček neprojde, začíná vláda, a velmi neochotně, připouštět změny při jeho novém předložení do Sněmovny. Ale i za tuto naději velmi a velmi děkuji. Nejsem šťastný z toho, že jsme si možnost vést debatu o kompromisním řešení museli vynutit. Nejsem šťastný z toho, že musím hlasovat proti vládnímu návrhu. Problém ale je, že kdybych pro tento balíček znovu hlasoval, projevil bych se nejen jako zbabělec, ale především bych prokázal neloajalitu ke značce ODS. Ano, toto je anti-deesácký balíček.

Nejsem daňový fundamentalista, kompromis pro mě není sprosté slovo. Chápu, že nejsilnější vládní strana nemůže válcovat své partnery, a dokonce ani své oponenty 10:0. Tím spíš by ale neměla 0:10 prohrávat. Neslyšel jsem jedinou obhajobu balíčku z hlediska programu a principu ODS. Zato jsem slyšel samé zástupné, pokrytecké či absurdní až fatalistické argumenty, proč je nutné pro balíček hlasovat. Bez balíčku prý nebude rozpočet, bez balíčku nebude vláda. Je opravdu těžké uvěřit, že ministr financí a premiér myslí tyto argumenty vážně. Ministr financí pravicové vlády, který místo šetření ve státní správě potřebuje zvedat daně, aby mohl sestavit rozpočet. Předseda vlády, který říká, že když neprojde anti-deesácký balíček, má padnout vláda. Těmto slovům se opravdu těžko věří a myslím, že jim nevěří ani jejich autoři.

Bylo by daleko lepší, kdybychom místo silných slov dělali silné reformy a snižovali mandatorní výdaje. Jenže to se jaksi nedaří. A musím bohužel říct, že zejména v resortech vedených TOP 09. To je ten pravý důvod, proč ministr financí nemůže sestavit rozpočet. Kdyby byly reformy, kdyby se snižovaly mandatorní výdaje, šlo by mu to daleko lépe i bez útoku na program a kmenové voliče ODS.

Pravicová vláda, která navrhuje místo nízkých daní zvýšit složenou daňovou kvótu o celé procento? Místo podpory podnikání likvidaci podnikatelů? Místo úspor zvyšuje počet státních úředníků? Je to ještě pravicová vláda? Já říkám, že není. Je to vláda, která přináší levicová řešení. A používá i levicové argumenty k jejich prosazení. Já za sebe říkám, že už na levicové argumenty přestávám slyšet. A také přestávám slyšet na křik, vulgaritu a vyhrožování.

Opakovaně jsem hlasoval proti svému přesvědčení a proti programu

ODS. Jen proto, aby ODS působila alespoň jednotně, když už ne sebevědomě. Takto však nelze postupovat donekonečna. Nelze neustále hlasovat proti svému nejlepšímu vědomí a svědomí. Proti všemu, co ODS dvacet let úspěšně prosazovala.

Znovu a znovu jsem nucen volit mezi loajalitou ke značce ODS a k jejímu momentálnímu předsedovi. Tuto situaci již považuji za neúnosnou. Já už jsem si vybral. Budu hlasovat pro značku ODS, tedy proti balíčku. A pevně věřím, že při jeho novém projednávání zvítězí zdravý rozum a balíček bude možné upravit tak, aby byl ve prospěch ekonomiky a občanů a aby také zohledňoval program ODS a vládní program. Doufám, že vláda a koalice nebudou trvat na tom, že buď balíček v nezměněné podobě, nebo nic. Pak by totiž na adresu kabinetu šlo říct jedině: Ještě nikdy v historii České republiky neriskovala žádná vláda tak mnoho pro tak málo.

Děkuji pěkně. (Potlesk poslanců Šnajdra a Fuksy.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím o slovo pana poslance Bárta a po něm je přihlášen pan kolega Skokan.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, je sedm hodin večer druhý den jednání Poslanecké sněmovny a mně nezbyvá, než si v první řadě postesknout, že je velmi smutné, je velmi tragické nedostat za dva dny odpověď od pana premiéra, proč jsou pro něj důležitější ratingy z hlediska žebříčku hodnocení dlužníků místo toho, aby pro něj byl alespoň trochu důležitý žebříček konkurenceschopnosti. Umístění České republiky, jak jsem tady včera říkal, někde kolem Mongolska a jiných zemí bohužel ne z evropského kontinentu, kde v řadě parametrů je Česká republika poslední zemí z Evropské unie v řadě parametrů konkurenceschopnosti.

Je velmi smutné, že pan premiér radši přemýšlí o tom, jak se vyrovnat s jednotlivými poslanci v poslaneckém klubu ODS, kde především mě v tomto kontextu děsí to, kolikrát se za tu dobu potkal pan premiér s Ivanem Langrem a kdo všechno a jakými prostředky se tady bude snažit dál vyvíjet názor uvnitř parlamentní politické strany. Já se opovažuji tvrdit, že v souvislosti s odvoláním policejního prezidenta, v souvislosti s policejním pučem, který jsme tady zažili, v souvislosti tedy s žabáky Ivana Langra na policejní inspekci, respektive na Generální inspekci bezpečnostních sborů, je tato otázka zcela na místě. A velmi mě mrzí, že musím toto bezpečnostní téma otevírat zrovna u tohoto tak podstatného daňového balíčku. Obávám se při znalostech české politiky za dva roky v její praxi, že tato otázka není nijak filozofická, ale bohužel velmi reálná.

Nicméně k vlastním daním. Zde nyní je debata filozofická, zde nyní je debata čistě politická, ale přesto si myslím, že vedle těchto dvou zásadních

pohledů je zapotřebí myslet na ten dle mého názoru nejpodstatnější pohled, na to, že dnes někteří lidé sedí u televizních obrazovek a denně řeší to, jestli budou mít raději na léky, nebo na zaplacení nájmu, anebo taky že vůbec musí přemýšlet, jestli zítra přijdou o práci a nebudou mít vůbec na nic. A když tady hovořím o tom, že Česká republika se propadá ve strategii konkurenceschopnosti, tak zde je zapotřebí především připomenout konkrétní lidi, kteří dnes nemají práci a kteří díky klesající konkurenceschopnosti České republiky v brzké době o tu práci mohou přijít.

Nemáme silnici R35. NERV pana premiéra poučuje o tom, že potřebujeme silnici R35, protože jinak se nám továrny z Moravskoslezského kraje přestěhují do Polska. Jaká je dnes nezaměstnanost v Moravskoslezském kraji? A jaká bude nezaměstnanost v Moravskoslezském kraji, jestli byl jediná větší firma z tohoto regionu do Polska odejde? To jsou otázky, na které jsme od pana premiéra za dva dny odpověď nedostali. Místo toho se nyní má prohlašovat balíček, který zvýší celkovou složenou daňovou kvótu, jak nám v neděli v Otázkách Václava Moravce sdělil pan ministr financí, o více než 1 %. Je vtipné, že na různých místech zde v Poslanecké sněmovně pan premiér tvrdil pravý opak. Pan premiér tvrdil, že daňová kvóta naopak bude nižší po schválení tohoto balíčku, a potom proti tomu pan ministr financí v zásadě usvědčí pana premiéra ze lži.

A já si myslím, že mimo usvědčené lži pana premiéra je zde zásadní si položit otázku, v jakém kontextu se lže zde v Poslanecké sněmovně i při projednávání tohoto balíčku. Já už jsem tady na začátku prázdnin říkal, že státní rozpočet pan ministr Kalousek předkládá se lživými položkami, kdy je nadhodnocená Všeobecná pokladní správa, kdy je nadhodnocená cena, kterou budeme platit za splácení státního dluhu, kdy je zcela evidentní, že pan ministr financí si vytváří v rozpočtu vatu, kterou následně použije v kontextu citace Petra Skokana na to, aby mohl rozdávat některým vyvoleným účelové dotace schované do Všeobecné pokladní správy.

A začínáme jiné kejkle, jiné lži. Státní rozpočet vedle této vaty zcela jednoznačně počítá s příjmy, které nikdy státní kasa příští rok mít nemůže. Pan premiér a ministr financí lže, když tvrdí, že příští rok česká ekonomika poroste o 1 %. Pan ministr Kalousek a pan premiér lže a je naprosto jednoznačné, že lže, v kontextu toho, že si může myslet, že když zvýší daně, že přesto česká ekonomika o 1 % povyroste. To znamená, jde o dvojitou lež, jde o lež růstu ekonomiky a jde o lež, která je spojená s tím, jak ještě více českou ekonomiku přiškrtil.

Já apeluji na to, abychom vnímali konkurenceschopnost České republiky jako základní měřítko práce této vlády. Já apeluji na to, abychom mys-

leli na to, že jestliže budeme přijímat jednotlivé paragrafy tohoto zákona, jednoznačným způsobem dále ještě více podtrhneme konkurenceschopnost České republiky někam na úroveň Mongolska.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců VV.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále je přihlášen pan poslanec Petr Skokan. Prosim.

Poslanec Petr Skokan: Vážená paní předsedkyně, milé kolegyně, vážení kolegové, na závěr této velmi zajímavé diskuse mi dovoluji, abych se vrátil k tématu, které mi přijde jako jedno z nejdůležitějších ze všech, a sice k tématu poslaneckého svědomí.

Nikdo z nás by se nemohl stát poslancem, aniž by složil poslanecký slib. A já si myslím, že možná už v tomto bodě jsou kořeny rostoucí nedůvěry občanů a voličů k mnohým z nás. Nezanedbatelný počet z vás moc dobře ví, že tato nedůvěra je zcela oprávněná. Za celou historii Poslanecké sněmovny po roce 1989 – o té frašce předtím myslím nemá cenu hovořit – se tzv. poslanecké svědomí zásadně a pouze jen zneužívá k omluvě pro své voliče a většinou i pro sebe sama, pro zachování mandátu za každou cenu při účelových a nepochybně dobře placených přestupech do jiných politických subjektů a v poslední době i do takových, které ještě ani nevznikly. A obávám se, že přesně tohle asi tvůrci Ústavy neměli na mysli, když ji tvořili.

Myslím, že ta formulace v poslaneckém slibu má znamenat něco jiného, a sice přesně to, co je v ní napsáno: nikdy nebudu hlasovat pro nic, co je v rozporu s mým celoživotním přesvědčením a s mým svědomím, nebudu hlasovat pro nic, co je účelové, pro nic, co ve skutečnosti sleduje jiný než deklarovaný cíl. Tak by to mělo být. A až to tak skutečně bude, tak nám budou moci naši spoluobčané a voliči zase začít důvěřovat.

Za chvíli nás čeká hodně zásadní hlasování. A nepochybně se v něm naplno projeví to, o čem právě nyní hovořím. V tomto hlasování vyhrožuje naše vláda svým, či domněle svým poslancům, svým, a tím vlastně jejich koncem. Už to samo o sobě je podle mě porušení principu parlamentarismu, ale ještě ke všemu je to nehorázná lež. Případný pád vlády nejen že není v situaci, do které dostala sama sebe, žádnou tragédií, ale rozhodně neznamená konec této Sněmovny a případný zánik našich mandátů. Tam jsou jaksí rozhodující naprosto jiné počty. (Hluk v sále způsobený i vlivem poslanců přicházejících do sálu. Jeden z poslanců vlevo se ho snaží utiшит. Na chvíli se podaří.) Děkuji.

V tuto chvíli nechci hovořit o návrhu zákona o církevních restitucích, i když můj názor na něj je v jeho podobě, v jaké je nám připraven, jednoznačně negativní a velmi rád svůj názor odprezentuji samostatně na

církevní restituce v této podobě. Jsem si plně vědom, že váš vztah k němu není a nemůže být černobílý, a dokonce si v budoucnu troufnu hovořit na toto téma o několika rovinách svědomí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane kolego. Dámy a pánové, prosím, je posledním řečníkem v této rozpravě zatím tedy pan kolega Skokan. Je mu uděleno slovo. Prosím, abyste to respektovali. Prosím, pane kolego.

Poslanec Petr Skokan: Děkuji. Zcela jinak je to ale s právě projednávaným zákonem, v němž se požaduje zcela nesmyslné, ekonomicky likvidační a v dané situaci doslova idiotské navyšování daně z přidané hodnoty. V tomto případě jsem si absolutně jist, že jeho vztah ke svědomí, a tím i k poslaneckému slibu černobílý je, a také vím, že mnozí z vás tuto skutečnost v plné míře pocítují.

Nebudu nijak skrývat, že tento můj apel může mířit v podstatě především ke členům Občanské demokratické strany, jichž jsem byl dlouholetým kolegou, znám trochu vnitřní prostředí. A přestože jsem v minulosti byl z této strany vytlačen, nijak to nezměnilo mé priority hodnot a věřím, že ani mé uvažování. Neobracím se naopak na příslušníky sekty 09, o které všichni víme, že vznikla jako jednorázový subjekt na podporu ekonomických i jiných zájmů pana Kalouska, a jejíž příslušníci se tudíž musí podle toho chovat. Stejně tak nemá smysl se obracet na naše odpadlíky, pro které je každý den udržení této vlády, a to za jakoukoli možnou cenu, jediným a posledním politickým úspěchem.

Nijak zvlášť mě netěší někoho poučovat. Možná že na to ještě nemám ani dostatečný věk. Ale vím zcela jistě, že jedním z pilířů ideologie Občanské demokratické strany je všemi prostředky bránit zemi proti navyšování daní a minimalizovat stát. Tak to aspoň vždycky bylo v minulosti. Nebo se o to alespoň někteří v Občanské demokratické straně snažili. Stejně tak i poslední volební program občanských demokratů, se kterým jste byli zvoleni do této Sněmovny, zcela jasně vylučuje jakékoli navyšování daní. A vy si možná říkáte: Když už jsme porušili jednu, tak je to vlastně jedno. Opravdu, ale opravdu to jedno není. Známe to i z běžného života. Jedno a téměř jakkoli velké selhání se dá omluvit, ale druhé a to samé, to už opravdu nelze.

Tak trochu v tuto chvíli slyším myšlenky některých z vás: Tomu se to mluví, už u nás není. Co je vlastně více – stranická loajalita, nebo ono zmíněné svědomí? Je jistě pravdou, že poslanecký slib zase není tak jednoduchý, jak se na první pohled zdá. Ono totiž není zase tak těžké doložit na zcela konkrétních případech rozhodování, že svědomí v některých výjimečných případech nemá člověk jen tak sám za sebe, ale musí myslet

i na širší souvislosti, mezi které prosperita politického subjektu, jehož je členem, nepochybně patří. A skutečně se dají najít případy velmi těžkého rozhodování, na které by člověk potřeboval mít po ruce lékárnické váhy.

V tomto případě však nic takového nehrozí. Jsem si absolutně jist, že nezanedbatelná část z vás, pokud si i nadále chcete vážit sebe sama, má v těchto dnech velmi špatné spaní. Troufám si však vám všem odebrat veškerou útechu a snahu obelhávat samy sebe. Pokud skutečně podpoříte tento antieconomický zákon, nejenom že poškodíte nenávratně a definitivně svoje svědomí, ale poškodíte i svoji politickou stranu, důvěru velice velké části svých voličů. Navíc jsem skálopevně přesvědčen, a průzkumy to dokládají, že pravicový volič je velmi citlivý a citlivější na důvěru než levicový.

V dětství, kdy je člověk mnohem přirozenější a upřímnější než v dospělém věku, jsme měli poměrně jednoduše rozděleno naše společenství spolužáků na chlapy a na sraby. A mezi těmi kategoriemi vlastně nebyl možný přestup. Skoro si dnes myslím, že je to dáno i nějak biologicky, a mohu přítomné sraby ujistit, že vždycky, vždycky byli v převaze. To však neznamená, že je o co stát. Všechny ty poslance občanských demokratů, kteří moc dobře vědí, že se jich moje řeč velmi přímo dotýká, chci touto cestou požádat, aby jednali v souladu s poslaneckým slibem a aby prokázali, že nejsou srabi. A samozřejmě totéž platí i pro přítomné dámy, které však mnohokrát dokážou strčit do kapsy i lec- kterého chlapa.

Já vám děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců z Věcí veřejných.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan poslanec Vojtěch Filip. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, členové vlády, paní a pánové, já jsem se přihlásil jenom k faktické poznámce. K debatě k tomuto bodu padlo mnoho názorů, názorů pozitivních i odmítajících ať z levé, nebo pravé části politického spektra a z toho či o- noho pohledu na svět. Musím říct, že jednu věc měly ale ty názory společnou – že tento návrh nevede Českou republiku k vyvedení z krize. A pokud tento návrh nevede k tomu, že Česká republika začne být prosperující státem, pak nevím, proč bychom to měli přijímat. Je evidentní, že tento návrh není návrhem, který by mohl znamenat zlepšení situace ekonomické pro občany České republiky, zlepšení situace České republiky k Evropské unii, nebo dokonce zlepšení pozice České republiky v rámci mezinárodního společenství. Nevidím jediný důvod, proč bychom měli takový návrh zákona podpořit.

Je tedy evidentní, že vládní koalice připravila něco, čím možná vytře

někomu zrak. Vládní koalice připravila něco, co neznamena posun vpřed. Položme si tedy jasné otázky, na kterou tady z různých pozic odpovídali různí kolegové a kolegyně z Poslanecké sněmovny. Je důvodné, abychom tento zákon podpořili? Já ho nevidím. (Předsedající: Čas, pane kolego!) V tomto ohledu jsem přesvědčen, že je to nesmyslné a zákon není možné podpořit. Tato vláda nepředložila nic, co by znamenalo pozitivní změnu pro Českou republiku! (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka a já nevidím nikoho, že by se hlásil, tedy se ptám, zda se ještě někdo chce přihlásit do rozpravy k tomuto bodu. Nikdo se nehlásí, rozpravu končím. Budeme hlasovat, ale ještě předtím se zeptám na případná závěrečná slova, pokud je o ně zájem. Není.

Přistoupíme tedy k hlasování, a to podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Příslušné kvorum je již nastaveno.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů podle sněmovního tisku 695/3."

Zahajuji hlasování číslo 40. Táhá se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 40 přítomno 196, pro 94, proti 101. Konstatuji, že návrh zákona nebyl přijat. (Potlesk v levé části sálu.)

O slovo se hlásí pan ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já děkuji Poslanecké sněmovně za zodpovědné projednání tohoto návrhu. Já jsem chtěl jenom – nechtěl jsem tím rušit – zkonfrontovat ten billboard, který prezentuje tady sociální demokracie, že 54 miliard korun inkasa DPH chrání, přičemž nejméně polovina vystoupení sociálních demokratů polemizovala s tím, že tyhle peníze Ministerstvo financí vybere. (Na billboardu opřeném o lavice ČSSD je nápis: "54 miliard Kč chtějí ODS a TOP 09 vzít z kapes rodin zvýšením DPH.") Tady skutečně znělo mnohokrát: tyto peníze stejně, Kalousku, nevybereš, přičemž vaše vlastní stranická propaganda vás usvědčuje ze lži. Hezký večer! (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, budeme pokračovat. Zahajuji projednávání bodu číslo

**5.
Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb.,
o sociálně-právní ochraně dětí,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 564/9/ - zamítnutý Senátem**

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, jste obdrželi jako sněmovní tisk 564/10. Vítám mezi námi paní senátorku Dagmar Terelmešovou.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu vyjádřil ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dobrý večer už, vážené kolegyně, vážené kolegové... (Předsedající: Prosím o klid v jednacím sále!) Naplňuje se trochu moje obava, že po těch dvou předchozích tiscích pro vás nebude téma sociálně-právní ochrany dětí takovou prioritou, jakou by mělo být, tedy poprosím, skutečně je to velmi důležitá norma, která se týká ohrožených dětí, a je to krok, o kterém jsme v Poslanecké sněmovně velmi pečlivě diskutovali několik měsíců. Já bych chtěl znovu poděkovat všem, kteří se na té práci a na těch diskusích účastnili, a protože jsem o tom mluvil v jednotlivých čteních velmi podrobně, tak se pokusím být maximálně stručný vzhledem k pokročilé hodině.

Norma, kterou máte před sebou, má jednoznačný cíl: zlepšit podporu dítěte v přirozené rodině, zlepšit možnost adopce a pěstounské péče, to znamená zajistit co nejrychleji a co nejprofesionálněji pomoc dítěti ve chvíli, kdy v přirozené rodině setrvat nemůže. Tato norma obsahuje řadu dalších opatření, která směřují ke zkvalitnění a k profesionalizaci pěstounské péče, stanoví závazné postupy pro činnost orgánů sociálně-právní ochrany dětí, ať už zavedením standardů kvality práce, institutu sociální kurately, vyhodnocování situace dítěte a rodiny, individuálního plánu ochrany dítěte. (V sále je velký hluk.)

V průběhu projednávání jak v Poslanecké sněmovně, tak v Senátu se ukázalo, že tato novela je spojována s řadou nepřesných informací. Jak jsem už řekl, hlavním cílem úpravy je systematická práce s přirozenou rodinou. Zároveň je ale jasné, že péče o dítě v rodinném nebo náhradním rodinném prostředí vyžaduje podporu ze strany odborných služeb přímo v terénu. Cílem tedy není zbavit tyto děti odborné péče, jak je v některých vystoupeních podsouváno. Cílem je, aby tato péče byla dětem pokud možno doručována do jejich přirozeného prostředí, protože dnes v řadě případů činíme pravý opak.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane ministře, já vás přeruším. Dámy a pánové, vím, že je už pozdní hodina, ale přesto vás všechny důrazně žádám, abyste buďto věnovali pozornost panu ministroví, nebo opustili jednací sál.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Připomínky, že pěstounů je nedostatek, že pěstouni nejsou dostatečně připravováni nebo že pěstounská péče selhává, jsou právě argumentem pro přijetí novely. Předloha vychází z velmi důkladné analýzy současného stavu. Navrhuje postup, jak stávající nedostatky napravit. Jde především o zvýšení nároků na zájemce o náhradní rodinnou péči, ale zároveň také o vyšší podporu pěstounů ze strany státu nejenom ve formě hmotného zabezpečení, ale především ve formě zákonného nároku na odborné, poradenské, doprovodné a odlehčovací služby. (Silný hluk v sále trvá.)

Velká debata byla také vedena o kvalifikaci a přípravě pěstounů. Objevily se dokonce návrhy, aby pěstoun měl povinně pedagogické nebo zdravotnické vysokoškolské vzdělání. U takových návrhů musím konstatovat, že jde o nepochopení –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě jednou přerušuji pana ministra. Všechny poslance a poslankyně žádám, aby zasedli do svých lavic a případné hovory přenesli mimo jednací sál!

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: – nepochopení účelu náhradní rodinné péče. Hlavní kvalifikací pro výkon pěstounské péče jsou péče rodičovské kompetence a ty nelze, jak víme všichni z našich běžných rodinných životů, získat žádným formalizovaným vzděláním. Tyto kompetence jsou však zkoumány a doplňovány v průběhu kvalitní přípravy a odborného posuzování zájemců o náhradní rodinnou péči. Na pěstounství se tedy člověk nebude připravovat oněch 48 nebo 72 hodin uvedených v zákoně, ale samozřejmě dlouhodobě a po celý svůj rodičovský život.

Stěžejní v předloženém návrhu novely zákona o sociálně-právní ochraně dětí jsou změny, které povedou k důslednější ochraně práv ohrožených dětí, a je v zájmu dětí přijmout tyto změny.

Poslanecká sněmovna již jednou s předkládaným návrhem zákona vyslovila svůj souhlas a já bych chtěl vás všechny, kolegyně a kolegové, požádat i přesto, že třeba tuto normu kritizujete jako nedostatečný krok, nebo i přesto, že ji kritizujete jako příliš razantní krok, abyste tuto normu podpořili, protože rozhodně povede ke zlepšení situace ohrožených dětí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nyní bych požádal, jestli se chce k usnesení Senátu vyjádřit zpravodaj výboru pro sociální politiku pan poslanec Jan Čechlovský. Nechce. Pak tady paní poslankyně Soňa Marková, jestli chce. Také nechce. A ještě paní poslankyně Ivana Levá. Ta si vezme slovo. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Ivana Levá: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Dámy a pánové, budu velice stručná. Já pozitivně vnímám velké změny, které se v zákoně objevily. Velice si vážím všech pěstounů, kteří se ujmou dítěte a dítě do dospělého věku vychovají. Ale nemohu pro tento zákon zvednout ruku, protože pěstounská péče na dobu určitou je pro mě nepřekročitelná. To je krok, který nemohu udělat. Neberme si vzor z jiných zemí, kde dítě jde z rodiny do rodiny a nemá zázemí. Dítě potřebuje jistotu a ta jistota mnohdy, když vyrůstá v dětském domově, je větší, než ke které se může dostat tímto způsobem. Nechci tady rozvířovat diskusi. Slíbila jsem, že ani nebudu hrát na city. Nic, ale zkrátka tohle, aby dítě bylo u někoho dva roky a pak šlo zase dál, je pro mě nepřijatelné. Pro to nemohu hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tedy otevířu rozpravu a myslím, že by mohla vystoupit paní senátorka Terelmešová jako první v rozpravě. Dávám vám slovo.

Senátorka Dagmar Terelmešová: Děkuji. Dobrý večer vážený pane předsedající, členové vlády, dámy poslankyně, pánové poslanci, přicházím s odůvodněním usnesení Senátu k novele zákona číslo 359/1990 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Tento senátní tisk číslo 374 byl doručen z Poslanecké sněmovny do Senátu dne 25. 6. 2012. Garančním výborem byl výbor pro zdravotnictví a sociální politiku a k tomuto tisku dne 11. 7. nepřijal žádné usnesení. Senát se novelou tohoto zákona postoupenou Poslaneckou sněmovnou zabýval na své 24. schůzi dne 20. 7. 2012 a tuto novelu zákona zamítl. Odůvodnění jste dostali písemně před touto schůzí, ale přesto mám ještě několik argumentů, které zazněly při zasedání pléna Senátu, a předem se omlouvám, že moje vystoupení bude poněkud delší než mých předřečníků.

Cílem návrhu zákona, který mění zákon číslo 359/1999 Sb., má být zkvalitnění systému pečující o ohrožené děti v České republice. Má zkvalitnit výchovu a rozvoj dítěte v rodinném nebo náhradním rodinném prostředí. Je zde snaha o zavedení standardu kvality a sjednocení postupů a individuální řešení situace každého dítěte. Na čem je určitě možné se s tvůrci novely shodnout, je fakt, že dítěti je nejlépe v jeho vlastní biologické rodině. Tato rodina a každý člen této sociální skupiny ovšem musí plnit po-

vinnosti, jinak dochází k dysfunkčnosti nebo afunkčnosti této instituce. Terénní práce s rodinami a prevence přímo v domácnostech probíhá i nyní a je záležitostí nejen pracovníků sociálních odborů, ale především neziskových organizací, které mají velké úspěchy, ovšem neustále zápasí s nedostatkem finančních prostředků. Navíc tato osvěta může probíhat pouze v rádech několika hodin týdně.

Neexistují pobytová zařízení nebo zařízení sociálního bydlení, kde by se s problémovou rodinou pracovalo trvale. Práci s problematickými rodinami nyní ukládá tato novela pracovníkům ZDVOPů, což jsou zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, což v praxi nebude možné, a pokud ano, tak pouze omezeně. Neexistence sociálního bydlení je v záležitosti prevence, kterou tato novela preferuje, jednou z největších překážek dobré terénní práce. Navíc možnost zrušení příspěvku na bydlení přispěje k tomu, že se na ulici ocitnou i rodiče samoživitelé, nejen lidé sociálně nejslabší. A je totiž velmi těžké pracovat s lidmi, kteří se pohybují v ulicích z důvodu toho, že nemají vlastní bydlení, a pokud bude schválena tato novela a pro odebrání dítěte z rodinného prostředí nebude důvodem například neexistence bydlení, vzniká i problém dětských bezdomovců. Tyto děti mohou úplně zmizet z jakékoliv registrace a práce s nimi a s jejich rodinami je naprosto nemožná. Navíc při dnešních finančních problémech sociálně slabých rodin je často jedinou možností matky žijící například na ubytovně právě pobytové zařízení, kde je o dítě postaráno a kde jej může navštěvovat, protože děti se umísťují i s ohledem na to, aby rodič byl pro toto dítě dosažitelný, co se týče vzdálenosti.

Rodič, který se rozhodne pracovat na zlepšení situace rodiny, potažmo svého dítěte, a spolupracuje s příslušnými pracovníky, i dnes při současně platné legislativě většinou těžkou situaci zvládne. Pokud ale není ze strany rodičů snaha o spolupráci a nemají zájem o to, aby jejich rodina fungovala, žádný pracovník jakékoliv instituce nebude schopen je k této spolupráci donutit. Navíc navrhovaná novela počítá s individuálním řešením problémů každého dítěte formou případových konferencí, přičemž neřeší žádné sankce vůči nezodpovědným rodičům, kteří se těchto konferencí nebudou zúčastňovat.

Pokud tedy selžou veškeré snahy odpovědných institucí o zachování biologické rodiny, nastupuje podle této novely prioritně předústavní náhradní rodinná péstounská péče. Otázka péstounství není vůbec nic nového a je nutné si říci, že opravdu péstounská péče je nejvhodnější náhradní péčí o dítě. Sama jsem v pozici radní pro sociální záležitosti Plzeňského kraje, navštěvovala jsem setkání péstounů a velice si péstounských rodin vážím. Není lehké řádně vychovat ani své vlastní děti, natož děti svěřené do péstounské péče, když jsou péstouni pod drobnohledem odpovědných institucí i svého okolí, ve kterém žijí. Řešit ale nedostatek

pěstounů pouze finanční motivací nepřivede do řad péstounů nový příliv kvalitních rodin.

Aby péstounská péče neselhávala, viz uvedené příklady neustálého střídání péstounských rodin, v Anglii se odhadovalo i třicet rodin mezi tím, než dítě dosáhne 18 let, je nutné, aby péstouni byli jednak řádně seznámeni s úskalími této činnosti a řádně proškoleni, tak jak tady uvedl pan ministr, a řádně také samozřejmě přezkoumání po psychické stránce. Těmito úkony jsou pověřeny v počátečním stadiu výběru péstounů krajské úřady a není to záležitost pouze jednoho nebo dvou měsíců. Za poslední tři měsíce projevilo zájem o péstounství, například uvedu Plzeňský kraj, deset rodin. Poté co se seznámily se všemi podmínkami, se znovu informovaly pouze tři. Z toho lze usuzovat, že zájem zdaleka nebude takový, jaký předpokládá Ministerstvo práce a sociálních věcí, a je možné se domnívat, že ani finanční motivace nebude úplně to nejšťastnější řešení.

Až sem nelze novele upřít snahu o podporu terénní práce a podporu péstounů, což je velice chvályhodné, i když o způsobech dosažení žádoucího výsledku je možné polemizovat. Problém nastává, pokud preferencí péstounů a náhlým zájmem o péstounství nastane odliv už teď krácených finančních prostředků do ústavních zařízení. Novela ještě více tyto prostředky omezuje. Není možné nahlédnout do budoucnosti. Měli bychom ovšem být připraveni na alternativu, že vzhledem k profesionalizaci péstounů, kteří mohou kdykoliv výkon této činnosti pozastavit, můžeme být postaveni před fakt, že nebudeme mít ani fungující péstounskou péči ani ústavní zařízení, kam by bylo možné ohrožené děti umístit. Někteří zájemci si neuvědomují, že více než 90 % dětí, které by měly využít náhradní rodinnou péstounskou péči, jsou děti z problémového prostředí, které se již více či méně podepsalo na jejich psychice. Poté, pokud budou péstouni postaveni tváří v tvář faktu, že dítě nejsou schopni výchovně zvládnout, staví dítě do pozice stále nechtěného, stěhujícího se člověka bez jakékoliv citové fixace a vnitřně zcela rozvráceného. Rozhodně bezproblémový, pracující a bezúhonný občan z něj nevyroste.

Od doby počátku projednávání této novely je postavena jako příčina sporu mezi příznivci ústavní péče a příznivci péstounské péče. Nechápeme proč. Proč nemůže fungovat obojí, a to finančně rovnoprávně, kdy časem a řádnou osvětou a výchovou jsme schopni postupně díky vyššímu zájmu o péstounství redukovat ústavní zařízení. Těch se ale stejně nikdy úplně nezbavíme. Stále totiž budou děti, o které péstounský zájem nebude. Finančním znevýhodněním ústavní péče sice tato zařízení nerušíme, na to neustále býváme tvůrci novely vlastně upozorňováni, ale ona tato zařízení takřkajíc zajdou na úbytě. Nestane se tak v průběhu několika let, ale omezení počtu dětí a finanční deficit může tato zařízení uzavřít i v průběhu jednoho roku. Pokud se po této době vyskytne případ dítěte neu-

místitelného do pěstounské péče nebo z pěstounské péče vráceného, nebude možné ho umístit, protože nebude kam.

A ještě bych se chtěla zmínit o těch stále odsuzovaných ústavních zařízeních. Kritiku na ústavní péči, o které se dočítám od lidí, kteří jsou anebo se někdy jenom považují za odborníky na tuto oblast, přičemž se odvolávají na evropskou legislativu a dobrou praxi v Evropě, považují někdy jako tendenci těchto odborníků k vlastnímu zviditelnění anebo za tím spatřují jejich osobní zájem. V žádném případě jim nejde o zájem dítěte. Nemusíme přeci přebírat všechny nesmysly jen proto, že jsou z ciziny, která pro nás dříve měla přídomek kapitalistická. Právě mnoho odborníků z Rakouska, Německa a preferované Anglie velmi pozitivně hodnotí současnou péči o ohrožené a opuštěné děti v našich ústavních zařízeních.

Nebudu popisovat, jak vypadají dnešní zařízení, ve kterých je poskytována ústavní péče. Předpokládám, že každý z vás nějaká tato zařízení navštívil, což je nutnou podmínkou, aby mohl dnes odpovědně o této novele hlasovat.

Negativní kritika nemající žádný pravdivý podklad škodí dlouholeté práci zaměstnanců ústavních zařízení, ať už se jedná o kojenecké ústavy, ZDVOPy, dětské domovy, klokánky nebo jakékoli jiné instituce, kde se zaměstnanci snaží zajistit pro každé dítě to nejlepší od materiálního zajištění až po citovou stabilitu v rodinných suitách, které jsou dnes v těchto zařízeních samozřejmé.

Jedním z aspektů této novely je také větší legislativní zatížení úřadů s rozšířenou působností a krajských úřadů. To bude přímo úměrně s nárůstem agendy znamenat také nárůst odborně vzdělaných pracovníků, přičemž nikde v této novele není zmiňováno, jak bude finanční navýšení obcím a krajům ze strany MPSV kompenzováno.

Jedním z důvodů, proč Senát tento návrh zamítl, je téměř porodní legislativní proces zde v Poslanecké sněmovně a velké množství pozměňovacích návrhů, přičemž další pozměňovací návrhy jednak kolegy Antla a ústavněprávního výboru Senátu a kolegy Lebedy svědčí o nedostacích této novely. Právě pro velké množství nedostatků spolu s konkrétními poznatky a návrhy, které jste dostali písemně jako zdůvodnění vrácení tohoto návrhu ze Senátu do Poslanecké sněmovny, se Senát rozhodl tuto novelu zamítnout a ne ji opravovat dalšími desítkami pozměňovacích návrhů.

Pokud budeme mít na mysli opravdu pouze zájem dítěte, doporučuji vám, vážené dámy poslankyně a vážení pánové poslanci, zamyslet se nad návrhem zákona i legislativními nedostatky, na které Senát upozorňuje, a nechat tuto novelu řádně dopracovat. Jako u většiny v poslední době přijatých zákonů, i tento odpovídá tezi, že záměr je správný, ale řešení je uspěchané, radikální, někdy až revoluční. Historicky jsme se mohli již

několikrát přesvědčit o tom, že co neprojde přirozeným vývojem, tedy dozráním času a jevů, a co se lidstvo snažilo násilně a rychle řešit, většinou nedopadlo dobře.

Věřím ve vaši politickou zodpovědnost k dalším generacím dětí, které nemusí mít štěstí na dobrou fungující rodinu a na hodné zodpovědné rodiče, protože dětství je nejen nejhezčí částí života, pokud máme štěstí a narodíme se chtění a milováni, ale také proto, že je to etapa pro dítě vývojově nejdůležitější. Touto novelou přebíráme zčásti odpovědnost za tento úsek života budoucích generací dětí a i za to, v jaké společnosti budeme dále trávit, v mém případě tedy, své stáří.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji paní senátorce. A nyní začíná rozprava, ve které je jako první přihlášen pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, čas sice pokročil, ale tato novela je velmi důležitá. Proto se pokusím přehlušit hluk v této sněmovně a doufám, pane předsedající, že mi tu a tam pomůžete. (Předsedající zvoní pro uklidnění v sále.)

Opětovně projednáváme novelu zákona o sociálně-právní ochraně dětí a souvisejících právních předpisů, která je podle svých tvůrců předkládána jako součást celkové reformy vedoucí ke zkvalitnění systému péče o ohrožené děti. Cílem předložené novely má být vytvoření podmínek pro zabezpečení výchovy a všestranného vývoje dítěte v jeho přirozeném rodinném prostředí nebo v náhradním rodinném prostředí, změna orientace systému směrem k prevenci, zvýšení kvality systému zavedením standardů kvality a sjednocením postupů v sociálně-právní ochraně dětí a osob pověřených k výkonu sociálně-právní ochrany dětí a vytvoření alternativ k nadměrnému umístování dětí do institucionální péče rozvojem a profesionalizací pěstounské péče. To je vše velmi bohublé, pokud jde o tyto záměry. Je nasnadě, že s takovým záměrem a takovými cíli se musí každý zdravě uvažující ve společnosti žijící člověk ztotožnit. Pokud dítě, ať už z jakéhokoliv důvodu, nemůže vyrůstat a být vychováváno ve své biologické rodině, měla by být náhradní rodinná péče alternativním řešením situace dítěte.

O významu orientace celého systému na prevenci a zvýšení kvality netřeba vůbec polemizovat. Proč tedy ta ostražitost a rozsáhlá diskuse jak odborné veřejnosti – jistě jste každý z vás dostali do svých schránek a mailů řadu příspěvů našich spoluobčanů, nejrůznějších občanských sdružení apod. – tak řady kolegů jak tady v Poslanecké sněmovně, tak v Senátu?

Pan ministr Drábek při projednávání této novely na půdě Senátu

připustil, že tento zákon není naprosto dokonalý, byť v duchu přesvědčení této rádo by reformátorské vlády jde podle jeho mínění o krok správným směrem. Osobně bych ani nečekal, že takové kritické reflexe pan ministr je vůbec schopen, takže to docela oceňuji.

Nejsem odborníkem na danou problematiku, ale přiznám se, že jsem se s ní snažil poctivě seznámit. Diskutoval jsem na toto téma s lidmi, kteří se tématem sociálně-právní ochrany dětí, náhradní rodinné péče v praxi zabývají, kteří mají také určité zahraniční zkušenosti, mají přehled o tom, jak to ve světě je i s alternativními způsoby řešení. Přečetl jsem v souvislosti s tímto tématem několik souvisejících materiálů. Osobně znám několik rodin, kterých se toto téma blížce týká, a to z obou stran. Jedná se o velice závažnou problematiku. Jde o osudy konkrétních dětí, které se nikoliv vlastní vinou ocitly ve složité situaci, ale i o osudy těch, kteří o ně z nějakého důvodu nemohou pečovat, jakož i těch, kteří o ně naopak pečovat chtějí.

Složitost a vážnost projednávané tematiky se odráží i v rozdílnosti názorů na předloženou novelu, a to napříč spektrem laické i odborné veřejnosti. V průběhu projednávání vládního návrhu novely zákona zazněla celá řada argumentů pro její přijetí, ale i řada věcných argumentů pro její zamítnutí. K odmítnutí předloženého návrhu se kloním i já.

Nebudu tady opakovat všechny důvody, které mě k takovému postoji vedou. Zmíním jen ty nejdůležitější.

Zákon má být podle předkladatele alternativou k nadměrnému umístění dětí do institucionální péče. Podnětem pro změnu dosavadní právní úpravy se stala především opakovaná negativní hodnocení České republiky. Chvályhodný záměr, ale jak upozorňují nejen odborníci, ale především také mnohaleté zahraniční zkušenosti, ne každý hezký záměr mívá i hezké konce. Je to hra, která hezky začíná, ale může špatně skončit.

Několik mých kolegů zde nakonec při minulých projednáváních návrhu citovalo závěry odborných studií z Velké Británie, Belgie, Holandska či Spojených států amerických. Přestože je např. předkladateli vyzdvihován anglický systém, co do počtu je v něm převažující péčovská péče, tak i v Anglii se tento systém potýká s celou řadou problémů, které podle mého názoru předložená novela nemá snahu eliminovat, ačkoli se právě odkazem na zahraniční zkušenosti ohání. Mám na mysli problematiku nedostatku péčovců, jejich výběru a také nedostatku jejich přípravy. Minimalizace selhání péčovské péče má být zajištěna tím, že se mají děti často přesunovat mezi péčovskými rodinami. Tomu já nerozumím. Přiznám se, že to je mimo logiku mého chápání. Někdy v praxi dochází k těmto přesunům velmi často. Mají se tak snadněji ochránit před násilím péčovců na svěřených dětech, a to včetně násilí sexuálního.

Otázkou zůstává i menší podpora péče poskytovaná příbuznými.

Stejně tak jako řada mých kolegů, i já mám obavu, že plošná preference péčovské péče povede k postupnému a v konečném důsledku kompletnímu rušení institucionální péče, byť nás pan ministr ubezpečuje o opaku. Jeho vyjádření – cituji – "o co nejrychlejším snižování poptávky po umístění dětí do kojeneckých ústavů" je toho náznamem. Že Ministerstvo práce a sociálních věcí v podstatě skutečně likviduje institucionální péči, svědčí i snížení státního příspěvku ústavům o 11 %. Já to vnímám jako opatření ke skryté likvidaci dosavadní péče, zvláště pokud jsou snížené prostředky doplněny zvýšenými požadavky, kdy na jednoho pracovníka směji být čtyři děti, kdy se musí zajišťovat odborná péče směrem k rodičům a další opatření. Mám intenzivní pocit, jako bych byl soustavně panem ministrem uváděn v omyl, a to nejen v tomto případě. Zahraniční zkušenosti by nás měly varovat. (V sále je značný hluk.)

Nezapomínejme na to, že i v systému podpory náhradní rodinné péče má institucionální forma své zcela nezastupitelné místo. Ani náznamem nezpochybnuji význam a smysl podpory náhradní rodinné péče, nezpochybnuji ani fakt, že je nutné podpořit a zkvalitnit péčovskou péči jak ve smyslu široké podpory samotných péčovců, tak i ve smyslu zvýšení kvality systému zavedením standardů kvality a kontroly jejich naplňování. Nejsem však po prostudování odborných stanovisek přesvědčen o tom, že návrh zákona toto dostatečně řeší a že vytváří nezbytné podmínky pro zabezpečení kvalitní péčovské péče. Nelze šetřit za každou cenu a už vůbec je nemorální šetřit na dětech, které se dostaly do obtížné situace.

Já tedy můžu zvýšit decibely hlasu, ale myslím, že by někomu z vás popraskaly bubínky. Tak možná že by chvíličku, pane místopředsedo, stálo za to vyzvat kolegy, zda by nezkusili být tišeji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, prosím vás, zkuste se ještě na chvíli se uklidnit. To je už poslední bod dnešní schůze, tak věřím, že se to dá vydržet. Prosím, můžete mluvit.

Poslanec Jiří Paroubek: A já jsem se přiblížil do finále, takže to skutečně už můžete vydržet.

Předložený návrh podle mého názoru vyvolává více otázek, než kolik navrhuje řešení. Takové riziko si vzhledem k závažnosti problematiky, jakou sociálně-právní ochrana dětí je, prostě a jednoduše nemůžeme dovolit. Budu proto hlasovat proti přijetí této Senátem vrácené změny zákona.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. A to byl jediný přihlášený do rozpravy v této chvíli. Pokud se už nikdo další nehlásí, můžeme rozpravu ukončit. Rozpravu končím. Snad jsou tady všichni, kdo

chtějí hlasovat. Prosím všechny, aby se dostavili do sněmovny. Já se tedy ještě zeptám. Pokud už není další zájemce, tak rozpravu končím a ještě se obracím na navrhovatele nebo paní senátorku, navrhovatel nebo zpravodaj by mohli ještě vystoupit a reagovat. Pokud ale už není zájem ani ze strany navrhovatele či zpravodaje, budeme hlasovat.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance, což je v této chvíli nastaveno.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 564/9."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento text, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 41, přihlášeno 198, pro hlasovalo 108, proti 59. Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas a zákon byl přijat.

To je tedy zřejmě poslední dnešní zákon, takže já končím projednávání nejenom zákona, ale i dnešní jednací den. Jenom připomenu, že jednání bude zítra pokračovat v 9 hodin ráno, pokud mě teď někdo neopraví. Takže v 9 hodin ráno bude jednání pokračovat. Přeji vám příjemný večer a ráno na shledanou.

(Jednání skončilo ve 20.07 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
6. září 2012 v 9.01 hodin
Přítomno: 176 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují třetí jednací den 45. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás na ní.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami. Prosím, abyste mi ohlásili, kdo máte kartu náhradní.

Dnes se omlouvají z našeho jednání tito kolegové: Vojtěch Adam – osobní důvody, Ivan Fuksa – pracovní důvody, Michal Hašek – bez udání důvodu, Pavel Hojda – pracovní důvody, David Kádner – pracovní důvody, Květa Matušovská – pracovní důvody, Josef Nekl – pracovní důvody, Josef Novotný mladší – pracovní důvody, Jiří Paroubek – osobní důvody, Anna Putnová od 9 do 15.30 – osobní důvody. Ještě dodám, že pan poslanec Nekl se omlouvá od 9.30 do 14.30 a pan poslanec Hojda se omlouvá dnes od 9.30. Pan kolega Antonín Seďa od 9.30 do 13 hodin pro pracovní důvody, Bohuslav Sobotka – pracovní důvody, Jiří Šlégr – osobní důvody, Dana Váhalová – pracovní důvody, Miloslava Vostrá – osobní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Petr Nečas, Pavel Dobeš, Petr Fiala pro pracovní důvody, Leoš Heger – pracovní důvody od 9 do 10 hodin, Tomáš Chalupa – 9 až 11 a od 14.30 pro pracovní důvody, Martin Kuba z dopoledního jednání pro pracovní důvody, Jan Kubice – dopolední jednání, pracovní důvody, Karel Schwarzenberg – 9 až 11 pracovní důvody, Alexandr Vondra – pracovní důvody.

To jsou omluvy, které jsem obdržela do této chvíle.

Dnešní den zahájíme tedy bodem číslo 20, jsou to odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Poté budeme pokračovat dalšími body. Dnešní odpolední jednání – jenom připomenu, že zahájíme bodem ústní interpelace. Dále vás upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím. V 11 hodin a 30 minut proběhne jejich losování. Tolik to, co jsem potřebovala sdělit v úvodu schůze.

Zahajuji projednávání bodu číslo

20.
Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Pan kolega Koníček se hlásí. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedkyně, já se

domnívám, že nemůžete zahájit bod, protože zde není ani jeden zástupce vlády. Podle jednacího řádu a dopisu pana premiéra, který pověřil zástupce na jednání Poslanecké sněmovny, by tu někdo z těch zástupců měl být.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, pane poslanče, podle jednacího řádu to tak je. Jenom připomenu, že včera večer probíhala jednání mezi poslaneckými kluby ohledně toho, jak bude uspořádáno dnešní jednání. Vláda avizovala, že od 9 hodin bude zasedat. My jsme dospěli k tomu, že podle zákona písemné interpelace musí být zahájeny.

Teď dostávám zprávu, že bylo jednáno s Úřadem vlády, kdo sem přijde. Takže máme dvě možnosti – buďto přeručíme toto projednávání do doby, než se dostaví někdo ze zástupců vlády, nebo budeme pokračovat v jednání a každý z poslanců má také své možnosti. Vzhledem k tomu, že tady nebude přítomný zástupce vlády, kterého interpeluje, může tuto svou interpelaci stáhnout a předložit ji příště, to znamená, že ta interpelace v žádném případě nepropadá, nemizí, anebo ji může přednést. To jsou vlastně ty možnosti, pro které se bude muset sám rozhodnout.

Je nějaký návrh ze strany Sněmovny, jak postupovat? Je návrh počkat, než se dostaví někdo z členů vlády? Pan kolega Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedkyně, paní a pánové, přeji dobré ráno všem, kdo přišli do Poslanecké sněmovny.

Jsem přesvědčen o tom, že jiná možnost, než na chvíli přerušit naše jednání a počkat, než se dostaví pověřený člen vlády, ani není. Proto to takto navrhuji. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobře. Vzhledem k tomu, že nedovedu určit čas, kdy se tak stane, budeme muset postupovat nějak po krocích. Čili já teď vyhlásím přestávku od 9 do 10 hodin, a pokud do té doby vyjednám účast některého z členů vlády, pošlu předsedům poslaneckých klubů, jaký je další postup. Pokud se mi to nepodaří, v 11 hodin, protože to je doba, kdy končí písemné interpelace, se sejde Poslanecká sněmovna a bude pokračovat ve svém jednání. Je nějaký problém s tímto postupem? (Nikdo se nehlásil.)

Vyhlašuji přestávku do 10 hodin.

(Jednání přerušeno v 9.07 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.00 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, budeme

pokračovat v našem dnešním jednání. Ještě vás seznámím s omluvami, které mi byly mezitím doručeny. První omluvou je omluva paní poslankyně Marie Rusové, která se omlouvá dnes z pracovních důvodů od 10 do 12 hodin. Dále pan ministr Kamil Jankovský se omlouvá dnes z pracovních důvodů a pan poslanec Stanislav Křeček se omlouvá z dnešního jednání od 11 hodin, a to z důvodu naléhavého plnění povinností mimo budovu Sněmovny. To byly tyto omluvy.

Budeme moci zahájit projednávání písemných interpelací. První interpelace, která byla na pořad 45. schůze předložena – celkem jich bylo deset, kdy poslanci nebyli s odpověďmi spokojeni a z toho důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Sněmovny. Vzhledem k tomu, že paní poslankyně Kateřina Klasnová svou interpelaci stáhla a uplatní ji příště, musíme se vypořádat s devíti odpověďmi na písemné interpelace.

Upozorňuji tedy ještě všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Sněmovny, které zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.

Nyní tedy máme první interpelaci. Je vznesena na ministra průmyslu a obchodu Martina Kubu. Ten odpověděl na interpelaci poslance Břetislava Petra ve věci zpracování státní energetické koncepce. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 722. Nyní dávám slovo panu poslanci Břetislavu Petrovi. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Břetislav Petr: Dobrý den. Paní předsedkyně, vy jste mi sice dala slovo, ale pan ministr Kuba, který měl odpovídat na moji interpelaci, tady není přítomen. Já bych chtěl, abyste moji písemnou interpelaci posunula na další jednání Sněmovny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobře, čili tato interpelace dnes projednána nebude a bude projednána příště, kdy se jí budeme věnovat. Čili to je vyřešení první interpelace.

Poslanec Břetislav Petr: Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám. To je vyřešení první interpelace. Druhá je vznesena na předsedu vlády Petra Nečase. Je to interpelace, v níž předseda vlády odpověděl panu poslanci Miroslavu Váňovi ve věci, v jakém stavu je naše společnost v důsledku vládnutí této koaliční vlády. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 727. Pan poslanec Miroslav Váňa – nevím, zda je přítomen. (Už stojí u mikrofonu.)

Poslanec Miroslav Váňa: Tak já tady stojím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, já jsem se dívala do lavic a hledala jsem vás v lavici.

Poslanec Miroslav Váňa: Zezadu vypadám jinak než zepředu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Váňa: Paní předsedkyně, děkuji za udělené slovo. Já musím s lítostí říci, že není poprvé, kdy předseda vlády ne náhodou, ale zcela cíleně, zcela záměrně nepřijde mezi nás, k nám do Poslanecké sněmovny, v době, kdy se mají projednávat písemné interpelace, a stává se to i v případě ústních interpelací. Já jsem velmi rozlícen, já to považuji za skandální. Je to opovrhování všemi poslanci na průřez celé Poslanecké sněmovny, na průřez celého politického spektra a potažmo je to opovrhování i veřejností jako takovou, protože z logiky věci my poslanci si interpelaci na premiéra připravujeme proto, abychom mu přednesli obraz, který on nevidí, obraz tam zezdola, obraz o společnosti, obraz o stavu, ve kterém se společnost nachází.

Já nebudu dále zdržovat. Já vás, paní předsedkyně, velmi prosím a žádám, aby moje interpelace na předsedu vlády byla přesunuta, byla stažena a zařazena na příští zasedání. Jenom věřím, že předseda vlády na to zasedání mezi nás přijde, že dorazí a že bude přítomen.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Zeptám se vás ještě, zda se totéž týká i vaší příští interpelace.

Poslanec Miroslav Váňa: Pakliže myslíte tu druhou – jenom prosím, abyste řekla název té druhé interpelace.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Název druhé interpelace je ve věci – vláda je sociálně nespravedlivá. Je to tisk 728.

Poslanec Miroslav Váňa: Vláda je sociálně nespravedlivá, ano. Ano, tak té se to týká také.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobře. Tím jsme vyřešili druhou a třetí interpelaci. Čtvrtá interpelace byla paní poslankyně Kateřiny Klasnové. Avizovala jsem, že ji předloží na příští schůzi, nebo příště.

Pátou interpelací je odpověď předsedy vlády Petra Nečase na interpe-

laci poslance Miroslava Grebeníčka ve věci podezření, že vláda České republiky, předseda vlády a někteří její jednotliví ministři v rozporu s platnou ústavou a zákony dlouhodobě záměrnou nečinností nebo nedbalostí, případně konkrétními politickými a dalšími aktivitami, zabraňují řádnému šetření a postihu případů korupce a velké hospodářské a jiné kriminality, která ohrožuje ekonomickou bezpečnost státu a způsobuje škody mimořádně velkého rozsahu na majetku státu, měst a obcí a rozsáhlou újmu na majetku a právech podnikatelských i nepodnikatelských subjektů a občanů. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 775.

Pan poslanec Grebeníček má slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, myslím, že jste slyšeli název mé interpelace. Jde o tak zásadní a vážnou věc, že bez přítomnosti premiéra by vlastně ani nebylo korektní zahájit jednání na toto téma. Já bych se na vás tedy obrátil s tím, že bych požádal o přerušení do příští schůze, tedy do doby, kdy premiér bude přítomen při jednání Poslanecké sněmovny. Děkuji za pochopení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tedy přerušení. Budeme muset teď hlasovat o tom, že přerušujeme projednávání této interpelace.

Já se ještě zeptám, protože jsem teď byla upozorněna – pan poslanec Petr navrhoval totéž, přerušení, pokud se nemýlím. Čili bychom tato dvě hlasování nyní absolvovali. Upřesněte nám to prosím, pane kolego.

Poslanec Břetislav Petr: Já jsem byl upozorněn tady pánem z protokolu, že musím, abych nemusel znovu psát písemnou žádost, požádat o přerušení. Paní předsedkyně, já bych požádal stejně jako pan kolega Grebeníček o přerušení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobře, stejně tak. Jestli Sněmovna nebude mít námitek, vrátíme se nejprve k interpelaci pana poslance Břetislava Petra, který interpeloval pana ministra Kubu a žádá o přerušení této interpelace do příštího jednání, tedy do příštího termínu, kdy budou na pořadu schůze písemné interpelace.

Je tu žádost o odhlášení. Prosím, abyste se všichni přihlásili. Musíme počkat, abychom měli příslušné kvorum, tedy 67 přihlášených. Prosím, aby se všichni přihlásili. Příslušné kvorum máme.

Pan kolega Břetislav Petr, pro příchozí opakuji, žádá, aby jeho interpelace byla přerušena do příštího jednání Poslanecké sněmovny.

Zahajuji hlasování číslo 42. Táže se, kdo souhlasí s tímto návrhem na přerušení této interpelace. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 42, přítomno 74, pro 62, proti 4, tato interpelace tedy byla přerušena.

Dále je zde návrh pana poslance Grebeníčka. Pan poslanec Grebeníček žádal o přerušení své interpelace, kterou vznesl na předsedu vlády.

Zahajuji hlasování číslo 43. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 43, přítomno 76, pro 58, proti 9, interpelace byla přerušena.

Další dostávám – pan kolega Váňa taktéž. A bude se to týkat obou interpelací. Pokud není námitka, budeme jedním hlasováním rozhodovat o přerušení obou těchto interpelací. Není námitka.

Zahajuji hlasování číslo 44. Kdo souhlasí s tím, aby interpelace pana poslance Váni, tisk 728 a 727, byly přerušeny do příštího jednání? Kdo je proti?

Hlasování číslo 44, přítomno 78, pro 61, proti 11, tyto návrhy byly přijaty.

Dostáváme se k interpelaci, která je vznesena na ministra zdravotnictví Leoše Hegera. Ministr zdravotnictví Leoš Heger odpověděl na interpelaci poslance Josefa Tancoše ve věci zachování dvou základních oddělení akutní lůžkové péče v žatecké nemocnici. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 791. Pan kolega Tancoš má slovo, prosím.

Poslanec Josef Tancoš: Vážená paní předsedkyně, také žádám o přerušení své písemné interpelace.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zahajuji hlasování číslo 45. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby tato interpelace byla přerušena do příštího jednání. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 45, přítomno 78, pro 62, proti 8, návrh byla přijat, interpelace je tedy přerušena.

Na ministra životního prostředí Tomáše Chalupu byla vznesena interpelace paní poslankyně Kateřinou Konečnou, bylo to ve věci postupu odboru ochrany vod a Státního fondu životního prostředí při administraci strategie ochrany před povodněmi. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 793. Paní kolegyně Konečná, prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, i já vzhledem k tomu, přestože tu pana ministra mám

jako jediného, dovolím si vás požádat o přerušení po dohodě s panem ministrem, protože některé věci musíme ještě dořešit, než tato interpelace může být projednána.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji tedy hlasování číslo 46. Ptám se, kdo souhlasí s přerušením této interpelace do příštího jednání. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 46, přítomno 79, pro 64, proti 4, interpelace byla přerušena.

Jsme u interpelace pana poslance Ohlídala. Předseda vlády Petr Nečas odpověděl na interpelaci pana poslance Ivana Ohlídala ve věci pravidel týkajících se řízení v rámci Grantové agentury České republiky. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 797. Pan poslanec Ivan Ohlídál má slovo. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Dovolte mi, abych i já požádal o totéž co moji kolegové před chvílí, tedy o přerušení této interpelace do nejbližšího jednání o písemných interpelacích. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, o tomto návrhu rozhodneme tedy hlasováním, které zahajuji. Nese číslo 47. Táže se, kdo je pro přerušení této interpelace, tak jak o ně pan poslanec požádal. Kdo je proti?

Hlasování číslo 47, přítomno 80, pro 61, proti 6, návrh byl přijat, interpelace je přerušena.

Dále je zde interpelace na pana ministra školství Petra Fialu. Ten odpověděl na interpelaci pana poslance Ivana Ohlídala ve věci výdajů na školství v příštích třech letech. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 798. Pan kolega Ohlídál má slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, paní předsedkyně, a dovoluji si požádat o totéž jako v přecházející interpelaci, tedy o přerušení, a jestli by to bylo možné, totéž bych požádal v případě další interpelace na ministra Fialu, která by měla následovat po této, o které teď hovoříme. Kdybyste byla tak laskava a potom nechala automaticky hlasovat i o té druhé interpelaci. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Jenom sdělím sněmovně, že ta druhá interpelace se týká problémů v realizaci projektu u

operačním programu Výzkum a vývoj pro inovace a má sněmovní tisk 799. Rozhodli bychom teď hlasováním o přerušení interpelace tisku 798 i 799. Není námitka, že v jednom hlasování takto rozhodneme.

Proto zahajují hlasování číslo 48 a ptám se, kdo je pro, aby obě tyto interpelace byly přerušeny. Kdo je proti?

Hlasování číslo 48, přítomno 83, pro 69, proti 7, obě interpelace tedy byly přerušeny.

To byly všechny, které jsme měli dnes na programu k projednání. Proto tento bod, čili projednání odpovědí členů vlády na písemné interpelace, bod číslo 20, končím.

Oznamuji Poslanecké sněmovně další omluvu z dnešního jednání. Paní poslankyně Kateřina Konečná se omlouvá dnes v době od 11.30 do skončení jednacího dne, a to ze zdravotních důvodů.

Vzhledem k tomu, že byly projednány interpelace, přerušuji naše jednání do 11 hodin, kdy budeme pokračovat v programu schůze body, které jsou uvedeny na informační tabuli.

(Jednání přerušeno v 10.19 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.03 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, kolegové, dovoluji mi, abych vám popřál dobré ráno. Vítám vás a zahajuji dnešní schůzi.

Mám tady žádosti o vydání náhradních karet. Pan poslanec Janek – náhradní karta č. 32, paní poslankyně Ivana Weberová – náhradní karta č. 9, pan poslanec Tejc – náhradní karta č. 12. Takže vás prosím, abyste se posadili do lavic a přihlásili se kartami vlastními nebo náhradními.

Máme schválený program schůze a nacházíme se tedy před bodem číslo 6, což je

6.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 584/5/ - zamítnutý Senátem

Usnesení, kterým Senát zamítl tento návrh zákona, máme jako tisk 584/6.

Nejdříve bych požádal, aby se k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu zákona vyjádřil poslanec Pavel Staněk.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, pane předsedo, za slovo. Dobrý den, dámy a pánové, já se k senátnímu vyjádření, resp. k vyjádření Senátu k tomuto návrhu zákona, vyjádřím velmi stručně. Velmi bych si přál za oba další předkladatele, aby tento návrh byl podpořen v tom původním znění, jak do Senátu šel, protože si myslím, že argumenty, které Senát, potažmo pan dr. Antl, senátor zpravodaj, píše v té své zprávě, nejsou úplně pravdivé a není možno s nimi takto argumentovat. Návrh vychází z myšlenky, která tady byla prezentována, při projednávání během Sněmovny byl tento návrh projednáván velmi poctivě v ústavněprávním výboru, bylo k němu vzneseno hodně argumentů pro i proti. Myslím si, že je to návrh dobrý, že má smysl, že přináší ten účel, ke kterému byl navržen a předložen cíhodně Sněmovně ke schválení.

Takže já bych velmi rád, aby Sněmovna i dnes při hlasování o návrhu Senátu zamítnout tento návrh tomuto návrhu nevyhověla, návrhu Senátu, a naopak ten návrh podpořila v původní variantě. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já se zeptám, jestli se k tomu nechce vyjádřit pan poslanec Křeček. Ale nevidím ho tady, takže zřejmě ne. On je dokonce omluven. Já jsem možná... Už jsou přečteny, tak to je v pořádku, dobře.

V tom případě otevírám rovnou rozpravu a do ní se hlásí pan poslanec Chvojka. Na tabuli je přihlášený pan poslanec Paroubek, nevidím ho tady v této chvíli, ten je dokonce taky omluven, takže i když je přihlášen, je omluven a já dávám slovo panu poslanci Chvojkovi. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dobrý den, dámy a pánové. Já bych zde chtěl krátce vystoupit nejenom se svými námitkami, ale i s námitkami celého poslaneckého klubu ČSSD k tomuto tisku. Na úvod musím říct, že my jsme pro tento tisk nehlasovali, ani když byl na plénu této schůze poprvé, a nebudeme pro něj hlasovat ani tentokrát. Chtěl bych i upozornit, že v Senátu hlasovalo z 58 přítomných senátorů a senátorek pro zamítnutí 53 a proti zamítnutí byli pouze dva – troufám si říct neznalí – senátoři či senátorky.

Já bych námitky k tomuto tisku shrnul do tří bodů. Ten první bod, a dle mého docela zásadní, je bod či část legislativně technická. Myslím si, že trestní zákoník je velmi zásadní věc a jeho úpravy by měly probíhat velmi uvážlivě a uváženě a k těmto úpravám by se měla vyjádřit všechna možná připomínková místa. Tak tomu v tomto případě nebylo a nemohlo být, pro-

tože šlo o poslanecký návrh, který, pokud se dobře pamatuji, v té své prvotní fázi obsahoval pár vět, jeden či dva paragrafy, potom se to v ústavněprávním výboru dostalo úplně někam jinam, došlo tam ke vstupu Ministerstva spravedlnosti, tuším, že tam bylo nějakých padesát novelizačních bodů, a ten původní poslanecký návrh se posunul úplně někam jinam velmi zásadně a připomínková místa, která by k tomu měla něco říct, k tomu nemohla říct to, co by měla, včetně Legislativní rady vlády. Takže to je ta první výtku, taková ta legislativně technická. Myslím si, že i jenom z tohoto jediného důvodu by neměl být tento tisk přijat.

Druhý důvod, proč by dle mého názoru neměl být tento tisk přijat, je důvod ústavní či ústavněprávní. Já mám problém, celá ČSSD má problém s tím, že v některých aspektech se zdá, že předseda, resp. ředitel věznice může nahrazovat moc soudní, ač my všichni, myslím, víme, nebo bychom měli vědět, že pouze soud ukládá trest za trestný čin včetně jeho možného zmírnění, přeměny či podmíněnosti výkonu, a v otázce trestání je vždy velmi třeba citlivě zvažovat ústavní příkaz rovného zacházení a spravedlivého procesu. Myslíme si, že toto také není správné. Ředitel věznice je samozřejmě důležitá osoba, která by ale v tomto případě neměla jakkoli vstupovat do otázek viny a trestu a samozřejmě délky pobytu ve vězení.

Třetí věc, a ta je podle mého velmi zásadní. Zdá se, že tento zákon, resp. novela zákona, umožňuje něco, co tady doposud ještě nebylo. Umožňuje to, že pachatel může po jedné třetině trestu, který si odpykává ve vězení, propuštěn. Tyto trestné činy jsou přečiny.

Může se zdát, že přečiny jsou nějaké takové ne moc závažné trestné činy, takového něco, jako že jedete na kole a někoho srazíte. Bohužel tomu není tak. Přečiny jsou podle mého názoru velmi závažné činy. Je to např. úmyslné ublížení na zdraví těhotné ženě, nebo je to ublížení na zdraví dítěti mladšímu než 15 let, může to být drogový delikt, nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami v základní skutkové podstatě. Může to být dokonce zneužití pravomoci veřejné osoby, korupční delikty podplácení. Takže já si myslím, že aby v těchto závažných deliktech bylo možné dostat se z vězení po odsezení pouhé jedné třetiny trestu, to si myslím, že to je úplný nesmysl a je to něco nevídaného.

Takže já jsem pro zásadní zamítnutí tohoto tisku a věřím, dámy a pánové, že podpoříte stanovisko Senátu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže můžeme vymazat řečníka, zřejmě. (Posl. Chvojka: Ale ne ze Sněmovny.) Nemyslel jsem... Prosím, pan poslanec Kubata se hlásí o slovo.

Poslanec Jan Kubata: Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane předsedající, dovoluji mi, abych v krátkosti reagoval na svého předřečníka,

a to především v té technické části jeho argumentace, která se dotýká českého vězeňství a možnosti ředitele věznice vstoupit do procesu změny diferenciační skupiny odsouzeného.

Chci pouze upozornit na to, že už dnes má náš vězeňský systém sedm diferenciačních skupin. Čtyři skupiny, o kterých rozhoduje soud a tři vnitřní skupiny, které jsou uvnitř té samostatné věznice. Neumím si dost dobře, pane kolego, představit – prostřednictvím pana předsedajícího – že existuje někdo informovanější o chování odsouzeného, o jeho přístupu k výkonu trestu, jeho přístupu k výkonu zaměstnání, než jsou vězeňští psychologové, vězeňští dozorcí a dozorkyně, po ředitele věznice, kteří ho mohou po celou dobu sledovat.

Musím v tuhle tu chvíli říci, že rozumím těm obavám, a je to spíše technická diskuse, ale chci říci, že změna, snížení počtu diferenciačních skupin nepovede k tomu, co vy tady naznačujete, a svým způsobem vyvoláváte určité obavy, že by se velmi nebezpeční vězni dostávali na svobodu díky rozhodnutí jednoho ředitele věznice, ale naopak povede k podstatně efektivnějšímu provozu uvnitř – provozu dávám do velkých uvozovek – našich věznic, 38 zařízení, což je zcela bez jakékoliv diskuse velmi nutné.

A poslední věc, kterou k tomu chci říci. Já jsem všech 36 věznic projel, se všemi řediteli jsem hovořil. Už dnes existuje, byť samozřejmě pod dohledem soudu, možnost, že se člověk, který je zařazen do céčka takzvané prouklíží do áčka. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já skutečně nebudu vést debatu o nuancích toho návrhu zákona, kolega Chvojka to popsal velmi přesně, a ztotožňuji se se stanoviskem Senátu.

Ale to, co je zásadní, je přece onen fakt, že se tady koalice snaží řešit rozpočtové problémy, do kterých se dostala sama tím, že snižovala daně nejbohatším lidem, a dostala se tím do situace, kdy nemá na to, aby zafinancovala provozování věznic. A tento problém místo toho, aby např. zvyšovala zvýšení daní těm nejbohatším, řeší tím, že bude propouštět vězně. Že chce zjednodušit propouštění vězňů. To je ten nástroj, který tady se snaží vládní koalice prosadit. Díky tomuto nástroji má dojít k tomu, že se ony věznice uvolní, bude v nich více prostoru, nebude se muset tolik investovat, nebudou se muset stavět další věznice, nebude tam potřeba tolik personálu a tím se bude šetřit. Ale kam ti vězni půjdou? No půjdou do ulic. A já jsem přesvědčen, že za současné sociální situace, za současného sta-

vu Policie České republiky, kdy 30 % obvodních oddělení nemá požadovaný počet 15 policistů, prostě tohle rozhodnutí je velmi nezodpovědné a velmi rizikové. Myslím, že bychom se nad ním měli zamyslet.

Rozhodně sociální demokracie nebude podporovat to, aby vězni, kteří byli odsouzeni, byli propouštěni jednodušším způsobem a rychleji, tak jak si to představuje koalice. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Mám tady ještě omluvu pana poslance Michala Doktora. Pan poslanec Chvojka se hlásí o slovo ještě jednou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Už jen velmi krátce.

Moji předřečníci se dotkli také jedné velmi zajímavé věci a já samozřejmě považuju tuto věc za důležitou. Je to otázka domácího vězení. Tato novela trestního zákona určitým způsobem napomáhá tomu, aby v některých případech odsouzený místo trestu vězení nastoupil do domácího vězení, čili nějakou část trestu pobyl po pobytu ve vězení spíše v domácím vězení. Mně ta myšlenka přijde relativně správná, ovšem v dnešní společnosti bohužel neuskutečnitelná.

Já jsem v průběhu tohoto roku, tuším, bylo to v dubnu nebo v květnu, navštívil probační a mediační službu u nás v Chrudimi. Musím říct, že podmínky pro výkon práce těchto pracovníků mi nepřijdou úplně solidní. Jezdí po celém okrese v noci, po všech účastnících tohoto domácího vězení, z jedné části okresu do druhé, někdy kolem desáté hodiny. Myslím, že ty materiální podmínky pro výkon této práce nejsou úplně dobré.

Druhá věc. Myslím si, že do té doby, než bude vyřešena otázka domácích náramků, tuto věc nemá vůbec cenu řešit. Mě by možná zajímala jedna otázka pro pana ministra, nevím jestli teď zde na plénu, nebo třeba odpoledne na interpelacích, jak to vůbec vypadá s domácími náramky, jestli se tato věc řeší, jak to pan ministr vidí s budoucností tohoto opatření. Možná by se k tomu mohl vyjádřit. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Takže stále probíhá o-becná rozprava. Hlásí se pan poslanec Polčák, pak pan poslanec Kubata.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážený pane místopředsedo, vážená kolegyně, vážení kolegové, já nechci debatu nad tímto vráceným zákonem, resp. zamítnutým zákonem, nikterak prodlužovat. Myslím, že základ úvahy nad touto normou by měl směřovat k úvaze, kde chceme mít postavení obětí trestných činů. Protože jestli si někdo myslí, že ten, kdo pobývá ve vězení, nahradí škodu, kterou trestným činem způsobil, se hluboce mylím.

Podle mého soudu je důležité, aby u těch trestných činů, kde se prokázala alespoň jistá resocializační funkce tohoto trestu, mohli tito vězni, kteří jsou drženi ve vězení, nahradit tuto škodu právě tou činností spíše na svobodě, samozřejmě pouze podminěným propuštěním, a ne institutem, kdy jsou drženi ve vězení, když se nejedná o tak závažnou, zásadní trestnou činnost, nebo zločinnou činnost.

Jsem přesvědčen, že je ve prospěch obětí trestných činů, pokud je umožněno těmto pachatelům, aby náprava, která byla zjištěna například i ředitelem věznice, aby škodu, kterou způsobili těmto obětem, mohli na svobodě odčinit. A samozřejmě v případě, pokud by pochybili, je jejich návrat do vězení řešen normálními předpisy. Myslím si, že tato norma je právě ve prospěch obětí a poškozených z trestné činnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Kubata je další přihlášený do rozpravy. Prosím, můžete.

Poslanec Jan Kubata: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já opravdu nerad zdržuji tuto diskusi, ale musím v krátkosti zareagovat na pana kolegu Tejce prostřednictvím pana předsedajícího. Prosím, chtěl bych, aby to bylo vnímáno opravdu bez jakéhokoliv politického podbarvení.

Problém českého vězeňství není jenom problém této vlády, ale bude to problém každé vlády. A já opravdu musím odmítnout, že touto novelou trestního zákoníku řešíme nějaké rozpočtové problémy. Opravdu musím odmítnout ten velmi úzký, úzkoprofilový pohled na danou věc. Jsem opravdu přesvědčen a souhlasím i s mým předřečníkem panem kolegou Polčákem, že je potřeba velmi dobře zvážit, kdo posuzuje daného vězně k tomu, aby se došlo k nějaké změně. (V sále je nepříjemný hluk.)

Dnes je ta praxe taková, že 24 hodin denně s tímto vězňem pracují dozorcí, pracují vězeňští psychologové, pracují zástupci ředitele věznice a samotný ředitel. Každý den se vedou přesné zápisky o chování a přístupu daného vězně k výkonu trestu. Soudce přijde po určitém čase, přijede se svým senátem do věznice a na základě těchto posudků, stanovisek právníků odsouzeného, pak vydá nějaké rozhodnutí.

A já se musím zeptat – opravdu je úplně jedno, že jsem členem ODS a vy, pane kolego, členem ČSSD – kdo má lepší přehled o tom, jak ten vězeň je připraven na změnu této skupiny či tohoto trestu?

A ještě musím říct druhou věc. Samozřejmě ředitel se svým týmem nese plnou odpovědnost za případné vězňovo selhání. To je jakoby další věc.

Takže opravdu prosím, neposuzujme tuto novelu trestního zákona, že se pouze někdo snaží řešit nějaké rozpočtové problémy. Podívejme se na fakta tohoto zákona a prosím, podpořme vládní návrh a přehlasujme zamítnutí Senátu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď se hlásí o slovo pan poslanec Staněk. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, mám pocit, že tady došlo opravdu k hlubokému nepochopení toho návrhu. To je přesně to, co tady teď říkal kolega Kubata. To přece není rozpočtové opatření, to je přece něco úplně jiného. To, co říkal zcela jednoznačně kolega Polčák – musíme jít přece trošku jiným směrem v případě ukládání trestů a jejich výkonu.

Měl jsem pocit, zejména když hovořil kolega Chvojka prostřednictvím pana předsedajícího, že jsme v prvním čtení, protože ten návrh asi ne úplně dobře přečetl, nebo minimálně měl asi tři čtyři prostory se k němu vyjádřit v tom duchu, který tady dneska prezentoval. Čekal jsem, že to třeba na ústavněprávním výboru přednese. Asi se tak nestalo, nebo zřejmě nebyl přítomen. Takže bylo by možná dobré opravdu ten návrh vnímat tak, jak je předkladateli předkládán. To znamená, nepodsouvejme mu něco jiného, nepodsouvejme mu něco, co tam není. Je to skutečně míněno tak, jak to je i v textu popsáno.

Pokud jde o posilování postavení ředitelů věznic – samozřejmě kdo jiný by měl posuzovat lépe vězně než ředitel věznice, než jeho tým? Kdo jiný by se k tomu měl vyjádřit a kdo jiný by měl mít potom také prostor tento svůj návrh nebo tento svůj postoj k tomu vězni prezentovat?

Rozhodně si nemyslím ani to, co tady bylo prezentováno, že je to další úprava trestního zákona, že ty úpravy jsou časté a že to není úplně koncepční. Myslím, že je to naopak dobře, že legislativa reaguje pružně na stav, který se momentálně děje. Naopak bych měl ocenit to, že v tuto chvíli je Sněmovna připravena takový návrh přijmout a reagovat, pružně reagovat na to, co se v naší republice děje.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pan poslanec Pospíšil. Prosím. (Hluk v sále neutichá.)

Poslanec Jiří Pospíšil: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, nejprve jsem nechtěl vystupovat, ale když vidím tu debatu, dovolím si také říci několik vět a podpořit stanovisko a pozici navrhovatelů.

Mně opravdu nepřipadá korektní a férové spojovat tento návrh pouze s debatou o tom, jaké prostředky tento stát uvolní, či neuvolní pro vězeňství. Klíčovější, nebo stejně důležitý, a to podle mých informací bylo také důvodem toho, proč navrhovatelé předkládají tento návrh, je počet, množství vězňů v českých věznicích, množství nepodmíněných trestů odnětí svobody vůči podmíněným trestům odnětí svobody ve srovnání s ji-

nými státy Evropské unie. A zde opravdu Česká republika stejně jako jiné postkomunistické země – je to bohužel fenomén celé střední a východní Evropy – má mnohem větší počet vězňů na počet obyvatel než jiné standardní státy západní Evropy. A toto, dámy a pánové, vzhledem k rozhodovací praxi soudů není možné upravit jinak a přiblížit se tak západní Evropě než změnit zákon.

My jsme i s panem poslancem absolvovali celou řadu odborných – zdůrazňuji – debat se specialisty na trestní politiku, na penologii, na otázky výkonu trestu, na otázky postavení obětí trestných činů. O tomto návrhu byla vedena debata s organizacemi, které hájí práva obětí trestných činů. A většina z nich se shodla na tom, že je třeba něco učinit s tím, aby se lidé, kteří spáchají méně závažný trestný čin – to zdůrazňuji, většinou pachatelé tzv. přečinů – dostávali z vězení pokud možno dříve, zvláště pokud poprvé spáchají takový trestný čin, a aby tak byla posílena resocializační složka trestu. To znamená, aby jim byla dána šance se opět zapojit do společnosti, a jak už říkal pan poslanec Polčák, začít platit peníze obětem trestného činu. Ono se totiž, dámy a pánové, jasně ukazuje, opět jsou to odborné výzkumy a studie, že pokud se pachatel poprvé dostane do vězení, zvláště když jde o pachatele méně závažných –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon. Já bych jenom poprosil – ta debata je komplikovaná, požádal bych tady o trochu klidu, aby pan poslanec měl prostor. Děkuji. Prosím.

Poslanec Jiří Pospíšil: Zvláště je-li pachatelem méně závažné trestné činnosti a dostane se poprvé do vězení, může to být shodou okolností třeba i pachatel nedbalostního trestného činu, někoho usmrtí například při dopravní nehodě, takový člověk se dostane do výkonu trestu, tak zkrátka a dobře, pokud je déle než dva roky ve výkonu trestu, tak sociologické studie ukazují, že dochází k rozpadu jeho rodiny. Automaticky přichází o sociální vazby, přichází o přátele. Logicky přichází o zaměstnání. A takový člověk poté, co je propuštěn z výkonu trestu po několika letech, byť v zásadě nemá zlý úmysl pokračovat v páčání trestného činu, tak díky tomu, že se takto dostane do těžké sociální situace, je velmi často nucen v uvozovkách k nějaké další protiprávní trestné činnosti. A nezřídká se taková lidé stávají tzv. recidivisty. To znamená, pokračují v opakování trestné činnosti.

V České republice je problém nejen vysoký počet vězňů, ale ještě zde uvádím jednu statistiku, kterou byste měli vědět před samotným rozhodováním, a to je obrovská míra recidivy pachatelů trestné činnosti. Kolem 80 % osob, které se jednou vyskytnou ve vězení, se ve vězení vyskytuje opakované. A to je velký problém. A jinými způsoby, než posílit resocializaci,

než že lépe je propouštět ty, kteří se takzvaně napraví, a dát jim novou šanci, jinými způsoby tu recidivu bohužel snížit neumíme.

Dámy a pánové, moc vás prosím, koukejte na návrh pana poslance Staňka nejen pouze jako na nějaké technické řešení aktuální ekonomické situace v oblasti vězeňství, ale vnímejte to jako systémový příspěvek do debaty, jak přiblížit české vězeňství počtu vězňů a v recidivě vězňů, řekněme, západním standardům. A podíváte-li se do západních právních úprav, jak tam funguje podmíněné propouštění, pak se ta úprava, kterou navrhuje poslanec Staněk a kolegové, velmi blíží tomu, co mají některé jiné standardní státy západní Evropy typu Německo atd.

Takže prosím o komplexnější pohled, stejně jako říkali moji předchůdci. Připojuji se k tomu a žádám vás o podporu tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Abychom nemluvili jen ve vzdušných frázích, tak několik konkrétních věcí, které tady již zmínil pan poslanec Chvojka a na které bych skutečně chtěl znovu upozornit.

To systémové, v čem dochází ke změně, je to, že bude možné u takzvaných přečinů, aby po vykonání méně než jedné třetiny trestu, tedy jedné třetiny trestu, bylo možné podmíněčné propuštění. Já bych chtěl říci, že tady můžeme přesně vyjmenovat ty přečiny, u kterých by bylo možné propouštět nově podle této úpravy už po jedné třetině trestu. Je to úmyslné ublížení na zdraví těhotné ženě, dítěti mladšímu 15 let, zdravotníku, záchranáři a další. Omezování osobní svobody, vydírání, znásilnění podle odst. 1, sexuální nátlak, a to i na dítěti. Zneužití dítěte k výrobě pornografie a další. Týrání svěřené osoby a osoby žijící ve společném obydlí. Majetkové trestné činy, krádeže, zpronevěry, podvody se škodou do půl milionu korun. Nedovolené ozbrojování, drogové delikty. Dokonce zneužití pravomoci veřejné osoby, korupční delikty, jako je podplácení, přijetí úplatku, atd.

To jen abychom přesně věděli, o čem tady budeme hlasovat, že u těchto přečinů budeme umožňovat pachatelům trestné činnosti, aby byli – samozřejmě za rozhodnutí různých orgánů – propuštěni už po jedné třetině trestu, který vykonají. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Polčák má slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Já se omlouvám, vážený pane místopředsedo, ale po tomto výčtu na to musím reagovat. Je třeba říci, že tento výčet je bezpochyby správný, ale takovéto podmíněčné propuštění

není nárokové. To přece není tak, že ten, kdo si požádá o podmíněčné propuštění, bude propuštěn. On bude propuštěn pouze v případech, kdy soud, který bude o této záležitosti rozhodovat, pozná, že jsou pro to důvody, že ten odsouzený bude vést v případě podmíněčného propuštění řádný život. A pokud se bavíme o tom o jakémsi přednostním posouzení v případě ředitele věznice, tak tam se musí zaručit ještě další osoba. Žádné podmíněčné propuštění není nárokové a výčet trestných činů, které tady uvedl kolega Tejc, je sice pravdivý, ale neznamená, že byl jeden jediný odsouzený bude propuštěn. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr Blažek se hlásí o slovo. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Dámy a pánové, já nebudu mít žádné intelektuální vývody. Řeknu ze zcela praktického hlediska, že pokud nezměníme trestní politiku, tak ta trestní politika bude změněna fakticky, to znamená, že můžeme odsuzovat strašně moc lidí, můžeme je nechávat ve vězeních, ale problém je v tom, že už je nebudeme mít kam dávat. To znamená, že tato novela je nezbytně nutná. Stav českého vězeňství je takový, jaký je.

Pan Polčák měl naprostou pravdu, že odhlasováváme pouze nárokové propuštění. To není amnestie, že půjdou hned všichni domů, ale prostě je možné, aby u některých vězňů docházelo k propuštění dříve, pokud si to v uvozovkách zaslouží.

Já bych poprosil, abychom podpořili původní vládní návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pan poslanec Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Jenom s faktickou poznámkou. Jak bývalý náměstek, tak teď pan ministr nám zdůrazňoval, že jde o vládní návrh, přitom předkladatel zde sedí, zástupce poslanců, takže by bylo dobré říci jasně, jestli je vládní návrh připravený vládou a předložený poslanci, nebo jako poslanecký návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, vysvětlení se nám okamžitě dostane. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Děkuji za upozornění na nezkoušenost. Je to poslanecký návrh.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, a je to. To je zřejmě všechno v obecné rozpravě. Obecná rozprava končí.

Budeme hlasovat. Zagonguji. Může samozřejmě ještě zaznít závěrečné slovo pana poslance Stařka, kdyby chtěl.

Poslanec Pavel Staněk: Pane předsedající, já tedy využiji času, než poslanci přijdou. Já bych velmi rád, jak už jsem říkal v úvodu dnešního vystoupení, aby návrh byl podpořen v původním znění, jak byl námi schválen v červnu letošního roku tady na půdě Poslanecké sněmovny a jak jsme jej odesílali do Senátu. Moc prosím o podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Snad už se všichni dostavili. Budeme hlasovat podle § 97 odst. 3 zákona o jednání řádu Sněmovny. K následujícímu usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců. Korum 101 už je nastaveno.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 584/5."

Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 49, přihlášeno je 176, pro hlasovalo 102, proti 64. Návrh zákona byl přijat. Text usnesení, který jsem přednesl, byl přijat.

Končím projednávání bodu 6.

Máme tu bod číslo 7. Hlásí se paní poslankyně Klasnová.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych prosila pauzu na klub Věcí veřejných do 13 hodin.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Je tady žádost o pauzu na klub Věcí veřejných do 13 hodin. Já jí vyhovím. Přerušuji jednání Sněmovny do 13 hodin.

Já bych vás v tom případě požádal, kdybyste si, vážení kolegové, zašli na oběd, a ve 13 hodin by mohla Sněmovna začít jednat. (Ze sálu se ozývá potlesk, ale i hlasy, že to nejde.)

(Jednání bylo přerušeno v 11.38 hodin.)

:

(Jednání pokračovalo ve 13.31 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně a vážení kolegové, budeme pokračovat v našem programu. Zahajují projednávání bodu číslo 7. Je to

7.

Návrh zákona o pojistném na důchodové spoření /sněmovní tisk 692/3/ - zamítnutý Senátem

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, jsme obdrželi jako sněmovní tisk 692/4. Vítám mezi námi pana senátora Miroslava Nenutila.

Prosím nejprve, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu vyjádřil ministr financí Miroslav Kalousek. Pane ministře, prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, budeme hlasovat o předloze, kterou jsme již věcně odsouhlasili. Věcně jsme ji odsouhlasili v rámci zákonů týkajících se jednotného inkasního místa. Nicméně vzhledem k tomu, že došlo k odložení účinnosti jednotného inkasního místa a inkaso druhého pilíře v rámci důchodové reformy od 1. 1. 2013, protože tam k odložení účinnosti nedošlo, budou zajišťovat prozatímně finanční úřady do okamžiku spuštění jednotného inkasního místa, je nezbytné to, co už je součástí našeho právního řádu, bohužel schválit ještě jednou s příslušnou účinností.

Senát, který v rámci projednávání zákonů týkajících se jednotného inkasního místa, který kritizoval a zamítl, konzistentně s tímto svým stanoviskem zamítl samozřejmě i předlohu, kterou máte před sebou. Bylo by pro mě velmi milým překvapením, o které si dovoluji požádat, kdyby to Sněmovna, přestože to už jednou schválila, konzistentně se svým stanoviskem schválila i podruhé. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Zeptám se, zda se chce k usnesení senátu vyjádřit zpravodajka rozpočtového výboru paní poslankyně Helena Langšádlová. Není tomu tak, otevírám tedy rozpravu. Mám do ní v tuto chvíli čtyři přihlášky, první z nich je přihláška od pana poslance Jiřího Paroubka, který je omluven z dnešního jednání, proto dostává slovo pan kolega Václav Votava.

Ještě pan senátor Nenutil, samozřejmě jako první máte možnost vystoupit, poté bude hovořit pan kolega Václav Votava.

Senátor Miroslav Nenutil: Vážená paní předsedkyně, paní poslankyně, páni poslanci, členové vlády, děkuji vám za možnost obhájit tady stanovisko Senátu Parlamentu ČR, jeho zamítavé stanovisko k návrhu tohoto zákona, a přečtu vám zprávu, kterou zpracoval pan senátor Petr Šilar, který byl garančním zpravodajem v Senátu, ale dnešního dne se vašeho zasedání zúčastnit nemůže.

Tedy důvody, které vedly Senát k navrácení návrhu zákona do Poslanecké sněmovny, jsou zejména tyto. Hned na začátku podotýkám, že jde o důvody vyložené legislativně technického charakteru, nemá to zatím nic společného s myšlenkou vlastního zákona.

Tedy k § 13. Podle tohoto ustanovení je převoditelným přeplatkem jen přeplatek do částky 100 000 korun a lze ho použít jen na úhradu splatného pojistného, neboť pojistné převedené na účet penzijní společnosti nelze podle § 14 odst. 2 návrhu převést zpětně správci pojistného. Nad částku 100 000 korun by se mělo s tímto přeplatkem nakládat jako s přeplatkem podle daňového řádu, tedy mělo by být možné částí přeplatku uhradit jiné jeho splatné daňové povinnosti. Není ovšem zřejmé, jaký bude postup v případě, že i prostředky nad hranici 100 000 budou již převedeny na účet penzijní společnosti.

Další zásadní legislativně technická připomínka je k § 28, kde není jasné, jakým způsobem bude plátce vypořádávat přeplatek poplatníka, který již v mezidobí nebude mít u něho žádný základ pojistného, a jakým způsobem bude plátcí poplatník prokazovat nárok na vypořádání, když bude moci uplatnit vypořádání přeplatku na pojistném i za období, kdy u něho nepracoval. Jednoduše řečeno, v jednom roce budu pracovat v zahradnictví, ve druhém roce budu pracovat někde u dopravních podniků a tady z toho jasně nevyplývá, který zaměstnavatel bude vypořádávání uplatňovat.

Nemohu se také nezmínit o jakémisi novém způsobu zpracovávání zákonů. Týká se to jak tohoto, tak i potom toho následujícího, i některých zákonů předcházejících. Ostatně ústavněprávní výbor Senátu Parlamentu ČR vznesl už několik dotazů i připomínek k technice zpracovávání, kdy zákony novelizované v příslušných částech návrhu zákona, ale i vlastně samotný návrh zákona se stávají nepřehlednými, a pokud se týká právě tohoto novátorského legislativního zpracovávání, je zřejmé, že obsah novel zákonů je téměř nepřežkoumatelný, zvláště když několik novel téhož zákona je obsaženo zároveň v několika tiscích, jejichž legislativní proces není ještě dokonce ukončen. Nelze potom také nepoukázat též na skutečnost, že, promiňte mi to slovo, ale chaos je umocněn tím, že v návrhu zákona se dokonce zrušují body novely, aniž by se zároveň novelizovala příslušná ustanovení daného zákona, a tím se porušují ustanovení legislativních pravidel vlády.

K podrobnějším příkladům bych se potom obrátil v rámci projednávání dalšího poslaneckého tisku. Zatím vám děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi Nenutilovi. Prosím nyní o slovo pana poslance Václava Votavu, který je přihlášen do rozpravy, a po něm je dalším přihlášeným pan kolega Adam Rykala. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Pane senátore, vládo, kolegyně, kolegové, tento návrh zákona souvisí s druhým pilířem penzijního systému a já bych si dovolil ještě pár poznámek, pár slov právě k tomu druhému pilíři.

Zaregistroval jsem, že se pan ministr financí Miroslav Kalousek vyjádřil v tom smyslu, že do druhého, dobrovolného pilíře by se mělo zapojit 50 až 60 % lidí. Myslím si, že je to velice optimistické vyjádření, že je to velice optimistické očekávání, i když popravdě řečeno, pokud toho nebude dosaženo, tak mě to trápit ani tak nebude, protože si myslím, a nejenom já, že druhý důchodový pilíř je nadbytečný. Bude znamenat odliv prostředků z průběžného důchodového systému a ten vláda hodlá sanovat zvýšením sazby DPH, i když vidíme, zvýšení sazby DPH nemusí znamenat také vyšší výběr této daně státem. Spíše si myslím, že to bude dobrý byznys pro soukromé penzijní fondy.

Podle průzkumu společnosti Stenmark – a je tedy popravdě řečeno již z června tohoto roku – se pouze 3 % lidí chystají posílat, anebo je pevně rozhodnuto posílat část svých odvodů do soukromých penzijních fondů, 29 % tuto možnost pouze zvažuje a ostatní dotázaní neuvažují o tom, že by se do druhého pilíře zapojili. Převažujícím důvodem té nízké ochoty zapojit se do spoření ve druhém pilíři, do spoření na důchod, je obava o bezpečnou budoucnost jejich naspořených peněz, obava z možného vytunelování fondů nebo ze znehodnocení vkladů. Já si myslím, že ani věrohodně nikdo tyto obavy zatím nedokázal vyvrátit.

Myslím, že pan ministr Kalousek jaksí pomíjí i tu skutečnost, že průměrné mzdy okolo 25 000 měsíčně hrubého dosahuje u nás pouze necelá polovina občanů. Přitom je přímo některými analytiky penzijních fondů udáváno, že lidem s průměrnou mzdou se při čistém výnosu 1 % za rok – a je třeba říci, že to 1 % s ohledem na dlouhodobé výsledky penzijních fondů je myslím docela optimistické, v loňském roce vzhledem k vyšší inflaci nedošlo ve většině fondů právě ke zhodnocení vkladů střadatelů vlivem výše inflace – že se jim vyplatí op-out až po 27 letech spoření. To říkají sami analytici penzijních fondů. Zřejmě to mají dobře spočítáno. Vstup do op-outu se tedy může vyplatit pouze lidem s nadprůměrnými příjmy. Kolik lidí si bude moci dovolit podle svého příjmu, který zdaleka nedosahuje

průměrného příjmu, ještě odkládat část svého příjmu na spoření, když tak tak vystačí a někteří žijí takřkajíc od výplaty k výplatě, toť tedy otázka. Navíc často takoví lidé splácejí půjčky, splácejí hypotéky dvacet třicet let a životní náklady z roku na rok stoupají, zdražují se nezbytné věci pro život a reálné mzdy klesají, v současné době meziročně i o 1 %. A nebude možné z takového fondu druhého pilíře vyzvednout prostředky, když právě se dostanou do situace, kdy by je potřebovali, a to není možné. Bude možné pouze spořit, platit, platit na doživotí. Je to tedy závazek na doživotí, to je třeba si uvědomit.

V potaz je třeba také vzít to, že v současné době existuje penzijní připojištění, které tedy po určité změně bude fungovat ve třetím pilíři, bude tedy transformováno, a toto připojištění má také státní příspěvek. V tomto spoření je dnes asi 4,5 mil. smluv, je to spoření v podstatě velice výhodné právě díky státnímu příspěvku a spoří do něho třeba i lidé s nižšími příjmy. A pak je otázka samozřejmě, zdali budou mít ještě na to, aby si spořili ve druhém pilíři. Já se domnívám, že řada z nich již nebude mít volné prostředky, tak aby je mohla do toho druhého pilíře ukládat.

Podstatný a také velký problém vidím právě v tom, že z druhého pilíře se nedá nikdy po uzavření smlouvy vystoupit. Dokonce tady neexistuje žádná ochranná lhůta od podepsání smlouvy, kdy by si klient mohl své rozhodnutí rozmyslet a vzít je zpět, což tedy u ostatních finančních produktů třeba je možné. Chápu, že je třeba, aby ten systém byl stabilní, pokud už vznikne, a že by se mělo nějak omezit vystupování z tohoto pilíře, nicméně možnost, aby si člověk po podpisu smlouvy mohl celou věc ještě promyslet a vystoupit, ta tady prostě není. Ta existuje u jiných produktů, taková ochranná lhůta je u pojistných smluv, u spotřebitelských úvěrů, ale třeba i u obchodů přes internet, a to jistě jsou produkty, které se nedají až tak srovnávat právě s tím druhým pilířem důchodového spoření a jsou přece jenom o trochu s menším významem.

Pokud tedy člověk nadprůměrných příjmů nedosahuje, neměl by asi naskakovat na sliby a přesvědčování různých, třeba i příležitostných zprostředkovatelů. Nechci tady dělat nějakou antikampaň tomu druhému pilíři, chraň bůh, ale víme dobře, jak někteří takoví zprostředkovatelé se chovají zvláště k lidem starším, ale i mladým samozřejmě – loví tvrdě dušičky bez jakýchkoli morálních zábran. Lidé by si měli své rozhodnutí vystoupit do druhého pilíře důkladně zvážit, protože až zjistí z výplatní pásky, co musí platit, a musí to platit nadosmrť, když to takto řeknu, doživotně, pak teprve bude pozdě a jejich rozhodnutí je nevratné.

Takže na to jsem chtěl upozornit. Možná že se dočkáme odpovědi pana ministra Kalouska, jak to myslel vážně s těmi 50, 60 % lidí, kteří do tohoto druhého pilíře hodlají vstoupit, jestli má nějaké průzkumy a prognózy. Děkuji moc.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Votava. Nyní má slovo pan kolega Adam Rykala, po něm je přihlášen pan poslanec Antonín Seďa. Prosim.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené poslankyně, vážení poslanci, zákon, o kterém dnes jednáme, zamítl Senát České republiky, který poslední dobou působí jako obranný štít proti nesmyslným návrhům, které schvalují poslanci ODS a TOP 09. Má sloužit jednoduše jako podpora pro soukromé finanční instituce, které se v rámci druhého pilíře důchodové reformy nabalíkují. Manažeři těchto firem za pár let zvesela vydělají a v konečné fázi prodělá stát i občané České republiky. Jednoduše řečeno, celý druhý pilíř má vysát další peníze z kapes důvěřivých občanů, ale také zvýší deficit důchodového účtu, a tak nebude dostatek peněz ani na vyplácení důchodů současným seniorům. Do toho promyšlenou kampaní strašíte lidi tím, že pokud nevstoupí do druhého pilíře, tak v budoucnu nebudou zajištěni na stáří. Jak ale mají lidé šetřit na budoucí důchod, když dnes rodiny řeší, zda budou mít dostatek peněz na bydlení, zda si mohou dát k obědu alespoň jednou za týden maso, a řeší, zda mohou svým dětem zaplatit kroužky, sport či umožnit trávení volného času jinak než jen potloukáním v partách?

Zákon, o kterém budeme dnes opět hlasovat, není ničím přelomovým. Vláda nový důchodový systém tímto zákonem pouze podpoří, nijak zásadně už nic neovlivní a nezmění. I tak je potřeba o druhém pilíři mluvit nahlas. Z novinových článků se dovídáme možná občas něco o druhém pilíři, třeba že je nepovinný. My tady řešíme druhý důchodový pilíř, ale občané nevědí, co si pod tím mají představit.

Proč tady neřeknete, pane Kalousku, že jde o vyvedení části peněz z důchodového účtu do rukou soukromých bank? Ptám se: Jak mám dnes rozhodnout, že vstoupím do vlaku, ze kterého už nemůžu nikdy vystoupit? Jak můžu v době krize, kdy nevím, jestli zítra nepřijdu o práci, a už vůbec nevím, zda ta či ona banka nezkrachuje za pět, za deset let, vstoupit do tunelu, ze kterého není cesty zpět? Můžu věřit, že až budu v důchodu, někdy za čtyřicet let, tak z toho získám něco zpět? Tyto obavy z budoucnosti má většina české populace od patnácti let nahoru. Čistě hypoteticky vzato půjdou do druhého pilíře alespoň s částečnou důvěrou občané, kteří dnes žijí v dobrých finančních podmínkách a pár set korun měsíčně je nijak nevytrhne a tak jako tak šetří na pokojnější stáří už dnes. Problém je ale v tom, že majetných lidí v naší společnosti mnoho není. Jestli nějakých 10 či 15 % populace, tak tito možná vyzkoušejí druhý důchodový pilíř.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, hlasujme proti tomuto návrhu zákona, kterým pouze přiléváte olej do ohně. Naše plénum má být ja-

kousi jistotou občanů. Prostor, který se tímto zákonem vytvoří, je prostor pro protiprávní jednání.

Pakliže i odborníci z branže, ekonomové, nejsou jednotní, co se týče názoru na druhý důchodový pilíř, jak můžeme hlasovat my poslanci? Neznehodnocuji a nepodceňuji práci svou, práci svých kolegů a také práci kolegů z jiných politických stran. Otevřeně však pokládám za vhodné diskutovat víc než jen rok, dva.

Samozřejmě mi můžete říci, že o důchodovém systému se bavíme od začátku 90. let. O reformě. Jenomže jde stále o boj zastánců současného systému a boj s futurology, kteří říkají, že současný systém není únosný a je třeba ho co nejdříve změnit. Když už máme měnit tento systém, který zde nebude pro dnešní seniory, ale který zde bude hlavně pro naše děti a další generace, musíme rozhodovat s rozvahou. Proto říkám ne nejasnému druhému pilíři, říkám ne prováděcímu zákonu a říkám ano diskusi napříč politickým spektrem. Děkuji. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím o slovo pana poslance Antonína Sedu. Dalším přihlášeným je pan kolega Michal Babák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, paní předsedkyně. Vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážený pane senátore, vážená kolegyně a kolegové, novela zákona o pojistném na důchodové spoření je pro zastávce druhého pilíře důchodové reformy životně důležitá, protože – jak řekl pan ministr Kalousek – nepřijetím tohoto návrhu by bylo prakticky nemožné spustit důchodové spoření. Klientům by totiž nešlo přičítat příspěvky na jejich důchodový fond, protože od 1. 1. 2013 nebude zřízeno jednotné inkasní místo, s čímž penzijní reforma počítala.

Nechci opětovně opakovat, že zavedení opt-outu oslabí průběžný systém státního důchodu, oslabí solidaritu ve společnosti a že dojde ke snížení reálné hodnoty důchodů. O tom nejsem přesvědčen pouze já, ale i Senát, který zákon vrátil.

Mohu rozumět tomu, že vláda chce mermomocí nahrát finančním institucím, a proto od 1. 1. 2013 upravuje i systém státních příspěvků v doplňkovém penzijním spoření ve prospěch těch, kteří si budou spořit vyšší částky. Zároveň transformuje penzijní fondy na penzijní společnosti. Ale osobně nerozumím tomu, proč vláda pravdivě neinformuje budoucí klienty tzv. druhého pilíře.

Ano, vstup do tohoto pilíře je sice dobrovolný, kdy předmětem pojistného je účast na důchodovém spoření se sazbou 5 %, ale problémem jsou velká rizika pro samotného klienta. Za prvé, vyvedením 3 % z průběžného systému se sníží nárok klienta z prvního pilíře a zároveň musí

dodat 2 % navíc ze svého vyměřovacího základu. Občan bude také nést své individuální riziko za hospodaření penzijní společnosti, kde nebude garantován kladný výsledek hospodaření. Nemožnost vystoupení z takto koncipovaného systému je téměř celoživotním rizikem klienta.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, vláda odhaduje ztrátu v průběžném systému až na 30 mld. Kč s tím, že původně chtěla tuto ztrátu pokrýt zvýšenou sazbou DPH. Teď vláda používá, nebo chce použít tyto peníze na snížení schodku státního rozpočtu. Ptám se tedy, kde je garance toho, že vláda dokryje tento výpadek ve státním pilíři důchodového systému? Zároveň předpokládaný hospodářský a finanční dopad se odhaduje na 46 mil. Kč s investičními náklady až 17 mil. Kč.

Dále. Poplatník ve druhém pilíři bude muset poslat pojistné přiznání k pojistnému na důchodové spoření a v případě doměření z moci úřední zaplatí penále ve výši 20 %.

Ale těch rizik je pro klienta daleko více a já osobně druhý pilíř nikomu nedoporučuji. Naopak doporučuji, aby si mladí lidé zavedli do konce listopadu tohoto roku podle stávajících podmínek doplňkové penzijní spoření, protože transformované fondy budou mít zachovány stejné podmínky, pouze se změní výše státní podpory. Pokud se však nestihne termín, pak se lidé budou moci pojistit v nově zřízených účastnických fondech s různou mírou výnosu, ale i rizika.

Vážená kolegyně, vážení kolegové, nejen z výše uvedených důvodů nepodpořím předkládaný návrh zákona o pojistném na důchodové spoření a naopak podpořím návrh Senátu na zamítnutí návrhu zákona.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní faktická poznámka – pan poslanec Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Paní předsedkyně, členové vlády, paní a pánové, myslím, že je třeba zopakovat některé věci v normální češtině, ne v těch květnatých slovech, která tady byla přednesena v prvním, ve druhém a ve třetím čtení a která tady přednášeli obhájci tohoto návrhu zákona.

Nejde o žádné pojistné na důchodové spoření, nejde o žádný druhý pilíř. Jde o bankovní produkt. Není to nic pro občana České republiky. Jde jenom o to, aby se zlepšila pozice těch bank a těch, kteří si takový penzijní fond zřídí.

Za druhé jde o vykrádání budoucích příjmů, protože úspory či hodnoty z minulosti už jsou dávno rozprodány, případně vytunelovány, a příjmy současné jsou konzumovány.

A v neposlední řadě, abych neopakoval slova svých předřečníků, byl

vytvořen opravdový paskvil, který má pro občana České republiky mnohem horší podmínky než kterýkoliv jiný bankovní produkt již dnes známý. Tak si to řekněme na rovinu!

O dobrovolnosti tady bylo řečeno, o způsobu výběru bychom mohli mluvit dlouho. To přece je jenom pro tu banku výhodné, pro občana není výhodné nic. Když budu mít teď životní pojištění, tak je s ním dokonce lépe možné nakládat než s tímto produktem, který tady tvoříte. A pokud jde o riziko krachu, to jste vůbec nepojistili, zase to zůstane na státu.

Jestli někdo věří, že 30 let může spořit a nikdo mu to neukradne, já tomu nevěřím! Prosím vás, tohle není návrh zákona, který by pomohl občanům České republiky. To je opravdový paskvil! (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní má slovo pan poslanec Michal Babák, dále je přihlášen pan kolega Jiří Dolejš.

Poslanec Michal Babák: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, vládní koalice svými postoji zpochybnila hned několik svých závazků, a to především slib nezvyšovat daňovou zátěž obyvatelstva ve formě přímých a nepřímých daní. Kabinet zpochybnil i své slovo, že nesníží valorizace důchodů a především i že zavede mezigenerační solidaritu do českých penzí. Zakotvení tohoto principu považují za naprosto klíčové pro zefektivnění sociálního systému, zpřesnění jeho adresnosti i pro přímou pomoc seniorům v době extrémního zdražování a plánované nižší valorizace důchodů.

Ministr Drábek a ministr Kalousek zpochybnili i závazek svého stranického programu, v němž nejenže slibovali zavedení mezigenerační solidarity, ale dokonce veřejnosti slíbili možnost odpisu ve dvojnásobné výši ze svého pojistného, než jsme navrhovali. Přesto náš pozměňovací návrh vládní koalice odmítla.

Mohl bych zavzpomínat i mnohé další dílčí dokumenty, politická jednání, kde všude byly principy mezigenerační solidarity slibovány. Znovu však opakuji – programové prohlášení vlády a dodatek koaliční smlouvy jasně garantovaly zavedení mezigenerační solidarity v praxi. Zároveň musím konstatovat, že ministr Drábek nepracuje s reálnými čísly a očividně nesdílí data svého stranického kolegy ministra financí pana Kalouska, když opakovaně vypouští stále různé faktory nijak nepodložené částky, kterými účelově argumentuje, aniž by skutečně spočetl konkrétní dopady zavedení principů mezigenerační solidarity do našich penzí. Je pro mě překvapující i to, že zcela opomíjí myšlenku diverzifikace tuzemských penzí, a tím i jejich určité ozdravení skrze osamostatnění na závislosti státu.

Vláda propásla účinnou příležitost, jak konečně více a adresně podpořit rodiny v čase penze, posílit sounáležitost mezi generacemi a zároveň více

diverzifikovat finanční skládání důchodů. Vláda rezignovala na ocenění kvalitního a zodpovědného rodičovství, na šanci umožnit dětem podpořit své rodiče a posílit tak pozitivní vztah mezi generacemi, nemluvě o tom, že cílem plánovaného příspěvku v rámci principu mezigenerační solidarity v průměrné výši dvě stě korun měsíčně je kompenzace právě vládou prosazeného poklesu valorizace důchodů.

Dámy a pánové, handrkujeme se tu o dvě stě korun, a přitom by stačilo, kdyby ministerstvo plnilo své závazky, které si stanovilo ve svých fiskálních plánech. Vláda se opakovaně snaží prosadit zvýšení přímé daňové zátěže bez jediného pádného argumentu, navíc v ekonomicky poměrně dost vyhocené době. Nevidím jediný pádný argument, proč v takto finančně nejisté a turbulentní době zvyšovat daně, když Ministerstvo financí neplní závazky, které si stanovilo ve svých fiskálních plánech pro naplnění státního rozpočtu.

Naprostou odtrženost a nesoudnost Ministerstva financí dokumentuje analýza Kalouskova úřadu, která nehledě na současnou realitu počítá s růstem příjmů veřejných peněz o 10 %. Jako skandální a zcela alarmující vnímáme fakt, že Ministerstvo financí, především v čele s Miroslavem Kalouskem, nevybralo od roku 2007 do roku 2011 půl bilionu korun, což je více jak třetina zadlužení našeho státu a takřka polovina státního rozpočtu. S nadsázkou bych chtěl říci, že můžeme očekávat od Ministerstva financí další složenkou, a to ve výši 49 990 korun na každého obyvatele včetně seniorů a kojenců. Tvrdým faktem je, že zhruba polovina této částky tvoří právě nevybraná daň z přidané hodnoty. Vzhledem k současné ekonomické recesi znásobené přidušenou domácí spotřebou a minimálními investicemi ze strany živnostníků a středních podnikatelů je o to nepřijatelnější, že jednotlivá ministerstva a státní úřady odmítají šetřit a veškerou zátěž přenášejí výhradně na občany a české domácnosti. Sliby vlády rozpočtové odpovědnosti na ztenčování a zefektivnění státní správy, mezi něž patří slučování a rušení některých centrálních úřadů, zůstaly jen na papíře. Tento přístup je dlouhodobě neudržitelný a sebevražedný.

Vzhledem k tomu, že jsme předkládali k tomuto sněmovnímu tisku číslo 692, vládnímu návrhu zákona o pojistném na důchodové spoření, pozměňovací návrh, který právě řeší zavedení principu mezigenerační solidarity, kterou koalice smetla se stolu, i když, jak jsem již zmínil, ji má TOP 09 v programu, i když je zakotvena v programovém prohlášení vlády, tak z těchto důvodů nemůžeme podpořit sněmovní tisk číslo 692, tedy vládní novelu zákona o pojistném na důchodové spoření.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní s přednostním právem místopředseda Sněmovny Lubomír Zorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Přeji vám dobré poledne a odpoledne.

Dámy a pánové, pokud jsem to správně sledoval, vláda se rozhodla na svém posledním zasedání znovu schválit daňový balíček, se kterým tady ve Sněmovně neuspěla. Premiér se rozhodl, že ten daňový balíček příště spojí s hlasováním o důvěře vládě. A teď tomu úplně nerozumím, protože to znamená, že tento návrh zákona a úprav, se kterým vláda neuspěla, nyní spojí se svou další existencí. A my nevíme samozřejmě, jak tohle hlasování dopadne. Ale může se stát, že bude neúspěšné a vláda v této sestavě skončí. Přesto tady nyní máme hlasovat o návrhu zákona a reformě penzijního systému, který v této zemi má vytvořit nějaké poměry na dvacet třicet let dopředu.

To znamená, vláda, která v této chvíli je v nejistotě, jak dopadne hlasování o nedůvěře, protože tady dosáhla ve Sněmovně 94 hlasů na tom zákonu, to je objektivně nejistá situace, to není že bych maloval čerty na zeď, tak ta vláda přesto tady předkládá penzijní reformu. A já si myslím, že předkládat reformu, takovýto dlouhodobý výhled v situaci této nejistoty nedává smysl. Tím spíš, že dokonce ten zákon, který se týká úprav daní, se týká daně z přidané hodnoty, což – pokud si dobře vybavuji – bylo původně tak, že zvýšení DPH mělo financovat právě ten druhý zaváděný pilíř penzijní reformy. My dobře víme, že tento pokus byl neúspěšný, že se zvýšením DPH nepodařilo vybrat, já nevím, zhruba dvacet miliard, které měly být základem té penzijní reformy. Takže mi tohle připadá dokonce jako další dobrý důvod pro to, aby se řeklo: Nepodařilo se ty peníze získat, takže ten systém, celá ta úvaha prostě nevychází a je tu další důvod, proč se nad penzijní reformou znovu zamyslet. A především ale ten důvod, proč se zamyslet, je především to, že má-li tady něco fungovat dvacet třicet let, nebo déle vlastně, tak bychom se na tom měli dohodnout v tak širokém politickém spektru, aby po každých dalších volbách bylo jasné, že tento systém nebude nikdo fundamentálně zpochybňovat.

Já jenom připomenu, že důvod, proč my nesouhlasíme s touto penzijní reformou, je úplně v kostce ten, že nesouhlasíme s takovou obráceně Jánošíkovskou reformou, která povede k tomu, že z veřejných peněz se pomůže maximálně těm dvaceti procentům nejbohatších, protože pro ty další tady tento typ penzijních fondů prostě výhodný nebude. A ten další důvod, proč my s ní nesouhlasíme, je ten, že se zásadně v tom základním systému sníží důchody tak, že tak jak spočítala instituce CERGE, za dvacet let tady bude důchod na úrovni 6 500 korun ve stálých cenách, průměrný důchod. To znamená, to nebude k žití. To bude prostě k zahození.

To, co tady léta existovalo jako něco, co stabilizovalo situaci v této zemi, tak naopak bude nástrojem rozdělení na ty, kteří budou žít a na tu

malou skupinku, které snad penzijní privátní fondy pomohou si přilepšit. Ale opakují, to nebude více než dvacet procent těch nejbohatších. To je v kostce to, proč se s námi nebylo možné na této penzijní reformě dohodnout.

Já bohužel musím říci, že pokud by to tady prošlo, tak sociální demokracie zahájí kampaň proti tomu, aby se lidé do tohoto systému hlásili. Já vám to tady rovnou přiznávám. Protože to není jenom nějaké že chceme škodit, to je prostě proto, že ve chvíli, kdy lidé se do toho budou hlásit, budou odvádět peníze z průběžného systému, což my jsme nikdy nechtěli, my jsme chtěli, aby ten byl základem určité stability důchodového systému, a samozřejmě budeme lidem říkat: pokud se budete hlásit, budete takto nabourávat systém solidarity, který tuto zemi činil v oblasti penzí a vůbec v sociální oblasti obecně stabilnější. A proto říkáme, že pokud to projde, budeme proti tomu bojovat.

Vláda si žádnou velkou kampaň k tomu nespustila, proto veřejnost, jak nedávno bylo publikováno, je velmi špatně informována o tom, co ji čeká. Nevím tady z hlavy ta procenta, ale vím, že jsou jen malá procenta těch, kteří rozumějí základním prvkům této penzijní reformy a tomu, co je čeká. Takže pravděpodobně kampaň bude pouze na privátních fondech, takže bude samozřejmě příslušně nestranná, protože ty budou sledovat hlavně záměry zisku. Já vám říkám rovnou, že my v tom případě zahájíme kampaň proti, ať do toho lidé nevstupují. A budeme říkat svoje argumenty. To snad určitě není způsob, jak se zavádí penzijní reforma, kde proti kampani soukromých firem povedeme my kampaň svou. Já vám to bohužel musím slíbit, protože tuto reformu jste prosadili způsobem, který podle mne neodpovídá tomu, jak se má prosazovat dlouhodobá penzijní reforma v zemi. My to cítíme jako povinnost, abychom lidem říkali pravdu a bojovali proti tomu.

Já jsem vám tady vlastně jenom zrekapituloval důvody, proč si myslím, že stejně jako byl na této schůzi stažen z programu návrh zákona o vyrovnání s církvemi, stejně tak si myslím, že na této schůzi se neměl ocitnout tento návrh vzhledem k těm okolnostem, o kterých jsem mluvil. Vzhledem k tomu, že o vládě se bude ještě rozhodovat v ranku dvou tříd měsíců, a tohle je dlouhodobá věc, a prostě k tomu vláda nemá mandát. Vláda v tuto chvíli podle mě nemá mandát na to, aby rozhodla o církevních restitucích, o tak obrovském transferu majetku, stejně jako nemá dnes podle mě mandát na to, aby rozhodla o penzijní reformě, která má vyhlídku desítek let a na které zdaleka není shoda ani ve Sněmovně, a dokonce se nepodařilo vysvětlit ani veřejnosti, o co jde. To je můj názor. Hlasování je jasné, ale hlasováním to zřejmě neskončí. (Potlesk z levé strany sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím o slovo pana poslance Jiřího Dolejše. Poté je přihlášen pan kolega Vít Bárta.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Milé kolegyně, vážení kolegové, v toto pozdním čase je před námi návrh zákonné normy, která jako by byla pouze technikalíí k tomu, co se již rozhodlo. To znamená, že možná ve vašich řadách snad zdomácněl pocit, že pokud jde o penzijní reformu, je koncepčně vymalováno a že nyní jde jenom o jakési prováděcí předpisy, prováděcí normy, které věci uvedou náležitě do chodu. Ale jak se říká, dokud to neběží, tak je ještě naděje. A nezbyvá, než připomenout, že důvěra občanů, ale i situace v ekonomice dosavadní rozhodnutí zásadně zpochybňuje.

Zkrátka ze špatné reformy se nemůžeme dostat k dobrým koncům, byt samozřejmě debata o reformě mohla být zajímavá, mohla být přínosná, ale bohužel nekomunikací v této zemi a v naší politické sféře jsme se dostali tam, že se podařilo vyrobit pouze špatný hybrid, a to dokonce přiznávají i někteří z autorů tohoto konceptu, jejichž původní představy byly jiné. Zkrátka když vepří nasadíte foremetku a lajblík, tak z něj prostě fešného modela neuděláte, a z této reformy prostě neuděláte nic, co by dalo jistotu lidem na stáří, zejména lidem mladší generace, protože o ty především nyní jde.

Jestliže nyní vlastně máme zajistit, aby druhý pilíř reformy – a o to jde – fungoval, tak si musíme uvědomit dvě zásadní věci, které tady samozřejmě zazněly, ale já je chci podtrhnout, aby i tam, kde mikros pánek zabránil přístupu informací, vám to secvaklo a ještě jednou jste se nad tím zamysleli.

Z prvního pilíře prostě na individuální účty malých pojištěnců vyvedeme nějaké ty peníze. Vyvedeme, to tedy znamená na účet ostatních, z toho státního, základního, prvního pilíře. A tady je první úhelny kámen naší kritiky. Nám samozřejmě nevdá kapitálové spoření. Nechtějí ti, kteří na to mají, se připojišťují. Jestli ti, kteří mají promyšlenou svoji budoucnost na nejbližších třicet let a věří, že budou dosahovat takových a takových příjmů, nechtějí si takové spoření založit a tlačí na svoji politickou reprezentaci, aby náležitě odregulovala tento segment, protože samozřejmě jediné řádně regulovaný segment tohoto pojištění může plnit svoji funkci, abychom se zkrátka nedostali k těm historickým příkladům například amerických penzijních fondů, kdy se peníze ztrácely, ztrácely a ztrácely. Dnes jsme samozřejmě dále, ale tuto jistotu, jak už koneckonců naznačili jiní řečníci, zatím tady nemáme.

Druhá věc. Když vyvedeme ty peníze z prvního pilíře, tak tam logicky budou chybět. S tím se mnoho nedá nadělat. Tato rovnice má dvě stránky. Jedna stránka – kolik těch adeptů, těch pojištěnců, bude. Čili když jich bude málo, tak peněz bude méně. A naopak. Když se podaří úmysl pana ministra, že jich bude třeba celá polovina té věkové kohorty, tak to bude značný balík a na to má sloužit onen manévr s DPH. A ten manévr s DPH

nevychází, protože inkaso ze zvýšené snížené sazby – zvýšená snížená sazba, už to samo o sobě ukazuje na cosi – tak tento manévr nevychází, protože inkaso během letošního roku zaostává oproti plánu plnění, a pokud by se měl podařit kýžený cíl, tak na tom zvláštním účtu na penzijní reformu nemusí být dostatek peněz na pokrytí výpadku. A když si uvědomujeme vývoj na důchodovém účtu, tak se můžeme dostat k velkým problémům, které budeme muset cálovat. Cálovat z rozpočtu. A v rozpočtu vůle uhradit tyto věci samozřejmě není velká, zvlášť když teď se popotahujete o virtuální saldo státního rozpočtu na příští rok.

Celkově na individuální účty těmto adeptům budoucího ráje ve stáří posíláme pět procentních bodů navíc, částečně ze státního pilíře a něco si přihodí na soukromé připojištění. Tyto peníze budou spravovány, a i když třeba nebudou ukradeny, i když se třeba podaří ten segment nějak rozumně odregulovat, tak je přece další velmi zajímavá informace, jestli budou zhodnoceny. A jestli budou zhodnoceny tak, že se to vyplatí těmto kapitálovým fondům dát na hraní, aby tím, jak budou moudře investovat, to zhodnocovaly. Pokud to nebudou zhodnocoovat víc, než dosud zhodnocoval ten takzvaný třetí pilíř, to jsou ty fondy, které obhospodařují připojištění – dodávám se státní podporou –, tak jaký to má celkový smysl? Ten smysl tam prostě není.

Další úskalí, které se zjistí, až se systém spustí, protože jak je v tomto státě zvykem, když se něco nachystá, tak den po spuštění se to sesype a pak se to opravuje, opravuje a opravuje, viz resort Ministerstva práce a sociálních věcí. Takže až se to spustí, tak tato individualizace účtů má nějaké nároky na agendu, na správu databáze atd. Opravdu je tady všechno připraveno, opravdu to bude fungovat? A opravdu, když to selže, kdo ponese náklady tohoto selhání? To je další obrovský problém.

Nevím, jak jsou občané detailně informováni o technických a právních nuancích tohoto systému, který se má spustit, ale on ten občan není až tak hloupý, aby neměl kvalifikovanou nedůvěru ve vaše rozhodování, a tato kvalifikovaná nedůvěra se odrazila i v průzkumech veřejného mínění. A ty průzkumy veřejného mínění, předpokládám, se promítnou i do zájmu zavázat se do tohoto systému.

Připomenu relativně tvrdá data z tohoto průzkumu. Pouze 14 % respondentů se vyjádřilo, že uvažují velmi vážně o tomto systému. 44 % respondentů řeklo jasně ne. A teď se nám tam pohybuje nějaká zóna, jestli dobře počítám, 42 %, která je spíš vychýlena k nedůvěře, a částečně proto, že se jich to netýká, protože v té bázi respondentů byli nepochybně i lidé, kterých se tento krok přímo netýká.

Stále vám nesvítí červené světýlko, ani oranžové, nic. Bohužel.

Poslední zásadní informace, která tady byla, když se schvalovala a projednávala reforma, tak to je věc, která, opakují samozřejmě, ale má být

promyšlena strategicky, tzn. nemá se vázat na nějaké hnutí myslí jedné konkrétní politické reprezentace. Má mít širší konsensus a ten konsensus má být udržitelný za rámec jednoho politického cyklu. Má fungovat. A proto při takovýchto rozhodováních je důležitá tripartita, v které kromě aktuálně fungující exekutivy se mají sejít zástupci zaměstnavatelů a zaměstnanců. A z této tripartity dostáváme signály, že buď si nerozumíte, rozejdete se, nebo jasné stanovisko ČKOS, tedy českomoravské konfederace, kteří to vidí jako útok na jistoty ve stáří, ale – a to zdůrazňuji – zejména směrem, kde si libujete v podpoře zejména z podnikatelských kruhů, i konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů vyjádřila k tomuto modelu zásadní výhradu, a že řekla ano, vedle státního pilíře potřebujeme jiný pilíř, ale proboha, nekonstruujeme tento hybrid, ten druhý pilíř, zkusme vylepšit, dodělat ten třetí pilíř, to připojištění, a tohle nechme, protože ten druhý pilíř, a to si dokáže každý počítat možná i na prstech jedné ruky, že jestliže je dobrovolný a nenaplní ten balík peněz, kdyby byl povinný, tak to my budeme možná zleva rvát ještě víc, ale naplní se ten balík peněz a s těmi penězi se může spustit něco jiného, než když přisypeme nějaké drobné a jako celek to pak nemůže dávat samozřejmě ten řád výsledků.

No tak to je, myslím, poměrně jasný signál. A já si myslím, že dnešní rozhodování skutečně není technikálií. Skutečně v podstatě dělá tečku za celým tím bolestným a v podstatě od začátku špatným procesem, špatně nastaveným procesem, a svým způsobem podprahově, když jsem poslouchal např. kolegu Babáka, který tady sametovým hlasem cosi říkal, mně to připadalo, jak když tady mluví zaměstnanec pohřebního ústavu, který říká: Vládo, co pro vás ve vašem bolu ještě mohu udělat?

Ale proboha, my nechceme zemřít spolu s vámi. Ti, kteří se chtějí pojistit na stáří, tak ti se určitě netěší na hrob, ale na důstojný život. Takže prosím vás, zamyslete se i vy jednotlivě nad tím, jak chcete hlasovat. Já si myslím, že hlasovat i v podmínkách toho, že jsme vlastně jednou nohou už ve vládní krizi, by se nyní o tomto buď nemělo, nebo by se to mělo zastavit, protože to má celou řadu vazeb i na to, co vy řešíte. To jsou ty výplaty na církve, to je to, jakým způsobem bude řešen tzv. stabilizační daňový balíček. No a co se může stát velmi jednoduchého? Jestliže ten dnešní zrepetovaný balíček, který dorazí do Sněmovny a nebude konsensuálně restrukturalizován, no tak se nedohodnete. Dvě možnosti jsou. Že se nedohodnete a padne vláda, anebo se nedohodnete a budete to tak dlouho tlačit v čase, až naplníte zákonný požadavek, že o zákoně, který je spojen s důvěrou vlády, se nehlasuje včas, no a pak uděláte radost nahoře na Hradě, to znamená, že pan prezident konečně se bude moci chopit svých ústavních kompetencí a rozežene nás všechny.

Takže tenhle směr jestli žádáte, prosím. Já se obávám, že i tento mo-

ment zapadá do střípků, je to střípek do mozaiky vašeho špatného fungování, a řekněme si rovnou – tady ne. Ono je to i směrem k investorům možná dobrý signál. Jestliže opozice říká, že v případě předčasných voleb, v případě změny politické mapy chce to, co bylo už schváleno, změnit, jakou jistotu ti investoři mají? A jakou jistotu samozřejmě mají i potenciální pojištěnci?

Takže na tohle to myslíte, až budete hlasovat. Já se opravdu přimlouvám, abychom to dneska, jak se říká, lidově řečeno, zaťaplí. Děkuji. (Potlesk vlevo)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále prosím pana poslance Víta Bárta. Další přihlášenou je paní kolegyně Strnadlová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já jsem chtěl hovořit čistě o pojistném důchodovém systému, ale můj předřečník mě trošičku vyprovokoval reagovat nejprve na něj.

Za prvé bych rád připomenul principy Ústavy, že v české Ústavě není věta o tom, že by prezident České republiky měl možnost rozpouštět Poslaneckou sněmovnu. Je dobré si uvědomit, že máme jiný ústavní systém, a myslím si, že naopak je zapotřebí poděkovat panu prezidentovi za to, že mnohdy, ne v posledních měsících, ale za poslední léta umravnil hloupé pravicové nápady, mj. i v kontextu s tím, o čem se tady bavíme. Nebýt pana prezidenta, dnes možná byla sjednocená 19% DPH a Česká republika by se neocitala v propadu ekonomickém kolem minus jednoho procenta či nuly, ale možná že by ten propad byl mnohem a mnohem horší.

Nutno nicméně zároveň říci i to, že když zde můj předřečník hovořil, a omlouvám se, jestli nebudu citovat přesně, o pohřebním sametovém hlase Michala Babáka, tak naopak v konfrontaci s tím, co říká můj předřečník, že od začátku, od samého začátku celý proces důchodové reformy je špatně, tak mi dovoluňte se proti tomuto názoru zcela jednoznačně vymezit. Já se opovažuji tvrdit, a v tom souhlasím se svým předřečníkem, že dnes, a vůbec debata o důchodové reformě jest debatou, která velmi úzce souvisí s existencí této vlády, s existencí této koalice. Ale já bych šel ještě dál. Já bych se vrátil k oněm kořenům této koalice a k době roku 2010, kdy z jedné strany tady bohužel byla sociální demokracie, která pod vedením Jiřího Paroubka slibovala třinácté důchody, zcela vážně slibovala, že bude přidávat na české důchody v situaci, kdy již v té době nejenom v rezonanci řecké krize, ale v rezonanci celkové situace státního rozpočtu bylo zcela evidentní, že se jednalo o sliby zcela nereálné a v rozporu s možnostmi státního rozpočtu. Nedávno se tady pan předseda Sobotka rozčiloval, že

před volbami si spousta lidí myslela, že Věci veřejné můžou uzavřít koalici se sociální demokracií, a paradoxně právě tyto vypjaté sliby třináctých důchodů a naprosto demagogické a nereálné sliby sociální demokracie vehnaly Českou republiku do zcela jednoznačné možnosti pouze středopravicové vlády.

Jiná věc je, že první kroky debaty o nutnosti provedení důchodové reformy po vzniku koalice v roce 2010 si zcela jednoznačně dávaly naprosto racionální, pragmatický a mimochodem panem prezidentem zcela jednoznačně podporovaný cíl, že je zapotřebí provést důchodovou reformu. Že je zapotřebí zkrátit nereálné cíle, které při současném systému nastavení důchodů tehdy v roce 2010 neumožňovaly státnímu rozpočtu ufinancovat tehdy nastavený důchodový systém. A je velmi paradoxní, že ty nejpodstatnější věci důchodové reformy, které tato koalice provedla a ke kterým já se nebojím hlásit, že byly nepopulární, nicméně správné kroky. Že byly provedeny. Kupříkladu nastavení autopilota, uvědomění si toho, že prodlužování věku odchodu do důchodu je nutné prostě proto, že si nemůžeme dovolit se tvářit tak, že v 65 letech je dnes člověk v situaci, kdy musí jít do důchodu. Tak to prostě není. Zdravotnictví ČR zaplatpánbůh není na tom tak jako konkurenceschopnost České republiky, která klesá na úroveň Mongolska, a mě velmi mrzí, že nepřítomný pan premiér nám za dva dny toho, kdy to tady neustále připomínám, stále neodpověděl, proč se dostáváme na úroveň toho Mongolska, proč se propadáme v úrovni oné konkurenceschopnosti. Nicméně stojím za tím, že koalice, když omezila věk odchodu do důchodu, učinila nepopulární, nicméně správný krok, který je nutný. Podobně bylo správné omezit možnosti předčasného odchodu do důchodu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, já vás musím přerušit, velmi se za to omlouvám. Ale protože je 14.30 hodin a je to přesně ta doba, kdy musí začít podle zákona o jednacím řádu ústní interpelace na předsedu vlády a členy vlády, přerušuji tedy projednávání tohoto bodu. Přerušuji jej v době, kdy jsme v rozpravě, v době, kdy hovoří pan poslanec Vít Bárta, a tedy bude prvním, kdo bude vystupovat v rozpravě, až bude opět otevřena k tomuto bodu. Přerušuji jej v době, kdy je přihlášena dále paní poslankyně Strnadlová a paní poslankyně Emmerová. Další přihlášky mi zatím doručeny nebyly.

Přerušuji tedy projednávání bodu číslo 7 a budeme se věnovat nyní bodu číslo

21. Ústní interpelace

Interpelace jsou určené předsedovi vlády České republiky, vládě České republiky a ostatním členům vlády. Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády pana Petra Nečase či na vládu České republiky, a to v čase od 14.30 do 16 hodin. Na ostatní členy vlády pak od 16 do 18 hodin. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Jenom bych s dovolením upozornila na omluvy, které jsem četla již ráno při zahájení dnešní schůze a týkají se omluv členů vlády. Čili zopakují na úvod projednávání ústních interpelací, že z dnešního jednání se omlouvají: předseda vlády Petr Nečas, pan ministr Pavel Dobeš, pan ministr Petr Fiala, pan ministr Tomáš Chalupa a pan ministr Alexandr Vondra, pan ministr Kamil Jankovský. To byly omluvy, které jsem sdělovala již ráno, a mohli se poslanci rozhodnout pro to, zda podají, nebo nepodají za takového stavu svou interpelaci.

To bylo jenom zopakování a nyní dávám slovo panu poslanci Ladislavu Šinclovi, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Petra Nečase. A je to ve věci špatných výsledků vlády České republiky.

Prosím, dámy a pánové, o klid, případně opusťte jednací síň, pokud nemáte zájem sledovat průběh interpelací. Slovo má pan poslanec Ladislav Šincl. Prosím, pane kolego.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane nepřítomný premiére, velice mě udivuje, že jste před chvílí odešel, když jste mohl odpovídat na tyto interpelace. Nicméně dovolte mi moji interpelaci.

Za vaší vlády ODS veřejný dluh České republiky nastoupal až na neuvěřitelných 1,7 bil. českých korun, což je v současné chvíli téměř 44 % namísto 28 % hrubého domácího produktu v roce 2006, kdy vládla sociální demokracie. Tehdy byl veřejný dluh v absolutním vyjádření 802 mld. korun, to je dvakrát menší. Výsledky u hrubého domácího produktu jsou ještě hrozivější. Naše země chudne a spolu s ní se snižuje životní úroveň obyvatel České republiky. Jsme už řadu měsíců v recesi, ačkoli všichni naši sousedé vykazují několikaprocentní hospodářský růst. Například výsledky za první kvartál 2012 jsou: Česká republika minus 0,4, Slovensko plus 3 procenta a Polsko dokonce 3,6 % plus.

Jak je to možné? Jak je možné, pokud tato vláda skutečně dělá odpovědnou a správnou hospodářskou politiku, že všichni sousedé kolem

nás rostou a mají kladný přírůstek hrubého domácího produktu, tak Česká republika ekonomicky klesá?

Vaše vláda na to reagovala návrhem na další zvyšování DPH, které dále zdrazí veškeré potraviny, léky atd. Důsledkem toho je to, že rodiny s malými dětmi, senioři či osoby zdravotně postižené apod. začínají kupovat lacinější výrobky. Kupují málo kvalitní potraviny, jen aby přežili. Vláda se prostě rozhodla jít nadále cestou dalšího snižování životní úrovně obyvatel této země a takto rychle naplnit poloprázdnou kasu z peněženek těch potřebných. (Upozornění na čas.) Ptám se vás, pane premiére, proč to děláte.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Další interpelaci přednese pan kolega Jan Látka. Obrací se na předsedu vlády Petra Nečase ve věci hasiči.

Ještě než dám panu poslanci slovo, pan kolega Látka bude mít slovo, tak prosím všechny ostatní, kteří interpelují členy vlády, aby počítali s tím, že interpelace na předsedu vlády budou mít rychlejší průběh a hned poté na ně budou navazovat interpelace na členy vlády. Čili ne až v 16 hodin, ale pravděpodobně mnohem dříve.

Pan kolega Látka má slovo, prosím.

Poslanec Jan Látka: Vážený pane premiére, protože na interpelacích se s ministrem Kubicem již více než rok míváme, obrácím se v této záležitosti na vás. Bohužel, tentokrát jste nepřítomen zase vy.

Rozpočet hasičů by se podle střednědobého výhledu Ministerstva vnitra mohl do roku 2014 snížit z letošních 6,8 miliardy na 5,2 miliardy korun. Sám jsem dobrovolným hasičem a tento výhled vůbec není optimistický. Často konzultuji záležitosti kolem hasičů s jejich veliteli na různých úrovních a situace začíná být velmi vážná. Realita je totiž taková, že investice jsou dlouhodobě na nule a provozní prostředky se snižují. Škrty na platech hasičů, ke kterým se sáhlo, však tuto situaci nevyřeší. Nejhorší je, že připravované snižování rozpočtu znamená propuštění 3 000 hasičů, kteří jsou již nyní naštvaní a otráveni. Bohužel není vůbec jisté, že se propouštění vyhne výjezdovým hasičům.

Krácení rozpočtů profesionálů se nutně dotkne i dobrovolných hasičů. Pokud by počet profesionálních hasičů klesal a budou muset ještě více šetřit, lze očekávat, že to jen zvýší nároky na hasiče dobrovolné. Nic na tom nemění fakt, že počet dobrovolných hasičů rok co rok stoupá a i jejich odbornost se zkvalitňuje. Dalšími škrty v rozpočtu hasičského záchranného systému a přenesením jejich povinností na hasiče dobrovolné přesouvá stát své povinnosti v bezpečnosti občanů na obce a také kraje. Ne každá obec však na to bude mít.

Vážený pane premiére, berete občanům v obcích a na venkově malé školy, berete jim pošty. Neberte jim prosím ještě hasiče. Hasiči totiž nejen chrání životy, zdraví a majetky nás občanů v krizových situacích, jako je požár, dopravní nehoda, povodeň či jiná živelní pohroma. Hasiči jsou zejména v menších obcích mnohdy jediným garantem a organizátorem veškerého kulturního, společenského i sportovního dění. (Upozornění na čas.) Moc vás prosím, pane premiére, pomozte zabránit tomu, aby byly hasičské záchranné sbory paralyzovány a zároveň ohrožena i činnost hasičů dobrovolných. Moc tím pomůžete občanům této země. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla druhá interpelace, dostanete na ni samozřejmě v zákonné lhůtě písemnou odpověď.

A nyní prosím – paní kolegyně Jana Fischerová, která byla třetí vylosovánou, se vzdává své interpelace. Je tedy na řadě interpelace čtvrtá, vznášá ji místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek na předsedu vlády ve věci restituce. Pan místopředseda Sněmovny ve věci restituce se obrací na předsedu vlády. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, přeji vám dobrý den. Já vlastně přesto, že církevní restituce, nebo vyrovnání majetku, byly staženy z programu této Sněmovny, je evidentní, že ten problém trvá a do Sněmovny se vrátí. A proto já vlastně pořád jen opakuji dotaz, který už jsem tady i činil, a teď bych to chtěl udělat oficiálně jako součást interpelace.

Vlastně jde pořád o ty dva texty, které mám k dispozici. Jeden je odpověď premiéra Nečase na otázku, kterou jsme položili jako poslanci sociální demokracie v interpelaci písemné, kde jsme se ho ptali právě na nebezpečí prolomení únorové hranice roku 1948. A zároveň je tady dopis premiéra Petra Nečase prezidentu Václavu Klausovi, kde vlastně jednoduše slibuje, garantuje, že k prolomení hranice při vydávání majetku dojít nemůže.

A já se tedy ptám pana premiéra, jak je možné, že v dopise, který adresoval nám, nebo v odpovědi, kterou adresoval nám 29. května, se mluví o jiných věcech. Mluví se o tom, že u posouzení otázky, kdy došlo ke ztrátě vlastnického práva, může definitivně dát stanovisko pouze soud. Upozorňujete na případy, kde v případě individuálních fyzických vlastníků v minulosti se stalo, že byl vydán majetek i před únorem 1948 pozbytý, a já se domnívám, že dnes celý kontext veřejné debaty ukazuje, že to prolomení možné je. Mně připadá, že vaše chlácholení prezidenta je v něčem zamlčováním skutečnosti, a žádám vysvětlení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Samozřejmě také vy obdržíte v zákonné lhůtě písemnou odpověď na tuto interpelaci.

Pátou interpelující je paní poslankyně Lenka Kohoutová. Ta svou interpelaci stahuje. Přicházíme tedy k interpelaci šesté, vznáší ji pan kolega Radim Jirout na předsedu vlády ve věci České republiky jako finančního centra. Ale pana poslance Radima Jirouta nevidím v jednacím sále, čili jeho interpelace propadá. Sedmou interpelaci vznáší pan kolega Radek John na předsedu vlády ve věci naplňování šluknovských opatření. Ani on není přítomen, takže též jeho interpelace propadá.

Pan kolega Ivan Ohlídál, osmá interpelace, se obrací na předsedu vlády ve věci růstu chudoby v České republice. Prosím, pane kolego.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji, vážená paní předsedkyně.

Vážený nepřítomný pane premiére, já budu velmi stručný kvůli vaší opětovné nepřítomnosti při plnění svých ústavních povinností, to znamená při účasti na písemných i ústních interpelacích. Chci vám říci, že chudoba v České republice prudce narůstá. Lidí, kteří jsou pod hranici chudoby, je v současné době více než 10 %. Politika, přesně řečeno asociální politika vaší vlády tuto situaci bude v budoucnosti jistě ještě zhoršovat. Proto vám chci položit dva dotazy, pane premiére. Neobáváte se, že v důsledku vaší politiky dojde ke zhoršení sociálního smíru, nebo že vůbec dojde k nepokojům v sociální oblasti? Neobáváte se, že někdy za tuto situaci v budoucnosti budete muset nést osobní zodpovědnost? Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla osmá interpelace. Obdržíte na ni, pane kolego, písemnou odpověď.

Dále s devátou interpelací předstupuje před Sněmovnu pan poslanec Karel Černý. Interpeluje předsedu vlády Petra Nečase ve věci církevních restitucí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo, paní předsedkyně.

Vážený pane předsedo vlády, ve věci návrhu zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi často používáte argument, že o majetkovém vyrovnání s církvemi rozhodl Ústavní soud. Dobře víte, že nerozhodl, a už vůbec ne v podobě, kterou zde předkládá vláda ODS a TOP 09. Ústavní soud ale upozorňuje na jisté skutečnosti, že novým rozhodnutím nemohou vznikat nové křivdy. Ústavní soud dává přednost naturálním vyrovnáním před stanováním náhrady a připomíná, že není nutné plně odškodnění, ale platí koncepce pouhého zmírnění, ne odstranění křivd. Zároveň Ústavní soud říká, že je potřeba dodržovat princip rovnosti občanů při odškodňování a nové odškodňování nesmí vyvolávat nové nespravedlivosti.

Proč vaše vláda předkládá takový návrh, který na jedné straně řeší církev a na druhé straně diskriminuje jiné občany České republiky? Jak vysvětlí ODS a TOP 09 restituentům z 90. let, že orná půda byla pro církev oceněna

ve výši 44,50 za metr čtvereční, přičemž finanční náhrada za ornou půdu byla doposud 10 korun za metr čtvereční? Jak vysvětlí ODS a TOP 09 restituentům z 90. let, že za lesní pozemky je vyplácena finanční náhrada 27,70 za metr čtvereční, přičemž finanční náhrada podle zákona o půdě z roku 1991 byla okolo 9 korun za metr čtvereční? Děkuji za písemnou odpověď.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ano, písemná odpověď vám samozřejmě bude v zákonné lhůtě doručena.

Nyní tedy prosím, s desátou interpelací o slovo pana poslance Miroslava Váňu. Obrací se na předsedu vlády Petra Nečase ve věci práce vlády. Prosím, pane kolego.

Poslanec Miroslav Váňa: Vážená paní předsedkyně, nepřítomný pane premiére, já musím říct, že má interpelace měla význam, byl-li by pan premiér přítomný. Přesto zde musím jako opoziční politik vyslovit zásadní nesouhlas s tím, jak vláda, jak předseda vlády přistupuje k plnění svých povinností, jak předseda vlády zachází s opozicí, jak předseda vlády zachází s Parlamentem České republiky. A ono to o něčem svědčí. Nemůžeme se potom divit, že na ulicích demonstruje 120 tisíc našťvaných, nespokojených lidí, 120 tisíc lidí, ano, plní Václavské náměstí, plní i náměstí ostatních měst a to je vizitka práce vlády. Vláda ignoruje občany, vládě totiž jsou lidé zcela ukradení. Proto teď tady vidíme prázdnou sněmovnu. My si tady povídáme se zdí, povídáme si sami se sebou a pan premiér nechce slyšet, že předchozí vláda Mirka Topolánka poslala 90 mld. od ODS do kapes těm nejbohatším škrtem pera, když se snižovaly daně. A teď ty peníze chybí, teď je zapotřebí ty peníze vydolovat z obyčejných lidí, a proto je zapotřebí zvýšit sazbu DPH, proto je zapotřebí se pomstít vícepočetným rodinám, proto je zapotřebí se pomstít rodinám, kde je více dětí, samoživitelkám, proto je zapotřebí se pořádně pomstít důchodcům a nezvyšovat jim důchody a proto je zapotřebí nezvyšovat minimální mzdu.

Pane premiére, to vše takto lidé vnímají. A já jsem se chtěl s vámi podělit o to, jak lidé vidí vaši práci, a vy tady v té práci nejste. Vy nás tady necháte zcela opuštěné, zcela osamocené. Já se tedy ptám, pane premiére, když vám nezáleží na lidech, na pracujících, na důchodcích, na matkách samoživitelkách, na kom vám vlastně záleží. Oč vám potom jde? Jakou politiku vy děláte, pane premiére? (Předsedající upozorňuje na čas.) Pro koho pracuje tato vláda? (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla desátá interpelace. Pane poslanče, dostanete na ni odpověď písemnou formou.

Jedenáctá interpelace náleží panu poslanci Vítu Bártovi, ale není

přítomen, čili tato interpelace propadá. Dvanáctou interpelaci vznáší pan kolega Adam Rykala na předsedu vlády Petra Nečase ve věci zvyšujícího se napětí ve společnosti. Pan kolega Rykala.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo. Je tedy škoda, vážená paní předsedkyně, že zde není přítomen premiér na interpelaci, a já bych vás chtěl poprosit, abyste do budoucna na interpelace zajistila jako předsedkyně Sněmovny, aby premiér byl přítomen.

Vážený nepřítomný premiére, pod tíhou reformy dochází k tlaku občanů České republiky na jejich reprezentanty na půdě Sněmovny, aby ventilovali jejich nálady, pocity a nervozitu, kterou vy a vaše vláda v těchto lidech vzbuzujete. Den co den lidé s neklidným pocitem čtou, co je čeká, co je nemine, o kterých zákonech se bude hlasovat a které vláda s vysokou pravděpodobností i přes odpor opozice, odpor Senátu a odpor prezidenta odhlasuje. Bouří se senioři, bouří se studenti a celé společenské vrstvy. Včetně té nejbohatší. Ale premiér Nečas dělá jako by nic.

Pane premiére, uvědomujete si, že jednoho dne se i vám pomyslné ucho utrhne a budete čelit mnohem větším problémům, než jsou romské nepokoje či protesty anarchistů? Uvědomujete si, že neustálé reformy a novely platných zákonů zvyšují rozčilení policistů, hasičů, doktorů či učitelů? Víte, že bez nich chodí státu dlouho neudržit?

Já jsem zde chtěl mluvit a chtěl jsem i reagovat na odpověď pana premiéra o tom, co bude dělat, když ve společnosti se více krade, lidé se cítí v ulicích nebezpečně, a je to asi způsobeno tlakem vlády na jejich kapsy, na jejich peněženky a nezbyvá jim nic jiného, než krást. Já bych se chtěl zeptat pana premiéra, co udělá pro to, abychom se mohli cítit v ulicích bezpečně. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Paní kolegyně Jaroslava Wenigerová stahuje svou interpelaci, je tedy na řadě interpelace čtrnáctá. Pan kolega Ladislav Šinčl se obrací na předsedu vlády ve věci snahy vlády o snižování životní úrovně obyvatel České republiky. Prosím, pane kolego.

Poslanec Ladislav Šinčl: Vážená paní předsedající, pan premiér tady osobně seděl ještě ve 14.30 a v tom okamžiku se zvedl a někam odešel. Asi se bojí a utekl. Osobně by mě zajímaly důvody jeho neúčasti. Co bylo tak nesmírně důležité než plnit své povinnosti zde v Poslanecké sněmovně a odpovídat na ústní interpelace? Asi šel někam s panem ministrem Kalouskem zase vymýšlet, jak obrátit občany České republiky.

Protože tu pan premiér není, tak své další interpelace stahují a počkám si, až tady opravdu někdy bude.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Pan kolega Adam Rykala má slovo. Je to interpelace patnáctá a opět otázka na předsedu vlády ve věci snižující se životní úrovně obyvatel. Prosím.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, mám úplně stejný název, nebo velmi podobný jako můj předřečník kolega Šinčl. Já bych toho času, který tady máme, využil a zeptal se vás tedy, co uděláte pro to, aby premiér plnil své ústavní právo a povinnost chodit na interpelace. Jestli byste mi mohla tedy odpovědět místo pana premiéra. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Lituji, nemohla, pane kolego, protože interpelace jsou specifickým tématem daným přesně jednacím řádem a v něm kladou poslanci otázky předsedovi vlády a členům vlády. Já opravdu nemohu být ten, kdo se vbourá do toho, že by převzal na sebe roli buď ministra, nebo předsedy vlády. Lituji, že vám nemohu vyhovět.

Prosím tedy o slovo pana poslance Miroslava Váňu s šestnáctou interpelací. Žádá předsedu vlády Petra Nečase o odpověď na otázku ve věci činnosti vlády. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Váňa: Já pouze musím zopakovat to, co jsem řekl v předchozí interpelaci. Ta interpelace má význam, když je zde přítomný předseda vlády a je možno s ním ty věci diskutovat. Já si uvědomuji, že paní předsedkyně Poslanecké sněmovny má velmi nelehkou úlohu a je to role, která je bezesporu těžká. Ale to, co zde řekl pan kolega poslanec Šinčl, že opravdu, a já jsem se také díval na hodinky, pan premiér bezprostředně pět minut předtím, než začaly interpelace, zde mezi námi byl, bez omluvy, která by od něj osobně z jeho úst zazněla na plénu, což bych býval považoval za slušné, protože v normální společnosti se i předsedovi vlády opravdu může stát, že se něco, zkrátka něco tak zásadního stane, že musí prostě ze Sněmovny odejít, parlament opustil. Ale bože, proč nám to neřekl? Proč se chová jako malý hoch? A to je člověk, který má řídit stát. To je člověk, který má odpovídat za osudy rodin. Já mám obavu, že toho je na něj moc. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní osmnáctá interpelace. Jenom připomenou, že omluva zazněla ráno a zazněla i o půl třetí, kdy jsem ji zopakovala, ač jsem nemusela. Ale chtěla jsem upozornit kolegy na pravděpodobný průběh interpelací.

Takže nyní – sedmnáctou interpelaci pan kolega Šinčl stahuje, osmnáctá – pan kolega Váňa Miroslav ve věci působení vlády. Stahuje. Devatenáctá interpelace – pan kolega Váňa ve věci koaličního vládnutí. Stahuje. Pan kolega Šinčl avizoval, že stahuje i svou dvacátou interpelaci.

Tím jsme vyčerpali všechny interpelace, které byly určeny předsedovi vlády a dostáváme se plynule do interpelací, které jsou vzneseny na jednotlivé členy vlády. Vyzvu tedy nejprve pana poslance Radka Johna, který interpeluje ministra Pavla Blažka ve věci finanční efektivity ve vězeňství. Ale není přítomen, jeho interpelace tedy propadá.

Další pan kolega, Robin Böhnisch, se obrací na ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga ve věci propuštění Safarova. Prosím pana poslance Robina Böhnische. Prosím.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji, paní předsedkyně. Mě mrzí, že pan ministr zde není, nicméně chápu, že je to zhruba o hodinu dřív, než byly plánovány interpelace na ministry. Každopádně ocením písemnou odpověď na následující interpelaci.

Vážený pane vicepremiére, rád bych znal vaše stanovisko, potažmo stanovisko Ministerstva zahraničních věcí, na transfer za vraždu odsouzeného poručíka Ramila Safarova z Maďarska do Ázerbájdžánu a jeho okamžité omilostnění, povýšení na majora a glorifikaci jeho ohavného činu. Možná namítnete, že jde pouze o věc vlád Maďarska, Ázerbájdžánu a Arménie, jejíž občan, rovněž armádní důstojník, byl v roce 2004 obětí oné zvlášť bestiálního způsobem provedené vraždy. Podle mého názoru však opravňuje představitele zemí Evropské unie včetně České republiky zaujmout k případu jasné stanovisko fakt, že Ázerbájdžán i Arménie jsou začleněny do Východního partnerství Evropské unie, i náš zájem na pokračování mírového procesu mezi stranami karabašského konfliktu. Tento proces byl, obávám se, kvůli bezprecedentní maďarské blamáži a především kvůli neuvěřitelnému kroku ázerbájdžánské strany nyní ohrožen, ne-li na těžko odhadnutelnou dobu zastaven. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám. A jak bylo řečeno, dostanete na svou interpelaci odpověď písemnou, a to v zákonné lhůtě – i když vlastně pan ministr přichází, čili беру zpět svou informaci o písemné odpovědi.

Prosím nyní o odpověď na tuto interpelaci ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Je to první dotaz?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to ve věci propuštění Safarova. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel

Schwarzenberg: Ano. Česká republika je v této konkrétní věci na straně Arménie. Vámi popsané kroky poškozují úsilí mezinárodního společenství o posílení důvěry mezi stranami karabašského konfliktu, oslabují mírový proces a poškozují koneckonců samotný Ázerbájdžán. Safarov je odsouzeným vrahem, vražda zůstává vraždou a to, co se stalo, je výsměchem pozůstalým, spravedlnosti a zásadě vlády práva.

Česká republika nebude toho času vydávat prohlášení. O našem stanovisku a podpoře v této věci jsme však informovali velvyslance Arménie a naše hluboké znepokojení kroky ázerbájdžánské vlády jsme také sdělili ázerbájdžánské straně prostřednictvím jejího velvyslanectví v Praze.

Nedomnívám se, že se jedná pouze o záležitost vlád Maďarska, Ázerbájdžánu a Arménie, jak ukazují reakce světového společenství. Celé mezinárodní společenství je velmi znepokojeno především postupem Ázerbájdžánu, reputace a image Ázerbájdžánu je velmi poškozena. Věcí se budou zítra zabývat ministři zahraničních věcí členských zemí Evropské unie na neformálním setkání ministrů zahraničí Gymnichu v Nikósii.

Souhlasím s vámi, že tento krok poškozují snahy o posílení důvěry mezi oběma stranami. Pozitivní je, že Arménie se ústy ministra zahraničí již vyjádřila, že chce pokračovat v rozhovorech s Ázerbájdžánem. Důležité nyní proto bude především zabránit další případné eskalaci situace. Česká republika podporuje dosažení mírového řešení karabašského konfliktu jednaním stran a v souladu s principy mezinárodního práva.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Pan kolega Böhnisch se vzdává možnosti doplňujícího dotazu, čili tato interpelace je uzavřena. Byla to druhá interpelace.

Dostáváme se k interpelaci třetí. Vznáš ji pan kolega Jiří Petřů na ministra práce a sociálních věcí Jaromíra Drábka ve věci karet sociálního systému. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jiří Petřů: Děkuji. Vážený pane ministře, na stránkách Ministerstva práce a sociálních věcí je uvedeno, že dalším krokem na cestě k maximální efektivitě a jednoduchosti systému vyplácení nepojistných sociálních dávek včetně dávek v nezaměstnanosti bude tzv. sociální karta. Ověřoval jsem si proto skutečné dopady na klienty a rád bych se od vás dozvěděl, kde je deklarovaná jednoduchost.

Úřad práce nejprve zašle klientovi první výzvu k vyřízení karty sociálních systémů obyčejným dopisem. Druhá výzva jde doporučeným dopisem, při nepřevzetí se zastavuje výplata dávky. Takto donucený klient navštíví úřad práce, kde dojde k zadání a ověřování údajů. Nyní hovořím o mobilním klientovi. Co však má dělat například klient v domově pro seniory, v LDN či ve zdravotnickém zařízení, který bere příspěvek na péči ve 3. či

4. skupině, tedy prakticky imobilní? To budou chodit pracovníci úřadu práce do těchto zařízení? Nebo snad se budou vyhotovovat plné moci sociálním pracovníků k vyřízení náležitostí? Následně přijde poštou doporučený dopis s PIN a klient si ho má vyzvednout a následně na úřadu práce si má vyzvednout sKartu. Takto vybaven si má klient kartu aktivovat. Budou pracovníci úřadu práce chodit za těmito staršími či imobilními klienty do těchto zařízení, nebo bude muset klient dát plnou moc – ta musí být ovšem ověřená – pracovníkovi úřadu práce či sociálnímu pracovníkovi k manipulaci s kartou? Pak ochranné prvky ztrácejí smysl. Mnohým zdravotní stav nedovolí karty vůbec využívat.

Za zmínku stojí i nátlak na klienty, kteří již mají svůj účet u České spořitelny či jiného bankovního ústavu a musí si z nového účtu nechat převádět finanční prostředky na svůj stávající účet. Také poplatky za další výběry či mezibankovní převody České spořitelně klienti jistě přivítají! A co dostupnost výběrů? V mnohých obcích bankomaty nejsou a avizovaný výběr v obchodech COOP, tzv. cashback, je podmiňován nákupem zboží v minimální hodnotě 300 korun. Mají snad sociální dávky sloužit k nákupu potravin? Nebudu již hovořit o technických komplikacích aplikace tohoto systému úřadu práce při zkušebním provozu. Ten jsem si také ověřoval.

Nezapomněli jste, pane ministře, na starší, nemocné a imobilní občany? Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl dotaz tedy. Prosím o odpověď pana ministra Drábka na tento dotaz.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Vážená paní předsedkyně, vážený pane poslanče, těch dotazů, to byla opravdu smršť, tak já bych k tomu potřeboval tak přibližně půlhodinové vystoupení, nicméně budu se snažit být co nejstručnější a co nejkonkrétnější. Především, že případně jsem komukoliv z poslanců připraven podrobně dát další dodatečné informace, a také uvedu, že všechny podrobné informace jsou dostupné na webovských stránkách Ministerstva práce a sociálních věcí.

Zavedení elektronické výplaty ze sociálních dávek, když to řeknu tímto obecným termínem, má skutečně velmi výrazně zvýšit efektivitu vyplácení těchto dávek a snížit administrativní náklady státu v této oblasti. Nakonec je to téma, o kterém se tady dnes i včera velmi intenzivně hovořilo. Úspory je potřeba skutečně hledat především na provozních nákladech státu, na administrativních nákladech.

Co se týká vlastního převzetí karty a té procedury, tak k převzetí karty skutečně jde výzva obyčejným dopisem. Bylo by zbytečné posílat každou výzvu doporučeným dopisem, byly by to zbytečné náklady navíc. Ano,

pokud někdo nereaguje na výzvu, tak poté je mu opakovaná výzva zaslána doporučeným dopisem, aby bylo jasně doloženo, že byl k výběru karty vybrán. Není to tak, co tady bylo uvedeno a co se často šíří, že pokud si někdo nepřevzme kartu, tak že mu je zastavena výplata dávek. Nárok nezaniká, nárok nadále trvá, to znamená, že klient má možnost si dávky vyčerpat i potom v následujícím období. Žádné peníze neztratí.

Upozorňuji na to, co se také málokdy říká v různých negativních zprávách, že tam, kde existuje zdravotní omezení, tak je a bude i nadále možnost čerpání dávek prostřednictvím poštovní poukázky bez poplatku. To znamená tam, kde jsou zdravotní důvody, tam je možné využít i nadále ten způsob poskytování peněz prostřednictvím poštovní poukázky.

Co se týká klientů, kteří jsou imobilní a nemají možnost se dostavit na úřad práce, to přece není žádná nová situace. I takoví klienti žádají o různé dávky, včetně například příspěvku na péči, a tam k žádné změně nedochází. Ano, tuto situaci řešíme buď ve spolupráci se sociálními pracovníky, nebo skutečně pracovníci úřadu práce dojdou přímo na to místo a vyřídí na místě. Řada takových klientů také využívá možnosti plné moci.

Co se týká dostupnosti jednotlivých způsobů výplaty dávek nebo čerpání dávek. Pokud někdo skutečně čerpá prostřednictvím karty sociálních systémů, tak už to tady padlo, víc než polovina klientů čerpá dávky prostřednictvím převodu na svůj běžný účet. Tam se v principu nic nemění, protože i nadále, pokud o to požádají při převzetí karty, budou i nadále čerpat dávky prostřednictvím převodu na svůj běžný účet. Nicméně výhoda je v tom, že například pokud změní banku nebo změní číslo účtu, tak jsou schopni samostatně jednoduše zadat tu změnu a nemusí kvůli tomu jít na úřad práce a vyplňovat žádost tak jako dosud. A samozřejmě i na straně státu se jedná o výrazné snížení administrativy.

Co se týká dostupnosti jednotlivých možností nakládání s penězi, tak dnes v ČR je více než 80 tisíc platebních terminálů, na kterých lze sKartu použít jako každou jinou kartu typu Maestro. Dále je více než šest tisíc míst, na kterých lze uplatnit cashback, to znamená výběr hotovosti při nákupu. Ano, je to skutečně tak, že při využití cashbacku je nutné zaplatit částku alespoň 300 korun, nicméně sociální dávky ve většině případů slouží především k nákupu základních životních potřeb, tedy především k nákupu potravin, tedy si myslím, že to není nijak výrazně omezující podmínka. A dále samozřejmě je možné využít případně bankomaty.

Znovu opakuji, že nadpoloviční většina klientů už dnes využívá převodu peněz na svůj bankovní účet, na tom se nic nezmění, a dále zdůrazňuji znovu, že pokud má někdo zdravotní problémy, takže nemůže kartu vyžít, i nadále mu bude bezplatně zasílána dávka prostřednictvím poštovní poukázky.

Co se týká zkušebního provozu –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane ministře, promiňte, i váš čas uplynul na odpověď – máte pět minut.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Omlouvám se. Děkuji za upozornění, paní předsedkyně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ale vznesli-li pan kolega Petru ještě doplňující dotaz – nemá. Takže tím jsme tedy skončili tuto interpelaci.

Požádám, aby mě vystřídal v řízení pan místopředseda Jiří Oliva, a sděluji ještě, že se z dnešního jednání omlouvá pan ministr financí Miroslav Kalousek. Z dnešního odpoledního jednání.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Kolegyně a kolegové, budeme pokračovat další interpelací, kterou vznáší paní poslankyně Marta Semelová na ministra školství Petra Fialu. Paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Dobré odpoledne. Vážený pane ministře, v úvodu musím říci, že je na pováženu, že poslanci vládní koalice svým hlasováním odmítli můj návrh na zařazení bodu týkajícího se financování školství do programu jednání schůze Poslanecké sněmovny. Využit proto musím interpelaci.

Jistě víte, že finanční situace na školách je vážná. Ostatně upozorňují na to i školské odbory, které zahájily své protestní turné. Rok od roku se výrazně krátí ostatní neinvestiční výdaje a ještě z nich školy musí platit nemocenskou, takže shánějí sponzory, pronajímají prostory, stravování zabezpečují externí firmy. Nemyslím, že zrovna toto by mělo být náplní činnosti škol. Chybějí peníze na pomůcky, na kurzy žáků, na vzdělávání učitelů, na asistenty, ostudné jsou platy nepedagogů, podhodnoceni jsou učitelé. Aby se ušetřilo, spojují se třídy, a to až na 34 žáků. Kvalita vzdělání a individuální přístup jde stranou. Kvůli škrtům v dopravě jsou zkracovány přestávky a zvýšen možný počet hodin na prvním stupni, jen aby děti stihly spojení. Alarmující situace je kolem učebnic, jejichž salátová podoba 14 let stará není na školách žádnou výjimkou.

Z finančních důvodů zastavují výrobu nových učebnic nakladatelství. Pracovní sešity a další pomůcky hradí rodiče, stejně jako pobyt ve školních družinách a klubech. Zrušilo se pastelkovné a náklady se stále více přenášejí na školy a na rodiče, kteří nevědí, co mají platit dříve a především z čeho. Bezplatný pobyt v posledním ročníku mateřských škol je omezen na 12 měsíců, což komplikuje finanční situaci rodičům dětí s odkladem školní docházky, z důvodu úspor mají místo vzdělávání v mateřských školách hlídat dětské skupiny chůvy a osoby s živnostenským listem.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Paní kolegyně, musím vás upozornit na časový limit.

Poslankyně Marta Semelová: Chci se proto zeptat, jaké kroky pro zlepšení situace konáte.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Vzhledem k tomu, že pan ministr Fiala je omluven, dostanete písemnou odpověď v zákonné době 30 dnů.

Další interpelaci vznáší pan poslanec František Novosad na ministra zemědělství Petra Bendla. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec František Novosad: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, vážený pane ministře, naše zemědělství ve všech oblastech bylo na velmi vysoké úrovni. Česká kvalita zemědělských produktů měla v celé Evropě vysoké hodnocení. A co se děje dnes? Je pravdou, že obchody jsou plné zboží a není problém se sortimentem. Občan, který si chce nakoupit, hledá v první řadě české výrobky – ale kde jsou? Kde je ten kvalitní český výrobek? A teď se nestačí divit, co je v regálech. A teď budu konkrétní já. Mrkev – Francie, česnek – Čína nebo Španělsko, brambory – Polsko nebo Maďarsko, jahody – Španělsko, jablka – Bulharsko, med – Čína, Indie, Korea. O masných výrobcích ani nebudu hovořit. Ten seznam by samozřejmě mohl být dál a ještě delší.

Já se ptám, vážený pane ministře, co s tím chcete udělat a jaká opatření uděláte, aby se toto nedělo. Děkuji vám předem za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr Bendl odpoví na vaši interpelaci. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Pane místopředsedo, vážené dámy poslankyně, páni poslanci, pane poslanče, já jsem moc rád za tu dnešní interpelaci, protože vzpomenete-li si, v minulosti se nikdy příliš o kvalitě potravin v souvislosti se zemědělstvím nemluvalo. Až poslední měsíce se zase začínáme více bavit o tom, že zemědělství opravdu souvisí s kvalitou potravin a to, jak se budeme chovat k zemědělství, se potom následně projeví ve věcech, o kterých jste mluvil ve své otázce.

Česká republika v loňském roce dosáhla v oblasti zemědělství pozitivního výsledku, který už dlouhou dobu nezaznamenala, jestli vůbec někdy, čímž ale vůbec nezpochybňuji to, co se děje v oblasti trendů české zemědělské politiky nebo českého zemědělství, neboť je známo, že rozvojové země investují zejména do rostlinné výroby a všeho, co souvisí s

roślinári, a průmyslové a vyspělé země v oblasti zemědělství investují zejména do živočišné výroby. Ty trendy, které tady byly v minulosti a které se já se svými kolegy snažím otočit od podpory rostlinné výroby k podpoře živočišné, získávají podporu v českém zemědělství. Myslím, že lidé v zemědělství začínají chápat, že rostlinári sice možná toho hodně vyvezou, protože dneska se hodně mluví o soběstačnosti a zapomínáme říkat lidem, že jsme soběstační v řadě důležitých komodit, jako je třeba obilí nebo skot nebo mléko nebo cukr apod., ale že pro nás není podstatné, v čem jsme absolutně soběstační, ale podstatné je, děláme-li potraviny s tzv. přidanou hodnotou, podporujeme-li oblasti, kde se vytváří přidaná hodnota. A to je právě ta živočišná výroba. Tam, kam otáčíme kolem postupně a pomalu, neboť je to nastaveno, české zemědělství je navázané na drogu jménem dotace, která devastuje české zemědělství, protože omezuje konkurenceschopnost, pomáhá jiným jinde a my se složitě a těžko snažíme dostat na stejné nebo alespoň podobné podmínky podpor, jakých se dostává zemědělcům jiných zemí. Naše evropské dohody, které jsme v minulosti měli, příliš té konkurenceschopnosti v oblasti potravin s přidanou hodnotou a v oblasti živočišné výroby nepřidávaly.

To, na co my se teď opravdu soustředíme ve spolupráci s nevládními organizacemi a se všemi, kterým jde o české zemědělství a o potraviny, ne o "nepotravinu", tak se snažíme směřovat podpory právě k těmto oblastem. Zlepšení podmínek chovu prasat, zejména odchovu selat, protože tam jsme velmi špatně konkurenceschopní, to je náš obrovský problém, stejně jako oblast citlivých sektorů, mezi které patří drůbež, vejce, tolik přetřásaná zejména na začátku letošního roku – tam já osobně vidím, že máme nasměřovat společné úsilí.

Jinak je také pravdou, jak často nadáváme a říkáme, a ptal jste se, kde jsou české potraviny. Musím říct, a to považuji za pozitivní trend, že stoupá množství vyvezených potravin, kvalitních potravin s přidanou hodnotou, zpracovaných potravin. Dokonce rychleji roste vývoj potravin z České republiky než dovoz potravin. Já vím, že pozitivní zprávy ne vždycky chceme slyšet. Jiná věc je, co uděláme s tím, aby řetězce na svých pultech více propagovaly a prodávaly české potraviny, protože kvalitní jsou. I tady, byt mě za to řetězce nemají moc rády, zvedáme množství kontrol. Můžeme zdokladovat, že stoupá množství kontrol v obchodech tak, abychom hlídali kvalitu. Snažíme se pomáhat propagovat naše výrobky podporou značky Klasa či Regionální potravina. Mezi regiony a mezi jednotlivými kraji se snažíme upozorňovat v tom pozitivním smyslu slova na ty kvalitní potraviny, které se v Čechách, na Moravě a ve Slezsku mezi farmáři a sedláky dnes vyrábějí a produkují.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Pane kolego, budete pokládat doplňující otázku?

Poslanec František Novosad: Děkuji za odpověď. Jen chci panu ministrovi říct, že si budu velice dobře pamatovat jeho slova.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pane ministře, budete ještě reagoval?

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Já taky. Pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, samozřejmě, protože jedna věc je, jak diskutujeme o potravinách tady, tady je to trochu spíš pro tu kameru naproti, a jak se o tom bude mluvit tam, kde opravdu půjde do tuhého a kde budeme hledat opravdová řešení pro to, aby se české potravině dařilo. Já věřím, že mě nebo nás podpoříte a podpoříte české zemědělství v tom trendu změny podpory zejména živočišné výroby, která na sebe váže to, jak jsem říkal, přidanou hodnotu, to je takový spíš ekonomický termín, ale zejména pracovní příležitosti, protože víme, že v rostlinné výrobě té práce lidé tolik nemají, kdežto dobytek potřebuje nažrat, dobytek potřebuje, aby se o něj lidi starali. Takže všude tam, kde je dobytek, je potřeba pracovních příležitostí, a kde jinde než na venkově, takže věřím, že nám v tom pomůžete.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Můžeme přikročit k další interpelaci, kterou vznáší pan poslanec Ohlídal na ministra školství Petra Fialu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídal: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Úvodem řeknu, že obou interpelací na pana ministra Fialu se vzdávám, ale než odejdu od tohoto pultíku, tak bych chtěl ještě něco k tomu říct.

Pan ministr Fiala několikrát chyběl na ústních i písemných interpelacích. To se samozřejmě může stát, člověk může být, zvláště v pozici ministra, hodně pracovní zátížen. Ale každý ministr má svůj příslušný výbor. Pan ministr Fiala má příslušný školský výbor. Pan ministr Fiala je již několik měsíců, řekl bych přibližně půl roku, ministrem a za tu dobu si nenašel cestu k tomuto výboru, nenavštívil tento výbor. Čili jinými slovy řečeno, komunikace mezi tímto panem ministrem a poslanci je velmi špatná.

Proto se chci obrátit na pana ministra a požádat ho, aby se v této záležitosti výrazně zlepšil, a zároveň ho požádat, aby mi odpověděl, kdy navštíví školský výbor, jeho schůzi. Jestli to bude ještě v tomto volebním období. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Pan ministr vám jistě odpoví v zákonné lhůtě.

Přistoupíme k další interpelaci, kterou vznáší pan poslanec Látka na ministra financí Miroslava Kalouska ve věci snížení cen nafty a benzínu. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Látka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, Česká strana sociálně demokratická předložila do Poslanecké sněmovny návrh, kterým chce snížit spotřební daň u pohonných hmot. Litř motorové nafty by se měl zlevnit proti současným cenám až o 2,50 Kč, benzin až o 1,50 Kč za litř.

Neúměrně vysokou spotřební daň v České republice a dvacetiprocentní DPH, v jejichž důsledku došlo v těchto dnech ke zdražení pohonných hmot, vyšplhaly až na historická maxima 40 Kč a více. Považujeme za nepřijatelné, aby ceny pohonných hmot stále raketově stoupaly, poškozovaly české hospodářství, občany a pravicová vláda seděla s rukama v klíně a nereagovala. Zvyšující se ceny benzínu a nafty jsou v kombinaci s vládními škrty a chybným zvyšováním daní další ranou pro rodinné i firemní rozpočty a celou českou ekonomiku. Vysoká cena pohonných hmot přitom v ČR motivuje občany a zejména velkodopravce k cenově výhodnějším nákupům benzínu a nafty v okolních zemích. Tím trpí právě i zaměstnanost v příhraničních oblastech, jak jsem se již v některých minulých interpelacích zmiňoval.

Podle odborných analýz Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické v Praze by změna, kterou navrhuje sociální demokracie, znamenala zvýšení prodeje pohonných hmot až o 23 procent a tomu odpovídá i adekvátní zvýšení příjmů státního rozpočtu v oblasti spotřební daně. Zvýšená tuzemská spotřeba navrhovaného opatření je současně doprovázena dalším efektem – vyšším výběrem daně z přidané hodnoty z důvodu zvýšení objemu prodeje pohonných hmot. Státu by tak po přijetí navrženého zákona vzrostl daňový příjem až o 3 až 5 miliard Kč. A to jistě stojí za to. Co myslíte, pane ministře?

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr Kalousek je omluven, čili dostanete písemnou odpověď v zákonné lhůtě.

Další interpelaci vznáší pan poslanec Smýkal na ministra dopravy Pavla Dobeše. Prosím pane kolego.

Poslanec Josef Smýkal: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, chci se na vás obrátit s tématem, které pokládám za velmi důležité, a zároveň vás chci požádat o urychlené řešení. O co tedy jde? Ministerstvo dopravy připravilo návrh věcného záměru zákona o železnici. Podle předloženého

materiálu sleduje nová legislativa jeden základní cíl a tím je úprava vztahů, které nastaly po transformaci a liberalizaci trhu železniční dopravy.

Pane ministře, dovolte mi upozornit na závažné problémy, které v souvislosti s novou připravovanou legislativou vznikají.

Návrh zákona se předkládá v době, kdy je trh osobní železniční dopravy ze strany státu již otevřen, a to i významný segment toho trhu, tj. veřejné služby hrazené ze státního rozpočtu. V současnosti jsou zahájeny soutěže dopravců na trhu o podíl kompenzace veřejných služeb ze státního rozpočtu, aniž byly právem stanoveny právní podmínky pro liberalizaci trhu železniční dopravy. V liberalizovaném prostředí sehrává klíčové postavení Ministerstvo dopravy, které je v postavení objednatele veřejných služeb, organizátora služeb dopravců, který vybírá nejvhodnější nabídky dopravců, a současně je v postavení vlastníka národního dopravce – zdůrazňuji národního dopravce – Českých drah, a. s.

Z podmínek první vyhlášené soutěže, jako je Ostrava, Opava, Krnov a Olomouc, se domnívám, že zřetelně vyplývá, že ministerstvo porušuje povinnosti vlastníka Českých drah, a. s., a v soutěži nejedná s péčí řádného hospodáře, pokud vystupuje jako organizátor soutěže a objednavatel služeb. Pro funkční liberalizovaný trh železniční dopravy je zcela nezbytný regulátor trhu, který nebude spjatý s vlastníkem národního dopravce, tj. Českých drah. I když návrh zákona zřízení nezávislého regulátora předpokládá, legislativní proces bude ukončen podle mého názoru za tři až čtyři roky a po uplynutí této doby však bude trh železniční dopravy již zakanzervován, a to na základě uzavřených smluv s vybranými dopravci.

Časovým postupem ministerstva se tak otvírá diskuse –

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pane poslanče, chci vás upozornit na časový limit.

Poslanec Josef Smýkal: Děkuji za upozornění. Měl jsem představu, že pan ministr bude reagovat s tím, že když nemohu mít reakce pana ministra, v této souvislosti se na něj obrátím se žádostí o urychlenou přípravu samostatného zákona o regulátorovi železničního trhu a zároveň mu předám osobní dopis, aby tento závažný problém, který hrozí průserem, řešil. Děkuju.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr je bohužel omluven a i vám odpoví v zákonné lhůtě.

Přistoupíme k další interpelaci a to je interpelace pana poslance Rykaly na ministra financí Miroslava Kalouska. Prosím, pane kolego.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji. Nejprve bych chtěl říci, že mě mrzí, že

na dnešních interpelacích není jak ministr Kalousek, tak pan premiér, protože to jsou dva lidé odpovědní za to, jak se mají lidé v této zemi.

Nicméně vážený nepřítomný pane ministře, vzhledem k narůstajícímu počtu chudých občanů České republiky a k eskalaci špatné nálady a frustrace našich voličů z reformem vašeho úřadu jsem se vás rozhodl interpelovat ve věci snižující se životní úroveň občanů České republiky v důsledku vašich daňových a s nimi souvisejících reformem, v neposlední řadě i návrhu, bohužel, státního rozpočtu na rok 2013, který předkládáte.

Reformy prováděné vládou v naprosté většině případů likvidují sociální stát, kterého vlády sociální demokracie chtěly dosáhnout během poměrně krátké doby. Vy svou prací tento plán zcela ruinujete a vystavujete nás, českou opozici, před velkou výzvou – po následujících volbách zahájit nové reformy, které budou citlivé a hlavně spravedlivé.

Vážený pane ministře Kalousku, já se vás ptám, proč místo neustálých nesmyslných rušení výhod sociálně slabým zvyšováním daní či škrtním nezbytně nutných položek nenavrhnete ve spolupráci se sociální demokracií spravedlivý a pro lidi uchopitelnější státní rozpočet počítající s reformami a ne s tím, co nám předhazujete.

Protože mi zbylo pár vteřin, tak jsem se vás chtěl zeptat pane ministře, co jste měl dnes tak důležitého, že jste nemohl odpovídat poslancům na interpelace, a zda se na vás můžeme těšit alespoň příště. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Přistoupíme k další interpelaci a to je interpelace pana poslance Víta Bárty na ministra dopravy Pavla Dobeše ve věci transparentního hospodaření na Správě železniční dopravní cesty. Prosím, pane kolego.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, je mi velkou ctí, že zde je vidět spousta sympatických tváří, ale tu nejsympatičtější tvář vyjukaného mladého nadějného kádru, pana ministra Dobeše, tady bohužel nevidím. Bohužel chápu, že tu není, a je mi to upřímně líto. Chápu, že z velkého Dobeše je nyní malý Bobeš, ale přesto mi dovoluňte alespoň několik faktických.

Správa železniční dopravní cesty má generálního ředitele, který je jmenován se zásadními otázkami.

Žaloba na transparentnost výběrového řízení podaná odboráři, stažená za nejasných okolností, jest první podivnou a nejmenší záležitostí na Správě železniční dopravní cesty. Mnohem zásadnější a závažnější věcí je, že právě tento den, včerejší den, v těchto dnech salámovou metodou ve prospěch kartelové dohody se rozděluje osm miliard korun na zásadní investice na české železnici.

Já se ptám pana ministra, proč se výběrová řízení rozdělují tak ne-

transparentním, tak podivným způsobem, že se po jednotlivých dnech těsně za sebou otevírají obálky, aby jednotlivé společnosti měly větší prostor vyvažovat kartelovou dohodu. Ptám se, jak je možné, když několik měsíců před výběrovým řízením říkám, že největší zakázku na Správě železniční dopravní cesty vyhraje Metrostav, že Metrostav nakonec opravdu dá nejnižší nabídku, a to jednoznačně za dumpingové ceny.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Omlouvám se, pane kolego. Váš časový limit uplynul.

Poslanec Vít Bárta: Děkuji. Jsem si toho vědom.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobře, děkuji. I vás odkážu na písemnou odpověď pana ministra v zákonné lhůtě.

Přistoupíme k další interpelaci a to je interpelace pana kolegy Černého na ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga. Prosím, pane kolego.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo.

Vážený pane místopředsedo vlády, významnou skutečností, která na základě vyjádření právních autorit hrozí v souvislosti s návrhem zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a nenechává klidným ani prezidenta republiky, je prolomení hranice února roku 1948, a dokonce i Benešových dekretů. Jaroslav Kuba, poradce prezidenta republiky, se ve svém veřejném prohlášení obrátil na nejvyššího státního zástupce, aby jeho úřad prověřil, zda se předkladatelé vládního návrhu zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, to je sněmovního tisku číslo 580, nedopustili trestného činu podle platného trestního zákona.

Čeho se obává poradce prezidenta republiky? Neobává se podobně jako prezident a také sociální demokracie, že schválením tohoto zákona dojde k prolomení dekretů prezidenta republiky, dekretů schválených ústavodárným Národním shromážděním? Neobává se, že s prolomením hranice roku 1948 přijdou nároky sudetských Němců, ale také potomků Lichtensteinů nebo hlubocké větve Schwarzenbergů?

Prezident Václav Klaus požádal předsedy koaličních stran o vyjádření, kterými vyloučí pochybnosti o možném prolomení Benešových dekretů. Věřím, že se zde dočkáme vašeho vyjádření jako předsedy koaliční strany, člena vlády, ale také jako představitele nejen orlické, ale od šedesátých let minulého století i hlubocké větve Schwarzenbergů. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím pana ministra Schwarzenberga. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Návrh zákona o církevních restitucích plně respektuje princip, že se nebude vydávat či nahrazovat majetek zabavený před 25. únorem 1948. Zákon stanoví, že se napraví pouze křivdy spáchané v rozhodném období, tedy od 25. února 1948 do 1. ledna 1990. Dále definuje, že za původní církevní majetek se považuje pouze majetek, který církve měly ve vlastnictví alespoň po část období od 25. února 1948 do 1. ledna 1990. V ustanovení o vydávání majetku je pak vždy znovu výslovně uvedeno, že se vydá pouze majetek, který náležel do původního církevního majetku, stal se předmětem majetkové křivdy v období od 25. února 1948 do 1. ledna 1990. Pro zvýšení jistoty bylo navíc do návrhu zákona včleněno výslovné ustanovení, že se nevydávají věci konfiskované na základě Benešových dekretů, korektně řečeno dekretů prezidenta republiky.

Kontrolu splnění toho, že se neprolamuje hranice 25. února 1948, budou provádět jednak povinné osoby – Pozemkový fond a Lesy České republiky, které budou každý uplatněný nárok na vydání věci přezkoumávat, a jednak pozemkové úřady, které opět budou splnění všech zákonných podmínek přezkoumávat.

Není pravda, že zařazení majetku, který podléhal revizi první pozemkové reformy, zákon č. 142/1947, prolamuje hranici 25. února 1948. Pro vrácení církevního majetku platí dvě podmínky: stát se musel stát vlastníkem až po 25. únoru 1948 a církvím za vyvlastněný majetek nebyla vrácena žádná náhrada.

Zákon o revizi první pozemkové reformy byl přijat 19. července 1947, byl však realizován až po 25. únoru 1948. Po 25. únoru 1948 komunisté už tento zákon nerespektovali a protiprávně konfiskovali majetek bez náhrady. Pokud by tedy bylo skutečně postupováno tak, jak stanovuje zákon o revizi první pozemkové reformy, majetek by se asi církvím nevracel. V období první republiky to byla první pozemková reforma, kterou byla vyvlastněna i část církevního majetku, ovšem tehdy za náhradu. Nelze tvrdit, že postup je v rozporu se zákonem, není zaplacená náhrada za vyvlastněný majetek, je v pořádku, a není tedy co napravovat. Přitom u fyzických osob se majetek vyvlastněný bez náhrady podle zákona o revizi první pozemkové reformy vrátil. Nabízí se tedy otázka, zda zákon o půdě prolomil hranici 25. února 1948. Je nezbytné upozornit, že po přechodu vlastnictví na stát bylo rozhodující až datum, kdy stát pozemky skutečně převzal, nikoliv například pouze poznámka, že pozemky jsou podrobeny revizi pozemkové reformy. Tuto skutečnost výslovně potvrdil zákon o půdě v § 32 odst. 2. Za okamžik přechodu na stát nebo jinou právnickou osobu postupem podle zákona č. 142/1947 Sb. se považuje den faktického převzetí nemovitosti státem nebo jinou právnickou osobou.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji panu ministroví. Pane kolego, budete pokládat doplňující otázku? Ne. Takže tuto interpelaci můžeme považovat za skončenou.

Další interpelace je interpelace kolegy Chvojky na ministra dopravy Pavla Dobeše. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Mě trošičku mrzí, že tady pan ministr není. Byl řádně omluven? zeptám se na úvod.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pan ministr je samozřejmě řádně omluven z pracovních důvodů.

Poslanec Jan Chvojka: Dobře. Budu to respektovat. Nicméně otázku, kterou jsem pro něho měl připravenou, mu dám za čtrnáct dní, ale alespoň naznačím, na co jsem se ho chtěl zeptat. Možná může poslouchat jeho kolegyně z uskupení LIDEM a možná člověk, který nad ním drží ruku.

Před měsíci jsme byli svědky toho, kdy se zaváděl nový centrální registr motorových vozidel, a byli jsme toho svědky nejenom v hlavních zpravodajských reportážích všech zpravodajských televizí a všech zpravodajských kanálů, ale i v titulcích novinových článků. Byli jsme svědky toho, že centrální registr vozidel nefungoval.

Dokonce se mluvílo o rezignaci pana ministra, ke které tedy bohužel nakonec nedošlo. Dnes, měsíc a půl od této velké mediální bouře, o této věci není slyšet. Já jsem se proto chtěl ujistit, zda je všechno v pořádku, jak se zdálo z toho, že se o tom neinformuje. Navštívil jsem Městský úřad Chrudim, odbor dopravy, kde jsem si u úřednic, které se věnují centrálnímu registru vozidel, ověřil a přesvědčil se o tom, že registr, ač už se o tom nepíše, v pořádku bohužel vůbec není. Jediné, co se za ten měsíc zlepšilo, je to, že registr nepadá, nicméně nefunguje, absolutně je k ničemu a úřednice jsou z něj nešťastné. Mrzí mě, že se o tom nepíše.

Je tam samozřejmě více konkrétních problémů, na které se pana ministra dopravy zeptám osobně. Doufám, že tady za čtrnáct dní bude. Nicméně opakuji ještě jednou: Snad alespoň paní Peake z uskupení LIDEM, myslím, že je jeho nadřízená, vyslyší tento můj dotaz a zeptá se pana ministra, jak to s touto věcí, s centrálním registrem, vypadá. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. I vás musím bohužel odkázat na písemnou odpověď pana ministra.

Další je interpelace kolegy Štětiny na pana ministra financí Miroslava Kalouska. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající.

Vážený pane ministře, obracím se na vás v záležitosti stále častějšího přechodu českých právnických osob do oblastí se sníženými daňovými sazbami. Pane ministře, vysvětlete mi, jak chcete zabránit zvyšujícímu se zájmu českých podnikatelů o přesun sídla firmy do daňového ráje, který od počátku letošního roku raketově vzrůstá. A nejenže vzrůstá, ale dotýká se nově i středně velkých firem. Uvědomujete si, pane ministře, že tyto podniky jsou jedny z největších přispěvatelů do státní kasy, ale zároveň největšími a nejstabilnějšími zaměstnavateli našeho státu?

Počet vlastníků českých podniků, kteří se hlásí do destinací považovaných za daňové ráje, se od začátku roku do konce června zvýšil o 2,5 % na 12 046 společností. Abych byl konkrétní, 4 519 původně českých společností platí své daně v Nizozemí, z dalších 1 784 společností mají prospěch na Kypru, 1 179 naplní státní kasu Velkovévodství Lucemburského a 465 společností pomáhá naplnit státní kasu obyvatelům Seychel. Objevují se dokonce i nové destinace v oblasti Tichého oceánu, například na ostrově Vanuatu. Do daňových rájů však neunikají pouze české společnosti, ale také někteří movití a nadmíru obratní Češi. Odborníci odhadují, že jim celkem na zahraničních účtech leží nejméně 50 mld., které nikdy nebyly a také nikdy nebudou zdaněny. Smutný je rovněž fakt, že jakákoliv česká společnost registrovaná v Nizozemí má v České republice lepší právní ochranu než zcela srovnatelná tuzemská společnost registrovaná u nás.

Jak chcete řešit, že státní pokladna ročně přichází o desítky miliard korun, a jak budete motivovat malé a střední podnikatele, aby zůstali registrovaní v Čechách a nepodporovali ekonomiku jiných států? Očekávám vaši odpověď, vážený pane ministře.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr Kalousek je omluven, tak i vám odpoví písemně v zákonné lhůtě.

Další je interpelace kolegy Víta Bárty na pana ministra práce a sociálních věcí Jaromíra Drábka. Pane ministře, bohužel vám musím oznámit, že kolega Bárta není přítomen, a proto podle § 111 odst. 4 jeho interpelace propadá.

Můžeme přistoupit k další interpelaci. Je to interpelace kolegy Novosada na ministra školství Petra Fialu ve věci dotací z Evropské unie. Prosím, pane kolego.

Poslanec František Novosad: Děkuji, vážený pane místopředsedo.

Vážené dámy a pánové, vážený pane ministře, školství, které finanční prostředky potřebuje a kterých se mu tolik nedostává a stále jsou omezo-

vány. Byl jsem nemile překvapen, když sdělovací prostředky vysílaly zprávy, a to před týdnem, že Ministerstvo školství má přijít o 5 miliard korun z Evropské unie. Zřejmě tyto prostředky propadnou z důvodu špatné přípravy žádostí z Ministerstva školství.

Vážený pane ministře, 5 miliard je obrovská suma, která by školství velmi pomohla. Moje otázka je jasná a jednoduchá: Co uděláte pro to, aby školství o tyto finanční prostředky nepřišlo? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: 0 Děkuji. Písemná odpověď ze strany pana ministra vám bude doručena v zákonné lhůtě.

Další je interpelace na pana ministra Fialu. Týká se zavedení kritérií kvality do financování vysokých škol. Vznáší ji kolega Ohlidal. Bohužel, kolega Ohlidal není přítomen, takže jeho interpelace propadá.

Můžeme přistoupit k další interpelaci, kterou je interpelace kolegy Rykaly na pana ministra Fialu ve věci zpoplatnění vysokoškolského vzdělávání. Prosím, pane kolego.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo. Buď mám dneska takovou smůlu, ale nikdo, koho jsem chtěl interpelovat, není přítomen. Možná to bude tím, že z vlády tady není ani půlka členů. Takže já doufám, že se do budoucna polepší.

Vážený pane nepřítomný ministře, události posledních prázdninových týdnů dějící se na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy dohánějí tisíce, ne-li desetitisíce mladých lidí k šílenství. Po období ticha, kdy se o zpoplatnění vysokých škol mlčelo a řešily se problémy státních maturit, jste se v srpnu rozhodl, že krapet rozvíříte poměrně uklidněné studentské vody a opět na zakázku vládní koalice začnete tlačit na pilu a budete hovořit o tom, že zavedete zápisné. Původní návrh vlády, kdy jste ještě nebyl členem, zavést školné, jste i vy, zprvu naoko slušný ministr, zavrhl a celou koncepci školného jste hodil do koše. Nápad zavést zápisné pak vypadal z pohledu lidí trochu příznivěji, a tak jste se ho chytil a dnes to vypadá, že se ho nehodláte vzdát. Anebo se ho nehodlá vzdát někdo jiný? Ten, který nám bere z kapes neustále peníze? Není zápisné pouze další možnost, jak nám vytáhnout z kapes další peníze?

Není mi jasné, proč dostáváte naše studenty do takto překerní situace. Mnozí z nás, vysokoškolsky vzdělaných, víme, že studium na veřejné vysoké škole není procházka růžovým sadem. Studentský život není jen o zábavě, ale také o studiu, je to hlavně o pilné práci a neustálém shánění finančních prostředků na obživu, na kolejné, koupi učebnic a skript.

Já se vás chci zeptat, pane ministře, jestli to myslíte vážně a chcete zavést zápisné a jestli chcete, aby čeští studenti byli tam, kde jsou dnes britští. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji vám, pane kolego. I vám pan ministr v zákonné lhůtě třiceti dnů odpoví písemně.

Další interpelaci vznáší pan kolega John na pana ministra Pavla Blažka ve věci nápravy práv poškozených. Prosím, pane kolego.

Poslanec Radek John: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, obracím se na vás se zcela konkrétní žádostí o podání informace ve zcela konkrétní věci. Jde o nápravu poškození u občana Kosteleckého v duchu rozhodnutí Ústavního soudu.

Zpráva o jeho příběhu je alarmující. Orgány činné v trestním řízení před čtrnácti lety v případě pana Kosteleckého fungovaly tak, že on je upozornil na trestný čin, oni ho donutili, aby ve spolupráci s policií se zúčastnil transakce na předání peněz, a potom přijela zásahová jednotka, zatkla ho, pan Kostelecký strávil měsíce ve vazbě, soud se táhl léta a pan Kostelecký, který oznámil trestný čin, byl obviněn. Jeho život se octl v troskách, firma zkrachovala, rodina se rozpadla a pan Kostelecký se čtrnáct let marně domáhá svých práv. Česká justice porušila základní práva pana Kosteleckého ze Šumperska. Pan Kostelecký předal informace osobně, a místo aby byl vyzdvihován jako hrdina, skončil tragicky. Pokud se takhle budeme chovat k oznamovatelům trestných činů, nikdy nic nevyšetříme.

Soud pana Kosteleckého zprostil žaloby po řadě let a z rozsudku vyplývá, že policisté s justicí spolupracovali velmi neochotně a nechtěli objasnit podrobnosti té fingované transakce. Zásah od svých osobnostních práv pan Kostelecký posléze zažaloval a žádal zcela oprávněně náhradu škody za vazbu a za totální zničení svého života. Dlouho se mu to nedařilo. Mnoho soudů mu nepřiznalo ani korunu. Teprve Ústavní soud teď, před několika měsíci, vydal přelomové stanovisko. Jeho nálezn říká, že soudy by měly náhradu nemajetkové újmy poskytnout vždy, když doba mezi zahájením trestního stíhání a osvobodujícím výrokem bude delší než v řádu týdnů a měsíců. (Upozornění na časový limit.) Tady šlo o roky.

Takže prosím pana ministra, aby celou věc důsledně prošetřil a aby se zasadil o principiální narovnání vzešlých křivd jak tohoto občana, tak tisíců dalších takto poškozených. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji vám. Poprosím pana ministra Blažka o odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Dámy a pánové, z interpelace je jasné, že teď z hlavy na to odpovědět nemohu. S panem poslancem Johnem jsme se dohodli, že odpovím písemně. Ale jednu poznámku bych možná učinil.

Ono se to týká například nově připravovaného zákona o státním zastupitelství. Když se volá v těchto soustavách po čím dál větší nezávislosti, tak budeme muset také zvyšovat odpovědnost a dohled nad těmito orgány. Pak totiž je pravděpodobnost, že takovýto případ, kdy se někomu zničí život zásahem státní moci, teoreticky by mělo ubývat. Když je dnes mediální a populistické heslo zvyšování nezávislosti, tak já využívám této příležitosti, abych spíše vyzval k budování nestrannosti těchto orgánů a s nezávislostí těchto soustav bych zacházel pokud možno opatrně. Ale to nás čeká při tvorbě nového zákona o státním zastupitelství.

Odpovím písemně, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Předpokládám, pane kolego John, že nemáte doplňující otázku. Děkuji a přistoupíme k další interpelaci, kterou vznáší kolega Látko na pana ministra Kubiceho ve věci policie. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, pane ministře. Těch interpelací na vás byla spousta a jsem rád, že se takto, sice ne tvářím v tvář, ale mikrofon u mikrofonu můžeme konečně setkat po roce a půl.

Vážený pane ministře, je evidentní, že motivací vlády Petra Nečase je posílit městské a obecní policie, které by měly nahradit chybějící policisty. Zatímco v roce 2014 disponovala Policie České republiky 47 tisíci policistů, již nyní jich není ani 39 tisíc a jejich počet se bude snižovat i v příštích letech. Vy jste neumožnil spuštění náboru nových policistů v dostatečném počtu. Už dnes ve třetině místních a obvodních oddělení Policie České republiky nedosahuje počet policistů potřebných patnácti a jejich činnost je do budoucna ohrožena. U části z nich pak hrozí úplné zrušení.

Rozpočet Ministerstva vnitra má oproti roku 2010 klesnout v roce 2014 až o neuvěřitelných 25 %. Zákon posilující pravomoci strážníků je snahou pravicové vlády ještě více přenést odpovědnost za bezpečnost v ulicích na jednotlivá města a obce. Ty budou muset navíc omezit výdaje v jiných oblastech a posilovat rozpočty svých městských či obecních policí. Takové řešení je nesystémové, protože zajištění bezpečnosti na celém území je jednou ze základních funkcí státu, ne měst a obcí.

Proč se, pane ministře, nepokusíte naopak získat více peněz pro Policii České republiky, aby mohla ve vztahu k občanům našeho státu skutečně pomáhat a chránit?

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Poprosím pana ministra Kubiceho o reakci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Policie České republiky v roce 2012 plní úkoly ve smyslu zákona. Je pravdou, že za poslední rok, rok a půl odešly od policie zhruba 2 000 lidí, bohužel se tak stalo živelným způsobem, tak jak to bývá, to znamená, že odcházejí lidé a je potřeba k tomu samozřejmě vytvořit i odpovídající řídicí strukturu. Na rok 2013 je předpoklad, v současné době jsem předložil na vládu a myslím, že buď příští týden, nebo ten následující bude projednána systemizace policie, která předpokládá počet policistů na 38 996.

V současné době probíhá diskuse uvnitř policie, kdy každý krajský ředitel, každý ředitel celorepublikového útvaru dostává čísla a finance, do kterých by se měli vejít na rok 2013. Podle mých informací, jak ta setkání probíhají, zatím ti, kteří byli pozváni, s tím souhlasí. Poté, až budou odsouhlasena na všech krajích a na všech útvarech tato čísla, tak budou muset policejní prezident a příslušní náměstci samozřejmě rozhodnout o určitých změnách, kde třeba jsou jiné kriminogenní faktory nebo jiné podmínky na práci.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Máte, pane kolego, ještě doplňující otázku?

Poslanec Jan Látka: Určitě. Já bych vám to všechno rád věřil, pane ministře. Mám bohužel problémy ve svém regionu. Na mě se obrátí občané s tím, že jim vykradli auto, vykradli garáž, a když s tím jdou na policii, tak bohužel není nic vyšetřeno, protože jim je řečeno i oficiální cestou, že bohužel mnohdy nemají ani na benzin. To je dost velký problém. Já nejsem odborník na to, abych posoudil, jestli nárůst policie zhruba o 2 000, který jste zmínil, na necelých 39 tis., když jsem v roce 2010 zmiňoval 45 tis. policistů. Prostě je to špatně.

A jako takovou perličku uvedu příklad, na který také lidé poukazují: V ulicích je bohužel policistů čím dál tím méně, a když sem vedete Davida Ratha, tak je kolem toho takový humbuk. Takže i to by myslím stálo za zvážení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr ještě bude reagovat na vaši doplňující otázku. Prosím.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Tak určitě se domnívám, že policie pracuje v současné době dobře. Domnívám se, že i bere v úvahu onu komparativní analýzu, která vlastně srovnala početní stavy v evropských státech, a není to nijak mimořádné, ten stav je naopak ještě o trochu větší.

Nicméně jsem přesvědčen o tom, že policie se na rok 2013 připravuje velmi odpovědně, velmi dobře a 1. ledna spustí nové podmínky.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Další interpelací je interpelace pana kolegy Víta Bárty na ministra dopravy Pavla Dobeše ve věci fiktivního převzetí D47. Prosím, pane kolego.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, v návaznosti na interpelaci D47 mi nezbývá nicméně, než reagovat na to, co tady zaznělo. D47 je jeden velký podvod. Fiktivní převzetí od společnosti EUROVIA bude Českou republiku stát miliardy. Ale nemůžu tady nevnímat souvislosti, když tady můj předřečník ministr vnitra řekne, že policie je v dobrém stavu, že jde směrem na západ a že v tomto kontextu policie je v lepším stavu a kondici, v situaci, kdy pan ministr vnitra tady přihlíží policejnímu puči – ne přihlíží: řídí policejní puč, posílá Policii České republiky ne směrem na západ do Evropské unie, ale někam na Sibiř. Mně to přijde nestoudné, když tady může pan ministr takováhle slova říct.

Mám potřebu říct, že to je ostuda, lež, že pan ministr je lhář a že je neuvěřitelné, co si dovoluje na půdě Poslanecké sněmovny tady říkat! Je to neuvěřitelně odporná záležitost a chce se mi z vás zvracet, pane ministře. To samé díky nepřítomnému panu ministru Dobešovi. Ani nemá cenu tady o té Eurovii něco říkat, protože ruka ruku myje, jeden ministr podporuje kartelovou dohodu a druhý zajišťuje to, aby jediný nezávislý policejní prezident byl v pekle a pan Langer tady kryl prasárny kartelových dohod! Je mi stydno.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Nicméně rád bych vás upozornil, že takováto slova by neměla na půdě této Sněmovny zaznívat. Považujete... Protože kolega Bárta opustil jednací síň, tak budeme předpokládat, že i přesto mu pan ministr Dobeš v zákonně lhůtě odpoví.

Další interpelace je interpelace kolegy Látky na pana ministra Kubiceho ve věci hasiči. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Látka: Děkuji, pane předsedající.

Vážený pane ministře, rozpočet hasičů by se podle střednědobého výhledu Ministerstva vnitra mohl do roku 2014 snížit z letošních 6,8 mld. na 5,2 mld. korun. Sám jsem dobrovolným hasičem a tento výhled vůbec není optimistický. Často konzultuji záležitosti kolem hasičů s jejich veliteli na různých úrovních a situace začíná být velmi vážná. Realita je totiž taková, že investice jsou dlouhodobě na nule a provozní prostředky se snižují. Škrty na platech hasičů, ke kterým se sáhlo, však tuto situaci

nevyřeší. Nejhorší je, že připravované snižování rozpočtu znamená propuštění 3 000 hasičů, kteří jsou již nyní naštvaní a otrávení. Bohužel není vůbec jisté, že se propouštění vyhne výjezdovým hasičům. Krácení rozpočtů profesionálů se nutně dotkne i dobrovolných hasičů. Pokud by počet profesionálů klesal a budou muset ještě více šetřit, lze očekávat, že to jen zvýší nároky na hasiče dobrovolné. Nic na tom nemění fakt, že počet dobrovolných hasičů rok co rok stoupá a i jejich odbornost se z kvalitňuje. Dalšími škrty v rozpočtu Hasičského záchranného systému a přenesením jejich povinností na hasiče dobrovolné přesouvá stát své povinnosti v bezpečnosti občanů na obce a také kraje. Ne každá obec však na to bude mít.

Vážený pane ministře, berete občanům v obcích a na venkově malé školy, berete jim pošty. Neberte jim prosím ještě hasiče. Hasiči totiž nejen chrání životy, zdraví a majetky nás občanů v krizových situacích, jako je požár, dopravní nehoda, povodeň či živelní pohroma. Hasiči jsou zejména v menších obcích mnohdy jediným garantem a organizátorem veškerého kulturního, společenského i sportovního dění. Žádám vás, pane ministře, pomozte zabránit tomu, aby byl Hasičský záchranný systém paralyzován, a tím byla ohrožena i činnost hasičů dobrovolných. Moc tím pomůžete občanům této země.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego za kultivovaný přednes vaší interpelace. Prosím pana ministra Kubiceho o reakci.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Já bych chtěl říct, že situace jak v policii, tak u Hasičského záchranného sboru určitě není jednoduchá. My jsme začali jednat o rozpočtu na rok 2013 někdy v únoru letošního roku a 21. srpna na poradě o rozpočtu na rok 2013 bylo dohodnuto s Ministerstvem financí navýšení o 830 mil. pro hasiče a pro policii do provozu a do investic. Z toho by mělo být asi těch 160 nebo 170 mil., omlouvám se, teď nevím přesně, pro hasiče a 700 mil. pro Policii České republiky. To je vlastně nadstavba, to je přidání. A to je vlastně i vysvětlení pro to, když jste mě interpeloval v předchozí části, že policisté a hasiči nemají benzín na výjezdy. Budou mít zcela určitě na rok 2013, protože rozpočet bude odsouhlasen. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Pane kolego, bude ještě doplňující otázka?

Poslanec Jan Látko: Já jsem chtěl odejít, já jsem se z toho zpotil. Vaše odpověď byla ještě mnohem kratší než moje otázka. Policii nechci

diskutovat. Hasiči, pane ministře, nemáte pravdu. Konzultuji to s krajskými řediteli, s hasiči okresními, jsou tam problémy, obrovské problémy. Kdyby to nepodporovaly obce a kraje, hasiči by mnohdy nemohli jezdit k výjezdům. Je tam problém v technice. Já jsem z Plzeňského kraje. Nebýt pochopení hejtmana a vůbec vedení Plzeňského kraje v pořízování nových cisteren, vybavení a i na určitý provoz a na činnost hasičů, zvláště dobrovolných, byl by to obrovský problém.

Vy jste zmínil, jestli jsem dobře poslouchal, zhruba 170 mil. navýšení pro hasiče. Pro 14 krajů vychází to zhruba 12 až 13 mil. na kraj. Co to je? Hasiči mají obrovský problém. Já bych se nechtěl dožít toho, že problém pocítí občané na podstatném snížení bezpečnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr ještě bude reagovat na vaši doplňující otázku. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Já samozřejmě děkuji krajům a obcím, pakliže podporují Hasičský záchranný sbor. Ale ještě na doplnění vám mohu říci, že v současné době, na přelomu roku nebo začátkem příštího roku, je projekt ve výši 1 mld. korun na nákup hasičských cisteren. To je vlastně ten projekt, který realizoval ještě můj předchůdce pan ministr John. Tímto mu za to děkuji, nebo navrhl a rozjel ten projekt a byla to ve své době náhrada za polygon v Hradci Králové, který by se pravděpodobně již v programovém období nestačil udělat. Takže jedna miliarda.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. A můžeme přikročit k další interpelaci a to je interpelace pana kolegy Johna na místopředsedkyni vlády Karolínu Peake ve věci úspor ve státní správě. Prosím, pane kolego.

Poslanec Radek John: Vážená trosko vlády v počtu dvou kusů, vážení tři zbylí poslanci ODS v tomto sále, vážený pane jeden zbylý poslanče TOP 09 v tomto sále, rád bych se zeptal jedné osoby z LIDEM, paní vicepremiérky, na to, jak bude nastaveno snížení byrokratických nákladů v této zemi.

Když jsme vyjednávali ještě ve Věcech veřejných, kterých jste byla členkou, s ODS a TOP 09 zpackaný zákon o církevních restitucích, dosáhli jsme příslibu, že peníze nepůjdou z kapes daňových poplatníků, ale zeštíhlením byrokratických institucí a zrušením ministerstev. Před pěti měsíci jste při našem posledním koaličním jednání dostala jako vicepremiérka na starosti toto opatření. Zatím slyším jenom proklamace, že v příštím roce má být ušetřeno 12 mld. Moje informace jsou, že zatím máte v rukou návrhy na ušetření 600 mil., což je jenom ubohých 5 %.

Takže bych rád věděl, kdy začne šetření, jak na tom pracujete, kdy

představíte ucelenou koncepci, jak ušetřit. A upozorňuji, že sliby, že se bude šetřit 2014–2015, což bude jenom závěr této vlády, pokud vydrží, což teď není moc pravděpodobné, tak celý šetřivý balíček bude zřejmě testament, odkaz nové vládě, aby ušetřila a zachránila alespoň zbytky toho, co tato vláda prohospodařila nebo co bylo rozkradeno. Rád bych znal konkrétní termíny a konkrétní objem úspor, který máte na starosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Prosím paní místopředsedkyni o reakci. Prosím.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Ano, skutečně jsem dostala úkol od vlády najít úspory na roky 2014 a 2015. Bylo to součástí vyjednávání onoho konsolidačního balíčku, který právě nepošel Poslaneckou sněmovnou, a toto byl jeden z úkolů, který jsem, jak se tvářili koaliční partneři, dostala za odměnu. Nicméně pochopila jsem, že jsem jej dostala spíše za trest.

Nicméně se na něm velmi intenzivně pracuje. Úkol předložit úspory mám do 30. září. Já tu první várku úspor, tu dvanáctimiliardovou na rok 2014, už připravenou mám, a to ačkoliv mi jednotlivé resorty poslaly návrhy na úspory pouze ve výši 1,5 mld. korun, tak my máme připraveny úspory ve výši 12 mld. korun. Proběhne koaliční jednání, na základě něhož musí dojít ke koaliční shodě na těchto úsporách, které navrhujeme. Ty úspory nejsou pouze škrtem ve výdajích, ale také navrhuji celou řadu legislativních změn, celou řadu rušení nejrůznějších podřízených organizací a dalších institucí, které jsou ve veřejné správě. I z toho důvodu ty úspory byly uloženy až od roku 2014, protože během roku 2013 musí dojít k oněm legislativním změnám, které se potom odrazí v oněch úsporách.

Ano, pokud dojdeme ke shodě nad těmi 12 miliardami, můžeme přistoupit k těm dalším na rok 2015 ve výši 23 mld. Pravdou je, že je to až na roky 2014 a 2015, tedy je to jakýsi odkaz této vlády vládě další. Nicméně musím upozornit, že rozpočet na rok 2014 by měla schvalovat určitě ještě tato Sněmovna, alespoň v to doufám.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní místopředsedkyně. Pane kolego, budete chtít doplňující otázku? Ne. Dobře, takže se můžete ujmout své další interpelace, kterou vznášíte na pana ministra Alexandra Vondru ve věci pronájmu letounů JAS-39 Gripen.

Poslanec Radek John: Děkuji. Vážený pane předsedající, rád bych se obrátil na nepřítomného pana ministra obrany Vondru, aby nám sdělil podrobnosti koncepce obrany vzdušného prostoru České republiky, a hlavně jaké s tím budou související náklady v příštích letech.

V situaci, kdy vláda prosazuje škrty, které tvrdě dopadají na české občany a domácnosti, plánuje resort obrany utratit zatím veřejnosti i politikům zcela utajenou částku na další pronájem a servis čtrnácti gripenů. V této souvislosti vám chci položit zásadní otázku:

Za první. V současné extrémně složité ekonomické situaci, kdy není jasné, zda bude na mandatorní výdaje, se ministerstvo chystá utratit miliardy. Jakou částku, alespoň rámcově, předpokládáte, že nás vaše strategie a váš vojenský experiment bude stát?

Za druhé. V jaké fázi se nyní nacházejí vyjednávání? Vzhledem k vyjádřením členů vlády o nepostradatelnosti nadzvukového letectva ochotně poskytnete novinářům tato prohlášení vy i předseda vlády Petr Nečas. Očekávám, že dohoda je již uzavřena. Pokud ne, tak stavíte švédskou stranu do jasně výhodnější pozice, než je pozice česká, a takhle se vyjednávání nevedou.

Můj třetí dotaz směřuje k samotnému smyslu protivzdušné obrany nebo stíhaček nad Českou republikou. Opravdu v situaci, kdy nemáme na policii a kdy čelíme nepříteli tady na zemi, nás ty stíhačky ubrání, když jsme členy NATO, kde řada zemí aliance nedisponuje nadzvukovou letkou? Musíme to být my, kteří utratíme miliardy? Nebylo by lepší využít k obraně jinak neprodejné bitevníky, které jsou vedle pronájmu stíhaček JAS Gripen jedním z největších symbolů korupce v armádním letectvu České republiky? A ptám se, proč jsou gripeny vyšší prioritou než např. stabilní počet policistů, kteří budou za svoji práci adekvátně ohodnoceni. Není právě policie tím stěžejním bezpečnostním prvkem uvnitř státu, který čelí vrahům, zlodějům, korupčníkům a teroristickým hrozbám? Chcete zloděje chytat pomocí nadzvukového letectva?

A poslední otázka. Oslovili jste jiné výrobce nadzvukových strojů? Já mám informace, že kdybyste je oslovili, dostanete minimálně od jednoho z výrobců nabídku výhodnější, než jsou gripeny. Proč to neděláte? Proč jste si nezjistili cenu obvyklou? Je to přesně systém pana Kalouska, kdy ministr není povinen zjišťovat, jestli se hospodárně utrácejí peníze. Stejně jako ve veřejných soutěžích je třeba oslovit –

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pane kolego, musím upozornit na časový limit.

Poslanec Radek John: Ano. Je třeba oslovit více lidí do soutěže. Bylo by třeba oslovit více výrobců těchto strojů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji vám. Protože pan ministr je omluven, i vás musím odkázat na písemnou odpověď v zákonném lhůtě.

Kolegyně a kolegové, vzhledem k tomu, že jsme vyčerpali program úst-

ních interpelací, nezbývá, než vám zbývajícím poděkovat za trpělivost a oznámit, že zítřejší jednací den začne v 9 hodin ráno a bude pokračovat pevně zařazeným bodem, týkajícím se trestního stíhání Davida Ratha, a tím skončit dnešní jednací den. Děkuji vám za pozornost.

(Jednání skončilo v 16.16 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
7. září 2012 v 9.04 hodin
Přítomno: 187 poslanců

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážené kolegyně a kolegové, zahajují čtvrtý jednací den 45. schůze Poslanecké sněmovny. Dovolte mi popřát vám dobré ráno.

Nejprve vás poprosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami. Náhradní karty: pan poslanec Jiří Paroubek má náhradní kartu č. 7, pan poslanec Janek náhradní kartu č. 32, pan poslanec Rath bude mít náhradní kartu č. 6.

Nyní omluvy dnešní neúčasti: pan poslanec Adam Vojtěch, pan poslanec František Bublan, Karel Černý, Miroslav Grebeníček, Michal Hašek, Jan Klán, Soňa Marková, Josef Novotný starší, Dana Váhalová. Z členů vlády se omlouvá ministr Alexandr Vondra. To jsou všechny omluvy na dnešek.

Připomenu, že na dnešní jednání jsme si pevně zařadili projednávání bodu 19, pak bychom pokračovali body ve schváleném pořadí.

Vážení kolegové, prosím o vaši pozornost, protože to, co teď budeme dělat, nebude standardní. Prosím, abyste vnímali, co říkám. (Zvoní pro uklidnění v sále.)

Než přistoupíme k projednávání bodu 19 schváleného pořadu, je třeba učinit několik kroků, které povedou k určitým organizačním opatřením. Jde o to, že poslance Davida Ratha do jednacího sálu doprovodí dvoučlenná skupina neozbrojených příslušníků vojenské služby. Podle § 52 odst. 4 jednacího řádu rozhodnutí o přítomnosti této eskorty přísluší předsedkyni Poslanecké sněmovny. Sdělují vám, že předsedkyně Poslanecké sněmovny rozhodla v této věci kladně. Pokud by přišla námitka a hlasovali jsme o tomto rozhodnutí předsedkyně Sněmovny a vy byste odmítli tento souhlas předsedkyně s přítomností eskorty, znamenalo by to, že jednání by se nemohl zúčastnit David Rath. To vám říkám na vysvětlení, pokud by byla podaná námitka a hlasovalo se. Pokud ne, můžeme postupovat dál.

Nyní je třeba v souladu s § 52 odst. 1 jednacího řádu říci, že poslanci v jednacím sále je trvale vyhrazeno poslanecké křeslo. Musíme proto odhlasovat, že pro tuto příležitost změníme zasedací pořádek, a to tak, že poslanec David Rath by po dobu projednávání bodu 19 schváleného pořadu 45. schůze seděl a hlasoval z vyhrazeného místa u stolku zpravodajů.

Přečtu vám návrh usnesení, který bychom měli odhlasovat: "Poslanecká sněmovna schvaluje změnu zasedacího pořádku při projednávání bodu 19 schváleného pořadu 45. schůze Poslanecké sněmovny, a to tak, že posla-

nec David Rath bude po celou dobu projednávání tohoto bodu sedět a hlasovat z místa u stolku zpravodajů."

Zahajuju hlasování. Kdo je pro, přijmout tento text usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 50, přihlášeno je 161, pro hlasuje 146, proti nula. Tento text usnesení, který jsem vám přečetl, byl schválen.

Ještě se dívám, abychom něco neopomenuli... Mám za to, že ne. Myslím, že jsme učinili všechny nezbytné kroky.

Omlouvám se – pro stenozáznam: Použil jsem výrazu vojenské služby, ale je to vězeňská služba. Aby nevznikl omyl, tak to opravuji. Jinak snad jsme učinili to, co jsme měli, a můžeme přistoupit k projednávání bodu 19 schváleného pořadu 45. schůze. Prosím, abyste chvíli setrvali na svých místech, protože během několika minut bude poslanec David Rath přiveden do jednacího sálu. Prosím, aby se tak stalo. (Čeká se.)

Prosím o chvíli strpení, je tam malé zdržení. Je to záležitost několika minut. (Davida Ratha přivádí do jednacího sálu Poslanecké sněmovny neozbrojená vězeňská služba.)

Vážení kolegové, dovoluji mi, abych zahájil projednávání bodu 19.

19.

Žádost Policie České republiky o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Davida Ratha

K tomuto bodu jsme obdrželi usnesení mandátového a imunitního výboru č. 131 ze 3. září. Prosím nejprve předsedu mandátového a imunitního výboru poslance Bohuslava Sobotku, aby nám podal zprávu o projednání žádosti Policie ČR o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážení pane místopředsedo, vážená vládo, vážené poslankyně a vážení poslanci, dovoluji mi, abych vás informoval o jednání mandátového a imunitního výboru ve věci vyslovení souhlasu s trestním stíháním poslance Davida Ratha.

Dne 18. července letošního roku byla předsedkyní Poslanecké sněmovny doručena žádost Policie České republiky o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání poslance Davida Ratha. Žádost byla neprodleně předána mandátovému a imunitnímu výboru. Týž den členové výboru obdrželi informaci o došlé žádosti a následně se s touto žádostí mohli seznámit.

Žádost Policie České republiky projednal mandátový a imunitní výbor

na své 37. schůzi dne 3. září letošního roku. Panu poslanci Rathovi bylo umožněno, aby se k žádosti před mandátovým a imunitním výborem za přítomnosti svých advokátů vyjádřil. Tato možnost vyjádření byla poskytnuta i přítomným právním zástupcům. Současně konstatuji, že členové mandátového a imunitního výboru měli možnost seznámit se s částí vyšetřovacího spisu, který byl Policií České republiky pro potřeby mandátového a imunitního výboru dopraven do prostor Poslanecké sněmovny.

Na závěr projednávání této věci přijal mandátový a imunitní výbor usnesení číslo 131, které vám bylo rozdáno, a na toto usnesení tedy na závěr svého úvodního vystoupení odkazuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já také děkuji. Teď bych požádal pana poslance Marka Bendu, který je zpravodajem výboru k této věci, aby se také vyjádřil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Dobrý den. Vážení pane místopředsedo, vážený pane předsedo vlády, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji, abych vás seznámil s usnesením číslo 130 z 37. schůze mandátového a imunitního výboru ze dne 3. září 2012.

Mandátový a imunitní výbor po úvodním slově předsedy výboru poslance Bohuslava Sobotky, zpravodajské zprávě poslance Marka Bendy a poslance Jiřího Dolejše a po rozpravě

1. bere na vědomí vyjádření poslance Davida Ratha,
  2. doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas k trestnímu stíhání poslance Davida Ratha,
  3. pověřuje zpravodaje výboru, aby na nejbližší schůzi Poslanecké sněmovny předložil Poslanecké sněmovně toto usnesení.
- Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji také. Teď je tedy na mně, abych otevřel všeobecnou rozpravu. Tam máme přihlášky do rozpravy, ale pokud nebudete nic namítat, tak já bych v rozpravě udělil poslanci Davidu Rathovi slovo jako prvnímu. Nikdo nic nenamítá. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, dobrý den. Dříve než přistoupím k nějakému vyjádření k věci samotné, tak si dovoluji jednu poznámku a jednu procedurální žádost, resp. procedurální návrh.

Ta poznámka je k té situaci. Asi jste zaznamenali, že už nejsem doprovázen a vožen Kubice Panzer Division Mitte, ale pouze normální skupinou, která už nevozí nebezpečné teroristy a masové vrahy, ale pouze

obyčejné vrahy, takže za ty čtyři měsíce jsem se na té hierarchii přece jenom trochu posunul. Vezměnlo se přitom nic. Média to vysvětlují tím, že mám volnější režim vazby. Jen abyste věděli, co je ten volnější režim, tak spočívá v tom, že dopisy už nechodí za pět až šest týdnů, ale standardně, a někdy jednou či maximálně dvakrát týdně si mohu pod dozorem dvou osob zatelefonovat svým dětem. Takže to je ta výsada volného režimu a ten důvod, proč minule mě museli doprovázet s kuklami, neprůstřednými vestami, samopaly, vrtulníkem. V podstatě scházela jenom ponorka, a to proto, že ji Kubice ve výbavě nemá. Jinak by jistě byla také nasazena, protože ten monstrproces, který je se mnou veden, v podstatě nic jiného nevyžaduje.

To je víceméně ta poznámka na začátek.

Teď ta procedurální žádost. Asi jste zaznamenali, že jsem požádal mandátový a imunitní výbor, i vás pak požádám, abyste mě vydali, ale současně vás chci požádat, zda by tady nemohl být v sále přítomen i můj obhájce pan doktor Černý s možností pak vystoupit, protože já nerozumím všem právním aspektům a minule po mém vystoupení se objevila celá řada otázek, spekulací, proč jsem neodpověděl na to či ono či nehovořil o tom či onom. Přitom to měli vlastně v popisu své činnosti právě moji obhájci. Já nerozumím všem těm aspektům, a abyste dostali komplexní pohled na celou věc předtím, než mě vydáte – jak říkám, já o to žádám –, tak bych byl rád, abyste slyšeli i stanovisko obhajoby tak, jak to vidí odborníci advokáti. O toto procedurální hlasování bych nejprve požádal, než budu dále vystupovat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: No, je to procedurální návrh, takže bych o něm zřejmě mohl nechat hlasovat hned. Je to tedy návrh, jak jsem ho pochopil, aby se jednání mohl zúčastnit doktor Roman Jelínek.

Poslanec David Rath: Ne, doktor Adam Černý.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Doktor Adam Černý, dobře. Takže bude to hlasování o účasti a snad to můžeme spojit, že by to bylo zároveň zúčastnit a vystoupit. Když nebude námitka, mohu o tom nechat hlasovat společně. Je tady návrh na vystoupení JUDr. Adama Černého, na účast, přítomnost a vystoupení JUDr. Adama Černého. To je tedy hlasování, o které jsem byl požádán. Já o tom tedy nechám neprodleně hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, aby JUDr. Adam Černý se mohl zúčastnit a vystoupit při projednávání tohoto bodu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 51, přihlášeno je 171, pro hlasovalo 73, proti 33, takže ten návrh podporu nezískal.

Tím jsme se s tím vypořádali. Prosím, můžeme pokračovat.

Poslanec David Rath: Děkuji přesto, že jste mně nevyhověli. Jenom pak bych poprosil v případných komentářích, je to samozřejmě čistě na vašem uvážení, ale abyste pak neřikali, že jsem třeba nevysvětlil to či ono nebo nehovořil o tom či onom, protože to mělo být právě tématem třeba vystoupení obhajoby. Aby se pak neobjevovaly takové věci, že jsem něco neřekl nebo něco dostatečně nevysvětlil, protože to právě mělo být tématem obhájců. Nicméně přesto za to hlasování děkuji.

Dámy a pánové, už čtyři měsíce jsem věznem této vlády. Jsem věznem a věznem v situaci, kdy jsem nikomu neublížil, nikoho neohrožuji a škoda žádná nevznikla, nikde a nikomu. A dokonce ani vzniknout nemohla. Já vám dnes tady předložím jasné důkazy o tom, že žádná škoda nevznikla, a dokonce ani vzniknout nemohla. Přesto jsem stále věznem této vlády.

Ono totiž různé polodemokratické či totalitní režimy rády používají v dnešním světě takovou zástěrku, že někoho obviní z nějaké hospodářské činnosti, ale je v podstatě za tím politický motiv. Dnes se dočtete a zjistíte, že v Číně pronásledují a vězni disidenta za to, že nezaplatil daně. Oč jde? Přece každý ví na celém světě, že krádit daně je zločin, takže přece to není problém jeho politické činnosti, ale toho, že nezaplatil daně.

Samozřejmě obdobná situace v Rusku. Tam zjistíte, že kritik režimu je obviněn z toho, že jako politik, úředník v nějaké municipalitě, se podílel údajně na nějaké korupci, čili to vůbec nesouvisí s kritikou režimu, ale shodou náhod je vyšetřován za kriminální delikt.

O paní Tymošenkové nemá cenu ani mluvit, ten případ je znám, úplně totéž.

Anebo si vezměte jen případ s kapelou Pussy Riot. V podstatě rozjívená děvčata udělala, kdyby to nebyla děvčata, řekneme, třeba klukovinu, nad kterou by všichni mávli rukou, ale jsou zase vězněna. Zase je to vysvětlováno tím, že nějakým způsobem dělala něco nepřístojného v pravoslavném chrámu, nikolivěk za kritiku režimu.

Naše vláda se přitom tváří pokrytecky a všech těchto se, po mém soudu správně, zastává. A říká: to je jen zástěrka, ta hospodářská či jiná údajná činnost. Ale doma, doma se naše vláda chová úplně stejně. Prostě faleš a pokrytectví. Faleš a pokrytectví.

Dámy a pánové, dneska totiž vidíme druhé dějství, které můžeme nazvat likvidace nepohodlného, protivného opozičního politika. Opět zde máme naprosto nestandardní postup policie. V čem je nestandardní?

Dámy a pánové, policie této Sněmovně jako důvod mého vydání posla-

la výpisy z údajných odposlechlů, které má policie k dispozici od února. Této Sněmovně policie neposlala ani slůvko navíc. Čili to, co policie ví od února, v srpnu zabalila a s překvapením, že zjistila to, co ví od února, sem poslala. S tím, že mě teď znovu vydat. Já se ptám, proč policie nečinila už od února, v březnu, v dubnu. Dobře. Tam není přidáno ani slovo, ani jeden úkon navíc. A dokonce já se zde jasně ptám, proč policie, když mě chtěla vydat ve věci Buštěhrad, to nespojila. Prostě tyto dvě stránky, které jsou údajné výpisy z odposlechlů, mohla dát k žádosti Buštěhrad a nemuseli jsme tady sedět dneska.

Toto je jasná manipulace. To je jasný záměr. A teď se ptejte, proč. Proč policie takto zesměšňuje Sněmovnu, vodí vás všechny za nos, ale hlavně dělá hlupáky z celé české veřejnosti, že najednou zjistila to, co ví od února, a zjistila to najednou v srpnu.

Logické vysvětlení je jen dvojí a mohou platit oba důvody najednou. Za prvé, když zapátráme v paměti, zjistíte, že to je standardní postup plukovníka Kubiceho. Už v minulosti to použil přece několikrát. Vždycky se použije něco, co je x měsíců, let staré, a vytáhne se to, když se to hodí, to znamená před volbami. Tady se určitý výstřel udělal v květnu, v červnu, byla obrovská mediální vlna, obrovský monstrproces s tím zločincem Rathem. Ten trošku vyšuměl, překryly to trochu i jiné kauzy. Volby se nám přiblížily, tak je potřeba osvědčenou taktiku použít znova. Prostě to, co ví policie od února, najednou zjistí před volbami. To už jsme zažili tady u Kubiceho několikrát. Prostě oblíbená taktika plukovníka Kubiceho a jeho policie. Jiné logické vysvětlení není.

A pak je druhé možné vysvětlení. Dámy a pánové, po čtyřech měsících usilovného pátrání, toho, že jsem byl držen jako muž s železnou maskou a pomalu nemohl promluvit ani s vězeňskou službou, tak výsledkem je, že vše, z čeho mě viní policie v kauze Buštěhrad, se ukazuje, že je úplně jinak, že policie nemluvila pravdu, že vám sem dodala materiál, kde jsou nepravdivé údaje. To je dnes už z vyšetřování evidentní.

Takže možná se použily dvě věci. Předvolební, řekněme, dehonestace opozice, sociální demokracie a dalších, a k tomu ještě fakt, že by museli přiznat, že vše, co napsali do textu obvinění, je úplně jinak. Úplně jinak. Což je pro policii nepříjemné zjištění, zvláště v situaci, kdy kolem toho udělají takový monstrproces. Začali usilovně hledat něco dalšího.

Víte, od začátku, já jsem vám tady minule říkal, že celý proces je od začátku podivný, že je provázen různými nestandardnostmi, nezákonnostmi, nefér postupy ze strany policie. Já to jenom krátce zopakuji. Kdo to začal? Kubiceho policista, který teď je soukromý detektiv, tak najednou jede do Brna z Kladna podat trestní oznámení bez jediného důkazu. Čili on přijde říct, co někde slyšel. Přijme ho první náměstek nejvyššího státního zástupce. Mimochodem, to jsou lidé pana Pospíšila, tehdejšího ministra

spravedlnosti, který si pěkně obsadil justici svými lidmi, pěkně v tichosti, tento vzorňák české politiky, tak ten si takhle rozestavěl své lidi. Takže ten shodou okolností náhodou přijímá Kubiceho policistu, náhodou s ním sepíše trestní oznámení.

Dámy a pánové, zajímavost. Představte si, že tento oznamovatel nebyl doposud vyslechnout policií. Přitom když zapátráte v paměti, tak on v televizi v Otázkách Václava Moravce, když to začalo, říkal, že má obavy o svůj život. Tak tento člověk, který má obavy o svůj život, není za čtyři měsíce vyslechnut policií. Každý, kdo v této zemi podal nějaké trestní oznámení, tak ví, že většinou jde na výslech jako první, nebo na podání vysvětlení jako první, protože on to podal. Tento člověk, policie o něj nejeví vůbec zájem. Opět zajímavé, protože on by dostal samozřejmě celou řadu otázek.

A vzhledem k tomu, že já jsem přesvědčen, že jde o policejního nastrčence, tak by se mu asi těžko říkalo: toto mně dal někdo od pana plukovníka Kubiceho nebo od toho, abych to takto řekl, a tento člověk mně zajistil schůzku s panem prvním náměstkem Střížem a jeho ochotu sepsat. Ale ochota pana Stříže pokračuje dál. Tento člověk pana Pospíšila to předává dalšímu člověku pana Pospíšila, paní doktorce Bradáčové, poradkyni pana ministra Pospíšila, takže on to nevěděl, samozřejmě, jeho poradkyně mu o tom neřekla.

Víte, já byl také ministr. Všichni moji poradci byli od toho, aby mně říkali, co vědí. Zdá se, že máme dalšího aktéra té hry. Shodou okolností to dostane zase člověk, který je s panem náměstkem Střížem úzce spojen, paní doktorka Bradáčová. Ta to dostane do Ústí, které s tím nemá vůbec nic společného, čili místně nepříslušné státní zastupitelství, a najednou se rozjždí celá série podivností. Okamžitě povoleny neuvěřitelné odposlechy, v obývacích, v ložnicích, v kuchyních, které nemají skutečně za novodobou historii České republiky obdobu v podobných případech. To se nikdy nestalo. To se nikdy nestalo.

To dělala naposledy StB. Všechno je to povolováno okamžitě, jeden nebo druhý den poté, co se o to požádá, bez jediného věcného důkazu. Bez jediného věcného důkazu!

Dámy a pánové, také zajímavost, že celé vyšetřování dostává na starost detektiv z protikorupčního pan Vincenc, který je v úzkém přátelském vztahu s paní Bradáčovou. Čili tady vidíte, jak najednou nám to celé... Prostě určitá parta kamarádů nebo dobrých známých si řeší nějaký případ. Já jsem před těmi třemi měsíci řekl, že jsem přesvědčen o tom, že tam byl obchod, obchod i s paní dr. Bradáčovou – když uděláš Ratha, dostaneš svoji odměnu na Vrchním státním zastupitelství. Já myslím, že čas jasně ukázal, kdo měl pravdu. Ratha zničili a odměna byla vyplacena, takže všichni mohou být spokojeni. Takto funguje vyšetřování v České republice. Takto funguje vyšetřování v naší zemi.

Dámy a pánové, já jsem minule řekl, že Rathem to začalo, Rathem to skončí, tento přístup. Zatím to tak vypadá. Možná někteří namítnou – ale vždyť jsou jiné kauzy, další kauzy. Ne, já jsem tím přesně myslel toto propojení policistů, státních zástupců a nasazení zcela mimořádných prostředků včetně použití bývalých policistů jako iniciátorů celé této záležitosti. To jsem myslel, když jsem říkal Rathem to začalo, Rathem to skončí. Já nevidím, že by pan premiér, jeho ministři, měli ve svém okolí – a už je to rok, kdy rozhodli o nasazení odposlechů a sledování mnoha osob – tak já jsem si nevšiml, že by třeba paní Nagyová měla v ložnici odposlouchávání nebo další lidé v blízkosti ministrů a politiků měli ve svých kuchyních, obývacích odposlouchávání. Chtěl bych, aby veřejnost pečlivě sledovala, kde všude a v jakých kauzách se to příště objeví a zda se to vůbec objeví, nebo zda to byla prostě specifická situace, která se použila prostě jenom proto, že se to panu Kubicemu a jeho mafiánské chobotnici líbilo.

Víte, dámy a pánové, ta skupina bohužel celý ten proces ovlivňuje i nadále. Já jsem říkal, že paní dr. Bradáčová byla poradkyně pana ministra Pospíšila, ale současně jeho poradkyně je i soudkyně paní Kasíková, místopředsedkyně krajského střeďočeského soudu, a její manžel je dokonce náměstkem – nevím, jestli ještě stále je, ale náměstkem ministra spravedlnosti. Tak se domozte v této zemi spravedlivého rozhodování. A byl to právě tento krajský soud, který v minulém kole řekl, že hrozí, že budu páchat trestnou činnost, protože jsem zůstal poslancem. Tedy proto, že jsem poslancem, mohl bych páchat trestnou činnost, byť žádné z obvinění nemá žádnou souvislost, ani policie mě neviní v souvislosti s výkonem mandátu poslance. To se tam najednou objevilo po třech měsících jako novinka, když už zjistili, že nejsem ani hejtman, a to jim samozřejmě měsíce trvalo, já jsem se vzdal funkce hned první den, ale měsíce trvalo, než ten proces řekl ano, už není hejtmanem. Kraj zrušil všechna výběrová řízení, už není co ovlivňovat, není co manipulovat, nemá tam žádné vazby. Takže když okresní soud dospěl k tomu, že tam skutečně není důvod, že bych mohl pokračovat v nějaké trestné činnosti, tak krajský soud to tam vrátí s odůvodněním, že jsem stále poslancem. A samozřejmě útek! Vždyť se na mě podívejte, já jsem typický útekář – s rodinou, s dětmi, s kořeny v České republice – a určitě se stanu celožitovním štvancem. Já myslím, že naopak by si to dneska mnozí přáli, abych utekl a trošku se na to zapomnělo. Zapomnělo se na ty jejich fauly, nestandardnosti a nezákonnosti, co tady v tomto případě páchali. Ale já vám garantuji – já neuteču. Já si počkám až do konce. Já si počkám, až se pravda ukáže, protože jednou se ta skutečná pravda ukázat musí a pak bude vidět, kdo tuhle lumpárnu skutečně spáchal. Takže nebojte se, já neuteču nejenom kvůli rodině a kvůli kořenům a kvůli tomu, že také nemám kam utíkat, ale také kvůli tomu.

Dámy a pánové, nyní k vlastní kauze Buštěhrad. Víte, že minule se mi tady hovořilo těžko a mnozí jste říkali – proč neřekl k Buštěhradu víc. Bylo to na začátku a cokoli bych řekl, tak by bylo okamžitě zpochybněno, že proto nejsou žádné důkazy. Ono z toho vězení se těžko ty důkazy nějakým způsobem shánějí. Takže teď máme vyšetřování a sama policie shromáždila řadu důkazů. Tak dnes už máme znalecký posudek. Zde, prosím, je znalecký posudek. (Ukazuje.) Ten znalecký posudek popisuje nejenom samotnou kauzu, jak probíhala, ale má i vlastní hodnocení. Já vám to hodnocení přečtu, protože je z toho nejdůležitější.

Takže znalec konstatuje, že: "Dle názoru znalce je celkový součet o-hodnocených prací a materiálu v třetím předloženém rozpočtu na zámek, nádvoří, interiéry v souladu se standardem, a tedy i obvyklými cenami." Znalecký posudek. Projekt na buštěhradský zámek nebyl předražen. Policie za čtyři měsíce – tento znalecký posudek si po mém zatčení zadala krajský úřad a policie si nezadala žádný znalecký posudek. Za celý rok, kdy tvrdí, že to bylo předražené, si nebyla schopna zadat znalecký posudek. Ale znalecký posudek popisuje celý stav.

A teď k tomu tvrzení policie. Policie říkala v podstatě zjednodušeně: vypracoval se nějaký projekt, zhruba na nějakých 160 až 170 mil., Rath vybral jiného projektanta, který ten projekt změnil a uměle navýšil. Znalecký posudek, vyjádření krajského úřadu a hlavně vyjádření dalších asi dvaceti svědků toto naprosto vyvracejí. To bylo úplně jinak. Znalecký posudek, který to projel, a svědci, kteří vypovídali, a znalecký posudek na podkladě písemných dokladů a svědci na podkladě svých paměťových stop a písemných dokladů, jasně řekli, jak to bylo. Nejprve ta firma dala odhad, jakousi stavebně technickou studii, která zněla na 200 mil. a více, pak dodala projekt na těch zhruba 200 mil. a více. Pak jednala s krajem, že v projektu byly chyby. Toho jednání jsem se shodou okolností účastnil já. A na podkladě tohoto jednání projekt zkontrolovala a snížila cenu. Čili ne že zvýšila. Ona ji snížila z nějakých přes 200 mil. na nějakých těch zhruba 160 nebo 170 mil. Snížila! A to byla prosím cena jen na rekonstrukci, čili na budovu. V tu chvíli ale běžel jiný projekt od jiné firmy s jiným projektantem na vnitřní vybavení, což je samozřejmě něco úplně jiného. Když rekonstruuje budovu, je to jedna věc, ale když tam chcete mít lustry, podlahy, židle, křesla, tak samozřejmě na to je projekt úplně jiný a jiný projektant než ten, který dělá stavbu. A ten projektant vypracoval nejprve tady projekt zhruba na 50 mil. a po jednání na kraji ho snížil zhruba na 30 mil. Čili dohromady tyto dva projekty pak byly soutěženy v té soutěži. A policie celou dobu operuje pouze s tím projektem na tu stavební část a tvrdí, že já jsem ho ještě uměle navýšil.

Všichni svědci včetně znaleckého posudku dokazují, že toto není pravda, že toto je lež, že pokud tam k něčemu došlo, tak ke snížení ceny

celého projektu. Soutěžen byl projekt, který podle znalce není předražený, a já jsem celý proces nijak neovlivňoval. Žádného projektanta jsem nevybíral, nepůsobil jsem na něho, aby něco navyšoval. Vše, co tam psala policie v obvinění i v žádosti Sněmovně, je dnes po vyšetřování jasně lží a nepravdou.

Dámy a pánové, co z uvedeného plyne? Další svědci potvrdili, že ten projekt ještě navíc nebyl ani schválen regionálním operačním programem. Čili do něho nešla z evropských fondů, do té rekonstrukce, ani z kraje ani jedna koruna. Do toho projektu rekonstrukce a vybavení – tedy myslím do realizace toho projektu – ani jedna koruna. Čili nemohla vzniknout škoda. Škoda v tomto případě je nula. A podle znaleckého posudku, i kdyby ten projekt byl realizován, tak škoda ani vzniknout prostě nemohla, i kdyby byl realizován. A já jsem stále ve vězení!

Tady máte posudky znalců, které říkají, že nákupem jistých letadel vznikla škoda 450 mil., posudky jsou zpochybňovány, možná oprávněně, to já nevím. Máte tady spoustu dalších příběhů, kde jsou znalecké posudky, že vznikla škoda stovek milionů, miliard, a nic moc se neděje. Tady, kde škoda nevznikla, protože tam nebyla zaplácena ani koruna, a vzniknout ani nemohla, tak je sedm lidí stále ve vězení. Tak funguje česká spravedlnost! Tak funguje Kubiceho chobotnice.

Dámy a pánové, ale já jsem tady minule tvrdil, že i kdyby projekt měl nějaké navýšení, tak nemohl projít, protože my jako jediný kraj, jediná instituce v zemi, jsme zavedli kontrolu všech projektů na ceny obvyklé. To potvrdilo mnoho svědků. Já vám tady ocituji přesně aspoň za všechny, nechci citovat všechny asi tři nebo čtyři svědky, kteří o tom hovořili a dokládali to písemnými doklady. Takže vám aspoň ocituji jednoho svědka, ředitele regionálního operačního programu, který o tom vypovídal velmi podrobně spolu s ostatními. Ale jenom jednu výpověď nebo část té výpovědi za všechny.

Otázka vyšetřovatele. "Zmínili jste se o nastaveném systému hodnocení projektů z hlediska hospodárnosti a nákladovosti. Můžete tento systém blíže popsat, jak funguje a jak a kým byl nastaven?"

Čili nastaven byl v roce 2009 poté, co my jsme nastoupili na kraj. Klíčovým prvkem toho posílení nebo té změny bylo pořízení softwaru na porovnání obvyklých cen stavebních prací. A změna personální struktury úřadu tak, aby se posílili zaměstnanci stavaři, tedy stavební inženýři, kteří jsou schopni položkové rozpočty, a tedy obvyklé ceny kontrolovat. Výsledkem tohoto opatření, které navrhl úřad regionální rady a bývalý předseda, tedy já, jej podpořil, tak vlastně do dnešního dne jsme dosáhli při kontrole hospodárnosti projektů při schvalování, tedy my nespolehnáme jenom na výsledek výběrového řízení, tak jsme dosáhli úspory asi 600 mil. korun. Čili naším působením na kraji se uspořilo 600 mil. korun. Asi možná to je důvod, proč jsem ve vězení.

Když vyhodíte 450 mil. za předražená letadla, tak se nic moc neděje, je spousta debat o hodných a zlých plukovnících na policii. Ale tady, kde škoda nevznikla a ještě se ušetřily peníze, tak vás zavrou v této zemi do vězení. Já myslím – jasná zpráva. Dámy a pánové, nikdo tady se nesnažte nic šetřit! Je to zbytečné. A je potřeba dělat škody aspoň od půl miliardy výš. Pak to totiž budou šetřit možná ti hodní plukovníci.

Dále pan ředitel říká, to znamená, že i když je projekt schválen, tak za něj nevyplatíme – podtrhuji nevyplatíme. Čili i když je projekt schválen, tak za něj nevyplatíme víc, než jsou obvyklé ceny. Tedy ta úspora je u schválených projektů. Kromě stavebních prací tak v oblastech, kde není takové softwarové zabezpečení, což je například zdravotní technologie, tak pořizujeme expertní posudky znalců v oboru a celková úspora na schválených projektech v oblasti zdravotnictví díky těmto opatřením ve zdravotnictví je přibližně 140 mil. Tady už předjímám v té druhé žádosti, že se kontrolovaly i zdravotnické technologie pomocí expertních posudků. A tam vznikla úspora zhruba 140 mil. korun.

Toto není ojedinělá výpověď, takto vypovídali všichni zaměstnanci a doložili to i písemnými doklady, tedy listinnými důkazy.

Dámy a pánové, tedy v tuto chvíli je ve všech bodech obvinění policie vyvráceno. Říkáte si: Jak je to možné? Ano, já bych mohl tady říkat: Já jsem nevinný. Ale když mě to napadne, tak si vzpomenu na to, že jsme v Čechách a že už to krásně popsal pan Hašek v Osudech dobrého vojáka Švejka. Jestli si vzpomenete na tu příhodu, jak Švejka zavrou do vězení a je tam s ním spousta dalších. A chodí tam takový pán nešťastně a všem sděluje: Já jsem nevinen, já jsem nevinen! A Švejka mu odpoví něco – nemám to před sebou, spoléhám se na svoji paměť, tak kdybych to necitoval přesně, tak mi promiňte – a Švejka mu tedy odpoví něco v tom smyslu: Milej pane, Ježíš Kristus byl taky nevinnej - a jak dopad!

Bohužel, my to tady máme jako hlubokou tradici a v tomto duchu pokračovali jsme jak za protektorátu, druhé republiky, 50. léta, 70. léta, ale bohužel, dámy a pánové, po krátkém zlepšení se zase k této pěkné tradici začínáme vracet. Já mám skutečně vážné obavy o českou svobodu a demokracii. Protože to, co se v naší zemi děje na nejrůznějších úrovních, není dobře. Není dobře.

Prostě, premiér Nečas podle mého soudu udělal jednu zásadní a hrubou chybu: udělal z ministra vnitra policejního plukovníka. Čili tady policejní plukovníci nepotřebovali nějakou sílu, aby udělali puč. Tady se prostě dostali přímo do vlády. Čili my už dneska máme takovou částečně vládu policejních plukovníků. A možná že i tento sice hodný policejní plukovník v terminologii pana premiéra – protože jsou pak ti zlí, kteří pronásledují, pane premiére, případně někoho kolem vaší koalice, tak ty je potřeba řádně ztrestat, k tomu vám pomůže ten hodný plukovník. Jen si držte palce, aby

ten hodný plukovník mezitím nezmalignizoval a třeba v určité fázi vás neměl plně zuby a ten hodný plukovník vás takhle nesestřelil. Tím, že se objeví v novinách třeba odposlechy z kuchyně paní Nagyové nebo něco podobného. Já bych to na vašem místě nepodceňoval. Ten hodný plukovník dokáže být velmi hodně záluďný.

Takže dámy a pánové, já z toho nemám dobrý pocit, protože tady se spustilo něco, co je používáno vysloveně účelově, co je používáno víceméně na lidi, kde se to hodí, to znamená hlavně na opozici a na nepřijemné politiky z opozice. A aby se nefeklo, tak občas se odstraní někdo z koalice.

Čili dámy a pánové, to není dobrá situace. To není dobrá situace! Byť si teď vláda myslí, že má hodné plukovníky pod kontrolou, tak jak říkám, obávám se, že se mohou divit. Víte – a je vždycky strašně nebezpečné, když místo politických prostředků a politického demokratického boje začneme používat metody, které používají nedemokratické režimy. To znamená, na nepohodlné lidi pustíme tu obrovskou drtící mašinerii. A já vám můžu říct, že s ní mám jednoznačné zkušenosti z posledních měsíců a není to vůbec nic hezkého. Nejenom že to likviduje vás, psychicky, fyzicky, ale likviduje to celé vaše okolí, vaši rodinu, vaše děti.

Ano, není to jako v 50. letech, že by děti vyházeli ze školy a ostatní z práce, ale ono se to zase tolik na to okolí neliší. Je to trochu měkčí než v 50. letech, ale skutečně to zasahuje i spoustu naprosto nevinných lidí, kteří mají jen tu smůlu, že se někdy vyskytli ve vašem okolí. Protože proti vám stojí neuvěřitelná mašinerie, která může všechno. Vy zjistíte, že není pravda, že zákony v této zemi neumožňují policii konat. Ony umožňují dělat cokoliv, cokoliv si usmyslí. Zabavit, zmrazit vám majetek, aniž by pro to měli důvod. Dokonce majetek, který vám ani nepatří a nikdy nepatřil! Který jste nikdy neměl! Který očividně nemůže pocházet z žádné trestné činnosti, protože ho třeba má váš otec 15 let nebo 20 let, nebo lidi, kteří s vámi mají málo společného! To vše policie mávnutím proutku může udělat v téhle zemi! Jenom když chce!

Víte, někdy chce a někdy se vymlouvá na špatné zákony. V mém případě žádné špatné zákony nejsou a žádná zákonná překážka není. Jde všechno. Jde všechno. V jiných případech slyšíte výmluvy: Nemohli jsme, zákony neumožnily, špatné zákony. To tak není. Žijeme v zemi, kde je spravedlnost a represe uplatňována naprosto selektivně. Jenom tam, kde se hodí, a tam, kde je politická vůle. To je tady dneska snad už každému evidentní. Protože víc jasné to být ani nemůže.

Dámy a pánové, teď pár slov k tomu novému obvinění, k těm nemocnicím.

Ještě na jednu věc jsem zapomněl, omlouvám se. Zpět k Buštěhradu, velká omluva. Mezitím policie po čtyřech měsících, čtyři měsíce jí to trvalo,

konečně má výsledky znaleckého posudku na daktyloskopii. Tady ho mám. (Ukazuje.) Znalecký posudek na daktyloskopii, tedy na otisky prstů. Mé otisky prstů nejsou ani na penězích v krabici, ani na krabici, ani nikde jinde v tomto okolí. A nejsou tam dokonce na těch penězích ani otisky doktorů Pancové. Takže kde, když všichni jste věděli a slyšeli od policie a četli z těch odposlechů, jak tam ty peníze přepočítáváme, já s doktorkou Pancovou, a jak tam mají být nějaké kulaté a žluté a já nevím co všechno, co všechno psali v médiích jako zaručené informace, jak to je, tak tady prostě není jediný otisk prstu. Ani na krabici, ani uvnitř na penězích! Tak jak jsem ty peníze přebíral, jak jsem je přepočítával, jak jsem bral tu krabici? Takže dámy a pánové, co se před třemi měsíci zdálo jako neprůstřelné, pevné, jasné a jednoznačné, najednou dneska úplně tak jasné a neprůstřelné prostě není.

A k těm vlastním odposlechům. Tam jsou pasáže, které si vůbec nevybavuji. Já nevím, jak to dělá policie, jestli používá Ctrl+C a Ctrl+V buď v těch prepisech, anebo ve vlastních odposleších. Vždyť to všechno běží na elektronických médiích. Kde máte zaručeno – kdo pracuje s počítači, tak ví, přesunu větu, přesunu slovo, přesunu písmeno, je to za sekundu uděláno. Takže kde bylo původně "dobry den, jak se máte" a ten odpovídá "děkuji, dobře", tak může být "dobry den, jak se máte", a tam může být "dej mi ty peníze", protože to použili z úplně jiné části, kde se třeba baví o něčem úplně jiném. Kdo to dneska zaručí, že to tak není? Který expert prostě prozkoumá ta elektronická média, že si s tím Kubiceho policie takto nezahrála? Kdo? Řekněte mi, kdo v této zemi je tou autoritou, který je schopen elektronická média po takové době, dřív, když to byla páska, tak to bylo snadné. To musel někdo s nůžtičkami. To měli těžké i ti estébáci za komunistů. Ti neměli takovéhle prostředky. Ti museli pěkně nůžtičkami stříhnout, slepit, udělat a dalo se na to přijít. Dneska? Kdo vám najde elektronickou stopu takovýchto manipulací? Kde je zaručeno, že s tím někdo takto nemanipuluje? V dnešní době žijeme ve světě, který je horší, než popsal George Orwell v jeho knize 1984. My už v něm žijeme. Všichni vás sledují, dokonce jsou na tom tak daleko, že když chtějí, tak vám dají odposlechy do ložnic a obývacích a do kuchyní a sledují vás takhle měsíce. Vždyť to je skutečně horší než v Orwellově 1984, protože dneska my máme větší možnosti techniky, než si vůbec Orwell dovedl představit. Takže dámy a pánové, v tomto prostředí se dovoluje spravedlnosti.

Tak zpět k nemocnicím. Já jsem zapomněl na ten znalecký posudek z oboru daktyloskopie. Čili dneska už máme dva znalecké posudky, které to, co tvrdí policie, jednoznačně vyvracejí. Tedy ještě k tomu Buštěhradu. Prosím vás, když projekt nebyl předražen, nešla tam ani koruna, navíc výběrové řízení nebylo manipulováno. To jsem také zapomněl říct. Svědci jasně potvrdili, že výběrové řízení na Buštěhrad nebylo manipulováno.

Policie opět tvrdila, že šlo o losování, jestli si vzpomenete, tak tam k žádnému losování nedošlo. Při výběru Buštěhradu nebylo losováno, jak tvrdila policie, aby bylo vybíráno ze všech došlých nabídek. Jediné hodnotící kritérium nejnižší cena a byla vybrána nejvýhodnější nabídka. A svědci jasně potvrdili, že šlo o standardní, běžné výběrové řízení zveřejněné jak v Čechách, tak na evropských serverech a mohly se do něj přihlásit stovky firem. Čili výběrové řízení, i kdybych chtěl, tak jsem nemohl ovlivnit. Ale jsou tam jasné důkazy, že jsem nic neovlivňoval.

Takže dámy a pánové, když tedy projekt nebyl předražen, výběrové řízení bylo standardní, otevřené, vybrána nejnižší nabídka, tak mi řekněte, za co by kdo měl dávat úplatek. A navíc, to jsem vám také zapomněl říct. Dokonce ani na těch penězích nejsou otisky prstů těch lidí z té firmy, z té Konstruktivy, kteří údajně ten úplatek měli přinést. Ty tam taky nejsou. Ale jak je to vlastně teď s tím úplatkem? Proč by ho někdo dával, když všechno bylo standardní? Prostě tady se hraje skutečně velice zvláštní a bohužel profesionální policejní hra.

Čili dámy a pánové, k těm nemocnicím. Jestli o Buštěhradu jsem na začátku něco aspoň věděl, protože jsem se o kauzu zámku zajímal, tak o nemocnicích toho vím strašně málo, protože výběrové řízení vypisovaly akciové společnosti nemocnice, ne kraj, kraj jenom pomáhal shánět peníze. Tedy jestli to zaplatí kraj ze svého rozpočtu, jestli se tam budou podílet nemocnice, nebo jestli na to půjdou evropské peníze, nebo kombinace všech těchto tří zdrojů – to byla role kraje. A protože šlo o vybavení pavilonů, celé vybavení, čili stovky položek větších či menších, já předpokládám, že poštěle a drobné přístroje a židle a já nevím co všechno, tak si ty seznamy sepsovali zdravotní sestry a lékaři oddělení, kontroloval to management nemocnice a nám to poslal zabalené, zkontrolované, připravené v podstatě v mašličkách. Kraj do toho, co se koupí a za kolik se to koupí, vůbec nezasahoval. Pokud se to kupovalo z evropských peněz, tak to bylo kontrolováno tak, jak jsem říkal, tedy kontroloval to regionální operační program na ceny obvyklé. A proč jsme se taky o to moc nestarali? Víte, ty nemocnice to vyhledávaly ve výběrovém řízení, které bylo otevřené, s jediným hodnotícím kritériem a tím byla cena, nejnižší cena. Sama policie konstatuje, že vždycky byla vybrána nejvýhodnější nabídka. Čili otevřené výběrové řízení, jediné kritérium nejnižší cena a vybrána nejvýhodnější nabídka, tedy nejtransparentnější typ výběrového řízení. Jiný, transparentnější už není včetně jediného hodnotícího kritéria. Vždycky tam bylo více přihlášených. Čili nebyla tam jedna nabídka.

Takže dámy a pánové, řekněte mi, co na takovém výběrovém řízení jde manipulovat. Nic. Za co by nějaká firma měla odvádět nějaké úplatky v souvislosti s tímto výběrovým řízením? Za co? Za otevřené výběrové řízení s jediným hodnotícím kritériem – cenou? No, takže sečteno a podtrženo,

zase nějaké údajné výpisy z údajných odposlechů, které mají údajně něco dokazovat, ale nedokazují vůbec, že by někdo sjednával nějakou výhodu, že by někdo říkal: To výběrové řízení by měla vyhrát tato firma, nebo ona firma, mělo by to být tak nebo onak. To ani tam nenajdete, ani v těch údajných výpisech. Čili celé je to zase hodně divné. Čili opět nevím, jak vyšetřování a co všechno zjistí, ale z toho, co teď o té věci můžeme vědět, tak je jasné, že tam nikdo nemohl s ničím manipulovat. Uvidíme, jestli se teď už policie poučila a začne manipulovat lépe ona při tom vyšetřování.

Dámy a pánové, přestože jsem tady říkal, že škoda žádná nevznikla ani vzniknout nemohla, tak jsem čtyři měsíce vlastně bez důvodu vězněn touto vládou a jsou tam samozřejmě používány zástupné důvody. Já jsem o tom mluvil. Soudy si myslí, že uteču, případně že budu konat trestnou činnost jako poslanec. Asi jste tady tak delikventní prostředí, případně tady domlouváte veřejné zakázky, že bych se do toho hned asi čile zapojil. Víte, celé to sluuží jenom k tomu, tedy mé věznění, aby mě zdeptali a zlomili a spolu se mnou těch několik dalších, které vězní. Já už jsem o tom tady mluvil minule.

Víte, tak jak já jsem to poznal, tak české vězeňství je v zoufalém stavu. Tam se zastavil čas před nějakými 30 lety a od té doby se tam toho prakticky moc neudálo. Je to klasické sovětské represivní vězeňství se vším všudy. A nepadá to na vrub pracovníků vězeňské služby. To jsou profesionálové, dělají v rámci špatných zákonů a špatného prostředí, co mohou, a vláda se jim za to odměňuje, že jim snižuje platy, jako ostatně většině dalších spoluobčanů.

Já jsem mluvil o... víte, o tom vězeňství, je zajímavá věc. My máme 230 vězňů na 100 tis. obyvatel, zatímco třeba Norsko 74. Myslíte si, že Češi jsou takoví lumpové, skoro třikrát tolik větší lumpové než Norové? A než ostatní, třeba Němci a Rakušani? Anebo máme někde chybu v tom celém našem represivním aparátu a skutečně tady jede represivní mašinerie a drží ty občany často úplně zbytečně?

A teď k vlastnímu vězeňství. Víte, jakou mají recidivu v Norsku, kde mají luxusní vězení, resp. normální vězení, která splňují standardy pro lidi 21. století? Tak tam mají recidivu zhruba 20 %. U nás tento šílený sovětský represivní systém má recidivu přes 60 %. Tak jak funguje ten represivní systém? Jak funguje to, že ty lidi ponižujete, trápíte špatnými podmínkami, naprostou nemožností kontaktů s okolím? Prostě naše vězňice jsou extrémně drahé fabriky na recidivisty. My si tady platíme za jednoho vězně 30 tis. měsíčně a za to si vyrábíme tímto hloupým represivním nesmyslným zastaralým systémem jenom recidivisty, kteří vylezou, jsou sociálně vykořenění a nemůžou dělat nic jiného, protože se ničím jiným neuživí, než pácháním trestné činnosti. Protože tak jsme je tam vychovali, v uvozovkách, že jsme je zlikvidovali totálně. A jsme spokojeni. Líbí se nám to. Zjevně s tím nedělá

žádná vláda nic. Chválí se, že v podstatě to funguje výborně. Ale tato jasná čísla a srovnání mluví o pravém opaku.

Já myslím, že je pravý čas se fakt začít zabývat a zajet si do toho Norska, zajet si do toho Německa a podívat se. Víte, teď už jen v rámci ochrany té většinové společnosti. Já tady nepléduji, protože většina si říká – lumpové, jen ať jim tam dají, jen ať je zavřou, ještě toho mají málo, ještě bychom jim naložili. To je samozřejmě rozšířený názor. Ale rozumíte, když máte tento způsob zacházení, tak vychováte jen recidivisty. Ti lidi vylezou ven, přepadnou vás, okradou vás, možná vás zabijou nebo vás zmrzačí. Ten cíl by měl být přece úplně jiný. Ten cíl by měl být jako v tom Norsku. Ty lidi tam pozměnit pokud možno a dát jim šanci, aby počet recidivistů výrazně klesl, protože to je strašné číslo. Přes 60 % recidivy. Zoufalé.

A teď k vlastní vazbě. No to je kapitola sama pro sebe. Já jsem o tom tady hovořil minule. Říkal jsem – novodobá tortura. Zase spousta lidí si říká – no přehání, copak tortura, copak tam někdo někoho mučí? Jak se to jmenuje, co používají ti Američané – waterboarding? Takové to topení... tak to se naštěstí u nás zatím z Ameriky neuplatňuje. Byť někteří by jistě rádi viděli Spojené státy – náš vzor. Tak tohle naštěstí zjevně ne. Ale víte, ona stačí ta tortura psychická a částečně i fyzická.

Nezapomínejte, jak to tam vypadá. Strašné prostředí, malý prostor. Vůbec nic nemůžete, ani si zhasnout světlo, ani si ho rozsvítit. Často bez jakéhokoli kontaktu s okolím, zvlášť ty první týdny, bez rádia, bez televize, bez kontaktu s rodinou, bez kontaktu s přáteli, prostě samovazba. Hodiny koukáte do špinavé zdi a přes špinavé zamřížované okno. Každý člověk, který žil normálním životem, měl rodinu a pracoval, tak se tam sesype. Psychicky se rozloží. Každý. Samozřejmě ti, kteří nic nedělali a možná se tak někde pohybují, tak pro ně to třeba není zas tak hrozné. Ale pro člověka, který žil, pracoval a byl aktivní, je to zoufalé. Už jen to, že tam nemůžete dělat nic. To znamená, já chci už čtvrtý měsíc uplatnit nějaké své znalosti třeba lékaře, ale to prostě v českém vězeňství není možné, byť věznice nemá nastálo lékaře. Prostě s tím si neví nikdo rady. Takže i ty, kteří tam chtějí pracovat a mají třeba kvalifikaci, že by mohli s něčím pomoci, tak ten český systém je neumí zapojit, resp. on je nechce zapojit, protože součástí toho trápení je, že nemáte nic dělat, tedy ten čas se vám tam nekonečně vleče. A k tomu samozřejmě to fyzické strádání – špatná hygiena, nemůžete prakticky ven, malý prostor, nemůžete se rozhlédnout, prostě je to z mého pohledu lékaře, který znám lidskou psychiku, je to skutečně velmi tvrdé psychické i fyzické týrání.

Ano, není to jako inkvizice – netrhají vám nehty, nenatahují vás na žebřík, nepálí vás, ale zato jim pracuje pro ně čas. Jako ty kapky – jedna za druhou vám padá na hlavu. Vždyť o co jde? Když padne první, dvacátá,

stá, nic se neděje. Když vám takhle ta kapka padá na hlavu už týden, tak už jste se z toho zbáznili. Sice u soudu pan soudce moudře říká – vazba nemá být trest. U nás je vazba trest i mučení. Spousta lidí totiž z té vazby vyjde a musí všichni konstatovat, že nic neudělali, že jsou nevinní. Přesto jsme je potrestali v podstatě tou vazbou. Jaksi preventivně, protože si policisté mysleli, že jsou lumpové, tak aspoň něco za to dostali.

Víte, dámy a pánové, já bych tu situaci na vašem místě nepodceňoval. Já už tu zkušenost mám, já už jsem si tím prošel. A jak se říká, člověk si zvykne i na šibenici. A možná některé z vás to ještě čeká. Protože hodní i zlí plukovníci pracují. Hodní sice chrání vládu, ale zlí možná půjdou i proti ní, i když ti se zatím teď utlumí. Ale co když se vláda změní? Tak zase se změní hodní a zlí plukovníci. Pan Nečas, který dnes je na výsluní, příště může být zase terčem bývalých hodných, nyní zlých nebo nově zlých plukovníků a může si to taky vyzkoušet. Já myslím, že těch důvodů bychom tam našli řadu. Stejně jako u dalších členů vlády.

Víte, zatím si myslím, že to zůstane v tom spodním patře, že si to vláda uchrání a že si nedopustí, aby na jejich ministry a náměstky ministrů nějakí plukovníci šli. Konečně jsme to viděli, když někdo se pokusil jít do vyšších vládních funkcí, jak prostě pan Kalousek jako Zeus hromovládny tady se prostě do nich pustil, až třísky lítaly. Já jsem jednomu v uvozovkách podplukovníku, protože mě jezdili vždycky kontrolovat ty návštěvy, říkal – a teď dostanete za uši. Co nějaký Rath. Rath je směšná figurka, ale teď jste si dovolili na velkého kluka. Tam vám nezůstane kámen na kameni. A jen čekám, kdy si plukovníka Mazánka někdo namaže na chleba.

No, já myslím, že se to rozjelo pěkně. Policejní prezident trestně stíhán. Ještě nedávno tady pan Kalousek někde říkal – dostanem ho do tepláků. Tak už je jako v předtepláči, už si je může zkoušet, jak mu padnou. Anebo jestli budou milosrdní a dají mu jenom podmínku. Nebo se spokojí s tím, že jenom vypadl od policie. Já myslím, že další budou následovat, pokud už nepochopili. Pokud už nepochopili to, že vlastně ten posudek na casy není zas tak dobrý, že to asi bude fakt škvár, se kterým se nedá nic dělat. Nepochopili, že ProMoPro radši dál už nebudou šetřit, byť jsou tam výpovědi, které říkají, že jistý ministr o tom věděl, a dokonce o tom rozhodoval. Byť tam jsou ty výpovědi, tak ony se buď ztratí, nebo se na ně zapomene, nebo jsou to nedůvěryhodní svědci. A já myslím, že takhle to půjde v těch dalších nejvyšších kauzách. A pan ministr financí bohužel policii pustí nějakou korunu, aby ten příští rok trochu nějak fungovali. Přece on to dokáže. Konečně někomu tady říkal: Copak jsem ti někdy nevyhověl, když jsi chtěl po mně nějaké peníze? – Tuším, že panu poslanci Skokanovi něco takového říkal. – Proč prudíš? – Něco na ten způsob. – Vždyť jsem ti vždycky vyhověl.

Vyhověli panu ministrovi Kubíci mimořádně. Představte si, že o-

bec Kunice, kde má mimochodem pan ministr Kubice velmi luxusní vilu... On není takový čučkař jako já, který mám řadové domy a ještě je nevlastním sám. On tam má skutečně pěknou vilu za mnoho a mnoho milionů. To víte, plat policejního plukovníka to dovolí si na takovou vilu poctivě vydělat. A jeho syn má vilu hned vedle. Zajímavé je, že to nikoho nezajímá. Mé řadové domy, kde ještě vlastním čtvrtinu, tak ty jsou ve všech médiích a všichni říkají – Rathovy luxusní vily. Nejsou špatné, je to lehce nadprůměrné bydlení, ale žádná... Proti panu Kubicemu, proti panu Kubicemu jsem fakt břídil. Ty policejní platy a platy policejních plukovníků musí být zázračné. Prosim média, jeďte se podívat do Kunice. Podívejte se na vilku pana ministra Kubiceho, na vilku jeho syna a ptejte se, jak si na to jako policejní plukovník vydělal. Poctivec!

Víte, tady se vždycky chodíme ptát jenom na nějaké místo. Tam, kde se to hodí. Někde se řadový domek vezme teleobjektivem, aby vypadal jako stodola, a někde se přehlédne krásná samostatná vila za mnoho milionů prostě proto, že v tuhle chvíli je pan Kubice ten hodný plukovník. Možná se to jednou otočí a bude zase zlý plukovník, pak zase přijedou s tím širokým teleobjektivem.

Ale k té Kunici. Představte si – a to je zajímavé pro ostatní obce. Milé obce, když se zadlužíte, třeba 20 milionů, a nebudete mít na splácení, obraťte se na pana ministra Kalouska. Ale musíte tam mít, že tam bydlí ministr této vlády, nejlépe Kubice. Protože pak Ministerstvo financí potichu, aby to nikdo nevěděl, vám tam ze státního rozpočtu pošle 20 milionů. Dvacet milionů! A ten dluh, který jste si udělali, prostě v tichosti zamázne. Já to doporučuji všem zadluženým obcím, které se dříve zadlužily na kanalizaci a další věci a nemají na splácení. Prosim, pan ministr Kalousek vám to ochotně zaplatí, stejně jak to ochotně zaplatil Kubiceho Kunici. Je to středočeská obec. Prosim novináře – nemáte to daleko, vilka pana ministra, jeho syna, prosím nafotit ze všech stran a zeptat se pana ministra, jak že si na to korunku po koruně nastřádal, když tak dlouho dělal u policie, kde ten plat je přece spočítatelný do koruny.

Takže dámy a pánové, víte, tuto část bych zakončil asi – tedy část o vězeňství – bych asi zakončil tím: Fakt se vážně zabývejte stavem českého vězeňství. Je to nehumánní, je to nelidské, je to tvrdé a navíc to je neúčinné, to znamená, produkuje nám to horší a horší zločince. To přece je špatné.

Navíc řadu z vás ta exkurze čeká. Nechci být špatným prorokem, ale jistý předseda, bývalý předseda jisté regionální rady ze severu, by nemusel být tak úplně klidný. Je to už taková správná figura, takový pěšák, dostatečně zajímavý pro média, aby se dalo říct "šetříme i vládní koalici". A přitom vhodná figura k obětování. Možná že ještě do voleb se sem tam někdo takový objeví. Je možné, že vás další sněmovnu čeká další vy-

dávání. Možná se mýlím, i když s paní Bradáčovou jsem měl stoprocentní pravdu. Víte, že mé informace nejsou tak úplně špatné.

Dámy a pánové, po mém minulém vystoupení se rozhořela obrovská debata, jak je to s tím financováním voleb, protože já jsem tady pouze konstatoval, že v těch výpisech z údajných odposlechů se často objevují slova volby, peníze na volby, financování voleb. Okamžitě všichni zbystřili, a světe div se, najednou ty pasáže z těchto údajných odposlechů a přepisů začaly unikat do médií. Stejně tak, jako třeba před tím vydáním mě Sněmovně uniklo, jak u mě policie našla nějaký diář, který jsem dostal jako vánoční dárek, a další senzačnosti. Kdo to asi pouští, že? No samozřejmě, že policie. Ti s tím čile obchodují. Když tady zobchodoval člen vězeňské služby fotku – dobře, bylo to špatně, ale klukovina vlastně – tak vyšetřen, potrestán. Tady unikají celé části živého spisu, které mohou ovlivnit další vyšetřování. Kdo to vyšetřuje? Kdo se tím zabývá? Kdo sleduje všechny ty policisty, kteří k tomu mají přístup? Přitom ty kanály jsou evidentní. A ještě mají takovou drzost, že to svádějí na mandátový výbor! Prostě oni sem pošlou žádost, a ještě dřív, než sem doputuje, už to má paní Slonková a další. Paní Slonková, o které všichni víme, že je to kanál z policie prostě jednoznačný, že tak to funguje. To prostě všichni vědí, ale nikdo to neřeší. Pan státní zástupce řekne, že je zděšen, že to uniklo. On je zděšen. Kde jsou ti sledovači těch odposlechů policistů, kteří s tím asi obchodují. Mají mizerný plat, chápu, vláda jim ho snižuje, tak co by si nepřivydělali. Je pár zajímavých věcí ve spisu, tak něco prodají, něco použijí na manipulaci veřejného mínění, aby se říkalo: To ten Rath je lotr, podívejte, jaký diář si koupil!

Nebo taková ta oblíbená hra se zlatými penězi. Dámy a pánové, za prvé, ze zlata se DPH přece neplatí, to by měli vědět i ti policisté i novináři. Druhá věc. Kdyby asi to bylo tak výhodné a já jsem ty věci nějak uměl skvěle zařizovat, tak asi by je někde našli, ty zlaté mince. Nenašli je. Nenašli je ani u mě ani u Pancové a ani nikde jinde. Stejně tak, jako říkají, že hrozí útěk, že bůhví co mám v zahraničí. Nikde nenašli, že bych měl doma nebo kdekoli jinde nějaký doklad, že bych cokoliv měl v zahraničí.

To jsou prostě takové účelové věci, které se jenom vytrhnou, prostě aby se vytvořilo veřejné mínění, prostě články ve stylu – jestli si kdo vzpomínáte, tak v Rudém právu někdy v roce 1988, 1987 vyšel článek Kdo je Václav Havel, kde se říkalo, jak si žije rozmařile, jak má spoustu peněz, jak je z bohaté rodiny, jak byl rozmazlené děťátko, jak jeho prarodiče byli kamarádi s náckama a já nevím co všechno. Prostě tyto články v tomto duchu prostě vycházejí dnes. Prostě vytrhne se něco z nějakého policejního spisu, co údajně tam je, a udělá se z toho prostě článek, který má dokreslit tu zločinnou povahu toho příslušného člověka. Poskládají se informace, použijí se, které se hodí, a udělá se takováto kampaň.

Komu to slouží? To je přece jasné, komu to slouží. To si každý dovede odpovědět sám, kdo má rozum v hlavě. To musíte vědět, komu takové články slouží. Slouží vládě, slouží policii. Jenom se můžeme ptát, jestli to policie dělá z horlivosti, aby podpořila svoji aktivitu, anebo si tím skutečně někteří vylepšují svůj nízký plat. Ale zajímavé je, jak říkám, že to nikdo nešetří.

A teď k tomu vlastnímu. Víte, já jsem o tom hodně přemýšlel. Hodně jsem přemýšlel o tom, jak moc tady mám hovořit o volbách, penězích na volby. Nakonec jsem si řekl: Já přece nebudu hrát tu hru s tím Kubice. Já nebudu jeho loutkou, já přece nebudu užitečným idiotem této vlády. To by se jim líbilo si to takhle připravit, před volby, jako v minulosti, a ještě si to opepřit tím, že vytáhneme toho Ratha, kterého čtyři měsíce drtíme a lámeme prostě v kriminále, dáváme mu různé nabídky, jako nesmyslnou kauci a vzápětí přijede také někdo, kdo řekne, že ji zaplatí, kdyby byly nějaké třeba zajímavosti. Když zjistí, že ne, tak řekne, že si to rozmyslel, že jsem lump. To víte, je to skutečně morální pokleslost nechtít udávat za peníze! A já myslím, že je to správné, že vedeme Českou republiku tímhle morálním směrem, že by se mělo udávat za peníze.

Víte, já stále jsem přesvědčen, že levicový program a levicový pohled na svět je správný. A stále jsem přesvědčen, že Česká republika by měla držet a budovat stát veřejných služeb. (Důrazně:) Stále jsem přesvědčen, že tato vláda škodí! Škodí České republice! Škodí naší zemi! Škodí většině spoluobčanů. Tato vláda nedokáže nic jiného než zdrazovat! Nedokáže nic jiného než snižovat platy, zmrazovat důchody, tedy snižovat životní úroveň lidí. A co je nejhorší – vzala lidem naději. Vzala lidem naději na to, že když se budou snažit, tak se jim bude dařit líp. Tahle vláda je příčinou hluboké frustrace, nespokojenosti této společnosti. Tato vláda je příčinou vleklé krize, která psychicky deptá tak, jako mě deptá kriminál. Tam jsem také ztratil naději! A vím, jaké to je.

Této vládě já prostě proti levici a sociální demokracii pomáhat nebudu.

Petře Nečasí, pane Kubice, pane Kalousku, já s vámi tuhle vaší hru, předvolební hru hrát nebudu. Teď před volbami nebudu poškozovat žádné levicové strany.

Dámy a pánové, milí občané, za pár týdnů jsou volby. Já vás prosím, vezměte rozum do hrsti! Víte, jak Kubice pracuje a co udělal před minulými volbami a dělá to znova. Kdo to nevidí, ať si to jde přečíst do minulosti. Je to stále stejný scénář, stále stejná hra!

Dámy a pánové, kdo z vás nadává doma proti poměrům, proti zdrazování, proti této vládě v práci, v hospodě – to nestačí nadávat, nestačí být naštvaný, nestačí být frustrovaný a říkat, že je to strašné, že takhle nikdy nebylo. Je potřeba té vládě poslat vzkaz a tím vzkazem jsou volby. Za pár týdnů máte šanci. Prostě běžte všichni k volbám, kdo jste nespokojeni s

touto vládou, a pošlete panu Kalouskovi, Nečasovi, Kubicemu jasný vzkaz. Ten vzkaz spočívá v tom, že nebudete volit strany vládní koalice. Volte proti nim! Volte třeba sociální demokracii nebo LEV Jiřího Paroubka nebo zemanovce nebo zelené nebo Středočechy nebo Severočechy nebo Východočechy, to je jedno. Prostě strany, které jsou proti, programově proti této vládě. Běžte k volbám a dejte hlas všem těmto stranám podle toho, která je vám bližší. Jedině totiž tak pošlete jasný vzkaz, protože když to neuděláte, tak pan Nečas, pan Kubice a pan Kalousek si zamnou ruce a řeknou: voliči nám řekli, že to neděláme tak špatně, a čekejte, že ještě víc zdraží, ještě víc vám klesnou platy a budete ještě víc naštvanější, ještě víc frustrovanější a ještě ve větší beznaději. Takže máte šanci. Ono není nikde dopředu dáno, že to vyřešíte, ale máte aspoň naději to zkusit, nebýt pasivními ovce, které jdou hloupě jak bečící stádo za svým ovčákem Kalouskem a Nečasem, kteří neustále jako mantru opakují: milé ovce, šetřit, škrtat, utahovat opasky, hůř, bude hůř, budete se mít hůř, je to objektivní realita.

Zajímavé je, že ale na ně to neplatí. Víte, ve vězení jsem slyšel takový zajímavý vtíp. Do této Sněmovny přijde pan Kalousek a ukáže tady dva papíry (ukazuje). Říká, mám tady dva seznamy. Na prvním mám napsáno, co všechno se zdraží, komu všemu ubereme platy, důchody, dávky. To je tenhle seznam (opět ukazuje). A to všechno proto, aby se měli lépe. A na druhém mám seznam těch z nás (opět ukazuje), kdo se budeme mít lépe. To je sice vtíp, ale bohužel je to hluboká pravda. Z lidí se dělá bečící stádo, kterým se namlouvá stále totéž, straší se a je potřeba, aby lidé konečně řekli, že nebudou bečící stádo, že když jsou nespokojeni, tak té vládě řeknou jasně: ne! A musí dát ten vzkaz jasný, jako já ho dávám teď.

Dámy a pánové, já teď před volbami pomáhat proti levici, proti sociální demokracii Petrovi Nečasovi, panu Kalouskovi, panu Kubicemu prostě nebudu. Já s nimi tuto podlou zákeřnou hru hrát nebudu. Já nejsem žádný donašeč a nezlomí mě ani vazba! Viděli jste, že v mém případě jednu osobu zlomila. Ing. Salačová prostě po měsíci se zhroutila a vede to k tomu, že se sebeobviní, obviní některé další. Já to dokonce lidsky chápu. Prostě můžu si tisíckrát myslet, že nechápu, proč to říká, protože já o těch informacích, co tam říká, nevím, mě se zase tolik netýkají, prostě týká se to někoho jiného, ale já co o tom vím, tak myslím, že ji policie k tomu donutila. Prostě donutila vazbou, normálním mučením. Mě nezlomíte! Mě nezlomíte, abych s vámi začal spolupracovat, ani penězi, ani vazbou! S tím nepočítejte, i kdybyste mě tam nechali sto let!

Dámy a pánové, blížíme se ke konci – ke konci mého vystoupení. Nevím, jestli je poslední v této Poslanecké sněmovně. Možná po tom, co jsem tady řekl, tak ano. Aspoň za této vlády. A já s tím tak trochu počítám, protože ač jsem nic neudělal, nikomu neublížil, žádná škoda nevznikla, tak

už jen za to, jak myslím a co říkám, je potřeba mě ve vazbě držet co nejdéle. Dát mně roubík, abych neznepokojoval, nekritizoval.

Čili chtěl bych poděkovat těm lidem, kteří se nechovají jako ovce, kteří trochu myslí, mají svůj rozum a kteří prostě mně piší, abych vydržel, abych se nevzdal. Tak těm bych chtěl poděkovat. Omlouvám se, že ne všem z vás dokážu odpovědět, protože je to relativně velké množství lidí a nesmírně si toho vážím. Při té mediální masáži, která má opět v našich zemích tradici – jen se podívejte, jak média, česká média kvílela nad smrtí Reinharda Heydricha, jak česká ukazovala Horákovou a Slánského jako největší vyvrhele. O článku, kde je Václav Havel, jsem mluvil. Víte, českým médiím by prospěla trošku nestádnost, to znamená ne ten hysterický mainstream, který když se v daný historický okamžik něco hodí, tak se to prostě najednou objeví jako vlna a jiný názor prostě je špatně. A kdokoliv řekne jiný názor než Horáková je bídník a Slánský je bídník a Husák byl bídník, ten mimochodem dostal také doživotí, a Havel je bídník a Rath je teď bídník – a prostě vždycky se někdo najde, kdo je ten největší bídník, a do něj tlučou hore dolem ze všech stran a jeho děti jsou bídníci a manželka a přítelkyně a otec a všichni, to je celá bídna rodina, tak v podstatě ono by možná médiím, českým médiím prospělo, kdyby trošku nešla do mainstreamových a takovýchto ovčích záležitostí, kdy všichni volají jedním hlasem: pověste ho! Kdyby trošku přemýšlela a podívala se na to aspoň částečně i z jiného pohledu, z jiného úhlu, kladla si otázky a hledala na ně odpovědi.

Čili ti lidé, kteří nepodlehli této masáži, mediální masáži a stále prostě mně věří, tak těch si nesmírně vážím a moc vám děkuji za podporu a omlouvám se, že vám nemohu odpovídat. Je vás relativně hodně. Chci poděkovat svým obhájčům. Ti to také nemají jednoduché. Zažili spoustu věcí, které v jiných případech nezažili. Třeba vezměte si, soudce vám dá 14millionovou kauci. Vy máte řádně vydělané peníze, které v podstatě jsou vydělané mojí manželkou a mnou po mnoho let, možná 15, možná 20 na tom účtu, a když prostě je dáte advokátovi na advokátní služby, na posudky, na případnou kauci, tak vám je policie hned raději zamrazí. Předtím vám zamrazí, jak jsem říkal, domy, které vám ani nepatří, nebo patří jen ze zlomku, které nabyli vaši rodiče někdy před 15–20 lety, kdy jsem vůbec nebyl v politice. Většina majetků mimochodem, které jsou zamrazené, nebo všechny, ty jsem nabyl mimo politiku, dávno předtím. Čili to všechno je u nás možné! A samozřejmě tlak na obhájce je poměrně silný a nemají to jednoduché, takže pánové na galerii, děkuji vám. Doufám, že vydržíte.

K zárukám. Záruky, toho si také nesmírně vážím. Moc vám děkuji. Někteří z vás prostě se nebáli říct, vždyť ten Rath není takový zločinec, aby musel být v kriminále. Konečně paní bývalá místopředsedkyně Ústavního soudu to napsala ve svém článku Spravedlnost je nejen slepá, ale zdá se

i unavená, kde píše, že, jak jsem pochopil, že je úplný nesmysl, abych byl ve vězení. Takže nejenom laická veřejnost a jednotlivci, ale i významné právní autority nad tím pochybují. Bohužel nad tím nepochybují zatím ti soudci, kteří o tom rozhodují. Tak bych aspoň chtěl poděkovat těm 40 lidem, protože je to 40 podpisů, 40 lidí. Někteří se okamžitě také stali terčem médií a různého posměchu a pošklebování charakteru: a dáte těch 14 milionů za něj? Přitom o tom nebyla řeč! Tam šlo o čistě lidskou záruku. Lidskou záruku – prostě věříme mu, že neuteče, věříme mu, že když bude venku, nebude páchat trestnou činnost. Trestní zákon to zná, umožňuje, nicméně asi leckdo byl překvapen, že 40 lidí v té atmosféře dokázalo najít odvahu a podepsalo to. Moc si vás vážím a moc vám za to děkuji. Můžete si být jisti, že pokud by záruky byly soudem přijaty, stoprocentně je naplním. Stoprocentně. Já už teď bojuju jen o svoji čest.

Samozřejmě chci poděkovat i svým blízkým, hlavně svým dětem. Nemají to jednoduché, protože jsou terčem těch útoků taky, a přestože jsou všichni nevinní, trpí tím možná stejně, ne-li více než já. Nic neudělal a jsou trochu obětí té hysterie. Takže všem blízkým moc děkuji za podporu. Zatím to všichni vydrželi. Hlavně svému synovi a Filipovi. Filipe, Dane, držte se, jste fajn kluci a pravda je na naší straně. A my jim to dokážeme. Natřeme jim to – tomu Nečasovi, Kalouskovi, Kubicemu, všem to natřeme. Dřív nebo později.

Dámy a pánové, jsem čtyři měsíce věznem této vlády. Čtyři měsíce. V situaci, kdy jsem nikomu nic neudělal, nikomu neublížil, nikoho neohrožuji. Jak jsem doložil, škoda žádná nevznikla a ani vzniknout nemohla. Přesto, že je ta zkušenost tvrdá, žádám vás – vydejte mě! Prosím, vydejte mě! Já to věznění vydržím dál. Děkuji za to, že jste vydrželi vy poslouchat. Děkuju. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Budeme pokračovat v rozpravě. Přihlášen do rozpravy je pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím ho, aby se ujal slova jako první.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, chvílička jsem počkal, jestli tak jako u jiných důležitých bodů přiskočí předskokani s možností uplatnit své přednostní právo. Nestalo se. Ono by to znamenalo také uplatnit odvahu.

Žijeme v podivné době. V minulém týdnu vyvrcholil boj o vedení české policie. Hlavní protagonisté změny v čele vedení policie pánové Langer a John si přes média sdělovali názory, kdo ze dvou jejich protežé, pánů Červíčka a Lessyho, je větším žabákem, který přeskočil nejrůznější řídicí stupně v policii, aby v čele policie uskutečňoval praxi pomáhat a chránit. Mám-li říci svůj dojem, ani pan Lessy ani pan Červíček nevzbuzují svou níz-

kou odbornou kompetencí mou důvěru. Nezbyvá, než konstatovat, že vítězem souboje o vedení české policie se stala pro tuto chvíli Občanská demokratická strana se svým expertem na ferově vedené policejní vyšetřování Ivanem Langrem. Ale každý chvilku tahá pilku. Soudní při může vyhrát Lessy a pak budeme mít dva policejní prezidenty a pak by asi mělo dojít na slova inspekčního generála von Schwarzburg, jak jsem jej poznali v Osudech dobrého vojáka Švejka, ve vztahu k ministrovi vnitra a šéfovi inspekce: "Máte revolver? Být na vašem místě, jistě bych věděl, co s ním dělat." Je to blamáž! Blamáž těchto dvou pánů.

Možná není náhodou, že v krátké době byl zatčen již druhý významný politik z opoziční ČSSD. Po Davidu Rathovi to byl v úterý náměstek ústecké hejtmanky z této strany. Nic proti tomu, pokud se provinil. Osobně mu nefandím a nemám pro to nejmenší důvody. Jen je to ze strany policie zatím poněkud jednosměrné. Tento názor mi nevyvrací ani to, že byl zatčen také vysoký funkcionář ODS Markvart, ale přece jen, zástupce hejtmanky je výrazně vyšší šarže.

Česká veřejnost se ptá, co se stane se všemi těmi aférami, ve kterých běhaly a mizely jak v režii Davida Copperfielda stamiliony, o kterých s jistotou můžeme říci, že skončily v kapsách, v nichž skončit neměly. Zastavím se například u kauzy ProMoPro. Tam se vypařilo do soukromých kapes nejméně 300 milionů korun. Politická odpovědnost šla za tehdejšími odpovědnými místopředsedou vlády Vondrou a věcná za tehdejšími šéfem Úřadu vlády Novákem. Ten jeden dnes dělá – v uvovzkách – očistu na prohnilem Ministerstvu obrany a z toho druhého je spiritus agens prezidentské kampaně Jana Fischera. Žádné obvinění nebo teatrální zatčení, žádné úniky odposlechů z dřevých policejních análů – nic takového se nekonalo. Mají klid na práci, jak se sluší a patří. Naopak, pravicový tisk o kandidátovi na senátora na Litoměřicku a Slánsku Vondrovi mluví velmi vlídně, bez jakékoli investigativnosti. Je to prostě pašák! Odvážnej chlap, jak se sám charakterizuje na svých billboardech, kterými zamořil Litoměřicko a Slánsko. Dnes tedy svou neúčastí právě odvahu neprojevil. A není sám. Pan ministr Kubice tuto vlastnost neprojevuje dlouhodobě. Pan Novák není zmiňován pro jistotu vůbec, jako kdyby zázračné zmizení 300 milionů korun, které se daňovým poplatníkům navždy vypařily, bylo jen nějakým kavalírským deliktem. A policie, státní zastupitelství nic.

V pondělí jsme se dozvěděli z úst ministra zdravotnictví, ostatně potvrdil jen to, co řada z nás tušila už delší čas, vlastně léta, že v projektu IZIP přišly veřejné rozpočty o stamiliony. Prý o 450 milionů korun. Duší tohoto poněkud zbytečného projektu byli dva dnešní europoslanci ODS. A nic se neděje. Po Evropském parlamentu se nepohybují ani v želízkách ani ve vězeňském mundúru a nebo se koulí na noze. Ne, že bych si to přál. Vůbec ne. Neděje se prostě vůbec nic.

A co všechny ty další kauzy? Na Ministerstvu životního prostředí, podivná výběrová řízení na Ministerstvu obrany či Ministerstvu práce, kde byly podivně vynaloženy desítky milionů, možná stamiliony korun.

Na minululé schůzi Sněmovny jsme projednávali zbavení poslanecké imunity někdejší ministryně obrany Vlasty Parkanové. Prý se při velmi podezřelém nevýhodném nákupu letounů Casa někde zatoulalo 658 milionů korun. Po výroku Sněmovny, kterým byla zbavena imunity, nečekala na Vlastu Parkanovou policejní zásahová jednotka, aby jí nasadila, jakmile vyjde z jednacího sálu Sněmovny, klepeta a odvezla ji s koulí na noze ve vězeňském mundúru do cely sousedící s Davidem Rathem. Tím vůbec neříkám, že by to bylo adekvátní nebo že se mi tato myšlenka líbí. Prostě se to jen nestalo.

Chci jenom na několika takových příkladech ukázat dvojí metr orgánů činných v trestním řízení. Na jedné straně teatrální zatýkání, na straně druhé bagatelizace, ba dokonce konverze tunelů a loupeží na jakési kavalírské delikty. Čeští občané ale nejsou vůbec hloupí a ptají se, jak je to možné. A co české soudy? Žijeme v zemi, která je, pokud jde o její politickou třídu, v krizové situaci. Vláda je za dva roky své existence snad už podesátá v existenční krizi. A v podobné situaci jsou i české soudy.

Před pár dny Nejvyšší soud České republiky svým rozhodnutím potvrdil nepodmíněný trest panu Smetanovi, dnes již bývalému řidiči městské hromadné dopravy, za to, že kreslil slušivá tykadélka před volbami v květnu 2010 na plakáty politiků. Možná i na moje billboardy, nevím. ODS se cítila poškozena a soudkyně, manželka bývalého místopředsedy ODS Langerá, rozhodla o nepodmíněném trestu pro tohoto recidivistu – promiňte, recesistu. Teď už se z něj stal pomalu recidivist. (Smích zprava.) Teď už jste z něj udělali recidivistu. (Smích v sále.) Co je, proboha, větším střetem zájmů? Já bych se tomu nesmál. A nikdo se ani nezapýřil. Soudkyně, manželka bývalého ministra vnitra. To je flagrantní střet zájmů. Ale Nejvyšší soud to přikryl. To je vážnější. Já nevím, jestli se ještě teď smějete, pánové.

Jen si tak říkám, co by se stalo, kdyby tou soudkyní byla, kdyby byla právničkou, moje žena, a verdikt by vyslovila stejný. Ani to nechci domýšlet. Byl by to jistě nechutný útok na svobodu slova a projev diktátorské praxe.

Najednou všichni ti, kteří se předtím v médiích rozhořčovali nad diktátorstvím ruského prezidenta v souvislosti s poněkud silně recesistickou akcí Pussy Riot – zazpívaly si protest song v chrámu Krista Spasitele, tedy v centrálním chrámu ruské pravoslavné církve – teď mlčí. Mlčí, a tím tedy křičí, řekl by klasik.

Rovněž připomenu nezapomenutelné protiústavní rozhodnutí Ústavního soudu, kterým tento zrušil v září 2009 mimořádné volby měsíc před jejich

konáním. V Kyzgyzstánu nebo Zimbabwe bych to čekal, ale u nás? Nicméně stalo se.

Rozhodnutím okresního soudu byla stanovena kauce za propuštění Davida Ratha z vazby ve výši 14 mil. Kč. Tato výše kauce byla, alespoň pro mě, neuvěřitelná. Pár dní předtím policie pro jistotu obstavila majetek Davida Ratha, prý v hodnotě 20 mil. Kč, policie ale žádný odhad neučinila. Dnes jsme slyšeli, že to s tím majetkem Davida Ratha není tak jednoznačné, že jsou to nemovitosti, které nepatří jenom jemu. Přitom státu vznikla škoda prý ve výši 9 mil. Kč. Jak a z čeho by tedy mohl David Rath kauci vůbec zaplatit? Policie si zřejmě vysnila situaci, že "někdo" pošle na kauci potřebných 14 mil. Kč a pak bude policie a s ní spřízněný tisk splétat nitky a další nitky.

Prominentní příjemkyně informací – David Rath ji jmenoval, já jí činit reklamou nebudu – z policie a zpravodajských služeb napíše ve své knize z materiálů, které měla obratem od svých zdrojů z policejních a zpravodajských kruhů, kapitolu na toto téma. Nikoho to určitě nezaráží, všichni to považují za zcela normální. On-line zveřejňování takzvaných odposlechů, rozuměj prepisů údajných odposlechů, je opravdu neuvěřitelnou praxí, a proti tomu není obrany, zejména je-li plošně ve všech médiích, úplně ve všech. Úniky z policie probíhají on-line zcela bezskrupulózně. Každý právník vám ovšem řekne, že soud nepřipouští odposlechy ve formě prepisů jako důkaz. Proč by vlastně měly být autentické, nebo dokonce přesné? Sám mám jednu takovou osobní zkušenost. Mohl bych o ní mluvit.

Zdá se, že kauza buštěhradského zámku – pro mě velice přesvědčivě o ní argumentoval David Rath – se jaksi nedá přetavit v žádoucí žalobní petiti. Proč si to myslím? No, je to logické. Nebyli bychom dnes znovu obtěžováni, abychom hlasovali o vydání poslance Davida Ratha znovu.

Chci se v této chvíli zeptat paní předsedkyně Němcové, již potřetí, věřím, že to bude naposledy a tentokrát mi odpoví, jak mohla tak geniálně rychle rozhodnout o vydání Davida Ratha světské spravedlnosti. Potřebovala na to zhruba jednu minutu. Rád bych se jí také zeptal, zda dnes již chápe, že s tím Buštěhradem se to moc nepovedlo.

Při jednání Sněmovny počátkem června, na němž byl David Rath zbaven poslanecké imunity, jsem měl silný pocit manipulace. Proto jsem přirovnal Buštěhrad k Budišovu, kde přes šesti lety Kubiceho tým zorganizoval, zprefabrickoval, podobnou šarádu. Ale mediální krytí měli tehdy, před šesti lety, v případě kauzy Budišov a údajného zločineckého centra v čele se starostou Pětou velmi silné. Připomínám, že těžce nemocný starosta Péťa a jeho údajní komplicové byli v plném rozsahu soudem osvobozeni, shledáni nevinnými. Starostovi Pětovi tyhle útrapy zkrátily život.

S Budišovem spojená kauza Věry Jourové – to byla další prefabrikace

těch pánů z Kubiceho ÚOOZ. Také tehdy těsně před komunálními volbami, na podzim roku 2006, vypadalo vše přesvědčivě. Policie i média věděly vše jasně. Připomenu teatrální zatčení Věry Jourové na ruzyňském letišti. Zločinné "spojení", odhalované architektem Lžičařem, ze kterého se později vyklubal policejní agent a pak zločinec odsouzený soudem k mnohaletému trestu, aby se mu zavřela ústa. Zkrátka, takový byl rukopis Kubiceho týmu.

Všichni svědci, zdá se, zatím vyvrátili policejní obvinění na údajně předražení projektu Buštěhrad. Proto se logicky vkrádá otázka, kolik takových žádostí od policie o vydání ještě do Sněmovny přijde, až se ukáže, že to celé, co dneska slyšíme, bude zase trochu jinak.

Pro účelovost celé věci svědčí také masivní nasazení médií ve vhodných okamžicích, což bývá spojeno s úniky z trestního spisu Davida Ratha do médií. Nejmenovaná spisovatelka, o které jsem již hovořil a jejíž jméno tady uvedl David Rath, mající vazby na jisté policejní a zpravodajské kruhy – já bych je mohl jmenovat, a třeba také k tomu jednou dojde, a brzo – měla spisy ke kauze Davida Ratha k dispozici prakticky od samého počátku a napsala o nich a z nich knihu. A nikomu to nepřijde divné nebo v rozporu s etikou, morálkou a já nevím s čím vším.

Rád bych, aby se hrála férová hra. Zdá se mi, že se férová hra v této kauze nehraje. David Rath zřejmě nemá být propuštěn z vazby. Jde o to, aby se mu co nejvíce ztížila obhajoba. Nevím, zda je David Rath vinen, či nevinen. To je opravdu věc rozhodnutí, jak věřím, i přes to, co jsem řekl o českém soudnictví, nezávislého soudu. Věřím, že jsou tady odvážní soudci, kteří jsou schopni rozhodovat nezávisle. Ale férová hra se tu nehraje. To vidím jasně. V demokratické a opravdu svobodné zemi má mít právo na plnohodnotnou obhajobu každý, dokonce i opoziční poslanec, silně nepříjemný vládě. Nežijeme přece ve Francii Ludvíka XIV. a Ludvíka XV. a jejich lettre de cachet, kdy se na jejich základě nechaly královskému dvoru a vládě nepohodlní lidé shnit v Bastille. A my už přece nejsme v 18. století, ale na počátku století 21.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další přihlášený do rozpravy je Stanislav Křeček, tak ho prosím. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já se nechci účastnit politizace této věci, abych hovořil o výměně policejních prezidentů nebo přihlíval svoji volební kampaň nějakými souvislostmi, které s tím nesouvisí. Ale pokud Sněmovna rozhoduje o vydání poslance, měli bychom tak činit samozřejmě odpovědně, a pokud máme svěřenu tuto ústavní pravomoc, tak bychom také měli klást otázky, byť ty

otázky zazní do vzduchu, protože na ně asi v této chvíli nikdo neodpoví.

Problém první. Jsme žádáni o vydání poslance k dalšímu skutku. A jistě je na místě otázka, kterou já kladu, co se stalo s tím skutkem prvním. My jsme před čtyřmi měsíci, před 120 dny, vydali poslance Ratha ke stíhání ohledně zámku Buštěhrad. Nebylo to vydání poslance k zahájení trestního stíhání. Od toho data by policie začala vyšetřovat atd. My jsme souhlasili se stíháním, protože byl přistižen při spáchání tohoto trestného činu, a to po měsíci sledování, vyšetřování, odposlechu. Odposlech poslance, který není vydán k trestnímu stíhání, to je jiná kapitola, tou se teď nechci zabývat.

Ale to nebylo, že by od 14. května, nebo kdy to bylo, začala policie věc stíhat. Policie už v té době věděla, že ten trestný čin byl spáchán, a při spáchání trestného činu Davida Ratha přistihli. Oni ho nepřistihli při tom, že přebíral 7 milionů, to je sice podivné a zajímavé, ale není to trestné. Přistihli ho při spáchání trestného činu úplatku podle 331 trestního zákona. A 120 dnů se děje co s tímto obviněním? Proč nebyl postaven před soud? Proč nebylo využito zkráceného řízení, jelikož jsme ho přistihli při spáchání? To se běžně děje, je-li přistižen někdo při spáchání. Já si tuto otázku kladu.

Nyní tady máme žádost o další skutky. Bude to spojeno v jeden skutek? Nebo to bude další skutek? Začne znovu běžet pro doktora Ratha koluzní vazba, jelikož by mohl výsledky ovlivnit, svědky, pokud jde o nové skutky? To samozřejmě nikdo neví. My pro to nemáme žádné podklady. Plukovník Martinec nám už poslal tolik dopisů jako členům mandátového výboru, já už nevím, co mohu říct a co říct nemohu, ale koneckonců pořád mám imunitu a budu spoléhat na vaši soudnost, pokud se proviním. My pro to žádné podklady nemáme. Dostali jsme čtyři šanony, to je pravdou. Tři šanony jsou plně zámku Buštěhrad. Například obsáhla dokumentace rekonstrukce toho zámku. Dozvěděl jsem se, jak tlusté polystyreny tam budou použity, a řadu zajímavých věcí. Je tam několik fotek dřevěné kačenky, která, když je tažena provázkem, roztomile kroutí hlavičkou. To je doklad pro to, že ten zámek měl být využit jako muzeum hraček, to je jistě zajímavé. Ale že bychom se dozvěděli něco o znaleckém posudku o škodě, která vznikla, všechny tyto věci, to tam prostě není. Já neříkám, že to policie nemá. Policie to možná má, to já nevím, ale seznámeni jsme s tím nebyli.

Ale pokud jde o ty nové skutky, tam není nic. Samozřejmě, celkem logicky, protože teprve vydáváme k trestnímu stíhání a teprve od tohoto okamžiku, kdy vydáme ohledně těch nemocnic, může být David Rath za to vyšetřován.

Já bych chtěl v této souvislosti vyslovit úvahu směřující k tomu, že trpělivost Sněmovny s vydáváním k dalším skutkům by měla být vyčerpána a že bychom neměli přistupovat k vydáváním dalších skutků, pokud není

nějak naloženo s tím prvním. Protože dneska vydáme, a já pro to samozřejmě plně jsem a policii to umožnit musíme ohledně nemocnic a dalších věcí, ale za tři měsíce se nám může stát, že budou další skutky, třetí. Ale prosím, je to možné. Můžou se najít některé další věci. Ale pak musí být nejdříve rozhodnuto, co se stane s tím prvním, s nejnámějším zámekem v Čechách. Do května nikdo nevěděl, že je v Buštěhradu nějaký zámek, dneska to vědí všichni lidé v republice. Co se s tímto stalo? Až bude toto vyřešeno, tak potom nechť nás policie žádá o vydání ke stíhání. Hromadit další skutky u poslance, který je ve vazbě, je podle mě nepřípustné.

Já to říkám proto, že jsem zastáncem toho, že imunita nechrání jednotlivého poslance, ale zákonodárny sbor. Je mi to vyčítáno na sociálních sítích. Ale já jsem o tom přesvědčen. Ale nemůžeme přece přehlédnout, že vazební stíhání doktora Ratha už zasahuje do práv Sněmovny. Jsou-li tady zákony přijímány jedním hlasem, tak jeho neúčast na hlasování je bezpochyby zásah do poměrů ve Sněmovně a to nemůžeme jen tak přehlédnout. (Potlesk vlevo)

Mé hlavní sdělení je otázka, co se stalo s prvním skutkem, a přesvědčení, že nebudeme vydávat k dalším skutkům, pokud nebude naloženo s tím prvním.

Poznámky na okraj. Vazba. Četl jsem rozbor jednoho právníka, který řekl, že kdyby doktor Rath utekl do Švýcarska a řekl ve Švýcarsku, že je ve vazbě proto, že je poslanec, tak by okamžitě dostal politický azyl. Protože koluzní vazba, to znamená, že by ovlivňoval svědky, a to je samozřejmě zcela důvodné, skončila, pokud se pamatuji, 20. srpna, od té doby už je ve vazbě proto, že by pokračoval v trestné činnosti. Ale jaké trestné činnosti? Té, ve které byl vydán. Ta vazba není, že by v jakékoli trestné činnosti mohl pokračovat, ale v té, ve které byl vydán. A je na místě otázka, zda by jako poslanec mohl ovlivňovat výběrové řízení na zámek Buštěhrad. To je ta jeho trestná činnost? Jak by to mohl činit? Jak by to mohl činit? To je přece absurdní otázka. Přesto tento vazební důvod je a rozhodl o tom nezávislý soud. Nechci zpochybňovat, jenom jako jeden z našich významných politiků pozvedám obočí.

Snad by bylo na místě srovnat záležitost s Martinem Bartákem. Podle mých informací Martin Barták maří vyšetřování. Neúčastní se výslechů, neodpovídá na předvolání, přesto není ve vazbě. Je pravda, že také nebyl přistižen při spáchání trestného činu, ale také nebyl rok odposloucháván. To je velmi podstatné.

Dámy a pánové, souhlasím s tím, aby byl David Rath vydán, ale přece jenom bychom už měli mít na paměti, že také máme za to nějakou odpovědnost a že musíme zkoumat, za jakých okolností se tyto věci dějí, zejména do budoucna. Děkuji. (Potlesk vlevo)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádal bych pana poslance Šlégra o vystoupení. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Šlégr: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dámy a pánové, v posledních týdnech se toho hodně namluvilo, mnoho se toho napsalo o mém podepsání záruky za Davida Ratha. Myslím si, že je důležité zde říci, proč jsem tak učinil.

Víte, nejsem a nebudu advokátem Davida Ratha v jeho kauze, ale považuji za velmi klíčové a alarmující, že v naší zemi se neměří stejným metrem. A je otázkou, zda Česká republika ještě vůbec je demokratickým právním státem, kde jsou policie i soudy skutečně nezávislé. Pokud by tomu tak bylo, jen stěží by ve vazbě seděl muž obviněný z přijetí sedmimilionového úplatku za situace, kdy v jeho kauze už byli vyslechnuti všichni svědci, on již nezastává žádnou funkci, díky které by případně mohl pokračovat v trestné činnosti, a útěk do zahraničí je vzhledem k tomu, že zde má celou rodinu, včetně dvou dětí, krajně nepravděpodobný. Také proto – podotýkám také – jsem se za Davida Ratha osobně zaručil při žádosti o jeho propuštění z vazby.

Tím rozhodně netvrdím, že je neviný. Nevím to a myslím si, že mi ani nepřísluší toto hodnotit. O tom by však měl rozhodnout nezávislý soud.

V demokratickém právním státě má každý člověk právo na spravedlivý soudní proces. Všechny okolnosti, od nestandardního postupu při zahájení a průběhu vyšetřování přes prapodivné okolnosti provázejícího zatčení až po neustále prodlužovanou vazbu však nasvědčují tomu, že o spravedlnosti si za současné situace může David Rath jenom nechat zdát. Stále více je zřejmé, že jeho kauza má v předvolebním čase především přikrýt daleko závažnější kauzy pravicových politiků a odvést pozornost veřejnosti. Chápu, že předvolební boj se nevede v rukavičkách, ale čeho je moc, toho je příliš.

Demokratický právní stát rovněž ctí presumpci nevinu, to je však věc, kterou zcela zjevně některá pravicová česká média vysloveně pohrdají. Připomenu zde, jak Davida Ratha okamžitě popravila a hysterii kolem jeho případu ještě podporovala lživými výroky. Vzpomeňme např. na smyšlených 12 mil., se kterými byl zadržen, jak si je nese v batohu, posléze 30 mil. ukrytých pod podlahou v Rathově domě či samopal s náboji apod. Chyběl snad už jen tajný sklad jaderných zbraní. O selektivně vybraných únicích odposlechů až po nechutné zveřejňování fotografií Davida Ratha ve vazební cele ani nemluvě.

V této souvislosti je alarmující, že do dnešního dne se vedení policie ani ministr Kubice nepostavili nehorázným, ostudným a v rámci demokratického státu naprosto neakceptovatelným únikům ze spisu v kauze Davida Ratha. Veřejnost se tak kvůli neetickému přístupu některých novinářů

dozvídala důvěrné informace z policejního spisu dříve, než se k nim dostali samotní obhájci Davida Ratha.

Aniž bych chtěl jakkoli snižovat výši škody, která se klade za vinu Davidu Rathovi, v kauzách IZIP, Casa, opencard, ProMoPro a mnoha dalších jde řádově o nebetyčně vyšší sumy. Tady počítáme miliardy ukradené z kapes daňových poplatníků – a kde máme viníky? Ve vazbě? Ale kdeže! Někteří sedí mezi námi. Myslím, že všichni víme, o koho jde.

Dámy a pánové, jednáme zde o dalším vydání Davida Ratha. On sám o něj Poslaneckou sněmovnu požádal. Vyjdu mu vstříc a budu věřit, že dostane příležitost hájit se před skutečně, ale skutečně nezávislým soudem. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Michala Doktora, toho mám posledního přihlášeného do rozpravy. Prosím.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Mám připravených několik poznámek, ale dovoluji, dámy a pánové, abych se na úvod svého, řekněme, projevu nebo příspěvku pozastavil nad věcí, která se odehrála v této Poslanecké sněmovně hned na začátku našeho jednání v části procedurálních hlasování.

Nedovedl jsem spočítat, kolikrát se ve slovech předřečníků a kolikrát se ve vystoupení pana poslance Davida Ratha objevilo slovo spravedlnost. Jsem si jist, že má-li být život k žití, musí být vedle spravedlnosti taky ve vzduchu, v rozhodování lidí a v jejich úsudku rozměr milosrdenství. Vysvětlete mi, jak je možné, že v jiné kauze jiného poslance vydávaného Poslaneckou sněmovnou připustíte účast a vystoupení jeho advokáta (potelesk v levé části sálu) a proč na něco podobného nemá právo David Rath. Jsme snad jeho soudci? Víte, já tedy přicházím proto, abych se nestavěl do role soudce Davida Ratha, ale stavíme naše rozhodování a celou kauzu Davida Ratha do podivného světla svými vlastními skutky. Bylo-li tak učiněno jedinkrát, musí tak být učiněno pokaždé napříště. Tím jsem si jist. David Rath, váš kolega poslanec, člen Parlamentu České republiky, má stejná práva jako ten případ, který zmiňuji, aniž bych uváděl jméno, což činím naprosto záměrně.

V mém projevu ze dne 18. 7. 2012, projev k návrhu na vyslovení nedůvěry vládě, jsem se nepřímo obracel na vedení Poslanecké sněmovny – na vás, paní předsedkyně, na vás, vážení páni místopředsedové, pan místopředseda Oliva samozřejmě v tomto případě nemůže být zmiňován, neb místopředsedkyní Poslanecké sněmovny v té chvíli tuším byl ještě někdo jiný – nicméně obracel jsem se s výzvou na vedení Poslanecké sněmovny, i když nepřímou, ale odvolávám se na svůj projev a ten je uve-

den na mých webových stránkách, aby bylo zadáno zpracování studie ústavního náhledu na fakt, jev, který se může vbrzku opakovat. To jsem tenkrát říkal. Situaci, kterou hodnotím z ústavního hlediska, a oslavuji tedy, že nejsem právník, o to svobodněji se mi dnes hlasuje a o to svobodněji vyslovuji soud nad vašim rozhodnutím ve věci, kterou jsem zmínil. Řekl jsem, že se může opakovat situace, kterou zde z hlediska nucené neúčasti Davida Ratha, poslance Davida Ratha, je možné označit jako neústavní. Tou věcí samou je výkon ústavních práv a zejména ústavních povinností – vnímám to takto neodděleně – poslance Davida Ratha. On má stále poslanecký mandát, který získal v řádných volbách v roce 2010, má právo, ale i povinnost jej vykonávat, rozhodování o prostých zákonech zde bylo zmíněno ve vystoupení pana poslance Křečka, ale jistě má povinnost vyslovovat svůj názor i z hlediska ústavních hlasování a takovými hlasováními jsou hlasování ve volbě prezidenta, tento případ teď aktuálně nehrozí, ale hlasování ve věci vyslovení důvěry či nedůvěry vládě. Dne 18. 7. jsem vás upozornil na riziko neústavnosti rozhodování ve věci vyslovení nedůvěry vládě a dnes je zřejmé, že nás v řádu desítek nebo několika desítek dnů čeká rozhodování obdobné, hlasování spojené se žádostí vlády o vyslovení důvěry.

Ta neústavnost, riziko zpochybnění spočívá v neúčasti, resp. v zabránění účasti poslance Parlamentu České republiky na takovém hlasování. Hlasování o důvěře je totiž kvalitativně jiné hlasování než hlasování o nedůvěře, to snad víte. V hlasování o důvěře, tedy pro vládu, rozhoduje také prostá většina jednoho jediného hlasu z hlasů přítomných poslanců. Chce snad vláda plout na křehké většině jednoho hlasu, většinu získané v množině poslanců stanovené díky neúčasti pana poslance Davida Ratha?

Já jsem prosil vedení Sněmovny, aby zadalo studii, analýzu ústavnosti a neústavnosti takové situace. Chtěl bych vědět, zda taková analýza existuje. Chci vědět jako poslanec Parlamentu České republiky, co hrozí, bude-li se poslanec David Rath dovolávat svých ústavních práv a povinností v případě své neúčasti na hlasování o návrhu balíčku úsporných opatření, se kterými vláda spojila svůj osud, resp. požádá o vyslovení důvěry. Co hrozí, nebude-li David Rath účasten na takovém hlasování.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk vlevo.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále je přihlášen pan poslanec Huml. Prosím, pane kolego.

Poslanec Stanislav Huml: Dobré ještě dopoledne. Já jsem opět dneska váhal, zda vystoupit mám, nebo nemám, ale mám také pár otázek a mám podobné sdělení, jako učinil Jiří Šlégr. Já jsem taky jeden z těch, kte-

řý se podepsal pod zárukou Davida Ratha, a motiv jsem měl úplně stejný. Takže nebudu opakovat, abych nezdržoval.

Ale velmi mě zaujal projev kolegy Doktora, mám na to podobný náhled. Totiž doporučuji vám všem článek v Parlamentních listech Martina Kunštea s názvem Parlament si zpívá do kroku k vlastní popravě. Má šest stran a já z něj mám tady trošičku několik vět výtahových, protože to, co tady říkal kolega Křeček z mandátového a imunitního výboru, jste potvrdovali všichni v podstatě napříč politických spektrem, je-li pravda to, co Martin Kunštek v Parlamentních listech napsal. To znamená, že ten spis je v podstatě velmi velmi špatný, to, co je předloženo dnes. Rozhodujeme znova o stejných odposleších bez toho, že by policie měla jakékoli další důkazy, a mně se to opravdu už přestává líbit. Já si také myslím, že by nejdřív měla být vyřešena kauza Buštěhrad a nebyt důkazy z kauzy Buštěhrad přesouvány někam do kauzy středočeských nemocnic.

Ale abych nebyl příliš dlouhý a ani to nemá, myslím, smysl, pokusím se zareagovat právě na to, co mě vyprovokovalo, abych sem přišel. Dovolím si navrhnout vážené Poslanecké sněmovně jedno doprovodné usnesení. Možná, že by to mohlo být řešení: "Parlament České republiky žádá orgány činné v trestním řízení o urychlení řízení, dodržení ústavnosti, a tedy přenesení dokazování v co nejkratší době před soud." Je to pouze splnění zákonných podmínek.

Ale teď pozor! "Parlament České republiky žádá upravit doktoru Rathovi výkon vazby tak, aby mu byl umožněn výkon mandátu poslance, zejména účastí na hlasování o zákonech." A pozor – ona ta možnost tady je. V § 19 zákona o výkonu vazby je obviněným, pokud o to požádají, povinnost stanovit možnost pracovat, za dodržení výkonu vazby.

Přátelé, pokud jste sledovali, jak sem byl přiveden doktor Rath poprvé, a pokud se podíváte na rozdíl dnes, tak vidíte, že by to technicky bylo možné. Už to divadýlko snad proboha nikdo hrát nemusí. A ono je také velmi pravděpodobně možné, že v duchu toho článku Martina Kunštea, jak Parlament si zpívá do kroku k vlastní popravě, se tady přes ty plukovníky a podplukovníky jednou bude honit většina, a my tady dnes možná zadáváme na precedent. Možná bychom neměli ani hlasovat o druhém vydání a odložit ho do doby, než se rozhodne kauza Buštěhrad, pro kterou byl vydáván v prvním kole. To by bylo ještě čistší.

A třetí bod, který navrhuji ministru vnitra a ministru spravedlnosti: "Doporučuje předat toto usnesení všem orgánům činným v této kauze a vytvořit jim podmínky k jeho splnění."

To je můj návrh. Netvrdím, že jsem ústavní právník, ale že by Poslanecká sněmovna měla umožnit pracovat svému kolegovi, to si myslím, že je reálné.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, já vás poprosím, abyste mi dal v písemné podobě, nebo panu zpravodaji Markovi Bendovi návrh usnesení, který jste přečetl, tak abychom potom mohli o tomto doprovodném usnesení, tedy o vašem návrhu, hlasovat. (Poslanec Huml předává návrh.) A zároveň vás poprosím, abyste, pane kolego, ještě mě poslouchejte, prosím, abyste v podrobné rozpravě na tento návrh odkázal, protože zatím jsme ve všeobecné rozpravě.

Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do všeobecné rozpravy. Pokud tomu tak není, končím všeobecnou rozpravu, zahajuji rozpravu podrobnou. Pan kolega Stanislav Huml tedy, prosím, aby odkázal na svůj návrh usnesení. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do všeobecné rozpravy.

Poslanec Stanislav Huml: Tak ještě jednou, z procedurálních důvodů pouze se odkazuji na písemně předložený návrh. Je psaný rukou, zezadu, načetl jsem pro steno.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, pan zpravodaj nás potom seznámí s tímto návrhem. Dívám se, že bude mít problém s přečtením, ale snad to nějak dáte dohromady.

Pan kolega Sobotka ještě do podrobné rozpravy, prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, dovoluji mi, abych rovněž v podrobné rozpravě odkázal na návrh usnesení, o kterém jsem hovořil ve svém úvodním vystoupení a které má číslo 131. Jde o usnesení mandátového a imunitního výboru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, prosím o další přihlášku do podrobné rozpravy. Není žádná, končím podrobnou rozpravu. Prosím nyní pana zpravodaje, aby nám řekl postup, jak se vyrovnáme s návrhy, které jsou předloženy.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, doporučoval bych, abychom nejprve hlasovali o návrhu usnesení, které nám předložil mandátový a imunitní výbor ústy svého předsedy. Myslím, že ho všichni máte rozmnožený, takže ho není potřeba číst. Pokud by takový zájem byl, tak ho samozřejmě můžu ještě jednou přečíst. Posléze bychom hlasovali – a teď bych se chtěl zeptat pana kolegy Humla, jestli se o jeho bodech má hlasovat o každém zvlášť, nebo jako o celku. Takže bych se vám snad pokusil předložit případně s pomocí pana kolegy Humla návrh usnesení, které předložil on, a to by bylo druhé hlasování. Myslím, že tímto způsobem se s tím můžeme vypořádat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, čili pan zpravodaj navrhuje dvě hlasování. První o usnesení číslo 131 mandátového a imunitního výboru. Druhé hlasování by bylo o návrhu pana poslance Humla, a to jako o celku tohoto návrhu. Pokud je ale nějaká námitka nebo požadavek, aby bylo hlasováno například zvlášť, musí být vznesen nyní.

Pan kolega Tejc, prosím. (Domlouvá se s předsedající z lavice.) Zvlášť po jednotlivých bodech návrhu usnesení pana poslance Humla. Dobře. Pan zpravodaj to zaznamenal a budeme tedy takto postupovat. Myslím, že není třeba dávat hlasovat o této proceduře.

Takže první hlasování, které je před námi, je hlasování o návrhu usnesení tak, jak nám jej předložil mandátový a imunitní výbor. Jenom dodám, že toto usnesení má číslo 131 a bylo přijato na 37. schůzi mandátového a imunitního výboru 3. září letošního roku.

Zahajuji hlasování číslo 52 a táž se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 52, přítomno 185, pro 174, proti 4. Tento návrh byl přijat.

Pan kolega Úlehra se hlásí? Ne.

Nyní tedy prosím, abyste přečetl, pane zpravodaji, první návrh na usnesení pana kolegy Humla.

Poslanec Marek Benda: Já s dovolením upravím návštěvu pana kolegy Humla, který má PČR, což by byl Parlament České republiky, ale upravím na Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky. Žádá – a první bod je: "orgány činné v trestním řízení o urychlení řízení, dodržení ústavnosti řízení, a tedy přenesení dokazování v co nejkratší době před soud".

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to je návrh první. Zahajuji hlasování číslo 53. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem doprovodného usnesení. Prvním bodem tohoto návrhu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 53, přítomno 187, pro 6, proti 69, tento návrh přijat nebyl.

Ptám se pana kolegy Smýkala, zda se hlásí. Paní kolegyně Putnová? Také ne.

Takže prosím o druhý návrh.

Poslanec Marek Benda: Druhý návrh je opět: "Poslanecká sněmovna

Parlamentu České republiky žádá upravit doktoru Rathovi výkon vazby tak, aby mu byl umožněn výkon mandátu poslance, zejména účast na hlasování o zákonech."

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 54. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 54 přítomno 186, pro 80, proti 39. Návrh přijat nebyl. Prosím tedy o třetí.

Poslanec Marek Benda: Třetí část pokládám za nehlasovatelnou, protože ukládala ministru vnitra a ministru spravedlnosti předložit první dvě části orgánům činným v trestním řízení. Vzhledem k tomu, že ani jedna z nich nebyla schválena, tak se domnívám, že třetí část je nehlasovatelná, čímž bychom mohli ukončit tento bod.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, tím jsme se tedy vyrovnali s těmi hlasováními, která jsme absolvovat museli, s návrhy, které byly předloženy, a já tedy končím, protože byl schválen návrh usnesení mandátového a imunitního výboru, tak s tímto konstatováním tedy končím tento bod a prosím tedy, aby v souladu s rozhodnutími příslušných státních zástupců byla ukončena eskorta pana poslance Davida Ratha a byl odveden z jednacího sálu. (Potlesk z řad poslanců ČSSD. Poslanec Rath odchází ze sálu.)

A my budeme poté pokračovat v našem jednání. Já vás ještě před dalším pokračováním seznámím s omluvou, která byla doručena v průběhu dopoledne. Omlouvá se z dnešního jednání, tedy pátek 7. září 2012, z důvodu naléhavých pracovních povinností pan ministr Jan Kubice.

Budeme se věnovat dalšímu bodu, jak jsme si schválili jejich pořadí. Je to bod

7.

Návrh zákona o pojistném na důchodové spoření /sněmovní tisk 692/3/ - zamítnutý Senátem

Rozprava k tomuto bodu byla přerušena ve čtvrtek 6. 9. a byla přerušena v rozpravě. Do rozpravy byli tehdy přihlášení tři kolegové. Pan kolega Bárta, který mluvil, tak v průběhu jeho řeči byla rozprava přerušena a bylo oznámeno, že bude prvním, kdo bude v rozpravě pokračovat. Po něm byli přihlášení paní kolegyně Strnadlová a paní kolegyně Emmerová.

Ale těch se posléze zeptám, zda jejich přihláška trvá, nebo ne, protože na displeji je uvedeno nemám. (V sále je hluk a neklid.)

Prosím, dámy a pánové, o klid v jednacím sále. Ještě jednou vás všechny žádám o klid. Slovo má pan poslanec Vít Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já když jsem tady hovořil včera, tak jsem mluvil především o zcela aktuálních okolnostech řekněme širšího dopadu všech oněch reformních zákonů a nyní s tou jednodenní pomlkou mi dovoluji se naopak zcela jednoznačně zaměřit pouze k tomuto vlastnímu zákonu. (Hluk v sále je stále obrovský!)

Je jednoznačné, že důchody bylo nutné reformovat, že Česká republika nemá na to, aby financovala systém důchodů tak jako v dřívější době. Smutné však je, že onou salámovou metodou –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane kolego, já vás opravdu nechci přerušit. Dámy a pánové, pokračujeme v našem jednání. Slovo bylo uděleno řečníkovi, jímž je pan poslanec Vít Bárta. Vy všichni ostatní, kteří ho nebudete sledovat, prosím, abyste jej nerušili.

Poslanec Vít Bárta: Onou salámovou metodou této koalice se postupně ztrácí původní logika a celkový smysl toho, co původně bylo záměrem. Jednou věcí je absence mezigenerační solidarity, druhou věcí je mezitím snížená valorizace důchodů, třetí věcí mezitím je vývoj současné ekonomiky směrem ze stagnace ještě do stavu horšího a samozřejmě je zapotřebí si uvědomit, že jednotlivá opatření bez vzájemné provázanosti vytvářejí i řadu dalších nespravedlností, které je zapotřebí vzít v úvahu.

Za první. Druhý pilíř jednoznačně je výhodnější pro výšepříjmové skupiny obyvatel, nicméně i zásluhovost v důchodovém systému není věc, kterou máme opomíjet, ale při současném systému sociálního pojištění naopak zásluhovost musíme promítat do důchodového systému a musíme ji respektovat. Nicméně reálně onou salámovou metodou, kdy na některé zásluhovosti a na některé prvky spravedlnosti zapomínáme a jiné zavádíme, tak tím systém místo reformy naopak čím dál tím více deformujeme.

A já nyní apeluji na to, abyste neschvalovali tuto normu. Ne proto, že sama o sobě by byla normou špatnou. Naopak, já jsem přesvědčen, že v žádném případě tato norma neobsahuje riziko mejdanu bankovních domů nad druhým pilířem. Myslím si, že jestli se loni ještě něco Věcem veřejným povedlo, tak to bylo to, že jsme vytvořili na pana ministra Kalouska dostatečný tlak k tomu, aby poplatky za správu druhého pilíře byly opravdu minimální, a myslím, že poplatky ve druhém pilíři, tak jak jsou nastaveny, jsou velmi mravné. Já když mluvím s lidmi z bankovních domů, tak naopak říkají: "V zásadě jsou ty poplatky tak nízké, že se nám vyplatí druhý

pilíř v zásadě jenom jako balíčkový dodatečný produkt v rámci větších balíčků našich produktů." Nicméně připomínám, že v momentu, kdy není zavedena mezigenerační solidarita, v momentu, kdy krátíme valorizaci důchodů tak, že posíláme v některých kategoriích až 20 % českých důchodců pod hranici chudoby, tak není fér, že tuto jednu z forem spravedlnosti, tuto jednu z forem zásluhovosti upřednostňujeme před těmi ostatními.

Proč máme poslat v některých kategoriích až 20 % českých důchodců pod hranici chudoby? Proč máme rezignovat na to, že v Čechách se nevyplatí pracovat a mít děti, že stát, pravicová vláda posílá naopak jasný vzkaz občanům České republiky, aby děti neměli, že v tomto státě mít děti a pracovat se nevyplácí. Proč vysílá tato pravicová vláda tento vzkaz voličům s tím, že sama mezigenerační solidaritu měla – jak ODS, tak TOP 09 – ve svém programu a nyní na ni rezignuje. A proč říká, že peníze na mezigenerační solidaritu a na vlastní valorizace důchodů nejsou, ale na participaci na druhém pilíři ty peníze jsou. V tom je ta nespravedlnost, v tom je ta salámová metoda, zákeřnost, podvod a lež pana Kalouska a pana premiéra, v tom, že zvýhodňují konkrétní skupinu vůči jiným osobám, vůči jiným skupinám.

A tady mám potřebu připomenout, že to není o nějakých příživnících a tady to není o ideologii levopravo. Tady porušením slibu nerealizace mezigenerační solidarity, která, znovu opakují byla v programu jak TOP 09, tak ODS, se především pro střední třídu iniciativních občanů jasně vzkazuje, že těm výšepříjmovým pravicová vláda pomáhá, střední třídě a nižepříjmovým skupinám bohužel nemůže dát to, na co mají nárok. A rozevírání těchto nůžek je dle mého názoru nepřijatelné, není fér. Jde o jednoznačnou lež, za kterou by se tato vláda měla stydět a nepřipouštět tuto salámovou metodu a znevýhodňování konkrétních věcí konkrétním lidem.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslance Skokana.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Zeptám se nyní, protože jsem říkala, že jsou dalšími přihlášenými v době přerušení rozpravy paní kolegyně Strnadlová a Emmerová, zda jejich přihlášky platí. Neplatí. Takže požádám nyní o slovo pana poslance Jiřího Paroubka. Dále je přihlášen pan kolega Petr Braný.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já se ještě vrátím k tomu předchozímu bodu, resp. k přenosu ČT24. Myslím, že by bylo dobré, kdyby ČT24 umožnila i silně kritický vůči vládě projev tak, aby byl odvysílán celý. Možná že je to jenom náhoda, já tomu chci věřit, ale pro jistotu to tady připomínám, že tam určitá část (chyběla) podle těch de-

sítek esemesek, které mi chodily teď, které mi zahltily mobil. Tak mě takto lidé informovali.

Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, své zásadní výhrady k vládou prosazované penzijní reformě jsem uvedl v rámci projednávání zákona, kterým byl zaveden druhý pilíř důchodového systému. Tedy nyní jen velmi stručně.

Především chci říci, že trvat na spuštění penzijní reformy, kterou ve schválené podobě odmítají tři čtvrtiny občanů České republiky včetně odborů, zaměstnavatelů, a dokonce i některých ekonomů z Národní ekonomické rady vlády, je cesta, kterou bych se já nevydal, a taková reforma je podle mého názoru předem odsouzena k neúspěchu. Penzijní reforma je natolik citlivou záležitostí s dopady až na několik generací, že politická reprezentace má povinnost hledat celospolečenský konsensus a shodnout se napříč politickým spektrem na změnách, které učiní důchodový systém dlouhodobě udržitelný a spravedlivý. Nečasova vláda bohužel na takovou celospolečenskou diskusi zcela rezignovala.

Vyvedení tří procent pojistného do soukromých penzijních fondů připraví státní rozpočet ročně přibližně o 20 mld. korun, a to v situaci, kdy průběžně financovaný pilíř důchodového systému na konci loňského roku vygeneroval schodek 45 mld. korun. Vláda plánovala pokrýt tento výpadek zvýšením DPH, které se zavázala kompenzovat stávajícím důchodcům valorizací penzí. Dnes víme, že valorizace penzí byla naopak omezena a zvyšování DPH způsobuje jenom zdražování, aniž by rozpočtu přinášelo očekávané příjmy.

Žádám proto ministra financí o odpověď na otázku, jak hodlá pokrýt schodek, který bude průběžný pilíř v důsledku vyvedení pojistného do privátních fondů každoročně generovat.

Dámy a pánové, jsem přesvědčen, že reforma penzí, kterou prosadila vláda, problém stárnutí obyvatelstva a udržitelnosti důchodů žádným způsobem neřeší. Tato reforma je podle mého názoru nespravedlivá, neboť významně zvýhodňuje lidi s nejvyššími příjmy oproti lidem s nízkými a středními příjmy a významným způsobem destabilizuje průběžný pilíř důchodového systému. Nakonec o svých zkušenostech s penzijní reformou tohoto typu by mohli vyprávět na Slovensku nebo v Maďarsku, kde Orbánova vláda musela úspory občanů v penzijních fondech vlastně znárodnit. To může být do budoucna v krajní situaci cesta také pro Českou republiku.

Co je ale nejpodstatnější, reforma nedává lidem žádnou jistotu, že z jejich úspor za dvacet třicet let něco zbude.

Pokud budou Národní socialisté zastoupeni v Poslanecké sněmovně po příštích parlamentních volbách, budou usilovat o přijetí takové úpravy na ochranu úspor těch, kteří do nového systému důchodového spoření vstou-

pí, jak je jen možné, v podstatě povinné pojištění vkladů penzijními fondy.

Dámy a pánové, předložený návrh je technickou součástí penzijní reformy, se kterou bytostně nesouhlasím. Proto budu stejně jako v předchozích případech hlasovat proti jeho přijetí. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Dále prosím o slovo pana poslance Petra Braného, po něm je přihlášen pan kolega Marek Šnajdr. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Braný: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, členové vlády, já jsem k tomuto tématu hovořil myslím dost podrobně v předchozích jednáních, kdy jsme se zaobírali tímto tiskem, takže to nebudu v žádném případě opakovat ani vás tím nechci zdržovat. Já spíš bych uvedl některé poznámky související vůbec s důchodovou reformou, nad kterými bychom se měli též zamýšlet, když dnes budeme, nebo nebudeme dávat podporu tomuto tisku.

Podívejte se, tady hovořili koaliční poslanci o tom, že se musí ty věci řešit proto, že je málo prostředků na důchody a myslíme na budoucnost. Na to už jsme tady zvyklí. Teď již i novic opoziční pan Bárta se také do toho pustil a řekl – ano, proto jsme přistoupili k některým nepopulárním krokům, protože není na sociální věci. Není na důchody. Nebylo by na ně.

Podívejte se na veřejné prostředky. Státní rozpočet řeší 50 až 53 % všech veřejných prostředků, takovou polovinu veřejných prostředků. Ostatní veřejné prostředky jsou VZP a mohl bych tady asi zbytečně připomínat, kde všude ještě tečou veřejné peníze. Takže státní rozpočet je 50 až 53 % veřejných prostředků. A z toho, když to přeženu, je 40 mld. na důchody, tzn. třetina. To je moc, anebo málo?

Karel Čapek kdysi napsal mezi válkami o tom, že republiku si lidé vytvořili proto, aby sloužila jejich potřebám. Odpovíme si my s klidným srdcem na tuto otázku tak, že to, co činíme, činíme proto, aby to bylo pro většinu obyvatel? Ano, každá reforma by měla mít jeden cíl – a s tím se asi shodneme všichni – tj. vylepšit kvalitu života občanů, nebo aspoň ji nezhoršit a udržet ji. V tom se shodneme. Ale činíme to?

Podívejte se na systém důchodový, o kterém zde hovořili předřečníci, který vlastně je tímto tiskem řešen. A vlastně i reagujeme na to zmatečné stachanovské hnutí, kdy jsme některé zákony překryli druhými a jednotný inkasní systém posunul některé lhůty a musíme to řešit zase i v tomto tisku, aby se zesouladila naše činnost a byla i v čase realizovatelná. Ale to už potom bude věc, s kterou se budou pasovat jiní. I když si myslím, že zrovna na ten druhý pilíř se těší ti, kteří ho budou realizovat, více než na některá naše jiná opatření, které pak odkládáme, protože je nemůžeme zvládnout naplnit.

Takže podívejme se na tuto naši snahu z hlediska druhého pilíře. Tady by se to dalo přirovnat taky k bestselleru, tj. k zábavnému a loteriijnímu průmyslu. Vláda v podstatě hraje ruletu. Což na tom by nic nebylo, ruleta není proti zákonu, kdyby se ovšem hráči účastnili hry s vlastními prostředky. Vláda roztočila ruletu, kdy chce v tzv. dobrou přinést dobro lidem, ale všichni se shodují na tom, že to bude dobré pro ty, kteří mají příjem nad 40 tis. a více. Pro ostatní druhý pilíř ztrácí v podstatě význam. Roztáčí ruletu, ale prostředky shání u těch většinou, kteří zůstanou v průběžném systému, kteří se tam nepřevedou.

Několik příkladů. Jak s tímto zvýšíme kvalitu života většiny občanů, když dopad to bude mít, byť dočasný, na tři roky do rozpočtového určení daní, byť jsme u obcí řekli – ano, je to jedno zvýšení, jedno snížení, pořád to bude mírné zvýšení. V Českých Budějovicích je to 7 mil. zvýšení, to je dobré, na druhé straně ale financování z hlediska školství nebudou už od toho příštího roku platit ti, kteří chodí do Budějovic do škol, takže to je víc jak 7 mil., takže Budějovice si nepomůžou v rozpočtovém určení v roce příštím, například.

Co kraje? Těm jsme taky dali tři měsíce. Jihočeský kraj, to je víc jak 200 mil., které musí jasně odečíst ze sdílených daní, které dostává do vlastního rozhodování. A všechny kraje jsou na tom obdobně.

Takže my v rámci rulety, aby se naplnil druhý pilíř a průběžný se moc neoslabil, musíme hledat prostředky jinde. A co si myslíte – jak to dopadne? Nebudu mluvit za obce. O tom se tady hodně hovořilo při rozpočtovém určení daní. A řeknu ke krajům.

Pan ministr Kalousek, vím, že teď nakonec zatnul zuby a udělal opatření, aby dorovnal ztrátovost dopravní obslužnosti, a Jihočeský kraj, teď budu jenom o kraji hovořit, jiní by mohli hovořit za své kraje, tak se dostalo těch 170 milionů na dofinancování ztráty České dráze. Ale bylo to s velkým tlakem a křikem. Nikdo neví, jak to dopadne v roce příštím. A máme 170 milionů, které zase budou chybět, a zase asi nemůžeme říci, že to bude na úkor kvality života lidí, ale že to bude samozřejmě se muset hledat v prostředcích krajů a budou ty peníze velmi složité k nalezení, protože kraje, a tam se asi shodnou všichni hejtmani, musí žít z podstaty. A například sociální zařízení Jihočeského kraje, 17 zařízení, žijí šest let z provozních prostředků na energie a další věci ve stejné výši, ať je inflace jakákoli. Už je to na dřevě všechno. Tam, kde se dělaly odpisy ve spolicích, tak se tyto odpisy nechávají zase dávat zpátky do toho, aby se reinvestovaly, a nejsou nikde rezervy. Dokonce už to jde tak daleko, že když některé zařízení má nějakou rezervu v odpisech, tak se mu sebere a převede se jinam. To není záruka rozhodování vedení těch krajů, ale je to proto, aby se udržela vůbec situace, která je už, jak se říká, na dřevě u těchto zařízení sociálních, která zase budou zhoršovat kvalitu života lidí v krajích. A prostředky v této oblasti jsou též nejasné.

No a penzijní spoření je věc, která samozřejmě není u nás žádným našim vynálezem, naštěstí, byť jsme to modifikovali, ale první průkopníci byli v Chile, například, a Pinochet, který to táhl a drželi to třicet let, a dokonce někteří, když jsem s nimi hovořil, byli i opojeni. Ale v čem bylo kouzlo jejich úspěchu ze začátku? V tom, že mají měď a měď to vyvažovala a držela.

My děláme restriktce, říkáme na tři roky, a v domnění, že nám bude stačit těch 20, 30 miliard, ale všude v Evropě, kde to zkoušeli, ať je to Maďarsko a další země, Polsko, tak potřebovali dvě procenta, aby to vyvážíli v HDP. To je šedesát miliard. Nastane-li toto – nepřivolávám to – tak kde budeme brát? Navíc, když dnes ty kraje a obce nemají jasno ve svém financování.

Já věřím, že další velká položka je školství, jeho financování, a tam zase obce čekají, že budou posíleny jejich rozpočty naším opatřením v rozpočtovém určení daní, tak jsme zrušili, tuším, 1 438 korun na žáka, což dělá pěkné miliardy v tom systému. Jestli se nedořeší financování školství, a nevidím tady nikde světélko v tunelu, tak je to další propad.

Takže když to sečteme, a nechci nikoho strašit, tak ty samosprávy nebudou moci pomáhat zvyšovat kvalitu života, a zejména těm nejpotřebnějším – mladým lidem s dětmi a seniorům. Ale tady vytváříme něco, kde víme, že s vysokou pravděpodobností efekt je velice nenávratný.

No, řeknete si, no tak co! Samozřejmě, kdyby to bylo spojeno s určitými prorůstovými opatřeními, ano. Ono se o nich dobře hovoří, ale velmi málo, téměř nic, se nečinní a už vůbec ne na úrovni vlády a této Sněmovny.

Já jenom připomenu, teď jsem si vzpomněl různé modely finské a Nokie a investice, ale vím, že tady poslední rok se hovoří velmi složitě o církevních otázkách a s tím spojeným majetkem. Tak abych jako překvapil spíš koaliční poslance, tak zase musím ocenit.

Podívejte se, například růstová opatření v Dánsku. Po napoleonských válkách byly v krachu, finance v rozvratu – my tam ještě nejsme, ale když se budeme trochu snažit, tak se jistě podaří něco – a stáli před otázkou co dál. A naštěstí tehdejší král dal dánskému arcibiskupovi Grundtvigovi volnou ruku. A víte, co udělal? Rozvinul široce školství v oblasti potravinářství a zemědělství, protože předvídal, že budou vznikat velkoměsta v Evropě, která budou chtít zabezpečit se potravinami a jejich dostupností. A stal se ekonomický zázrak v Dánsku. Já bych chtěl slyšet pana premiéra a ministry, jestli mají také takovou vizi, jestli též vidí něco, jako jsem to uvedl z hlediska pohledu 19. století této země, jestli u nás je snaha takto se k věcem stavět.

Vznikl NERV, bylo to velmi dobré, některé věci se začaly dělat, ale jak tady slyším, NERV už je víceméně jen taková spíš mediální clona, že třeba

udělá se na Žofíně nebo někde nějaký ten sraz, tam se o tom podiskutuje moudře, ale pak si sedneme tady a bližší košile než kabát, a jede se.

Na úrovni hejtmánů byla průkopníkem jižní Morava zásluhou pana Haška, tam vznikl MOZEK, no a potom jsme o tom přemýšleli my Jihočeši, ale pan Jandák s jeho vlastním humorem řekl "Bůhví, jaký byste vybrali orgán, nechte toho!".

Já jenom chci říci, že tu máme tzv. snažení, ze kterého nevychází nic, co by se v politice vzalo jako za bernou minci a realizovalo se. Pak se začne zkoumat kdo, z jakých důvodů to předkládá.

Takže suma sumarum, tím to jste nás, vládo, samozřejmě nepotěšili, teď hovořím o KSČM, co jste předložili, a nemůžeme v žádném případě potěšit ani my vás, abychom to podporovali. Jediné, co si mohu přát, ale je to přání nespílitelné, aby krach, který tomuto systému předvídám, se nenaplnil. Ale někdy se dějí i zázraky.

Děkuji za pozornost. (Potlesk členů klubu KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Prosím pana poslance Marka Šnajdra. Ještě je tu s přednostním právem pan kolega Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já myslím, že nás ve skutečnosti teď čeká velmi zásadní rozhodnutí, protože tyto zákony, které tu za malou chvíli budeme hlasovat, na půdě Poslanecké sněmovny, tak jsou zákony, které jsou nezbytně nutné k tomu, aby se v příštím roce zahájila tzv. důchodová reforma spočívající ve vzniku druhého pilíře důchodového systému.

Myslím, že je docela symbolické, že na tom předchozím bodu tady byl celý balkon, že dokonce se dělal přímý přenos, a v okamžiku, kdy se jedná o něčem, co ovlivní životy občanů České republiky na generace, co zásadním způsobem ovlivní veřejné rozpočty České republiky na desítky let dopředu, tak už tady žádné kamery nejsou, už tady nejsou žádné fotografové. Předpokládám, že z této debaty o klíčových zákonech není ani přímý přenos, stejně jako nebyl přímý přenos z debaty, která se odehrávala na téma snížení tempa valorizace penzí.

My jsme tady slyšeli tak pěkné projevy ze strany ministra práce a sociálních věcí Drábka o tom, že se minulých letech příliš a přehnaně zvyšovaly penze.

Tohle rozhodnutí je skutečně klíčové, zejména v kontextu doby, ze které ho děláme. A já opravdu nerozumím této vládě, a sociální demokracie také nerozumí této vládě, proč zavádí druhý pilíř v této podobě právě teď. Já si myslím, že si pro to vláda absolutně nemohla vybrat horší chvíli, horší chvíli jak z politického, tak z ekonomického hlediska. Jestliže děláte takovouto

zásadní reformu na generace – na generace –, jestliže převádíte a chystáte se převést desítky miliard korun do správy privátních fondů ze státního důchodového účtu do správy privátních fondů, tak přece pro takové opatření by tady měla existovat politická podpora, měla by existovat i společenská podpora a měl by existovat alespoň minimální, minimální sociální konsensus.

Ale vzpomeňte si, proti čemu demonstrovalo 100 tisíc lidí na Václavském náměstí. Nejenom proti této vládě, ale také proti podobě důchodové reformy. V tripartitě na této důchodové reformě není žádná shoda. Nebylo dosaženo žádné shody s opozicí. Ve skutečnosti se s ní ani vážně nejednalo. Tento návrh zamítl Senát. Teď ho bude přehlasovávat velmi těsně Poslanecká sněmovna. To znamená, žádný politický konsensus ani žádný silnější sociální konsensus nad touto důchodovou reformou v ČR vytvořen nebyl. Čili porušilo se jedno ze základních pravidel pro jakékoliv takovéto velké rozsáhlé reformy, které zasáhnou na generace naše veřejné rozpočty. Prostě žádný konsensus, žádná dlouhodobá politická shoda.

Máme tady vládu, která má rekordně nízkou důvěru občanů. Já se ptám, když tato vláda je nedůvěryhodná, tato vláda se potácí od jedné schůze Poslanecké sněmovny ke druhé, tato vláda není schopna prosadit své vlastní daňové zákony, tak já se ptám, kdo uvěří této vládě, že její důchodový systém je promyšlený. Kdo uvěří této vládě z lidí, kterých se má důchodová reforma týkat, tak, že tam převede své finanční prostředky a vstoupí do těchto privátních fondů? Já si myslím, že zcela nedůvěryhodná vláda nemůže důvěryhodně propagovat žádnou vážnou reformu, natož reformu penzijního systému.

Vy zavádíte systém připojištění a spoření ve druhém pilíři v situaci, kdy velká část rodin má zásadní existenční problémy. Klesají reálné příjmy, snižují se reálné příjmy i lidí, kteří jsou ekonomicky aktivní, pokud jde o střední vrstvy a nízkopříjmové skupiny, a v této situaci vy jim navrhuje, aby si začali více spořit na důchod. To absolutně neodpovídá situaci, ve které se země nachází. Většina občanů nebude mít peníze na to, aby se v druhém pilíři připojila, pokud nepodlehne reklamě, která nutně bude muset být lživá, protože žádná pravdivá reklama nemůže dodat argumenty, které by byly pravdivé vůči středně- a nízkopříjmovým skupinám v tom smyslu, že snad pro ně má být tato důchodová reforma výhodná. Prostě není!

To, že není sociální ani politický konsensus, to souvisí s tím, jak je tato důchodová reforma navržena. Ona je navržena tak, že je samozřejmě výhodná jen pro nejvyšší příjmové kategorie, to znamená že na ní vydělají vyšší střední vrstvy a nejvyšší příjmové skupiny. Ty omezí svoji solidaritu s těmi ostatními v průběžném systému a možná si zavedou spoření ve

druhém pilíři. Problém je, že na tenhle nový finanční produkt, který vy tady nabídnete vysokopříjmovým skupinám, se musí složit všichni ostatní.

A já chci propojit hlasování, které jsme tady absolvovali tento týden, s tím, které nás bude čekat za chvíli, protože ono to spolu souvisí a nikdo to tady ještě neřekl v Poslanecké sněmovně. A měl to říct především ministr práce a sociálních věcí a měl to říct především ministr financí, ale oni tady mlčí, nebo tady dokonce nejsou! Proč nikdo neřekl, že se tempo valorizace důchodů v příštím roce musí snižovat mj. proto, že se zavádí tato důchodová reforma, že se stávajícím důchodcům seberou peníze, které měli dostat na valorizaci proto, aby se tady mohl zčásti privatizovat státní důchodový systém? Vždyť to je spojená nádoba! Jedno opatření souvisí s druhým. Proč nikdo neřekl v této Poslanecké sněmovně, že se zvyšuje DPH, že se zdražují potraviny a léky mj. proto, aby se profinancoval tzv. druhý pilíř, který vy tady zavádíte v rámci nové možnosti spoření pro ty nejbohatší? To také spolu souvisí. Zvyšování DPH souvisí se vznikem druhého důchodového pilíře.

A tím se dostávám zpátky k oné politické nejistotě. Vládní koalice prohrála v Poslanecké sněmovně hlasování o zvýšení DPH. Vláda ale deklarovala, že chce důchodovou reformu financovat právě z vyšší daně z přidané hodnoty, to znamená, několikrát tady řekl premiér, ministr financí, ministr práce, řekli tady v Poslanecké sněmovně, že výnosy z vyšší DPH se neprojedí v rozpočtu, ale věnují se na důchodovou reformu. A já se ptám, když tady dneska po nás chcete, aby se schválilo spuštění penzijní reformy – kde máte ty vyšší výnosy z DPH? Máte je zajištěny zákonem? Nemáte! A jak dopadlo letos zvyšování DPH? Vybraly se ty peníze, které jste chtěli vybrat na vyšší daně z přidané hodnoty? Vybralo se 15 % navíc, tak jak jste si naplánovali? No nevybralo! Vybrali jste maximálně 2 % navíc oproti tomu, jak se vybíralo DPH v loňském roce. Čili vy tady spouštíte důchodovou reformu a nemáte ani zákon, který by vám garantoval její profinancování, a máte za sebou negativní zkušenost z letošního roku, která vám jasně ukázala, že křivka zvyšování výběru DPH nebude fungovat tak, jak jste si představovali. Mimo jiné z časového hlediska a mimo jiné z ekonomického a sociálního hlediska. Prostě spotřebitelé mění svoje chování.

Shodou okolností právě dnes byla zveřejněna informace statistického úřadu o tom, že se potvrdil mezičtvrtletní pokles ekonomiky a že česká ekonomika zřejmě meziročně zatím klesla o jedno procento, to znamená, že zůstáváme v recesi. A výhled daňových příjmů díky tomu pro příští rok není vůbec příznivý. Vy nemáte zákon a příští rok se vybere na daních méně peněz, protože velká část daňových příjmů příštího státního rozpočtu souvisí s ekonomickou situací letošního roku. Prostě pokud firmy letos nemají zisky, tak vám příští rok nezaplátí vyšší daně. Pokud ty zisky nebudou mít živnostníci, tak vám je také příští rok nezaplátí. Pokud

bude vyšší nezaměstnanost, tak vám vypadnou i příjmy ze závislé činnosti. Já se domnívám, že vláda tady obrovsky riskuje další prohloubení deficitu státního rozpočtu. A je to vlastně další experiment, který vůbec není prověřený. A je to zvláštní, jak na jednu stranu neustále tady chodí ministr financí, který říká: neuhnu, neuhnu, chci snižovat schodek státního rozpočtu, a současně tady vláda tlačí návrhy, které deficit státního rozpočtu riskantním způsobem mohou prohloubit.

Takováto penzijní reforma, pro kterou nemáte zajištěno financování, je obrovské riziko. A my jako sociální demokraté pro takovéto riziko hlasovat nebudeme. A protože vy pro tu reformu nemáte žádný sociální konsensus, protože jste ji nedohodli v rámci politické scény, a nemáte pro ni podporu politických stran včetně opozice a protože ji tady protlačíte jedním hlasem, tak já chci také jasně říci, že my jako sociální demokraté se těmito zákony necítíme politicky vázáni a v případě, že budeme mít v příštím volebním období šanci, abychom je změnili, tak to uděláme. A uděláme to nejlépe takovým způsobem, aby už tady žádný druhý pilíř v rámci penzijního systému neexistoval. Já jsem přesvědčen, že v situaci, kdy budeme mít tu možnost, tak se musíme zachovat odpovědně vůči veřejným rozpočtům a druhý pilíř zrušit. Existuje několik možných modelů, jak se to dá udělat, a myslím si, že je možnost například druhý pilíř sloučit se stávajícím třetím pilířem penzijního spoření, kde už dneska je zhruba 4,5 mil. obyvatel ČR.

A já se ptám také na to v situaci, kdy je zřejmé, že může dojít k úpravám a změnám v druhém pilíři, jakým způsobem tato vláda bere odvalu, bere na sebe odpovědnost za startování pilíře od 1. ledna roku 2013.

My jsme přesvědčeni, že občané by dopředu měli dostat relevantní informace o tom, jak se mají v příštím roce zachovat. Je naprosto nezbytné, aby se na stole objevily všechny argumenty, které budou popisovat rizika vstupu do toho druhého důchodového pilíře.

A já se obávám, že o rizicích se mluví na veřejnosti strašně málo. A obávám se toho, že pokud projdou tyto zákony a spustí se reklamní kampaně penzijních fondů, tak už v těch reklamních kampaních jakékoli argumenty proti druhému pilíři zcela zaniknou. Prostě proto, že té mašinerii, která bude financována stovkami milionů korun určenými na reklamu, není nikdo schopen v rámci občanské společnosti čelit. Proto je strašně důležité, aby ty argumenty tady zaznívaly, aby tady zazněly. Aby lidé věděli, že z druhého pilíře už nemohou vystoupit. Jakmile se jednou rozhodnou, že tam půjdou, už nemohou vystoupit. Aby lidé věděli, že vklady v druhém pilíři nejsou pojištěny. To znamená, peníze nejsou pojištěny tak jako vklady v našich bankách. Není žádný garanční fond, není žádný systém pojištění. Znamená to, že na rozdíl od uložení peněz v bance v okamžiku, kdy fond zkrachuje, kdy ho někdo vytuneluje, udělá finanční ope-

race a fond přijde o majetek, majetek občanovi nikdo nenahradí. Není tam žádné pojištění finančních prostředků a není tam ani žádná explicitní legislativní státní garance za peníze, které si tam lidé třicet let do soukromého fondu budou spořit. To je další velké riziko, které tady existuje. Nemůžete vystoupit, nemáte pojištěn vklad, který tam budete vršit postupně každý měsíc během těch dalších třiceti až čtyřiceti let, a nikde nemáte záruku, že potom někdy v roce 2030 tam peníze ještě najdete. To je ten zásadní rozdíl nejistoty, do které nás tato vláda posouvá.

Státní průběžný systém je přirozeně závislý na demografickém vývoji. Průběžný systém se musí vypořádat se stárnutím populace, ale proti fondovému soukromému spoření má jednu obrovskou výhodu. Státní průběžný systém je totiž odolný proti finančním a ekonomickým krizím. Státní průběžný důchodový systém se nemůže vytunelovat. Nikdo nemůže ta aktiva kamkoli převést. Je to prostě systém založený na mezigenerační solidaritě a průběžném financování. Když se podíváte na to, jak dopadly soukromé penzijní fondy po finanční krizi, kterou jsme zažili v minulých letech, je přece evidentní, že přišly o velkou část svých aktiv a teď budou muset řadu let čekat a jejich klienti budou řadu let s napětím čekat, jestli se tam ty finanční prostředky ještě někdy vrátí. A já bych byl velmi nerad, abychom v naší zemi nahradili jistotu průběžného financování penzí experimentem a dobrodružstvím se soukromým spořením ve fondech. Je to velké riziko v situaci, kdy to může skončit absolutním fiaskem, a navíc v době, kdy stát má obrovské rozpočtové problémy, které není schopen z krátkodobého hlediska vyřešit. A skutečně nerozumím tomu, proč v této situaci vláda hazarduje takovýmto způsobem nejen s občany České republiky, ale i se stabilitou českých veřejných rozpočtů.

Poslední poznámka a ta je skutečně už velmi praktická. V případě, že budeme poraženi, že zákony dnes proválcujete Poslaneckou sněmovnou, tak bych skutečně požádal o to, aby v zájmu občanů této země nebyl administrací této reformy pověřen ministr práce a sociálních věcí Drábek. Jednou jsme si to už vyzkoušeli a myslím, že by bylo dobré se poučit.

A teď to říkám předsedovi vlády Petru Nečasovi. My jsme tady zažívali každý den na jaře letošního roku obrovské stresy občanů, které byly spojeny s nefungováním úřadů práce. To byla obrovská vládní ostuda. V téhle zemi se to v posledních deseti patnácti letech nikdy nestalo, takové obrovské fiasko státního aparátu a státní správy, které jsme viděli na jaře na úřadech práce. Nikdo z toho nevyvodil žádnou personální odpovědnost. Znamená to, že tady máme stále stejného ministra práce a sociálních věcí a týž ministr práce a sociálních věcí, který nezvládl nový software na úřadech práce, má mít teď na starosti administraci stokrát složitější a závažnější důchodové reformy, vzniku takzvaného druhého pilíře. To přece nemůže dopadnout dobře. Nezlobte se na mě, dámy a pánové, ale

nevěřím v to, že ministr Drábek je schopen garantovat, že se ze spuštění druhého pilíře po Novém roce nestane stejná katastrofa, jako bylo spuštění nového systému na úřadech práce. Myslím si, že je velká navědomost, že to skončí stejným fiaskem. Občanům to nepřeji. Jako opozice bychom z toho mohli mít škodolibou radost, ale této zemi a našim občanům nepřejeme, aby byli znovu konfrontováni s obrovskou mírou neschopnosti, kterou předvedlo Ministerstvo práce a sociálních věcí na jaře letošního roku, když se spouštěl systém úřadů práce. Není to tak dlouho, všichni si to ještě pamatujeme.

Chci vyzvat předsedu vlády v případě, že tyto zákony tady projdou, aby zajistil, že někdo jiný bude mít na starosti uvedení druhého pilíře do praxe než právě současný ministr práce a sociálních věcí. Myslím si, že by bylo na místě, kdyby pan ministr Drábek odešel ze svého úřadu nejen kvůli tomu, co se stalo na jaře na úřadech práce, ale také kvůli tomu, co tady řekl před několika dny v Poslanecké sněmovně. Protože to, jak se vyjádřil k valorizaci důchodů v minulých letech, to je něco, co pobouřilo velké množství občanů v naší zemi, velké množství seniorů. Myslím si, že vláda by měla mít zájem na tom, aby tady existoval sociální dialog, aby tady existoval sociální dialog i s občany, kteří jsou už v důchodovém věku. Samotný fakt, že ministrem práce a sociálních věcí je pan Drábek, jakémukoli takovému dialogu mezi vládou a seniory absolutním způsobem brání. Doufám, že pan premiér tyto věci promyslí a že bude reagovat. Pokud nebude reagovat, je jasné, že míříme do další katastrofy. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan kolega Vít Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, nezbývá mi, než reagovat na svého předřečníka. Apeluju na zdravý rozum v sociální demokracii. Myslím si, že neschopnost pana Drábka je daleko lepší než všehoschopnost pana ministra financí, což je jediná druhá možná kompetence, která by tu nastala. Z tohoto hlediska vzhledem k tomu, jak pan Kalousek pracuje se svým jojem, s panem premiérem, se obávám, že by ještě mohl vyhovět sociální demokracii a to by pro tuto zemi byla teprve katastrofa, kterou bychom neufinancovali. Prosím v zájmu všech parlamentních stran – nepřipustíme toto řešení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dobré poledne, vážené kolegyně a kolegové. Na úvod snad jenom stručný komentář k vystoupení kolegy Sobotky.

Ani stokrát opakovaná lež se nestane pravdou. Možná to tak někdy v mediálním světě vypadá, ale není to tak.

Za prvé. To, co jedno obskurní médium otisklo jako mou citaci, samozřejmě vůbec není pravda. Vy jste tady byli, slyšeli jste, co jsem říkal, je to ve stenozáznamu, který je všem občanům dostupný. V mediálním světě holt někdy fungují i podpásovky. Velmi mě to mrzí, ale to je tak všechno, co s tím mohu dělat.

Za druhé. Shodou okolností včera projednával výbor pro sociální politiku zprávu za první pololetí o výplatě nepojistných sociálních dávek. Každý z vás má možnost se s ní seznámit, každý z vás má možnost posuzovat stav podle faktických informací, a ne podle nějaké mediální reality. Fakt, že se od ledna letošního roku vyplácejí dávky v zákonném termínu, fakt, že se každý měsíc vyplatí téměř 2 miliony dávek, je naprosto nezpochybnitelný. Fakt, že bez jediného dne přestávky od 2. ledna byly všechny pobočky úřadů práce v provozu, žádného klienta neodmítly, je nezpochybnitelný. A jestli někdo po několika měsících si myslí, že znovu vykope něco, co se ukázalo, že je skutečně jen fáma a mediální hra, tak to samozřejmě dělat může, ale myslím si, že projednáváme úplně jiné téma.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dalším přihlášeným je pan kolega Marek Šnajdr. Ještě jsem zaznamenala, že chce vystoupit pan senátor, takže poté. Prosím.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, milé kolegyně, milí kolegové, já se pokusím vrátit debatu nebo své vystoupení k vlastnímu meritu a tak trošku otupit osobní útoky, které zde zazněly.

Já na rozdíl od některých svých kolegů jsem přesvědčen o tom, že důchodová reforma je klíčová povinnost politické reprezentace, protože fakta hovoří jasnou a neúprosnou řečí. Prostě mimo jiné i díky českému zdravotnictví se naši spoluobčané dožívají vyššího a vyššího věku, což je samozřejmě pozitivní věc, která nicméně ve veřejných financích má ten dopad, že máme více a více důchodců, kteří se dožívají delšího věku, tedy pobírají déle starobní důchod. A když se ještě tyto důchody valorizují a zvyšují, tak dochází k významné disbalanci mezi příjmy a výdaji systému, tedy dochází k významnému deficitu veřejných financí. Právě proto každým, kdo hovoří o vyrovnání veřejných financí, o jejich konsolidaci, nemůže to udělat bez provedení skutečné důchodové reformy, protože na deficitu státního rozpočtu se deficit důchodového účtu promítá nejvýznamnější částí.

Nicméně uděláme-li tuto analýzu, tak z ní jednoznačně vyplývá, že reformní snažení a hlavní opatření by měla směřovat k průběžnému pilíři

důchodového účtu, a to bohužel není hlavní nosič této důchodové reformy. Proto musím říci, že i já patřím mezi ty, kteří nejsou přesvědčeni o její spřávnosti a o naplnění jejího účelu.

Jaké důvody mě k tomu vedou? Jednak jsem přesvědčen o tom, že se nepodaří zajistit tímto druhým pilířem nejen celou veřejnost České republiky nebo všechny občany, ale dokonce ani významnou část. Naopak, dojde k zajištění populace, která je na základě všech ekonomických dat spíše ekonomicky silnější, ale rovněž – což považuji za zásadnější – i odpovědnější, a tedy má sklon se na důchod zajišťovat a připravovat sama. Na tuto menšinu se prostřednictvím – a to zdůrazňuji – již schváleného zvýšení DPH v souvislosti s touto důchodovou reformou skládají všichni občané České republiky. Zde, budeme-li korektní, můžeme úspěšně hovořit o pochybnostech o spravedlnosti takového řešení.

Nepatřím dokonce ani mezi ty, kteří mají odvahu se postavit před občany a poskytnout jim na 40 let dopředu garanci bezpečnosti a jistoty těchto prostředků. Ne snad proto, že bych naskakoval na populistické věty levice o vytunelování apod., ale prosím, uvědomme si, že jen demokracie v České republice trvá polovinu doby, než chceme dát garanci. A uvědomme si prosím, že existují bohužel i příklady okolních zemí, jako je Polsko, Maďarsko či Slovensko, kde vývoj tohoto druhého pilíře doznal diametrálních změn v několika málo letech a dopady na občany se tam projeví negativně.

Co však považuji za nejzásadnější a hlavní, je to, že tento koncept je v přímém rozporu a v protikladu s tím, proč vlastně důchodovou reformu děláme, co jsme si slíbili a co máme v programovém prohlášení, a to je snižování deficitu veřejných financí a snižování deficitu důchodového účtu a státního rozpočtu.

Musím konstatovat, že tento model tento cíl nenaplnuje a je objektivní pravdou, že se podílí na eskalaci deficitu, že ho prostě zvyšuje. Abych byl konkrétní, tak podle očekávání vlády, resp. Ministerstva financí, jen v letech 2013 a 2014 díky tomuto opatření dojde ke zvýšení deficitu o 26 mld. Kč.

Přesto zklidním koaliční i opoziční řady: Rozhodl jsem se podpořit tento návrh zákona, abych neeskaloval již tak zjitřenou situaci v této Poslanecké sněmovně, a chcete-li i v koalici. Nicméně říkám a upozorňuji na tuto skutečnost, protože za pár dní nás čeká diskuse o novém daňovém balíčku z dílny Ministerstva financí, tedy o zvyšování daní. Dopředu říkám, že argument o tom, že jsme včera schválili tento koncept důchodové reformy, a proto nám dnes nezbyvá nic jiného, než zvyšovat daně, neberu, nepřijímám a prosím, aby nebyl na tomto jednání používán.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní s přednostním právem

Bohuslav Sobotka, poté paní kolegyně Marta Semelová. Dalším přihlášeným je pan kolega Miroslav Opálka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, já bych nejprve chtěl reagovat na vystoupení pana ministra Drábka a pak se určitě dostanu ještě k té provázanosti, protože ona otázka provázanosti těchto zákonů se zvyšováním daně z přidané hodnoty je prostě evidentní a já si myslím, že my se nemůžeme dostat do situace, kdy tady bude prohlasována důchodová reforma, po Novém roce se spustí, a pak vláda řekne, že nemá peníze na to, aby jí platila, a provede další plošné škrtky ve výdajích resortů. To znamená, že se propustí další policisté, hasiči, škrtnou se další sociální dávky pro rodiny s dětmi, uzdraví se dalších pár tisíc invalidních důchodců na povel Ministerstva práce a sociálních věcí a pojeďe se takovýmto systémem dále. To prostě možné není. To není odpovědné.

Ale nejprve k tomu, co říkal pan ministr Drábek. Já si myslím, že nemůžeme připustit tvrzení pana ministra o tom, že na jaře na úřadech práce žádné problémy nebyly. Pan ministr se nás snaží přesvědčit o tom, že se nám to jenom zdálo, že to byla virtuální realita, že to bylo dílo nepřátelských novinářů, ale že ve skutečnosti všechno bylo v pořádku, informační systémy jely jako po másle, nic se nemuselo počítat s tužkou a papírem v ruce, žádné formuláře se nemusely dávat do krabic, nikde nebyly žádné fronty, lidé na úřadech práce nemuseli dělat v sobotu, v neděli a v noci. Prostě tohle všechno se zřejmě jenom opozici zdálo a zcela to vyvrací ta zpráva, kterou předložilo Ministerstvo práce a sociálních věcí. To přece není pravda.

Krise na úřadech práce byla rozsáhlá. Já chci jenom připomenout, proč k ní došlo. Došlo k ní mimo jiné proto, že informační systémy nebyly včas připraveny, nebyly včas odzkoušeny a včas nebyli vyškoleni zaměstnanci, kteří s nimi měli pracovat. To byly tyto chyby, ke kterým došlo při reformě úřadů práce na přelomu loňského a letošního roku. To byly manažerské chyby, to byly chyby vedení, protože vedení ministerstva mělo stanovit takový časový harmonogram pro reformu, aby se všechny tyto nezbytné kroky stihly provést. Špatné manažerské rozhodnutí pana ministra a jeho týmu vedlo k tomu, že na to nebyl čas a že většina zaměstnanců úřadů práce se s novými systémy setkala někdy až 2. a 3. ledna letošního roku a mohla jen sledovat, jak to tam začíná kolabovat.

Já bych byl velmi rád, kdyby se stejná chyba neopakovala teď. Já se ptám, jaká je příprava na spuštění druhého pilíře, když teď máme září a schvalujeme prováděcí zákony. Má se to spustit od 1. ledna, pokud vím. Už od 1. ledna mají mít lidé možnost se tam přihlásit. Je stanoveno, že tu možnost mají právě na šest měsíců. Zdá se, že to je docela krátká doba.

Jak je to tedy vše připraveno, když až teď schvalujeme poslední změny prováděcích zákonů? Kdy se budou dělat technické předpoklady pro to, aby celá reforma fungovala? Už je to odzkoušené? Už jsou vyškoleni zaměstnanci, kteří se o to budou starat? Už ty systémy fungují na České správě sociálního zabezpečení, na finančních úřadech? Už je to všechno v pořádku, nebo se to zase bude dělat na konci roku a ten systém zkolabuje?

Krise na úřadech práce je jasná odpovědnost Ministerstva práce a sociálních věcí a ta krize existovala, objektivně zkomplikovala život desítkám tisíc lidí, kteří komunikovali s úřady práce na začátku letošního roku.

A druhá věc. K tomu, jak zde vystupoval tento týden pan ministr práce, když jsme jednali o valorizaci penzí. Já se domnívám, že Ministerstvo práce a sociálních věcí nemůže hrát roli pobočky Ministerstva financí. Pro to, aby vláda dobře fungovala a dobře spravovala zemi, se Ministerstvo práce a sociálních věcí na problémy musí dívat z jiného úhlu než Ministerstvo financí.

Ale mám pocit, jako by pan ministr Drábek byl jenom klonem ministra financí Kalouska, a vždycky, když pan ministr financí Kalousek zvedne ruku, tak ji pan ministr Drábek prostě zvedne taky. Vždycky, když pan ministr Kalousek řekne škrty, tak se ozve ozvěna z Ministerstva práce a sociálních věcí a ozve se škrty. Myslím si, že to takhle není v pořádku. Ministerstvo práce a sociálních věcí by přece mělo vnímat reálnou životní situaci penzistů. Mělo by vnímat reálnou životní situaci lidí se zdravotním postižením, rodin s dětmi, samozvitelek a všech dalších sociálně ohrožených skupin občanů naší země. A já mám pocit, že Ministerstvo práce v téhle své základní funkci selhává, a úplně přesně to předvedl ministr Drábek, když jsme tady mluvili o tom ostudném zákonu, kterým v příštím roce důchodcům chcete sebrat 9,5 miliardy korun.

Pan ministr Drábek si stěžoval na to, že teď má důchodový systém problémy, protože se v minulých letech příliš valorizovaly peníze. Jemu se nelíbí, jakým způsobem se v minulých letech zvyšovaly důchody v České republice, a má pocit, že důchodci si žijí nad poměry a že mají příliš vysoké peníze. Já to chci jednoznačně odmítnout, protože v těch minulých letech rostly ceny a je zcela v pořádku, že se valorizovaly důchody v souvislosti s inflací. A také chci připomenout, že důchodci museli absorbovat celou řadu reform, které se prováděly. Mimo jiné zavedení poplatku ve zdravotnictví. Mimo jiné deregulaci nájemného. Tohle všechno výrazně zasáhlo zejména kategorii důchodců. A já si nedokážu představit, jak by se s tímto vším důchodci vyrovnali, pokud by se nevalorizovaly peníze alespoň tak, jak se v těch minulých letech zvyšovaly. Možná to panu ministrovi Drábkovi připadá zbytečný luxus, ty důchody, které dneska důchodci mají, ale ať se zeptá kteréhokoli důchodce, zejména těch, kteří žijí osaměle nebo žijí ve

velkých městech, kolik jim zbude z jejich důchodů, když zaplatí všechno, co mají zaplatit. Kolik jim zůstane z toho zbytečného luxusu, o kterém tady hovořil ministr práce a sociálních věcí. Já si myslím, že to jeho vyjádření bylo skutečně nehorázné a ministr práce by nikdy nic takového neměl vypustit z úst.

A poslední poznámka se týká toho, co říkal tady pan poslanec Šnajdr, a týká se oné provázanosti. Jestliže vláda je teď v politické krizi, jestliže vláda obtížně hledá většinu ve Sněmovně pro to, aby získala 101 hlasů pro prohlasování některých zákonů, tak přece není možné pokračovat, jako by se nic nedělo. Jednotlivé návrhy jsou provázané. Ony spolu souvisí. To, že přeprocováváte vlastní reformy, je váš problém, ale je tady jasná souvislost mezi daňovým balíčkem a spuštěním druhého důchodového pilíře. A není možné spustit důchodový pilíř a nevyřešit jeho financování. To je prostě obrovský hazard s veřejnými rozpočty a já si myslím, že žádný odpovědný poslanec to nemůže připustit.

Já chci vyzvat všechny odpovědné poslance, aby zastavili zavádění druhého důchodového pilíře, zastavili ho buď jednou provždy, anebo alespoň do doby, než bude jasné, z čeho ten druhý důchodový pilíř bude financovaný. Dokud to jasné není, tak je obrovsky riskantní cokoli takového spouštět, zejména v období této politické nestability. My nevíme, kdy tady budeme hlasovat o důvěře či nedůvěře vládě, ani nevíme, jestli vláda nepadne během příštích několika týdnů prostě proto, že nebude schopna prosazovat dál své zákony, a do této politické nejistoty a nestability se provádí nejjednodušší změna v důchodovém pojištění za posledních dvacet let. To je velmi politicky riskantní operace a já skutečně varuji před tím, a bychom tady postupovali salámovou metodou a spoléhali se na to, že to nějak dopadne. Ono to taky může dopadnout tím, že budeme dělat po Novém roce balíčky jenom proto, aby se zajistily peníze na výplatu důchodů. (Potlesk vlevo)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní tedy má slovo paní poslankyně Marta Semelová, poté pan kolega Miroslav Opálka. Jestli rozumím dobře, tak pan senátor chce mluvit až po všech přihlášených poslancích. Paní kolegyně Semelová má slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážené kolegyně, víte, když slyším pojem důchodové spoření, žasnu, co si tato vláda dovolí vůči občanům a co si občané nechávají líbit. Lidé si totiž mají spořit na něco, co by mělo být přece naprosto samozřejmě garantované státem z průběžného systému. Vždyť ze svého platu odvádějí peníze na pojištění.

Jenže vláda místo toho, aby realizovala růst ekonomiky, místo toho, aby

se starala o propopulační politiku, namísto toho, aby zabezpečila růst životní úrovně sociálně slabší většiny obyvatelstva, a namísto toho, aby garantovala systém průběžného financování důchodů pod kontrolou státu, stará se o naplnění fondů soukromých, kterým garantuje dlouhodobé zisky. Zaplatit to máme jednak my všichni a dále občané, kteří do druhého pilíře vstoupí a již jsou přitom vládou doslova vydírání prohlášeními, že bez tohoto spoření se ve stáří neobejdou. K tomu navíc rozhodne, že z druhého pilíře penzijní reformy nelze vystoupit, ať se dotyčný občan ocitne v jakékoli životní a finanční situaci. Může přijít o práci, může se dostat do dluhových pastí, ale to nikoho nezajímá. Pokud se přihlásí, bude povinně platit příspěvek na důchodové spoření 2 % hrubé mzdy ze svého, to znamená nad odvod na sociální pojištění. Zároveň však jim nikdo nezaručuje a zaručit ani nemůže, že za těch x let tady tyto fondy ještě vůbec budou. Kauzy a aféry týkající se tunelování za posledních dvacet let mluví za vše.

Popravdě řečeno, neumím si ani představit, z čeho by si měla většina lidí ČR na důchod spořit. Dvě třetiny nedosáhnou ani na průměrný plat, minimální mzda je od roku 2007 zhruba 8 tisíc, je zde velké množství nezaměstnaných. Další jsou odkázáni na sociální dávky, které víc a víc krátime. Mladé rodiny s dětmi se prohýbají pod finanční zátěží za výdaje na vzdělání, na zájmovou činnost, na oblečení, z něhož každou chvíli děti vyrůstou, velkou část rozpočtu těchto rodin s předškolními dětmi tvoří ceny potravin, hygienických potřeb a léků. Současná vládní politika negativně ovlivňuje i postavení žen, zejména matek na rodičovské dovolené a matek malých dětí. Rodičovský příspěvek v nejčastěji vyplácené tříleté variantě byl zkrácen celkově o 16 tisíc korun.

Díky vládě, která provádí asociální a protirodinnou politiku, se zdražuje prakticky všechno. Náklady na bydlení rostou pro mnohé do závratných výšek. Na nájem a ostatní výdaje spojené s bydlením dnes Češi vynaloží v průměru přes 25 % toho, co vydělají. K tomu voda, energie, plyn. V roce 1990 na to stačilo přes 15 % výplaty. Lidé jsou zatíženi zdravotnickými poplatky a platbou za drahé léky, zdražuje se doprava a základní životní potřeby, mnozí jsou ohroženi exekucemi. A do toho si ještě mají připlácet na důchody. Je to naprosto nemravné a cynické.

Druhý pilíř důchodové reformy slouží akorát menšině bohatších občanů a soukromým fondům, na něž se budou ze státních fondů převádět desítky miliard ročně. Jde o rozkrádání veřejných financí za bílého dne. S návrhem proto, přestože se jedná o technickou záležitost, nemůžu souhlasit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím pana poslance Miroslava Opálku.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Slibuji těm

kolegům, kteří za mnou byli, abych nemluvil dlouho, že to opravdu dlouho nebudu. Ale neodpustil bych si na závěr k tomuto bodu také pár poznámek, které jsem avizoval už při bodu, který se zabýval valorizacemi.

Víte, v roce 1848 a později Evropou prošla velká vlna sociálních nepokojů. Tehdy kancléř Bismarck vyvodil z toho určité poučení a nastavil určitý systém v tehdejší Prusku, jak občany zabezpečit na stáří. Byla to jiná doba. Lidé se nedoživali tak vysokého věku, v pracovním procesu nebylo tolik žen, ale byl to určitý prvek, který byl nový.

V Rakousku-Uhersku se tehdy nepodařilo toto Taaffemu prosadit. A když se podíváme na první republiku a vlastně Českou republiku až do současnosti, tak vidíme, že důchodová reforma byla vždy jablkem sváru různých pohledů. Za první republiky to byla nemožnost uplatnit plošně tento systém, protože agrární strana, která měla velkou sílu v parlamentu, nedovolila prosadit, aby i zemědělství zaměstnanci byli takto zabezpečeni na náklady svých zaměstnavatelů. Když se podíváme na rok 1945, resp. 1946 a 1947, byl to taky boj o to, jakou formu bude důchodové zabezpečení na území tehdejšího Československa mít. A zase šlo o zájmy zaměstnavatelů, aby ta pracovní síla byla co nejlevnější a aby nešlo o plošné zabezpečení. Nakonec se vše podařilo prosadit. A dneska jsme ve stejné situaci, kdy se vracíme do systému ne solidárního, ne plošného, ale postupně, vytvářením dalších pilířů a oslabováním toho pilíře prvního, státního. A já chci říci, že přijetí či nepřijetí dnes tohoto zákona je vlastně o tom, jestli ten druhý pilíř bude schopen být spuštěn. (Silný hluk v sále.)

Jaká byla příprava, co tady poznamenával pan předseda Sobotka, to dokazuje jenom tento dokument, protože kdyby byl v pořádku, tak by – já vím, že tento tisk vyvolává odložení pokladní správy. Ale když se do něho podíváte, tak je tam spousta řešení nedostatků toho prvního zákona. A to není konec, protože když se podíváte na program příští schůze, tak zjistíte, že se zapomněl zamontovat druhý a třetí pilíř v rámci antidiskriminačního zákona, že se teprve budou dopracovávat předdůchody a že vlastně platnost zákona, ale ne jeho účinnost, přináší další a další legislativní změny. (Hluk v sále trvá.)

A já chci říci, že poslanecký klub KSČM je především rozhořčen tím, že dochází k oslabení onoho státního pilíře. Důchodová reforma byla vlastně vyvolána tím, že nebude dostatek peněz v tomto pilíři, a druhý pilíř vyvádí peníze ven. Rozumím tomu, že pravicové smýšlení se snaží ukázat, aby se člověk zabezpečil víc individuálně nebo čím dál víc individuálně a stát měl méně a méně povinností. Ale kam až to může vést, to jsem se snažil naznačit tím rokem 1848. Můžete mi namítnout, že jde o nějaká pouhá 3 %. Ale ta pouhá 3 % jsou dneska, příště to může být víc. Já vás ale ujišťuji, že oslabení prvního pilíře o každé procento je pro státní rozpočet problematické. A protože je to problematické pro státní rozpočet, tak se převádí tíha

těchto problémů na bedra důchodců a v budoucnu, kdo ví na bedra koho.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane kolego. Dámy a pánové, všechno, co si potřebujete říci a netýká se tohoto bodu... Nerušte prosím pana kolegu. Prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Myslím, že vaše snaha bude marná, protože hluk už je tady dlouhodobě a každý čeká na tu 14. hodinu.

Chci říci, že výzvy Komunistické strany Čech a Moravy, aby občané bojkotovali tento pilíř, nejsou nikterak ideologické, ale jsou jednak žádostí, aby byla síla prvního pilíře zachována, a za druhé varováním toho, že v tom druhém pilíři nemají žádnou státní jistotu, pouze na úkor státu některé režijní výdaje tohoto pilíře, aby věděli, že za čtyřicet let jim tento pilíř pomůže v zabezpečení na stáří. Já si netroufám odhadnout, co bude za deset let, natož co bude za dvacet, třicet či čtyřicet. A z tohoto pohledu je třeba, aby šlo opravdu o dobrovolné rozhodnutí každého občana, protože druhý a třetí pilíř není jediná možnost. Je tady spousta jiných finančních produktů, je tady možnost nákupu, jak zde uváděl už zde zase nepřítomný kolega Rath, třeba investičního zlata, které záhadou není zatíženo daní z přidané hodnoty. Je tady možnost nakupování majetku a pak jeho pronájem nebo postupný prodej. Prostě každý člověk, který má na odloženou spotřebu, a těch v té republice zase tak mnoho není, má desítky a desítky možností zabezpečení na stáří. Nepotřebuje k tomu snahu státu o vytváření nových a nových pilířů, které ve své podstatě pouze vyvedou současné veřejné peníze do privátních fondů. A rozumím tomu, že snaha Světové banky a Mezinárodního měnového fondu, OECD a dalších tlačí reprezentaci České republiky, která je ve zpoždění, aby tak konečně bylo učiněno. Přesto si myslím, že bychom měli vzít rozum do hrsti a vyhodnotit naši situaci nejenom z perspektivy, ale i z příštích a dalších let, že tato republika na takový luxus nemá.

Varuji proto před schvalováním této normy a chci upozornit, že kromě těch dopadů, o kterých hovořily kolegyně a kolegové, je tady samozřejmě připravena armáda dealerů, kteří jenom čekají – a vlastně nečekají na 1. leden 2013, oni svoje aktivity rozběhli už v roce 2010. Já jsem se jedné takové akce inkognito zúčastnil a můžu říct, že jsem z toho byl celkem šokován. Ten organizátor si přivedl s sebou jednoho kolegu ze Slovenska, který vydělal nehorázné peníze jako mladý člověk právě na této transakci, a první otázka k auditoriu byla: kdo z vás chce být chudý? Na této tezi rozvíjel hodinovou přednášku. Přednáška byla zakončena tím, že vše je garantováno prohlášením premiéra Nečase, ministra Kalouska a dalších a že je to jisté, a pak už se sepisovaly jenom individuální smlouvy, za které za-

platili 3000, které samozřejmě bohatě dostanou zpátky z provizí, až budou v rámci rodin, pracovních kolektivů, sousedů a dalších tyto produkty prodávat. Prodávát pro koho? Pro penzijní fondy nebo správcovské společnosti nebo jak tomu chcete říci.

Víte, a zarážející je dokonce i taková akce, která byla zveřejněna, a to že byli osloveni učitelé na středních školách, aby stejnou akci rozvíjeli směrem ke studentům. A chci říci, že nechci být občanem národa a státu, který je jenom montovnou a doménou dealerů. Měli bychom tedy přemýšlet spíše o tom, jaké vize bychom měli zajišťovat pro rozvoj národního hospodářství. Ale to jsem trochu odběhl.

Chci tedy závěrem říci: Občané, ale i poslanci Poslanecké sněmovny, bojkotujeme tento druhý pilíř! Jiných možností je daleko víc. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní žádá o slovo místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, říkám v této Sněmovně jen to nejnnutnější, co musím. A teď bych chtěl jenom jednu poznámku, kterou nemohu neříct. Chtěl bych reagovat na vystoupení pana poslance Marka Šnajdra, který tady řekl, že ten argument, že by ty fondy privátní mohly zkolabovat, je takový pouze levicově populistický, ten on prostě nebere, protože jsme v demokratické společnosti.

Já bych tady chtěl upozornit, že to je podle mě možná jeden z vůbec nejsilnějších argumentů proti penzijní reformě, a není vůbec levicový a myslím si, že stejně tak špatné je adjektivum populistický. Protože ta skutečnost, že se nacházíme uprostřed finanční a ekonomické jenně řečeno nestability kolem nás, opravdu vytváří naprosto reálnou hrozbu znehodnocení aktiv v těch fondech. A tohle neříct lidem, to by byla nepoctivost a neférovost, strašná. Protože vy nikdo nemůžete v této chvíli popřít, že situace kolem nás je z hlediska finančních trhů ekonomiky nejistá, a každý ekonom vám řekne, že jedno z možných řešení jsou inflační nástroje, které jsou k dispozici. Takže to, že tohle hrozí, je skoro notoricky známá věc. A proto také dnes nenajdete mnoho zemí, které by zaváděly podobné reformy penzí a vytvářely podobné fondy, protože všichni si uvědomují, že v čase takové nejistoty je to krajně riskantní krok. Především pro klienty.

Takže, chápete, tohle se nedá odbýt pouze tím, že to je nějaký levicový populismus. Toto je důvod toho, proč dnes se podobné fondy prostě nikde skoro nezavádějí. Protože to je trochu sebevražedný krok. A ta otázka dneska je, jestli tohle vy hodláte lidem tajit. Tuhle fundamentální nejistotu. Protože jinak si kladu otázku, proč navzdory těmto argumentům, které říkají i ekonomové, kteří nemají s levicí nic společného, že teď opravdu není vhodný čas. A já dokonce uznávám a dokonce vám uznám, že v čase sta-

bility ekonomické dlouhodobé ty penzijní fondy nabízejí, když jsou dobře koncipované, tak to je něco, co určitě dává smysl. Ale právě tento čas v této chvíli není.

A pak je otázka, proč vy protlačujete podobný projekt právě v takové situaci. A já když si mám odpovědět proč, tak důvody mohou být buď ideologické, anebo to, co mi připadá charakteristické pro tu vládu, protože si vždycky říkám: Pro koho ta vláda vládne? Kdo jsou její klienti? A on nám pan ministr Drábek nechtěně prozradil, že to důchodci rozhodně nejsou. Protože když tady vyčítal sociální demokracii, že za jejího vládnutí rostly důchody příliš rychle důchodcům, takže se koupali v penězích a důchodech podle jeho vyjádření, tak on tím dal najevo, že rozhodně důchodci nejsou ta skupina, která by jemu ležela na srdci. Takže to tady bylo pěkně prozrazeno tím, že my sociální demokraté jsme nehorázně zvyšovali důchody, a to byla podle něho zřejmě rozmařilost. Protože tehdy důchodci si žili nad poměry. Zatímco klientem pana Drábka podle mě opravdu nejsou důchodci, ale jsou to právě spíš finanční skupiny a banky, viz sKarta, (nesrozumitelné), a je to taková dobrá aliance pana ministra Kalouska a pana ministra Drábka, protože tato země je jedna z těch mála, co nemá bankovní daň, odmítá daň z finančních transakcí, to je charakteristické pro tuto sestavu. A jestli děláme pro někoho politiku, tak ji děláme sKartami pro ty největší banky u nás, tak ji tady děláme pro finanční skupiny penzijní.

Ale aby bylo jasno: Politika je střetnutí zájmů a tady ve Sněmovně dochází skutečně ke střetávání konkrétních zájmů. A já tvrdím, že zájmy, které reprezentuje v téhle situaci vláda, jsou zájmy bank a finančních skupin! Tomu odpovídá tato penzijní reforma! Ony možná si navzdory rizikům svoje vydělají. Ale v téhle situaci pro penzisty, pro ty uživatele, pro klienty to je samozřejmě věc nesmírně nebezpečná, nesmírně riziková. A my budeme muset udělat všechno pro to, abychom jim to sdělili, pokud by taková penzijní reforma měla projít.

Takže myslím, že je dobré, když na závěr debaty si jasně vymezíme, že v této situaci i tady ve Sněmovně se střetávají jasně definované zájmy. Na jedné straně zájmy bank, finančních skupin reprezentované panem Drábkem a panem Kalouskem a na druhé straně my, kteří říkáme, že velká, drtivá část lidí na tomhle prodělá. V tom je dokonce zásadní chyba reformy, že většina lidí na ní zaručeně prodělá! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pana senátora Nenutila prosím nyní o slovo. Pardon, ještě faktická poznámka, pan kolega Vojtěch Filip má přednost.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. Já opravdu s fak-

tickou poznámkou. protože argumentů tady bylo předneseno poměrně dost a nehodlám je opakovat. Jenom musím říci, že jsem loni v říjnu na velké demonstraci před Úřadem vlády učinil veřejný příslib, že pokud budu zvolen do příští Poslanecké sněmovny v příštím volebním období, tento zákon navrhnu zrušit. Takže všem investorům, kteří chtějí do toho investovat své peníze, říkám, že to nebude žádná bezpečná investice. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Pan kolega Nenutil má slovo. Prosím, pan senátor Nenutil.

Senátor Miroslav Nenutil: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, páni poslanci, členové vlády, přestože následující informace jsou z důvodové zprávy ze sněmovního tisku 693, tedy toho, co doufám budete probírat po skončení tohoto bodu našeho programu, považuji za potřebné, aby zazněly ještě teď před hlasováním, protože není dost dobře možné, aby hlasování o tomto zákonu a o tom následujícím bylo rozdílné.

Opomenuli taková pochybení, jako je špatné přečíslování odstavců vzniklých přijetím novel, opomenuli i křížení jednotlivých odstavců nebo paragrafů přijetím opět několika novel nebo kostrbatý slovosled nebo také i nejasnosti kolem účinnosti tohoto zákona, nemohu nezmínit, že při zpracování bylo ignorováno i rozhodnutí Ústavního soudu, kdy ve změně zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o důchodovém spoření atd., se navrhuje zrušit body novely zákona o pojistném na sociálním zabezpečení a státním příspěvku na státní politiku zaměstnanosti místo toho, aby se úprava zrušila v samotném zákoně, tedy č. 589/1992 Sb., protože legislativní pravidla připouštějí zrušení bodu novely jen v případě, že dotčená ustanovení jsou novelizovaná v tzv. základním zákoně. Jen tak lze totiž naplnit zásadu potvrzenou nesčetněkrát Ústavním soudem, že se tedy novelizuje poslední platné, byť neúčinné znění zákona.

Řekl bych, že nelogická je i další úprava, tentokrát změna zákona o důchodovém spoření, kdy se v § 18 odst. 2 doplňuje věta třetí, která odporuje v tom samém odstavci větě druhé, když druhá věta umožňuje valorizaci důchodu, zatímco ta doplněná věta ji fakticky znemožňuje.

V zákoně o důchodovém spoření se ukládá penzijním společnostem povinnost ověřit si u správce centrálního registru, zda je dědic účastníkem důchodového spoření. Tady v tom případě vláda se dosud nevypořádala s jednou vůbec z nejzávažnějších připomínek zmiňovaných právě při projednávání tohoto zákona v Senátu a ta se týkala § 18. Formálně prakticky se pak bude týkat občanů. Toto ustanovení totiž řeší nároky při úmrtí účastníka ve spořicí době. Bylo poukazováno na to, že není zřejmé, proč

má být nezletilý dědic, který není účasten důchodového spoření, zvýhodněn tím, že finanční prostředky účastníka mu budou vyplaceny v podstatě ihned. Respektive, zda je z hlediska rovného postavení odůvodnitelné, že naproti tomu zletilému dědici účastníkovi důchodového pojištění se zděděné prostředky převedou na jeho důchodový účet, to znamená, že je bude moci čerpat za dvacet, za třicet let, a že nezletilec podle tohoto návrhu bude muset čerpat zděděné prostředky po dobu pěti let v podobě sirotčího důchodu. Navrhovatel odůvodňoval úpravu tím, že je zájem na zachování prostředků v systému. S tím by šlo souhlasit, ale pro všechny účastníky by měly být podmínky stejné. Podotýkám, že Senát včas předložil návrh tohoto řešení, ale předkladatelem nebylo nijak vypořádáváno.

Zarážející je i ustanovení § 94 a 104. Nebudu to dopodrobna citovat. Podstatou je, že v těchto bodech se zrušují ustanovení o dohledu České národní banky nad nedovoleným podnikáním v oblasti penzijního připojištění, které by mělo být pro fyzické osoby nepodnikající přestupkem a pro fyzické osoby podnikající a právnické osoby správním deliktem, aniž by bylo stanoveno, jaký jiný orgán by měl mít dohled v těchto případech, a aniž by se dalo orgánu oprávnění věc pokutovat. (V sále je hluk.)

Paní poslankyně, páni poslanci, mluvím naprosto věcně, konkrétně k jednotlivým ustanovením a způsobu zpracování návrhu tohoto zákona. I toto byl důvod, proč Senát návrh tohoto zákona zamítl. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi. Zeptám se, zda se chce ještě někdo přihlásit do rozpravy. Nehlásí se nikdo. Rozpravu tedy končím.

Budeme nyní hlasovat podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následující usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Prosím o příslušné nastavení kvora. Již se tak stalo. Zároveň je zde žádost o odhlášení všech, čili vás znovu přihlašuji.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona o pojistném na důchodové spoření, podle sněmovního tisku 692/3."

Zahajuji hlasování pořadové číslo 55. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 55 přítomno 184, pro 103, proti 80. Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tím jsme projednali bod 7, sněmovní tisk 692/3. Budeme se věnovat bodu následujícímu.

Zahajuji projednávání bodu

8. Návrh zákona o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodové spoření /sněmovní tisk 693/3/ - zamítnutý Senátem

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, jsme obdrželi jako sněmovní tisk 693/4. Pan senátor Miroslav Nenučil zůstává mezi námi. Ale ještě než požádám navrhovatele k usnesení Senátu, o slovo se hlásí pan kolega Tomáš Úlehla.

Poslanec Tomáš Úlehla: Dobré poledne, dámy a pánové. Já jsem teď byl dotázán panem redaktorem, proč jsem hlasoval proti vydání pana doktora Ratha, což jsem netušil, než mi ukázal sjetinu. Takže bych to chtěl pro stenozáznam opravit, že jsem hlasoval pro vydání, aby v tom bylo jasno. Samozřejmě nezpochybnuji hlasování, protože spravedlivého výsledku hlasování bylo i tak dosaženo. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní tedy prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu vyjádřil pan ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře. (V sále je hluk!)

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, tak poměrně zásadní systémová změna se samozřejmě promítá do celé řady souvisejících zákonů, které je v případě schválení předcházející předlohy potřeba upravit do souladu. Prosím tedy o schválení i novel souvisejících zákonů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Zeptám se, zda se chce vyjádřit zpravodajka rozpočtového výboru paní poslankyně Helena Langšádlová k usnesení Senátu. Není tomu tak.

Otevírám tedy rozpravu a ptám se, kdo se hlásí do této rozpravy k tomuto bodu. Pan senátor Nenučil. Prosím.

Senátor Miroslav Nenučil: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Moje vystoupení je vyloženě formální, protože jak jsem avizoval v předcházejícím, pokud jste se rozhodli pro schválení předcházejícího zákona, jiná cesta není v tomto případě možná a veškeré mé další připomínky by byly zbytečné. I tak vám děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále se hlásí pan kolega Braný. Prosím.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo. Budu velmi stručný.

Za prvé zareaguji na pana senátora – jiná cesta není možná. Když to nepřijmeme, tak to bude velmi složité, ale když to přijmeme, tento tisk, který vlastně má realizovat to, co jsme v předchozím schválili, někteří, já tedy ne, tak to bude také složité. A povím stručně v čem.

Tady se pořád hovoří o tom, že levicový Senát něco nechce, a je to logické, a teď se tomu dávají různé argumenty, většinou víc ideové než konkrétní, myslím té diskusi zprava, ale já jsem se díval na stanoviska, a ty snad nikdo nebude podezřívat z vysoké levicovosti, k těmto dvěma materiálům v dubnu, které přijala Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů České republiky. Je to asi pět vět, tak krátkou pozornost. Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů České republiky konstatovala, že nesouhlasí se záměrem na zavedení druhého pilíře důchodového systému. To máme mimochodem už za sebou. Požaduje stabilizaci prvního pilíře a stávajícího třetího pilíře, a to upravit tak, aby splňoval doplňkovou funkci dalšího zdroje příjmů ve stáří.

A teď k tomuto tisku, o kterém jednáme. Přes tento nesouhlas byl koncem roku 2011 přijat zákon umožňující opt-out od roku 2013, který však předpokládali, že do téhož roku bude fungovat systém jednotného inkasního místa. Účinnost zákona č. 458/2011 Sb., jednotné inkasní místo, však byla posunuta na rok 2015. Tento nesouhlas v účinnosti, který by znemožňoval výběr pojistného na důchodové spoření a jeho správu, má řešit předložený materiál, jehož účinnost je od roku 2013. Tato navrhovaná úprava přináší celou řadu nových administrativních povinností všech zúčastněných – poplatníka, zaměstnavatele, všech plátců České správy sociálního zabezpečení i finanční správy jako správce pojistného na důchodovém spoření –, které budou mít bezesporu dopad i do výdajů například úpravy softwaru a podobně.

Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů České republiky z těchto důvodů zásadně nesouhlasí s termínem účinnosti navrhované úpravy od 1. 1. 2013 a požaduje posunutí účinnosti zákonů upravujících oblast důchodového spoření tak, aby jejich účinnost byla v souladu s termínem spuštění jednotného inkasního místa. Jednoduše řešeno, upozorňuji na to, že i když takto někteří budou dneska odcházet na víkend s dobrým pocitem dobře vykonané práce, tak bude před námi velký problém, slovy této konfederace, jak to zvládnou na patřičných úřadech. Já věřím, že pan ministr práce a sociálních věcí již k tomu určitě vydal patřičné opatření a že to zase nebudou vánoční a novoroční svátky, které budou trávit zaměstnanci, což by mě trápilo ještě nejméně, přesčasovými hodinami,

mi, nebo jak tomuto oni říkají, brigádám kapitalistické práce, ale že zase nastane zmatek, a tato norma není dobře připravena i ve smyslu realizace, a teď odhlížím od toho, jaké dávám znaménko tomuto výbornému nápadu, který tady schvalujeme.

Takže ještě jednou, jestli i pan ministr Drábek by k tomu řekl, jestli on vidí ty problémy posunutí jednotného inkasního místa a připravenosti na to, zejména jeho úřadu, ale ono se to týká i dalších, na realizaci toho, co předpokládám asi dnes vládní koalice protlačí. Děkuji za případnou odpověď panu ministrovi, popřípadě jinému členovi vlády, tím myslím samozřejmě ministra financí. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Ale nevidím žádnou takovou přihlášku, proto rozpravu končím.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Příslušné kvorum je již nastaveno.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodové spoření, podle sněmovního tisku 693/3."

Před hlasováním je zde ještě žádost o odhlášení, tedy vás všechny odhlášu. Prosím, přihlaste se znovu.

O tomto návrhu usnesení rozhodneme v hlasování, které ponese pořadové číslo 56.

Zahajuji toto hlasování a táži se, kdo je pro návrh usnesení tak, jak jsem jej přečetla. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 56, přítomno 182, pro 102, proti 78. Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přijat.

Tím končím... Pan kolega Kádner se ještě hlásí o slovo? Prosím.

Poslanec David Kádner: Paní předsedkyně, já jenom pro stenozáznam. U předchozího hlasování, u sněmovního tisku 692, jsem měl na sjetině ano, hlasoval jsem ne, ale nezpochybňuji hlasování. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, je to informace pro stenozáznam. A já tedy mohu skončit projednávání bodu číslo 8, sněmovního tisku 693/3.

Ještě pan kolega Stanjura se hlásí o slovo. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, dovoluji mi přednést procedurální návrh, a to vyřazení zbývajících doposud neprojednaných bodů z této schůze. (Šum v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to návrh, o kterém tedy rozhodneme nyní. Zahajuji hlasování číslo 57 a ptám se, kdo souhlasí s tímto procedurálním návrhem na vyřazení všech dosud neprojednaných bodů ze 45. schůze Poslanecké sněmovny. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 57, přítomno 183, pro 138, proti 21. Tento návrh byl schválen.

Tím tedy končím 45. schůzi Poslanecké sněmovny.

(Schůze skončila ve 13.02 hodin.)